Ἐτυμολογικὸν μικρὸν,

SIVE,

Etymologicum Parvum,

EX

Magno illo *Sylburgii*, *Eustathio*, *Martinio*, aliisque magni Nominis Authoribus, Excerptum, digestum, explicatum.

In Usum

Scholæ Publicæ *Westmonasteriensis*.

Operâ & studio

FRANCISCI GREGORII

Scholæ *Westmonasteriensis* olim alumni, nuper ὑποδιδασκάλου,

Nunc verò Scholæ *Woodstochiensis* in agro *Oxoniensi* institutoris.

LONDINI:

Typis *E. Tyler* & *R. Holt* pro *R. Royston*, prostant autem apud *T. Passinger*, ad insigne trium Bibliorum super Pontem Londinensem. M.DC.LXX.

ILLUSTRISSIMÆ FAMILIÆ,
OPTIMÆ INDOLIS,
PULCHERRIMÆ SPEI
Juvenibus,
HENRICO Comiti Sterlinenſi,
CAROLO BARTO Comitis de *Lindſey* filio,
Diſcipulis ſuis Honoratiſſimis
F. G. S. P. D.

EN vobis, Illuſtre Heroum par, familiarum veſtrarum ſpes ampliſſima, Præceptoris veſtri opuſculum, libellulum, veſtrâ præſertim *conſcriptum* gratiâ, veſtris *inſcriptum* Nominibus. Ex quo enim vos ſub imperio meo & regimine inſtituendos formandoſque nobiliſſimi Parentes veſtri mihi demandaverint,

poſt animis veſtris impreſſa pietatis principia, poſt jacta religionis Chriſtianæ fundamenta, id mihi præ cæteris maximè molliennum eſſe cenſui, ut vos utrumq; linguæ nobiliſsimæ, eruditiſſimæ, aut quod tantundem eſt, Græcæ, cognitione non levitèr imbuerem. Quod ſanè ad me attinet, agnoſco linguam hanc, cùm non minùs ſacra ſit quàm facunda, quàm ſignificantiſſima, quàm elegans & copioſa, ante reliquas omnes apud me ſemper primas tuliſſe. Ad cujus quidem linguæ cognitionem pleniùs aſſequendam, vocum communiorum Etymologias, ex optimis authoribus deſumptas, ex ipſo rerum ſignificatarum ingenio petitas, non parùm valere cenſui. Quo conſilio fretus opuſculum hoc aggreſſus ſum, quod vobis ideò à me nuncupatum eſt, ut vos, qui tanquam geminum ſidus præſentiâ veſtrâ Scholam meam condecoratis, familiam meam co-illuſtratis, etiam libellulum hunc meum, veſtris nominibus præfixis, velitis co-honeſtare. Vos itaq; Præceptoris veſtri labores accipite & fruimini; pergite in propoſito virtutis ſtadio gnavitèr

vitèr & ſtrenuè decurrere, ut avorum veſtrorum nobilitatem adaugeatis, ut in ſeculo veſtro Reipub. Politicæ fulcimina, literariæ Patroni & Statores meritiſſimè audiatis. Valete, Deum colite, amate Muſas : id ſemper precatur

Veſtræ πανεύδαιμονίας

Cupientiſſimus

F. GREGORY.

Ad Lectorem.

MIRARI potes (Lector benevole) post tot támque magni nominis Authores, qui in hac materia felicem novârunt operam, me hominem novum & ignotum libellulum hunc, quem Ἐτυμολογικὸν μικρὸν inscripserim, in lucem emisisse. Putas fortasse me, tanquam sciolum quendam, pro genio seculi, cùm nihil melius, nihil doctius potuerim, saltem aliquid prælo obtrudere voluisse. Id tuum de me judicium esto; ego verò aliis rationibus adductus opusculum hoc publici juris feci; ne scilicet memetipsum aliqua in re deesse paterer, in quâ opella nostra reip. literariæ posse aliquid conferre videretur. Authores, qui in hoc pulvere desudarunt, apud omnes ubique ferè Bibliopolas prostare venales, nemo quisquam literatorum est, qui non intelligat; atqui verò quos scio omnes, aut sunt Græcè scripti, adeóq; difficiliores quàm ut à puerulis intelligantur; aut sunt in sese volumina, aut certè voluminibus affixi, quæ sunt & molis & pretii grandioris, quàm ut à tenuioris fortunæ parentibus redimi, aut à tenerioris ætatis puerulis commodè comportari queant. Sperabam itaque me rem saltem nonnullis gratam esse facturum, si per me constaret, quò parentum crumenis, filiorum tam humeris quàm intellectui consuleretur. Quod si à me præstitum fuerit, mercedem, quam volui, quámque speravi unicam, aufero. Vale.

Ἐτυμολογικὸν μικρὸν ;

ſive,

Etymologicum parvum.

E Etymolo

A.

[A.] PRima Græcorum litera ab (אַלְפָא) *Alpha* Chaldæo nomen accepit; id vero ab Hebræo (א) *Aleph*, quod ab (אָלוּף) *Alluph* dux, qui aliis ſolet præire, ſicut Aleph prima litera reliquas omnes præcedit. Aliter *Alpha* derivant ab (אָלַף) *didicit*, in Pihel *docuit*, quod ab hac litera docendi diſcendique petatur exordium.

Alpha in compoſitione eſt vel——
1. Στερητικὸν privativum; ex adverbio ἄνευ ſine.
2. Ἀρνητικὸν negativum; idque rursùs ab ἄνευ, vel ἄτερ ſine.
3. Ἐπιτατικὸν intenſivum; ab ἄγαν valdè.
4. Ἀθροιστικὸν congregativum; ab ἅμα ſimul.

Ἀάζω, Exhalo, ab ἄω ſpiro; duplicatio τοῦ α frequentiam actionis, nempe ſpirationis, indicat.

Ἀάμινες, Ames, aucupii inſtrumentum; ex ἀεὶ μένειν, i.e. ſemper manendo; quia eo fit, ut irretitæ aves maneant.

Ἀβάλε, { 1. Utinam; ex ἄ optandi, & βάλε, da, porrige, 2. Heu; ex Hebræo (אָבַל) i.e. lugere.

Ἀβακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mutus; ab α priv: & βάζω loquor.

Ἄβαξ, ακος, ὁ, Abacus; ab α priv: & βάσις, fulcrum, quòd pedum fulcris non innitatur.

Ἄβαξ, ακος, τὸ, Placentæ genus, ita dictum quòd sit ἁβρὸν, i. e. delicatum; vel ab α priv: & βάρος pondus, quòd sit levis digestionis.

Ἀβαρὴς ές, ὁ ἡ ἧ, Non onerosus; ab α priv: & βάρος onus.

Ἄβαφος, ος, ὁ, Non tinctus; ab α priv: & βάπτω tingo.

Ἀβέλτερος, ος, ὁ, Stolidus; ab α priv: & βέλτερος melior; ut sit qui res meliores non intelligat.

Ἀβληχρὸς, ὸν, ὁ, Debilis; ab α pleonastico, & βληχρὸς, quod idem significat.

Ἄβρα vel ἄβρη, ας, ἡ, Ancilla adolescentior, propriè quæ fœminam nobilem honoris ergò comitatur, ab ἁβρὸς mollis, delicatus; quòd ejusmodi mulieres ut plurimùm sint molliores.

Ἀβρὸς, ὸν, Mollis, delicatus; ab α priv: & βάρος onus; quòd tales oneribus sustinendis non sint idonei.

Ἀβρώτη, ης, ἡ, Nox; ab α pr: & βρότος mortalis, quòd mortales nocte lateant, nec, ut interdiu, foràs in operibus versentur.

Ἀβρότονον, ου, τὸ, Abrotonum, herba semper virens; ab α pr: & βρότος mortalis, quòd nunquam emarcescat, vel quia ἁβρῶς τείνεται, i. e. molliter extenditur, ut tactu non sit asperum.

Ἄβρυα, ων, τὰ, Mora, fructus mori; ita dicta quòd sint ἁβρὰ, mollia & delicata.

Ἀβυστάκη, ης, ἡ, Edulii genus ex succo virentium herbarum; ita dictum quòd sit ἁβρὸν τηκόμενον, i. e. quòd facilè liquescat.

Ἄβυσσος, ος, ὁ ἡ ἧ, Abyssus; ab α pr: & βυσσὸς Ionicè pro βυθὸς fundum, ut sit locus immensæ profunditatis.

Ἀγαθὶς, ίδος, ἡ, Glomus? ita dictus quòd in eo filo ἄγαν πίθηται valdè cumulentur.

Ἀγαθὸς, ὸν, ὁ, Bonus; ab α epit: & γηθῶ Dericè γαθῶ gaudeo, quòd boni tantùm habeant unde lætentur; vel quasi ἀγαστὸς admirandus, æstimandus: vel quasi ἄγαν θεῖος valdè divinus; vel denique ab ἄγαν

&

& Να ſpectaculum, quia viri boni digni ſunt, quos ſpeculemur; vel quòd ἀγαπᾷ θεὸν, boni tantùm Deum amant & ab ipſo amantur.

Ἀγαλλιάω & ἀγαλλιάομαι, Exulto; quaſi ἄγαν ἅλλεσθαι valdè ſalio; ut ſit præ gaudio ſubſilire.

Ἀγάλλω, Orno, ſplendidum facio; ut ducatur ab ἀγλαὸς ſplendidus; vel ab ἀγάω demiror, ornata enim & ſplendida miramur.

Ἄγαμαι, Admiror; ab ἀγάω idem.

Ἄγαμος, ος, ον, Cœlebs: ab α priv: & γάμος nuptiæ.

Ἄγαν, Valdè; ab ἀγάω admiror: valdè enim ea admiramur, quibus delectamur.

Ἀγανακτέω, ήσω, Doleo, indignor; ab ἄγαν & ἄχος dolor; ut ſit qu. intimo dolore excrucior; vel ab ἄγαν & ἄγω frango, dolor enim quaſi frangit animum: vel denique ab ἄγαν & ἀχθομαι ægrè fero.

Ἀγανὸς, ὴ, ὸν, Manſuetus; ab α epitatico & γάνος gaudium, ut ſit in quo quis delectari poſſit.

Ἀγάπαι, ῶν, αἱ, convivia ad amorem conſervandum inſtituta; ab ἀγάπη amor.

Ἀγαπάω, ήσω, Amo; ab ἀγάπη, amor.

Ἀγάπη, ης, ἡ, Amor; ab ἄγαν valdè & πιέω facio, quòd amor ſit valdè operativus; vel q. ἄγει χεὶ πᾶν; quòd ſolent homines omni modo ſe movere ad rem amatam: vel etiam ab ἄγαν valdè & παίομαι quieſco; in iis enim acquieſcimus, quæ diligimus: vel denique ab ἄγαν & πάω poſſideo; avidè enim poſſidemus & amplectimur ea quæ amamus.

Ἀγασυλλὶς, ίδος, ἡ, Fruticis genus; ita dictum, quia ἄγαν συλᾶται, i. e. valdè ſpoliatur, eſt enim præſtans ejus lacryma.

Ἀγάω, Demiror, invideo; ab ἄγαν nimis, nimietas enim cujuſque rei eſt cauſa admirationis vel invidiæ.

Ἀγγαρεύω, εύσω, Cogo ad currendum vel aliquid ferendum; vox origine Perſica; ab ἀγγαρεῖς, qui apud Perſas e-

rant regum tabellarii ſeu nuncii publici, quos hodie *poſtas* vocamus; quibus etiam equos hominéſque ad literas ferendas cogendi commiſſa ſit poteſtas,

Ἀγγεῖον, ου, τὸ, Vaſculum; diminutivum ab ἄγγος vas,

Ἀγγέλω, Nuncio; q. ἀνὰ λέγω, i. e. iterum dico, renuncio; vel quaſi ἀγέλλω ab ἄγω fero, quòd ἄγγελος mittentis nuncium ferat: aliter ex ἀνὰ & κέλλω moveo, qui enim mittitur ad rem aliquam renunciandam, loco movetur.

Ἄγγελος, ου, ὁ, Angelus, nuncius; nomen officii, non naturæ; ab ἀγγέλλω nuncio.

Ἄγγος, εος, ους, τὸ, Vas quodlibet; ab ἄγω fero, quòd ſit rebus ferendis idoneum, vel ab Hebræo (אַגָּן) *aggan* crater.

Ἀγείρω, Congrego, colligo; ab ἄγω duco; vel ab ἄγαν & εἴρω necto; collectio enim eſt q. rerum connexio: vel etiam ab Hebræo (אָגַר) *agar* congregavit.

Ἀγελεία, ας, & Ἀγελὶς, ίδος, Prædatrix; παρὰ τὸ ἄγειν τὴν λείαν, i. e. ab abigendo prædam.

Ἀγέλη, ης, ἡ, Grex, ab ἄγω duco, quòd greges in unum cogantur.

Ἀγενεαλόγητος, ου, ὁ, ſine genere, i. e. cujus generis origo reddi non poteſt; ab α priv: & γενεαλογητός.

Ἀγέραχος, ου, ὁ, ſignificat
1. Honoratus, ſuperbus, q. ἄγαν γέρας ἔχων, i. e. magno munere honorario donatus.
2. Ferox; q. ἄγριόν τι ἔχων, naturæ feritate quadam præditus.
3. Levis; quia ῥᾴον ἄγεται ὄχῳ, curru facilè vehitur.

Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, Strenuus; ab ἄγαν & ἀνὴρ vir, ut ſit animo planè virili præditus.

Ἁγιος, ου, ὁ, Sanctus; ab ἄγος veneratio, quòd ſancti ſint veneratione digni; vel ab α pr: & γαῖα terra, quòd ſancti res terrenas minimè meditentur.

Ἀγκαὶ,

Ἀγκύ, αἱ, Ulnæ; ab ἀγκὼν cubitus, vel curvatura brachii: vel ab ἄγκειμαι pro ἀνάκειμαι recumbo, quòd in ulnas recumbere ſolemus.

Ἄγκιστρον, ου, τὸ, Hamus; ab ἀγκύλος curvus, vel ab ἄγω ſursùm & κίω eo, quòd ad nos redeat, & ſursùm tollatur.

Ἀγκόλη, ης, ἡ, Ulna; ab ἀγκὼν idem.

Ἀγκονέω, Studiosè in opere verſor; ab ἀνὰ & κονέω feſtino.

Ἄγκος, ους, τὸ, Vallis; παρὰ τὸ ἀνακεῖσθαι quòd loco humili ſubſidat & quaſi recumbat: vel q. ἄγχος ab ἄγχω ſtrangulo, quòd valles ab imminentibus montibus q. præfocentur.

Ἀγκύλος, η, ον, Curvus, aduncus; ab ἀγκὼν cubitus, qui incurvatur.

Ἄγκυρα, ας, ἡ, Anchora; ab ἀγκύλος, aduncus; quia unco morſu alligat navem, & ῥέω fluo: vel ab ἀνὰ rurſus & χωρέω eo, quòd demiſſa poſtea attollatur, & eò redeat, unde primùm fuerat dejecta: vel quòd facit naves abeuntes ἀναχωρεῖν.

Ἀγκὼν, ῶνος, Cubitus; ab ἀνακεῖσθαι, quòd in eum recumbamus.

Ἀγλαὸς, ὴ, ὸν, Splendidus; ab ἀγλαΐη ſplendor.

Ἄγναφος, ον, Impexus; ab ἀ priv: & γναφεὺς fullo; ut ſit pannus, cui fullo manum non impoſuit.

Ἀγνοέω, Ignoro; ex ἀ priv: & νοέω intelligo.

Ἁγνὸς vel ἀγνὸς, ὴ, ὸν, Purus, Caſtus; q. ἄγαμος ſine uxore, vel q. ἄγονος ſine prole; vel ab ἄγαν & γάνος gaudium, quòd puri habeant unde lætentur: vel etiam ab ἄγος veneratio, quòd veneratione ſint digni: vel denique ab ἀ priv: & γινώσκω noſco; ut ſit, quæ virum non novit.

Ἄγνος, ου, ἡ, Vitex ſemen exiccans, & caſtitati ſerviens; ideò ducitur ab ἁγνὸς caſtus, vel ab ἄγονος q. ſine γονῇ vel ab ἄγαμος q. ſine γυναικὶ i. e. uxore.

Ἄγνυθες, Lapides, quos ſtamini inter texendum appendunt textores; ab ἄγειν & ὄθω, i. e. ducendo & currendo, quòd motûs celeris ſint cauſæ.

Ἀγνωσία, ας, ἡ, Ignorantia ; ab α priv: & γνῶσις notitia.

Ἀγορά, ᾶς, ἡ, Forum; ab ἀγείρω congrego, ut sit locus, in quẽ populus congregatur, & ubi res venales exponi solẽt.

Ἀγοράζω, άσω, Amo ; ab ἀγορά forum; quòd in foro res proftent venales.

Ἄγος, εος, τὸ, { 1. Veneratio ; ab ἄζω vel ἄζομαι veneror. 2. Scelus ; ab ἅμα simul & γάω nascor, quòd peccata non sint solitaria, sed plura simul nascantur.

Ἀγοστέω, ῶ, Immundus sum ; ab ἄγος scelus.

Ἀγοστὸς, ῦ, ὁ, Manûs pars, aliis interior, aliis exterior ; ab ἄγω, quòd illic φέρεται τὰ ὀστᾶ τῆ δακτύλων, inquit *Eustathius*.

Ἀγρα, ας, ἡ, Captura, præda ; ab ἀγρὸς ager, quia ibi fit.

Ἀγραμματος, ὁ ἡ, ἡ, Illiteratus ; ab α priv: & γράμμα litera.

Ἀγραυλέω, In agris sub dio dego, sive noctu sive interdiu ; ex ἀγρὸς ager, & αὐλίζομαι stationem habeo.

Ἀγρεύω, εύσω, Venor, venando capio ; ab ἀγρὸς ager, in quo fit venatio.

Ἀγριέλαιος, ου, ὁ, Oleaster, olea agrestis ; ab ἄγριος agrestis & ἐλαία olea.

Ἀγρὸς, ῦ, ὁ, Ager, ab ἄγω duco, quòd eò ducantur pecora : vel ab ἀγείρω congrego, quòd exinde congregentur ad victum necessaria : vel ab α priv: & γῆρυς vox, sonus, quòd rus sit locus strepitu carens : vel etiam ab α epit: & γράω edo, quòd pecoribus ibi edentibus pabulum præbeat : vel deniq; ad ἀρόω aro, interposito γ.

Ἀγρυπνία, ας, ἡ, Insomnium, vigiliæ ; ab α priv: & γρὺ minimùm, & ὕπνος somnus ; ut de eo dicatur, qui ne minimùm quidem dormivit.

Ἄγρωστις, ιος, ἡ, Gramen, graminis species, dr. quòd ἐν ἀγρῷ, i. e. in agro nascatur.

Ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, Vicus ; dictus ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς ἄγειν ἡμᾶς τὰ γυῖα, i. e. quòd pedibus vicos perambulemus.

Ἀγυιεὺς,

Ἀγυιεὺς, έως, ὁ, Cœtus, congregatio; ab ἀγορὰ forum, in quo conventus fieri ſoleant: vel ab α & γυῖον, circulus, quòd audientium turba ut plurimùm ſtet circulariter in modum Coronæ.

Ἀγύρτης, ου, ὁ, Circulator; dictus, quòd ἀγείρει τὸν λαὸν, i. e. populum congregat, ut pharmaca ſua oſtentet & divendat.

Ἄγχι, Propè; q. ἄμ' ἔχω, i. e. juxtà poſitus ſum.

Ἀγχω, Strangulo; ab ἀνὰ pro ἄνω ſurſùm, & ἔχω teneo, quòd ſtrangulati ſurſùm tollantur.

Ἀγὼν, ῶνος, ὁ, 1. Certamen; ab ἄγω ago, nempe ſtrenuè, & virilitèr; vel q. ἄγων τὰ ἀνία quòd certamen moleſtiam afferat. 2. Locus certaminis; dictus ab α priv: & γωνία angulus, quòd eſſet circularis & ſine angulis.

Ἀδάπανος, ον, ὁ, Gratuitus, ſine ſumptu, ab α priv: & δαπάνη ſumptus.

Ἀδελφὸς, οῦ, ὁ, Frater; ab α congr: & δελφὺς uterus; qui ex eodem utero provenit.

Ἀδέω, ήσω, Placeo; à Dorico ἁδὺς pro ἡδὺς dulcis, quòd res dulces naturæ placeant.

Ἄδηλος, ον, ὁ, Obſcurus, incertus; ab α priv: & δῆλος manifeſtus.

Ἀδημονέω, ήσω, Graviſſimè angor; ab ἄδω ſatio, ut ſit q. nimiâ dolorum ſatietate fatiſcere: vel α priv: & δῆμος populus; ut is propriè dicatur ἀδημονεῖν qui præ dolore populi conſortium fugit.

Ἄδην, Affatim, ab ἄδω ſatio.

Ἀδινὸς, ὴ, ὸν, Confertus; ab ἄδω ſatio; vel ab α pr: & δινέω circumago; quòd conferta turba non facilè circumagatur.

Ἀδρὸς, ὰ, ὸν, Multus, magnus; ab ἄδω affatim, vel ab ἄδω Dor: pro ἥδω delecto, quòd abundantia delectet.

Ἄδω, ἄσω, ᾆκα, Satio, expleo; fortè ab α auctiv: & δόω δῶ do; quòd qui ſatiat, abundè dat.

Ἀεθλος,

Ἄεθλος, ου, ὁ, Certamen, labor; ex α auctivo, & θλάω, frango: vires enim luctatio debilitat, & frangit. Ἄεθλον, præmium certaminis, ab α epit: & ἐθέλω volo, ut ſit quod quis habere valdè velit.

Ἀεί & αἰεί, Semper; ab α intendente, & εἰμὶ ſum; verè eſſe eſt ſemper eſſe.

Ἀείδω, σω, Contractè ἄδω, σω, cano; propriè de Poetis; ab α auctiv: & οἶδα ſcio, quòd Poëtæ eſſent doctiſſimi.

Ἀείρω, ρῶ, κα, Tollo, q. εἰς ἀέρα αἴρω in aërem levo, ſive ſublimè rapio.

Ἀελλα, ης, ἡ, Procella, turbo; ab ἄημι ſpiro; & ἐλεῖν tollere; quòd multa ἐν τῷ ἄειν εἷλε, i.e. ſpirando & flando abſtulit: vel ducatur ab ἄω, ſpiro, & εἰλέω, circumago, turbo enim eſt ſpiritus convolutus, & circumgyratus; vel quòd ἀεὶ λαὶ, valdè ſpirat.

Ἀέξω, (vel αὔξω) ήσω, ηκα, Augeo, ab α auctiv: & ἔχω, ἕξω habeo, ſcilicet, in honore, & quaſi magnifacio.

Ἀετὸς, οῦ, ὁ, Aquila; ex α intenſivo & ἔτος, εος, τὸ annus; quòd diu vivat & juventutem ſuam redintegret: vel ab ἀίσσω cum impetu feror, quòd ſit ales impetuoſus.

Ἄζω, Sicco; ab α priv: & ζῶ vivo; quòd ii, quibus humidum radicale periit, moriantur.

Ἀηδὼν, όνος, ἡ, Luſcinia; ab ἀείδω cano; quòd ſuavitèr cantillet.

Ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, Aer; videtur derivari ab ἄω vel ἄημι ſpiro; quòd in aëre ſpiramus; vel ab αἴρω attollo, quòd ſupra terram ſit elevatus; vel ab ἀεὶ ſemper & ῥεῖν fluere, quòd à vento agitetur & perpetuo ſit in fluxu.

Ἀήσυλος, Moleſtus; ab α priv: & ἅσις oblectatio.

Ἀθήλγω, Mulgeo; à θηλὴ papilla, ex qua lac elicitur; vel ab α congr: & θέλγω mulgeo.

Ἄθεσος, ου, ὁ, Irritus; ab α priv: & τίθημι pono, ratum facio.

Ἀθηνᾶ,

Ἀθηνᾶ, ᾶς, ἡ, Minerva, q. θεία νόησις, tanquam mens dei; vel q. ἀθήλη, ab α priv: & θηλάζω, lacto, quòd non ſit lacte nutrita; vel q. ἀθρήνη ab ἀθρέω video, quòd res futuras prævideat.

Ἀθήρ, ἐρος, ὁ, Ariſta; ab α epit: & θέρος æſtas; quòd arıſtæ in æſtate colligantur: vel ab α priv: & θήρ fera, quòd ariſtis ſtantibus feris capiendis non ſit tempus idoneum.

Ἄθλος, υ, ὁ, Contractum ex ἄεθλος, υ, ὁ, certamen, q.d. ἀεὶ pro ἀεὶ πλᾶς à part. aor. 2. ἔτλων, quod eſt à τλῆμι tolero. q. in quo quis ſemper tolerat.

Ἀθρόος, α, ον, 1. Confertus; ab ἅμα ſimul & θρῶ cum ſtrepitu ruo; vel ab ἀθήρ ariſta; ut ſit confertus eo modo quo in ariſtis grana. 2. Repentinus, quaſi ἄνευ θρόου, i. e. ſine clamore & ſtrepitu.

Ἀθύρω, Ludo; ab α priv: & θύρα Janua; quòd extra fores ludi ſoleat: vel ab α epit: & θύω cum impetu feror; quòd pueri ad ludendum impetu ferri ſoleant.

Ἀθῷος, α, ον, Impunis, innocens; ab α priv: & θωὴ mulcta, ut ſit non mulctatus.

Αἰάζω, Lugeo; ab αἰὶ lugentium ſono.

Αἰανὸς, ὴ, ὁ, { 1. Luctuoſus; ab αἰὶ αἰὶ factum volunt. 2. Perpetuus; ab αἰὲν ſemper.

Αἰγανέα, ας, ἡ, Jaculi genus; ab αἴξ capra, quòd jaculorum anſæ ſive amenta fierent è loris caprinis; vel quòd hujuſmodi jacula in capras mitterentur.

Αἴγειρος, ου, ὁ, Populus nigra; dicta παρὰ τὸ ἐκ τῆς γῆς αἴρεσθαι, q. citò ex terra progerminet: vel q. ἔγειρος ab ἐγείρω excito, quòd ſit arbor procera & in altũ q. excitata.

Αἰγιαλὸς, ὴ, ὁ, Littus; videtur ſic dici παρὰ τὸ ἄγειν τὰ ἅλα à frangendo mari, h. e. marinis fluctibus; vel quòd ſit ἄλα γειτνιῶν καὶ ἁλὸς terra mari proxima.

Αἰγιθαλὸς, ὴ, ὁ, Parus; dr. παρὰ τὸ ἐξ αἰγὸς τεθηλακέναι; quòd ſoleat ex capra ſugere.

Αἴγιλος,

Αἴγιλος, ου, Herbæ genus; ab αἴξ Capra; quòd capris gratum sit.

Αἰγὶς, ίδος ἡ, { 1. Pellis caprina; ab αἴξ, γὶς, capra.
2. Procella; ab αἴσσω cum impetu ruo.

Αἰγυπιὸς, οῦ, ὁ, Vultur, à γὺψ idem.

Αἰγωλιὸς, οῦ, ὁ, Ulula; ab ἀεὶ semper, & γωλιὸς Spelunca; quòd in speluncis locisque obscurioribus semper lateat interdiu.

Ἀΐδης, & ᾅδης, ου, ὁ, Infernus; Sepulchrum. Dr. ab α priv. & εἴδω video; quòd sint loca tenebricosa.

Ἀΐδιος, ου, ὁ, Æternus; ab ἀεὶ semper.

Αἰδὼς, όος, οῦς, ἡ, Pudor; ex α priv: & εἴδω video; oculos præ pudore dejicimus & non intuemur.

Ἀΐζηὸς, οῦ, ὁ, Juvenis, ab ἀεὶ semper, & ζέω ferveo; juventus enim ætas est fervida; vel ab αἷμα sanguis, & ζέω ferveo, quòd juvenibus sanguis soleat fervere.

Αἰθάλη, ης, ἡ, Fuligo; ab αἴθω uro; fit enim ex ustione.

Αἰθὴρ, έρος, ὁ, Æther; ab αἴθω splendeo, quòd sit luce coruscus; vel ab αἴθω uro, quia videtur sideribus ardere, quæ sunt velut ignes cœli; vel ab ἀεὶ semper & θεῖν currere, quòd perpetuo sit in motu.

Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Æthiops; ab αἴθω uro, & ὄψ vultus; quòd Ethiopes nigrâ & ustâ sint facie.

Αἴθρα, ας, ἡ, Aeris serenitas; ab αἰθὴρ æther.

Αἴθυια, ας, ἡ, Mergus; ab αἴθω uro; quòd flammeo sit colore.

Αἴθω, Uro; ab ἀεὶ θέω semper curro; quòd ignis natura sit valdè agilis.

Αἰκάλλω, Blandior; ab ἀεὶ semper, & κάλλος pulchritudo; quòd homines pulchritudini semper adblandiantur: vel q. ἀεὶ καλῶς λέγω semper benè dico.

Αἰκία, ας, ἡ, Verberatio; quòd sit ἀεικὴς, i. e. indecens & infamis.

Αἴλουρος, ου, ἡ, Felis; ab αἰόλλω vario & οὐρὰ cauda, quòd caudam in varias formas subinde mutet & circumverset.

Αἷμα,

Αἷμα, ατος, τὸ, Sanguis; ab αἴθω ardeo, quòd ſanguis caloris ſit fomes: vel ab ἅμα ſimul.

Αἱμασιὰ, ᾶς, ἡ, Sepes, quæ habet ſpinas, quibus contingit animalia αἱμάσσεσθαι, i. e. cruentari.

Αἱμαϛεκχυσία, ας, ἡ, Sanguinis effuſio; ab αἷμα ſanguis & ἔκχυσις effuſio, quod ab ἐκχέω effundo.

Αἱμορῥοΐσσα, ης, ἡ Sanguinis profluvio laborans, ab αἷμα ſanguis & ῥέω fluo.

Αἷμος, ου, ὁ, Locus arboribus denſus, dumus; ab αἱμάσσω cruento, quòd ibi ambulantes facilè cruentantur.

Αἱμύλος, η, ον, Blandus: ab αἷμα ſanguis, quòd ii, in quibus maximè dominetur ſanguis, ſint ut plurimùm blandiores.

Αἱμωδέω, ήσω, Obſtupeſco; de dentium ſanguinolentorum dolore; ab αἷμα ſanguis & ὀδὼς dens: vel forſan ab αἷμα ſanguis & οἰδάνω tumeo, quòd tum demùm dentes afficiantur, cùm circa gingivas ex corrupto ſanguine oriantur tumores.

Αἴνιγμα, ατος, τὸ, Ænigma, oratio obſcura; ab αἰνίσσομαι obſcurè ſignifico.

Αἶνος, ου, ὁ, Laus; ab ἀεὶ ſemper & νόος mens; quòd cujuſque animo laus ſit grata: vel ab αἴνυμαι capio, quòd laudem nemo non capere velit.

Αἰνὸς, ὴ, ὁν, Gravis; ab αἰ heu; vel per ſyncopen ex αἰανὸς luctuoſus; vel etiam ab αἶνα dolor.

Αἴνυμαι, Capio; ab αἰνέω laudo, approbo; ut ſit electum & animo approbatum capio.

Αἴξ, γὸς, ὁ καὶ ἡ, Capra; ἀΐσσω, ξω, cum impetu ruo; quòd ſit animal impetuoſum.

Αἰόλος, η, ον, { 1. Varius; ab α priv: & ὅλως totaliter; quòd non ſit totaliter idem ſeu uniforme; vel q. ἀεὶ ἄλλος ſemper alius.
2. Velox; ab ἄελλα procella.

Αἰονάω, Aſpergo; ab ἀεὶ ſemper, & νάω fluo; aſperſio non ſit ſine humidi fluxione.

Αἰπὺς,

Αἰπὺς, εῖα, ὺ, Altus; ab ἀπὸ ab, ſeorſim; ob diſtantiam; vel ab ἄπος altitudo.

Αἶξ, ος, ὁ, Malleus; ab αἴρω tollo; quia inter cudendum tollitur.

Αἵρεσις, ιος, ἡ, Hæreſis, ſecta; ab αἱρέω eligo.

Αἶσα, ης, ἡ, Fatum; q. ἀιεὶ ἴση ſemper æqualis, quòd nunquam mutetur; vel quòd omnes æquet; vel quòd ἀιεὶ ἓσα ſemper exiſtens, i. e. unum & idem.

Αἴσιος, α, ον, Fauſtus; ab αἶσα fatum.

Ἄϊσσω, Cum impetu ruo; ab ἀ epit: & ἴσσω eo.

Αἴσυλος, ε, ον, Iniquus; ab ἀιεὶ ſemper & συλάω prædor; quòd res alienas deprædetur.

Αἰσυμνήτης, ου, ὁ, Certaminis præſes; ὃς τὸ αἴσιον νέμει, quòd ejus erat unicuique ſecundùm certaminis eventum βραβεῖα, i. e. præmia diſtribuere.

Αἶσχος, εος, τὸ Dedecus, turpitudo; ab ἀ priv: & ἴσχω retineo; ut ſit ὃ ἔχ ἄν τις ἔχειν θέλοι, id quod nemo habere velit.

Αἰσχροκερδής, ές, Turpem quæſtum faciens; ab αἰσχρὸς turpis & κέρδος lucrum.

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, Turpitudo verborum; ab αἰσχρὸς turpis & λόγος ſermo.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, Pudor; ab ἀ priv: & ἴσχω contineo.

Αἰτία, ας, ἡ, Cauſa, culpa; ab αἰτέω poſtulo; nempe cujus causâ quis poſtulatur, ſc. ad pœnas dandas.

Αἴτης, ου, ὁ, Qui libidinosè amatur; ab αἰτέω peto.

Αἰφνίδιος, α, ον, Repentinus; ab adverb: αἴφνης ſubitò, q. ἀφανὴς ab ἀ pr: & φαίνω appareo.

Αἰχμάλωτος, ε, ὁ, Captivus; ab αἰχμὴ cuſpis & ἁλωτὸς captus, ut ſit captus cuſpide.

Αἰχμὴ, ῆς, ἡ, Cuſpis, mucro; παρὰ τὸ χέειν αἷμα à fundendo ſanguine.

Αἶψα, Statim, Adverbium; ab ἄπτω accendo; vel ab αἴσσω cum impetu feror; vel ab ἀ epit: & ψάω tango, ut ſit q. metam celeritèr contingere.

Αἰὼν,

Αἰὼν, ῶνος, ὁ, Ævum, æternitas; q. ἀεὶ ὢν ſemper exiſtens.

Αἰωρέω, Surſum tollo; ab ἄωρος tollo.

Ἀκαδήμεια, ας, ἡ, Academia; locus fuit Athenis, ab Academo dictus, qui Muſis eum conſecravit; ab ἄκος remedium & δῆμος populus; quòd inſcitiæ ſuæ remedium populus inde petat.

Ἀκάθαρτος, ος, ὁ, Impurus; ab α pr: & καθαρτὸς, quod à καθαίρω purifico, purgo.

Ἀκακος, ος, ὁ, Innocens; ab α pr: & κακὸς malus.

Ἀκαλήφη, ης, ἡ, Urtica; ab α priv: καλὴ & ἁφὴ, quia non bona tactu, i. e. non tangitur ſine noxa.

Ἀκαλὸς, ὴ, ὁ, Quietus; ab ἧκα quietè.

Ἀκανθα, ης, ἡ, Spina; ab ἀκὴ acies, quòd ſit acuta; vel ab ἀκὴ & ἄνθος flos, quòd ejus floribus ſpinæ ſint implexæ.

Ἀκαρ, Minutiſſimum animal quoddam, dictum q. ἀκαρὲς, i. e. q. inſectile.

Ἀκαρνα, ης, ἡ, Genus plantæ; ab ἀκὴ acies; eſt enim planta ſpinoſa.

Ἄκαρπος, ος, ὁ, Infructuoſus; ab α priv: & καρπὸς; fructus.

Ἀκατάγνωστος, Qui damnari non poteſt; ex α priv: & καταγινώσκω, condemno.

Ἀκαλύπτος, Non opertus; ex α priv: & καλύπτω tego, operio.

Ἀκατάκριτος, ος, ὁ, Cui indicta cauſa; ex α priv: & κατάκριτος damnatus, quod eſt à κατακρίνω condemno.

Ἀκατάλυτος, ος, ὁ, Indiſſolubilis; ex α priv: & καταλυτὸς; quod à καταλύω diſſolvo; à κατὰ & λύω ſolvo.

Ἀκατάπαυστος, ος, ὁ, Ceſſare neſcius; ex α priv: & καταπαύω cohibeo, item requieſco.

Ἀκατάστασία, ας, ἡ, Seditio, tumultuatio; ex α priv: & κατάστασις collocatio cujuſque rei in ſedem ſuam, à καθίστημι colloco, conſtituo.

Ἀκατάσχετος, ος, ὁ, Qui coerceri non poteſt; ex α priv: & κατάσχετος.

Ἀκα-

Ἀκάλος, ου, ὁ, Genus navigii actuarii ; ab ἄγω ago, quia agitur remis.

Ἀκέραιος, Innocens, sincerus ; ex α priv: & κέρας cornu ; ut sit qui ad lædendum cornua non habet : vel, ut alii malunt, ex α priv: & κεράω misceo, ut sit integer & sincerus.

Ἀκή, ῆς, ἡ, Mucro, cuspis ; ab α epit: & κάω findo, quia perforando res q. diffindit.

Ἀκλαὶ, ἀκλάων, Tacitè, quasi non hiscendo ; ab α priv: & χαίνω, hisco.

Ἀκλινδὴς, ές, ὁ, Infirmus ; ab α priv: & κινέω moveo.

Ἀκινάκης, ου, ὁ, Acinaces, gladius Persicus ; ab ἀκὴ cuspis.

Ἀκλινὴς, ἐος, ὁ ἡ, Non vacillans ; qui neque huc, neque illuc inclinatur, ex α priv: & κλίνω flecto.

Ἀκμάζω Maturus sum ; ab ἀκμὴ ætas consistens, sive vigor ætatis.

Ἀκμὴ, ῆς, ἡ, Cuspis ; ab ἀκὴ idem.

Ἄκμων, ωνος, ὁ, Incus ; ab α priv: & κάμνω fatigor, quòd nullis ictibus fatigetur.

Ἀκόλουθος, ου, ὁ ἡ, Pedissequus, pedissequa ; ab α congre: & κέλευθος via, ut sit qui vel quæ eadem via sequitur.

Ἀκόνη, ης, ἡ, Cos ; ab ἀκὴ cuspis, quia ad acuendum adhibetur : vel ab α epit: & κονέω operor ; quòd ferrum cote acuminatum ad opera magis sit idoneum.

Ἄκορον, ου, τὸ Herba quædam, quæ κόρας i. e. pupillis oculorum medetur, & inde nomen habet.

Ἀκοστὴ, ῆς, ἡ, Hordeum ; ab ἄκος remedium, & ὀστέον os ossis ; quia roborat ossa ; aut ab ἀκὴ cuspis, quia acuminata est spica.

Ἀκούω, σω, κα, Audio, ab ἀκὴ acies ; acutus enim est sensus audiendi.

Ἀκρασία, ας, ἡ, Intemperantia ; ex α priv: & κρᾶσις mixtio, temperamentum.

Ἄκρατος, ου, ὁ, ἡ, Merus ; ab α priv: & κεράννυμι misceo.

Ἄκρατον,

Ἄκρατος, Merum, vinum non miſtum; ex α priv: & κεράννυμι miſceo.

Ἀκρέμων, ονος, ὁ, Grandis ramus; ab ἄκρον, ſummitas; q. ἐπ' ἄκρῳ μένων in ſummitate manens, quòd majores rami à ſummitate arboris ſuos expandant ramuſculos.

Ἀκριβὴς, ής, ές, Accuratus; ab ἄκρος & βαίνω gradior, quòd ad ſumma ſcandat.

Ἀκρὶς, ίδος, ἡ, Locuſta; ſic dicta quia ἄκρας κείρει, i. e. ſummitates plantarum depaſcitur.

Ἀκροάομαι Audio; ab ἀκήω idem; vel ab ἀκὴ acies; quòd ſenſus audiendi ſit acutus.

Ἀκροβυσία, Præputium; ex ἄκρος extremus & πόσθη membrum virile: vel potius ex ἄκρος extremus & βύω tego, quòd extremam pudendi partem tegat.

Ἀκροθίνια, Spolia præcipua, frugum primitiæ, ab ἄκρον ſummum & θῖνες acervi frumentorum & hordei, quaſi τὰ ἄκρα θινὸς ſummitates acervi, quòd primitiæ ex ſummitate acervi excerpantur.

Ἄκρος, α, ον, Summus; ab ἀκὴ cuſpis; quòd rerum ſummitates acutæ eſſe ſoleant.

Ἀκρωτήριον, ου, τὸ, Cacumen; ab ἄκρος ſummus.

Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, Littus; ab ἄγνυμι frangor; littus enim perpetuo aquarum aſſultu frangitur & atteritur.

Ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, Radius ſolaris; ab ἄγω frango; radii ſolares facilè refringuntur.

Ἀκυρόω, ώσω, Abrogo; ab α pr: & κυρόω ſum; vel ab α pr: & κῦρος authoritas; propriè enim ſignificat, omni imperio & authoritate ſpoliare.

Ἀκωλύτως, Nemine prohibente; ex α pr: & κωλυτὸς qui prohiberi poteſt, à κωλύω impedio.

Ἄκων & ἄκοις, ονος, ὁ, Jaculum; ab ἀκὴ cuſpis, quia acutum.

Ἄκων, ἀέκουσα, ἄκον, Invitus; ab α pr: & ἑκὼν volens.

Ἀλάβαστρον, ου, τὸ, vel ἀλάβαστρος, ου, ὁ, Alabaſtrum; ab α pr: & λαμβάνω capio, quòd propter lævorem difficulter manibus prehenditur.

Ἀλαζὼν,

Ἀλαζὼν, όνος, ὁ ἡ, Jactator; ab ἀλάομαι erro; vel quasi ἐν ἄλῃ ζῶν, i.e. in errore vivens: alii ab α epit: & λαΐζομαι capio; quia plus æquo sibi assumit.

Ἀλαλὴ, ῆς, ἡ, Vox militum ante pugnam; à sono, vel à λάω loquor.

Ἀλάλητος, Inenarrabilis; ex α priv: & λαλητὸς dictus, vel quod dici potest.

Ἀλαλητὸς, οῦ, ὁ, Vociferatio quædam militaris; ab ἀλαλή.

Ἀλαλος, ος, ὁ, Mutus, qui prorsùs fari non potest, ut infantes; ex α pr: & λάλος vocalis.

Ἀλάομαι, ήσομαι, Vagor; ab ἄλη error; vel ab α pr: & λάω video; quòd in tenebris errare sit facile.

Ἀλαὸς, ὰ, όν, Cæcus; ab α pr: & λάω video, vel ab ἀλάομαι erro, quòd cæci facilè errent.

Ἀλαστὸς, ὸν, ὁ ἡ, Non oblivisendus, ab α pr: & λανθάνομαι lateo, obliviscor.

Ἄλγος, εος, τὸ, Mœror; ex ἀλέγω solicitus sum; aut quòd sermonis amorem tollat, ab α priv: & λόγος verbum.

Ἀλδέω, ήσω, Augeo; ab ἅλις abundè.

Ἀλέα, ας, ἡ, Calor solaris; ab ἕλη splendor, quem calor sequitur.

Ἀλεὴ, ῆς, ἡ, Fuga; ab ἀλέω vito.

Ἀλεισον, ου, τὸ, Poculum cælatum; ab α priv: & λισὸς lævis; quòd fit minimè glabrum.

Ἀλείφω, Ungo; ab α congr: & λίπος pinguedo; quòd unctio ut plurimùm fiat illitâ pinguedine.

Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, Gallus, qui cantu homines excitat, ut lectum relinquant; ab α priv: & λέκτρον lectus.

Ἀλέξω, ξέω, ήσω, κα, Arceo, opitulor; ab ἀλκὴ robur, quod requiritur tam ad hostes depellendos, quàm amicos adjuvandos.

Ἀλέω, ήσω & έσω, ηκα, Molo; ab ἐλάω agito, moveo; mola est machina mobilis.

Ἀλέω, Vito; ab ἐλάω abigo.

Ἀλη,

Ἄλη, ης, ἡ, Error; ab α priv: & λάω video; quòd cùm luce careamus, erremus quàm facillimè.

Ἀληθὴς, έος, ὁ, ἡ, Verus; ab α priv: & λήθω lateo; quia Veritas non amat latere.

Ἀλίγκιος, ου, ὁ, Similis; ab α congr: & λίγγω ſtrideo; q. non abſonus ſtridore.

Ἁλιεὺς, έος, ὁ, Piſcator; ab ἅλς mare, quòd in eo potiſſimùm operetur.

Ἁλίζω, Sale condio; ab ἅλς ſal.

Ἄλιμος, ου, ὁ, Frutex quidam; ab α priv: & λιμὸς fames; quòd eo admorſo fames non ſentiatur; vel qu. ἅλιμος ab ἅλς mare, quòd in locis maritimis naſcatur.

Ἀλιτέω, ήσω, Pecco; ab ἄλη Error.

Ἀλκὴ, ῆς, ἡ, Robur; ab ἀλέα calor. Robur à calore; frigus eſt pigrum.

Ἄλκω, Inuſ. unde ἀλάλκω arceo, exertâ vi; ab ἀλκὴ robur.

Ἀλλὰ, Sed; ab ἄλλος alius.

Ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ, Lucanica, botulus; ab ἀολλέω acervo, quia boli in eo coacervantur.

Ἀλλάσσω, Muto; ab ἄλλος alius; Eſt enim aliud facio, quàm fuit.

Ἀλλόκοτος, ου, ὁ, Inuſitatus, monſtroſus; qu. ἀλλότοκος; ab ἄλλος alius, & τόκος partus; qu. partus alienus.

Ἅλμη, ης, ἡ, Salſugo; ab ἅλς ſal.

Ἀλόη, Aloë; ab ἅλς mare, quòd in locis Indiæ maritimis naſcatur.

Ἅλς, λὸς, ἡ, Mare; quia ſemper ἅλλεται, i. e. ſalit & movetur; vel ab ἁλίζω congrego, quòd mare nihil aliud ſit quàm aqua congregata.

Ἅλσος, εος, τὸ, Saltus; ubi ſtirpes ἅλλονται ſaliunt, i. e. moventur aut progerminant. Idem Latinis *ſaltus* à *ſaliendo*.

Ἅλυσις, εως, ἡ, Catena; ab α priv: & λύω ſolvo, quòd non facilè ſolvatur.

Ἀλυσιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Inutilis; ex α priv: & λυσιτελέω, quod

componitur à λύω ſolvo, & πίλος ſumptus, ut ſit cujus commodum impenſæ non reſpondet.

Ἀλώπηξ, εκος, ἡ, Vulpes; ab ἀλῶ decipio, & ὤψ vultus; eſt enim animal fallax, & vultu decipit.

Ἅλως, ω, ἡ, Area; in qua fruges ἁλίζονται, i.e. congregantur.

Ἀμαθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, Indoctus, ex α priv: & μανθάνω diſco.

Ἀμαμάκετος, ε, ὁ ἡ ἡ, Qui animo eſt in prælia prompto; indomitus; ab α epit: pro ἄγαν valdè & μαμάω cupio; vel ab α priv: & μάχομαι pugno; ut ſit inexpugnabilis.

Ἀμάλθεια, ας, ἡ, Capra cœleſtis; quæ Jovem lactâſſe fertur; à Dorico ἀμὴ una, & ἄλθω augeo, quòd ea una Jovem nutriit.

Ἀμαλλα, ης, ἡ, Manipulus; quaſi ἅμ' ἄλλα; ἄλλα enim ἡ ἄλλα ἅμα i. e. ſimul capiuntur: vel ab ἅμα & ἀολλίζω, i. e. congrego, colligo.

Ἁμαλὸς, ὴ, ὁ, Mollis, tener; ab ἅπτομαι tango, quòd mollia ſine damno tangantur: vel ab α inten. & μῆλον ovis, cujus lana mollis eſt.

Ἅμαξα, ης, ἡ, Currus; ab ἅμα ſimul & ἄγω ἄξω duco; quòd multa in curru ſimul ducuntur, i. e. vehuntur; vel q. ἅμα ἄξονι, i. e. cum axe rotæ, circa quem hæc agitur.

Ἀμάρυξ, υξ, ἡ, Aquæ ductus; ab ἅμα ſimul & ῥέω fluo; ex quo magna aquarum copia ſimul exuberat: vel παρὰ τὸ ἅμη ἄρυσις, quòd ligone vel rutro fiat.

Ἀμάραντος, ον, ὁ ἡ ἡ, Non marceſcens; ab α priv: & μαραίνω marceo.

Ἁμαρτάνω, ήσω, ηκα, Pecco; ab ἅμα ſimul, & ἁρμὸς apto; non peccant homines niſi apto loco, & tempore opportuno, rebuſque aliis reſpondentibus; vel ab α priv: & μάρπτω ſcopum attingo, ut ſit à ſcopo aberrare.

Ἀμαρύσσω, ξω, κα, Splendeo; à μαίω fulgeo.

Ἀμαυρὸς, ὰ, ὸν, Obſcurus; ab α priv: & μαίω fulgeo; vel ab α priv:

priv: & αὔρα aura; ut sit locus nullâ aurâ, nullâ luce perstrictus.

Ἄμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, Non litigiosus; ab α pr: & μάχομαι pugno.

Ἀμάω, ήσω, ηκα, Meto; fortè ab ἅμα simul, in metendo multa simul secantur, colliguntur, & colligantur.

Ἀμβλόω, ώσω, Hebeto; item abortivum pario; quod fit ex hebetudine seu debilitate virium. *Eustathius* ducit ab ἀναβάλλω retundo.

Ἀμβλὺς, έος, ὁ, Obtusus; ab ἀναβάλλω referio vel retundo; quòd cuspis retusa sit obtusa: vel qu. ἀνὰ βολῆς ab α priv: & βάλλω ferio; sagittæ enim obtusæ, cum minimâ læsione feriunt feras.

Ἀμβρόσιος, ου, ὁ, Immortalis; ab α priv: & βροτὸς mortalis.

Ἄμβων, ωνος, ὁ, Ambo; locus editus; ab ἀμβαίνω ascendo.

Ἀμείβω, ψω, Commuto, alterno, fortè ab ἅμα simul & λείβω fundo, ut sit quasi quid pro quo refundo.

Ἀμείνων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Melior, fortior; ab α epit: & μένος robur.

Ἀμέλγω, ξω, χα, Mulgeo; ab ἀμέργω; ρ in λ liquescente; vel ab ἀθέλγω, θ in μ converso.

Ἀμενηνὸς, ὴ, ὸν, Imbecillus; ab α priv: & μένος robur; ut sit cui robur deest.

Ἀμήτωρ, ορος, Qui est sine matre; ab α priv: & μήτηρ mater.

Ἀμήχανος, ον, ὁ καὶ ἡ, Cui non est machina, inexpugnabilis; ab α priv: & μηχανὴ machina.

Ἄμιλλα, ης, ἡ, Certamen; ab ἅμα simul & εἰλέω cogo; quòd certatores se mutuò quasi in angustias cogant; vel ab ἅμα & ἴλλος oculus; certatores cautè alter alterum intuentur.

Ἀμὶς, ίδος, ἡ, Matula; sc. in quam urina ἅμα ἀΐσσει, i. e. simul cum impetu influit, vel εἴσι vadit, it.

Ἄμμιγα, Simul; ab ἀνὰ & μιγνύω misceo,

Ἀμνίον, ου, τὸ, Membrana fœtum involvens; quasi ἄιμνιον ab αἷμα, i. e. à sanguine, qui in illa membrana continetur.

Ἀμνὸς, οῦ, ὁ, Agnus; ab α priv: & μένος robur, quòd sit ani

mal imbelle ; vel ab α priv: & μένω significante iram ; quòd ovis sit pecus placida. Quid meruistis oves placidum pecus ? *Ovid. Met.* 13.

Ἄμορβος, ος, ὁ, Obscurus, qu. ἄμορφος informis, quòd rerum in tenebris latitantiũ formæ non appareant: vel ab ἄμοιρος vacuus & φάος lux, quòd luce careat.

Ἄμιλος, ον, ὁ ἡ ἡ, Insatiabilis ; ab α priv: & μῶλος lineamentum ; ut propriè sit, qui lineamentis vulnerariis oppleri non potest.

Ἄμπελος, ου, ἡ, Vitis, vinea ; qu. ἔμπηλος ab ἐν & πηλὸς vinum, quòd ex uvis, quæ sunt vitium genimina, vinum exprimatur ; vel ab ἀμφὶ circum & πάλλω ago, verso ; quòd vinum immodicè sumptum bibentes circumagat : vel etiam ab ἅμα simul & πάλη lucta, quòd non sine labore, & lucta colitur.

Ἀμπελουργὸς, ου, ὁ, Vinitor ; ab ἄμπελος vitis, & ἔργον opus, qui circa vites colendas operam exercet.

Ἄμπυξ, υκος, ὁ ἡ ἡ, Reticulum muliebre ; ab ἀμπέχω circundo.

Ἀμυγδαλία, ας, ἡ, Amygdalus ; dr. à corticis ἀμυχαῖς, i. e. qu. scarificationibus.

Ἄμυδρος, ον, ὁ ἡ ἡ, Humidus ; ab ἅμα simul & ὕδωρ aqua : vel ab α epit: & μύρω fluo, quòd loci humidi aquarum scatebris fluunt.

Ἀμύμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, Inculpatus ; q. d. ἀμώμων, ab α priv: & Μῶμος, ut sit quem nec Momus possit arguere.

Ἀμύσσω, ξω, χα, Rado unguibus ; Etym: ab αἱμάσσω cruento.

Ἀμφαδὸν, Manifestè, apertè ; contractum pro ἀναφανδὸν ex ἀναφαίνω manifesto.

Ἀμφαξονέω, ήσω, Exorbito ; ab ἀμφὶ utrinque & ἄξων axis ; cùm ἄξων currûs in utrumque latus vergit.

Ἀμφίβληστρον, ου, τὸ, Rete ; ab ἀμφὶ utrinque & βάλλω jacio ; quòd cùm in orbem jacitur, complectitur ingens aquæ spatium, & undique pisces concludit.

Ἀμφίδυμος, ον, ὁ ἡ ἡ, Quod utrinque potest δύεσθαι, i.e. subiri ; ab ἀμφὶ utrinque & δύω subeo.

Ἀμφὶς,

Ἀμφὶς, Utrinque, adverbium; ex ἀμφὶ idem.

Ἀμφισβητέω, ήσω, 1. Ambigo, q. in utramq; partem eo; ab ἀμφὶς utrinque & βάω eo.
2. Contendo; ab ἀμφὶς, i. e. χωρὶς seorsim & βάω eo; qui enim cum altero contendit, ejus partes relinquit, & χωρὶς βαίνει, seorsim it.

Ἀμφιτρίτη, ης, ἡ, Oceani & Doridis filia, uxor Neptuni; mare; dr. ab ἀμφὶ circum & τείρω tero, quòd terram circumterat: vel ab ἀμφὶ undiq; & τρέω tremo; quòd in eo navigantes undiquaque terreat: alii ab ἀμφὶ circum & τρίβω tero; alii ab ἀμφὶ & τρέχω curro, quòd terram undique circumfluat; alii etiam à τριτὸς tertius, quia aquæ sunt triplices, dulces, salsæ, mixtæ.

Ἀμφιφορεὺς, ῆος, ὁ, Amphora; ab ἀμφὶς utrinque & φέρομαι feror; ut sit vas duas habens ansas, quibus ferri potest.

Ἀνάγκη, ης, ἡ, Necessitas, fatum; ab ἄγχω cogo, quòd necessitas ad omnia cogat: aliter ab ἀνάσσω regno, quòd necessitas omnibus imperet: aliter ab ἀνάγω impello.

Ἀναδενδρὰς, άδος, ἡ, Arbustum, ramus, vitis; ab ἀνὰ, i. e. ἄνω & δένδρον lignum.

Ἀνάθεμα, τος, τὸ, Quod Deo seponitur & consecratur; ab ἀνατίθεμαι repono, consecro; item homo execrabilis & q. devotus.

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, Donum quod Deo ἀνατίθεται, i. e. consecratur.

Ἀναίνομαι, Renuo; ab α priv: & αἰνέω assentior.

Ἀνδλίσκω, Absumo, consumo; ab ἀνὰ iterum & ἁλίσκω capio; est enim iterum occupo; & occupatum impendo.

Ἄναξ, κτος, ὁ, Rex, ab ἀνάσσω impero, vel ab ἄνω supra & ἄγω duco, fero; quòd reges supra cæteros omnes sint elati.

Ἀναρίτης, ου, ὁ, Piſcis ex genere concharum, qui ſcopulis ſemper adhæreſcit; dr. ab α priv: & νηρίτης, qui eſt conchæ natatilis genus, cui in hoc diſſimiles ſunt ἀναρίτῃ, quòd hi natare non ſolent, ſed ſcopulis affiguntur.

Ἄναυος, ου, ὁ, Vocis expers, ſine clamore; ab α priv: & αὔω clamo.

Ἀνδάνω, ήσω, Placeo, ab ἀδέω idem.

Ἄνδηρον, ου, τὸ, 1. Cacumen; ab ἄνω ſuprà & δέρη cervix, quæ ſit ex partibus ſuperioribus.
2. Ripa; παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν διερῶν quòd ripæ ſint humidis, i. e. aquis ſuperiores.

Ἀνδράποδον, ου, τὸ, Mancipium; ab ἀνὴρ vir, & πούς, οδὸς pes; quòd ſub viri (domini ſcil:) pedibus jaceat & conculcetur.

Ἀνδράχνη, ης, ἡ, Portulaca; quaſi ἀδράχνη, quia cum ἁδρᾷ ἄχνῃ, i. e. multa q. cum lanugine pullulet.

Ἀνδριὰς, άντος, ὁ, Statua, propriè ἀνδρὸς, i. e. viri; à quo & nomen accepit.

Ἄνεμος, ου, ὁ, Ventus; ab ἄημι flo.

Ἀνεψιὸς, οῦ, ὁ, Fratris aut ſororis filius; fortè ab ἀνάπτω annecto; quòd affinitate ſit annexus: vel etiam ab ἐψία colloquium, quia ἀνεψιοὶ familiares eſſe ſolent.

Ἄνεως, ω, Silens, mutus; ab α priv: & αὔω clamo; ut ſit, qui nec clamare nec loqui poteſt.

Ἄνηθον, ου, τὸ, Anethum; ab ἄνω ſursùm & θεῖν currere, quòd ſursùm aſcendat dum creſcit.

Ἀνὴρ, ἀνέρος vel ἀνδρὸς, ὁ, Vir; ab ἄνω ſuprà & αἴρομαι elevor; quòd ſtaturæ altioris eſſe ſolet quàm fœmina; vel quòd viri fœminis dignitate præferantur: vel etiam ab ἀνύω perficio, quòd virorum ſit, res magnificas præſtare.

Ἄνθος, εος, τὸ, Flos; ab ἄνω ſursùm & θέω curro, quòd ſursùm aſcendat & in altum progerminet.

Ἄνθραξ, ακος, ὁ, Carbo, in quo ἀνθεῖ, i. e. floret ignis.

Ἀνθρα-

Ἀνθρακιὰ ᾶς, ἡ, Pruna; ab ἄνθραξ carbo.

Ἀνθρίων, ωνος, ὁ, Crabro; ab ἀνθορεῖν, i. e. cum impetu profilire; quia audacter profilit in animantes.

Ἄνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, Homo, qu. ἄνω τρέπων ὤπα, i. e. fursùm tollens vultum; vel ab ἄνω fursùm & ἀθρέω video; vel etiam quasi ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε, i. e. conſiderans quæ vidit, quod animalia cætera non faciunt.

Ἀνία, ας, ἡ, Triſtitia; ab α priv: & ἰάομαι ſano, ut ſit dolor magnus & ferè inſanabilis.

Ἄνισον, ου, τὸ, Aniſum; an quòd flatum ἀνίησιν, i. e. laxat? aut quia habet folia ἄνιπα, i. e. inæqualia.

Ἄνομος, ου, ὁ, Sceleratus; ex α priv: & νόμος lex, qui legibus nullis obtemperat.

Ἀνόσιος, ου, ὁ, Nefarius; ex α priv: & ὅσιος ſanctus.

Ἀνταναπληρόω, Viciſſim expleo; ex ἀντὶ, i. e. pro, vel viciſſim, ἀνὰ iterum, & πληρῶ impleo; quaſi dicas, viciſſim rursùm impleo.

Ἀντέχομαι, Adhæreo; ex ἀντὶ coram & ἔχω habeo.

Ἀντίδικος, ου, ὁ, Adverſarius; ex ἀντὶ contra & δίκη juſtitia, jus.

Ἀντιπέρᾳ, Oppoſitâ ripâ; ex ἀντὶ contra & πέραν ultra.

Ἄντρον, ου, τὸ, Antrum; ab ἀνὰ & τρῶω perforo; locus cavus & qu. perforatus.

Ἄντυξ, υγος, ἡ, Ambitus & circumferen tia propriè currûs. An ab ἄνω fursùm & τάσσω fabricor, quòd ſit ſtructura elevata? aut ab ἀνὰ & ἵπτω; certè hoc eſt rotæ circumferentia. *Martin:*

Ἀνυπότακτος, ον, ὁ καὶ ἡ, Non ſubditus; ex α priv: & ὑπὸ ſubter & τάσσομαι collocor.

Ἄνω, Sursùm, ab ἀνά.

Ἀνώγεων, ου, τὸ, Cœnaculum; ab ἄνω fursùm & γῆ terra, quòd cœnacula ut plurimùm ſint in domûs parte ſuperiore.

Ἀνώγω, ξω, γα, Jubeo; ab ἄνω ἄγω; vel ab ἀνοίγω, aperio; ut ſit, viam aperio ad agendum.

Ἀνάϊστος, ον, ὁ καὶ ἡ, Inopinatus; ab α priv: & οἴω opinor.

Ἀξίνη, ης, ἡ, Ascia, securis; ab ἄγω frango.

Ἄξιος, ου, ὁ, Dignus; ab ἄγω æstimo, dignitas enim uniuscujusque est secundùm quam habet apud homines æstimationem.

Ἄξων, ονος, ὁ, Axis, ab ἄγω ago; circa axim rota agitur.

Ἀολλὴς, έος, ὁ, ἡ, Confertus; ab α congr: & εἱλέω volvo; aliter ab ὅλος totus.

Ἄορ, ορος, τὸ, Ensis; ab ἀείρω suspendo; quòd ad latus suspenditur.

Ἀόρατος, ον, ὁ καὶ ἡ, Invisibilis; ex α priv: & ὁρατὸς visibilis; quod ab ὁράω video.

Ἀορτὴ, ῆς, ἡ, Arteria magna per quam aër commeat, ab ἀὴρ aër.

Ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, Lorum, quo ensis appenditur; ab ἀείρω vel ἀρτάω suspendo.

Ἁπαλὸς, οῦ, ὁ, Tener; ab ἅπτομαι, tango, ut sit quod sine damno tangi potest.

Ἅπαξ, Semel; ab ἅμα πάυειν, quòd ab opere semel tantùm faciendo, ubi factum fuerit, statim cessemus: vel qu. ἅμα πᾶς, quod semel fit, & totum simul.

Ἀπαρτία, ας, ἡ, Supellex, quâ se instruunt οἱ ἀπαίροντες, i. e. proficiscentes.

Ἅπας, Omnis; ab α congr: & πᾶς omnis; ut significet omnis simul.

Ἀπατάω, ήσω, Seduco, propriè à via; ab α priv: & πάτος via: vel qu. ἀπάγω τοῦ πάτου à via deduco: vel ab α priv: & πατέω ambulo, non rectè incedo.

Ἀπάτωρ, ορος, ὁ, Qui est sine patre; ab α priv: & πατὴρ pater.

Ἀπειλέω, ήσω, Minitor; ab ἀπέλλω arceo; finis minarum est à proposito arcere.

Ἀπειρέσιος, ου, Infinitus; ab α priv: & πεῖρας finis; ut sit, quod fine careat.

Ἄπειρος, ον, ὁ καὶ ἡ, Inexpertus; ab α priv: & πεῖρα experientia.

Ἀπέλεθρος, ὁ, ἡ, Immensus; ab α & πλέθρον jugerum; ut sit, quod

quod nullis ſpatiis comprehendi poſſit aut menſurari.

Ἄπλος, ου, ὁ, Ulcus, quod cutim divellit; ergo eſto ab α priv: & πελάζω, appropinquo; vel ab ἀπέλω pro ἀφέλω, aufero; aut ab ἀπολύω ſolvo, quòd cutim ſolvat; vel quòd carnem ἀπόλυσι, i. e. perdit putredine.

Ἀπηλεγὴς, ές, ὁ ἡ ἥ, Sævus; ab ἀπὸ, & ἀλέγω curo; quia nihil curat, modò iræ ſuæ pareat.

Ἀπηλιώτης, ου, ὁ, Ventus ſubſolanus; ab ἀπὸ & ἥλιος ſol; quòd ab exortu ſolis ſpiret.

Ἀπήνη, ης, ἡ, Rheda; per eam ſolemus ἀπέναι, i. e. abire; eſt eſt enim viatorium curriculum.

Ἀπήνης, ές, ὁ ἡ ἥ, Crudelis; ab ἀπὸ & ἡνία frænum; ut ſit vir crudelitatis effrenatæ; vel ab ἀπὸ & αἰνέω laudo; quòd viri crudeles ſint procul à laude; vel etiam ab α priv: & ἐπὴς mitis; quòd viri crudeles longè abſint à manſuetudine.

Ἄπιος, α, ὁ, Longinquus: ab ἀπὸ remotionis vocula.

Ἄπλετος, ον, Non impleri potens, grande, immenſum; ab α pr: & πλήθω impleo.

Ἀπόδημος, ου, ὁ ἡ ἥ, Peregrè agens; ab ἀπὸ ab & δῆμος populus, qui à popularibus ſuis abeſt.

Ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, Expectatio cum deſiderio; ab ἀπὸ & κάρα caput & δοκάω obſervo; ut ſit q. exerto capite obſervo & expecto.

Ἄπορος, ον, ὁ ἡ ἥ, Non habens πόρον, i.e. tranſitum, dubius, inops.

Ἄπος, εος, τὸ, Altitudo; ab ἀπὸ remotionem notante.

Ἀπράγμων, ον, Irritus, vanus, ſtultus; ab ἀπὸ & φωλεὸς ludus literarius, ut ἀπαίδευτον, i. e. indoctum ſignificet.

Ἄπριξ, Tenaciter; ut velut ſerrâ deſecari nequeat; ab α priv: & πρίω ſeco.

Ἄπτιλος, ον, ὁ, ἡ, Implumis; ab α priv: & πέτομαι volo.

Ἄπυος, ὁ, Pater; ab ἀποφύω enaſci facio, quòd ab eo liberi enaſcantur & originem trahant.

Ἀπώ-

Ἀπώτερος, ου, Remotior, ἀπώτατος remotissimus ; ab ἀπὸ procul.

Ἆρα, An, utrum ; ab ἔρομαι interrogo.

Ἀρὰ, ᾶς, ἡ, Preces, diræ ; ab Hebræo אָרַר maledixit.

Ἄραβος, ου, ὁ, Strepitus armorum ; ab ἀράσσω pulso, quòd arma pulsata sonum edant, significat etiam stridorem dentium.

Ἄραδος, ου, ὁ, Cordis pulsus post vehemens exercitium ; ab ἀράσσω pulso.

Ἀραιὰ, ᾶς, ἡ, Venter & intestina ; ubi est multa ἀραιότης, hoc est, laxitas spongiosa ; hinc μεσάραιον est μεσεντέριον.

Ἀραιὸς, οῦ, ὁ, Rarus, fungosus, imbecillis ; ab ἀρύω haurio, ut sit exhaustus.

Ἀράχνης, ου, ὁ, Araneus ; παρὰ τὸ ἀραιὰ ἴχνη ἔχειν, quòd tenues & subtiles habeat pedes.

Ἄρβηλος, ου, ὁ, Scalprum, culter sutorius ; ab ἀρβύλη calceus.

Ἀρβύλη, ης, ἡ, Calceus quidam cavus & profundus, idoneus ad lutum calcandum ; an ab ἄρειν πηλῷ quòd conveniat luto ?

Ἀργᾶς, ἀργὴς, & ἄργας, ἄργης, serpens ; aut certè serpentis species ; ab ἀργὸς malus ; quòd serpentum genus hominibus sit malignum.

Ἄργιλος, ου, ἡ, Argilla, terra alba & pura ; ab ἀργὸς candidus.

Ἀργὸς, οῦ, ὁ, Albus ; puto ab ἀργὸς otiosus ; quòd viri inertes, qui pigri domi desident, sint ut plurimùm coloris albi.

(Ἀργὸς pro ἀεργὸς) Otiosus ; ab α priv: & ἔργον opus ; ut sit, qui nullo opere est occupatus.

Ἄργυρος, ου, ὁ, Argentum, ab ἀργὸς, albus ; quòd argentum sit ejus coloris.

Ἄργυφος, ου, ὁ, ἡ, Albâ texturâ constans ; ab ἀργὸς albus & ὑφὴ textura.

Ἄδρα, ας, ἡ, Inquinamentum ; dr. quia solet αἴρεσθαι, i. e. ab oculis summoveri.

Ἄρδην, Altè, funditùs ; ab αἴρω tollo.

Ἄρδης

Ἄρδις, ιος, ἡ, Cuspis teli; dr. ab ἄρδω irrigo, humecto; quòd telorum cuspides soleant sanguine effuso q. irrigari.

Ἄρδω, σω, Irrigo; quasi ἔρανδεύω, i. e. terram humecto.

Ἀρειὰ, ᾶς, ἡ, Mina; ab ἀρὰ maledictio, quia maledictionis denunciationes sint minæ.

Ἀρείων, ἀρρότερος, Melior; ἄριστος optimus; ab ἄρω apto; ut sit congruentior, convenientior; bonum enim est quod alicui convenit: aliter ab ἄρης Mars, ut sit, marte seu bello melior, fortior.

Ἀρέσκω, έσω, Placo, placeo; ab ἄρω, congruo; placent enim quæ congruunt.

Ἀρετὴ, ῆς, ἡ, Virtus; ab ἀρέσκω placeo; placere enim virtus debet: aliter ab ἄρης Mars; ut sit bellica virtus: vel ab αἴρω tollo, quòd mentem ad res arduas attollat: vel ab αἱρεόμαι eligo; quòd sit res eligenda: vel qu. ἐρατὴ amabilis.

Ἀρήγω, ξω, χα, Auxilior, propriè in bello; ab ἄρης, Mars; malo ab ἄρω apto, *Martin:*

Ἄρης, εος, ὁ, Mars, prælium; ab αἴρω tollo, quòd homines, civitates, &c. tollat: vel ab ἄρρην mas, strenuus, quòd viri tantùm, iisque strenui, ad prælia gerenda sint idonei: vel etiam ab ἀράσσω pulso, quò bellum omnia concutiat & populetur. Suidas dici vult ab α priv: & ῥῶ loquor; ὅτι ἐν πολέμῳ οὐ λόγων ἀλλ' ἔργων χρεία, i.e. quòd in bello non verbis, sed factis opus.

Ἄρθρον, ου, τὸ, Artus, articulus; ab ἄρω apto; quòd articulis membra humani corporis inter se uniantur & coaptentur.

Ἄρι, Valdè; ducamus ab αἴρω attollo; *valdè* elationem nem notat.

Ἀριθμὸς, οῦ, ὁ, Numerus; ab ἄρω apto; sunt enim numeri nihil aliud, quàm aptæ & junctæ unitates; vel ab ἄρι valdè & τέμνω scindo; numerus enim est aliquid discretum.

Ἀριστερὸς,

Ἀριστερὸς, ὰ, ὸν, Sinister ; ἄριστος optimus ; q. d. fausti ominis ; fortè ex gentilium opinione de auspiciis sinistris.

Ἄριστον, ου, τὸ, Prandium ; quasi ἀόριστον indefinitum ; quòd tempus ei non esset definitum : al. ab ἄρης Mars ; quòd daretur proficiscentibus ad bellum : al. ab ἀρὰ preces, quòd Deos priùs precarentur, quàm prandierent : ducam verò ab ἦρι mane, quòd ante tempus pomeridianum sumeretur.

Ἄρκευθος, ου, ἡ, Juniperus ; ἀπὸ τοῦ ἀρκεῖν καὶ θεῖν, i. e. quòd maledictionem arceat ; vel ab ἀρκέω propulso, & ὀθέω statim ; quòd ejus odorem omnia reptilia aversentur & statim fugiant.

Ἄρκτος, ου, ὁ, ἡ, Ursus, ursa ; ab ἀρκέω sufficio ; quòd ursus sibi hyeme sufficiat, sine congesto cibo ; vel ab ἐράω amo, & κοίτη lectus, quòd per totam hyemem amet in spelunca latitare, sitque libidinosus ; vel etiam ab ἄρη valdè & κότος ira ; est enim sæva & cædis avida bellua.

Ἀρκτοῦρος, ου, Arcturus ; stella post ἄρκτου οὐρὰν, i. e. ursi caudam ; unde & nomen accepit.

Ἄρκυς, υος, ἡ, Rete ; ab ἀρκέω sufficio ; quòd piscibus avibúsque capiendis sufficiat : aliter ab ἄρκτος ursus, qui eo capitur.

Ἅρμα, ατος, τὸ, Currus ; ab αἴρω fero ; fit enim ad ferendum.

Ἁρμαλιὰ, ᾶς, ἡ, Cibus ; ab ἁρμόω apto, & μέλος membrum ; quòd cibus ad humani corporis membra alenda & roboranda sit idoneus.

Ἄρμος, ἄρμου, 1. Velum navi congruum. 2. Instrumentum opifici idoneum ; utrumque ab ἁρμόω apto.

Ἀρνακὶς, ίδος, ἡ, Pellis agni ; ab ἄρνος ἀρνὸς, agnus.

Ἀρνέομαι, Recuso, nego, ab αἴρω tollo.

Ἀρνυμαι, Capio, consequor ; ab ἄρνυμι auferre.

Ἀρτοδίπης, ου, ὁ, Urinator ; ab ἄρνος ἀρνὸς agnus ; quod enim agni faciunt in terra, id urinatores in aqua ; agni enim

enim ſubſultant, poſterioribus pedibus elatis caput terræ impingentes.

Ἀρόω, όσω, Aro; ab ἔρα, terra; ea enim aratur.

Ἁρπάζω, σω, Rapio; ex ἁρπάω idem ſignificante.

Ἁρπάω, ήσω, Rapio; ab ἅρπη falx; ut ſit propriè falce abripere.

Ἀρπεδὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ, Solo æqualis; puto, quia ἄρει πέδῳ ſolo congruit.

Ἁρπεδὼν, όνος, ἡ, Funiculus; propriè, factus ad aliquid abripiendum; ergo ab ἁρπῶ rapio.

Ἅρπεζα, ης, ἡ, Imum montis; qu. ὄρπεζα tanquam ὄρους πέζα, montis pes.

Ἁρπυια, ας, ἡ, Harpyia; rapax avis; ex ἁρπῶ rapio.

Ἅρπυς, ὁ, Amor; ab ἅρπη falx; quia amor acutus & quaſi falcatus ad reſecanda impedimenta, quæ à rei amatæ poſſeſſione arcent & ſubmovent; aut, quia animos ἁρπᾷ, i. e. rapit.

Ἄρρην, vel ἄρσην, ὁ, ἡ, Mas vel maſculus; ab αἴρω, attollo; quòd viri ſupra fœminas eleventur.

Ἀρρωθος, ου, ὁ, Auxiliator; ab α epit: & ῥώω roboro, ut ſit, qui alicui robur addit.

Ἄρς, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, Agnus; an ab ἄρσις elevatio? quòd ſaltitare ſoleat elevatis poſterioribus pedibus: aut ab ἔρα terra, quia ſaltantes cernuant. *Euſtathius* ducit ab ἀρὰ preces; quòd in votis faciendis & precibus agni ſacrificarentur; vel ab α priv: & ῥαίω corrumpo, qui nondum corruptus eſt libidine.

Ἀρσενοκοίτης, ου, ὁ, Qui concumbit cum maſculis; ex ἄρσεν mas & κοίτη cubile.

Ἄρταμος, ου, ὁ, Lanius, coquus; παρὰ τὸ εἰς ἄρτια τέμνειν, quòd lanii coquique ſoleant boves & iſtiuſmodi animalia membratim, & in partes integrales diſſecare.

Ἀρτάω, ήσω, Suſpendo, appendo; ab αἴρω attollo.

Ἀρτεμὴς, έος, ὁ, ἡ, Integer, incolumis; ab ἄρτιος perfectus.

Ἀρτέμων, ονος, ὁ, Velum quoddam navis; ab ἀρτάω ſuſpendo; quia ſuſpenditur incerta venti temperie.

Ἀρτέομαι,

Ἀρτέομαι, Apparo, paro ; ab ἄρω apto.

Ἄρτεμις, ιδος, ἡ, Diana ; dicta quòd ἀέρα τέμνει aërem ſcindit curſu ſuo, ut lunam ſignificet, vel quòd ἀρτεμὴς ſana, incorrupta virgo, & ſanitatis author putata.

Ἀρτηρία, ας, ἡ, Arteria, ſpiritûs ſemita ſeu receptaculum ; παρὰ τὸ ἀέρα τηρεῖν, quòd ſpiritus intra ſe conſervet.

Ἄρτι, Modò, nuper, perfecto jam tempore ; ex ἀρτος perfectus.

Ἄρτος, ου, ὁ, Perfectus ; ab ἄρω apto.

Ἄρτος, ου, ὁ, Panis ; dictus quia crebrò αἴρεται, i. e. ſumitur, ſeu editur ; vel ab ἄρω apto, quòd ſit humano corpori congruus.

Ἀρτύω (& ἀρτύνω, interjecto ν) σω, ξα, apparo, inſtruo, condio ; ab ἄρω, apto.

Ἀρύω & ἀρύτω, ύσω, ξα, Haurio, ex profundo traho ; ex αἴρω attollo.

Ἀρχὴ, ῆς, ἡ, Principium, principatus ; ab ἄρχω inchoo, impero.

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, Architectus, faber primarius ; ab ἄρχων princeps & τέκτων faber.

Ἀρχιτρίκλινος, ου, ὁ, Architriclinus ; ab ἄρχων præfectus, & τρικλίνιον triclinium, locus tribus lectis conſtratus ad diſcumbendum.

Ἀρωγὸς, ὁῦ, ὁ, Auxiliator ; ab ἀρήγω auxilior.

Ἄρωμα, ατος, τὸ { 1. Aroma, odoramentum ; ab ἄημι valdè & ὄζω, oleo, quòd ſit admodùm fragrans. 2. Aratrum, ab ἀρόω aro.

Ἀσάμινθος, ου, ἡ, Soleum balneatorium, pelvis ; ab ἄσις ſordes & μινύθω minuo, quòd in his ſordes minui ſolent & ablui.

Ἄσπαλον, ου, τὸ, Nardus ſylveſtris ; limosâ humo gaudet, & ſub corylis naſci amat ; dici poteſt quaſi ἄσηλ ἄρουν limo aptum.

Ἀσβόλη, ης, & ἀσβόλος, ου, ἡ, Fuligo ; ab ἄσις ſordes & βάλλω jacio, quòd ſordes ſpargat, res propè ſitas contaminet.

Ἀπλο-

Ἀσελγὴς, έος, ὁ, ἡ, Petulans, lascivus; quasi ἀσελαγὴς per syncopen ab α priv: & σελαγεῖν splendere; quòd in istiusmodi hominibus omnis rectæ rationis lux sit extincta.

Ἄση, ης, ἡ, Fastidium; ab ἄδω saturo.

Ἄσθμα, ατος, τὸ Anhelatio; ab ἄω spiro.

Ἄσημος, ον, Non signatus; ab α priv: & σῆμα signum.

Ἄσις, ιος, ἡ, Limus; propriè aridus; ab ἄζω sicco.

Ἄσις, ιος, ἡ, Cantio; ab ᾄδω cano.

Ἀσκάλαφος, ου, ὁ, Avis nomen; dictæ quòd sit ἀσκαλὸς ἁφῇ dura tactu. *Eustathius* qu. ἀκαλὸς ἁφῇ.

Ἀσκιθὴς, ἀσκεθὴς, ἀσκηθὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, Incolumis, illæsus; duci possit ab α epit: & σκεθρὸς *Hesyc*: ἀσκεθὴς ὑγιὴς ἐξ ἐπιμελείας quasi velit dici ab ἔθει τοῦ ἀσκεῖν, h. e. consuetudine exercendi.

Ἀσκὸς, οῦ, ὁ, Uter, utris; ab α epit: & σχῶ contineo; quòd vinum &c. contineat.

Ἀσκώλια, τὰ, Festum Athenis; dictum quòd in eo super ἀσκοὺς, i. e. utres saltabant: quod est ἀσκωλιάζειν.

Ἄσμενος, ου, ὁ, Gaudens, libens; qu. ἡσμένος ab ἥδω delecto.

Ἄσοφος, ον, Insipiens; ab α priv: & σόφος sapiens.

Ἀσπάζομαι, Saluto, amplector; ex α quod est ἅμα simul & σπάω traho, quòd salutandum attrahimus, in ejus collum ruimus, eúmque amplexamur.

Ἀσπάλαθος, ου, ὁ, Aspalathus, frutex quidam surculosus, i. e. spinis horrens; ab α priv: & σπάω traho; nam difficultèr evellitur ex iis, in quæ impingit.

Ἀσπαλιεὺς, ῆος, ὁ, Piscator, ἄσπαλος piscis; à σπάω traho & ἅλς mare & λίνον linum; quia piscator trahit, piscis trahitur ex mari retibus ex lino factis.

Ἀσπάραγος, ου, ὁ, Germen recens plantæ; puto quia nondum σφαραγεῖ, i. e. sonat; vel nondum σπείρει, i.e. sementat.

Ἄσπιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Immaculatus; ab α privat: & σπῖλος macula.

Ἀσπὶς,

Ἀσπὶς, ίδος, ἡ, 1. Clypeus rotundus ; qui non eſt extenſus ; ab α priv: & σπίζω extendo.
2. Beſtia quædam ; dicta ab α epit: & σπίζω extendo ; ob longitudinem corporis, vel intenſum & acutum ſibilum.

Ἄσπονδος, ος, ὁ καὶ ἡ, Implacabilis ; ab α priv: & σπονδὴ fœdus : qui vult nullo fœdere conſociari & uniri.

Ἀσπακὸς, οῦ, ὁ, Aſtacus, Cancri genus ; ab α epit: & σπάζω ſtillo ; quòd ei forcipes ſint multis guttis plenæ.

Ἀστὴρ, έρος, ὁ Stella ; ab αὔω, ſplendeo ; quòd ſtellæ ſint corpora luminoſa: aliter à στείζω figo ; quia in cœlo ſtellæ στείζουσι : vel quòd ſit ἄστατος, ab α priv: & ἵστημι ſto, quòd ſtellæ ſint in perpetuo motu.

Ἀστήκτος, ος, ὁ καὶ ἡ, Inſtabilis, ex α priv: & στηκτὸς confirmatus, quod à στείζω firmo.

Ἀστράβη, ης, ἡ, Stella, ephippium ligneum ; ab α priv: & στρέφω verto, quòd ligetur, ut ſit immotum. Potiùs velim à στρώννυμι ſterno & βαίνω eo ; quòd ephippiis equis inſtratis eos aſcendimus, & ire cogimus.

Ἀστραβὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, Non detortus ; ab α priv: & στρέφομαι vertor.

Ἀστράγαλος, ου, ὁ, Vertebra, talus : ab α priv: & στρέφω verto, quòd non vertatur, ſed vertendi ergò factus ſit.

Ἀστράπτω, ψω, ψα, Fulguro, qu. ἀστέρας ἰάπτω, i. e. ſidera emitto.

Ἄστυ, εος, τὸ, Urbs ; ab ἄνω ſurſùm & στάω ſto ; quòd plerumque in loco editiore ſitæ ſunt urbes.

Ἄσύμφωνος, ον, Diſcors ; ab α priv: & σύμφωνος concors, quod à σὺν & φωνὴ vox.

Ἄσύνετος, ον, Inſipiens ; ex α priv: & συνετὸς intelligens.

Ἀσύφηλος, ον, Inſipiens, indecorus ; ab α priv: & σοφὸς ſapiens.

Ἄσφαλτος, ου, ἡ, Bitumen ; ab α priv: & σφάλλω everto ; quòniam firmat ſtructuram, adeò ut non facilè ſubvertatur.

Ἀσφάλαξ & ἀσπάλαξ talpa ; à σπάω traho ; terram enim ἀποσπᾷ abſtrahit & foramina eruit.

Ἀσχάλλω

Ἀσχάλλω (quod & ἀσχηδάω) Mœreo; ab ἄχθ mœror.

Ἀσχήμων, ονθ, ὁ ἡ ἡ, Indecorus; ab α & σχῆμα habitus, ut sit habitu indecens.

Ἀπαλὸς, ὴ, ὸ, Tener, juvenilis; ab α priv: & παλάω tolero, ut sit, qui nondum potens ferre multa.

Ἄπυρνον, υ, τὸ, Ferrum in modiolo rotæ; ab α priv: & πύρω tero; quòd sit durum nec facilè teratur.

Ἀτάθαλθ, υ, ὁ ἡ ἡ, Damnorum magnorum auctor, perniciosus; qu. ἄτης θαλλων i. e. aliorum damnis & injuriis florescens.

Ἀτάω, ήσω, Lædo, noceo: ab ἄ lamentantium sono.

Ἀτέκμαρ]θ, ον, Qui nullâ conjecturâ deprehendi potest; ab α priv: & τέκμαρ indicium.

Ἄτεκνθ, ον, Sine liberis; ab α priv: & τέκνον proles.

Ἀτέμβω, Spolio, privo; ab ἄτη damnum & ἐμβαίνω activè sumpto pro ἐμβιβάζω, i. e. aliquem in damnum adduco: vel ab α pro ἀπὸ & τέμνω scindo, ut sit, aliquid alicui auferre & qu. abscindere, mutato μ in β.

Ἀτενίζω, Fixis oculis intueor; ab α epit: & τείνω τενῶ tendo; ut sit, oculos in aliquem intendo.

Ἄτερ, Sine, citra, cum genitivo; ab α priv:

Ἀτερήμων, ονθ, ὁ ἡ ἡ, Durus, inexorabilis; ab α priv: & τερήμων quod à τέρω tener: vel ab α priv: & τείρω tero, ut sit id, quod nullo modo contritum esse possit.

Ἀτεχνὴς, ὲς, Qui est sine τέχνῃ, i. e. fraude.

Ἄτη, ης, ἡ, Damnum; ab ἀτάω lædo: vel ab α priv: & τῶ capio; ut sit ὃ ὠ ἐθέλοις θέλῃ λαβεῖν, id quod nemo velit capere.

Ἀτμελὴς, ὁ ἡ ἡ, Negligens; ab α priv: & τμελὴς diligens.

Ἀτίζω, Inhonoro; ab α priv: & τίω honoro; πλεονασμῷ τῦ ζ. Etym:

Ἀτμαγέλας, ὁ, Qui spernit gregem, se abgregat: ab ἀ τμᾶν ἀγέλλω.

Ἀτιτάλλω, Alo, nutrio, ex ἀτάλλω, per reduplicationem; quod ab ἀταλὸς tener; ut significet aliquem ab usque teneris alere & educare.

Ἄτμενος, ου, ὁ, & ἀτμὴν, Famulus; qu. ἀτίμην ab α priv: & τιμὴ honor; servi enim apud dominos suos sunt inhonori: vel ab α epit: & τέμνω scindo, quòd servi à dominis suis cædi solent & flagellis qu. scindi: vel qu. ἄτερ μένους sine robore, nimia enim servitus vires debilitat.

Ἀτμὶς, ίδος, ἡ, Vapor; ab ἀτμὸς, οῦ, ὁ, flatus, vapor, halitus; ab ἄω spiro per epenthesin τοῦ τ.

Ἄτομοι, ων, Atomi, minuta quædam corpuscula insectilia; ab α priv: & τόμος sectio, quod à τέμνω scindo.

Ἄτοπος, ον, Absurdus; ab α priv: & τόπος locus; quod in apto loco aut tempore non fit aut dicitur.

Ἄτρακτος, ου, ὁ ἡ, Fusus, radius ad colum; quia ἀεὶ ταράσσεται semper turbatur, i. e. circumagitur.

Ἀτραπὸς, οῦ, ἡ, Via trita; possit esse ab α priv: & τρέπομαι vertor; quia ab ea quis non facilè avertitur in errorem: potius ab α epit: & τραπέω calco, quòd sit via multùm calcata.

Ἀτράφαξις, εως, ἡ, Atriplex; dici volunt παρὰ τὸ ἀθρόως αὔξειν, quòd celeritèr crescat; nam die octavo à satu prodit: malim, ab α epit: & τροφὴν αὔξειν, quòd nutritionem multùm juvet: vel quia ἀθρόως φάγεται, hoc est, abundè & passim comeditur.

Ἀτρεκὴς, έος, ὁ, ἡ, Verus; ab α priv: & τρέμω tremo, quod à τρέω timeo; quòd veraces intrepidi esse possunt & debent.

Ἀτρύγετος, ον, Infructuosus; ab α priv: & τρύγη fruges.

Ἄττα, Pater, vox observantiæ erga senes, ab ἔτη τίω honoro annos.

Ἀτταγὴν, ῆνος, ὁ, & Atticè ἀττάγας vel ἀτταγᾶς, avis dorso picto; dicta à voce suâ, ut vult *Ælianus*; sed quia est fœcunda, dici possit ab ἄδδην abundè & γονὴ genitura.

Ἀττανί-

Ἀπαίτης, ου, ὁ, Placentæ genus in ſartagine frictæ; ab ἄπανον ſartago.

Ἄπαϑ, Atat, interjectio dolentis; ab ἄτη damnum.

Ἄπαω, Proſilio, ſubſulto; ex ἀΐσσω cum impetu feror; pro quo φέρω & inde ἄπω.

Ἀπύζω, ξω, χα, Terreo, perturbo; ab ἀτύω turbo, Etym: vel ab ἄτη damnum.

Αὖ, Rursùm, retrò; ab αὖθις rursùm, per Apocopen.

Αὐγάζω, Irradio; ab αὐγὴ ſplendor; vel ab αὔω ſplendeo.

Αὐγὴ, ῆς, ἡ, Splendor, lux, diluculum; ab αὔω ſplendeo: vel ab αὖ re, vel retrò, & ἄγω pello, quòd radii ſolares in terram ſparſi repercutiantur; quare duci poteſt etiam ab αὖ rursùm & γῆ terra: vel ab αὐῶ ſplendeo & ἄγω duco, quòd per lucem ducimur.

Αὐδὴ, ῆς, ἡ, Vox, oratio; ab αὔω clamo.

Αὐθαίρετος, ον, Voluntarius; ab αὐτὸς ipſe & αἱρέομαι eligo; ut ſit, quod quis ſuapte ſponte eligit aut facit.

Αὐθέντης, ου, ὁ, 1. Qui eſt ſui juris; q. ab αὐτὸς ipſe & ἐν τὸς mittens, qui ſeipſum ad negotia mittit. 2. Qui ſibi manus violentas infert; ab αὐτὸς ipſe, & ἔνω pro φένω occido: vel quòd ſit qui ſeipſũ occidit ἑαυτῷ ἔντεσι, i. e. armis propriis.

Αὖθις, Rurſus, retrò; αὐτὸ, i. e. idem faciendo.

Αὐλαία, ας, ἡ, Aulæum, cortina; ab αὐλὴ aula; ubi ejus uſus.

Αὖλαξ, ακος, ἡ, Sulcus; ab ἕλκω; quòd ab ἕλκω traho; ſulcus enim fit aratri tractione.

Αὐλὴ, ῆς, ἡ, Atrium; παρὰ τὸ ἄω vel ἄημι flo, ſpiro; quòd ſit locus perflabilis vel ab αὔω ſplendeo, quòd ſit locus apricus ſoli expoſitus; vel ab α epit: & λάω video; quòd in locis apertis res ſint conſpicuæ.

Αὐλὸς, ὦ, ὁ, Tibia; ab αὔω flo.

Αὐλὼν, ῶνος, ὁ, Locus longus, anguſtus & cavus, ut αὐλὸς tibia.

Αὐξάνω, Augeo, incrementum do ; ab αὔξω idem.

Αὖρα vel αὔρη, ας, ἡ, Aura, ventus lenior ; ab αὔω ſplendeo : vel ab ἄω ſpiro & ῥέω, quòd ventus ſit ſpiritus, & fluxus aëris. Etym: ducit ab ἀὴρ aër.

Αὔριον, Cras ; ab αὔω, luceo ; eſt lux ſequentis diei.

Αὐσηρὸς, ὰ, ὸν, Auſterus ; ab αὔω exſicco ; auſteritas eſt ab aliqua ſiccitate.

Αὐτὰρ, Autem, ſed, cæterùm ; qu. αὖτε ἄρ.

Αὐτάρκης, ες Θ, ὁ ϗ ἡ, Contentus, ſibi ſufficiens ; ab αὐτὸς ipſe & ἀρκέω ſufficio.

Αὖτε, Rurſus, viciſſim, poſthac, quaſi αὐτὶ iterando.

Αὐτὴ, ῆς, ἡ, Clamor, & hinc Bellum ; ab ἀΰω reſoluto ex αὔω clamo.

Αὐτμὴ, ῆς, ἡ, Halitus, vapor ; ab αὔω ſicco ; vapores enim proveniunt à calida & exiccante cauſa.

Αὐτόματος, ε, ὁ ϗ ἡ, Spontaneus ; ab αὐτὸ & μάτην temerè ; propriè quod ipſum à ſe temerè ſine conſilio venit : vel ab αὐτὸς ipſe & μάω deſidero ; ut ſit, qui ſuapte ſponte aliquid agat aut agere deſiderat.

Αὐτὸς, ή, ό, Ipſe ; ab ἑτΘ.

Αὐχέω, ήσω, ηκα, Glorior ; ab αὐχὼ cervix ; quòd gloriantes cervices erigant & caput attollant.

Αὐχὼ, ένΘ, ὁ, Cervix ; ab αὐχμὸς ſiccitas ; quia cervix oſſea & ſicca.

Αὐχμηρὸς, ὰ, ὸν, Obſcurus ; ab αὐχμὸς ſqualor.

Αὐχμὸς, ῦ, ὁ, Siccitas ex vehementi æſtu ; ab αὔω ſicco, pleonaſmo literæ χ.

Αὔω, Sicco ; ab ἄω ſpiro ; quòd ventus ſpiramine ſuo res exiccet.

Ἄφαρ, Statim, continuò ; ab ἁφὴ tactus, qu. ipſo tactu ; aut ab ἀφαιρῶ, quaſi auferendo moram : meliùs puto ab α ſimul & φάω dico, ut ſit ἐμμακρὸς ἅμα τῷ ἔπος, dicto citiùs : vel ab ἅπτομαι tango, ut ſit ταχέως ἅμα τῷ ἅπτεσθαι.

Ἀφαυ-

Ἀφαυρός, ή, ὁ, Imbecillis, debilis; ducatur ab ἀφαυρέω aufero; ut ſit cui vires auferuntur: vel ab α epit: & φαδρός vilis; imbecilles enim ut viles deſpicatui habentur.

Ἀφεδρών, ῶνος, ὁ, Latrina; ex ἀπὸ & ἕδρα ſedes, à ſeorſim ſedendo.

Ἀφειδία, ας, ἡ, Crudelitas; ab α priv: & φείδομαι parco.

Ἀφελής, ές, ὁ ἡ, Simplex, tenuis, integer; ab ἀφελεῖν auferre; ſimplex eſt à quo aliena ablata: vel qu. ἀφ' οὗ ἕλῃς à quo vel invito capias, quæ ſunt ejus bona.

Ἄφενος, ους, ὁ, vel ἔος, τὸ, Divitiæ; reditus propriè unius anni; ἀφ' ἑνὸς ἔτους, i. e. ab anno uno.

Ἄφλαστον, ου, τὸ, Summa pars puppis; ab α priv: & φλάω contundi, quòd non facilè contundatur.

Ἄφνω, Ex improviſo; ex α priv: & φαίνω appareo, ut ſit, cujus ne quidem veſtigium hactenùs apparuit.

Ἀφορμή, ῆς, ἡ, Occaſio; ab ἀπὸ & ὁρμὴ impetus; ab occaſione eſt impetus in rem.

Ἀφροδίτη, ης, ἡ, Venus; ab ἀφρὸς ſpuma, ex qua dicitur genita.

Ἀφρός, ὁ, Spuma; ab ἄφαρ ſubitò; quia ſubitò fit & defit: vel q. ἀφαρὸς ab ἄφαρ ſtatim, quòd æſtuante pelago continuò naſcitur: vel ab α epit: & φέρω fero; ſpuma ſtatim ad littus φέρεται.

Ἄφρων, ονος, ὁ ἡ, Demens; ab α priv: & φρὴν mens.

Ἀφύη, ης, ἡ, Piſcis, qui ex ἀφρῷ naſcitur: vel qu: ἀφυὴς non natus, i. e. ex ſemine, ſicut animalia cætera.

Ἀφύω, ύσω, κα, Haurio, hauriendo promo; poſſis ducere ab ἀπὸ & ὕω pluo.

Ἄφωνος, ον, ὁ ἡ, Mutus; ab α priv: & φωνὴ vox.

Ἀχάτης, ου, ὁ, Gemma quædam; ab Achate Siciliæ fluvio, unde petitur.

Ἀχειροποίητος, ον, Manibus non factus; ab α priv: & χεὶρ manus & ποιέω facio.

Ἄχερδος, ου, ὁ, Spina quædam; qu. ἄχειρος ab α priv: & χεὶρ manus; quòd non ſit tractabilis manu.

Ἀχέρων, ωντος, ὁ, Acheron, fluvius inferni; dictus quòd sit ἄχος ῥοὴς, i. e. doloris fluvius; aliter ab α priv: & χαίρω gaudeo.

Ἀχερδὶς, ίδος, ἡ, Populus alba; ab Ἀχέρων, quòd *Hercules* ex Acheronte eam detulerit.

Ἀχλὼ, Pauper; ex α priv: & ἔχω habeo; quòd nihil habeat: vel quòd hiscere & loqui non audeat, ex α priv: & χαίνω hisco.

Ἄχθος, εος, τὸ, Pondus, dolor gravis; ab ἄγω fero: vel ab ἄχος dolor & τίθημι pono; quòd onus impositum dolorem inferat.

Ἀχλὺς, ύος, ἡ, Caligo, nebulosa obscuritas; ab ἄχος dolor & λύω solvo, quòd sub noctem obrepente somno dolor consopitur: vel etiam ab ὀχλέω.

Ἄχνη, vel ἄχυα, ης, ἡ, Gluma, acus; ab α priv: & ἔχω teneo, quia teneri nequit; propiùs à χνοῦς lanugo; quòd q. cum lanugine quadam crescit, præpositio α otiosa: vel ab α epit: & χύτω fundo, quia facilè funditur.

Ἄχος, εος, τὸ, Dolor, tristitia silentium afferens; ab α priv: & χαίω seu χαίνω hisco; dolor ingens hiscere prohibet. Inde Anglicè to ake aut potiùs ache.

Ἀχράς, άδος, ἡ, Pirus sylvestris; quia ferè ἀχρεία, i. e. inutilis.

Ἀχρεῖος, & ἄχρηστος, ὁ, Inutilis; ab α priv: & χρεία usus; ut sit, cujus nullus est usus.

Ἄχυρον, υ, τὸ, Palea; quasi ἀέχυρον ab α priv: & ἔχω habeo, ut sit, quod nemo magni facit vel habere cupit: vel ab α priv: & ἐχυρὸν firmum, quòd sit res instabilis.

Ἀχώρ, ῶρος, ὁ, Manans capitis ulcus; ab ἄχος dolor & ὄρνυμι excito, quòd dolorem excitat: vel ab α epit: & χέω fundo, quòd purulentus humor è capite ubertim fluat: vel ab α priv; & χῶρος locus, quòd non amplum locum occupet; aliter qu. ἄχρως qu. sit velut

velut ἄχνη, i. e. acus capitis; ita malim ab ἄχνες furfur; quòd ex furfuribus capitis fiat.

Ἄψ, Retrò, rursùs; ab ἀπὸ receſſionem notante.

Ἀψίκορος, ος, ὁ, Faſtidioſus; ab ἅπτομαι tango & κόρος ſatietas; ut ſit qui ἅμα τοῦ ἄψασθαι, i.e. ſimulatq; aliquid attigit, ſatietatem (κόρον) habet.

Ἀψίνθιον, ου, τὸ, Abſinthium; q. ἀπίνθιον ab α priv: & πίνω bibo, quòd ob inſignem ejus amarulentiam non facilè bibatur: vel ab ἅπτομαι ἄπτομαι tango, per *Antiphraſin*; quòd nulla creatura herbam hanc amariſſimam attingat.

Ἄψις, ιδος, ἡ, Connexio; ex ἅπτω connecto.

Ἀω, ήσω, Spiro, flo; ab α & ω duabus literis ex quibus conflatur; quòd in reſpiratione α auditur, in expiratione ω; α os aperit, ω claudit.

Ἄωτος, ὁ, & ἄωτον, ου, τὸ, Flos; ab ἄω ſpiro; quia flos ſpirat odorem.

Ἄωτος, ον, ὁ ᾗ ἡ, Auribus carens; ab α privativa, & ὦτα aures ex οὖς.

B.

[B] ---- EST ſecunda litera; dicitur Beta ab Hebræo *Beth*; in Numeris Binarium ſignificat.

Βᾶ, Vox ovium ſe mutuò inclamantium, qui clamor Latinè *balatus* à Græco βᾶ.

Βαβαὶ, Vox inarticulata; ex ſono, aut à βάζω.

Βαβαὶ, Papæ, admirantis; à βᾶ geminato, παπαὶ idem.

Βαβάζω, Inarticulatam vocem edo; à βάζω loquor.

Βάβαξ, ακος, ὁ, Garrulus; à βάζω loquor.

Βάβειξ, βάβεικες, Gingivæ, & quæ inter dentes ex cibo hærent; puto à βάω eo, & βορὰ pabulum, ut ſit cibus ori ingeſtus, cujus reliquiæ dentibus adhærent.

Βάζω σω, & ξω, Loquor; poëticum à φάω dico: vel à βᾶ ſono, quem matres edunt agnis ablactatis.

Βάθος, εος, τὸ, Profunditas ; à βάω eo : vel à βία vis & θέω curro ; ut ſit, in quam facilè & cum impetu licet deſcendere.

Βάθρον, ου, τὸ, Gradus ; à βαίνω gradior.

Βαίνω, βήσομαι, βέβηκα, Gradior ; eo : à βάω eo.

Βαιὸς, ὸν, ὁ, Parvus ; ducamus à παύω, ut ſit, qu. παιὸς, parvorum menſura ceſſat paulò poſt initia metiendi ; ſi à βάω eo, dici poſſit, quòd parva via ſit facilè βαϊὴ : poſſis etiam referre ad παῖς puer.

Βαὶς vel βαΐον, Ramus palmæ arboris ; quia βίᾳ πίλλεται, vi avellitur.

Βαιὼν, όνος, ὁ, Piſcis quidam gobio ſimilis ; à βαιὸς parvus ; quia parvi precii.

Βάκηλος, ου, ὁ, Magnus, & ſtultus ; item Eunuchus, quo ſenſu ducitur à βία vis & κόλος mutilus, cui nempe teſticuli præciduntur.

Βακτηρία, ας, ἡ, Baculus, ſcipio ; à βάω eo ; quòd ambulantes eo nituntur : vel à βάσις greſſus, & τηρέω ſervo, quia ſervat ne quis cadat, ſcil: greſſus firmando.

Βάκχος, ου, ὁ, Bacchus, à βάζω loquor ; loquax enim eſt ebrietas : aut à βοὴ clamor & χέω fundo, quòd tumultuoſum ſit vinum : vel à βία vis & ἰάχω vociferor, quòd Bacchi Orgia non fuerint ſine tumultu celebrata.

Βαλανεῖον, ου, τὸ, Balneum ; quaſi βάλλον ἀνίας, i. e. artuum dolores pellens.

Βάλανος, ου, ἡ, Glans ; à βάλλω jacio, quòd porcis projiciatur.

Βαλάντιον, ου, τὸ, 1. Jaculum ; à βάλλω jacio & ἐναντίοι adverſarii, quòd contra inimicos projici ſolet.
2. Crumena ; ἀπὸ τὸ βάλλειν ἐντὸς, quòd in illam pecunia injiciatur.

Βάλβις, ίδος, ἡ, Carceres ; unde equi ad currendum emittuntur ; à βάσις greſſus & λαβεῖν capere, quòd inde curſûs initium capiatur : vel à βάλλω jacio, &

& βάσις greſſus, quòd equi inde curſum ſuum ordirentur.

Βαλλίζω, Tripudio; à βάω eo, & ἅλλομαι ſalio.

Βαλλωνὶὴ, ῆς, ἡ, Marrubium nigrum; fortè à βάλλω, quòd ſit rejiculi & ingrati odoris, non ſuavis, ut album.

Βαμβαίνω, Inarticulatè loquor; à βᾶ, ut ſit qu. βαβαίνω.

Βάναυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, Artifex illiberalis, ſordidus; qui βαδνον αὖϛ fornacem accendit; & generalitèr, qui in vilioribus operibus verſatur.

Βάπτισμα, τος, τὸ, Baptiſma; derivatur à præteriti paſſivi primâ perſonâ βεβάπτισμαι à βαπτίζω, quod à βάπτω tingo: vel q. βάπταισμα à βάλλω jacio & πταῖσμα peccatum, quòd in baptiſmate peccati ſordes abluantur.

Βάπτω, ψω, Mergo, tingo; à βάω eo, & πίπτω cado, qui mergitur, it in aquam cadendo: vel à βύω tego & ποτὸς pro aqua; quia qui merguntur, aquâ teguntur; aut à βαθὺς profundus, quia merſa in profundum eunt: vel etiam à ſimplici βάω eo, ut ſignificet in liquorem ire facio.

Βάραθρον, ου, τὸ, Barathrum, foſſa profunda in quam facilè deſcenditur, à βάω eo.

Βάρβιτος, ου, ὁ, ἡ, vel βάρβιτον, ου, τὸ, Inſtrumentum muſicum, qu. βαρύμιτος, à gravibus chordis.

Βάρις, ιδος, & ιος, ἡ, Navis; à βάρος onus, quòd onera ferat, mercibúſque importandis & exportandis inſerviat.

Βάρος, εος, τὸ, Pondus, onus; quia βίᾳ αἴρεται, i. e. vi tollitur; aut à βαρὺς gravis, quòd onera ferentibus ſint gravia.

Βάσανος, ου, ἡ, Probatio, lapis Lydius; inquiſitio per tormenta; qu. βιάσανος, a βία vis, quòd veritas ab improbis qu. vi exprimitur.

Βασιλεὺς, έως, ὁ, Rex; qu. βάσις λεώ, i. e. λαῦ, quia populi ſalus eſt & fundamentum.

Βάσις,

Βάσις, ιος, ἡ, Itio, greſſus, pes, fulcrum ; à βάω eo.

Βασκαίνω, Faſcino, invideo ; quaſi φάεσι καίνω luminibus, i.e. oculis occido : vel quaſi φάσκω αἰνὰ dico horrenda.

Βάσκω, Eo ; à βάω idem.

Βασσάρα, vel ρα, Calceamenti genus ; παρὰ τὸ βάσει ἁρμόζειν, quòd greſſui ſit idoneum.

Βαστάζω, σω, κα, Porto, bajulo ; à βάω eo & στάω ſto, quòd in ferendis oneribus ſtandum ſit & eundum.

Βάταλος, ου, ὁ, Mulieroſus, effœminatus ; à quodam Batalo, viro molli & effœminato.

Βάτος, ου, ἡ, Rubus ; fortè à βία vis & ἄπτω lædo ; quòd violenter lædat : vel qu. ἄβατος inacceſſibilis, quòd illam ſpinis horrentem non licet facilè ſcandere ; Dr. ergo per Antiphraſin βάτος.

Βάτραχος, ου, ὁ, Rana ; à βοᾷν τραχέως, quòd vox illi ſit rauca & aſpera.

Βαύζω, ξω, ξα, Latro ; à βαῦ ſono canis latrantis : vel à βοάω clamo.

Βαυκάλιον, ου, Vas ; qu. colli anguſtioris ; quia βαύζει cùm ei aqua infunditur.

Βαῦνος, ου, ὁ, Fornax ; caminus ; ab αὔω accendo, & β præfixo.

Βδέλλα, ης, ἡ, Sanguiſuga ; à βδάλλω vel βδέλλω ſugo, quòd ſanguinem exprimat & exugat.

Βδελύσσω, ξω, Fœtere facio ; abominabile reddo ; à βδέω fœtorem emitto.

Βδέλος, ου, ὁ, Crepitus ventris ; à βδέω pedo.

Βέβαιος, ου, Stabilis, firmus ; à βέβαα fundatus ſum ; ex βάω eo ; firmum illud eſt, in quo tutò poſſis incedere.

Βέβηλος, ου, Profanus ; cujus limen ingredi fas eſt cuivis ; ergo à βάω eo & βηλὸς limen.

Βέλος, εος, τὸ, Jaculum ; à βάλλω jacio.

Βελόστασις, εως, ἡ, Locus ad tela conſtitutus, vallum, propugnaculum, à βελῶν στάσις, quòd ſit locus telis reponendis & conſervandis deſtinatus.

Βίλ-

Βέλτερος, ὁ, Melior; à βέλομαι volo, ſicut Latinè Optimus ab opto: vel à βέλος jaculum, ut propriè & primariò eum ſignificet, qui in telis jaciendis alios ſuperat.

Βέμβιξ, ικος, vel βέμβιξ, ῑδος, Turbo, trochus; à βόμβος, i. e. ſono, quem edit: vel παρὰ τὸ βίᾳ βλῶσθαι, quòd violenter eat, h. e. moveatur.

Βένθος, ους, τὸ, Profunditas; à βάθος idem.

Βέομαι, & βείομαι, Vivam, Gradiar; illud à βίος vita, hoc à βαίω eo.

Βέπον, ου, τὸ, Betium herba; aliter dictamnus; an à βία vis, quòd violenter velut abigat venenata?

Βηλὸς, οῦ, ὁ, Limen domûs; à βαίω eo & λίαν valde; quòd per limina ſæpiùs eatur.

Βῆμα, ατος, τὸ, Greſſus, tribunal; à βαίω eo.

Βῆξ, ηγὸς, ὁ, (& frequentiùs, ἡ) Tuſſis, à βήσσω tuſſio: vel à βῆ βῆ ſono ovium tuſſi laborantium.

Βήσσω, Tuſſio; à βία vis; quòd non ſit ſine violenta pectoris tunſione; aut à βοῆ ſono, quem tuſſientes edunt.

Βῆσσαι, αἱ, Loca in montibus in quibus gradi poſſumus; à βαίω gradior.

Βηχαμὸς, οῦ, ὁ, Saltatio concinno greſſu; à βαίω eo, & ἄρω apto, ut ſit motibus concinnis & eleganter ſaltare.

Βία, ας, ἡ, Robur, violentia; ab ἴα vis, ἴς vis, β otiosè propoſito.

Βιβάζω, Venire facio, à βαίω eo; geminatâ primâ literâ.

Βίβλος, ου, ἡ, Liber; à βύβλος planta Ægyptia, ex qua olim libri ſolebant fieri.

Βιβρώσκω, Edo; à βορὰ eſca, reduplicatâ primâ literâ.

Βικίον, Urceolus; à βίκος dolium.

Βινέω, Ineo; à βαίνω pro ὀχεύω: vel à βία vis.

Βίος, ου, ὁ, Vita, victus; à βία vis, ut Vita à vi, vi enim vivitur: vel à βάω eo, nam & greſſus vitam indicat.

Βιὸς, οῦ, ὁ, Arcus, quia βίᾳ vi tenditur.

Βλάβος,

Βλάνος, ου, ὁ, Cæcutiens; q. βλέπους ἀνεὺ sine visu: unde Blind Anglicè.

Βλαισὸς, οῦ, ὁ, Valgus, distortis cruribus; à βλάπτω lædo, ut sit cui crura læsa sunt.

Βλὰξ, κὸς, ὁ, Piscis quidam inutilis; à βάλλω jacio, quòd abjici dignus. Metaphoricè homo ignavus, abjectus.

Βλάπτω, ψω, φα, Lædo, noceo; à βάλλω jacio & ἰάπτω lædo, ut sit qu. feriendo lædere.

Βλαστάνω, Fut: βλαστήσω, Aor. 2. ἔβλαστον, germino, à βάλλω mitto & ἄνω sursùm, quòd flores plantarum sursùm mittantur à protrudente succo.

Βλάσφημος, ου, ὁ, Blasphemus, maledicus; à βλάπτω noceo, & φήμη fama, ut sit, qui alicujus famæ & æstimationi detrahit; vel à βάλλειν φήμαις, i. e. aliquem falsis calumniis aspergere.

Βλαῦται, Genus calceamenti, quia eis calcamus βόλιτον, i. e. stercus: inde ἄβλαυτος carens calceis.

Βλεμεαίνω, Trucibus oculis circumspicio; à βλέμμα visus.

Βλέννα, ης, ἡ, Mucus; à βάλλω jacio, mitto, quòd è naribus emittatur.

Βλέπω, ψω, φα, Aspicio, caveo, qu. βάλλω ὦπα, oculum qu. ad objectum suum mitto.

Βλέτυγες, & βλέκυνες, Nugæ, à βαλεῖν: quia rejectaneæ.

Βλέφαρον, ου, τὸ, Palpebra; qu. βλέπους φάρος, i. e. visûs pallium, tegmen: vel quia ἐν τῷ βλέπειν αἴρεται, i. e. inter videndum attollitur.

Βληχάομαι, ῶμαι, (fut. ήσομαι) Balo, de ovibus & capris: à sono βῆ & λέγειν dicere.

Βληχρὸς, οῦ, ὁ, Debilis, à βληχὴ, quæ est vox ovium, animalium imbellium: vel à βλέω pro βάλλω & χρόα color, quòd omnis eorum color, rubicundus scil: & vividus, sit amissus & qu. abjectus.

Βλίτον, Blitum, olus insipidum; qu. βλητὸν rejiculum, ob vilitatem.

Βλίττω,

Βλίττω, ίσω, Exprimendo aufero, ut mel ex favis; ut ſit quaſi μελίττω à μέλιττα apis, mel apibus aufero.

Βλὶξ, Continentèr, aſſiduè, velut ictu; ἀ βολὴ ictus, ut ſit qu. oculi ictu.

Βλοσυρὸς, ὰ ὸν, Torvus, terribilis aſpectui; à βλέμμα oculus & σύρειν trahere; ut ſit, qui frontem corrugat & ſupercilium contrahit.

Βλύζω & βλύω, fut βλύσω, Scaturio, mano; qu. βαλλύζω à βάλλω fundo, quòd fontes aquam emittant: vel, ut alii volunt, à ſono aquarum ſcaturientium, quæ ſolent cum ſtrepitu quodam & murmure ebullire; ab hoc βλύζω deſcendere videtur vox Latina *bullio*.

Βλωμὸς, οῦ, ὁ, Buccella, fragmentum panis; à βάλλω jacio; quòd εἰς τὸ στόμα βάλλεται, quòd in edentis os ingeratur: vel qu. βρωμὸς à βρῶ edo, quòd panis uſus eſt ut edatur: vel q. φλωμὸς à φλάω frango, quòd panis fracti portionem ſignificet. Etym.

Βλωθρὸς, οῦ, Altus; à βλώσκω aſcendo, & θόρω ſalio; ut ſit celeritèr & qu. ſaliendo in altum aſcendo: vel à βλώσκω ſignificante creſco.

Βλώσκω, σω, Venio, aſcendo, creſco; à μολέω venio; β & μ commutantur.

Βοάγρια, ων, τὰ, Spolia; quæ ſunt ἐκ τῆς βοῆς ἀγρευόμενα ex bello collecta.

Βοάω, ήσω, Clamo inſtar bovis, ut ducatur à βοῦς bos. Etym: ducit à βοὴ clamor.

Βοὴ, ῆς, ἡ, Pugna, prælium; à βοάω clamo, quòd non ſine ſono & clamore gerantur prælia.

Βοηδρομέω, ήσω, Auxilior; quaſi εἰς βοὴν δρέμω, ad clamorem curro.

Βοηδρόμια, ων, Feſtum Athenis celebrari ſolitum; dictum à βοηδρομέω auxilior, quòd Xythus Athenienſibus contra Eumolpum pugnantibus ſuppetias tulerit, ejúſque auxilio Athenienſes victores evaſerint;

rint ; in cujus victoriæ memoriam festum, inde βοηδρόμια dictum, erat institutum.

Βοηδρομιών, ῶνος, ὁ, Mensis Augustus ; dictus quòd eo mense festum βοηδρόμια dictum celebratum fuerit.

Βοηθέω, ῶ, ήσω, Auxilior, ad auxiliandum eo ; ut dicatur, quasi εἰς βοὴν θέω, hoc est, ad clamorem accurro : vel (ut vult Etym:) quod solent auxiliarii, μετὰ βοῆς (τετέσι βοῶντες) σπεύδειν, i. e. cum clamore ad auxiliandum festinare ; hinc βοηθὸς & βοήθεια, auxiliator, auxilium.

Βόθρος, ου, ὁ, Fovea, scrobs ; qu. βάθρος à βάθος profundum ; quòd foveæ ut plurimùm sint profundiores: vel à βαίω βῶ eo, per Antiphrasin, ut sit locus ἐφ' ὃν οὐδεὶς βαίνει in quo nemo graditur : vel etiam contractum ex βάραθρον, α in ο verso.

Βόλβιτον, quod & βόλιτον, ου, τὸ, Stercus ; dictum à βολὴ quâ ejicitur βάλλω) : vel à βοῦς βοὸς, bos ; ut stercus bovinum propriè & primariò significet.

Βολβὸς, οῦ, ὁ, Bulbus ; puto à βῶ valdè & λαβὴ prehensio, quia ob crassitiem facilè prenditur : vel (ut vult Etym:) παρὰ τὸ βίᾳ ἀναβάλλεσθαι.

Βολεὼν, ῶνος, ὁ, Sterquilinium ; in quod stercus βάλλω, hoc est, projicitur.

Βόμβος, ου, ὁ, Bombus, vox per onomatopœiam facta à βὸμ βὸμ, qui est sonus huc illuc volitantium : vel etiam quasi βοὴ βοᾷν, quasi clamando clamare, ut vult *Martinius*.

Βομβύλη, ης, ἡ, { 1. Apis genus obstreperæ ; παρὰ τὸ βομβεῖν, à sono quem edit. 2. Poculi genus, quod est στενοτράχηλον, i.e. colli angustioris, ut βόμβον edat, i. e. inter bibendum intersonet.

Βόμβυξ, υκος, ὁ, Bombyx vermis, à sono quem edit, qui βόμβος dicitur, qualis est ille apum sonitus.

Βόνασος, vel βόνασσος, Bonasus, animal quoddam ; à βοῦς bos ; est

est enim bovini generis, finem vocis faciunt ab αἴθω (αἴσω futurum) uro; quod stercus ejus concitati urit.

Βορὰ, ᾶς, ἡ, Pabulum, esca: à βόω alo, inus:

Βόρβορ-ος, ου, ὁ, Cœnum, limus; à βορὰ pabulum, quòd porci in limo pabulum quærant: vel potius, quòd sit stercus, ὃν ἐκ βορᾶς, i. e. excrementum è pabulo proveniens: vel à βάρ-ος onus, stercus enim antequam excernatur, corpori onus est.

Βορέας, ου, ὁ, Aquilo, dictus quòd edacitatem afferat; à βορὰ pabulum; cùm enim sit ventus frigidus, digestionem adjuvat, hominésque edaciores reddit: alii à βοᾶν καὶ ῥεῖν quòd sit vehemens & flatûs sonori: vel etiam à βορὰ pabulum, quòd fruges augens βορὰν, i. e. alimentum ministret: vel denique, ἀπὸ τοῦ ῥᾴον βαίνειν, quòd ejus spiramine nihil celerius.

Βόσμαξ, vel βόσμηξ, Formica, quia diligenter βορὰν μάσσει, i. e. cibum quærit, vel collecta grana μασᾶται: vel à μόρμηξ idem; & certè μ & β cognata sunt.

Βόσκω, ώσω, Pasco, à βόω inus. vel à βοῦς bos, quòd boves, ut saginentur, multum pabuli desiderent.

Βόσπορ-ος, ου, ὁ, Bosporus, mare; dictum quasi βοὸς πόρ-ος, hoc est, bovis transitus: fabulantur enim poëtæ, quòd Jupiter in juvencam transmutatus eum locum tranaret: est enim fretum angustum.

Βόστρυχ-ος, ου, ὁ, & βόστρυχον, τὸ & βόστρυξ, υχ-ος, ὁ, Cincinnus, à βότρυς racemus, & ἔχω habeo, ut cincinnatus is sit, qui cincinnos habeat, racematim sive instar racemorum pendulos.

Βοσκὰ ὧν, τὰ, Oves, armenta; à βόσκω pasco.

Βοτάνη, ης, ἡ, Herba, à βοτὸς esca ex βόω pasco; esca ea prima animalium: vel ἀπὸ τοῦ βίᾳ πίνειν, i. e. αὔξειν, quòd citò & quasi cum impetu crescat & extendatur.

Βοτὴρ,

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, Pastor ; à βόσκω pasco.

Βότρυς, υος, ὁ, Botrus, uva, racemus ; ex quo ποτὸν ῥέει, i.e. potus fluit, scil: per expressionem in torculari: vel παρὰ τὸ βῶ, i. e. πατῶ calco, quòd sub ποσὶ τριβόμενος, quòd in torcularibus racemorum succus pedibus exprimatur.

Βοῦ, Est particula augendi ; à βοῦς, i.e. bos, qui magnum animal : sic & ἵππο auget.

Βούβαλος, ου, ὁ, Bubalus ; sylvestris bos ; ex βοῦς bos.

Βούβοσις, ιος, ἡ, Edacitas magna ; quasi τῶν βοῶν βόσις, i. e. esus boum.

Βούβρωστις, ιος, ἡ, Fames magna ; ita dicta quòd τοὺς βοῦς λυμαίνεται καὶ βρῶσιν ποιεῖ, quòd boves perdat, eósq; in esum usúmque hominum mactari faciat.

Βουβὼν, ῶνος, ὁ,
1. Pubes, femur ; à βοῦ Epit: i. e. valdè & βῶ, i. e. βαίνω eo, quòd femur sit gressûs & itionis instrumentum.
2. Inguinis tumor ; à βοῦ valdè & βῶ eo, quòd μεγάλως βαίνει εἰς οἴδημα, quòd sit tumor magnus & valdè auctus.

Βουγάϊος, ου, ὁ, Jactator ; à βοῦ valdè & γαίω glorior : vel à βοῦς bos & γαίω glorior, ut sit qui se βοῶν ἔργα boum opera, i. e. magna & operosa facere posse gloriatur.

Βουκαῖος, βοῦκος, Bubulcus, a βοῦς bos, ut sit qui boves curat.

Βουκάπη, ης, ἡ, Præsepe ; locus dictus quòd in eo βόες κάπτουσι boves fœnum edant.

Βούκεντρον, ου, τὸ, Stimulus ; (κέντρον) quo aguntur βόες boves.

Βουκέφαλος, ου, ὁ, Bucephalus, Alexandri equus ; à βοῦς bos & κεφαλὴ caput ; non quòd esset capite reverà taurino, sed quòd caput taurinum armo ipsius imprimeretur.

Βουκόλος, ου, ὁ, Bubulcus ; à βοῦς bos, & κόλον cibus : vel quasi βουκονος à βοῦς bos & κονέω operor, ut sit, qui circa boves operam exercet : vel à βοῦς bos & κέλλω propinquo ;

propinquo; ut sit qui inter boves versetur: vel quasi βοκόμος, à βοῦς & κομέω curo, ut sit, cui boves curæ sint.

Βουλὴ, ῆς, ἡ, Consilium, concilium; à βούλομαι volo, vel à βοῦ valdè & λάω video; quòd reipub: intersit consiliarios esse oculatissimos, qui sunt regni speculatores.

Βουληφόρος, ου, ὁ, Consiliarius, à βουλὴ consilium & φέρω fero.

Βουλιμία, ας, ἡ, Fames magna; à βοῦ valdè & λιμὸς fames.

Βουλιμιάω, άσω, Valdè esurio: à βουλιμία fames magna.

Βούλομαι, ἠβούλομαι, Volo; à βοῦ valdè & λάω video; quæ volumus & cupimus, ea primùm vidimus: ignoti nulla cupido.

Βουλυτὸς, οῦ, ὁ, Vesper; tempus in quo λύονται βόες, i. e. boves solvuntur, & ab operibus cessant.

Βουνὸς, οῦ, ὁ, Collis; à βαίνω ascendo; quòd in illum gradatim ascenditur.

Βούπαις, παιδος, ὁ, Puer grandis; à βοῦ valdè & παῖς puer.

Βούπρησις, ιος, ἡ, Genus oleris, à βοῦ valdè & πρήθω uro, quòd sit naturæ calidioris.

Βοῦς, βοὸς, ὁ ἡ, ἡ, Bos; à βόω pasco; idque ob rationem duplicem; primò, quòd boves terram arando, nobis alimentum præbeant, Secundò, quòd caro bubula sit præcipuum hominis alimentum.

Βότρυς, υος, Butomum herba; dicta quòd eam βόες τέμνουσι boves carpunt.

Βοφόνια, ίων, τὰ, Festum quoddam Athenis; à βοῦς bos & φόνος cædes, quòd in illo festo boves quamplurimi diis mactarentur.

Βραβεῖον, ου, τὸ, Præmium certaminis; à βραβεὺς certaminis judex; erat enim ὁ παρὰ τῶ βραβεῖ δεδομένος στέφανος τῷ νικῶντι, corona quæ à brabeutis vincenti daretur.

Βραβεὺς, έως, ὁ, Qui dat præmium certaminis; nonnulli ducunt à ῥάβδος virga, nam & βραβεὺς & ῥαβδοῦχος

idem dicitur; οἱ γὰρ βραβεῦται ἦσαν βασιλικὰς ῥάβδους κατέχοντες, i. e. virgam regalem manu gestare solebant. Etym:

Βράβυλα, ων, τὰ, Pruna Damascena; quasi βοράβυλα, à βορὰν βάλλειν quòd alvum solvant.

Βράγχος, ου, ὁ, vel εος, τὸ, Raucedo; à βρόγχος guttur; quia gutturi accidit raucedo ab humorum decursu in illam partem decumbentium: vel quasi βαρεῖαν ἰαχὴν ἔχον, quòd raucedo sit quædam vocis asperitas.

Βραδὺς, έος, Tardus, segnis, stupidus; qui βαρὺς εἰς τὸ δύειν, i. e. onera; quòd ad onera ferenda ægrè accedat.

Βράκακον, ου, τὸ, Olus agreste; quasi λάχανον ἄγριον quod idem sonat.

Βραχίων, ονος, ὁ, Brachium ab humero ad cubitum; à βραχὺς brevis, ob brevem distantiam inter humerum & cubitum: vel à βραχὺς & κίων columna, βραχυκίων γὰρ ἐστίν. Etym.

Βράχω, Sono; vox facta per onomatopœiam.

Βρέγμα, ατος, τὸ, Sinciput; capitis pars altior; à βρέχω irrigo, quòd à pluvia imbribúsque descendentibus ea pars corporis primùm humectetur.

Βρέμω, fut. βρεμῶ, Fremo, murmuro; à βαρὺ grave, est enim gravitèr sono.

Βρένθις, & βρένθιξ, Lactuca; an quia facilè è terrâ βρύει, i. e. germinat?

Βρέτας, τὸ, Indecl: Simulacrum; à βροτὸς quia βροτῷ, i. e. mortali homini simile.

Βρέφος, εος, τὸ, Infans; an quia βρύει, i. e. salit, aut in utero qu. germinat? aut ab Hebr: בַּר puer, filius; vel qu. φέρβος per metathesin à φέρβειν pascere, quia in utero alitur?

Βρεχμὸν, οῦ, τὸ, Sinciput; à βρέχω irrigo, quòd cùm sit capitis pars altior, pluviis imprimis irrigetur. Etym:

Βρέχω,

Βρέχω, ξω, Irrigo, pluo; à βεῖ valdè & χέω fundo, quòd ad irrigationem necesse est ut aqua effundatur.

Βρήσσω, Tussiendo exspuo; à βήσσω vel βράσσω idem.

Βεῖ, Particula epitatica, significans ἄγαν valdè, robustè, per apocopen à βειάω.

Βειαρὸς, ῦ, Fortis, robustus; à βία vis, robur, ρ interposito.

Βειάω, άσω, Robustum reddo, robustus sum; à βαρὺς gravis, valens.

Βείζω, ίσω, & ίξω,
1. Edo, à βορὰ pabulum.
2. Post cibum dormio, à βάρος onus; quòd post sumptum cibum, caput vaporibus gravari solet; vel à βορὰ cibus & ίζω sedere facio; ut sit post epulas sedendo se ad somnum capiendum componere.

Βειήπυος, ον, Latè sonans, à βεῖ valdè & ἠπύω sono.

Βείθω, σω, Gravis sum, ingravesco; à βαρὺς, gravis, hinc βειθὺς, έος, gravis.

Βείμη, ης, ἡ, Robur; à βειάω robustum reddo: vel à βεῖ valdè. Etym:

Βειμόομαι, ῦμαι, Fremo, excandesco irâ; à βρέμω.

Βρόγχος, ου, ὁ, Guttur; à βρόχω sorbeo; vel quòd βρόχῳ ἄγχεται, laqueo constringitur; ibi enim sit strangulatio: vel à βρέχω irrigo, quòd potu soleat irrigari.

Βρόμος, ου, ὁ, Strepitus ignis; à βρέμω fremo.

Βροντὴ, ῆς, ἡ, Tonitru; à βρέμω fremo; est enim nubium fractarum fremitus vel fragor.

Βροτολοιγὸς, οῦ, ὁ, Hominum consumptor; à βροτὸς mortalis, & λοιγὸς pestis, pernicies.

Βροτὸς, ου, ὁ, Mortalis; quasi ροτὸς fluxus, à ῥέω fluo; quòd mortales, sicut fluxus, sint evanidi: vel à βρώσκω edo, quòd hominis cadaver à vermibus depascatur; vel à μοίρω divido, ut vult Etym:

Βρότος, ου, ὁ, Sanies, tabum hominis βροτοῦ: sic enim Etymol: κυρίως ἐστὶν ἀνθρώπου βρότος καὶ οὐδέποτε ἄλλου ζώου.

Βεβλόω, ώσω, Mortalem reddo, à βεβλὸς mortalis. Cruento, à βρότος ſanies.

Βρῶκος, Locuſta, à βρύω rodo ; quòd plantas depaſcatur.

Βρόγχος, ου, ὁ, Guttur : à βρέχω irrigo, quòd potu irrigetur.

Βρόγχος, ου, ὁ, Laqueus ; à βρόγχω ſorbeo, per Antiphraſin, quòd gutturi adſtrictus laqueus ſorbitionem impediat : vel à βρόγχος guttur, quòd ei adſtringi ſoleat : vel à βρέχω irrigo, ut primariò rudentem ſignificet, qui aquis irrigatur.

Βρόγχω, Sorbeo, inuſit. unde ἀναβρόγχω, καταβρόγχω ; à βρέχω irrigo.

Βρυγμὸς, οῦ, ὁ, Stridor dentium, à βρύχω ſtrideo.

Βρύκω, Mordeo, rodo, quaſi βορδύκω à βορὰ eſca.

Βρύον, τὸ, Muſcus, qui βρύει, i. e. inſtar herbarum germinat.

Βρύτον, τὸ, vel τος, ου, ὁ, Cerviſia, vinum hordeaceum ; à βρύω ſcaturio, liquorem emitto.

Βρύχω, Frendeo, ſtrideo, à βρύκω mordeo, quòd inter mordendum dentes ſtrideant.

Βρῶμα, τος, τὸ, Cibus ; à βρώσκω edo.

Βρῶμος, ου, ὁ, Fœtor ; à βαρὺς gravis & ὀσμὴ odor, ut ſit graveolentia.

Βρῶσις, ιος, ἡ, Cibus ; à βρώσκω edo.

Βρώσκω, Comedo, depaſco ; à βορὰ cibus, præter quem nil comeditur.

Βύας, ου, ὁ, Bubo ; à ſono, vel à βύζειν, i. e. ferali carmine gemere, quòd noctuæ inter aves ferales & infauſti ominis numerentur.

Βύβλος, ου, ἡ, Papyrus, planta Ægyptia, quæ multum in ſeſe humoris ſorbet ; ideóque dr. à βύω impleo, & βλύω ſcaturio, quòd humore facilè impleatur.

Βύζω, 1. Impleo ; à βύω idem.
2. Vagio ; à βῦ voce infantili.
3. Gemo ; ut bubo, qui βύας dicitur, ſi hoc illo ſit prius.

Βυθὸς, οῦ, ὁ, Fundum, imus gurges ; à βάθος profunditas.

Βυκάνη,

Βυκάνη, ης, ἡ, Buccina; poſſit quidem eſſe à βύζω impleo; quia confertim impletâ voce ſonat; ſed potiùs à βύω obturo, quòd dum inflatur, ore appreſſo qu. obturatur.

Βύκλης, ου, ὁ, Sonans, ſpirans, venti epitheton; à βύζειν quaſi βδ λέγειν. Etymol: Velim à βύζω confertim impleo; ut ſit, quaſi inflatâ buccâ vehementer ſpirare: vel à βύω claudo, per Antiphraſin, quòd ventus nullis terminis includi poteſt.

Βύνη, ης, ἡ, Hordeum aquâ madefactum; an à βύω impleo & νάω fluo, quia humore impletur?

Βύρσα, ης, ἡ, Corium, pellis, à βύω claudo, tego; quia ea animal tegitur: vel quaſi δέρσα à δέρω excorio.

Βυρσεύς, ὁ, Coriarius, à βύρσα corium.

Βυρσοδέψης, ου, ὁ, Coriarius; à βύρσα corium, & δεψέω ſubigo, mollio.

Βυθοβομβέω, έσω, Profundè cogito; à βυθὸς fundum, & βέμω extruo; ut ſit quaſi in profundo aliquid moliri & machinari.

Βυθὸς, ου, ὁ, Fundum; à βύθος idem.

Βύσσος, ου, ἡ, Byſſus; Heb. בוץ *botz* eſt byſſus.

Βύω, Obturo, impleo; forte a βάω eo; impleo eſt ingredi facio, uſque dum vacuum non ſit.

Βῶλος, ου, ὁ, Gleba; puto à βόω paſco & λία valdè, quòd ex glebis animantium pabulum uberrimè efflorescat: vel ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν βοῶν ἀλοᾶσθαι, quòd à bobus arantibus diffringatur: vel quòd βαλλόμενοι λύεσθαι, quòd glebæ aratro effractæ diſſolvantur: vel quaſi πῶλος à πολέομαι verſor, quòd ſubinde gleba vertatur.

Βωμολόχος, ου, ὁ, Scurra; de iis propriè qui circa aras obverſantes victimis tendere conſueverunt inſidias; à βωμὸς ara & λοχάω inſidias ſtruo.

Βωμὸς, οῦ, ὁ, Baſis, ara; à βάω eo, aſcendo, quòd aræ ſitæ eſſent in locis editioribus, ad quas populi aſcendebant:

vel παρὰ τὸ βαίνειν τὸ αἷμα quòd ab aris victimarum ſanguis dimanaret.

Βὼξ, κὸς, ἡ, Piſcis genus ; q. βόαξ à clamore, nempè à βοάω clamo : vel à βοῦ valdè & ὄψ vox, μεγάλην γὰρ φωνὴν προΐεται, *Ariſt:* i. e. magnam vocem emittit.

Βωστρέω, ήσω, Clamo, invoco ; quaſi βοαστρέω à βοάω clamo.

Βωπάνειρα, ας, ἡ, Quæ homines paſcit ; à βόσκω paſco & ἀνὴρ vir.

Βώτωρ, ορος, ὁ, Paſtor ; à βόσκω paſco.

Γ.

Γ — TErtia apud Græcos litera ; ab Hebr: *gimel*, in numeris ternarium ſignificat ; ducit Etym: παρὰ τὸ ἀμῶν τὴν γῆν à metendo terram ; & rationem ſubjungit, δρεπανῶδες γάρ ἐστιν, i. e. literæ Γ character meſſoriæ falci ſimilis eſt.

Γαγγαμὼν, ῶνος, ὁ & γαγγάμη, ης, ἡ, Rete ; ducit Etymol: per reduplicationem à γῶ τὸ λαμβάνω. i. e. capio ; quòd rete capiendis feris & iſtiuſmodi ſit accommodum.

Γαγγαλίζω, ίσω, Ridere facio ; εἰς γέλωτα ἄγω, i. e. ad riſum commoveo ; fieri vult Etymol: à γέλω γελίζω & ε mutato in α & γ reduplicato γαγγαλίζω.

Γάγγραινα, ης, ἡ, Gangræna ; partis alicujus mortificatio latiùs gliſcens ; ab ἄγαν valdè & γραίνω edo, quia partes ſinceras avidè depaſcitur : vel etiam a γάνος gaudium & γραίνω edo, quòd membra humani corporis depaſcere quaſi gaudeat: vel ſimplicitèr à γραίνω per reduplicationem.

Γαζοφυλάκιον, ου, τὸ, Gazophylacium, locus ubi theſaurus reponitur & ſervatur, à γάζα theſaurus & φυλάσσω ſervo.

Γαῖα, ας, ἡ, & Poëticè αἶα, ας, terra ; à γάω naſcor, quòd ex terra, quæ ideò magna parens dicitur, fruges & arbores enaſcantur.

Γαι-

Γαιήοχος, ου, Neptunus; dictus vel ab ἔχω contineo, & γαῖα terra, quòd mare, cujus deus est Neptunus, terram circundet & quasi continere videatur: vel quòd ἐπὶ τῆς γαίης ὀχεῖται, super terram ferri videtur.

Γάκινος, ου, Terræ motus; ut sit ὁ κινῶν τὴν γῆν, ventus violentus, qui terram concutit.

Γάλα, ακτος, τὸ, Lac; dr: quasi γέλα à γελάω rideo; lac enim primum hominis alimentum est, eíque semper arridet: vel à γῦον membrum, & ἅλλομαι salio, quòd lac ex membris, scil: mammis, ubertim saliat: vel quòd sit καλὸν bonum, i. e. εἰς ἀναθρεψὴν ad nutritionem accommodum.

Γαλαθηνὸς, οῦ, ὁ, Infans qui lactatur; à γάλα lac & τίθημι θήσω pono, ut sit qui mammis supponitur ad lac exprimendum.

Γαλερὸς, ὰ, ὸν, Serenus, tranquillus, hilaris; à γαλήνη, quæ est maris tranquillitas: vel qu. ἀγαλερὸς, ab ἀγάλλω orno, quòd vultûs serenitas maximum eidem sit ornamentum.

Γαλερωπὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, Hilaris, vultu subridens; à γαλερὸς hilaris & ὤψ vultus.

Γαλήνη, ης, ἡ, Serenitas, tranquillitas; cùm aër, aut mare, quasi ridet, à γελάω, hoc est, rideo.

Γάλιον, ου, τὸ, Galium herba; à γάλα lac; quia in contrahendo lacte coaguli vicem supplet.

Γάλλος, ου, ὁ, Eviratus, spado; Etym: vult dici ab ἄλλος, quasi qui naturam mutavit: οὔτε ἀνὴρ ὢν οὔτε γυνὴ, hoc est, existens neque vir neque fœmina: Etym.

Γάλως, ω, vel ωος, & γαλόως, όω, ἡ, Glos, soror mariti, vel uxor fratris, *Eustat:* derivat à γάλα, διὰ τὸ γαλήνιον καὶ προσηνὲς τῆς πρὸς ἀγκιστείαν ἐγγύτητος, qu. serena & amica affini: aut à καλεῖν, ut sit ἡ μάλιστα τῶν ἀγχιστευόντων καλουμένη ὑπὸ τῆς γυναικός.

Γαμβρὸς, οῦ, ὁ, Gener, socer; à γαμέω uxorem duco, quòd sit affinis ex nuptiis.

Γαμηλία, ας, ἡ, Celebratio nuptiarum; dos propter nuptias; à γαμέω, ήσω, uxorem duco.

Γάμος, ου, ὁ, Nuptiæ; à γάω, genero, naſcor; proles enim nuptiarum eſt finis: vel quaſi δάμος à δαμάω domo, Etym: rationem ſubjungit; ὁ γάμος, δαμαστικὸς τῆ θηλειῶν, i. e. fœminæ nuptiis domantur, unde virgines innuptas *Homerus* ἀδμήτας δαμάσεις vocat: alitèr etiam dr. quaſi δάμος, παρὰ τὸ δύω ἅμα εἶναι, quòd per nuptias duo in unum conjungantur.

Γαμψὸς, ή, ὁ, Inflexus, aduncus; à κάμπτω, flecto, incurvo.

Γαμφηλὴ, ῆς, ἡ, Maxilla; à κάμπτω flecto.

Γάνος, εος, τὸ, Lætitia; à γαίω lætor, glorior: vel à γανόω voluptate perfundo: vult Etym: παρὰ τὴν γλῦ, quæ propter fertilitatem ſuam nobis γάνος, i. e. lætitiæ cauſa eſt.

Γαργαρεὼν, ῶνος, ὁ, Guttur; à ſono qui fit collutione.

Γαργαρίζω, Guttur aquâ colluo, à γαργαρεὼν guttur.

Γαστὴρ, έρος, ἡ, Venter; à χῶ capio, quòd cibos omnes in ſe recipiat.

Γαστριμαργὸς, ὁ, Guloſus; à γαστὴρ venter, & μαργὸς edax, veſanus.

Γαυλὸς, ὁ, Mulctra; à γάλα, i. e. lacte, quod recipit.

Γαῦρος, ου ὁ, Superbus, arrogans, lætitiâ elatus; à γαίω ſuperbio. A γάιω fit γαύω, deinde γαῦρος & interjecto ρ γαυρὸς. Alii derivant ab ἀγαυὸς abſciſſo α.

Γάω, Genero, naſcor; à γέα, i. e. terra, quæ eſt mater generantium corporum.

Γέα, Contractè γῆ terra; à γάω, quia gignit φυλὰ; ſi hoc illo ſit poſterius.

Γέγαιος, α, E terrâ natus; à γέα terra, per reduplicationem aut pleonaſmum literæ γ vel à γέα & γείνομαι gigno,

Γέεννα, 1. Vallis quædam prope Hieroſol: גֵּיהִנֹּם *geinnom*, i. e. vallis Hinnomi.
2. Locus ſuppliciorum æternorum, Gehenna.

Γέισα, vel γῆσα, τὸ, Saggrunda: quia pluvias à parietibus averſus

versas εἰς γῆν σείῃ, in terram amovet & quatit.

Γείτων, ονος, ὁ χῆ ἡ, Vicinus; à γέα quasi γείτων, vel à γῆ quasi γητίτων, quia ejusdem terræ incola.

Γελαστὸς, ὴ, Risibilis, ridiculus; à γελάω rideo.

Γελάω, άσω, Rideo; à γέλα splendor Solis; ridentis vultus quasi splendet. Velim potiùs παρὰ τὸ γένειον εἱλεῖν, quòd inter ridendum mentum & maxillæ quasi volvantur: vel παρὰ τὸ τὰ γυῖα λύειν, quòd quasi solvat membra: vel ab ἕλη calor, quòd qui temperaturæ sunt calidioris, plus aliis rideant: vel denique quasi χέλως à χέω fundo, quòd ridentes quasi effusam habeant animam. Etymol:

Γέλγω, Tingo, coloro; à γέλα splendor: color res splendidas facit.

Γέλως, ωτος, ὁ, Risus; à γελάω rideo; Id vide supra.

Γενεὰ, ᾶς, ἡ, Generatio; à γένος genus.

Γένειον, ου, τὸ, Mentum, barba; à γένος genus, sexus; quòd per barbam sexus discernuntur.

Γεννάω, ήσω, Genero; à γείνω gigno: vel à γῆ terra, quæ omnium est mater.

Γένος, εος, τὸ, Genus, natio; à γείνω gigno.

Γέντα, Carnis viscera, quæ sunt intùs sub pelle animalis, Grotioso præpositio, ab ἐντὸς intus.

Γένυς, υος, ἡ, Mentum; à γένος genus; quòd in eo sexus quædam differentia sit: vel quòd ibi in viris barba gignatur, à γίνομαι; vel à κινεῖν, quia mobile.

Γεραιὸς, ᾶ, ὁ, Senex; à γέρων.

Γερᾴρω, Honoro; à γέρας præmium.

Γέρανος, ου, ἡ, Grus, avis vigilans & prudens; aiunt, quia γῆν ἐρευνᾷ, i.e. terram scrutatur, femina in arvis satis legens, est enim ex ἀστρολόγοις: vel q. γῆν ἐρᾶν vel ὁρᾶν, i. e. terram amans & videns, quam subinde effodicat.

Γέρας,

Γέρας, ατος, ατι, ως, τὸ, Præmium, honorarium munus; *Plus* à γέρων ſenex; quòd ſenibus præcipuè donari ſolet, qui maximè ſunt venerandi; ſunt tamen qui contrà γέρων à γέρας derivari volunt.

Γερουσία, ας, ἡ, Senatus, cœtus; ſcil: γερόντων, i. e. ſenum.

Γέρρον, ε, τὸ, Scutum Perſicum è vimine textum; crates, ſtorea: an à γερῶ curvo? vox videtur Perſica.

Γέρων, οντος, ὁ, Senex; quaſi γέων ὁρῶν, i.e. terram videns; quòd ſenes prono capite terram ſpectent: Ducam à γέρας, ob honorem qui ſenectuti debetur, quia ſenectus honorabilis: vel παρὰ τὸ τῆς γῆς ἐγγὺς quòd propinqui morti jam de ſepultura ſoliciti ſint: vel quòd ex terrâ utilitatem quærant; hoc enim habet ſenectus, ut ſit in rem attentior. Dici etiam poteſt γέρων quaſi εἴρων ab εἴρω dico; λεκτικοὶ γὰρ οἱ γέροντες, ſenes ſunt loquaces. Etym.

Γεύω, Guſtare facio, γεύομαι guſto: poſſit eſſe à γέα terra; nam ſapor exiſtit ex ſicci terrei percolatione per humidum.

Γέφυρα, ας, ἡ, Pons; quaſi γήπερρα à γῆ terra & φέρω fero, quòd à terrâ ad terram ſupra aquam homines ferat: vel quaſi ἐφ' ὑγρῷ γῆ, hoc eſt, terra ſupra aquam poſita: vel à γῆ terra & φυράω miſceo, ut ſit terra quaſi aquis mixta.

Γεώλοφον, ε, τὸ, Collis; dictus à γέα terra, & λόφος cervix, quòd colles terræ quaſi cervices extent.

Γεωπόνος, ε, ὁ, Agricola; à γέα terra & πονῶ laboro; qui in terrâ colendâ operam locat.

Γεωργὸς, ὁ, ὁ, Agricola; qui γέαν ἐργάζεται, i. e. terram colit, & circa eam operam exercet.

Γῆ, γῆς, ἡ, Terra, παρὰ τὸ χῶ, i. e. χωρῶ capio, contineo; quòd ſit ἡ πάντα χωροῦσα, id quod in ſeſe omnia contineat.

Γηγενὴς, ἐος, ὁ ἡ, Terrigena; à γῆ terra & γίνομαι ſum, orior.

Γηθοσύνη, ης, ἡ, Gaudium; à γήθω gaudeo.

Γῆ-

Γήθω, Gaudeo, exulto; fortè à γαίω glorior.

Γήπεδον, ε, τὸ, Quod ædibus additur, ſolum quod adjacet prædiis urbanis; à γῆ terra & πέδον ſolum.

Γηραιὸς, ᾶ, ὁ, Senio confectus; à γέρας honor; ἕπεται τοῖς γέρασιν ἡ τιμὴ, i. e. honor ſenes ſequitur. Etym:

Γηρὺς, ύος, ὁ, Seneſcens; per ſyncopen ex γηρέσας.

Γῆρας, ατος, τὸ, Senectus; à γέρων ſenex; ſunt qui γῆρας à γέρας præmium, ſunt è contra qui hoc ab illo deductum velint.

Γηροβοσκὸς, ὸν, ὁ, Qui ſenem alit; à γῆρας ſenectus & βόσκω paſco.

Γῆρυς, υος, ἡ, Vox; à γῆρας ſenectus; ἡ γὰρ φωνὴ τοῖς γέρουσι πρέπει, i. e. vox ſenibus convenit, nempe ut hi potiſſimùm, cum ſapientes ſint, de rebus gerendis decernant & judicium faciant. Etym:

Γήπιον, ε, τὸ, Allium vireſcens; dicitur ἐκ τῆς γῆς ἔπιον, hoc eſt, id quod ſingulis annis ex terrâ egerminat & vireſcit.

Γίγας, αντος, ὁ, Gigas; à γῆ terra & γάω naſcor; nam terræ filii dicuntur: Etym: παρὰ τὸ ἐκ τῆς γῆς εἶναι; quòd ex terra ortos eſſe fabulantur Poëtæ.

Γίγνομαι, Fio; à γίνομαι idem.

Γίνομαι, Fio, naſcor; à γείνω inuſitato.

Γινώσκω, Cognoſco, ſentio; à γνόω. *Euſtat*: tradit à verbo νοῶ fieri νοίσκω & per ſynæreſin νοῖσκω & addito Æolicè γ γνώσκω & interpoſito ι γιγνώσκω, inde Anglicè to know, & Latinè *noſco*.

Γλάγος, τὸ, Lac; Poët: à γάλα γάλακτος, idem.

Γλαυκοφάγος, ε, ὁ, Qui lacte victitat; à γάλα lac & φάγω comedo.

Γλαῦξ, Herbæ genus, quaſi γάλαξ à γάλα lac, quòd ſit lactis auctivum.

Γλαφὶς, ίδος, ἡ, Inſtrumentum, quo lapides expoliuntur; dictum quaſi γλαφυὶς à γλάφω ſculpo.

Γλαυκὸς, ὸν, ὁ, Glaucus, cæſius; à γλαύσσω video, nocte valet viſu,

visu, ut feles, quæ noctu æquè ac interdiu cernunt.

Γλαύσσω, Splendeo, cerno ; à γέλα splendor solis, sine quo aërem illuminante nihil conspicuum, nihil cernere possumus.

Γλεῦκος, ους, τὸ, Mustum, succus dulcis ; à γλυκὺς dulcis.

Γλωώπη, ης ἡ, Pupilla oculi ; quasi γελωώπη, à γέλα splendor solis ; quia splendida : vel quia pupilla objecti speciem per medium allucentem sola accipit, quæ si membranula sit obtecta, excæcamur : vel à γαλώπη serenitas, in pupilla enim oculi serenitas maximè residet : alii ab αἴγλη splendor.

Γλωῦς, τὸ, Stella, mundus visendus ; à γελᾶν splendere.

Γλήχων, ωνος, ἡ, Pulegium ; dictum quasi βλήχων, quia gustatum ab ovibus & capris βληχᾶσθαι, i. e. balare eas facit.

Γλίσχρος, ου, ὁ, Lentus, [illegible]mosus ; à γλία gluten ; gluten est tenax, hinc virum avarum significat, qui quod tangit, tenet, acsi digiti ejus essent γλία, i. e. glutine delibuti : vel etiam dicitur quasi ὁ λίαν ἐχόμενος, i: e. valdè tenax. Etymol:

Γλίχομαι, Cupio, appeto ; à γλυκὺς jucundus ; jucunda enim & convenientia appetimus : vel à γλία gluten & ἔχομαι habeor, ut sit amore tanquam glutine detineor & invisco, homines enim imprudentes amore & voluptate capiuntur ut pisces escâ, aves visco.

Γλοιὸς, οῦ, ὁ, Sordidus ; qui est lubrico ingenio : etiam sordes, à γλία gluten.

Γλωῖὸς, ου, ὁ, Nates ; à γλοιὸς sordes ; quia sordida pars corporis.

Γλυκυθυμία, ας, ἡ, Hilaritas ; à γλυκὺς dulcis & θυμὸς animus.

Γλυκὺς, έος, ὁ, Dulcis ; Etym: deducit παρὰ τὸ γλεῦκος, id est, mustum.

Γλυφὶς, ίδος, ἡ, Crena ; quasi γλαφὶς à γλάφω sculpo, excavo.

Γλῶσ-

Γλῶσσα, ης, ἡ, Lingua, sermo; à καλεῖν ὄσσῃ vocare voce: vel etiam à κλέος fama, rumor, gloria; hæc enim ἀπὸ τῆς γλώσσης, i. e. à lingua oriuntur: vel qu. γνῶσα à γνόω γνώσω scio, quòd lingua sit δι' ἧς τὰ τῆς ψυχῆς βουλεύματα γινώσκομεν, instrumentum quo cogitationes animæ cognoscuntur: vel à κλώθω neo, glomero; κλωθομένης γὰρ τῆς γλώσσης ἐξέρχονται οἱ λόγοι. Etym:

Γλωσσόκομον, ου, τὸ,
1. Arcula curandis lingulis tibiarum; à γλῶσσα lingua & κομέω curo,
2. Loculus, marsupium; in quo pecuniæ reconduntur; à γλῶσσα lingua, quòd, ut vult *Erasmus*, linguæ speciem haberet.

Γλωττοκομεῖον, ου, τὸ, Idem quod γλωσσόκομον suprà.

Γλωττοποιὸς, οῦ, ὁ, Qui tibiarum lingulas facit; à γλῶσσα lingua & ποιέω facio.

Γλωχὶς, ῖνος, ἡ, & γλωχὶν,
1. Cuspis teli; refe[illegible] ad κήλου ὠκὺ, hoc est, acumen teli.
2. Angulus; à γωνία angulus, & ἔχω habeo: vel à γλύφω sculpo & κοιλαίνω excavo.

Γνάθος, ου, ὁ, Maxilla, bucca; à γνάπτω pro γνάμπτω incurvo, flecto; quia sæpe flectitur inter loquendum & edendum.

Γναθμὸς, οῦ, ὁ, Maxilla; idem quod γνάθος, ex quo formatur interpositione literæ μ.

Γνάμπτω, Inflecto; à κάμπτω ejusdem significati. *Eustat*: à γόνυ genu, quod flecti potest.

Γνάπτω, Carpendo & vellicando polio; unde γναφεὺς fullo, à κνάω rado, radendo polio.

Γνήσιος, ὁ, Genuinus; à γονὴ genitura: vel per syncopen ex γενήσιος, quod à γενάω, ήσω, gigno; ut sit ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς γενηθεὶς, καὶ μὴ νόθος, i. e. ex eadem genitus & non spurius.

Γνόφος, ου, ὁ, Caligo, tenebræ; à νέφος, nubes, γ præfixo, & νο pro νε substituto: vel quasi κνόφος à κενὸς vacuus

cuus & φάος lux, caligo enim est lucis carentia: vel à νείφω ningo νόφος, & per pleonasmum τὸ γ, γνόφος: vel quasi δνοφος, à δνοῶ agito & νέφος nubes. Etym:

Γνίω, Nosco, inusitat: à νόος mens, quæ est intelligendi facultas.

Γνὺξ, In genibus, quasi γόνακξ à γόνυ genu.

Γνώμη, ης, ἡ, Sententia, gnoma; à γινώσκω nosco, sentio: vel quasi νώμη à νοέω νοῶ intelligo.

Γνώμων, ονος, ὁ, 1. Index, gnomon, instrumentum mathematicum; à γινώσκω nosco, quòd rerum sit indicium.
2. Dens animalium; ita dictus à γινώσκω scio, quòd animalium ætas ex dentibus indicetur.

Γνωρίζω, Notum facio; à γινώσκω scio.

Γνώριμος, ος, ὁ, Cognitus, cognitu facilis; à γινώσκω γνώσω fit γνώσιμος, & σ in ρ verso γνώριμος.

Γνωτὸς, ὴ, ὁ, 1. Notus; à γνόω nosco.
2. Frater; quòd τ' ἄλλων μᾶλλον γινώσκεται, quòd præ cæteris omnibus notus sit: vel quasi γνησιος; ut sit, ὁ ἅμα τινὶ γεγνητὸς, i. e. unà natus.

Γοάω, Gemo; à γόος luctus.

Γόης, ητος, ὁ, Incantator, præstigiator; à γόος clamor luctuosus; fit enim γοητεία sive incantatio cum clamore quodam luctuoso.

Γόμος, ου, ὁ, Onus, sarcina; à γέμω plenus sum.

Γομφίος, ου, ὁ, Dens molaris; à κόμμος sectio; iis enim dentibus cibus præcipuè κόπτεται, i. e. scinditur.

Γόμφος, ου, ὁ, Clavus; quia est ceu dens γομφίος, i. e. molaris: vel à κίκομμαι præt: verbi κόπτω scindo.

Γόγγρος, ου, ὁ, Congrus seu conger; piscis genus; derivant à γεγάω edo per reduplicationem; est enim piscis vorax; aut quasi γογγύλος, teres enim est.

Γογγύζω, Murmuro; à γοάω gemo: vel à sono.

Γονὴ,

Γονὴ, ῆς, ἡ, Genitura; ſemen, ſoboles; à γέγονα naſcor, natus ſum.

Γονορρυὴς, ὲς, Cui γονὴ ῥέει genitura fluit.

Γόνυ, υος, τὸ, Genu; quaſi κόνυ à κονῶ curro, feſtino, laboro; genua enim totum corpus ſuſtinent, ut ſubeatur laboris onus.

Γόος, ου, ὁ, Luctus; quaſi βόος à βοὴ clamor, quòd luctus querulos & clamoſos efficiat: vel παρὰ τὸ γέω, i. e. χωρῶ ſecedo, quòd lugentes ſolent ab hominum conſpectu ſecedere. Etym:

Γοργεῖα, ων, τὸ, Perſonæ tragicæ; à γοργὸς terribilis, quòd formâ terribili apparerent.

Γοργὸς, οῦ, ὁ,
1. Citus, velox; dictus quaſi γαίων ἔργῳ, hoc eſt, opere ſuo glorians.
2. Acer, terribilis; quaſi ὀργὸς ab ὀργὴ ira, ut ſit ira effervеſcens, cui animus facilè commovetur. Etym.

Γοργύρα, ας, ἡ, Canalis ſubterraneus, per quem aqua effluit; à γῆ terra & ὀρύσσω fodio, quòd terræ foſſione fiat.

Γοργὼν, όνος, ἡ, Gorgon, animal terribile; dictum διὰ τὸ γοργὸν τῶν ὀφθαλμῶν, hoc eſt, propter terribilem oculorum aciem, quâ factum eſt, ut viri, illas intuentes, in lapides ſubinde verterentur.

Γοῦν, Certè; ex γὲ & οὖν.

Γουνάζομαι, Supplico; à γόνυ genu; ut ſit ita ſupplico, ut ad genua provolvar, & procumbam, aut etiam flexis genibus oro.

Γραῖα, ας, ἡ, Anus, vetula; quaſi γεραιὰ à γεραιὸς ſenex; per ſyncopen γραῖα: vel etiam quaſi ῥαῖα à ῥαίω, i. e. φθείρω corrumpo, ut ſit ἡ ὑπὸ χρόνου διεφθαρμένη, hoc eſt, quæ propter ætatem ſenilem corrumpitur & tabeſcit.

Γράμμα, τος, τὸ, Scriptum, liber; à γράφω ſcribo.

Γραμματεῖον, ου, τὸ, Libellus, codicillus; à γράφω ſcribo.

Γράστις,

Γραῖπις, ιδος, ἡ, Gramen ; à γράω edo, est enim pabulum unicum quod à plerisque pecoribus depascitur.

Γραῦς, αὸς, ἡ, Anus ; à γεραῖα idem : vel à γράω edo, ut sit ἡ ὑπὸ ῥυσίου κατεξυσμένη, hoc est, rugis exarata & quasi exesa : vel quasi ῥαῦς à ῥαίω corrumpo, ut sit ἡ διαῤῥαισθεῖσα ὑπὸ χρόνου, hoc est, per longam ætatem corrupta.

Γραφὶς, ίδος, ἡ, Stylus, penicillus ; à γράφω scribo.

Γράφω, Scribo, describo, pingo ; Etymol: derivat à γρά- significante sculpo ; potiùs à γλάφω.

Γρηγορέω, Vigilo ; ab ἐγρηγορέω idem, per Aphæresin.

Γριπεύς, έως, ὁ, Piscator ; dictus à γρῖπος rete, quòd in retibus struendis, ut pisces capiat, operam exercet.

Γρίπος, ου, ὁ, Rete ; factum per Aphæresin ab ἀγρεύω venor, quòd venationi inserviat, ferisque capiendis sit idoneum.

Γρῖφος, ου, ὁ, Ænigma ; quæstio non facilè solvenda ; à γρῖπος rete, quòd retis instar non sine magnâ difficultate explicetur : vel quòd ænigmatibus, tanquam laqueis, homines soleant quasi irretiri.

Γρύζω, & γρυλλίζω, Grunnio ; à γρῦ sono, quem porci edunt.

Γρυοὶ, ῶν, οἱ, { 1. Trunci querni ; quasi δρυοὶ à δρῦς quercus. 2. Arborum vetustarum ligna, quasi γέρυοι à γέρας senectus.

Γρυπὸς, ῆ, ὁ, Qui rostro aut naso est adunco, seu recurvo ; à γρυπὸς curvus : vel à ῥέπω vergo, ut sit ᾧ ῥὶς ῥέπει, cui nasus in alteram partem vergit.

Γρύπη, ης, ἡ, Scruta, frivola ; à γρῦ, ut sit parvarum rerum congeries.

Γρὺψ, υπὸς, ὁ, Gryphus, avis adunco rostro ; à γρυπὸς, quod eum significat cui aduncus est nasus.

Γρώτη, ης, ἡ, Caverna, saxum exesum ; à κρόω exedo.

Γύα (seu γύη Ionicè) & γύη, ας, ἡ, Arvum, jugerum ; via fossa ; à γέα terra.

Γύαλον, ου τὸ, Cavitas, vola ; à γῦν manus, ut cavitatem manûs propriè

propriè significet: vel à γῶ capio & ἅλις satis, quòd manûs cavitate res oblatas comprehendamus.

Γύης, ου, ὁ, Dentale in aratro; à γύα arvum, quia ejus usus est in γύα aranda.

Γῆον, ου, τὸ, Membrum; propriè pes, inde manus, hinc reliquum corpus; pede in terra imus. Etym: ergo à γύα terra & ἴημι ire.

Γυὸς, ᾶ, ὁ, Claudus; à γῦον pes, cujus πάθος est clauditas.

Γυμνὸς, ὴ, ὸν, Nudus, inermis; qui γῆα μόνα ἔχει, i. e. qui membra habet sola, i. e. nuda & vestitûs carentia.

Γυμνάζω, Exerceo, certamine gymnico; à γυμνὸς nudus; quòd in eo Athletæ nudi certabant.

Γυναιμανὴς, ὲς, Mulierosus; mulierum amore insanus; à γυνὴ mulier & μαίνομαι insanio.

Γυνὴ, αικὸς, ἡ Mulier, uxor; dicta quasi γενὴ à γέγονα natus sum, quod est præter: med: verbi γένω vel γείνομαι nascor, orior; ex mulieribus enim omnes nascimur: vel etiam à γῶ capio, quòd sit κατάληπτικὴ, hoc est, feminis virilis capax.

Γύργαθος, ου, ὁ, Canistrum è vimine; à γυρὸς curvus; quia vimina curvantur.

Γύψος, ου, ἡ, Gypsum; à γῆ terra & ἕψέω coquo; est enim ceu cocta terra.

Γωλεὰ, τὰ, Speluncæ & lustra ferarum; etiam γωλιοὶ speluncæ ad mare; à γῆ terra & ἀλέω vito, quòd sint ferarum conspectum hominum fugientium latibula.

Γωνία, ας, ἡ, Angulus, locus abditus, à γόυ genu, quod naturâ flexum & quasi angulosum est.

Γωρυτὸς, vel χωρυτὸς, Pharetra; à χωρῶ capio & φυλὰ, id est, ἑλκυστὰ βέλη, quòd sagittarum, quæ inde depromuntur, capax sit.

Δ.

Δ — EST quarta litera ex *Daleth* Hæbræorum, quæ & ipſis eodem numero eſt.

Δαγὺς, δος, Cryſtallum, vel glacies; fortè à δασὺς denſus; glacies enim nihil aliud eſt quàm aqua frigore concreta & condenſata.

Δάδιξ, ικος, Menſura ſex chœnicum capax; à δαδίομαι divido, ut ſit famoſæ diviſionis menſura.

Δαιδάσσω, Traho, lacero; à δαίω divido.

Δαιδὸς, α, ὸν, Niger; à δαίω uro; quòd coloris nigri ſint quæ uſtulentur.

Δάζομαι, Divido; à δαίω idem.

Δάη νος, ἡ, Pugna; à δαίω incendo.

Δαήμων, ονος, ὁ ἡ, Sciens, intelligens; à δαίω ſcio, intelligo.

Δαὴρ, έρος, ὁ, Levir, mariti frater; ducam ab ἐδάην, quod eſt aoriſtus 2^dus paſſivus verbi δαίω ſcio; ut ſit ὁ ἐν γάμοις ὢν, hoc eſt, cui per nuptias nova cum affinibus ſuis acceſſit notitia & conſuetudo.

Δαιὲς, ὰ, ὲν, Lucidus; à δαίω uro: quòd flamma ſit lucida.

Δαΐζω, Divido, Poëtis; à δαίω idem.

Δαίδαλος, ὁ, Scienter & affabrè factus, à δαίω ſcio: eſt & δαιδαλέος, hinc δαιδάλλω vario.

Δαίμων, ονος, ὁ, ἡ, Spiritus intelligens, dæmon; dictus quaſi δαήμων à δαίω ſcio, quia valdè ſciens.

Δαίνυμι, Epulas do; δαίνυμαι epulor, à δαὶς epulum.

Δαΐος, ε, ὁ, Hoſtis; à δαὶν pugna; nam is eſt quicum nobis pugna eſt.

Δαὶς, δὸς, ἡ. { 1. Pugna, bellum; à δαίω incendo, quòd in bello nil niſi clades & incendia. 2. Fax, tæda; à δαίω uro.

Δαὶς, δαιτὸς, ἡ, Epulum; à δαίω divido, quòd inter epulandum ſua cuique ciborum portio diſtribuatur.

Δαίτη, ης, ἡ, Epulum; à δαὶς idem.

Δαι-

Δαιρὸς, ȣ̃, ὁ, Coquus, qui carnes δαίει i. e. dividit.

Δαιτυμὼν, όνος, ὁ, Qui δαῖτα, hoc est, convivium instruit.

Δακέθυμος, ȣ, ὁ, Animum mordens; à δάκνω mordeo & θυμὸς animus.

Δάκετον, ȣ, τὸ, Animal morsu nocens; à δάκνω mordeo.

Δάκνω, δήξω, vel ξομαι, ab inusitato δήκω mordeo. Etymol: à δα valdè & καίνω scindo, ut sit aliquid dentibus discindere: velim potiùs à δαίω & κνάω divido & rado; mordendo enim res quasi abradimus & dentibus dividimus.

Δάκος, εος, τὸ, Idem quod δάκετον. Vide suprà.

Δάκρυ, υος, τὸ, Lacryma; à δάκνω mordeo; quia salsa & mordax: vel quòd vulneratâ & quasi præmorsâ animâ prosiliant: aut quia lacryma dividitur à capite, à δαίω divido & κάρα caput: vel à δα valdè & ῥέω fluo, quòd lacrymæ soleant ubertim ex oculis emanare: vel à δα valdè & κρύος frigus, quòd lacrymæ oriantur ex vaporibus cordis in cerebro condensatis, ut ex nubibus pluvia: eadem ratione, & lacryma fit ex λα valdè & κρυμὸς frigus; ideóque rectiùs scribitur Latinè *lacryma* quàm *lachryma*, ut benè annotavit *Harmarus* noster.

Δάκτυλος, ȣ, ὁ, Digitus; à δέχομαι, seu δέκομαι capio; quòd digiti sint τῶν διδομένων δεκτικοὶ, i. e. rerum oblatarum capaces: vel quasi δράκτυλος à δράκτω comprehendo; res enim digitis comprehendimus: vel quasi δείκτυλος à δείκω ostendo; inde δακτυλοδεικνύναι indigitare, i. e. digito monstrare. *Quàm pulchrum est digito monstrari, & dicier, Hic est?* Pers: vel etiam à δάκνω mordeo, quòd excogitantium digiti & ungues sæpiùs rodantur; hinc illud, *Morsos sapit ungues*-Horat:

Δαλὸς, ȣ̃, ὁ, Titio; à δαίω, incendo.

Δαμάζω, Domo; à δαμάω idem. Etym: ducit παρὰ τὸ δέ-

μας ἄζειν, i. e. ξηραίνειν. Velim potiùs à δῆμαι corpus & ἄπτω ab ἅπτω lædo, quòd equorum & similium corpora inter domandum nonnihil lædantur.

Δάμαλις, ιδος, ἡ, Juvenca; à δαμάω domo; quòd dometur ad laborem.

Δάμαρ, τος, ἡ, Uxor; à δαμάω domo; quæ domatur jugo matrimonii: vel quasi γάμαρ à γάμος nuptiæ.

Δαμασώνιον, τὸ, Herba quædam; à δαμᾶν & ὄνειαρ, quòd utilitatem habeat domitricem, scilicet venenorum certorum.

Δάνειον, ου, τὸ, Fœnus, æs alienum, à δάνος significante *mutuum*; vel à δάνος donum, per Antiphrasin; alii à δηὼ diu, ut sit τὸ χρονίζον χρέος debitum longo tempore durans: vel etiam à δίδωμι do & ἀνία dolor, ut sit, quod invito animo & ægrè solvitur.

Δάνος, εος, τὸ, Donum, mutuum; à δόω pro quo usit: nunc δίδωμι do.

Δαὸς, ἡ, ὁν, Aridus; à δαίω uro; quia καύσιμος, hoc est, quòd res aridæ sint accensu faciles; aut à δηὼ diu, quia vetusta sunt arida.

Δαῦς, Ignis, lampas; à δαίω uro, accendo.

Δαπανάω, ήσω, Consumo, impendo, sumptus facio; à δαπάνη sumptus.

Δαπάνη, ης, ἡ, Sumptus, impendium; à δάπτω voro; sumptus enim unius rem familiarem devorat.

Δάπεδον, ου, τὸ, Pavimentum, solum; à δα valdè & πέδον solum; ut significet πέδον μέγα καὶ πλατύ, hoc est, solum amplum & spatiosum. Etym: vel solum firmum; in quo pedes stare possunt sine lapsionis periculo.

Δαπίδες, ων, αἱ, Tapetia; dicta παρὰ τὸ ἐν δαπέδῳ στρώννυσθαι, quòd in cubiculorum pavimentis sub pedibus sternantur.

Δάπτω, Voro, dilanio; à δαίω, divido; epulor: vel, ut vult Etym:

Etym: à δα valdè & ἅπτω tango, attingo, nempe ut edam; propriè enim significat τὸ λάβρως ἐσθίειν, h. e. voracitèr & avidè edere.

Δαρδάπτω, Idem quod δάπτω per reduplicationem factum.

Δαρθάνω, Dormio; ab inusitato Δαρθέω, quia exponunt, in pellibus cubo; ergo est à δέρας pellis, ut sit quasi ἐν δέρασι θέω, hoc est, in pellibus pono, scil: ad dormiendum, quod à primævis terræ incolis antiquitùs factum est.

Δάσκιος, εν, ὁ καὶ ἡ, Spissam umbram habens; à δα epit: & σκιὰ umbra: vel per syncopen quasi δασύσκιος à δασὺς densus & σκιὰ umbra.

Δασμὸς, οῦ, ὁ, Partitio; à δάζω divido.

Δασπλῆς, ῆτος, ὁ, & δασπλῆτις, ἡ,
1. Magnorum malorum plenus; à δὺς & πλάω seu πιμπλάω vel πλήθω impleo.
2. Accessu difficilis, atrox; à δὺς difficultèr & πλάω per syncopen posito pro πελάω appropinquo, ut sit, cui appropinquare non est tutum.

Δασὺς, εῖα, ὺ, Densus, pilosus; à δα valdè & σεύω moveo, agito; pilosi valdè prehendi & agitari possunt.

Δατητὴς, οῦ, ὁ, Divisor, distributor; à δαίω divido.

Δατισμὸς, ὁ, Datidis imitatio, i. e. odiosa ejusdem repetitio; Datis Persa erat, qui idem pluribus verbis dicebat, & non sine solœcismo, ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ χαίρομαι, &c.

Δατύσσω, Voro, helluor, à δαίω epulor.

Δαδκος, ου, ὁ, Audax; à δαίω uro: quia calidi sanguinis & inde animi.

Δαυλὸς, οῦ, ὁ,
1. Densus; à δα valdè & ὕλη silva; quæ enim densiora sunt, multam habent materiam.
2. Titio; à δαλὸς fax.

Δαύω, Dormio; à δέω ligo; οἱ γὰρ καθεύδοντες δεσμουμένοις ἐοίκασι, hoc est, dormientes hominibus ligatis assimilantur.

Δάφνη, ης, ἡ, Laurus ; dicta quia resonat, dum uritur, quasi δαοφώνη, à δαίω uro & φωνῶ sonum emitto.

Δαφοινὸς, ὴ, ὸν, { 1. Cædis avidus, à δα valdè & φόνος cædes, ut significet virum truculentum & sanguinis appetentem. 2. Rubens, maculis quasi sanguineis distinctus, à δα valdè & φόνος, i.e. αἷμα sanguis. Etym.

Δαψιλὴς, ές, ὁ, ἡ, Dapsilis, largus, copiosus ; à δάπτω voro ; vel à δα παση sumptus ; ut is sit, qui multa & sumptuosa dat voranda.

Δὲ, Autem, verò, sed, sanè ; à δαίω divido ; quia distinctionis vocula est.

Δέησις, ιος, ἡ Precatio ; à δέομαι precor.

Δεῖγμα, ατος, τὸ, Indicium, specimen ; à δείκνυμι ostendo.

Δειδήμων, ονος, ὁ, Meticulosus ; à δείδω timeo.

Δείδω, Timeo, metuo ; à δεῖος timor.

Δειελιέω, Meridior, à δειλὸς pomeridianus.

Δειελὸς, Pomeridianus ; à δείλη tempus pomeridianum.

Δείκηλον, vel δίμηλον, Simulacrum, imago ; à δείκω ostendo, quòd rem, cujus est imago, repræsentet & quasi ostendat : vel ab εἴκω similis sum, quòd rerum imagines, si artificiosè effingantur, rebus ipsis sint consimiles : vel etiam quasi Διΐ ἴκελον, hoc est, Jovi simile ; nam ut vult Etym : propriè dicitur ἀφὶ τὸ ἀγάλματος τοῦ Διὸς, hoc est, de Jovis imagine.

Δείλη, ης, ἡ, Pomeridianum tempus, vespera ; ita dicitur à δέω indigeo, deficio, & ἕλη vel ελη splendor solis ; quia tunc temporis ἡ τοῦ ἡλίου αἴγλη ἐνδεεῖ, hoc est, calor solaris incipit deficere.

Δειλὸς, ὴ, ὸν, { 1. Timidus, ignavus ; à δείδω timeo. 2. Malus, improbus, occasione hinc sumptâ, quòd ignavi pro hominibus nequam haberi soleant. 3. Miser ; à δέω ligo & λάω valdè ; ut sit, qui valdè ligatur, i. e. necessitatè & ærumnis.

Δεῖμα,

Δεῖμα, τος, τὸ, & δέμως, ως, ὁ, Timor, metus; à δείδω timeo.

Δειμαλέος, Cautus, à δεῖμα timor, ut significet eum, qui negotia non sine pavore & quadam animi trepidatione aggrediatur.

Δεινὸς, ἡ, ὸν, Terribilis, peritus, mirus; à δέος timor vel δείδω timeo, ut sit, qui terrorem incutiat & timere faciat.

Δείπνη]ος, & δέμνιστος, ου, ὁ, Cœnandi tempus; à δεῖπνον cœna.

Δειπνολόχος, ου, ὁ, Cœnis insidians, cœnipeta; à δεῖπνον cœna & λόχος insidiæ.

Δεῖπνον, ου, τὸ, {
1. Cœna; à δεῖ oportet, & πνέω cesso; quòd post eam à laboribus cessandum sit: vel quasi διαπεπονημένον, hoc est, elaboratum; quòd apud veteres in cœnis parandis plurimum laboris impenderetur; aliis δεῖπνον dicitur quasi δάπανον à δαπάνη sumptus; quòd apud priscos cœna esset prandio sumptuosior.
2. Prandium; in quo sensu δεῖπνον ducitur à δεῖ oportet & πονεῖν laborare, quòd post prandiũ laborare soleant & debeant homines.

Δειρὸς, οῦ, ὁ, Collis; à δέρη collum; est enim collis seu collum terræ.

Δεῖσα, vel δεῖσαι, ῆ, Humor; à δέδω irrigo.

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ, Qui metu adactus credit esse dæmonas; superstitiosus, religiosus; à δείδω timeo & δαίμων dæmon, deus.

Δέκα, Decem; à δέχομαι capio; est enim numerus perfectus, qui πάντα ἐν ἑαυτῷ ἀριθμὸν δέχεται, hoc est, omnes numeros in se comprehendit.

Δεκάδαρχος, vel δεκαδάρχης, ου, ὁ, Decurio, decem militibus præfectus; à δέκα decem & ἀρχὴ imperium, ut sit, qui in decem viros imperium obtinuerit.

Δεκάτη, ης, ἡ, Decima pars; à δέκα decem: hinc δεκαλδίω decimo, &c.

Δεκάχορδος, ος, ὁ, Decem habens chordas ; à δέκα decem & χορδὴ chorda.

Δέλεαρ, ατος, τὸ, Esca ; quâ animalia capiuntur ; à δέλω pro quo usitatum est δελεάζω inesco : vel quasi δόλεαρ à δόλος dolus, quòd sub esca fraus & dolus lateat : vel quasi ἕλεαρ ab ἑλεῖν capere, quòd eâ animalia capiantur : vel quasi δήλεαρ à δηλῶ lædo, quòd sit nociva ; vel denique à δέω ligo ; quòd hamo alligetur.

Δέλεθρον, τὸ, Laterna, fax ; à δαίω accendo.

Δελήατος, ος, τὸ, Esca ; à δέλεαρ idem.

Δέλτος, ος, ἡ, Pugillares ; sic dicebantur, quia formâ literæ Δ plicabantur ; item liber quivis.

Δελφακίς, ακος, ἡ, Sus ; propriè dicitur de fœmina ; quæ sic appellatur à fœcunda δελφύϊ, h. e. utero, quòd ejus proles sit numerosior.

Δελφὶς, vel δελφὶς, ῖνος, ὁ, Delphin piscis ; à δελφὺς uterus ; est enim piscis viviparus. *Martinius.*

Δελφὺς, ύος, ἡ, Uterus ; quasi δηλέως φύη, hoc est, fœminæ natura, id quo fœmina à viro distinguitur.

Δέλω, Inesco ; à δαίω epulor, escam sumo.

Δέμας, Corpus ; indeclin : à δέμω struo, quòd sit structura pulcherrima, in cujus artificio divina sapientia quàm maximè refulget ; ædificatum ut sit animæ domicilium : vel à δεσμὸς vinculum ; corpus enim & anima unà vinciuntur.

Δέμνον, ου, τὸ, Stratum, lectus ; à δέμας corpus & νεύω nuto, inclino ; in eo enim corpus inclinatur ad quietem : vel à δέμω struo ; lectus enim sternitur, & quasi struitur.

Δέμω, Extruo, ædifico, à δέω, ligo, colligo ; quòd inter ædificandum ligna & lapides colligentur, & emollitâ calce ferruminentur.

Δινεύω, Oculos huc illuc verto ; à δινῶ circumago & ὄλος oculus.

Δί-

Δένδρον, ου, τὸ, Arbor, lignum; dictum à δένω extruo, quòd ad ædificia extruenda arbores multùm conferant: vel quasi δεένδρον quòd δεινῶς δέρεται, i. e. gravitèr & molestè decorticatur: vel, ut vult *Martinius*, quia δεινὸν δέρη, i. e. dorso grandi est seu caudice forti.

Δόνθος, ὁ, Probrum, contumelia; à δεινὸς gravis; quòd contumeliæ graves sint & viris perquàm molestæ.

Δεξιὰ, ᾶς, ἡ, Manus dextrâ; dictâ à δέχομαι capio, quòd res oblatas manu dextra solemus accipere: vel etiam quasi δεξιὰ, quòd opera plurima solent per manum dextram διεξιέναι, hoc est, transire & per eam fieri.

Δεξιὸς, ᾶ, Dexter; à δεξιὰ dextra.

Δέος, έος, τὸ, Timor; à δέω ligo; metus enim ligat & contrahit tam animum quàm corpus.

Δέπας, ος, τὸ, Poculum, patera; à δέχομαι capio, & πῶμα potus, quòd pocula sint potûs capacia: vel potiùs quia πότῳ δαίεται, hoc est, potu irrigatur.

Δέρας, ατος, τὸ, Pellis, corium; à δέρω excorio.

Δέργμα, τος, τὸ, Aspectus, oculus; à δέρκω video.

Δέρη, & δειρὴ, ἡ,
1. Cervix, collum; à δέρας corium, quòd circa hanc corporis partem pellis sit duriuscula: vel à δέρω excorio, quòd pecora à cervice incipiant excoriari.
2. Jugum montis, ita dictum, quòd jugum monti instar cervicis sit.

Δερκαλέης, έος, ὁ, Inter dormiendum videns; leporis ἐπίθετον. ita dicitur quòd δοκεῖ κοιμώμενος βλέπειν, hoc est, videtur inter dormiendum videre; dormit enim oculis apertis.

Δέρρις, ἡ, Pellis, cilicium; à δέρω idem.

Δέρος, ους, τὸ, Membrana; à δέρω excorio.

Δεσμὸς, ὁ, Vinculum; à δέω ligo.

Δεσπόζω, όσω, Dominor; quasi δεσπότης ὑπάρχω, hoc est, metum præbeo

beo & incutio, dominator ſubjectis metum affert: aut à δέω ligo & πῶς pes; ligat quaſi pedes.

Δέσποινα, ας, ἡ, Domina; à δεσπόζω dominor.

Δεσπότης, ου, ὁ, Dominus; à δεσπόζω dominor: vel quaſi δεσποίτης, ut ſit ὁ τοῖς ἐμποιῶν, hoc eſt, famulis ſuis timorem incutiens.

Δεῦκος, εος, τὸ, Dulcedo; à δέχομαι capio; nam quod eſt dulce, acceptatur.

Δεύτερος, α, ον, Secundus; quaſi δύοτερος à δύο duo: vel ἀπὸ τοῦ δέω, i. e. λείπω deficio; quòd ſit τοῦ πρώτου ὑστερούμενος, à primo loco deficiens. Etym:

Δευτερόπρωτος, ον, Secundo primus, σάββατον δευτερόπρωτον, quod à δευτέρᾳ, i. e. ſecunda die paſchatis eſt primum; illud ſcilicet ſabbatum, quod ſecundam paſchatis proximè ſequebatur.

Δέω, Irrigo; derivatum volunt ἀπὸ τοῦ Διὸς, hoc eſt à Jove; rationem reddit Etymol: ὕεται γὰρ ὁ Θεὸς, i.e. Jupiter eſt deus pluviarum effectivus, hinc Anglicè dew, i. e. ros, quæ terram humectat.

Δέχομαι, Capio; an à δέω do & χεῖρ capio?

Δέψα, ης, ἡ, Pellis; à δέφω excorio.

Δεψέω, Subigo & mollio coriariorum more; à δέφω excorio; quia excoriata ſic parant.

Δέω, ήσω, Ligo, vincio. Non video, quò referam, niſi ad δύο duo; nam numerus binarius ligatio prima eſt, duabus unà junctis unitatibus.

Δέομαι, Indigeo; ex δέω neceſſe habeo, quæro indigentiâ motus.

Δῆ, Sanè, profectò; puto à δαίω ſcio, ut ſit cum ſcientia firma; aut à Δία, i. e. Jovem, ut ſit quaſi Jove compellato teſte: vel à δέω ligo; aſſeveratio enim res unit & quaſi colligat, ut negatio dividit.

Δηθά, Diu; quaſi δήωθα à δήω idem.

Δηθαλόγος, ὁ, Qui diù loquitur; δηθὰ ἀγορεύων.

Δῆθεν,

Δῆθεν, Videlicet; à δὴ sanè.

Δηθύνω, Moror, tardo; à δηθὰ diù.

Δήϊος, ε, ὁ, Hostis; idem quod δαΐος; à δαίω accendo, uro: vel, ut vult Etym: παρὰ τὸ δέος, quòd hostis sit ὁ δέος ἐμποιῶν, i. e. terrorem incutiens.

Δηϊότης, τῆτος, ἡ, Pugna; à δήϊος hostis: vel, ut vult Etym: παρὰ τὸ δηΐους ἐν αὐτῇ τοὺς πίπτοντας, quòd homines in ea vulnerentur & occidantur.

Δήκω, Inusit: Mordeo; à δέω ligo, mordendo res etiam alligantur, ut apud Virg: *Naves alligat ancora morsu.* Simpliciùs fortè δήκω quasi ἐδήκω ab ἔδω edo. *Martinius.*

Δηλέω, ήσω, Lædo, nocco; quasi δῆιον λαῷ, hoc est, populo inimicum; sic enim est, quodcunque nocet: vel à δήλω inesco.

Δηλονότι, adv: Nimirùm, videlicet; quasi δῆλον ὅτι, h. e. manifestum est rem sic se habere.

Δῆλος, η, ον, Manifestus, notus; à δαίω scio, nosco, quòd quæ manifesta sunt, facilè intelligantur: vel à δήω invenio, ut significet id quòd facilè inveniri possit, τὰ γὰρ φανερὰ ῥᾳδίως εὑίσκονται, hoc est, res manifestæ facilè inveniuntur. Etym:

Δηλόω, ώσω, Manifesto; à δῆλος manifestus.

Δημηγόρος, ε, ὁ, Qui δήμῳ ἀγορεύει, ad populum loquitur, concionator.

Δήμιος, ον, { 1. Publicus; à δῆμος populus. 2. Carnifex; dictus δήμιος quòd sit publicus justitiæ exequutor.

Δημιουργός, ὁ, Qui δήμιον ἐργάζεται: publicum aliquid operatur, conditor, creator.

Δημοδαισία, ας, ἡ, Festum publicum; à δῆμος populus & δαὶς epulum, convivium.

Δημόκοινος, ε, ὁ, Publicus minister, tortor; à δῆμος populus & κοινῶ occido; ut is sit, qui è populo electus est ad malefactores internecioni dandos.

Δῆμος,

Δῆμος, ε, ὁ, Populus, plebs ; à δέω ligo ; est ὄχλος συνδεδεμένος νόμοις, i. e. turba convincta legibus : vel quasi δέμος à δέμας corpus, populus enim ejusdem reipublicæ & fraternitatis est quasi corpus unum collectivum. Etym.

Δημὸς, ὦ, ὁ, Pinguedo ; forte quòd uri & accendi possit, à δαίω uro, καυστικὸν γὰρ τὸ λίπος. Etymol: vel à δέω ligo, per Antiphrasin ; quòd pinguedo sit δυσδιάλυτον, hoc est, res facilè solubilis.

Δημόσιος, α, ὁ, Publicus ; à δῆμος populus.

Δηναιὸς, ὦ, ὁ, Diuturnus ; à δηὖ diu.

Δηναάριον, Denarius Romanus ; ex Latino, à denis æris.

Δηὖς, εος, τὸ, Consilium ; à δηὖ diu ; nam tempore opus est ad consilia, ne præcipitentur : vel à δήω invenio.

Δῆρις, ιδος, Contentio, rixa ; à δὴ valdè & ἔρις contentio, ut sit ἔρις μεγάλη contentio magna : vel quasi δῆλις à δηλέω noceo, quòd contentiones sint nocivæ : vel à δείρω verbero, rixantes enim se reciprocâ linguæ scuticâ verberant.

Δηρὸς, ὦ, ὁ, Diuturnus ; à δηὖ diu.

Δῆτα, Igitur ; à δὴ sanè, profectò.

Δητὸς, Postremus ; à δεύτατος, ex δεύω relinquo, deficere sino.

Δήω, Invenio ; quasi diu quæsitum : à δηὖ diu : vel quòd ad res amissas inveniendas tempus longius requiratur.

Διάβημα τος, τὸ, Transitus, gressus ; à διαβαίνω transeo ; unde & διαβάθρα scala nautica, διαβατήρια sacrificia pro transitu ante expeditionem oblata.

Διάδημα, τος, τὸ, Redimiculum, diadema, corona ; à διαδέω revincio.

Διάβολος, ὁ, Calumniator, diabolus, satan ; à διαβάλλω traduco.

Διαθήκη, ης, ἡ, Testamentum ; à διατίθεμαι dispono, testor.

Διά-

Διάθεσις, ίος, ἡ Disposítio; à διατίθημι dispono.

Διαίνω, ανῶ, Madefacio, rigo; scilicet humore ἐκ διὸς hoc est, (ex aëre) lapso: vel à δύνημι penetro quòd pluviæ & imbres terræ viscera penetrent.

Δίαιτα, ης, ἡ Habitatio, vivendi institutum, victus; à δαὶς δαιτὸς epulum, malo à διὰ & αἶτος mansio.

Διάκονος, ε, ὁ, Minister; à διὰ & κονέω operor, quòd ministri & famuli ad opera obeunda sint conducti: vel, ut vult. Etym: à διατένω differo, ut sit ὁ διαφέρων τὰ κελευόμενα, quòd soleant famuli jussa herilia & opera sibi demandata differre & procrastinare.

Διακόσιοι, αι, α, Ducenti; à δὶς bis & ἑκατὸν centum.

Διάκτορος, ε, ὁ, & διάκτωρ, internuntius; à διάγω trajicio, transmitto; ut significet eum, qui ad negotia obeunda & transigenda sit ad aliquem transmissus.

Διάλεκτος, ε, ἡ, Dialectus; sermonis in unaquaque lingua differentia; à διὰ & λέγω dico.

Διαμπὰξ, In totum, utrinque; à διὰ & πᾶς omnis: vel à διὰ & ἄμφω ambo.

Διαμπερὲς, Semper, in æternum; quasi διαπερὲς à διὰ per & πέρας finis, terminus.

Διάνοια, ας, ἡ, Cogitatio; à διὰ per & νοῦς mens, ut sit id quod in animo agitatur.

Διαφύσιος, ε, ὁ, Penetrans: quasi διαφερύσιος à διὰ & πείρω transeo.

Διάπτωσις, ιος, ἡ, Ruina; à διαπίπτω intercido.

Διασία, ας, ἡ, Festum quoddam Athenis celebrari solitum; à Δία Jovem & ἄσις, i. e. ἄνια dolor; ut sit ἡ ἀποτρέπουσα τὰς ἀνίας, in honorem Jovis celebratum, qui dolores ab urbe averrunc aret.

Δίασμα, τος, τὸ, Licium; à διάζωμαι telam perficio.

Διαπάω, ήσω, Percribo; à διὰ & ἅλλω subsulto; quæ enim cribro agitantur, subsiliunt & quasi subvolant.

Διαρ-

Διασφαξ, ὁ, Interstitium, quo duæ rupes distant à sese avulsæ; quasi διασπαξ à διασπάω divello.

Διάπω, Cum impetu feror; quasi διαδῶ à διὰ per & δίω curro. Etym:

Διαψάλλω, Sonat. ut Intercino, hinc διάψαλμα, τος, τὸ, cantûs modulationisque immutatio.

Δίγαμος, ε, ὁ, Bis nuptus, bigamus; à δὶς bis, & γάμος nuptiæ.

Διδάσκαλος, ε, ὁ, Præceptor, institutor; à διδάσκω doceo.

Διδάσκω, Docco; à διδόω do & δαίω scio; ut sit, do scire: vel quasi διασκῶ exerceo, quò sine exercitatione quotidiana nihil doceri aut disci potest.

Δίδημι, Ligo; à δέω idem.

Διδράσκω, Fugio; à δράω fugio.

Δίδυμος, ὁ, ἡ, Geminus, duplex; à δύω duo; reduplicatâ primâ syllabâ.

Δίδωμι, Do; ab inusit: δόω idem.

Δίεμαι, Fugo; à δίω expello, prosequor.

Δίεσις, ιος, ἡ, Perfusio; à δίημι perfundo; id verò ex διαίνω humecto.

Δίζυξ, γος, ὁ ἡ ἡ, Bijugis; à δὶς bis & ζύγος jugum.

Δίζω, Quæro, Discepto mecum; à δὶς bis; tanquam διαζώων dubitans, quasi in bivio positus: vel à δίω persequor.

Διηνεκὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, Continuus; à διὰ per & ἠνεκὴς, porrectus, in longitudinem protensus: vel à ἥκω pervenio, per pleonasmum τ νε συλλαβῆς. Etym.

Διήρης, ες, Biremis; à δὶς bis & ἐρέσσω, remigo; ut sit, navis, quæ binis remis agitur.

Διθύραμβος, ε, ὁ, Epitheton Bacchi, qui sic dicitur, quòd in antro quodam διθύρῳ, hoc est bifori, educaretur: vel etiam quasi δὶς θύρας βαίνων, hoc est, bis foràs egrediens, quòd bis natus crederetur, ex matre Semele, & mox ex patris femore: vel ut alii, quòd ebrii arcana non contineant, sed vinum os faciat δίθυρον.

Δίθυρος,

Δίθυρος, ος, ὁ, Biforis; à δὶς bis & θύρα janua.

Διϊπετὴς, ὲς, ὁ ἡ τὸ, A Jove delapſus; à δὶς Διὸς Jupiter, & πίπτω cado.

Διϊπολία, ας, ἡ, Feſtum Athenis celebratum in honorem τοῦ Διὸς πολιέως, hoc eſt, Jovis Urbani, ſcilicet ὃν ἀκρο-πόλει τιμωμένου, i. e. in Acropoli honorati.

Διόφιλος, ος, ὁ, Jovi amatus; à δὶς Διὸς Jupiter, & φίλος amicus.

Δίκαιος, ος, ὁ, Juſtus; à δίκη juſtitia: vel quaſi δίαιος à διὰ ἰὼν, hoc eſt, per omnes res procurrens & ſcrutans.

Δικασπόλος, ος, ὁ, Qui circa jura verſatur; à δίκη juſtitia & πολέω verſor.

Δικαστὴς, οῦ, ὁ, Judex; à δίκη juſtitia: vel quaſi δίχαστὴς à δίχα dupliciter, quòd judicis ſit τὸ δίκαιον εἰς δύο ἴσα μέρη νέμειν, hoc eſt, jus in duas æquales partes diſtribuere.

Δίκελλα, ης, ἡ, Ligo; à δὶς bis, & κέλλω moveo, agito.

Δίκη, ης, ἡ, Juſtitia; quaſi δίχη à δίχάζω divido, quòd juſtitiæ ſit ſuam cuique dividere: vel παρὰ τὸ δύο ἔχειν, quòd juſtitia res duas reſpiciat & comprehendat, pœnam ſcilicet & præmium: vel etiam quaſi δίζη à δίζω quæro, quòd juſtitiæ ſit ante ſententiam latam in cauſas & crimina diligentiùs inquirere.

Δικηνὸς, οῦ, ὁ, Cauſidicus; qui δίκας, hoc eſt, cauſas & lites tractat.

Δίκλω, More; à δίκη mos.

Δικλὶς, ίδος, ἡ, Fores geminæ; à δὶς bis & κλείω claudo; quòd bis claudantur.

Δίκρανος, Biceps; cui δύο κράνα, h. e. duo ſunt capita.

Δίκρος, ος, ὁ, Biceps, biſulcus; quaſi δίκαρος à δὶς bis & κάρα caput.

Δίκταμνον, δίκταμον, & δικταμνος, ου, Herba quædam; ducunt à τίκτω pario, quòd ſit ὀξυτόκον, i. e. partum acce-

leret;

leret : vel quòd sit δηκτικὸν, acre, mordax : potiùs tamen à Dicta monte Cretæ, in quo abundè nascitur.

Δίκτυον, ου, τὸ, Rete ; dictum quia in aquas δίκεται, hoc est, dejicitur.

Δίνη, ης, ἡ,
1. Vortex maris, gurges ; dictus quia ibi aqua δίεται, hoc est, expellitur & eructatur; aut quia δεινὴ, i. e. vehemens est & æstuosus : vel etiam quasi δόνη, à δονῶ agito, quòd ibi aqua in gyrum agitetur.
2. Aëris turbo ; quasi δεύνη à δεύω irrigo, quòd pluvias excitet : vel quasi δίη, quòd ἐκ διὸς, i. e aëre descendat ; vel etiam quasi ἴνη ab ἴς, ἰνὸς, vis, q. sit ventus vehemens & violentus.

Δῖνος, ου, ὁ, Vertigo ; item saltationis species; item instrumentum quo ligna, &c. tornantur ; omnia à δινῶ circumago, id verò à δίνη vortex, turbo.

Δίοπος, ου, ὁ,
1. Rector, administrator ; à διέπω rego, administro.
2. Inspector, Episcopus ; à διόπτομαι inspicio.
3. Qui habet duo foramina ; à δὶς bis & ὀπὴ foramen.

Δῖος, α, ον, Divinus, magnus ; fit per crasin ex δίϊος ; id verò ex Genitivo διὸς, i. e. Jovis.

Διπλάζω, Geminus sum ; à διπλόος duplex.

Δίπλαξ, κος, ἡ, Vestis duplicata à διπλόος duplex : vel à δὶς bis & πλάσσω fingo.

Διπλάσιος, ὁ, διπλασίων, ὁ, ἡ, Duplus, & duplò major ; à διπλόος duplex.

Διπλόος, οῦς, όη, ῆ, όον, οῦν, Duplus ; à δὶς bis & πέλω sum.

Δίπτυξ, & δίπτυχος, ὁ, Duplex, à δὶς bis & πτύσσω plico ; ut sit, quod bis complicatur.

Δὶς, Bis ; à δύω duo.

Δίσκος, οῦ, ὁ, Discus ; quasi δίκος à δίκω jacio ; quia eo luditur jaciendo.

Δίσκουρα

Δίσκουρα, ας, ἡ, Terminus, qui disci jactu comprehenditur; δίσκου οὖρος vel οὐρὰ, h. e. disci terminus.

Διωτὸς, ὴ, ὸν, Geminus; Atticè διττὸς: à δὶς, bis.

Διστάζω, Dubito; à δὶς bis, ut *dubito* à duabus viis: vel quasi δύο στάσεις ἔχω duas stationes habeo, hâc illâc propendens. Etym:

Διφάω, ῶ, Quasi palpando quæro; quasi διαφαῶ ex διὰ & ἁφὴ tactus, quod ab ἅπτω tango.

Διφθέρα, ας, ἡ, Pellis, membrana in qua scribimus; quasi δυοφέρα, à δύο duo & φέρω fero, quòd ex utrâque parte scripturam ferat.

Δίφρος, ου, ὁ, 1. Bigæ. 2. Locus in curru, in quo parabates & auriga sedebant, à δύο duo & φέρω fero, quia duos fert, nempe τὸν μαχόμενον καὶ τὸν ἡνίοχον, i.e. aurigam eúmque qui inde pugnabat.

Δίψα, ης, ἡ, Sitis; à δαίω uro, & ἵπτω lædo, sitis est ex ariditate corporis & nociva.

Δίχα, Dupliciter, divisim, sine, à δὶς bis; διχθὰ Poët:

Διχάζω, In duo divido, separo, à δίχα divisim.

Διχόμηνος, ου, Luna divisa & dimidiata; à δίχα duplicitèr & μήνη Luna.

Διχοτομέω, In duo divido; quasi δίχα τέμνω, hoc est, in duas partes scindo.

Δίω, Expello, timeo, celeritèr curro; à δέος timor, ut sit timore incusso.

Διώκω, ώξω, Expello, persequor; propriè cursu, quasi δίω ὦκα, hoc est, celeritèr abigo.

Διωλύγιος, ου, ὁ, Magnus, vehemens, longè latéque se extendens; quasi δι' ὅλου ἰὸν, id quod per omnia transcurrit.

Διωρία, ας, ἡ, Intercapedo, spatium; scilicet δι' ὥρας per tempus.

Διώρυξ, κος, ἡ, Fossa, canalis; à διὰ & ὀρύσσω fodio.

Διωστὴρ, ῆρος, ὁ, Instrumentum, quo aliquid διωθεῖται.

Δμὼς, ωὸς, ὁ, Servus; à δαμάω domo; quia sub aliena potestate domatur.

Δινοπλήζω, Agito & excutio manibus; quasi δονῶ vel δινῶ παλάμαις, h. e. palmis verso & circumago.

Δνοφερὸς, ά, όν, Niger, tenebrosus; à δνόφος caligo.

Δνόφος, ου, ὁ, Tenebræ, caligo; à δὴ valdè & νέφος nubes; ex densis enim nubibus, quæ solem intercipiunt, caligo oritur: vel quia δεινὰς ὀφθαλμοῖς, id est, tenebræ sunt visu terribiles: vel quasi δόνοφος à δονῶ agito & νέφος nubes, quòd nubes à vento circumactæ lucem intercipiant: vel à γνόφος caligo, γ in δ mutato, quod frequentiùs fieri testatur *Eustathius*.

Δόγμα, τος, τὸ, Quod videtur alicui, placitum; à δοκέω arbitror: vel potiùs à δόκω. Etym:

Δοθιήν, ῆνος, ὁ, Furunculus, tumor in carnosis corporis partibus; à δόω do & θὶς acervus; quia dat acervum quendam sub carne.

Δοίβυξ, υκος, ὁ
1. Pistillum; à δαΐβω.
2. Cochlear, quo edimus; à δόω & ἔδω, quia dat edere: aut à δαίω & ἔδω, quia dividit escam.

Δοιὼ, Duo; à δύω idem.

Δοκάζω, Observo, exspecto, arbitror; à δοκέω idem.

Δοκάνη, ης, ἡ, Loculus; à δέκω capio; quia capit mortuum.

Δοκεύω, Observo, expecto; à δοκέω vel δόκω.

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, Probatio; δόκιμος, ον, probatus, probus; δόκιμον probabile; à δοκεῖ videtur.

Δοκὸς, οῦ, ἡ, Trabs, tignum; à δέχομαι capio, excipio; quia excipitur à finibus, quibus immittitur: vel potiùs, ut vult Etym: ὡς δὲ τὸ δέχεσθαι τὰ ἐπιτιθέμενα βάρη, quòd onera imposita excipiat & sustineat.

Δοκὸς, ὁ, vel potiùs δόκος, Opinio, expectatio; à δοκάζω, vel δοκέω existimo, inusit:

Δόλιος, α, ὁ, Dolosus; à δόλος dolus.

Δολιχὸς, ὸν, ὁ, Longus; prolixus; dici potest qu. δι' ὅλου χόμενος, h. e. per totum effusus.

Δόλι-

Δόλιχος, ου, ὁ, Smilax hortensis, seu phaseolus: quia ei siliqua & caulis δολιχὸς, i. e. longa.

Δολομήτης, ου, ὁ, Vafer, astutus; à δόλος dolus & μῆτις consilium.

Δόλος, ου, ὁ, Fraus, dolus; à δέλεω, inesco, inusit: vel δηλέω, lædo: vel etiam à δέω ligo; ut sit ὁ τοὺς ἁλισκομένους συνδῶν, h. e. deceptos ita ligans & irretiens, ut evadere nesciant. Etymol:

Δόλοψ, οπος, ὁ, Speculator; à δόλος dolus; & ὄψις vultus; quòd astuto sit vultu.

Δόμα, ατος, τὸ, Donum; à δίδωμι do.

Δόμος, ου, ὁ, Domus; à δέμω ædifico.

Δόναξ, ακος, Arundo calamus; à δονέω agito; quia facilè à vento agitatur: vel quasi à δίνωξ à δινῶ circumago. Etymol:

Δόξα, ης, ἡ, Opinio; à δοκῶ opinor, credo; item opinio bona & honorifica, gloria, quasi δέξα à δέχομαι, accipio, quòd nemo ferè sit, qui gloriam accipere non velit.

Δορά, ᾶς, ἡ, Excoriatio; pellis detracta; à δέρω excorio.

Δορεὶς, ῆ, Culter; quo fit δορά, h. e. excoriatio.

Δορκὰς, άδος, ἡ, Capra, dama; à δέρκω video, quod sit ζῶον ὀξυδερκὲς, h. e. animal visûs acutissimi.

Δορκὰς, κὸς, ἡ, Capra, dama; à δέρκω video; ab acumine visûs.

Δόρπον, τὸ, & δόρπος, ὁ, Cœna, pastus; à δόρυ hasta & παύω cesso, quòd cœnandi tempore hastarum exercitium cessaret: vel, ut cœnam militarem significet, quo tempore ab *hasta*, i. e. *bello* cessatum est. Ducit Etym: ἀπὸ τῶν δερμάτων, hoc est, à pellibus, super quibus sedentes cœnabant: vel ab ἕρπω serpo & δάω, i. e. κοιμῶμαι dormio, quòd post cœnam somnus obrepere soleat.

Δόρυ, υος, τὸ, Hasta; lignum est oblongum, cortice derasso; ergo à δέρειν, i. e. excoriari.

Δολιχόδειρος, ος, ὁ ἡ, Longum habens collum; à δολιχὸς longus, & δειρὴ cervix, collum.

Δοῦλος, ου, ὁ, Servus; quasi δούηλος à δύη calamitas, quòd servorum conditio sit ut plurimùm calamitosa: vel, quia quasi ligatus est, à δέω ligo: vel à δειλὸς timidus: vel etiam à δόλος dolus, quòd servi ut plurimùm sint fraudulenti & dolosi.

Δοῦπος, ου, ὁ, Sonitus; à δέος timor & ἕπω vel ποιῶ facio; quia terrificus; sed sit à δὰ & ἔπω loquor, sono: vel à δέος timor & ὄψ vox, quòd metum audientibus incutiat.

Δοχὴ, ῆς, ἡ, Convivium, à δέχομαι capio.

Δοχμὴ, ῆς, ἡ, Palma; à δέχομαι capio; quia est δεκτικὸν μέρος τῆς χειρὸς, h. e. ea pars manûs, qua res oblatas prehendimus.

Δοχμὸς, & δόχμιος, ὁ, Obliquus; à δέχομαι capio; nam curva & obliqua facilia captu sunt, & intra suos flexus capere possunt alia.

Δρᾶγμα, τος, τὸ, Manipulus, quantum manu comprehendi possit; à δράσσω prehendo.

Δρᾶν, Facio; à δράω, idem.

Δρᾶκος, ους, τὸ, Oculus; à δέρκω video; quòd oculus sit facultatis visivæ organum.

Δράκων, οντος, ὁ, Draco; à δέρκω video; quia visu est acuto. Aoristus secundus ἔδρακον, inde δράκων draco.

Δρᾶμα, τος, τὸ, Fabula, scil. comœdia vel tragœdia; à δράω facio.

Δραξ, ακὸς, ἡ, Pugillus, quantum manu comprehenditur; à δράσσω prehendo.

Δραπέτης, ου, ὁ, Servus fugitivus; à δράω fugio, & πέτω volo, avolo: vel quasi ὁ τὸ δρᾶν πεπαύων, i. e. ἐκκλίνων, h. e. qui laboribus se subducit.

Δραστὴρ, ῆρος, ὁ Ad res agendas acer, à δράω facio.

Δραχμὴ, ῆς, ἡ Drachma, monetæ & ponderis nomen; à δράσσω prehendo; ut drachma esset, quæ tantum χρυσίου con-

contineret, quantum aliquis manu in pugnum contractâ capere possit.

Δρεπάνη, ἡ, & δρέπανον, τὸ, Falx; à δρέπω decerpo.

Δεῖλος, ὁ, Lumbricus; puto à δέρω excorio; quia lævis, quasi excoriatus. *Martinius.*

Δειμύς, εῖα, ύ, 1. Acris gustu, vel sapore; fortè à δρῦς quercus; cujus fructus est asperi saporis; seu potius à δέρω excorio; quia τὸ δριμὺ velut excoriat linguam.
2. Asper, truculentus; Etym: deducit ἀπὸ τὸ τὰς ῥῖνας μύειν, vel à δέρω & μὺς.

Δεῖον, ου, τὸ, Locus arboribus consitus; à δρῦς arbor.

Δρύϊπη, ης, ἡ, Loculus, urna mortuorum; à δρῦς quercus, & οἶτος fatum, interitus; ut sit ἡ ἐκ δρυὸς εἰς οἶπιν πεποιημένη, h. e. urna ex quercu facta ad cadaver recipiendum. Etym:

Δρόμος, ου, ὁ, Cursus; à δρέμω curro.

Δρόσος, ου, ἡ, Ros: quasi ῥόσος, à ῥέω fluo: vel quasi δράσος, à δράω fugio, quòd exoriente sole statim exarescat: vel à δρῶ facio & σῶς salvus, ut sit ἡ σώους δρῶσα τοὺς καρπούς, id quod quasi salvos facit fructus, scil: arbores irrigando facit ne fructus præmaturè coquantur.

Δρυμός, οῦ, ὁ, Sylva, propriè querna; à δρῦς, quercus.

Δρυπέπης, εος, Oliva; à δρῦς arbor & πέπω coquo; quæ in arbore cocta fuit & ad maturitatem perducta.

Δρύπτω, ψω, Lacero, lanio; à δρῦς quercus, arbor; ut sit propriè arborem excortico: vel potiùs à δρέπω carpo, decerpo.

Δρῦς, υὸς, ἡ, Quercus; & generalitèr quævis arbor; à δέρω excorio; quia excoriatur.

Δρύπη, ης, ἡ, Idem quòd δρύπτω. Vide suprà.

Δρύφακτος, ου, ὁ, Sepes; quasi δρυφρακτος, ut sit ὁ ἐκ δρυῶν φραγμὸς, à δρῦς quercus & φράσσω sepio; quòd è quercinis stipitibus fiat.

Δρώπαξ, ακος, ὁ, Medicamenti ſpecies, ad vellendos pilos; à δρέπω carpo, vello.

Δυάζω, Dubito; παρὰ τὸ ἐν δυὸ στάσιν ἔχειν, h.e. quaſi duas inter ſtationes pendere, & neutram eligere.

Δυὰς, άδος, ἡ, Numerus Binarius; à δύο duo: vel à δέω ligo, quòd ſit primus numerus ex unitatibus connexis.

Δύναμαι, Poſſum, valeo; ducamus à δεινὸς pro valido & perito.

Δύναμις, εως, ἡ, Potentia; à δύναμαι poſſum: vel à δύνω ſubeo, quòd qui potentia fretus eſt, omnes difficultates ſubire poteſt & ſuperare.

Δύνω, & δύμι, Subeo, ingredior, mergo; à δύω mergo.

Δύο, Duo; à δέω ligo; quòd ἀριθμῷ συνδεδεμένον ἔχει; duæ unitates connexæ & quaſi colligatæ numerum binarium efficiunt.

Δύπτης, ου, ὁ, Mergus; à δύπτω aquas ſubeo.

Δύπτω, Aquas ſubeo; à δύω ſubeo, mergo.

Δυς, Particula in compoſitione, pro ægrè, malè, infeliciter, à δύη infortunium.

Δυσαὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, Gravitèr ſpirans; à δυς difficulter & ἄω ſpiro: vel, ut ſit Zephyri Epitheton, à δύσις occaſus, & ἄω ſpiro, quòd ventus iſte à partem undio ccidentali ſpiret.

Δυσελεγὴς, ές, Triſtis; à δυς & λέγομαι, cubo; ut ſit, cujus ſomnus eſt acerbus; vel à δυς & ἔλεγος elegus, carmen lugubre.

Δυσάιμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, Infelix; à δυς infelicitèr & μόρος fatum, ut ſit, qui fato utitur infelici.

Δυσερμία, ας, ἡ, Infortunium; à δυς infelicitèr, & ἑρμῆς Mercurius; ut ſit, Mercurio non favente.

Δυσηχὴς, ές, ὁ, Gravitèr ſonans; à δυς ægrè, malè, & ἠχέω ſono.

Δύσκολος, ου, ὁ, 1. Difficilis in ſumendo cibo. 2. Difficilis in genere, à δυς & κόλον cibus.

Δυσμενὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, Inimicus; à δυς gravitèr, ægrè, & μένος animus,

animus, ira; ut ſit, cujus animus malè erga aliquem affectus eſt: vel à δὺς & μένω maneo; ut ſit, qui odium erga aliquem gerit inveteratum.

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, Occaſus; à δύω occido, quòd ibi ſol occidat.

Δύσμορος, ου, ὁ, Infelix; à δὺς infelicitèr, & μόρος fatum; ut ſit, qui fato utitur inimico.

Δυσπαίπαλος, ον, Aſcenſu difficilis; à παίπαλα, quæ loca ſunt prærupta.

Δυσπέμφελος, ὁ, ἡ, Trajectu difficilis; à δὺς difficultèr & πέμπω mitto.

Δυσπέτημα, τος, τὸ, Caſus adverſus, difficilis; à δὺς & πέτω cado.

Δυσσόος, ου, ὁ, Qui difficultèr ſervatur, miſer; à δὺς difficulter & σόος ſalvus.

Δύστηνος, ὁ, ἡ, Miſer; à δὺς difficulter & στῆναι ſtare; ut ſit ὁ μὴ δυνάμενος στῆναι, qui vix ſtare poteſt: vel quaſi δύστενος à δὺς ægrè & στένω gemo, quòd abundè gemere miſerorum ſit.

Δυσχερὴς, ὲς, Difficilis; quaſi malè tractabilis manu; à δὺς ægrè & χεὶρ manus.

Δυσωπέομαι, Pudore ſuffundor; à δὺς difficultèr & ὄπτομαι video; ut ſit, oculos præ verecundia dejicio.

Δυσωπία, ας, ἡ, Pudor; qui nos obtueri non ſinit eum, qui aliquid à nobis poſtulat; à δὺς & ὤψ vultus.

Δύω, ύσω, Induo; à δέω ligo, quòd corpus veſtimentis quaſi alligari videatur.

Δώδεκα, Duodecima; à δύω καὶ δέκα, hoc eſt, duo & decem.

Δῶμα, τος, τὸ, Ædificium, domus, tectum; à δέμω ædifico.

Δωρεὰ, ᾶς, ἡ, Donum; à δῶρον, idem.

Δωροδέκτης, & δωροδόχος, ου, ὁ, Qui muneribus acceptis corrumpitur; à δῶρον donum & δέχομαι capio.

Δῶρον, ου, τὸ, Donum; à δόω do.

Δωροφάγος, ου, ὁ, Donivorus, à δῶρον donum & φάγω comedo, devoro.

Δῶς, ῆ, Donum ; à δόω do.

Δωτὴρ, & δώτης, ὁ, Dator ; à δόω do.

Δωτίνη, ης, ἡ, Donum ; quasi δοσίνη à δίδωμι δώσω, do : vel à δόσις donum & πίνω rependo ; ut sit δόσις ἀποτινομένη, h. e. donum pro dono redditum, munus compensatorium.

E.

Ἒ ψιλὸν —— ID est, ε tenue, dictum à solo sono ; ad differentiam ε crassi quod est η ; est litera ordine quinta, & in numeris quinarium significat.

Ἑὰ, τὸ, Bona ; dicuntur quæ quisque possidet tanquam sibi propria, ab ἑὸς suus.

Ἐαὶ, Si, ex εἰ & ἄν.

Ἑανὸς, ὸν, { 1. Indutus, pulcher ; ab ἕω seu ἵημι, induo. 2. Fusilis ; quasi ῥεανὸς à ῥέω fluo.

Ἔαρ, ῥος, τὸ, Ver ; ab ἕω mitto ; quòd tempore verno ἐκπέμπουσι οἱ καρποὶ, h. e. fructus ex terra emittantur : vel ab αὔω splendeo, quòd tum omnia splendescere incipiant.

Ἐαρινὸς, ὴ, ὸν, Vernus ; ab ἔαρ ver.

Ἐάω, άσω, Sino, permitto ; ab ἕω mitto.

Ἑβδομος, η, ον, Septimus ; ab ἑπτὰ septem, ut fit quasi ἑπτομος.

Ἐγ, Ante γ, κ, χ ponitur pro ἐν.

Ἐγγαστρίμυθος, ου, ὁ, Ventriloquus ; qui habet dæmonem ἐν γαστρὶ μυθέμενον, hoc est, in ventre prophetantem.

Ἐγγίζω, Appropinquo ; ab ἐγγὺς propè.

Ἐγγλύσσω, Dulcedinem affero ; quasi indulco, ab ἐν & γλύσσων dulcior, pro γλυκίων à γλυκὺς dulcis.

Ἔγγονος, ου, ὁ, Nepos ; ab ἐν & γόνος proles, quasi meæ proli innata.

Ἐγγυαλίζω, ξω, In manus do ; ab ἐν & γάλον cavitas manûs ; ut significet in volam dare.

Ἐγγυάω, ήσω, { 1. In manus do ; ab ἐν & γύον manus. 2. Despondeo ; ab ἐγγύη sponsio.

Ἐγγύς,

Ἐγγύη, ης, ἡ, Sponsio, expromissio, fidejussio; quasi ἐν γυίοις in manibus pono, ut sit fidejussio, quæ ἐν γυίοις, i.e. manibus rem fidejussam deponat: vel, ut vult Etymol: παρὰ τὸ γύη sive γῆ terra; quòd terra reliquis elementis sit stabilior: vel ab ἐγγὺς propè, quòd sponsor sit propè & præstó.

Ἔγγυος, ου, ὁ, Præs, qui satisdationibus est obnoxius; ab ἐγγύη sponsio.

Ἐγγύς, Propè, ferè, circiter; quasi ἐν γυίοις, h. e. in vel præ manibus: vel, ut vult Etym: ab ἐν & γύη terra; qua nullum elementum homini propius.

Ἐγκάθετος, ον, Immissus; ab ἐγκαθίημι immitto.

Ἐγκαίνια, ίων, τὰ, Festus dies, novi operis memoriæ dicatus, encænia; ab ἐν & καινὸς novus.

Ἐγκανὶς, Pars quædam navigii; ligna porrecta circa navis jugum sive transtra; fortasse παρὰ τὸ ἐγκανῆναι quòd infigerentur; subinde fierent, tollendo & reponendo.

Ἔγκαρ, τὸ, Cerebrum: ab ἐν in & κάρη caput, quòd sit in capite situm.

Ἐγκάς, In profundo; ab ἔγκατος intimus.

Ἐγκαλοσκελὴς, ές, ὁ, Qui habet crura in ligno, τὰ σκέλη ἐν ξύλῳ nempe vinctus numellis.

Ἐγκάρδιον, ου, τὸ, Pars in qua est cor; ab ἐν & καρδία cor.

Ἔγκαρπος, ον, Fructum (καρπὸν) in se habens; gravidus.

Ἔγκατα, τὰ, Viscera, intestina; ab ἔγκατος interior; quòd sint corporis pars interior.

Ἔγκατος, η, ον, Interior; ab ἐν in pro intra & κῆμαι jaceo.

Ἔγκαφος, ου, Buccella, bolus; ab ἐγκαίπω devoro.

Ἐγκέφαλος, ου, ὁ, Cerebrum; dictum παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι κεφαλῇ, quòd in capite situm sit.

Ἐγκέλαδος, ου, ὁ, Sonorus, clamosus; ab ἐν & κέλαδος tumultus, clamor; id vero à κέλομαι hortor, ut sit clamor ex crebris hortatibus ortus.

Ἐγκοιτάω, ήσω, συνεύδειν, id est, coitum appeto; concipio; ab ἐν &

& κίσσα pica, quod est malum proprium malierum prægnantium, quæ circa conceptum absurdo variorum ciborum desiderio infestantur.

Ἐγκισσάω, Hederæ modo convolvor, atque plicor; à κίσσος hedera.

Ἐγκομβόω, ώσω, Propriè in κόμβον (i. e. nodum) induo, innodo, innecto. 1 *Pet.* 5. humilitatem ἐγκομβώσασθε, vetus Interpr: insinuate: tanquam in sinus vestros recipite.

Ἔγκοπος, ον, In quo est labor, laborioſus, fessus; ab ἐν & κόπος labor.

Ἔγκοτος, ον, Iratus; in quo est κότος, h. e. ira.

Ἐγκραασίχολος, ος, ον, 1. Cui admixtum fel est; ab ἐν & κρᾶσις mixtura & χολὴ fel, bilis.
2. Piscis ex apuis, qui capite est amaro, quod ideo rejici solet; ἐν κραπὶ χολὴν ἔχον, h. e. in capite fel habet.

Ἐγκρὶς, ίδος, ἡ, Opus dulciarium, ex simila & oleo; ab ἐγχέω immisceo, quòd primum oleo incoquebatur, & postea melle indulcabatur.

Ἐγκύκλιος, ον, In orbem rediens (ab ἐν & κύκλος circulus) usitatus, vulgaris.

Ἔγκυος, ον, Prægnans; ab ἐν & κυέω uterum fero.

Ἐγκώμιον, ου, τὸ, 1. Laudatio, laus. 2. Oratio scripta de laudibus alicujus; ab ἐν & κώμη vicus; quia in vicis & compitis olim cantabatur.

Ἐγερκώδοιμος, ος, Minervæ epitheton; ab ἐγείρω excito & κώδοιμος tumultus; ut sit, quæ tumultum bellicum excitet.

Ἐγρηγορέω, Vigilo; ab ἐγείρω excito.

Ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, Libellus, enchiridion; quasi ἐν χειρὶ ὄν, h. e. in manu existens; ut parvum volumen significaret, quod manu comprehendi & facilè comportari possit.

Ἔγχελυς, υος, ἡ, Anguilla; ab ἐν ἰλύϊ χεῖσθαι, quòd in limo fundatur;

datur : velim autem ἔγχελυ dici ab ἄγχειν & εἱλεῖν quia flexibilitate ſua ſe colligens & in anguſtum conſtringens provolvitur. *Martinius.* Vel quòd ἐν ἰλύϊ κεῖται, hoc eſt, in limo jaceat : vel etiam quòd ἐν ἰλύϊ ἔχεσθαι, hoc eſt, in limo continentur.

Ἐγχέσπαλος, ου, ὁ, Qui haſtam vibrat ; ab ἔγχος haſta & πάλλω vibro.

Ἔγχος, εος, τὸ, 1. Haſta. 2. Enſis ; ab ἐνύω perimo. *Heſychius.* ἔγχος λόγχη ἀπὸ τοῦ ἐν χερσὶ εἶναι quòd in manu ſit, ſcil: ut vibrari poſſit.

Ἐγχυτρίζω, 1. In teſta condo ; ab ἐν & χύτρος vel χύτρα olla.
2. Occido ; ductâ ſignificatione ab infantibus, qui ἐν χύτρᾳ, h. e. teſta vel ollula morti exponerentur.

Ἐγῳδα, Per Craſin ex ἐγὼ οἶδα, ego novi.

Ἐγῴμαι, Per Craſin ex ἐγὼ οἶμαι, ego arbitror.

Ἐδανὸς, ὸν, Jucundus ; ab ἡδὺς dulcis.

Ἔδαρ, & εἶδαρ, τὸ, Eſca ; ab ἔδω edo.

Ἔδαφος, ους, ὁ, Solum ; ab ἕζομαι, ſedeo, quòd ipſum ſubſidat, vel quòd ſuper terram reliqua omnia quaſi ſedere videantur.

Ἐδιατρός, οῦ, ὁ, Apud Perſas eſt ὁ προγεύστης præguſtator ; poſteà verò ſic vocatus fuit ὁ ὑπερέτης τῆς ὅλης παρασκευῆς, h. e. univerſi apparatûs præfectus, cui de eduliis apparandis cura demandaretur ; ab ἔδω edo.

Ἔδισμα, τος, τὸ, Edulium ; ab ἔδω edo.

Ἔδιστὺς, ύος, ἡ, Cibus ; ab ἔδω edo.

Ἔδνα, vel ἔδνα, τὰ, Dos, munera quæ ante nuptias ſponſæ ſponſus dat, quaſi ἑδανὰ jucunda, ab ἥδω delecto.

Ἕδος, εος, τὸ, Sedes ; ab ἕζομαι ſedeo.

Ἕδρα, ας, ἡ, Sella ; ab ἕζομαι ſedeo, fut, 2. ἕδσομαι.

Ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, Cibus ; ab ἔδω edo.

Ἔδω-

Ἑδώλιον, ι, τὸ, Sedes, tranſtrum ; in quo remiges ſedent ; a ἕζομαι ſedeo.

Ἐέλδωρ, Deſiderium, res cupita ; *Euſtath*: derivari ait a ἕλω quod eſt αἱρέω capio ; quæ enim deſider mus, capere velimus. Etymol: verò ab ἕλκ traho, κ in δ mutato ; & rationem ſubjungit, ὁ γὰρ τις ὀπιθυμεῖ, ἐκεῖ ἕλκεται, h. e. ad rem cupita facilè trahimur.

Ἔερση, ης, ἡ, Ros ; ὥδε γὰρ τὸ ἄερσαι ab ἄρδω, hoc eſt, ποτίζω, ſc irrigo, humecto ; ποτίζει γὰρ τὰ φυτὰ ἡ δρόσος, h ros plantas irrigat, iiſque quaſi potum mi ſtrat.

Ἕζω, Colloco, ab ἕω pono, unde & ἵημι.

Ἔθειρα, ας, ἡ, Coma, cæſaries ; ab ἐθείρω aſſoleo (ex ἔθω) qu crinis ſit ſolitum tegmen : vel quòd comam to dere, & quaſi ſubinde tollere, ubi excrever moris ſit : ſed & ἐθείρω eſt κοσμέω, h. e. orn quòd cæſaries ſit capitis ornamentum.

Ἐθελημός, ή, ὁ, Voluntarius, lubens ; ab ἐθέλω volo.

Ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, Cultus ſponte electus ; ab ἐθέλω volo θρησκεία cultus.

Ἐθελοκωφέω, ήσω, Sum ἐθελόντως κωφὸς, h. e. ſponte ſurdus, a dire nolo.

Ἐθελοντὴς, οῦ, ὁ, Voluntarius, ultroneus ; ab ἐθέλω volo.

Ἐθέλω, Volo, ſtatuo ; poſſit eſſe quaſi ἐθέλαω ab ἔθω m & λαῶ volo, ut ſit, quaſi more meo & ex con ſilio volo, i. e. conſulto.

Ἔθνος, εος, τὸ, Gens ; ab ἔθω mos : ſuus cuique genti mos

Ἔθος, εος, τὸ, Mos, conſuetudo ; ab ἔθω, ex conſuetudine fac

Εἶαρ, ατος, ἡ, Gramen ; ab εἴω ſino ; quia ſinitur liberè creſce

Εἰαμενὴ, ῆς, ἡ, Locus humectus, herboſus ; pratum ; ab εἶ vel potiùs ab εἶα gramen, ut ſit locus gramin ſus : vel quaſi ῥεαμενὴ à ῥέω fluo, quòd ſit lo irriguus.

Εἶαρ, τὸ, Sanguis ; ab εἴω, i. e. προδύομαι eo ; quòd ſang

sit τὸ ἰέναι αἴπον, h. e. itionis causa. Etym.

Εἰδάλιμος, ος, ὁ, Speciosus, formosus; ab εἶδος species.

Εἶδαρ, ατος, τὸ, Edulium, placenta; ab ἔδω edo.

Εἰδέα, ας, ἡ, Species, ab εἶδος idem.

Εἰδήμων, ονος, ὁ, Peritus, sciens; ad οἶδα scio.

Εἰδεχθής, ές, ὁ καὶ ἡ, Deformis; ab εἶδος aspectus & ἔχθος, odium.

Εἶδος, ους, τὸ, Species, figura, forma; ab εἴδω video.

Εἰδοποιὸς, ός, ὁ, Specificus; ab εἶδος species & ποιῶ facio.

Εἰδύλλιον, ου, τὸ, Idyllium; dicta sunt *Theocriti* εἰδύλλια ab εἶδος species, quòd sint varia poematiorum genera.

Εἴδωλον, ου, τὸ, Simulacrum, imago, idolum; ab οἶδα similis sum; ὁμοίωμα γάρ ἐστι παντὸς σώματος, h. e. corporis alicujus est repræsentatio.

Εἰδωλόθυτος, ον, Idolis immolatus; à θύω immolo, & εἴδωλον idolum.

Εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, Qui εἰδώλῳ λατρεύει, hoc est, idolum religiosè colit.

Εἶθας, Confestim; ab ἰθύω cum impetu fero: vel quasi εὐθὺς ab εὐθὺς statim.

Εἰκῆ, Temerè, sine consilio, casu; ab εἴκω cedo; ut εἰκῆ agere sit, εἴκειν τῷ πάθει, affectui cedere, neglecto sano consilio.

Εἴκοσι, Viginti; ab εἰκὼς similis, æqualis; est numerus æqualis ex duobus denariis constitutus: vel ab εἴκω cedo; numero enim denario, qui in viginti bis comprehenditur, ut perfectissimo, reliqui numeri cedunt: vel, ἀπὸ τοῦ εἴκειν, h. e. similem esse, quòd πᾶς δυσὶ δέκα εἴκει, h. e. quòd duobus numeris denariis æqualis sit. Etym.

Εἰκοστὸς, ὴ, ὸν, Vicesimus; ab εἴκοσι viginti.

Εἰλαμὼς, Membrana cerebrum involvens; ab εἰλέω involvo,

Εἰλαπίνη, ης, ἡ, Epulum, convivium opiparum; ab εἴλη agmen & πίνω bibo, παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι εἰς τὸ σύνδειπνον ὁμοῦ πολίτας,

πλείονας, hoc est, quòd multi ad comessandum simul conveniant, Etym: vel à λαπάζω consumo, ut sit convivium sumptuosum, in quo cibi delicatiores avidiùs deglutiantur: vel qu. ἐλαπὴ ab aor: β. ἔλαπον τῦ λάπτω, lambo; quòd in lautioribus & pinguioribus conviviis digitorum extremitates sæpiùs lambantur: vel quasi εἰλαπίνη, quia εἶλε τ' πεῖναν, famem & desiderium ciborum restinxit.

Εἴλαρ, ρος, τὸ, Propugnaculum intra quod nos concluſos continemus ad vim extrinsecùs arcendam; ab εἰλέω coarcto, concludo.

Εἰλεὸς, ῦ, ὁ, Volvulus; ab εἰλέω volvo.

Εἰλέω, Verso, circumago, involvo, ab ἑλάω agito.

Εἴλη, ης, ἡ, { 1. Calor, ab ἕλη splendor solis. 2. Agmen, ab εἰλέω congrego.

Εἰλήθυια, ας, ἡ, Lucina, partus; sic dicta est Lucina quòd parturientibus opituletur, uti fingunt, ut fœtus in lucem veniat; ab ἐλεύθω venio.

Εἴλιγγος, ου, ὁ, Vertex, gyrus, tormen intestinorum; ab εἰλέω verso.

Εἰλικρινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Distinctus, sincerus, clarus, ab εἴλη splendor solis, & κρίνομαι judicor: ut sit, ὁ ἐν τῇ εἴλῃ κεκριμένος, hoc est, quasi ad splendorem solis exploratus.

Εἰλίπους, οδος, ὁ, Flexipes, boum Epitheton; ab εἰλίσσω volvo & πῦς pes, quòd inter eundum pedes curvent.

Ἑλίσσω, ξω, Volvo; ab εἰλέω idem.

Εἰλυθμὸς, ῦ, & εἰλυὸς, ῦ, ὁ, Latibulum; ab εἰλέω coarcto, concludo.

Εἰλυφάζω, Verto, torqueo, lumen præbeo; ἀφῃ τὸ εἰλῶ τὸ φῶς, hoc est, lumen dispergo.

Εἷμα, τος, τὸ, Vestis; ex ἕω unde ἐννύω vestio, induo.

Εἱμαρμένη, ης, ἡ, Fatum: ab εἵμαρ verbi μείρω divido; quia fatum suum cuique divisum est.

Εἰμὶ,

Εἰμὶ, Sum; ab ἴω inusitato.

Εἶμι, Eo; ab ἴω inusitato.

Εἰνάνυξ, χος, ὁ, Qui per novem noctes aliquid facit; ab ἐννέα novem & νὺξ nox.

Εἰνάτηρ, vel ἑνάτηρ, ερος, ἡ, Fratria, uxor fratris; quasi εὐνάτειρα ab εὐνὴ lectus; apud *Eustath*: exponitur σύνυμφος, id est, connupta, & derivatur παρὰ τὸ εὐνάζειν, ut sit ἡ συνευνηθεῖσα ἄλλῳ, hoc est, alteri qu. cohabitatione & lecto juncta.

Εἰνατός, ἡ, όν, Nonus; ab ἔννατος idem, ν in ι mutato.

Εἰνοσίφυλλος, ὁ, ἡ, Frondes quatiens; ab σείω quatio, & φύλλον folium.

Εἴργω, Arceo, prohibeo, ab ἀέργω, propello.

Ἐρραφιώτης, ου, ὁ, Bacchi epitheton; παρὰ τὸ ἐρράφθαι τὸν μηρὸν τοῦ Διός, quòd secundùm poëtas Jovis femori infueretur; vel ἀπὸ τοῦ ἐρέφεσθαι, i. e. στέφεσθαι coronari, quòd sertis & frondibus coronaretur; vel ἀπὸ τῶν ἐρίφων, hoc est hœdis, quòd ab hœdis nutritus esse dicitur.

Εἰργμὸς, οῦ, ὁ, Inclusio, ab εἴργω sepio, includo.

Εἴργω, Includo, in carcerem conjicio; ab ἀέργω contineo.

Εἰρέα, ας, ἡ, Concio, cui aliquid dicitur; ab εἴρω dico.

Εἰρεσία, ας, ἡ, Captivitas, servitus; ab εἴρω necto; vel potiùs, secundùm *Eustathium*, ab εἴρω dico, quia servi τὸ εἴρειν στέρονται, ἀπὸ παῤῥησιαζόμενοι, hoc est, servi & captivi liberè loquendi potestatem non habent: vel ab ἔρα terra, ut sit ἡ περὶ τὴν γῆν ἐργασία, hoc est, servitus & labor in terrâ colendâ: vel quasi τείρεσθαι à τείρω vexo, affligo. Etym:

Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, Ramus oleaginus, lanâ obvolutus; quam circùm pendentibus arborum fructibus ante januas ædium suspendere solebant ad famem arcendam ex oraculi præcepto; ab εἶρος lana.

Εἴρην, ηνος, ὁ, Puer, qui jam fari potest; ab εἴρω loquor.

Εἰρήνη, ης, ἡ, Pax; ab εἴρω dico, quòd tempore pacis jus dicatur,

tur, & lites verbis dirimantur : vel ab εἴρω necto & ἓν unum ; pax enim εἴρει εἰς ἕν, hoc est, disjunctos & divisos in unum nectit : vel ab ἄρειν congruere, quòd tempore pacis inter homines convenit : vel διὰ τὸ ἠρεμεῖν τὸν νοῦν, quòd pax animos sedat.

Εἰρκτὴ, ῆς, ἡ, Carcer ; ab εἴργω includo.

Εἰροκόμος, ου, ὁ, Lanam tractans ; ab εἶρος lana & κομέω curam gero ; ut sit propriè, cujus cura circa lanam tractandam occupatur.

Εἰροπόκος, ου, ὁ, Ovis epitheton, ab εἴρω necto & πόκος vellus, quòd vellera habeat innexa : vel ab εἶρος lana & πόκος vellus.

Εἶρος, ους, τὸ, Lana ; ab εἴρω necto, quia nexilis est.

Εἴρω, 1. Necto. 2. Dico, interrogo. 3. Nuncio : ab ἄρω apto. *Martinius.*

Εἴρων, ωνος, ὁ, Dissimulator in oratione, irrisor ; ab εἴρω dico ; est enim verbosior, & verbis decipit.

Εἰρωνεία, ας, ἡ, Dissimulatio in oratione ; ab εἴρων dissimulator.

Εἰς, vel ἐς, Ad : ab ἔω eo : itionis, seu motûs, vocula est.

Εἷς, ἑνὸς, Unus ; ab εἰμὶ sum ; ens est unum ; vel potiùs ab ἴος solus.

Εἴσοδος, ου, ἡ, Ingressus ; ab εἰς & ὁδὸς, id est, πορεύομαι vado. Etym:

Εἴκω, Assimilo ; ab ἵκω similis sum.

Εἰσόκεν, Donec, εἰς ὅκεν, quod ab εἰς & ὅς & particula κεν.

Ἐκ vel ἐξ, Ex, à, de, propter ; ab ἐκὼν, cedo.

Ἑκαεργὸς, ου, ὁ, Procul arcens sive expellens ; Apollinis epitheton ab ἑκὰς procul & εἴργω arceo ; vel ἐργάζομαι, id est, μάχομαι pugno ; *Homerus* enim, Etymologo teste, pugnam ἔργον vocat.

Ἑκὰς, Procul, eminùs : ab ἵκω cedo, vel ἔω mitto, quæ cedunt & mittuntur, procul à nobis sunt ; vel ab ἵκω, id est, παραγίνομαι· πόῤῥωθεν γάρ τις παραγίνεται. Etym:

Ἑκὰς,

Ἕκας Θ, η, ον, Quisque; ab ἑκὰς procul; ut sit, seorsim hic & ille, tam illi qui procul absunt, quàm ij qui sunt in propinquo.

Ἑκάτερ Θ, α, ον, Alteruter, utervis: ab ἑκὰς procul; quasi seorsim unus, unus per se.

Ἑκατομβαιών, ῶνος Θ, ὁ, Nomen mensis apud Athenienses, mensi, apud nos, Junio respondens: primùm dictus erat ἑκατόμβων scil. ἀπὸ τῆς γινομένης τῷ Κρόνῳ θυσίας, hoc est, quòd eo mense ingens fieret (Κρόνῳ, id est, Saturno) sacrificium; posteà verò ἑκατομβαιών, nuncupatus est, quòd in eo Apollini ἑκατομβαίῳ, id est, πολυτίμῳ sacrificaretur; vel à majoribus sacrificiis, quæ ἑκατόμβαι appellantur.

Ἑκατόμβη, ης, ἡ, Hecatombe, sacrificium centum boum vel pecorum; ab ἑκατὸν centum, & βοῦς bos: alii intelligunt sacrificium ἐξ ἑκατὸν βαΐων, id est, ποδῶν, ut sit, in quo immolarentur animalia quadrupeda 25, quorum pedes essent centum numero.

Ἑκατόμπεδον, ου, τὸ, Nomen templi apud Athenienses sic dicti ab ἑκατὸν centum, & πούς pes, quòd ex utraque parte centum columnis, quasi pedibus, sustentaretur.

Ἑκατὸν, Centum, ab ἑκὰς procul; procul enim ab unitate distat numerus centenarius.

Ἑκατόγχειρ, ος Θ, ὁ, Centimanus; ab ἑκατὸν centum & χεὶρ manus.

Ἐκεῖνος Θ, η, ο, Ille; ab ἐκεῖ ibi, illic; ac si diceremus, illic est, scilicet in loco à nobis remoto.

Ἐκεχειρία, ας, ἡ, Induciæ; ab ἔχειν χεῖρας, i. e. cohibere manus; quòd in bello pactis induciis à vi & armis manus abstinerent.

Ἑκηβόλος Θ, ου, ὁ Eminùs jaculans, ab ἑκὰς eminùs, & βολὴ jactus à βάλλω jacio; Epitheton Apollinis, id est, solis, qui radios suos longè ejaculatur.

Ἔκηλος, η, ον, Quietus, mitis ; ab ἧκα placidè : vel ab ἑκὰς procul ; quietus enim est, qui vivit procul negotiis : vel quasi ἔκηλος ab εἴκω cedo, ut sit is, qui à cœtu & hominum frequentia quasi in solitudinem recessit : vel quasi ἄχηλος ab ἀχέω tacitè, quietè.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, Concio, cœtus evocatus voce præconis, ecclesia ; ab ἐκκαλέω evoco ; quòd sit hominum multitudo ex reliquis electa, & evocata.

Ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, Exportatio, elatio ; ab ἐκκομίζω exporto.

Ἐκνέω, Enato, declino ; à νέω nuo.

Ἑκούσιος, ον, Sponte electus, voluntarius, ab ἑκὼν volens.

Ἔκπαγλος, η, ὁ, Terribilis, stupendus ; poëtica Metathesi pro ἔκπλαγος ab ἐκπλήσσω percello, obstupefacio : vel per syncopen ἔκπλαγος ab ἐκ & πέλαγος pelagus. φοβερὸν γὰρ τοῖς πλέουσι, hoc est, pelagus navigantibus est terribile.

Ἐκποδὼν, E pedibus, è medio, id est, è vita ; ab ἐκ ποδῶν è pedibus, scil: procul se submovendo.

Ἐκτενὴς, ές, ὁ ἡ, Extensus, ab ἐκτείνω extendo.

Ἐκτὸς, Extra, circa, præter : ab ἐκ ex.

Ἕκτος, Sextus ; ab ἕξ sex.

Ἑκυρὸς, ῦ, ὁ, Socer, mariti pater : quia εἰς ἑαυτὸν τὴν κόρην ἔχει, hoc est, virginem apud se habet quam pro filia suscipit : vel quasi δεχυρὸς à δέχομαι accipio.

Ἑκὼν, όντος, ὁ, Voluntarius ; ab εἴκω, cedo, non repugno.

Ἐλαία, ας, ἡ, Olea, oliva ; à λεῖος lævis, quia lævis olei mater : vel quòd cutis ejus sit glabra & quasi niteat : aut ab ἔλη à splendore, & claritate : vel ab ἕλος palus, quòd locis palustribus & humidis gaudeat.

Ἔλαιον, ου, τὸ, Oleum, ab ἐλαία olea : vel quasi ἔλφον à λεῖον lævе, quòd λειαίνῃ τὸ σῶμα, h. e. corpus & membra mollit & lævigat.

Ἐλάτη, ης, ἡ, Abies ; ab ἐλάω in altum tendo ; quòd sit arbor procera, ingentis altitudinis, unde ab *Homero* dicitur

dicitur οὐρανομήκης, hoc est, procedente sua cœlum tangens, *Odys:* ε'.

Ἐλαύνω, Agito, abigo; ab ἐλάω inusitato.

Ἐλαφηβολιὼν, ῶνος, ὁ, Nomen mensis apud Athenienses, qui nostro respondet Februario; dictus est ab ἔλαφος cerva & βάλλω jacio, quòd eo mense cervæ venatrici Dianæ sacrificarentur.

Ἐλαφηβόλος, ου, ὁ, Venator; ab ἔλαφος cervus & βάλλω jacio.

Ἔλαφος, ου, ὁ, ἡ, Cervus, cerva; vulgò ab ἑλεῖν ὄφεις quòd serpentes è cavernis trahat, & sorbeat: aut ἐν ἕλει, i. e. δάσει φαίνεσθαι, quòd in profundis sylvis appareat: vel ab ἐλᾷν τοὺς ὄφεις quò serpentes abigat: vel ab ἐλαφρὸς levis, celer; quòd sit cursu præcipiti.

Ἐλαφρὸς, οῦ, ὁ, Levis, celer, ab ἔλαφος cervus, ut qui cursu sit celer; nisi illud ab hoc deducatur.

Ἐλαχὺς, εῖα, ὺ, Parvulus; ab ἕλω, id est, ἀφαιρῶ aufero; ut sit ὁ ἀφαιρεθεὶς καὶ ἐκ τούτου μειωθεὶς, h. e. ut sit cui aliquid aufertur & quod auferendo diminuitur.

Ἔλδομαι, Cupio, appeto; ad ἕλω, id est, capio.

Ἔλδωρ, τὸ, Desiderium, poëticè ἐέλδωρ, ab ἔλδομαι cupio.

Ἐλεαίρω, Misereor; ab ἐλεῶ idem.

Ἐλέατρος, ου, ὁ, Coquus; ab ἐλεὸς mensa coquinaria.

Ἔλεγος, ου, ὁ, Lamentatio; ab ἐ ἐ λέγειν. malo ab ἐλεέω misereor. ut sit mortuum miserantis & lamentantis planctus; vel etiam quasi εὔλεγος ab εὖ benè & λέγω dico, ut sit carmen funereum, in quo de mortuis nil nisi bonum diceretur.

Ἐλέγχω, Arguo; ab ἕλω capio, & ἄγχω strangulo, qui enim refellitur, obtumescit; os illi obturatur & is quasi strangulatur: vel ab ἕλη splendor, lux, & ἔχω habeo, vel ἄγω fero, quòd is qui aliquem reprehendit, ejus facta patefacit & quasi in lucem fert.

Ἐλεδώνη, ης, ἡ, Species Polypi, Eledona; unam habet κοτυληδόνα & septem pedes; dicitur qui ἐεδώνη, παρὰ

ἑαυτὴν ἔδειν, hoc est, ἐσθίειν, scilicet quòd seipsam comedat, teste *Hesiodo*, qui dicit quòd ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει, hoc est, Eledona exos pedem suum corrodit.

Ἐλεθὴρ, ῆρος, ὁ, Aqua à sole calefacta; ab ἕλη splendor solis & θέρω calefacio.

Ἕλειος, ου, ὁ, Glis, sciurus; ab εἱλέω verso, volvo; sursùm flectit caudam.

Ἐλένη, ἐλάνη, ἡ, Lampas, fax, ab ἕλη splendor.

Ἑλένιον, ου, τὸ, Helenium, herba quædam; sic dicta ἀπὸ τῆς ἑλένης, ab Helena illa decantata, ex cujus lachrymis nata dicitur.

Ἐλεὸς, vel εὸν, Mensa coquinaria: unde coquus ἕλει, id est, accipit coquenda, aut aliter apparanda.

Ἑλέπολις, εως, ἡ, Aries bellicus; ab ἑλεῖν πόλιν, hoc est, capiendo urbem; quòd civitatibus expugnandis & capiendis sit accommodus.

Ἐλεσπίδες, ων, αἱ, Loci consiti, palustres, prærupti; in quâ significatione dici volunt παρὰ τὸ ἐλέπισθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων ἢ ὑπὸ τῶν κυμάτων, quòd à ventis aut fluctibus sint exesi & quasi decorticati.

Ἐλεύθερος, α, ον, Liber, immunis, παρὰ τὸ ἐλεύθειν ὅπου ἐρᾷ, hoc est, quòd eat, quò lubet; non ligatur, nemini tenetur.

Ἐλεύθω, εἰλήθυια, Lucina; dicta quòd invocetur, ut partus veniat in lucem; ab ἐλεύθω venio.

Ἐλεύθω, Venio; quasi κελεύθω à κέλευθος via.

Ἐλεφαίρω, Decipio, noceo, lædo; ab ἐλαφρὸς levis; est levitas decipere: sed videtur esse à λάφυρα spolia.

Ἐλέφας, αντος, ὁ, Elephas; dictus quòd ἐν ἕλῃ φάει, id est, φαίνει, hoc est, sub dio existens valdè apparet, cùm sit animal magnum & conspicuum: vel quasi ἐλέβας ab ἕλος palus & βαίνω ascendo, quòd non in arida, sed in locis palustribus fœminam ascendere observetur; vel ab ἑλίσσω volvo, torqueo, quòd

quòd ἑλιγμένην ἔχει ῥῖνα, hoc est, inflexum & aduncum habet nasum : his addit Etym: ab ἐλεφαίρω, i. e. βλάπτω noceo ; βλαπτικὸς γὰρ, i. e. animal est hominis nocivum.

Ἕλη, & εἵλη, ης, ἡ, Calòr, vel etiam splendor solaris ; ab ἕλω capio, quòd à calore solari frutices & vegetativa omnia suum incrementum capiant.

Ἑληθερὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, Insolatus, à sole calefactus ; ab ἕλη splendor solis & θέρω calefacio.

Ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, & ἑλίκωψ, 1. Cui oculi sunt volubiles ; ab ἑλίσσω volvo & ὤψ oculus. 2. Cui oculi sunt nigri ; ab ἑλικὸς niger, & ὤψ oculus.

Ἑλινύω, ύσω, Quiesco, otior ; παρὰ τὸ εἰλῶ, ut sit τὸ ἐν ἄμπῳ εἱλεῖσθαι. Etym:

Ἕλιξ, ικος, ἡ, Ramus, ab εἱλεῖσθαι circumagi ; nam à ventis agitur in arbore.

Ἕλιξ, ικος, ἡ, Volumen, ab ἑλίσσω volvo ; quòd legentium manibus evolvi soleat.

Ἑλίσσω, Volvo ; ab εἱλέω idem.

Ἑλίχρυσος, ου, ἡ, Nomen plantæ agrestis, florem aurei coloris habentis ; dicitur ab ἕλος palus & χρυσὸς aurum ; quòd in locis palustribus gaudeat ; florémque ferat auro similem.

Ἕλκος, εος, τὸ, Vulnus ; ab ἕλκω traho ; vulnus enim nihil aliud est quàm σὰρξ διειλκυμένη, id est, caro divisa & distracta ; vel ab ἀλκὴ vis, violentia, ut sit τὸ ἐξ ἀλκῆς γινόμενον, id quod vi fit.

Ἕλκω, Traho ; ab ἕλω capio ; captæ priùs res sunt, quàm tractæ & abductæ.

Ἑλλανοδίκαι, οἱ, Judices Græciæ ; sic vocati sunt judices sacrorum certaminum, præfecti in certamine Olympiaco ; ab Ἑλλὰς Græcia, & δίκη justitia.

Ἑλλέβορος, vel ἐλλέβορος, ου, Helleborus, herba ; παρὰ τὸ ἑλεῖν βορᾷ quòd capiat seu suffocet esu. Intelligitur

hoc damnum provenire ab Helleboro albo, qui maximè nocivus habetur à medicis in naturæ ſcrutinio verſatiſſimis.

Ἐλλεδανὸς, ȣ̃, ὁ, Vinculum, funiculus tortilis è vimine aut alia re, quo ſtringuntur mergites & manipuli, ab εἰλέω coarcto.

Ἐλλόβιον, ȣ, τὸ, Inauris; hoc eſt, ornamentum quod inſeritur τοῖς λοβοῖς τῶν ὤτων, id eſt, imis aurium partibus, quas *Gaza* fibras interpretatur, apud *Ariſt: hiſt: anim: l.* 1. *c.* 11.

Ἐλλὸς, ȣ̃, ὁ,
1. Mutus; ab ἔλλω contineo; continet vocem ἔλλει ὄσσαν.
2. Hinnulus; ab ἅλλομαι ſalio; quòd hinnuli ſaltitare ſoleant.

Ἔλλοψ, οπος, ὁ, Mutus, piſcis; ἀπὸ τοῦ ἔλλεσθαι τὴν ὄπα, quòd vocem contineat; vel ab ἐλλείπεσθαι ὀπὶ, quòd voce ſit deſtitutus.

Ἕλμινς νθος, ἡ, Lumbricus, tinea; ab εἱλεῖν, quia ſe volvit repens; aut quia ceu ἐν ἕλει μένει in humido & velut paludoſo corporis naſcitur.

Ἕλος, εος, τὸ, Palus, Lacus; *An* ἕλος à πελὸς niger; nigra enim & lutulenta eſt paludis aqua? aut quia non ibi ἕλη, id eſt, ſplendor ſolaris vix pertingit, ſaltem vix in illis ſentitur.

Ἐλπὶς, ίδος, ἡ, Spes; ab ἐλᾶν ὄπα agitare viſum; malim ab ἔλδειν ποιῶ, id eſt, ἔλδεσθαι, cupere facio; vel ab ἔλδω cupio & πάω poſſideo; ad poſſidendum trahit nos & adducit.

Ἔλπω, Sperare facio, ab ἐλπὶς ſpes.

Ἔλυμα, τος, τὸ, Pars aratri, ubi clavus craſſior dentale connectit cum temone; ab εἱλύω volvo.

Ἔλυμος, ȣ, ὁ,
1. Theca citharæ, arcûs; ab εἱλύω verſo, volvo.
2. Semen quoddam, quod *Suidas* à Laconibus coqui & comedi ait; ab ἕλος palus; quòd in locis paluſtribus amat naſci.

Ἔλυ-

Ἑλυθρον, ου, τὸ, Involucrum, alicujus rei theca; ab εἱλέω involvo.

Ἕλωρ, ωρος, τὸ, Captura, præda; ab ἕλω capio.

Ἐμβάδες, Cothurni, calceamenti genus; ab ἐν & βαίνω eo, gradior.

Ἐμέω, ἐσω, Vomo; ducamus ab ἕω emitto: hinc apud medicos medicamenta emetica.

Ἐμμαπέως, Dicto citiùs, quasi ἅμα τῷ ἔπει, unà cum verbo.

Ἔμπα, & ἔμπας, Prorsùs, tamen; ab ἐν & πᾶς omnis.

Ἐμπάζομαι. Curo, rationem habeo, ab ἔμπης. Etym:

Ἔμπαιος, ου, ὁ, Peritus; ab ἐμπάζομαι curo.

Ἔμπαξις, ιος, ὁ, Curator; ab ἐμπάζομαι curo.

Ἔμπεδος, ου, ὁ ἡ ἡ, Stabilis; ab ἐν & πέδον solum; quòd ea, quæ in terrâ fundantur, firma sint & stabilia.

Ἐμπελαδὸν, Propè, vel appropinquando; ab ἐν & πελάζω appropinquo, quod à πέλας propè.

Ἐμπὶς, ἰδος, ἡ, Culex; ab ἐμπίνω imbibo, quia sorbet sanguinem ex cute.

Ἐμπόδιον, ου, τὸ, Impedimentum; ab ἐν & πούς pes.

Ἔμπορος, ου, ὁ, Vector; qui mare trajicit navi aliena; item Mercator; ab ἐν & πόρος transitus, trajectus.

Ἔμπουσα, ης, ἡ, Spectrum, quod Hecate infortunatis offendebat in omnes se transformans figuras, pede æreo & asinino; quasi ἑνὶ ποδίζουσα quòd uno pede incederet; alter enim erat æreus.

Ἐναγχος, Nuper; ab ἐν & ἄγχι propè.

Ἐναίρω, αρῶ, Occido; ab ἐν & αἴρω tollo: vel ab ἔνω occido: vel ab ἐν & ἄρης Mars, bellum; quòd hominum interfectio sit proprius belli effectus.

Ἐναλίγκιος, ου, ὁ, Similis; ab ἐν & ἀλίγκιος similis, id verò à λίγγω strideo; metaphorâ à chordis ductâ aut fistulis, quæ sunt ὁμόφωνοι, id est, similiter sonant.

Ἐναλλὰξ, Alternatim; ab ἐναλλάττω permuto.

Ἔναρα, τὰ, Spolia; quia interfectis detrahuntur, ab ἐναίρω interficio.

Ἐναΐζω, ξω, Occido ; ab ἐναίρω idem.

Ἔναργης, έος, ὁ, ἡ, Clarus, evidens ; ab ἐν & ἀργὸς albus, clarus ; alba enim ſunt conſpicua.

Ἐναφόρος, ε, ὁ, Bellicoſus, ſtrenuus, qui ſpolia aufert : factum eſt per ſyncopen ex ἐναφοφόρος, ab ἔναρα ſpolia & φέρω fero, aufero.

Ἔναυλος, ε, ὁ ἡ, Tibiis perſonans ; ab ἐν & αὐλὸς tibia : item id quo aures perſonant.

Ἐναυσμα, τος, τὸ, Id quo ignis accenditur, igniarium, ſuſcitabulum, ab ἐν & αὔω accendo.

Ἔνδεια, ας, ἡ, Indigentia ; ab ἐν & δέω indigeo.

Ἕνδεκα, Undecim ; ab ἕν unum & δέκα decem.

Ἐνδελέχεια, ας, ἡ, Atticè pro ἐντελέχεια, perfectio, aſſiduitas ; ab ἐντελὴς perfectus, id autem ex ἐν & τέλος perfectio & ἔχω habeo.

Ἔνδημος, ε, ὁ, Qui domi eſt, intra populi ſui fines : ab ἐν & δῆμος populus.

Ἔνδυα, ων, τὰ, Inteſtina ; dicta παρὰ τὸ ἐντὸς εἶναι, quòd intùs ſint : vel quaſi τὰ ἐνδοθεν τῶν ἰνῶν, quòd intra fibras ſint ; vel παρὰ τὸ ἐνδὺν δινεῖσθαι, quòd intùs volvantur.

Ἔνδιος, ε, ὁ, Meridianus ; ab ἐν & δία, aërem ſignificante ; ſub dio, id eſt, ſub aperto cœlo : vel παρὰ τὸ ἐνδεῖν τὴν ἡμέραν, quòd dies tum incipiat declinare : vel ab ἐν & ἰδίω ſudo, quòd tempore meridiano calor ſit intenſior.

Ἐνδυμία, ας, ἡ, Supellex, quæ ſunt σκεύη ἔνδον μένοντα, hoc eſt, vaſa in domo manentia.

Ἔνδον, Intùs ; ab ἐν & ὂν exiſtens ; quod intùs eſt, ineſt.

Ἔνδοξος, η, ον, Inclytus, glorioſus ; ὁ ἐν ἑαυτῷ δόξαν ἔχων, qui multam in ſe gloriam habet. Etym:

Ἐνδρομίδες, αἱ, Calceamentorum genus, quo curſores utebantur : ab ἐν & δρόμος curſus, quòd ad curſum eſſent idonei.

Ἔνδυκὴς, ὲς, Promptus, benignus, fidelis ; *Euſtathius* ducit ab

ab ἐν & δέχω (pro δεξιοῦμαι) hoc est, accipio, ut propriè sit libentèr recipiens, humanus: vel quasi ἐνδίκης ab ἐν & δίκη justitia.

Ἔνδυο, Celeriter, quasi in duobus momentis, ab ἐν & δύω duo.

Ἐνέγκω, Inusit: Fero: ab ἐνέχω; vel ab ἐν & ἐγγὺς propè.

Ἕνεκα, & ἕνεκεν, Propter, causâ; quasi ἓν ἔχω unum habeo, sive una res est quamobrem hoc vel illud faciam.

Ἐνεὸς, οῦ, ὁ, Mutus; quasi ἀνεὸς ab α priv: & αὔω clamo.

Ἔνερθε, Infra; quasi ἐν ἔρᾳ, hoc est, in terra.

Ἔνεροι, οἱ, Mortui; sic dicti quòd ἐν τῇ ἔρᾳ κεῖνται quòd in terra, hoc est, sepulcro jaceant.

Ἐνερόχρωτες, οἱ Mortuorum colorem habentes; ab ἔνεροι mortui, & χρόα color.

Ἐνέρτερος, ον, Inferior; ab ἔνερθε infra.

Ἐνέχυρον, ου, τὸ, Pignus; ab ἐν & ἐχυρὸς munitus, firmus; quòd pignus sit, quo aliquid ἐχυρὸν, hoc est, tutum & securum redditur.

Ἔνθα, Hic, illic, tum; ab ἐν.

Ἐνηὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ, Bonus, benignus, placidus; *Eustat:* dicit compositum esse ex ἐν & ἐὺς bonus, & significare τὴν ἐντὸς ἀγαθότητος ὄντα, id est, eum qui intra bonitatem est.

Ἐνιαυτὸς, οῦ, ὁ, Annus; Etym: ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῷ ἰέναι, quòd quasi in sese recurrat & redeat; vel παρὰ τὸ ἐν ἑαυτῷ διειληφέναι πάντα, i. e. quòd in se omnia contineat, & fructus, & temporum conversiones: vel etiam ab ἰαύω commoror, tempus tero; ut sic dicatur tempus longum, quod in re quapiam teritur; quæ posterior Etymol: affertur etiam ab *Eustathio.*

Ἔνιοι, Aliqui; ab ἔνι οἱ, sunt qui.

Ἐνιπὴ, ῆς, ἡ, Objurgatio; ab ἐνέπω: ab ἐν & ἔπω dico.

Ἐνίπτω, Dico, objurgo; ab ἐν & ἔπω dico.

Ἐννέα,

Ἐννέα, Novem ; quia novissimus inter numeros digitos ab ἔννος vetus : vel παρὰ τὸ νέα καὶ τὸ ἐν Etym:

Ἐννεάκρουνος, ου, ὁ, Novem habens fistulas, ex quibus aqua prosilit ; ab ἐννέα novem, & κρουνὸς scatebra:

Ἐννέωρος, ον, Novennis ; qui novem annorum est ; ab ἐννέα novem & ὧρος annus.

Ἐννῆμαρ, Per novem dies ; ab ἐννέα novem & ἦμαρ dies.

Ἐννύω, ἔννυμι, Induo ; ab ἕω mitto, induo.

Ἔνος, ου, ὁ, Annus ; dictus quia ἐστὶ νέος, novus est ; hoc est anno vetere præterlapso, semper annus emergit novus.

Ἐνοπὴ, ῆς, ἡ, Vox, clamor ; ab ἐνέπω dico.

Ἐνοσίγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Neptuni epitheton ; ab ἐνόω moveo, quatio, & γαῖα terra, ob motum terræ, qui (ut aliqui volunt) fieri existimatur ab aquis.

Ἐνοχλέω, ῶ, Turbo ; ab ἐν & ὄχλος turba.

Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ, Idem quod ἐνοσίγαιος ab ἐνέω quatio, & χθὼν terra.

Ἔντεα, ἔντ, τὰ, Poët: Arma, vasa convivalia ; ab ἐντύω instruo : vel quasi ἀντία, hoc est, opposita : vel παρὰ τὸ ἐντὸς περιλαμβάνειν τὰ σώματα. Etym:

Ἐνταῦθα, Hic, huc ; ἐν τούτῳ τόπῳ, i. e. in hoc loco.

Ἐνταφιάζω, Pollincio, ad sepulturam præparo ; ab ἐντάφιος sepulcralis, quod ab ἐν & τάφος sepulcrum, id verò à θάττω sepelio.

Ἐντελὴς, έος, ὁ, ἡ, Perfectus ; ab ἐν & τέλος finis, perfectio.

Ἔντερον, ου, τὸ, Intestinum ; ab ἐντὸς intùs. Etym: ducit ab ἐντὸς intùs & ῥέω fluo.

Ἔντομα, ων, τὰ, { 1. Animalia insecta ; ab ἐν in & τέμνω seco. 2. Sacrificia mortuis oblata ; ab ἐντέμνω incido ; quòd eorum collum incideretur.

Ἔντομος, ου, ὁ, Castratus, Eviratus ; ab ἐντέμνω inseco ; ut sit cui testiculi præcidantur.

Ἐντὸς, Intus ; ab ἐν in.

Ἐντόσθια, ων, τὰ, Intestina, viscera ; ab ἐντὸς intus, quòd sint τὰ ἔσω-

ἔσωθεν σώματος κείμενα, hoc est, illæ corporis partes, quæ intùs sitæ sunt.

Ἐντρέπω, Pudore afficio, ad verbum inverto; quasi vultum alicui muto, aut facio, ut quis faciem avertat; ab ἐν & τρέπω verto.

Ἐνυάλιος, α, ὁ, Bellicosus; ab ἐνυώ Enyo, dea bellica.

Ἐνύπνιον, ι, τὸ, Insomnium; ab ἐν in & ὕπνος somnus; quòd insomnia inter dormiendum oriantur & appareant.

Ἔντερον, ι, τὸ, Magnum intestinum animalium, post ventrem puto; dictum quia ἐν ὑστέρῳ, i. e. in postrema corporis parte est.

Ἐντύω, Perimo, quod & ἔντω Etym: pro φένω, & ex eo fit per aphæresin.

Ἐνώπιον, In conspectu; ab ἐν & ὤψ vultus; ut significet id, quod coràm est.

Ἐνωλίζομαι, Auribus percipio; ab ἐ. & ὦς auris, quasi aliquid in aurem recipio.

Ἑξτάριον, ι, τὸ, Sextula, pondus; ab ἕξ sex & ἄγω pendo.

Ἐξαίρετος, ι, ὁ, Electus; ab ἐξαιρέομαι eligo.

Ἐξαίσιος, α, ὁ ἡ ν, 1. Iniquus; quasi ἔξω ὢν τοῦ αἴσιος, i. e. qui fit aut dicitur contra quàm deceat. 2. Ingens, immensus, ab ἐξ, i. e. ὑπὲρ & αἶσα, i. e. καθῆκον, ut sit, qui ultra justam magnitudinem excreverit.

Ἑξακλινον, ι, τὸ, Hexaclinon, cœnaculum sex lectos epulatorios capiens; ab ἕξ sex & κλίνη lectus.

Ἐξάλειπτρον, ι, τὸ, Unguentarium vas; ab ἐξαλείφω ungo.

Ἔξαλλος, η, ον, Diversus, alius, ex aliis exemptus, egregius; ab ἐξ & ἄλλος alius.

Ἐξαπίνης, ἐξαίφνης, & ἐξάπινα, Subitò; ab ἐξ & ἄφνω repentè; quod ab α priv: & φαίνω appareo.

Ἐξαρνος, α, ὁ ἡ ν, Qui fortiter negat, ab ἐξ auctivo & ἀρνέομαι nego.

Ἐξέδρα, ας, ἡ, Exedra; ab ἐξ & ἕδρα sella. Est enim in ædificiis

ciis ædes quædam addita portubus, in qua sedes essent frequentissimæ ad sessitandum accommodæ.

Ἑξείης, Deinceps; ab ἑξῆς. vide infrà.

Ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ, { 1. Dux; ab ἐξ & ἡγέομαι duco. 2. Explanator; ab ἐξηγέομαι enarro, explico.

Ἑξῆς, Deinceps, ordine; ab ἔχομαι, proximè sequor.

Ἑξίτηλος, ου, ὁ καὶ ἡ Evanidus; ab ἐξιέναι exire, evanescere; Etymol: παρὰ τὸ ἐξιέναι τοῦ δήλου.

Ἐξόδιον, ου, τὸ, & ἔξοδος, ου, ἡ, Exitus; ab ἐξ ex & ὁδὸς via.

Ἐξορία, ας, ἡ, Exterminatio, exilium; ab ἐξ pro ἔξω extra & ὅρος terminus; de eo dicitur qui extra gentis suæ terminos est relegatus & in exilium missus.

Ἐξορίζω, Extermino, in exilium mitto; ab ἐξορια. vide suprà.

Ἐξοστρακισμὸς, οῦ, ὁ, Relegatio, quæ fit per testarum in urnam missarum suffragia; ab ἐξ & ὄστρακον testa, solebant enim Athenienses suffragia sua testis inscribere, eásque in urnam mittere; quæ si numero essent sexies mille, reus hoc modo judicatus ab urbe per decennium erat relegandus.

Ἐξουδενόω, ώσω, Annihilo, rem nihili facio; ab ἐξ & οὐδὲν οὐδενὸς nihil.

Ἐξουθενέω, ήσω, Idem quod ἐξουδενόω. vide suprà: ab ἐξ & οὔτε ἓν ἑνὸς unum; ut sit rem pro nihilo ducere.

Ἐξουσία, ας, ἡ, Licentia, potestas; ab ἔξεστι licet.

Ἔξοχος, ου, ὁ, Precipuus; ab ἐξέχω emineo.

Ἔξω, Extra; ab ἐξ ex.

Ἐξωμὶς, ίδος, ἡ, Brevis & absq; manicis substricta tunica, circa humerum desinens; ab ἐξ & ὦμος humerus.

Ἐξωμοσία, ας, ἡ, Abjuratio, inficiatio cum jurejurando; ab ἐξόμνυμι abjuro, quod ab ἐξ & ὄμνυμι juro.

Ἐόργη, ης, ἡ, Tudicula, cochlear, *Eust*: ducit ab ὀργάζω mollio, subigo.

Ἑορτάζω, Festum celebro; ab ἑορτὴ festum.

Ἑορτὴ, ῆς, ἡ, Festum, feriæ; ducere possis ab ἐὰ bona, & ὄρομαι orior;

orior; quòd in festo bona & læta visantur: vel ab ἕ se & ὄρω excito; festus dies est, in quo unusquisque se ad lætitiam excitat: vel quasi ἐρωτὴ per metathesin ex ἐρῶ amo; ut sit ἧς ἐρῶσι πάντες id quod omnes amant.

Ἑὸς, ἡ, ὸν, Suus, a, um, ex οὗ sui, quod Poët: ἕο, dicitur.

Ἐπαγγελία, ας, ἡ, Promissio, denunciatio; ab ἐπαγγέλλω denuncio.

Ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, Importatio invasio hostilis; consequentia; ab ἐπάγω induco.

Ἐπάκριος, ου, ὁ, Quasi dicas Cacuminarius; ita dictus est Jupiter, quòd ἐπ' ἄκροις, hoc est, montium cacuminibus dicatæ ei essent aræ.

Ἐπακτεὺς, ῆος, ὁ, Venator, quia canes in feras ἐπάγει, i. e. impellit.

Ἐπακτροκέλης, ὁ, Navigium prædatorium; ab ἐπακτρὶς navigium piscatorium, & κέλης navigium parvum & angustum; sic dictum est, quòd sit inter ἐπακτρίδα & κέλητα medium, ut testatur *Eustath*: Erat quidem ἐπακτρὶς ad spolia capienda accommoda, κέλης verò vel ad fugiendum vel persequendum.

Ἔπακτρον, ου, τὸ, Navigium piscatorium; ab ἐπάγω impello; quòd remis impellatur.

Ἐπαίκλια, & ἐπαίκνια, Quæ post cœnam apponuntur, bellaria; ab ἐπὶ post, & αἶκλον vel αἶκνον cibus, cœna.

Ἐπαίτης, ου, ὁ, Mendicus, circulator; ab ἐπὶ & αἰτέω peto.

Ἔπαλξις, εως, ἡ, Propugnaculum, muri pinna; ab ἐπὶ & ἄλκω propulso, quoniam inde hostis propulsatur: vel ab ἐπὶ & ἀλεξῶ arceo, depello.

Ἐπὰν, Postquam; ab ἐπὶ & ἄν.

Ἐπάνω, Supra, in; ab ἐπὶ & ἄνω supra, sursùm.

Ἐπασσύτεροι, Quasi ἐπασσύτεροι ab ἐπὶ & ἄσσον propiùs; ἐπασσύτεροι autem dicuntur facere, qui aliquid faciunt continua serie sequentes unus post alium; vel etiam conferti, crebri.

Ἐπεὶ,

Ἐπεί, Postquam, quandoquidem, quoniam ; ab ἐπὶ & εἰ.

Ἐπείγω, ξω, Urgeo, persequor ; ab ἐπὶ & οἴγω aperio : vel ab ἐπὶ & εἴκω cedo, ut sit cedere facio : vel ab ἐπὶ & ἄγω, ut sit adigo.

Ἐπεισόδιον, υ, τὸ, Pars fabulæ quasi adventitia, quæ γέλωτος χάριν, hoc est, ad risum movendum inserebatur ; ab ἐπεισόδιος superinductus, quod ab ἐπὶ, εἰς & ὁδὸς via.

Ἔπειτα, Postea, deinde ; ab ἔπι postea & εἶτα deinde.

Ἐπεσβόλος, υ, ὁ, Conviciator, qui dicteriis lacessit ; ab ἔπος verbum & βάλλω jacio, vulnero, ut sit ὁ τοῖς ἔπεσι βάλλων, qui alium verbis & calumniis diverberat vulnerátque.

Ἐπηετανὸς, ὸν, ὁ, Annuus, per totum annum durans ; ab ἔπι & ἐτανὸς quod ab ἔτος annus, per pleonasinum τὸ η.

Ἐπηλυγάζω, Obumbro, obtenebro ; ab ἐπὶ & λύγη obscuritas.

Ἔπηλυς, υδος, ὁ ἡ, Advena ; ab ἐπιλύθω advenio.

Ἐπημοιβὸς, ὸς, ὁ, Permutatorius ; ἐπημοιβοὶ dicuntur qui τὰ ἔπη ἀμείβουσι, hoc est, verba commutant sibi alternatim respondentes, ab ἔπος verbum & ἀμείβω muto ; vel fortè vox est Ionica pro ἐπαμοιβοὶ ab ἐπὶ & ἀμείβω muto, ut simpliciter id significet, quod permutatorium est & alternans.

Ἐπηρεάζω, 1. Damno afficio, propriè more bellico, vi & armis ; ab ἐπὶ & ἄρης Mars.
2. Contumelia afficio ; ab ἐπὶ & ἐρέω dico ; ut sit contra aliquem malos rumores spargere.

Ἐπήρεια, ας, ἡ, Damnum quod per vim alicui infertur, contumelia ; ab ἐπηρεάζω damno vel contumeliâ afficio.

Ἐπήρης, ης, ὁ, Facundus ; ab ἔπω dico, ut sit qui arte dicendi valet.

Ἐπήτριμος, ος, ὁ ἡ, Densus, confertus more staminis ; ab ἐπὶ & ἧτριον stamen.

Ἐπήρις, ύος, ἡ, Facundia ; ab ἔπω dico.

Ἐπι-

Ἐπιβάτης, ου, ὁ, Inscensor, eques; plerumque pro classiario milite capitur, qui non remigandi causâ, sed tantùm pugnandi, navem conscendit; ab ἐπιβαίνω ascendo.

Ἐπίβδα, ης, ἡ, Sic dicitur dies quarta & ultima festi cujusdam apud Athenienses, quod ἀνατούρια vocabant: cujus prima dicta est, δόρπια; secunda, ἀνάῤῥυσις; tertia, κουρεῶτις: *Hesych*: deducit ἀπὸ τοῦ ἐπιβάζεσθαι τῶν ἑορταῖς, οὐκ οὔσας ἐξ αὐτῶν, quòd sit dies festis diebus succedaneus, sed non ex ipsorum numero; vel ab ἐπὶ & δαὶς epulum, διὰ τὸ ἐπὶ τῇ δαιτὶ καὶ ἑορτῇ ἄγεσθαι αὐτὰς, quòd esset dies post festum ad epulandum institutus.

Ἐπιβλὴς, ῆτος, ὁ, Pessulus, repagulum; ab ἐπιβάλλω superinjicio, impono.

Ἐπίγραμμα, τος, τὸ, Epigramma; ab ἐπὶ & γράφω scribo.

Ἐπιδαίσιος, ον, Communis; ab ἐπὶ & δαίω partior.

Ἐπιεικὴς, ὲς, Æquus, modestus; qui facilè ἐπιείκει, hoc est, cedit recta monenti.

Ἐπίθετος, ου, ὁ, Adjectivus, adjectitius; ab ἐπιτίθημι adjicio.

Ἐπίκληρος, ου, ὁ, Ad quem universa hæreditas pertinet; ab ἐπὶ & κλῆρος hæreditas.

Ἐπικουρέω, ήσω, Adjuvo: ab ἐπίκουρος adjutor.

Ἐπίκουρος, ου, ὁ, Adjutor in bello &c. ab ἐπὶ & κοῦρος juvenis; quòd juvenum sit belligerare.

Ἐπιούσιος, ου, ὁ,
1. De die in diem sufficiens, quotidianus; ab ἐπιὼν, οῦσα, succedens, ab ἔπειμι succedo, sequor; ut sit τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ἀρκῶν, id quod diei succedenti sufficiat.
2. Ad substantiam nostram quadrans, sustentandis nobis idoneus, ab ἐπὶ & οὐσία substantia; ut sit τῇ οὐσίᾳ ἡμῶν ἁρμόζων. Etym:
3. Supersubstantialis, superessentialis; ab ἐπὶ pro ὑπὲρ super & οὐσία quod essentiam sive substantiam denotat.

Ἔπιπλα,

Ἐπίπλα, τὰ, 1. Supellex, quasi ἐπίπολα ab ἐπιπολάζω in superficie sum, multus sum, & abundans; ut significet σκεύη τὰ ἐν χερσὶ καὶ χρειώδη οἷς τὰ ἐπιπόλαια καὶ ἐπιπλάζοντα ἐν τῇ οἰκίᾳ, ut eam supellectilis partem denotet, quæ maximè est necessaria & in domo frequentissima.
2. Bona mobilia; ab ἐπὶ & πλέω navigo; ut sit supellex, ἢ πλεῖσθαι δυναμένη, quæ solo non affigitur, sed utique mobilis est.

Ἔπιπλοϛ & ἐπίπλους, ὁ, 1. Navigatio adversùs aliquem, adventus classis hostilis; ab ἐπὶ contra & πλόϛ πλοῦς navigatio.
2. Apud medicos appellatur omentum, quòd duodeno intestino adhæreat, sed reliquis intestinis prætendatur, & quodammodo, quasi innatet; ab ἐπὶ in vel super, & πλέω navigo.

Ἐπιπλῶς, In superficie, in summitate, ab ἐπὶ super & πλῶ sum: quin & superficies substantiæ quasi innatat, eâque de causa deducitur ab ἐπιπλέω innavigo, innato; ex opinione veterum.

Ἐπίῤῥημα, τοϛ, τὸ, Adverbium; ab ἐπὶ ad & ῥῆμα verbum.

Ἐπίῤῥοθοϛ, ου, ὁ, Adjutor; ab ἐπὶ & ῥώννυμι roboro: vel ab ἐπὶ & ῥόθοϛ.

Ἐπισίτια, ων, τὰ, Cibaria, commeatus, viatica; ab ἐπὶ ad, & σῖτοϛ frumentum, cibus; ut ea significet, quæ sunt εἰς τὸ σῖτεῖσθαι δεδόμενα, in cibum data.

Ἐπίσκοποϛ, ου, ὁ, Episcopus, inspector; ab ἐπὶ & σκοπέω, video, prospicio; ut sit ὁ ἐπὶ τὸ σκοπεῖν ὤν. Peculiariter sic dicuntur sacri gregis inspectores, qui verbo & gubernationi præerant, quique quasi speculatores in doctrinam & mores commissi gregis inquirebant.

Ἐπισκύνιον, ου, τὸ, Supercilium, pellis supercilii quæ flectitur; ab ἐπὶ & σκύνιον cilium; vel quasi ἐπισκύλιον ab ἐπὶ & σκύλοϛ· σκύλοϛ γὰρ λέγεται δέρμα. Etym:

Ἐπί-

Ἐπίσπαστρον, ου, τὸ, Laqueus, funis, quo aliquid ἐπισπᾶται, i. e. attrahitur.

Ἐπιστάτης, ου, ὁ, Præfectus: ab ἐφίσταμαι præsto, præsum.

Ἐπιστολὴ, ῆς, ἡ, Epistola; ab ἐπὶ & στέλλω mitto; quòd epistola mittatur ad eum, cui inscribitur.

Ἐπισχερὼ, Deinceps; ab ἐπὶ & ἔχω, ut sit ἐχομένως καὶ συνεχῶς, id est, proximè & contiguè. *Eustath*: Vel per metathesin τοῦ δ εἰς ρ. ab ἐπὶ & σχεδὸν propè: vel παρὰ τὸ σχέσιν ἔχειν. Etym:

Ἐπιτάῤῥοθος, ου, ὁ, Auxiliator, ab ἐπίῤῥοθος idem, syllabâ τα interposita.

Ἐπιτηδὴς, έος, ὁ, ἡ, Idoneus, aptus, qui paratus est ἐπὶ τὸ δέον, scil: ad id quod fieri decet: vel ab ἐπὶ & ἀδεὴς sine timore & promptus, sive acris & alacris ad opus aggrediendum: vel sit, quasi ἐπιτάδιος ab ἐπὶ & ταω extendo; ut is sit, qui nixu quodam ad opus suum extenditur.

Ἔρανος, ου, ὁ, Collecta, collatitia cœna, convivium ex symbolis, scilicet ex singulorum impensis, quæ quasi connectuntur; ut sit quasi εἴρανος ab εἴρω necto.

Ἐράω, άσω, 1. Amo. 2. Appeto. ab εἴρω dico; quæ amamus, multùm nobis sunt in ore: vel ab εἴρω necto; amor enim est nexus animorum.

Ἐργατίνης, ου, ὁ, Operarius; ab ἔργον opus.

Ἔργμα, τος, τὸ, Carcer, custodia; ab εἴργω includo.

Ἐργολάβος, ου, ὁ, Qui opus faciendum suscipit aut conducit, manceps; ab ἔργον opus & λαμβάνω capio.

Ἔργον, ου, τὸ, Opus, officium; ab ἔοργα præter. med. verbi ῥέζω facio.

Ἔργω, (Poët: ἐέργω) Includo; ab εἴρω necto.

Ἔρδω, Facio; per metathesin ex ῥέζω, ζ in δ mutato.

Ἐρέβρινθος, ου, ὁ, Cicer; ab ὄροβος, id est, ervum, cui simile cicer est.

Ἔρεβος, εος, τὸ, Caligo, orcus, erebus; ab ἐρέφω tego, quòd

sit locus tenebrosus, & terrâ tectus: vel ab ἔρα terra & βαίνω eo, quòd sit ὑπὸ τὴν ἔραν βαίνων, id est locus subterraneus.

Ἐρεγμὸς, οῦ, ὁ, Faba fracta, molam tamen nondum experta, nec in farinam redacta, sed nuda adhuc & incocta; ab ἐρείκω frango, contundo.

Ἐρεείνω, Interrogo, inquiro; ab ἔρομαι idem, quod ab εἴρω dico.

Ἐρεθίζω, Irrito, idem quod ἐρέθω, & ex eo formatum.

Ἐρέθω, Irrito, lacesso; ab ἔρις contentio; irritatio est contentionis origo. *Eustat*: ab εἴρω necto; quòd εἰς μάχην συμπλέκει, in pugnam connectit.

Ἐρείδω, είσω, Figo, fulcio, firmo, ab ἔρα terra, in qua fit stabilitio, & cui, ut firmo statumini, omnia innituntur: vel ab ἔρι valdè & εἴδω scio; εἰς ὃν γινώσκει τις ἐπερείδεται. Etym:

Ἐρείκω, Frango; ab ἔρι valdè & εἴκω cedo; ut sit quasi valdè cedere facio & in partes dissilire, veluti cuneis adactis.

Ἐρείπιον, ου, τὸ, Rudus; ab ἐρείπω everto; quòd rudera sint ædificiorum eversorum fragmenta & reliquiæ.

Ἐρείπω, Everto, funditùs prosterno; ab ἔρα terra & πίπτω cado; ut id quod evertitur, ad terram cadat, & solo æquetur.

Ἐρεμνὸς, ὴ, ὸν, Tenebricosus: oriri volunt ab ἐρεβεννὸς quod idem significat.

Ἐρέπτω, vel ομαι, Edo, vescor; ex ἔρα terra & πάομαι pascor; terrs enim omnibus animantibus victum suggerit, quæ ex illa πάονται, i. e. pascuntur: pleniùs ex ἔρα & ἅπτομαι tango; terram enim tangunt pascentes bestiæ: vel ab ἔρα & πέτω cado vel πέτομαι volo; ductâ metaphorâ ab ave rapaci, quæ fulicis & id genus avibus aquatilibus imminens mirâ pernicitate alarum in terram devolat.

Ἐρέσσω, ττω, Remigo; puto ab ἀράσσω pulso: remex (ἐρέτης) pulsat aquas.

Ἐρέ-

Ἐρέτης, ου, ὁ, Remex; quasi ἐλέτης ab ἐλῶ, id est, ἐλαύνω, quòd navim propellat.

Ἐρετμὸς, οῦ, ὁ, Remus; ab ἐρέσσω remigo.

Ἐρεσχελέω, ήσω, Cavillor; ab ἐρίσχηλος contentiosus, vel quasi ἔριν ἐν τοῖς χείλεσιν ἔχω, hoc est, rixas & scommata in labris habeo; vel ab ἐράω amo & λέχη sermocinatio.

Ἐρευγμὸς, οῦ, ὁ, Eructatio, ructus; ab ἐρεύγω eructo.

Ἐρεύγω, ομαι, Ructo; εἰς ἔραν ἄγω, i.e. in terram pello sive dejicio.

Ἔρευθος, εος, τὸ, Rubor; in rubedine multum inest terræ: ducamus ergo ab ἔρα, terra, quæ in locis aliquam multis rubet, ut terra Armeniaca, Lemnia, Germanica, &c.

Ἐρευνάω, ήσω, Indago, scrutor, terram scrutor; ab ἔρα terra & εὐνὴ cubile, ut sit, quasi intimos terræ recessus, & quasi cubilia, scrutari: vel ab ἐρῶ interrogo, & εὐνὴ, id est, διατριβὴ mora, commoratio; ut significet quærendo longum tempus terere, Etymol: vel secundùm *Harmarum*, quasi ἐν ἔρᾳ εὐνάω, in terra cubo sive pernocto, scil: ut quid amissum adinveniam.

Ἐρέφω, ψω, Tego, cōtego; velut ἔρα terrâ; humo, scilicet aggestâ.

Ἐρέω, Loquor; ab εἴρω dico.

Ἔρημος, ου, ὁ, Desertus, incultus; ab εἴρω, necto, implico; in desertis omnia implicata, inculta, spinis horrida: vel ab ἤρεμος quietus; quòd sit locus turbis vacuus: vel ab ἔρα terra, & μόνος solus; quòd sit terra solitaria; sed optimè ab ἐράω evacuo; solitudo enim locus est incolis vacuus, & ab hominibus desertus, ideóque eremus Latinè *desertum* nuncupatur.

Ἐρητύω, ύσω, Inhibeo, reprimo; ab ἐρέω dico; ut sit, verbis reprimo; vel ab εἱρκτὴ carcer. Etym:

Ἔρι, Particula in compos: augens; ab ἐράω amo; quæ enim amamus, ea magnifacimus.

Ἐριβώλαξ, κος, ὁ καὶ ἡ, Glebosus; ab ἔρι valdè & βώλαξ gleba.

Ἐριβρεμέτης, ου, ὁ, Magnum sonum edens; ab ἔρι valdè & βρέμω fremo.

Ἐρίγδουπος, ου, ὁ, Valdè sonans; ab ἔρι valdè & δοῦπος, sonitus.

Ἐριδαίνω, Contendo; ab ἔρις contentio.

Ἐριδμαίνω, Irrito; ab ἐριδαίνω contendo, interjecto μ: vel ab ἔρις contentio & μαίνω pro μαίνομαι furo.

Ἐρίηρ, ηρος, ὁ, Aptus, societate aptè junctus; ab ἔρι valdè & ἄρω apto.

Ἐριθηλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Valdè florens; ab ἔρι valdè & θάλλω floreo.

Ἔριθος, ου, ὁ, Agricola, messor, ab ἔρα, terra, quam agricola colit; messor tondet.

Ἔριθος, ου, ἡ, Lanifica, textrix; ab ἔριον lana, circa quam occupatur.

Ἐρικυδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Inclytus, valdè gloriosus; ab ἔρι valdè & κῦδος gloria.

Ἔριον, ου, τὸ, Lana; ab εἴρω necto: quia & connexa nascitur, & netur.

Ἐρινεὸς, vel ἐρινὸς, ὁ, Caprificus, arbor & fructus; an ab ἔρις contentio, quòd cum ea arbore velut contendendum sit & luctandum, ut maturet fructus suos? vel παρὰ τὸ ἐρίζειν παντὶ φυτῷ. al. διὰ τὸ ἐρίζειν εἰς ὕψος ἀεὶ τῷ πλησίον φυτῷ, quòd, cum reliquis arboribus videtur de altitudine quasi contendere.

Ἐριννὺς, ύος, ἡ, Furia; ab ἔρις contentio; furia litium artifex: vel ἐριννὺς sit quasi εἰς ἔριν νεύουσα, h. e. ad litem propendens: vel παρὰ τὸ ἐν ἔρᾳ ναίειν, ab habitando in terra; καταχθονία γὰρ ἡ δαίμων, Etym: vel quasi ἀρανὺς, ab ἀρὰ diræ & ἀνύω perficio, exequor; quòd hominibus pœnas & tormenta infligat: vel etiam ab ἔρι valdè & ἀνύω exequor, quòd sit vindex rigida & severa.

Ἐριούνης, vel ἐριούνιος, ου, ὁ, Valdè utilis, epitheton Mercurii (apud

(apud *Hom*: Il: ν & ω) sic dicti quasi τοῦ ἔρι ὀνοῦντος, id est, valdè juvantis, ab ἔρι valde & ὄνημι juvo.

Ἐρίπνη, ης, ἡ,
1. Montis cacumen; ab ἔρι valdè & πνέω flo, spiro; quia valdè perflatur à ventis, ut sit qu: ἐριπνόη.
2. Rupes prærupta, montis fragmentum; ab ἐρείπω everto, & πίπτω cado: ut sit quasi ἐρίπη τις οὖσα, τὸ ἀπόκλιμα καὶ πτῶμα τοῦ ὄρους, ut sit ea pars montis, quæ sit acclivis & quasi inclinare videatur.

Ἔρις, ιδος, ἡ, Contentio; quia in pugnam εἴρει, id est, implicat.

Ἐρίσχηλος, ου, ὁ, Promptus ad convitia; ab ἔρις contentio & χοῖλος labrum: qui contentiones labro excitat, & in aliquem quasi distringit: vel ab ἔρι valdè & λέσχη sermocinatio; ut sit ὁ ἐξ ἔριδος λεσχαίνων. Etym:

Ἐρίτιμος, ου, ὁ, Valdè pretiosus; ab ἔρι valdè & τιμὴ pretium.

Ἔριφος, ου, ὁ, Hœdus, quasi ἐάριφος ab ἔαρι φαίων vel φαινόμενος, hoc est, tempore verno apparens; ut eum significet, qui vere nascitur: qui enim hyeme nascitur, χίμαρος dicitur.

Ἐριώλη, ης, ἡ,
1. Ventus impetuosus, turbo; ab ἔρι valdè & ἄω spiro.
2. Lanarum jactura; ab ἔριον lana & ὄλλυμι perdo.

Ἕρκος, εος, τὸ, Septum; ab εἴργω, includo; vel quasi ἕρυκος ab ἐρύκω, i.e. κατέχω καὶ ἀσφαλίζομαι, contineo, munio. Etym:

Ἕρμα, ατος, τὸ, Fulcrum, quasi ἔρυμα quod significat fulcrum, stabilimentum; vel (ut alii) ab εἴρω necto; vel secundùm Etym: per syncopen ex ἔρεισμα, quod idem significat.

Ἕρμαιον, ου, τὸ, Bonum insperatum & adventitium, quod se nobis.

bis. Ἑρμῇ, id est, Mercurio favente, qui etiam πολυδόσης credebatur, fortè fortuna obtulerit.

Ἑρμαφρόδιτος, ὁ, Hermaphroditus; ita dicitur qui utriusq; sexûs membrum habet, & virile & muliebre; ab ἑρμῆς Mercurius, & Ἀφροδίτη Venus; quasi dicas mixtum genus ex Mercurio & Venere.

Ἑρμηνεύς, έως, ὁ, Interpres; ab εἴρω enuncio; vel ab ἑρμῆς Mercurius, qui deorum nuntius & interpres credebatur.

Ἕρμιν, vel ἕρμις, ῖνος, ὁ, Fulcrum tori; ab ἔρμα fulcrum, stabilimentum, quòd pes lecti sit ejusdem fulcrum: vel ab εἴρω innecto; quòd tori foraminibus inseratur: vel etiam ab Ἑρμῆς Mercurius, qui sit dator somni, & cujus eam ob rem imago in ipsis ἑρμῶσιν affingi soleret.

Ἔρνος, εος, τὸ, Planta, germen; ab ἔρα terra, ex qua enascitur.

Ἔρομαι, Interrogo; ab εἴρω loquor.

Ἑρπηδός, ὁ, Reptilis, inde τὰ ἑρπετὰ reptilia; ab ἕρπω serpo.

Ἕρπης, ητος, ὁ Ulcus manans; ab ἕρπω serpo, quòd per corporis partes repat.

Ἕρπις, Vinum; ab ἕρπω serpo; repit vitis, nisi pedamentis regatur.

Ἑρπύλλος, vel ἕρπυλλον, ου, Serpyllum; herbæ nomen; ab ἕρπω serpo.

Ἕρπω, Serpo; quòd sit in ἔρᾳ, i. e. terra: vel per syncopen ex ἑρείπω, i. e. καταπίπτω, ut sit τὸ μὴ ὀρθὸν πορεύεσθαι, non erecto corpore incedere: vel ab ἔρα terra & πίπτω cado.

Ἐρρῶ, ῶσω, Ægrè eo, pereo; ab ἔρα terra & ῥέω fluo; ut sit ad terram fluo; metaphorâ ductâ à liquidis terræ affusis, quæ ita pereunt, ut nunquam attolli possint: nisi per apocopen à φθείρω pro quo Æoles φθέρρω corrumpto.

Ἔρρωξ, ῶγος, ὁ, Aper vel aries; παρὰ τὸ ὀρύσσειν, quòd cum impetu ruat:

ruat: aut quia valdè robuſtus, valens, ab ἔῤῥει valdè & ῥώω roboro.

Ἔρση, vel ἕρσην, ης, ἡ, Ros; ab ἔῤῥει valdè & ῥέω fluo, quòd ſit valdè fluidus: vel potiùs ab ἔρα terra; quia in terra naſcitur, eámque virescere facit & florere: vel quaſi ἄερση ab ἄρδω humecto, quòd terram & plantas irriget.

Ἐρυθρός, ά, όν, Ruber; ab ἐρυθρὸς rubor.

Ἐρυθρόδανον, ου, τὸ, Rubia, nomen herbæ quæ tinctoribus in uſu eſt; ab ἐρυθρὸς ruber & δάνος donum, quòd colore rubro res tinctas inficiat.

Ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, Ruber; ab ἐρυθρὸς rubor.

Ἐρύκω, Inhibeo, arceo; ab ἀέρκω propulſo: vel ab ἐρύω traho.

Ἔρυμα, τος, τὸ, Tutamen; ab ἐρύω tueor.

Ἐρυμνὸς, ὴ, ὸν, Munitus, tutus; ab ἐρύω cuſtodio, ſervo.

Ἐρυσίβη, ης, ἡ, Rubigo, morbus è cœlo ſuperveniens plantis & fructibus, maximè autem ſegetibus; ab ἐρυθαίνω rubefacio; vel ab ἐρύω inhibeo & βόσκω, id eſt, τρέφω, quòd fructûs nutritionem & incrementum impediat.

Ἐρύσιμον, ου, τὸ, Herba quædam trahendi facultate prædita; ab ἐρύω traho.

Ἐρυσίπτολις, ιδος, ἡ, Urbium tutatrix & patrona; Palladis epith: Il: ζ. ab ἐρύω cuſtodio & πτόλις pro πόλις urbs.

Ἐρύω, Traho, cuſtodio; à ῥύω libero: hinc Latinè *eruo*.

Ἔρυθρος, ου, ὁ, Pellis; ab ἐρύω tego: vel, ut alii volunt, factum eſt ex σέρυθρος corium, pellis; id autem ex σέρω circundo, pleonaſmo τοῦ ῥ, quoniam σέρει, id eſt, σκέπει τὸ σῶμα, corpus tegit.

Ἔρχομαι, Venio; quaſi ἔραν ἔχομαι terram habeo; ſcil. peragrandam vel decurrendam.

Ἐρωδιὰς, vel ἐρωδιὸς, Ardea, avis; ab ἔρως amor, quia venerea avis: vel, ut aliis placet, quaſi ἑλωδιὸς ab ἕλος palus, ὅτι τὰ ἐν ἕλεσι διατρίβειν, quòd in locis

paluſtribus gaudeat & commoretur: vel ſecundùm alios, ab ἔαρ ſanguis & ἰδρὼ ſudo; quòd ἐν τῇ μίξεσιν, id eſt, commixtionibus ſanguinem exudare dicitur.

Ἐρωέω, ῶσω, Eo, fluo, regredior; vel ſimplicitèr à ῥέω fluo: vel ab ἐρωὴ impetus, quòd aqua cum impetu fluat: vel ab ἔρα terra & ῥέω fluo; quòd in terra aqua fluat, & per ejus venas percoletur, ut in fontibus videmus, qui in ſummis montibus quandoque ebulliunt.

Ἐρωὴ, ῆς, ἡ, Impetus, vis; pleonaſmo τῆ ε, à ῥώω roboro.

Ἔρως, τος, ὁ, Amor; ab εἴρω necto, quòd animantium animos uniat: vel ab ὁράω video, quòd amor ex aſpectu naſcitur. *Plato* autem deducit ἀπὸ τῆ εἰσρεῖν, id eſt, influendo, quòd amor extrinſecùs per oculos influat: vel quaſi ἕλως ab ἕλω capio, quòd homines irretiat: vel ab ἔρρω pereo, quòd multi præ amore ſoleant miſerè deperire.

Ἑσθὴς, ῆτος, ἡ, Veſtis; ab ἕννυμι induo.

Ἐσθλὸς, ὸν, ὁ, Bonus, probus, ab ἐθέλω volo; nam bonum θελητὸν, id eſt, ἐπιθυμητὸν ὅτι, hoc eſt, bonum appetibile eſt, unde à Philoſopho definitur, id quod omnia appetunt: vel ab εὖς bonus & θέλω volo; bonus enim non vult, niſi id quod bonum eſt, *Hermarus*: vel ab εὖς bonus & θάλλω floreo, quòd boni tantùm verè florere dicantur.

Ἔσις, εως, ἡ, Cupiditas, deſiderium; ab ἵεμαι cupio.

Ἔδω ἐδήσω, Edo, comedo; ab ἔδω idem.

Ἑσμὸς, vel ἑσμὸς, ὁ, Examen, ut apum; ab ἕω mitto. Eſt agmen, quod emittitur natali ſede.

Ἕσπερος, ου, ὁ, Stella Veneris, veſpera; quaſi ἓω πέρας diei finis; vel ab ἕπομαι ſequor, quod Poëticum eſt; manè enim apparet, aliáſque ſtellas occidentes à tergo ſequitur.

Ἔσπω, Loquor; Poët: ab ἔπω dico.

Ἑστιὰω,

Ἐσσὴν, ῆνος, ὁ, Rex; παρὰ τὸ ἕσται, id est, stabilire, scil: subditos: vel quasi ἡσσὴν ab ἡσσάω supero, ut sit ὁ ἡττῶν τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν, hoc est, qui subditis suis superior est: volunt quidam propriè esse regem apum.

Ἐσσύμενος, η, ον, Incitatus; à σύω vel σεύω moveo, Pass: præt: ἔσσυμαι.

Ἔστε, Donec; ab εἰς ὅ: vel simplicitèr ab εἰς & τὲ παραπληρωματικὸν, id est, expletivum; aut potiùs ἔστε ab ἕως & τὲ, vel ἕως τοῦ. *Martinius.*

Ἑστία, ας, ἡ, Focus, domus; ab ἕω colloco, quòd ad focum collocati sedeamus: vel παρὰ τὸ ἑστάναι, id est, stare; quòd domus firmiter stet & fundetur; vel etiam quasi εὑστία ab εὕω uro, ustulo.

Ἑστιάω, άσω, Domo & convivio excipio; ab ἑστία domus.

Ἕστωρ, ορος, ὁ, Clavus temonis seu paxillus, qui per jugum in temonem defigitur & circa quem subjugia lora volvuntur: ab ἕω ἕσω mitto, immitto.

Ἐσχατιὰ, ᾶς, ἡ, Rei alicujus extremitas, ora; ab ἔσχατος ultimus.

Ἔσχατος, η, ον, Ultimus; ab ἔσχω inhibeo: aor. 2. ἔσχον: vel ab ἴσχω inhibeo; in ultimo termino inhibetur progressus.

Ἐτάζω, fut: σω, Examino, inquiro, scrutor, id quod verum, sc: τὸ ἐτεόν.

Ἑταῖρος, ου, ὁ, Sodalis, ab ἔτης idem: vel ab ἕτερος alter, ut sit alter idem: vel secundùm Etym: quasi ἐθαῖρος ab ἔθος consuetudo, ut eum significet, quocum nobis quotidiana consuetudo, & familiaritas intercessit: vel quasi ἠθαῖρος ab ἦθος mos: ducit autem *Eustathius* per literarum transpositionem ex αἱρετὸς eligendus.

Ἐτεὸς, οῦ, ὁ, Verus; idem quod ἐτὸς, ex quo etiam factum est interpositione τοῦ ε.

Ἕτερος, α, ον, Alter; ab ἓ se, ipsum; ipse est, alter à me & te.

Ἔτης, ου, ὁ, Amicus, socius; ab ἔθος consuetudo; ut sit φίλος

συνήθης

σωνήθης amicus familiaris quocum nobis consuetudo & usus est : vel ab ἐτὸς verus, ut significet amicum verum, non fictum : vel ab ἔτος annus, ut amicum veterem significet, quocum juxta adagium modium salis comedimus : multi enim anni requiruntur ad amicitiam stabiliendam.

Ἔτησίαι, ῶν, οἱ, Venti quidam anniversarii, qui circa decimum vel duodecimum diem à caniculæ ortu flare incipiunt usque ad arcturi exortum ; ab ἐτήσιος, annuus, quòd quotannis spirent.

Ἐτήσιος, ία, ιον, Annuus ; ab ἔτος annus.

Ἐτήτυμος, ος, ὁ ἡ, Verus, idem quòd ἔτυμος, ex eóque factum per Epenthesin syllabæ τη metri causâ.

Ἔτι, Adhuc, amplius ; ab εἰμὶ sum, continuor.

Ἔτνος, εος, τὸ, Species pultis ; ab ἔδω edo ; est aliquid crebrò ἐδώδιμον, id est, edule.

Ἕτοιμος, η, ον, Promptus, paratus ; quasi ἐτὸς εἰς οἶμον, id est, missus in viam, ab ἵημι mitto ; ut eum significet, qui ad iter faciendum sit expeditus : vel quasi ἑτοιμος ab ὅτι & οἶμος via ; vel secundùm Etymol. ab οἴμη, id est, ὄρμημα impetus ; ut sit ὁ πρόχειρος ὅτι τὸ ὁρμῆσαι καὶ πρᾶξαι, qui ad res obeundas promptus est & impiger.

Ἔτος, εος, τὸ, Annus ; ab ἔω eo ; quia semper procedit. *Plat.* ὅτι ἑπάζει, quia examinat. ducit Etymol : παρὰ τὸ ἔπ καὶ ἔπ εἶ, quòd iterum atque iterum eat atque elabatur : vel ab ἐτὸς missus ; quòd sit labilis.

Ἐτὸς, ὴ, ὸν, Verus, bonus ; ab εἰμὶ sum, *Eustathius* ; verum & bonum convertuntur secundùm philosophos.

Ἐτὸς, Adverb : frustrà, temerè, facile ; ab εἰμὶ sum per Antiphr : quod enim frustrà est, quasi non est : vel tantùm est, nullo alio commendabile.

Ἔτυμος, ος, ὁ ἡ ὸν, Verus ; ab ἐτὸς, vel ἑτὸς, quæ idem significant.

Ἐτώ-

Ἐπώσιος, ία, ον, Inanis, cassus; ab ἐτὸς frustrá.

Εὖ, Benè; ab ἐὺς bonus, in neutro genere ἐὺ & per contractionem εὖ.

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, Evangelium, nuncium lætum; ab εὖ benè & ἀγγέλλω nuncio.

Εὐάγγελος, ου, ὁ, Qui fausta nunciat; εὖ ἀγγέλλει, benè, id est, id quod bonum & lætum est annunciat. *Hesych.*

Εὐάζω, Euo, Euan clamo, ab εὐοῖ (quasi εὖ οἱ benè sit illi) quæ est vox, quæ Baccho acclamabatur à bacchantibus mulieribus.

Εὐαὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, Utiliter spirans; ab εὖ bene & ἄω, spiro.

Εὐαρεστέω, ήσω, Bene-placeo, libens acquiesco; ab εὖ benè & ἀρέσκω placeo.

Εὔγαμος, ον, ὁ ἡ ἡ, Benè nuptus; ab εὖ benè & γάμος nuptiæ.

Εὐδιήλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, Benè ad solis occasum situs; ab εὖ bene & δείλη tempus pomeridianum; vel quasi εὐείλιος ab εὖ & εἴλη splendor, ut sit locus apricus radiis solaribus expositus: vel ab εὖ & δῆλος pro δῆλος manifestus, ut significet locum conspicuum & visu facilem.

Εὐδία, ας, ἡ, Serenitas; ab εὖ benè & δία quod aërem significat; ut sit εὐαερία, id est, aëris tranquillitas.

Εὔδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, Serenus, tranquillus; ad εὐδία serenitas.

Εὔδμητος, ος, ὁ ἡ ἡ, Benè extractus; ab εὖ benè & δέμω extruo.

Εὐδοκέω, ῶ, Probor, approbor, benè erga aliquem afficior; ab εὖ benè & δοκέω existimo, puto.

Εὐδοκία, ας, ἡ, Affectus in aliquem benevolus; ab εὐδοκέω benè cupio.

Εὕδω, ήσω, Dormio; ab ἕω colloco; cubantes enim se ad somnum componunt: vel ab εὖ benè & ἔδω edo, qui enim liberaliùs se cibis invitant, sunt ut plurimùm lenti juxtâ ac somnolenti: vel ἀπὸ τοῦ ἕω quod diem significat, εὕδειν enim est interdiù dormire, teste Etym: qui etiam ducit ab ἕδος cathedra, in qua sedentes dormire solemus.

Εὖ-

Εὐεργασία, ας, ἡ, Beneficium ; ab εὖ bene & ἐργάζομαι operor.

Εὐεργετέω, ήσω, Benefacio ; ab εὖ benè & ἔργον opus.

Εὐεργέτης, ου, ὁ, Benefactor ; ab εὐεργετέω benefacio.

Εὐήθης, ὁ, ἡ, Qui bonis moribus præditus, simplex ; item stultus ; ab εὖ benè & ἦθος mos.

Εὐήνιος, ος, ὁ, ἡ, Obediens, obtemperans ; ab εὖ benè & ἡνία frænum ; ducta Metaphora ab equis, qui habenis facilè regi possunt.

Εὐήνωρ, ορος, ὁ, Benè virilis, seu benè viriles & strenuos faciens ; ab εὖ benè & ἀνὴρ vir.

Εὐθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Concinnus, qui est corpore benè constituto, ab εὖ benè & τίθημι pono.

Εὐθηνία, ας, ἡ, Prosper successus, quasi bona cumulatio ; ab εὖ benè & θηνὼ acervus.

Εὐθὺς, έος, ὁ, Rectus ; ab εὖ benè & θέω inusit: pro τίθημι pono ; rectum enim est, quod benè positum est : vel ab εὖ benè & θύω cum impetu feror ; velociter enim tendit, qui scit se rectà tendere ; qui de via dubitat, hæsitantiùs progreditur.

Εὐθύτης, ητος, ἡ, Rectitudo ; ab εὐθὺς rectus.

Εὐίλατος, ον, Propitius ; ab εὖ bene & ἱλάω propitius sum ; hinc εὐϊλατέω sum propitius.

Εὔκηλος, ον, Quietus ; ab εὖ benè & ἔκηλος quod idem significat : vel quasi εὐκηλος ab εἴκω cedo ; ὁ γὰρ ἀναχωρῶν ἡσυχάζει, hoc est, qui se ab hominum contubernio subducit, quietus est. Etym:

Εὐκλεὴς, ἐς, Glorioſus ; ab εὖ bene & κλέος gloria.

Εὐκρινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Benè distinctus, discretu facilis ; ab εὖ benè & κρίνω judico.

Εὐλαβὴς, ὲς, { 1. Bonâ ansam habens ; ab εὖ benè & λαβὴ ansa. 2. Cautus ; ab εὖ & λαμβάνω capio ; ut sit, qui rem cautè & benè capessit.

Εὐλαί, αί, Vermes, qui in corpore aut vulneribus nascuntur ex putredine ; quasi εἰλαὶ παρὰ τὸ εἱλεῖσθαι, quia se convolvunt.

Εὐλά-

Εὐλάκα, ης, ἡ, Vomer, bidens, ligo; ab εὖ benè & λακὶς fissura, vel λαχαίνω fodio; vel potius ab αὖλαξ sulcus, quem efficit.

Εὔληρα, τὰ, Lora, habenæ; παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι χερσὶ, quia volvuntur manu: vel quòd sint τὰ εἰλοῦντα, καὶ συνέχοντα τὰ ὑποζύγια, hoc est, quæ equos & jumenta cohibent & constringunt.

Εὐλογέω, ήσω, Benedico, benè precor; ab εὖ bene & λόγος verbum.

Εὐλογία, ας, ἡ, Benedictio, consecratio; ab εὐλογέω benedico.

Εὐμαρὴς, ὲς, Facilis; ab εὖ benè & μάρη manus; quasi facilè manu tractabilis.

Εὐμένεια, ας, ἡ, Benevolentia; ab εὐμενὴς benevolus.

Εὐμενὴς, ὲς, Benevolus; ab εὖ benè & μένος animus; ut sit, cujus animus erga aliquem benè affectus est.

Εὐνατὸς, α, ον, Ad lectum pertinens; qui in lecto est aut fit; ab εὐνὴ lectus.

Εὐνὴ, ῆς, ἡ, Cubile; ab εὕδω dormio: vel ab ἕω colloco: vel etiam ab εὖ benè & νάω, id est σωρεύω, quòd in lecto stromata ordine cumulentur.

Εὔνις, ὁ, ἡ,
1. Maritus vel uxor; ab εὐνὴ lectus; ut sit lecti maritalis particeps.
2. Orbus vel orba; viduus vel vidua; ab εἷς ἑνὸς, unus, solus; quòd in hoc sensu μεμονωμένον καὶ ἐστερημένον, id est, solitarium & desertum significet.

Εὐνοῦχος, ου, ὁ, Eunuchus, spado; ab εὖ benè νοῦς mens & ἔχω habeo; quòd res veneræ ἀνόητα ab antiquis dicerentur: vel ἀπὸ τοῦ εὐνὴν ἔχειν καὶ φυλακὴν, quoniam ad cubilium & Gynæceorum custodiam curámque comparari solebant, quòd ancillis expeditiores essent, & ob exemptos testiculos ad coeundum inepti. *Eustath.* autem dictum vult, quasi εὖ νιν, i. e. ἐστερημένον ὀχείας, quòd coitu sit privatus.

Εὔ-

Εὔξοος, ου, ὁ ἡ, Benè rasus; eleganter politus; ab εὖ benè & ξέω rado, polio.

Εὐοῖ, Vox quâ Baccho acclamabatur; quasi εὖ οἶ benè illi sit.

Εὐπατρίδης, ου, ὁ, Ingenuus, nobilis; sic dicti sunt Athenienses generosi; ab εὖ benè & πατὴρ pater, ut sit bono patre natus.

Εὔρις, vel εὐρίς, ινος, ὁ ἡ, Sagax, vir bonæ naris; ab εὖ benè & ῥὶς seu ῥὶν naris.

Εὔριπος, ου, ὁ, Fretum reciprocum; ab εὖ benè & ῥίπτω jacio; quia facilè projicitur seu rejicitur; singulis enim diebus motum suum septies immutat: vel ab εὐρὺς latus, per Antiphrasin; est enim fretum angustum.

Εὑρίσκω, ήσω, Invenio; ab εὕρις sagax; ut sit sagaciter deprehendo, more canum vestigantium: sed lubet εὑρεῖν deflectere ab ὁράω videre; ut sit, rem quæsitam oculis assequi. *Martinius.*

Εὖρος, ου, ὁ, Eurus, venti nomen, qui flat ab oriente; inde nomen habet, ut sit ὁ ἀπὸ τῆς ἑῴας ῥέων, ab aurora spirans: vel quasi αὔρος ab αὔρα flatus: vel ab εὖρος latitudo; ut sit ὁ ὅτι πλάτος πνέων, id est, latè spirans: vel ab εὖ & ῥέω fluo; quòd imbres & procellas excitet.

Εὐρυάγυιος, α, ον, Latas habens plateas; ab εὐρὺς latus & ἀγυιὰ vicus.

Εὐρυόδεια, ας, ον, Latas habens vias; ab εὐρὺς latus & ὁδὸς via.

Εὐρυόπης, ου, & εὐρύοψ, οπος, ὁ ἡ, Latè sonans; ab εὐρὺς latus & ὄψ vox; ut sit, cujus vox latè spargitur & diffunditur.

Εὐρὺς, έα, Latus; ab εὖ & ῥέειν fluere, diffundi; quasi benè diffusus.

Εὖρως, ῶτος, ὁ, Situs, mucor, putredo; ab ἐρωέω fluo; putredo facit nares diffluere: vel quasi αὔρως ab αὔρα, id est

est νότις humor, quòd ex humore fiat: vel ab εὖρος latitudo, quòd propriè sit situs ὁ ἐπὶ τοῖς σκεύεσιν ἐπιπλατυνόμενος. Etym:

Εὖς, έος, ὁ, Bonus, Poët: ab ἔω, sum. Ens est bonum. Vel ab εὖ benè; bonus est, qui benè agit: vel, ut vult Etym: παρὰ τὸ ἐῶ, i. e. εὐφραίνομαι lætor; quòd boni tantùm habeant, unde lætentur.

Εὔσελμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Bonis transtris instructus; ab εὖ benè & σέλμα transtrum.

Εὔσκαρθμος, ου, ὁ, ἡ, Agilis, benè saltans; ab εὖ benè & σκαίρω salio.

Εὔστολος, ου, ὁ, ἡ, Benè ornatus, ab εὖ benè & στολὴ stola.

Εὐσύμβολος, ου, ὁ, ἡ, Cum quo facilè paciscimur; ab εὖ benè & σύμβολον pactum.

Εὐσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Decorus, speciosus; ab εὖ benè & σχῆμα habitus.

Εὐτείχης, εος, ὁ καὶ ἡ, Benè munitus; ab εὖ benè & τεῖχος murus.

Εὐτελὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ, Facilis, quantùm ad sumptum; ab εὖ quod aliquando in compositione significat facilitatem, & τέλος sumptus, impensa.

Εὐτράπελος, ου, ὁ καὶ ἡ, Festivus; qui sua verba potest εὖ τρέπειν, id est, scitè vertere.

Εὐτρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Qui facilè (εὖ) ad aliquid τρέπεται verti-aptus.

Εὐτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Benè nutritus; ab εὖ benè & τρέφω nutrio.

Εὔφθαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Honorificus, religiosus; ab εὖ benè & φήμη fama.

Εὔφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, Qui facilè corrumpi potest; ab εὖ facilitatatem notante, & φθείρω corrumpo.

Εὔφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, Benè sonans; ab εὖ benè & φθόγγος sonus.

Εὐφραίνω, ανῶ, Lætitiam affero, exhilaro; ab εὖ benè & φρὴν mens.

Εὔφραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, Explicatu facilis; ab εὖ facilitatem notante & φράζω dico.

Εὐφ-

Εὐφρόνη, ης, ἡ, Nox ; ab εὖ benè & φρονέω cogito ; quòd propter silentium nocturnum putaretur multùm conferre ad inventionem & considerationem eorum, quæ quæruntur.

Εὔφρων, ονος, ὁ ἡ, Lætus, hilaris ; ab εὖ benè & φρὴν mens ; ut sit, cui mens benè se habet.

Εὐχερὴς, ές, ὁ ἡ, Manibus facilè tractabilis ; ab εὖ benè & χεὶρ manus.

Εὐχὴ, ῆς, ἡ, Precatio, votum ; ab εὔχομαι precor.

Εὔχομαι,
1. Precor, preces fundo ; ab εὖ benè & ἔχω habeo ; qui enim precatur, quærit εὖ ἔχειν, i. e. ut aliquid boni consequatur : vel ab εὖ benè & χέω fundo ; quòd preces benè summáque animæ devotione sint effundendæ.
2. Glorior, jacto ; idque rursùs vel, ab εὖ benè & ἔχω habeo ; quòd qui de se gloriantur, bonum aliquod eximium se habere prædicant ; vel etiam ab εὖ benè & χέω fundo, quòd hujusmodi jactatores bona omnia de scipsis loquantur & effundant.

Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, Precatio, gloriatio ; ab εὔχομαι precor, glorior.

Εὔω, τω, Uro, ustulo ; ab αὔω accendo.

Εὐώδης, ες, ὁ ἡ, Fragrans, benè olens ; ab εὖ benè & ὀζω oleo : vel ab εὖ & ἀέω spiro.

Εὐωχία, ας, ἡ, Convivium, epulæ ; ab εὖ benè & ὀχὴ cibus ; quo corpus ἔχεται, i. e. continetur & conservatur : vel παρὰ τὸ εὖ ἔχειν, hoc est, benè habere, quòd cibus delectus ad bonam corporis habitudinem maximè conducat.

Εὐώνυμος, ον, ὁ ἡ, Bonum nomen habens ; ab εὖ benè & ὄνομα nomen.

Εὔωρος, ος, ὁ ἡ, Malè curatus, neglectus ; ab οὖ benè & ὦρα cura, per Antiphrasin.

Ἔφεσις, εως, ἡ, Provocatio de judicio ad judicium ; translatio causæ à foro ad forum ; ab ἐφίημι remitto, appello,

pello; id est, provoco ad judicem majorem.

Ἔφετοι, ῶν, οἱ, Judices apud Athenienses quibus causæ cognitio ab utraque parte permittebatur; ab ἐφίημι remitto; vel quòd ab illis non esset ἔφεσις, id est, ad alios judices provocatio.

Ἔφεσις, εως, ἡ, Mandatum, jussum; ab ἐφίημι injicio, immitto.

Ἔφηλις, ιδος, ἡ, 1. Fibula; *Hesych*: ἐφήλιδες περόναι ab ἐπὶ & ἧλος clavus.
2. Vitium faciei asperitatem inducens, proveniens ex inflammatione, aut ardore solis; ab ὅτι & ἥλιος sol.

Ἐφηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Clavis affixus; ab ἐπὶ & ἧλος clavus.

Ἐφημερία, ας, ἡ, seu potiùs ἐφημερίαι, αἱ, Vices; ab ἐπὶ & ἡμέρα dies; ut significet vices singulis diebus alternantes.

Ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, Diarium; h. e. scriptum quod uniuscujusq; diei acta sigillatim complectitur; ab ἐπὶ & ἡμέρα dies.

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, Mandatum; ab ἐφίημι impono, jubeo.

Ἐφιάλης, seu, ἐπιάλης, ου, ὁ, q. d. Insultor seu insultator, quem incubum nonnulli & incubonem vocant. Malum est, quo correpti invadi se ab aliquo & magno pondere opprimi, atq; adeò suffocari imaginantur; ab ἐπὶ in vel super, & ἅλλομαι salio.

Ἔφοροι, οἱ, Magistratus quidam Lacedæmoniorum, qui inspiciebant ea, quæ ad rempublicam pertinebant; ab ἐφοράω inspicio, visito; id vero ab ἐπὶ & ὁράω video.

Ἐχεπευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Amarus; quasi ἔχω πεύκλου, i. e. piceam habens; nam lacryma πεύκης, i. e. piceæ, est amara.

Ἐχέπης, ους, ὁ, Dives; ab ἔχω habeo.

Ἐχετλὴ, ης, ἡ, Stiva, ea pars aratri quam arator manibus tenet, ab ἔχω teneo.

Ἔχης, ὁ, Dives; ab ἔχω habeo, sicut pauperes è contrario ἀχλῶας vocant, κατὰ στέρησιν τοῦ ἔχειν, inquit Etym.

Ἐχθὲς, Heri; ab ἔχομαι adhæreo; Hesternus dies est ἐχόμενος hodie, id est, proximus, contiguus, aut ab ἔχομαι desisto, deficio. Hesternus dies est qui desiit. *Martinius*, vel ab ἐκτὸς extra, quod sit ἐκτὸς τῆς σήμερον, extra diem hodiernum. Etym:

Ἐχθοδοπὸς, οῦ, ὁ, Odiosus; *Eustath*: componit ex ἔχθος odium & ὄπτω video, vel ὄψ vox; ut sit, ὃν μισοῦμεν ἢ βλέποντες ἢ προσφωνοῦντες, i. e. quem odimus aut videre aut alloqui. quid si ab ἔχθος & δουπέω sono; ut sit, odium resonans, abiens in convicia? *Martinius*.

Ἔχθος, εος, τὸ, Odium, inimicitia, tenacitèr ἐχομένη id est, manens & hærens; malo tamen ab ἔχομαι quatenùs absisto, desino; nam ut amor ὁ μιλίας mater, ita odium τοῦ χέσθαι, id est, divisionis; unde Etym: ducit ab ἐκτὸς extrà; quòd quæ odimus, ea summovemus, & extrà protrudimus.

Ἐχθρὸς, οῦ, ὁ, Inimicus, quem odimus; ab ἔχθος odium.

Ἔχιδνα, ης, ἡ, Vipera fœmina; ab ἔχις idem: vel ab ἔχω habeo, & ἰὸν venenum; quòd sit bestia venenosa.

Ἐχῖνος, ου, ὁ, Erinaceus; à spinis, quibus ἔχεται, id est, tenetur & involvitur: vel per Antiphrasin ab ἔχω teneo; quòd propter spinas, quibus horret & armatur, ἔχεσθαι, i. e. manu teneri non potest.

Ἔχις, ιος, vel εως, ὁ, Vipera, propriè fœmina; dicta quia in se γονὴν ἔχει ἄχρι θανάτου, hoc est, partum ad interitum usque intus contineat.

Ἔχμα, ατος, τὸ, Retinaculum, junctura, id quo duæ res cohærent qu. vinculo & nexu, ab οὔχω teneo.

Ἐχυρὸς, οῦ, ὁ, Munitus, tutus, quod & ὀχυρὸς; ab ἔχω teneo, firmitèr habeo.

Ἔχω, Habeo; quasi ἐγὼ χῶ, id est, contineo.

Ἕψημα, τος, τὸ, Coctile; quicquid ad coquendum aut elixandum idoneum est; ab ἑψέω coquo.

Ἑψητήριον, ου, τὸ, Olla, id in quo aliquid coquitur aut elixatur; ab ἕψω coquo.

Ἐψία,

Ἐψία, ας, ἡ, Colloquium; ab ἔπω dico.

Ἔψια, τὸ, Joci, lusus, dicta ludicra & jocosa; ab ἔπω dico.

Ἕψω, ήσω, Coquo; ab εὕω uro.

Ἕω, Sum, eo; fortè ab ἕω induo; vestis nunc dierum corporis pretium facit, qui negligentèr vestitur, negligetur. *Harmarus.*

Ἕωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Hesternus, pridianus; propriè de cibis, qui in sequentem diem relicti, saporem ac vim suam amittunt, fiúntque inutiles; nam Suidas ἕωλον esse dicit, τὸ εἰς τὴν ἕω λειπόμενον, i. e. quod in auroram (sequentis scil: diei) relinquitur. Etymol: ducit ab ἕω quod vertit satio; nos componamus ex ἕως aurora, dies; & ὀλλύω perdo; ut sit id, quod est perditæ seu præteritæ diei, *Martin.*

Ἐώρα, ας, ἡ, Suspendium; ab ἀείρω, attollo: vel ab αἰωρέω elevo, suspendo.

Ἕως, ἕω, ἡ, Aurora, dies; ab αὔω splendeo; vel ab ἕω mitto; quòd lucem emittat.

Z.

Z — EST nota sextæ apud Græcos literæ, quam Ζῆτα appellant, fortè ab Hebræo *Tzade* vel *Zain*, in numeris septenarium notat; ab imo autem angulo sinistro præfixum acuti accentûs nota, septenarium millenariũ denotat hoc modo ʒ.

Ζα, In compos: ἐπίτασιν significat; ut ἔρι, & ἄγαν: est autem ζα à ζέω ferveo. *Martinius.*

Ζάγκλη, ης, ἡ, Falx; à ζα valdè & ἀγκύλος curvus; quòd falx sit incurvata.

Ζάγκλον, ου, τὸ, Falx; idem quod ζάγκλη suprà.

Ζαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Valdè spirans, magnus: à ζα valdè & ἄω spiro.

Ζάθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, Valdè divinus; à ζα valdè & θεὸς deus.

Ζάκορος, ου, ὁ, Minister, famulus, cujus ministerio in verrendis &

expurgandis ædibus utimur; à ζα pro διὰ & κορῶ, i.e. καθαίρω purgo. significat item ædituum, qui templa expurgat.

Ζάκοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Valdè iratus; à ζα valdè & κότος ira.

Ζάλη, ης, ἡ, Turbo; à ζα valdè, & ἄελλα procella: vel à ζέω ferveo, & ἅλς mare; quòd turbo aquas exagitet, pontúmque faciat quasi fervescere.

Ζάλος, ου, ὁ, Agitata aqua & fluctuans; à ζάλη turbo.

Ζαμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Vehemens, validus, à ζα valdè & μένος mens, robur, ira.

Ζατρεύω, In pistrino torqueo; ex ζα & τρέω timeo, vel τείρω tero; vel à ζητρεῖον qui locus est, in quo servi puniuntur.

Ζαφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Valdè simplex; ex ζα valdè & ἀφελὴς simplex.

Ζάφελος, ου, ὁ, Vehemens, valdè auctus, à ζα valdè, & ὀφέλλω augeo; ut sit per syncopen ex ζαόφελος, idque significet, quod sit ἄγαν ηὐξημένον, id est, valdè auctum.

Ζαχρεὴς, & ζαχρειὴς, ὁ καὶ ἡ, Magno cum impetu irruens & invadens; à ζα valdè & χράω significante furiosè invado, cum impetu aggredior.

Ζάχρειος, ου, ὁ, Valdè utilis; à ζα valdè & χρεία usus, utilitas.

Ζάω, ζήσομαι, Vivo; à ζέω ferveo; vita corporalis in calore nativo consistit: vel à ζα & ἄω spiro, quòd dum vita est, spiritus est.

Ζέα, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ Frumenti species, spelta; fortè à ζάω vivo; quòd inde sit victus, testante Etym: ζειαὶ αἱ τοῦ ζῆν αἴτιαι, valdè alit, plùs hordeo, minùs tritico.

Ζείδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, sic ab *Hom*: vocatur Terra; quasi δωρουμένη τὸ ζῆν verso η in ει, à δωρέομαι do, & ζάω vivo; quòd terra vitam & ad vitam necessaria donet mortalibus: vult tamen *Plin*: sic nominatam esse ἀπὸ τῆς ζείας, id est, à spelta, & δωρέομαι dono.

Ζειρὸς,

Ζηρὸς, ὕ, ὁ, Varius; an à ζα & εἴρω necto, ut sit valdè nexus. *Martinius.*

Ζεστύω, Fervefacio; à ζέω ferveo.

Ζηρὰ, ᾶς, ἡ, Veſtis genus; à ζα valdè & εἴρω necto; quòd corpori qu: annectatur.

Ζευγνύω, Copulo, jungo; à ζεύγω quod dicitur, quaſi δύω ἄγω, id eſt, res duas ſimul duco, id eſt, jungo.

Ζεύλη, ης, ἡ, Lignum propendens à jugo, hinc inde boum colla amplexans; ſeu pars jugi, in quam jumenta collum immittunt; à ζεύγνυμι jungo.

Ζεῦγος, ους, τὸ, Jugum; à ζεύγνυμι jungo.

Ζέφυρος, ου, ὁ, Zephyrus, (Latinè *Favonius*, à favendo) quaſi ζωηφόρος vitam ferens, à ζωὴ vita & φέρω fero; eſt enim ventus, qui verno tempore flat, & plantis qu: vitam affert. ---- Zephyrus vernas evocat herbas —— *Sen:* vel quaſi ζεσπόρος calorem ferens, à ζέσις calor & φέρω, quòd fervidior & benignior ſit afflatus ejus, quàm ventorum reliquorum. —— Αὔρη.

Ζεφυρία πνεύματα τὰ μὲν φύσει, ἄλλα ἢ πάσει. *Hom:* Vel etiam quaſi ζόφυρος à ζόφος tenebræ & ῥέω fluo, quòd ſpiret ab occidente.

Ζέω, Ferveo; vox ὠνοματοποιημένη, i. e. fictitia & ex ſono liquoris ferventis facta; vel à ζα valdè & ἄω ſpiro; quòd liquores ferventes inter coquendum ſibilum & quaſi ſpiritum quendam edant, hinc fortaſſe Anglice to ſeethe.

Ζῆλος, ου, ὁ, Æmulatio, invidia, amor cultûs divini; à ζέω ferveo & λίαν valdè; vel ſimpliciter à ζέω ferveo; eſt enim fervidus affectus: vel quaſi ζέων ὅλος totus æſtuo.

Ζηλότυπος, ου ὁ ἡ ἡ, Zelotypus; id eſt, ζήλῳ τυπεὶς, quaſi zelo percuſſus.

Ζημία, ας, ἡ, Damnum, pœna, mulcta; quaſi τὸ ζῆν μεῖον, hoc eſt, vitam vel ad vitam neceſſaria diminuens.

Ζητέω, ήσω, Quæro ; à ζα valdè & αἰτέω peto.

Ζήτημα, τος, τὸ, Quæſtio ; à ζητέω quæro.

Ζητήματα, ων, τὰ, Quæſtiones ; ſeu potiùs idem quod βασανιστήρια, i. e. loca, in quibus adhibitis tormentis rei veritas quæritur, à ζητέω quæro.

Ζητητικοὶ, οἱ, Philoſophi quidam, qui nihil aſſeverabant, ſed ſemper quærebant & inveſtigabant rerum veritatem ; à ζητέω quæro.

Ζημιῶν, ου, τὸ, Locus, in quo ſervi puniuntur ; à ζα valdè & μέω timeo.

Ζιζάνιον, ου, τὸ, Lolium ; vel quaſi σιτάνιον, à σίνω noceo, & σῖτος frumentum, quòd ſegeti abundè noceat : vel à σῖτος frumentum, & ἰζάνω ſedeo ; quòd quaſi inſideat frumento & unà cum eo augeatur, & ſupra ipſum ſuccreſcat, juxta illud *Virgilianum* —— Infelix lolium, & ſteriles dominantur avenæ.

Ζόφος, ου, ὁ, Caligo, tenebræ, occaſus, quaſi ζάνοφος ex ζα valdè & νέφος nubes ; vel à δνοφος vel γνόφος idem.

Ζύγαστρον, ου, τὸ, Arca, capſa ; à ζεύγνυμι jungo : quòd confletur ex aſſeribus conjunctis.

Ζυγὸς, οῦ, ὁ, Jugum ; quaſi δύογος à δυοῖν ἀγωγή, i.e. rerum duarum unione.

Ζῦθος, ου, ὁ, vel ος, τὸ, Vinum hordeaceum, cereviſia ; quia fit ζέσει αἴθους fervore ignis : tamen benè à ζέω ferveo, eſt enim ζῦθος ζέμα quoddam ; id eſt, potus coctus.

Ζύμη, ης, ἡ, Fermentum ; à ζέω ferveo, quia maſſam fervere facit : aliud etymon affert Etym: qu: ζωῆς οἶμος.

Ζωάγειον, ου, τὸ, Præmium pro vita ſervata ; à ζωγρέω vivum capio, à cæde conſervo.

Ζωγράφος, ου, ὁ, Pictor, propriè qui ζῶα γράφει, id eſt, animalia pingit.

Ζωγρέω, Vivum capio ; vivum ſervo, vegeto, vivifico ; à ζωὸς vivus & ἀγρεύω capio.

Ζωδι-

Ζωδιακὸς κύκλος, Circulus ille in cœlo, qui duodecim animalium ſigna gerit; à ζῶον animal: Latini *ſignifer* appellant.

Ζῴδιον, ου, τὸ, Animalculum; peculiariter autem ζῴδια dicuntur duodecim ſigna cœleſtia, quæ in Zodiaco circulo viſuntur; à ζῶον animal.

Ζωδάλμιος, α, ὁ ἡ τό, Vividus, almus; quia ζωὴν θάλπει vitam fovet.

Ζωή, ῆς, ἡ, Vita; à ζάω vivo: vel à ζα valdè & ἄω ſpiro; οἱ δὲ ζῶντες ἐμπνέουσιν, i. e. viventes frequentèr reſpirant, Etym.

Ζωμήϊουσις, εως, ἡ, Vaſculum, quo jus hauritur; cochleare, à ζωμὸς jus, & ἀφύω haurio.

Ζωμὸς, οῦ, ὁ, Jus, juſculentum; fervore ignis coctum; à ζέω efferveſco: vel à ζῶον animal; ut ſit jus ex elixis animalium carnibus confectum.

Ζώνη, ης, ἡ, Zona, cingulum; à ζώννυμι cingo: vel quaſi δώνη à δέω ligo; quòd corpus undique alliget.

Ζωννύω, vel υμι, fut: ζώσω, Cingo; à ζώω, inuſit:

Ζῶον, α, τὸ, Animal; à ζωὴ vita.

Ζωπυρέω, ήσω, Ignem ſopitum & qui cineribus obrutum ſuſcito & accendo, à ζωὴ vita & πῦρ ignis; ut ſit igni extincto & quaſi mortuo vitam renovare.

Ζώπυρον, α, τὸ, Reliquiæ ignis cineribus ſopiti, unde ex mortuo quaſi vivus fieri poteſt; à ζῶν πῦρ ignis vivens. *Martinius.*

Ζωρὸς, ὸν, ὁ, Merus, meracus; ut ζωρὸς οἶνος vinum meracum. quidam ζωρὸς dici volunt quaſi ζωηρὸς à ζωὴ vita; ut ſit potus vivacior, vi ſuâ nondum per miſturam privatus.

Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, Cingulum, balteus; à ζώννυμι cingo.

Ζώω, Vivo, poët: à ζάω, idem.

H.

Η— NOta eſt ſeptimæ apud Græcos literæ, quam appellant ἦτα. eſt & numeralis nota ſignificans octo; ab ima autem ſiniſtri lateris parte acuti accentus apice notata declarat octo millia hoc modo ,η ſeu η. ſonat verò ac ſi ſumptum eſſet ex Hebræo *Heth*.

Ἦ, Sanè; ab ἔω ſum.

Ἦα, Leguminum ſtipulæ; ab ἄυω aridus.

Ἠβαιὸς, ὸν, ὁ, Parvus; à βαιὸς idem per Aphæreſin τῦ η; vel ab ἥβη pubes, juventus, niſi potiùs hoc ab illo deducatur.

Ἥβη, ης, ἡ, Pubes, pubertatis ætas; ſic dicta ab ἔω emitto & βία vis, robur; quòd hæc ætas vi pollet, & vires exerit & quaſi emittit: vel quòd decet hanc ætatem ἠὺ βῆναι, hoc eſt, benè incedere, ſcil: in viis dei, & honeſtis ſe occupare laboribus: vel etiam quaſi ἥδη ab ἥδω delecto, quòd ſit ætas omnibus gratiſſima.

Ἡβητήριον, ου, τὸ, Locus exercitii literarii adoleſcentum; ab ἥβη juventus, quæ in eo exerceretur.

Ἠγαθέος, ου, ὁ ἡ ἥ, Admodùm divinus; Ionicum eſt pro ἀγαθέος ab ἄγαν valdè & θεὸς deus; ut ſit, qui ad deum proximè accedit: vel ab ἄγαν valdè & θέα ſpectaculum, ut eum ſignificet, qui dignus eſt, quem omnes contemplentur; vel, ut vult Etym: ab ἄγαμαι miror,

Ἠλίθος, ου, ὁ, Mutilus, fractus, qui facilè frangi poteſt; ab ἄγω frango.

Ἡγέομαι, ῆσαι, fut; ἥσομαι, Dux ſum, ab ἄγω duco.

Ἡγεμὼν, όνος, ὁ, Dux; qui ἡγεῖται, id eſt, alios ducit & regit.

Ἡγη-

Ἡγηλάζω, 1. Duco, præeo; ab ἡγέομαι idem: vel ſecundùm Etymol: ab ἄγω fit ἀγάζω, per pleonaſmum ἀγαλάζω & α mutato in η ἠγαλάζω.
2. Perſequor, fugo; in quo ſenſu derivatur ab *Euſtath*: ab ἄγειν ducere, agere; & ἐλᾶν abigere, facto inde ἀγελᾶν & ex eo ἠγηλάζειν.

Ἡγήτωρ, ῆρος, & ἡγήτωρ, ορος, ὁ, Ductor; ab ἡγέομαι duco.

Ἠδέ, Et; Poëticum eſt ex ἠ & δέ.

Ἡδονή, ῆς, ἡ, Voluptas; ab ἥδω delecto; quòd ſit omnibus grata: vel ab ἡδὺς dulcis, quòd ſit jucunda; vel etiam à δονέω agito, concutio; quòd voluptas ſit ἡ δονοῦσα καὶ συγχέουσα τὴν ψυχήν, id quod animam agigitet & luxu frangat.

Ἧδος, ους, τὸ, Suavitas, jucunditas; ab ἡδὺς dulcis; annotat *Euſt*: Æolicè tenuari & eſſe indeclinabile. ducit Etym: per Ectaſin ab ἔδω edo, quòd quæ ſuavia ſunt, avidiùs comedantur.

Ἡδύοσμον, υ, τὸ, Menta; ab ἡδὺς ſuavis & ὀσμὴ odor, quòd ſit herba ſuavitèr olens.

Ἡδύς, εῖα, Suavis, jucundus, lætus, ab ἥδω oblecto.

Ἡδυσμα, τος, τὸ, Quod ſuavitatem & gratiam rei alicui conciliat; ſic dicitur condimentum; ab ἡδὺς dulcis, quia condimentum ſuavitatis & dulcedinis gratia cibo adhibetur, ad conciliandam ei gratiam.

Ἠέριος, α, ον, Aërius; ab ἀὴρ aër.

Ἠεροειδής, ές, ὁ καὶ ἡ, Subobſcurus; ab ἀὴρ, quod aliquando generis eſt fœminini & caliginem ſignificat, & εἶδος ſimilis ſum.

Ἠεροφοῖτις, ἡ, Quæ per infernas tenebras ambulat & vagatur; Erinnys ſic dicta eſt apud *Hom*: Il. β & τ, ab ἀὴρ caliginem notante, & φοιτάω ito, ventito: vel παρὰ τὸ ἀεὶ ἐν ἀέρι φοιτᾶν, hoc eſt, quòd circa aërem ambulet ἀοράτως, id eſt modo inviſibili: vel etiam quaſi ἐερφοῖτις ab ἔερ terra & φοιτάω ambulo, ut ſit ἡ ἀεὶ ἐν γῇ φοιτῶσα, hoc eſt

est, circa terram deambulans. Etym:

Ἠθεῖος, α ον, Venerandus, observandus; unde ἠθείη κεφαλὴ Il. ψ. Sunt qui pleonasmo τοῦ η positum velint pro θεῖος divinus, à θεὸς deus, sicut ἠβαιὸς pro βαιός.

Ἠθεῖος, ου, ὁ, Frater, cognatus, amicus; ab ἦθος quod per Ectasin ab ἔθος mos, consuetudo; ut eum denotet, quocum nobis consuetudo & familiaritas est.

Ἠθμὸς, οῦ, ὁ, Colum, cribrum, instrumentum ad aliquid percolandum aptum; ab ἤθω colo-as: id est, per colum mitto.

Ἦθος, εος, τὸ, Domicilium, consuetæ sedes, indoles, ingenium, mores; ab ἔθος consuetudo; quoniam mores ex more & consuetudine comparantur.

Ἤθω, Colo-as, id est, per colum mitto, ab ἕω mitto.

Ἠΐθεος. ου, ὁ, Adolescens, juvenis, cœlebs; quasi αἴθεος ab αἴθω uro, quia calidus sanguine; διάπυρος γὰρ ἡ νεότης inquit Etymol: hoc est, juventus est ætas fervida: vel ab ἀΐσσω impetuosè ruo, quòd juvenes animosi & audaces esse soleant: vel etiam quasi ἀΐτεος ab αἴτης, quod eum significat, qui amatur amore, nimirùm venereo, ut ἠΐθεος sit is qui καιρὸν ἄγει αἴτου, τουτέστιν ἐρωμένου. Etym:

Ἠϊόεις, εσσα, εν, Littorosus, littoribus frequens: ab ἠϊὼν littus.

Ἤιον, ου, τὸ, Viaticum: ab ἕω eo, quia eundi fine datur: vel ab εἴω, id est, πορεύομαι proficiscor, per resolutionem diphthongi.

Ἠϊὼν, όνος, ἡ, Littus; sic dictum ab ἀΐω audio; quòd littora fluctibus resonent, quorum sonitus inde facilè audiatur: vel ab αἰονάω aspergo, παρὰ τὸ καταιονᾶσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων, hoc est, quòd littora undarum aspergine perfundantur: vel ab ἠΰ bene & ἰέναι ire, quòd in littore sit satis tutum.

Ἧκα, vel ἧκα, Lenitèr, quietè, sensìm, paululùm; ab ἀκὴν, quietè; vel ab ἕω pono, quiescere facio.

Ἧκα-

Ἠκαλὸς, ἡ, ὸν, Quietus, ab ἥκα, quietè.

Ἠκὴ, ἧς, ἡ, Ferri acies; σιδήρου ὀξύτης, Etym: ab ἵκω venio, ut sit ἡ διαξέμνουσα καὶ διατμητὸν ἰοῦσα, hoc est, id quod materiam objectam discindat & discissam pertranseat.

Ἠκιστος, η, ον, Minimus; ab ἥκα paululùm.

Ἥκω, ξω, Venio; ab ἕω mitto, unde & ἧκα misi: vel ab ἑώ eo.

Ἠλαίνω, ανῶ, Stulteſco; ab ἠλεὸς ſtultus.

Ἠλακάτη, ης, ἡ,
1. Colus; mulierum nentium inſtrumentum, circa quod lanam & linum volvunt; ducitur ab ἠλάσκω quod ſecundum Etym: ſignificat non tantùm vagari, ſed etiam ὅτε τὴν αὐτὴν τόπον εἱλεῖσθαι καὶ διατρίβειν, hoc eſt, circa eundem locum volvi & verſari, eo modo, quo lana circa colum volvitur: alii ducunt ab ἐλάω vel ἐλαύνω agito; perfect: ἤλακα, quòd colus inter nendum agitetur: alii volunt eſſe ab ἐλάω quatenus eſt, duco, in longum traho; ſic enim fila inter nendum ducuntur.
2. Arundo, ſagitta; ab ἐλάω agito; arundo enim eſt mobilis. *Euſtathius.*

Ἠλακατίων, ωνος, ὁ, Piſcis quidam; ab ἠλάσκειν circumvolvere. *Geſnerus* & *Athenæus* ab ἠλακάτη, quòd muliebrē colum ſimilitudine quadam referat.

Ἠλάσκω, & ἠλασκάζω, Vagor, erro, circumeo, devito; ab ἄλη error & ἐλάω agito: vel ut vult Etym: ab εἱλέω.

Ἤλεκτρον, ου, τὸ, & ἤλεκτος, ου, ἡ, Electrum ſive ſuccinum; id eſt, ſuccus quidam pinguis, oleoſus, & lævis, qui in lapidem mollem concrevit, ignem, flammámque facilè concipiens. Variæ nominis redduntur rationes; nam alii duci volunt à λέκτον lectus; quòd cùm in ſe humidum & liquidum ſit, circiter occaſum, ſole quaſi ἐν λέκτῳ cubante,

te, condenſetur : alii derivant ab ἥλιος ſol, διὰ τὸ τὴν χρόαν ἡλιώδεις quòd ſoli ſimilis ſit colore : alii volunt dici, quòd ſit τῶν ἡλιάδων δάκρυον, hoc eſt, quòd ex Heliadum lacrymis ortum eſſe fingatur. Etym: ducit ab ἑλίσσω volvo ; quòd nonnulli eo uterentur ornamenti gratiâ, circum collum plicantes & circumvolventes. *Ariſtophanes* autem in Equitibus ἡλέκτρους vocat ornamenta quibus ornabantur fulciebantúrque lectorum pedes, à λέκτρον lectus.

Ἥλεκτωρ, ορος, ὁ, Sol ; quia non ſinit homines ἐν λέκτροις, id eſt, in lectis jacere, ſed excitat ad opera. *Euſtath:* autem quia ipſe ſit ἄληκτος, hoc eſt, non cubat, ſed in perpetuo motu eſt.

Ἠλέμαθος, η, ον, Vanus ; ab ἠλεὸς ſtultus & μάταιος vanus ; vel ab ἄλη error & μάτην fruſtra.

Ἠλεὸς, οῦ, ὁ, Stultus ; ab ἄλη, id eſt, error ; ſtultus eſt, qui judicio erat plurimùm, ὁ πεπλανημένος τὸν νοῦν, mente captus.

Ἠλίβατος, ον, 2. Tam altus aut profundus, ut ab ejus acceſſu aberres, διὸ τὸ ἀλίσκειν ὅ ἐστιν ἀποτυγχάνειν βάσεως, ut ſignificet rem tam altam, ut ad eam nullo greſſu poſſis aſcendere aut pervenire : vel, 2. Tam altus ut ſoli uni ſit pervius ; ab ἥλιος ſol, & βαίνω aſcendo ; ut id ſignificet, quod à ſolo ſole pertingi & ſcandi poſſit.

Ἠλιθα, Fruſtra, incaſsùm ; ab ἠλεὸς ſtultus.

Ἠλίθιος, ε, ὁ, Stultus ; ab ἠλεὸς, ejuſdémque originis ; volunt enim dici ab ἄλη error ; ut ſit qui mente erret : vel à λίθος lapis, ut ſit ἀναίσθητος inſtar lapidis.

Ἡλικία, ας, ἡ, Statura, ætas, adoleſcentia ; ab ἡλίκος quantus ; ſtatura enim eſt corporis velut quantitas & magnitudo.

Ἥλιος, ου, ὁ, Sol ; dictus ab antiquis quaſi ἅλιος ab ἅλς mare, διὸ τὸ εἰκαθεῖν τὴν ἅλα, quòd in mare deſcendere

dere & illud habitare videtur : vel quòd ἐκ θ' ἁλὸς, id eſt, ex mari ortum habere videatur, ut refert *Euſtat.* Vel ab ἕλη ſplendor, quòd ſit ſubſtantia in ſe ſplendidiſſima, & in cæteris ſplendoris cauſa : vel quaſi δήλιος à δῆλος manifeſtus ; quòd ipſe omnibus ſit conſpicuus, cæteráque omnia conſpicua reddat : vel quaſi σήλιος à σῆλας lumen ; quòd ſit corpus luminoſum : vel quaſi ἄλιος ab ἄλις ſatis ; quòd omnibus ἱκανῶς καὶ ἀφθονίως ἔχει. Etym: vel ab ἀλίζω congrego : quòd interdiù homines congregentur, qui noctu diſperſi latent.

Ἠλιλόμηνος, ἀλιλόμηνος, Aberrans à menſibus ; non juſto tempore natus, ſcil: ante exactos menſes ordinarios ; ab ἀλιλοιέω aberro & μὴν menſis.

Ἥλιψ, ιπος, ὁ, Calceus ; ab ἀλείφω ungo ; quia ex corio eſt quod ungi ſolet ; & veteres ungebant pedes, antequam calcearentur.

Ἧλος, ου, ὁ, Clavus ; ab ἵημι mitto : quia immittitur.

Ἧμα, τος, τὸ, Miſſile ; ab ἵημι mitto : inde ἥμων jaculator.

Ἠμαθόεις, εσσα, εν, Arenoſus ; quaſi ἀμαθόεις ab ἄμμος arena.

Ἧμαι, Sedeo ; ab ἕω colloco, ſedere facio.

Ἦμαρ, τος, τὸ, Dies ; ex αἴω ſplendeo ; dies eſt tempus in quo ſol ſplendet : ſimpliciùs ἦμαρ dies ab ἦμος quo tempore, eſt enim temporis notabiliſſima quædam portio.

Ἡμεδαπὸς, ὴ, ὸν, Qui ex noſtro ſolo, ex noſtra regione eſt ; ab ἡμεῖς noſtrum vel noſtri & ἔδαφος, vel δάπεδον ſolum.

Ἠμεκλέω, ήσω, Ægrè fero, indignor, offendor ; fortè ab ἐμέω vomo & ἔχω habeo, quaſi vomitum & faſtidium habeo.

Ἡμέρα, ας, ἡ, Dies, lux ; ab ἦμαρ *Plat*: veteres ἠμέραν ἰμέραν, id eſt, deſiderabilem vocabant, quòd appetibilis ob lucem : vel quaſi ἅμα ἔῳ ῥέουσα, ſimul cum aurorâ fluens, id eſt, oriri incipiens.

Ἡμι-

Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, Vitis ; dicta quòd uvas pariat, quæ sunt ἡμέραι, id est, mites & placidæ.

Ἡμεροδρόμος, ου, ὁ, Cursor diurnus, qui cursum die conficit ; ab ἡμέρα dies & δρόμος cursus ; solis Epitheton, utpote cujus cursus nunquam est sine die ibi, ubi currit.

Ἡμεροκαλλὲς, τὸ, Floris nomen, sic dicti quòd uno tantùm die vigeat ; lilium agreste ; ab ἡμέρα dies, & κάλλος pulchritudo ; quòd uno tantùm die pulchritudinem suam retineat.

Ἡμερόκοιτος, ου, ὁ, Fur, qui interdiù dormit, noctù vigilat ; ab ἡμέρα dies & κοίτη cubile.

Ἥμερος, ου, ὁ, ἡ, Mansuetus ; ab ἡμέρα dies ; quia dies est jucunda, ut nox fera.

Ἡμετέριος, ου, ου, Noster ; ab ἡμέτερος noster ; usurpatur apud *Anacreontem*.

Ἡμέτερος, α, ον, Noster ; ab ἐμοῦ mei vel ἡμῶν nostri.

Ἡμικύκλιον, ου, τὸ, Semicirculus ; ab ἧμι semi & κύκλος circulus.

Ἡμίνη, ης, ἡ, Hemina, dimidium sextarii ; ab ἧμι quod ex ἥμισυ dimidium.

Ἡμίονος, ου, ὁ, ἡ, Mulus, quasi semiasinus ; ab ἧμι semi & ὄνος asinus.

Ἡμίολος, ου, ὁ, Totus cum dimidia sui parte, sesquialter, sesquiplex ; ab ἧμι semi & ὅλος totus.

Ἥμισυς, ἡμίσεια, ἥμισυ, εος, οις, Dimidius ; ab ἧμι semi & ἴσος æqualis ; dimidium unum est dimidio alteri æquale : vel quasi ἅμισος ab ἅμα simul & ἴσος æqualis. Etym:

Ἡμίφωνα, τὰ, Semivocales ; literulæ quædam sic dictæ quòd sint ἐγγὺς τῶν φωνηέντων κατὰ φθέγξιν, hoc est, quòd propè vocalium sonum accedant, ab ἧμι, id est, ἐγγὺς propè, & φωνὴ vox.

Ἦμος, Quũ, quãdo, sine interrogatione, cui respõdet τῆμος tum ; ducantur ab ἠ & τῆ, utriq; μος adjicitur.

Ἠμύω,

Ἡμύω, Inclino, cædo; ἀ μύω, ν otiosè præpositō. μύει, i. e. πίπτει. *Hesych:*

Ἠνεμώεις, εσσα, εν, Ventosus, ventis perspirabilis, altus, Ionicum & poëticum est; ex ἄνεμος ventus.

Ἠνεκὴς, ές, ὁ, ἡ, Porrectus, perennis; ab ἔνος annus, adjectivè vetus; vel ab ἓν unum & ἥκω venio, sub ratione unius venio, ut id, quod continuum est, denotet: vel ab ἐνέχω extendo; continua extenduntur sine interruptione.

Ἡνία, ας, ἡ, Habena; ab ἐνόω colligo: quia habenâ ligatur & tenetur equus ut sit ἐνηὴς, id est, mansuetus: vel ἐν τῷ ἐνίεσθαι καὶ ἀνίεσθαι, quòd interdum strictior teneatur, interdum laxior remittatur.

Ἡνίοχος, ου, ὁ, Auriga; ab ἡνία lorum, frænum, & ἔχω habeo; quòd is sit, qui habenas moderatur.

Ἥνις, ιος, ἡ, Annicula; fit, per Epectasin ex ἔνος annus.

Ἠνορέη, ης, ἡ, Virilitas, fortitudo; ab ἀνὴρ vir.

Ἦνυστρον, ου, τὸ, Unus ex ventribus animalium cornigerorum & ruminantium; dictus ab ἀνύω perficio; quòd in eo δαπάνη καὶ πέψις ἡ ἐφὴ, id est, conficitur & concoquitur cibus.

Ἠνοψ, πος, ὁ καὶ ἡ, Perspicuus; ab ἐν & ὤψ vultus; ut sit, in quo facies lucet & videri potest: item sonorus, ab ἐν & ὄψ vox.

Ἧπαρ, ατος, τὸ, Jecur; ducamus ab ἔπω operor, curo, & ἔαρ sanguis; est enim officina sanguinis. Fortè rectum est ἧπαρ ab ἤπιον benignum; id enim benignè corpus alit: malim tamen ἧπαρ ab ἠπᾶν perforare, quia venis, ceu canalibus quibusdam, quasi perforatum est: vel etiam quòd τὸ σῶμα ἔαρος δίει, hoc est, totum corpus sanguine humectet. Etym:

Ἠπάω, Subula perforo; sarcio, quod fit perforando & consuendo; ab ἠπὴ quod foramen significat.

Ἠπεδανὸς, ὸν, ὁ, Claudus, debilis; quasi ἀπεδανὸς ab ἄπους quod ab

ab α privativo & ποῦς pes; vel potiùs ab α & πέδον solum; ut sit contrarium τῷ ἔμπεδος, quod firmum denotat.

Ἤπειρος, ου, ἡ, Terra continens ac mediterranea; quasi ἄπειρος infinitus: infinito enim velut tractu cohærent terræ continentes.

Ἠπροπευτὴς, οῦ, ὁ, Impostor, circumventor; ab ἠπροπεύω decipio.

Ἠπροπεύω, εύσω, Decipio, idque vanis verbis, ac fallacibus persuasionibus, quasi ἀπείρῳ ὀπὶ, hoc est, voce infinita & incerta: vel quasi ἡμεροπεύω, ut sit ἥμερον εἶναι ὀπὶ, hoc est, voce blanda uti: vel quasi πειροπεύω à πειρῶ aggredior & ὄψ vox.

Ἠπίλλος, ου, ὁ, Febris quotidianæ species; ab ἤπιος mitis per Antiphrasin, ut putat *Eustath*: aliis ab ἐπὶ & ἅλς mare, metaphorâ à mare ductâ, quod principio tranquillum, at quum turbatur, asperrimum evadit: vel παρὰ τὸ ἠπίως ἀλεαίνειν, à calefaciendo leniter, quoniam non vehementem febrem accendit.

Ἤπιος, ου, ὁ, ἡ, Clemens, mitis sermone &c. puto ab ἔπος verbum, ut eum significet, qui verbis mollibus & placidis erga omnes utitur; aut eum, qui πάντα ἐν λόγῳ ποιεῖ οὐκ ἐν πάθει. Etym:

Ἠπύτης, ου, ὁ, Vociferator, clamator; ab ἠπύω sono.

Ἠπύω, Sono; puto ab ἔπω loquor; vel Ionicè pro ἀπύω sonitum reddo.

Ἡράκλεις! Hercules! ἐπίφθεγμα θαυμαστικὸν, hoc est, vox & exclamatio admirantis; est autem vocativus ex ἡράκλεες contractus.

Ἤρανος, ου, ὁ, Rex, præfectus; quasi ἔρανος ab ἐράω amo; quòd reges boni sint ἐράσμιοι, id est, amari digni.

Ἤρεμος, η, ον, Quietus, placidus; ab ἥμερος, aut potiùs ab ἦρος amabilis; hinc ἠρεμία substantivum.

Ἤρι,

Ἦρι, Vere; ab ἦρ quòd factum ex ἔαρι ver; item manè, ab αἴρω, quòd homines ex lectis αἴρει, id est, ἐγείρει excitet. Etym:

Ἠριγένεια, ας, ἡ, Aurora; quia ἦρι γίνεται, id est, manè existit, oriente sole.

Ἥριον, ου, τὸ, Monumentum, sepulcrum; ab ἔρα terra; in terrâ humantur mortui.

Ἦρος, ου, ὁ, Amabilis, jucundus; ab ἐράω amo; vel ab ἔαρ ἔαρος contractè ἦρος ver; quòd ver sit jucundum & amabile.

Ἡρῷον, ου, τὸ, Fanum, monumentum Heroi constructum; ab ἥρως heros.

Ἥρως, ωος, ὁ, Heros, semideus; qui ex deo & homine natus credebatur, aut reliquos homines virtute sua ita superabat, ut ad deos proximè accedere videretur; ob eámque post mortem in divorum numerum referretur: tantò homine præstantior, quantò deus dæmone. Appellati autem fuerunt ἥρωες vel ἀπὸ τοῦ ἔρωτος ex virtutis studio: vel ἀπὸ τῆς ἔρας à terra, quasi terrestres quidam dii; vel ἀπὸ τῆς ἀρετῆς à virtute, quâ cæteris hominibus antecellunt: vel ab ἀὴρ aër, quoniam (ut *Hesiodus* habet) ἠέρα ἐσσάμενοι πάντῃ φοιτῶσιν ἐπ' αἶαν; quasi post corporis dissolutionem non tendant ad inferos, sed in aëre remaneant, hoc prœmii habentes, ut per terras oberrent & humanas res contemplentur.

Ἥσσων, ονος, ὁ, Minor, ducit Etym: ab ἥμισις dimidius; ἡμισίων, ἥσσων, quòd dimidium toto sit minus: vel ab ἥκιστος minimè: vel etiam ab ἡδὺς dulcis, quòd οἱ τῇ ἡδοναῖς καταγινόμενοι πολὺ ἑαυτῶν ἥσσονές εἰσι, quòd voluptatibus & luxui dediti vires suas quasi minoratas frangunt: vel deniq, qu: ἡκίων ab ἧκα paululùm.

Ἥσυχος, ου, ὁ, ἡ, Quietus; quasi ἧσιν ἔχων, id est, oblectationem

nem habens; vel ab ἕω colloco, pono; vel ab ἥκα placidè.

Ἦπαρ, ος Θ, τὸ, Cor; ab ἄω ſpiro; cor enim temperiem ſuam amittit, niſi pulmones illi præſtent ἀναψυξιν, ſive refrigerium, qui inde ab Anatomicis dicuntur cordis flabellum; & appoſitè à Græcis πνεύμονες à πνέω ſpiro: vel quaſi ἄπαρ ab α privativ: & τείρω tero, vexo; ut ſignificet cor indomitum & infractum.

Ἧτριον, υ, τὸ, Stamen, textum: quaſi νήτειον à νέω neo.

Ἦθυ, υ, τὸ, Imus venter; ab ἔδω edo; quia ibi vaſa cibaria: vel διὰ τὸ ἰέναι τὸ ἔγερν δι' αὐτοῦ, quòd per eum fit meatus urinæ.

Ἠθὺς, ηθεῖα, ηθύ, Bonus, mitis; ab ἥδυς dulcis, gratus, δ extrito.

Ἦχος, ου, ὁ, Sonitus; an ab ἦχα verbi ἄγω frango, ut Latinè fragor à frangendo? potiùs ab ἄω flo, ſpiro: vel quaſi ἄχος ab α epit: & χέω fundo; ut ſit ἡ εἰς ἀέρα χεομένη φωνὴ, vox & ſonus latè per aërem fuſus.

Ἠὼς, ὁῦ, οῦς, ἡ, Aurora; ab αὔω ſplendeo, ut ſit quaſi αὐώς.

Θ.

Θ — EST nota octavæ apud Græcos literæ, quam θῆτα appellant, quæque ab Hebræo *Teth* nomen accepit; in numeris ſignificat novem, & cum acuto præfixo (ʹθ) novies mille. In judiciis qui morti adjudicabant reum, calculo ſuo inſcribebant θ, indicantes eum eſſe θανάλωτον, id eſt, morte multandum.

Θάασσω, Sedeo, à θάω: vel ſecũdùm Etymol: à θάζω, quod idem ſignificat, mutato ο in α & ζ in duplex σσ.

Θυρὸς, ου, ὁ, Cardo, axis; à θύρα, janua; quæ ſuper cardine vertitur; δι' αὐτῆς θέει ἡ θύρα. Etym:

Θά-

Θάκος, ου, ὁ, Sedile; à θάσσω sedeo.

Θαλάμη, ης, ἡ, Cubile, piscium latibulum; quia est eis ut θάλαμος.

Θάλαμος, ου, ὁ, Thalamus, cubiculum maritale; potest esse à θάλλω floreo & ἅμα simul: vel simplicitèr à θάλλω, quòd inde θάλλει τὸ γένος, id est, soboles efflorescit. *Eustath*: ducit à θάλπω foveo, quòd ibi cubantes foventur, ut sit quasi θάλπαμος.

Θάλασσα, ττα, ης, ἡ, Mare; à θάλλω vireo; quòd aqua marina viridis & vitrei sit coloris: posses referre ad θολὸς sordes turbidæ; quia turbida est marina aqua, ut semper agitata: vel quasi ἅλασσα ab ἅλς sal; quòd aqua marina sit salsa: vel etiam quasi σάλασσα à σάλος salum.

Θαλία, sive θάλεια, ας ἡ, Convivium, epulum; à θάλλω floreo; ut sit, quod ab *Hesiodo* vocatur δαὶς τεθαλυῖα, i. e. convivium floridum, hoc est, sumptuosum; vel etiam in quo sertis virentibus redimiti epulabantur.

Θαλερὸς, οῦ, ὁ Floridus, à θάλλω floreo.

Θαλλὸς, οῦ, ὁ, Olivæ termes; omnis frons virens; à θάλλω vireo.

Θάλλω, λῶ, Vireo, pullulo; *Eustath*: Θάλλω à θέω θῶ, ut ἄνθος ab ἀναθέω. *Varinus* autem θάλλω, id est, αὔξω, παρὰ τὸ τρέφω, i. e. nutrio, augeo; cui attestatur Etym: inquiens, τὸ τρεφόμενον αὔξει.

Θάλπω, ψω, Foveo, calefacio, quasi θάλλειν ποιῶ, id est, florere facio.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, Spes; sic dicta, quia θάλπει, i. e. calefacit, ut contra metus frigefacit.

Θαλύσια, ων, τὰ, Festum; quod post fruges comportatas in honorem Cereris agitabatur; scil: propter fruges, quæ felicitèr germinârant & creverant; à θάλλω vireo.

Θαλύσιος, α, ον, Ex novis frugibus factus; à θάλλω vireo.

Θαμὰ, Crebrò, frequentèr; ex ἅμα, πλεονασμῷ τοῦ θ. Etym:

qui hanc rationem ſubjungit, τὸ γὰρ θαμὰ γινόμενον ὑφ' ἕνα καιρὸν γίνεται, i. e. quicquid frequentiùs fit, ſimul ferè & ſine magno temporis intervallo fit.

Θάμβος, εος, τὸ, Stupor; à θήπω ſtupeo.

Θάμνος, ου, ὁ, Frutex, fruticetum; à θαμινὸς denſus; quia denſus & ramis creber.

Θάμυρις, ἡ, Solennis cœtus, multitudo hominum, qui θαμὰ, i. e. magnâ cùm frequentiâ congregati ſunt.

Θάνατος, ου, ὁ, Mors; à θανεῖν mori: vel quaſi τάνατος à τανύω extendo; quòd mors in homines univerſos ſine omni diſcrimine extendatur, juxta illud *Horatianum* —— Pallida mors æquo pulſat pede pauperum tabernas, Regúmque turres —— vel ab ἄνευ ſine & ἄτη damnum; quòd viri mortui ſint extra fortunæ aleam, iíſq; nihil damni inferri poſſit: vel etiám quaſi θενῶτος à νῶτος dorſum & θέω pono; mors enim homines proſternit & reſupinat.

Θάπτω, ψω, Sepelio; à θῶ, i. e. pono, ſcil: in ſepulchro.

Θαργηλία (ſubaud: ἑορτὴ) ἡ, vel θηργήλια, τὰ (ſubaud: ἱερὰ ſacra) feſtum & ſacra in honorem Apollinis & Dianæ; cùm pro primitiis ſacra facerent, coquebant ſemina in olla, quam vocabant θάργηλον. eodem nomine quoque ipſam ἱκετηρίαν, i. e. ſupplicationem appellabant; nomen eſt à θέρω calefacio & γῆ terra; nam inde frugum maturitas.

Θαργηλιὼν, ῶνος, ὁ, Undecimus menſis Athenienſium; qui noſtro Aprili reſpondet; dictus eſt à θέρω calefacio, & γῆ terra; quòd in eo ſol ardentior ſit, & terra calere incipiat.

Θάρσος, vel θράσος, εος, τὸ, Fiducia, audacia; à θέρω calefacio, cujus fut: Æolicum eſt θέρσω, inde θέρσος & θάρσος. ratio nominis eſt, quòd οἱ θερμὴν θρασεῖς

θρασεῖς, id est, qui sunt temperamenti calidiori, sunt ut plurimùm audacioris animi, Etym:

Θάσσω, Sedeo; à θέω pono, quod est sedere facio.

Θάσσων, ονος, ὁ ἡ τό, Celerior; quasi θάσσων, à θοὸς celer, comparativus ex ταχὺς ταχίων & θάσσων.

Θάτερον, Alterum; pro τὸ ἕτερον; id verò Doricum est pro ἕτερον, ab ἕτερος alter.

Θαῦμα, τος, τὸ, Miraculum; quasi θέαμα à θεάομαι video; ut sit, quod visu dignissimum est, vel quod omnes videre desiderent: sic & Latinè *suspicio* dicitur pro *miror*.

Θαυμάζω, Miror, colo, observo; à θαῦμα miraculum.

Θάψος, ου, ἡ, Lignum vel herba ad tingendum apta; quia lanam rubefacit; A THAPSO flumine, ubi nascitur. *Martinius.*

Θέα, ας, ἡ, Spectaculum; à θεάω vel θεάομαι specto.

Θεὰ, ᾶς, ἡ, Dea; à θεὸς deus.

Θέαινα, ης, ἡ, Idem quod θεὰ suprà, & ex eo factum.

Θεάομαι, Specto, contemplor; à θεάω inusitato.

Θεήλατος, ος, ὁ ἡ, ἡ, à Deo impulsus; à θεὸς deus & ἐλαύνω agito.

Θείνω, Ferio, percutio; ab antiquo θένω.

Θεῖον, ου, τὸ, Sulfur; quòd à θεῷ, i. e. deo sit, tanquam πῦρ κεραύνιον, i. e. ignis fulmineus.

Θεῖος, α, ον, Divinus, quasi θεῖος à θεὸς deus.

Θελγὶν, ῖνος, ὁ, Veneficus; à θέλγω decipio; scil: præstigiis tanquam miraculis.

Θέλγω, ξω, Mulceo, delinio, decipio; quasi εἰς τὸ θέλειν ἄγω, hoc est, impello quocunque velim: possis etiam referre ad θηλὴ mamma; ut sit velut lactare.

Θέλεμνον, & θέλυμνον, ου, τὸ, Fundamentum; à θέω pono.

Θέλημα, τος, τὸ, Voluntas; à θέλω volo.

Θέλω, Volo; ab ἐθέλω idem: sive à θέω curro, & λίαν valdè; quòd ad ea, quæ volumus & cupimus, valdè

valdè festinemus: vel potiùs à θύω cum impetu feror, & λῶ volo. *Martin:*

Θέμα, τος, τὸ, Positura, quæstio, quæ pro fundamento dissertationis ponitur ; à τίθημι pono.

Θέμελιον ου, τὸ, Fundamentum ; à θέω pono.

Θέμις, ιστος, vel ιδος, ἡ, Lex, institutum, fas ; à θέω pono, statuo ; quòd leges sint statutæ, positæ, fixæ ; imò leges dicuntur statuta.

Θεμόω, ώσω, Appropinquare, accedere cogo ; seu simplicitèr facio, à θέω, i. e. facio.

Θέναρ, αρος, τὸ, Vola, cavitas manus & pedis ; à θέσθαι, i. e. positione, quia in volam ponuntur quæ dantur ; aut à θένω percutio, quia ea pars manûs est, quâ percutimus.

Θεοειδὴς, ές, ὁ ἡ τό, Deo similis ; à θεὸς, Deus, & εἶδος similis sum.

Θεοπρεπὴς, ές, ὁ ἡ τό, Divinum quid præ se ferens ; à θεὸς deus & πρέπει convenit ; ut id denotet, quod deo magis quàm homini convenit.

Θεόπροπον, ου, τὸ, Oraculum, vaticinium ; à θεὸς deus, & ἔπος verbum, ut sit quasi θεοπρέπον. Etym: vel à θεὸς deus & πρέπει convenit ; ut sint verba deo digna.

Θεοσεβὴς, ές, ὁ ἡ τό, Religiosus ; à θεὸς deus & σέβομαι veneror.

Θεὸς, οῦ, ὁ, Deus ; à θέω curro ; quia omnia penetrat & quasi percurrit : vel ab antiquo θέω facio ; quòd sit omnium creator : vel à θεάομαι video ; quia deus omnia inspicit : vel à δέος timor ; quòd sit maximè reverendus.

Θεοφιλὴς, ές, ὁ ἡ τό, Idem quod θεοειδὴς suprà, & ex eo factum per contractionem : vel etiam fieri potest, ut placet nonnullis, ex θεοαφιλὴς deo placens ; à θεὸς deus & ἀφίλω placeo, quæ tamen Etym: *Sylburgio* non placet, qui factum vult ex θεοειδὴς, ut sit,

sit, ὁ τὰ τῶν θεῶν ἔδη (id est, ζωοθρίας) σέβων, hoc est, qui deorum consessus deveneratur.

Θεράπων, οντος, ὁ, Minister, cultor, à θέρω curo, *Martin*: vel quasi θεναίθων à θείνω percutio; quòd servi soleant à dominis suis verberari, Etym:

Θερμὸς, ὴ, ὁ, Calidus; à θέρω, calefacio.

Θέρος, εος, τὸ, Æstas, messis; à θέρω calefacio; quia calida ejus temperies.

Θεόεικελος, η, ὁ ἡ ἡ, Deo similis; quasi θεῷ εἰκελος, à θεὸς Deus, & εἰκελος similis.

Θεσμοθέτης, ου, ὁ, Legislator; à θεσμὸς, lex, & τίθημι pono.

Θεσμὸς, ὁ, ὁ, Lex, à τίθω pono.

Θεσπέσιος, α, ὁ ἡ ἡ, Divinus; à θεὸς deus & πίπτω cado; ut sit ἐκ θεοῦ πεσών, à deo datus & quasi cadens: vel à θεὸς deus, & ἔπω dico; ut sit ὃν θεὸς ἂν εἴπῃσι, id est, aliquid ingens & stupendum, quod à deo tantùm dignè dici potest.

Θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, Vaticinus, divinus; à θεὸς & ἔπω dico, adjectione τοῦ σ; vel à θεὸς deus & ὀπάζω præbeo, ut sit divinitùs datus.

Θέσφατος, ον, ὁ ἡ ἡ, Divino ore pronunciatus; à θεὸς deus & φημὶ dico.

Θεωρὸς, ὁ, ὁ, 1. Spectator; peculiaritèr sic dictus est, cui rerum ad deum pertinentium cura delegatur; à θεὸς deus & ὦρα cura, vel ὁράω video: vel qu: θυωρὸς à θύω sacrificium, & ὦρα cura, vel ὁράω video, Etym:
2. Qui ad consulendum oraculum mittitur; in qua significatione *Pollux* θεωρὸν derivat ἀπὸ τοῦ πρὸς θεὸν ὁρᾶν, vel ὁρμᾶν, vel ὁδεύειν, i. e. à proficiscendo ad oracula consulenda.

Θήγω, Acuo, incito, qu: πρὸς τὸ θοὸν ἄγω, i. e. ad acumen cogo, hoc est, acutum reddo.

Θηλάζω, άσω, Lacto; à θάω θῶ nutrio, lacto.

Θηλαμὼν, ῶνος, Nutrix; à θηλάζω lacto.

Θηλὴ, ῆς, ἡ, Mamma, papilla ; à θάω lacto : vel à θάλλω augeo, quòd faciat infantẽ πιθηλᾶναι, i.e. nutriri & augeri.

Θῆλυς, εια, υ, Fœmineus, vel ſexus fœminei ; à θηλὴ mamma, quæ major eſt in fœminis, quàm in viris : vel ſecundùm Etym: à θάλλω floreo, quòd ex fœminis ſoboles efflorescat.

Θήμων, ονος, ὁ, Acervus ; à τίθημι pono ; ex rebus enim ſimul poſitis congeritur.

Θὴς, ηρὸς, ὁ, Fera, bellua ; à θέω curro ; feræ enim in ſylvis diſcurrunt.

Θήρα, ας, ἡ, Venatio ; à θὴς fera.

Θηρητὴς, ῆρος, & θηρήτωρ, ορος, ὁ, Venator ; à θηράω venor.

Θηριάλωτος, ὁ ἡ, A feris captus ; à θηρίον fera & ἁλίσκω capio.

Θηριόβρωτος, ὁ ἡ, A feris comeſtus ; à θηρίον fera & βιβρώσκω edo.

Θὴς, τὸς, ὁ, Operarius, ſervus mercenarius ; à θέω facio ; ut famulus à facio.

Θησαυρὸς, οῦ, ὁ, Theſaurus ; à τίθημι εἰς αὔριον, i. e. in craſtinum repono, nam Theſaurus eſt gaza recondita : vel à τίθημι pono, & αὐρὸς dives ; ut θησαυρὸς illud ſit, quod à divitibus reconditur.

Θιάζω, Choreas duco, tripudio ; παρὰ τὸ θεῖα ἄσαι, quòd inter ſaltandum hymnos divinos canerent.

Θίασος, ὁ, Cœtus & multitudo tripudiantium, i. e. propriè turba Bacchicos choros agitans ; à θιάζω ſuprà : vel qu: σίασος à σῖος, i. e. θεῖος, divinus.

Θιασῶται, οἱ, ſic dicti ſunt, qui in unum locum convenire ſolebant ad choros agitandos aut celebranda convivia ; à θίασος. Vide ſuprà.

Θίγω, Tango ; à θέω pono ; tango manum apponens.

Θὶς, vel θὶς, ινὸς, ὁ, ἡ,
1. Acervus ; à θίω pono ; quòd acervus ex rebus unà poſitis conſtet.
2. Littus ; à θέω curro ; aqua enim ad littora confluit : vel à θείνω percutio ; quòd littora aquarum aſſultu verberentur.

Θλάω, Contundo ; à θραύω frango.

Θλίβω,

Θλίβω, Premo; à θλάω contundo.

Θλίψις, εως, ἡ, Miseria, tribulatio; à θλίβω premo.

Θνήσκω, fut: θανοῦμαι, & θνήξομαι, præt: τέθνηκα morior, à θλάω.

Θνητὸς, ἣ, ὸ, Mortalis; à θνήσκω morior.

Θοάζω, Celeritèr moveor; à θοὸς celer.

Θοίνη, ης, ἡ, Epulum, convivium; à θεὸς deus, & οἶνος vinum, sed rectius simpliciter, à θύω vel θάω epulor; vel à τίθημι pono, & οἶνος vinum, quòd in epulis vini copia apponi soleat.

Θολὸς, ὴ, ὸ, Sordes turbidæ, ut cœnum & fæx; ab ὀλύω perdo, quia τὸ πὸτο ὀλυθῆ perditur & ejicitur: vel quasi θέω ὅλος, sordes omnes abluuntur, & per sentinam quasi totaliter decurrunt.

Θόλος, ου, ὁ, Ædificium, camera fastigiata; quia πάντῃ ὅλος, & in unam compagem coalescit: vel à στέγω testudo; tecta enim magnarum ædium sunt sæpiùs arcuata, & quasi testudinata.

Θοὸς, ὰ, ὸν, Celer; à θέω curro.

Θορὸς, ὴ, ὸ, Semen genitale; à θόρω, id est, ὁρμῶ; ut sit ὁ μετ' ὁρμῆς πεμπόμενος. Etym:

Θόρυβος, ου, ὁ, Tumultus, turba; à θρόος clamor, & βοὴ clamor; in tumultu clamor multiplex est: vel à θραύω, frango, & βοὴ clamor; *Martinius*, vel à θέω curro & βοὴ clamor.

Θόρω, sive θορέω, Salio; à θέω ῥᾴων, id est, facilè & celeritèr curro.

Θρόνος, ου, ὁ, Sella; à θράω sedeo.

Θράσσω, Perturbo; à ταράσσω turbo.

Θρασὺς, εῖα, ὺ, Audax; à θαῤῥέω audeo.

Θραύω, σω, Frango; à θλάω contundo; nisi hoc ab illo deducatur.

Θρέμμα, τος, τὸ, Omne quod alitur; pecus à τρέφω nutrio.

Θρῆνος, ε, τὸ, & ου, ὁ, Luctus, lamentatio, planctus; à θρέω tumultuando clamo: vel à θραύω frango, & τὸς mens, quòd luctus animum frangat.

Θρῆ-

Θρῆνυς, υ Θ, ὁ, Scabellum pedum ; à θράν Θ fella.

Θρησκεύω, Colo, veneror ; à θεῷ ἀρέσκειν, id eſt, deo placere: ſcribit *Plut*: in vita Alexandri, videri hoc verbum dici ἀπὸ τῶ Θρηκῶν, i. e. à Thracibus, apud quos Orpheus cultum deorum invenerit, quo poſteà uſi ſunt plerique Græcorum.

Θριαὶ, αἱ, Calculi ſortilegi, qui in urnam mittuntur ; à θραύω frango, quia fragmenta quædam lapidum, aut quòd ij frangant dubitationem.

Θριαμβ Θ, υ, ὁ, Triumphus ; à θρίον folium, & ἀμβαίνω circumdo ; folia laurina victorum capita olim circuibant & ornabant —— *Redimitus tempora lauro.*

Θριγκὸς, ῦ, ὁ, Pinna, ſeu corona murorum, & quaſi capillus ; quaſi θριγχὸς à θρὶξ capillus, per Epenthefin literæ γ.

Θρίδαξ, κ Θ, ἡ, Lactuca ; quaſi τρίδαξ à τρεῖς tres, τρίφυλλ Θ ἢ κατ' ἀρχάς, id eſt, olim tribus foliis naſcebatur. Etym: alii autem à τρίζω ſtrideo, quòd δακνομένη τρίζει, morſa ſtrideat : vel à θρίον folium, δὰ valdè, & ἵσσω cum impetu ruo ; quòd citò & quaſi cum impetu ſua expendat folia.

Θρίναξ, κ Θ, ὁ, Inſtrumentum ruſticum, tridenti ſimile ; quaſi τρίναξ à τρεῖς tres ; quòd tribus eſſet dentibus.

Θρὶξ, τριχὸς, ἡ, Capillus ; qu: θέριξ à θερίζω meto ; quòd ubi excreverit, denuò tondeatur —— *tondenti barba cadebat.* Virg:

Θριπόδες Θ, ε, ὁ ἡ, ἡ, A vermibus exeſus ; à θρὶψ vermis, & ἔδω edo.

Θρόμβ Θ, ε, ὁ, Grumus ; puta, ſanguinis, aut aliûs cujuſpiam rei in maſſam concretæ ; à πρέφω, i. e. πήγνυμι, concreſco, coagulo.

Θρόνον, ε, τὸ, Flos roſa ; ὥρᾳ τὸ ἄνω θορεῖν ἐκ τῆς γῆς ; quòd in altum tendat, & ex terrâ quaſi ſaliat.

Θρόν Θ, ε, ὁ, Thronus ; ſolium, ſella auguſta ; à θράω ſedeo : vel quaſi θόρον Θ à θορεῖν, i. e. πηδᾶν ſalio, ſubſilio ;

lio; quòd sit ἡ ἐπηρμένη καθέδρα, sella sublimis & elevata. Etym:

Θορυβίζω, 1. Murmuro, susurro; à θρύλος susurrus, murmur.
2. Frango; quasi θραυλίζω à θραύω frango.

Θρύλος, ου, ὁ, Susurrus, murmur; à θρέω sono, loquor: vel qu: θρῆνος, à θρόος θρῆς strepitus, murmur.

Θρύπτω, Frango, deliciis frango; à θραύω frango: dicit autem *Eustath*: hoc verbum esse inter ea, quæ ὠνομάσοπεποίηϰ.

Θρώσκω, Salio, insilio; idem quod θρῴω & ex eo formatum.

Θρωσμὸς, οῦ, ὁ, Tumulus, locus eminentior, qui ex terrâ quasi subsiliit, à θρώσκω salio.

Θυγάτηρ, ερος, ἡ, Filia; à θύω cum impetu feror, & γαστὴρ venter; fœmellæ enim citiùs in utero moventur, quàm mares.

Θύελλα, ης, ἡ, Procella; à θύω cum impetu ruo, & εἰλῶ volvo: quòd ruens volvitur; vel qu: ἄελλα θύουσα, procella impetuosa.

Θυηλὴ, ῆς, ἡ, Sacrificium, seu potiùs saccus in quem suffimenta conjicerentur; à θύω sacrifico.

Θύλακος, ου, ὁ, Saccus; qu: φύλακος à φυλάσσω servo; quòd rebus custodiendis sit idoneus.

Θύμβρα, ας, ἡ, Thymbra, herba odorata; fortasse ἀπὸ τῆς θύειν, ob fragrantiam.

Θυμιάω, άσω, Suffio, odores incendo, adoleo; à θύω sacrifico.

Θυμὸς, οῦ, ὁ, 1. Mens, animus; à θύω cum impetu feror; mens enim velocissimum quid.
2. Ira; à θύω cum impetu ruo; quòd ira sit impetuosa: vel etiam dici potest quasi θυαμὸς à θύω ferveo, & αἷμα sanguis; dicunt enim medici iram esse sanguinis ebullitionem circa præcordia.

Θύμος, ου, ὁ, Thymus, herbæ genus; à θυμὸς animus; quòd

iis

iis adhibetur, qui patiuntur animi deliquium. alii à θύω, ob fragrantiam.

Θύννος, ου, ὁ, Thunnus ſive thynnus, nomen piſcis prægrandis, à θύω cum impetu feror ; quoniam (ut *Athen. l. 7.* ex Ariſt: tradit) caniculæ exortu cœſtro agitatur, vermiculo quodam, quem tum ſub pinna habet, permotus, adeò ut etiam in navigia exiliat.

Θύνω, Ruo ; ex θύω cum impetu feror.

Θύος, ου, τὸ, Quod deabus ſacrificabatur ; à θύω ſacrifico.

Θύος, εος, τὸ, Odoramentum, ſacrificium ; à θύω ſacrifico.

Θύρα, ας, ἡ, Janua ; à θύω cum impetu feror, & ῥᾷον facilè ; nam facilè per januam irruimus in domum ; aut ea eſt via τῇ θέῃ, i. e. quâ curritur in ædes : vel à θέω & ἀὴρ aër, quòd per januam aër in domum intromittitur.

Θυρεὸς, οῦ, ὁ, Scutum ; à ſimilitudine θύρας, i. e. januæ ; eſt enim ſcutum oblongum.

Θύρσος, ου, Thyrſus, haſtula frondibus veſtita ; à θύω moveo ; & σείω quatio ; quia quatitur & agitatur à vento.

Θυσία, ας, ἡ, Sacrificium ; à θύω ſacrifico.

Θύσκη, ης, ἡ, Scapha, recipiens τὰ θύματα, id eſt, quæ diis offeruntur.

Θυτὴς, ἀδος, ἡ, Sacrifica, ſacrificalis ; à θύω ſacrifico.

Θύθλα, τα, Sacra ; à θύω ſacrifico.

Θύσανοι, οἱ, Fimbriæ, ſeu nodi ; aut villi, quales dependent à crumenis ; à θῦσαι movere ; quia mobiles.

Θύσσω, Quatio, moveo ; à θύω cum impetu feror.

Θύω, Odores accendo, ſacrifico, macto ; referri poſſit ad θεὸς deus ; ut ſit, deo ſuffio, religiosè ſuffio ; ſed malo à θέω facio ; Verba *faciendi* aliquando κατ' ἐξοχὴν de re divinâ ſumuntur ; ut ῥάζειν, ἔρδειν. *Martin:*

Θύω, Cum impetu feror, ferveo ; hoc refero ad θέω curro. *Martin:*

Θυω-

Θυωρὸς, οῦ, ὁ, Mensa, quæ sacris usibus dicatur; quia θύη ὠρεῖ, id est, φυλάττει, tenet & servat ea, quæ diis θύονται, i. e. offeruntur.

Θωὴ, ῆς, ἡ, Mulcta, damnum alicui impositum; à θῶ pono.

Θῶκος, ου, ὁ, Sedile; à θάκος idem.

Θώμιγξ, γγος, ἡ, Tenuis funiculus; à θαμίζω funiculis ligo.

Θωπεία, ας, ἡ, Assentatio; à Θώπλω assentor.

Θώπτω, Assentor, irrideo; videtur esse à θάω video & ὤψ vultus; assentatoris est eum respicere, suspicere, & admirari, à quo θάεται, i. e. nutritur.

Θώραξ, κος, ὁ, Thorax, pectus; ἀπὸ τὸ θεῖον ὠρεῖν (τηρεῖσι φυλάσσειν) τὸ διανοητικὸν, ὅ ἐστιν ἐν ἡμῖν θεῖον, hoc est, quòd mentem, divinam nostri partem, contineat & servet; aut à θορεῖν, quòd saliat; saliente enim corde, cætera inde membra moventur: haud malè θώραξ duxeris à θωρῶ video, quòd sit pars in homine statim aspectabilis: aut à θέρω, calefacio; est enim calidior pars, ubi cor salit.

Θωρήσσω, ξω, Armo; scil: θώρηκα, i. e. Thorace, qui est vestis præcingens & muniens pectus.

Θὼς, ωὸς, ὁ, Lupus cervarius, fera lupo similis, & Pantheræ maculas habens; dicitur ἀπὸ τοῦ θεῖν, i.e. à currendo; quòd sit animal velox.

Θώυσσω, Clamo, prædico, cum impetu feror more belluino; à θύσσω quod à θύω cum impetu feror.

Θώψ, πὸς, ὁ, Assentator; à θώπλω assentor.

I.

I — NOnæ apud Græcos literæ signum est, quam Ἰῶτα appellant, fortasse ab *Jod* vel *Joth* Hebræo: in numeris decem valet, cum acuto præfixa & subscripto (hoc modo, ,ι) decem millia; pro qua tamen, nota frequentiùs ponitur M significans μύρια.

Ἰῶτα

Ἰῶτα etiam cum litera sit minima, significat id quod minimum est, apicem ; ut *Mat.* 5. ἰῶτα ἓν ἢ μία παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου. ludit Etymol. cum literam hanc deducit ab ἰὸς Venenum vel Jaculum significante ; quòd forma hujus literæ εἰς ὀρθὸν βαλλίζει, hoc est, rectà assurgat & q. incedere videatur, tanquam venenum, aut emissa sagitta ad id, cui intenditur.

Ἰα, —— 1. Vox ; ducamus ab αὔω clamo.
2. Vis ; ex ἶς robur.
3. Sola, ex οἴα sola ; tamen & ἴα ex μία esse possit abjecto μ.

Ἰάνω, ανᾶ, 1. Calefacio, idem quod χλιαίνω, tanquam inde factum sit per Aphæresin ; possit autem duci ab ἴα vis ; calor enim est fortis qualitas.
2. Lætitiâ perfundo ; ab ἰὴ acclamatio læta ; vox quæ lætitiam in hymnis venerabundam notat.

Ἰάλεμος, ου, ὁ, Lamentum, carmen lugubre ; ab ἰὴ vox, & ὄλλυμι perdo, pereo : ut sit carmen lugubre, quo pereuntes plangi solent : alii ab *Ialemo* quodam, qui in carmine ineptus & frigidus fuisse dicitur.

Ἰάλλω, Mitto ; ab ἰέω mitto.

Ἴαμβος, ου, ὁ, Iambus, pes metricus, vel carmen ; ab ἰὸς venenum, jaculum, & βαΐζειν loqui ; ut sit qu: jacula aut venenum loqui : est enim carmen Iambicum genus carminis triste & lugubre : alii ab Iambe quadam, quæ hoc carminis genere illusa vitam suspendio finivit.

Ἴανθον, ου, τὸ, Flos quidam ; color purpureus ; ab ἴον viola & ἄνθος flos.

Ἰάομαι, άσομαι, Medeor, sano ; ab ἴα vis ; vi & efficacitate Pharmacorum opus est ad sanandum.

Ἰάπλα,

Ἰάπτω, ψω, 1. Mitto; ab ἵημι vel ἰῶ mitto.
2. Noceo; ab ἴπτω noceo, per Epenthesin τοῦ α, alii ab ἰὸς rubigo & ἅπτω tango; quòd rubigo omnia percurrat & corrumpat.

Ἰαττατ, Heu; tanquam ab ἰὸν eheu & ἄτη damnum.

Ἰάπυξ, γος, ὁ, Venti nomen; ducitur ab ἰαπυγίη, quæ est pars Apuliæ, unde ventus iste flat & nomen habet.

Ἰατρὸς, οῦ, ὁ, Medicus; ab ἰάομαι sano.

Ἰαύω, σω, Commoror, dormio. Referamus ad ἐάω, sino, quiesco. *Martinius.* ducit autem Etym: vel ab ἰὸς solus, vel ab αὔω per pleonasmum τοῦ ι.

Ἰαφέτης, ου, ὁ, Qui sagittas emittit; ab ἰὸς sagitta & ἀφίημι dimitto.

Ἰάχω, Vociferor, clamo, ab ἴα vox & χέω fundo: vel quasi ἴαν ἔχω, i. e. vocem habeo; magnam scil: & *Stentoream.*

Ἶβις, ιδος, vel ιος, Ibis, avis infesta serpentibus, & ob id ab Ægyptiis coli solita: dicta, quia serpentes ἰβύει, id est, verberat & vorat. *Martinius.*

Ἰβίσκος, ου, ὁ, Species malvæ sylvestris, Ibiscus, alitèr Althæa: ita dicta, quasi sit πολυδηθὴς καὶ πολύχρηστος, ergo Ibiscus possit esse ab ἶβις quòd sit magna ejus vis; cùm ad alia tum ad θλάσματα, id est, contusiones; nam ex radice ejus contusâ fit medicina, quæ emollit & maturat ulcera. *Martinius.*

Ἴγδη, ης, ἡ, Mortarium, pila; an ab ἄγω frango? alit. ab εἴκειν cedere; quòd ibi pistilli violentiæ cedunt, quæ teruntur: vel παρὰ τὸ μίσγειν τὰ θύη, abjecto μ, quòd pharmaca & condimenta ibi miscentur ac tunduntur. Etym:

Ἰγνύα, ας, ἡ, Poples; à γόνυ genu, alii ab ἰχνεῖσθαι venire; quia, flexâ eâ, ἰχνούμεθα, i. e. venimus: malo quòd ibi sit ἴα γόνυος, i. e. vis genu: aut ab ἄγω frango; ibi genu quasi frangitur. *Martinius.*

Ἰδά-

Ἰδάλιμος, η, ον, Æstuosus, sudorificus ; ab ἵδρως sudor.

Ἴδιος, α, ον, Proprius, privatus, suus, peculiaris ; ab ἰδέα species, quod ab εἴδω video ; ut sit quasi εἴδιος, idque εἴδιον dicatur, quod in domo spectamus, & nobis familiare est.

Ἰδμων, ονος, ὁ ἡ ἥ, Sciens ; ab εἴδω scio.

Ἰδνόω, Incurvo, inflecto, intorqueo. *Eustath*: ἰδνοῦσθαι, ait fieri ἀπὸ τοῦ τὸ ἰνίον δονεῖν· quòd ἰνίον, id est, cervicis tendo inter curvandum moveatur. aliter ab ἵζω sedeo ; sedentes enim partem corporis inflectunt : vel ab ἴα vis & νέειν nutare : nervorum virtute fit, ut nuamus & omninò flectamur.

Ἶδος, ους, τὸ, Sudor, item æstus ; ab ὕδος aqua, quod aliter ὕδωρ, unde & Latinè *sudor*, spiritu aspero in literam s mutato, quod familiare est.

Ἰδρις, ιος, ὁ ἡ ἥ, Sciens ; ex εἴδω scio.

Ἱδρύω, vel ἱδρυμι, υσω, Sedere facio, statuo, colloco ; ab ἵζω sedeo vel sedere facio.

Ἱδρώς, ῶτος, ὁ, Sudor ; ab ἵδρως idem : vel ab ὕδωρ aqua ; est enim aqueus humor è poris animalis manans.

Ἱέραξ, ακος, ὁ, Accipiter ; *Eustath*: quia ἱερὸν, i. e. facilè mittitur, ob motûs celeritatem. Etym: quia ἱερὸν ἐν αἴρει ῥᾳδίως, i. e. fertur in aëre velocitèr : vel ab ἱερὸς sacer, unde à *Servio* appellatur *ales sacer*.

Ἱερεύς, ῆος, ὁ, Sacerdos ; sic dictus, quòd τὰ ἱερὰ, i. e. sacra curet.

Ἱερὸν, οῦ, τὸ, Templum ; ab ἱερὸς sacer, quòd sit locus Deo consecratus.

Ἱερὸς, ὰ, ὸν, Sacer, præstans, magnus ; ab ἵεμαι cupio ; sacra debent appeti.

Ἱέω, Mitto ; ab ἕω idem.

Ἵζω, Sedere facio ; ab ἕω colloco.

Ἰὴ, Vox in hymnis usurpata ; quam volunt aspirari, &

& significare lætitiam venerabundam, tanquam super re cupitâ; ducunt ab ἱεσθῇ, quod est desiderare, cupere, *Martin*: ab ἀΐω audio: vel ab εἶα eia.

Ἰήκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, Doloribus medens; ab ἰάομαι sano, & κόπος labor, dolor.

Ἵημι, Mitto; ex ἱέω quod ab ἕω idem.

Ἴημι, Eo, ut εἶμι, ex ἔω idem.

Ἰησοῦς, οῦ, ὁ, Jesus, salvator; ab ἰάομαι salvo: vel ab ἰέναι ire & σώζειν salvare; quòd de cœlo descenderit ad homines salvandos.

Ἰθαγένης, εος, ὁ καὶ ἡ, Originalis, indigena; is est propriè, qui rectè & legitimè natus est; ab ἰθὺ rectè & γίνομαι nascor.

Ἴθορος, Vox incitantis & adhortantis; ab ἴθαρ celeritèr & ὄρω excito: vel ab ἰέναι ire & θορεῖν salire: vel etiam ab ἴθι valde & ὄρω excito. *Eras*: translatum opinatur à nautis, quos remigantes naucleri vox animat ad gravitèr laborandum: vel etiam à cursu equorum.

Ἴθεις, ὁ, Spado; cui ἴς τεθέεισται, i. e. vis quasi demessa est.

Ἴθυμβοι, Saltatio ridicula; item tale poëma; ab ἰὴ θύειν βοῇ, id est, sonare ἰὴ, & ruere cum clamore: malo simplicitèr ab ἰθύειν βοῇ prorumpere cum clamore; aut etiam gressu, à βάω eo.

Ἰθὺς, έος, ὁ, Rectus, in rectum tendens; ab ἰέναι, ire: vel potiùs ab εὐθὺς rectus.

Ἱκανὸς, οῦ, ὁ, Sufficiens, idoneus, magnus, longus; ab ἵκω, vel potiùs ἱκάνω pervenio. *Harmarus* ab ἱκάνω assequor, scil: metam, quod sat est faciens.

Ἱκέτης, ου, ὁ, Supplex; ab ἵκομαι vel ἱκνέομαι, quod interdùm pro supplicare accipitur: quidam tamen ἱκέτης dici censuerunt quasi ἱκέστης, ut sit ὁ ἱκόμενος εἰς ἑστίαν τινος, qui ad domum alicujus venit supplicandi causâ.

Ἰκμὰς, ἀδος, ἡ, Humor, vapor; ab ἵκομαι venio; quia humor nativus manando ſpontè per corpus meat; vel etiam quia omnia ex humore proveniunt.

Ἴκμενος, ου, ὁ, Secundus; venti Epith: eſt autem contractum ex ἱκόμενος ab ἱκνέομαι venio; ut ſit ventus πορευτικὸς, id eſt, navigationi ſerviens, navim impellens & ire faciens.

Ἰκρίον, ου, τὸ, Tabulum, tabulatum; ab ἱκνεῖσθαι, id eſt, ire; quòd per tabulata incedatur: videtur etiam referre ad ἥκειν εἰς ἀέρα, quòd in aërem, id eſt, in altum tendant: velim autem ego ἰκρίον dici quaſi ἀκρίον ab ἀκρὸς ſummus, quòd εἰς ἄκρα factum ſit. *Martin*:

Ἴκταρ, Propè, velocitèr; ἀπὸ τοῦ ἱκνεῖσθαι, id eſt, à veniendo.

Ἴκτερος, ου, ὁ,
1. Avis quædam; ſic dicta, à colore ictericorum qui flavus eſt: videtur potiùs à velocitate dicta, quòd ἴκταρ, id eſt, velocitèr volet: narrat *Plin*: l. 30. c. 11. ſi avis hæc ab ictericis ſpectetur, id malũ ſanari, ipsã vero mori.
2. Morbus regius; *Plinius* ab avis icteri colore icterum vult dici: alii autem illud ab hoc deducunt, ut ſuprà. *Aretæus* non inde, ſed à quadrupedis viverræ colore, quæ Græcis ἰκτὴς dicitur. *Suidas* dicit oculos eorum qui ictero tenentur, fieri ὠχροὺς καὶ μέλανας ὡς καὶ τῶν ἰκτίνων, & inde dici τοὺς ἰκτεριῶντας.

Ἰκτὶν, ῖνος, vel ἰκτῖνος, ου, ὁ, Milvus, avis; derivant ab ἱκνοῦμαι venio, accedo, eſt enim rapax & impudens avis; nam etiam ad hominum uſque manus provolat, ut eſcas pueris è manibus eripiat; aliquando & pileos ex hominum capitibus rapit, quo ſcil: tempore nidulatur, itaq; dici poſſit ἰκτὶν etiam ab ἴκταρ, propè.

Ἰκτὶς, ίδος, ἡ, Muſtela ſylveſtris, & rapax: ut ab ἰκτὶν, id eſt,

est, milvus esse possit, cui rapacitate similis.

Ἰλαδὸν, Turmatim; ab ἴλη agmen.

Ἵλαος, ὁ ἢ ἡ, (Atticè, ἵλεως) propitius; *Eustath*: dici putat, quia ἵεται λάειν, cupit videre, scil: eum, cui favet: malo ab ἕλη splendor; ut sit qui se serenum exhibet. *Martin*:

Ἱλαρὸς, ά, όν, Hilarus, a, um, quod frequentiùs Latinis hilaris; est autem ex ἵλαος, quod etiam *lætus* significat.

Ἱλασμάτιος, α, ον, Propitiatorius, habens vim τοῦ ἱλάσκεσθαι, i. e. propitium reddendi.

Ἱλάω, Propitius sum, ex ἵλαος propitius.

Ἱλεόω, Placo; propitium (ἵλεον) reddo.

Ἴλη, ης, ἡ, Agmen; turma; quod & εἰλὴ ab εἰλέω in arctum colligo, congrego.

Ἵλιγξ, γγος, ὁ, Vortex; ab ἑλιγγος idem; vel ab εἱλέω verso, circumago, ι abjecto.

Ἴλλος, ου, ὁ, Oculus; ab εἱλέω verso: quia oculi sunt volubiles.

Ἰλὺς, ύος, ἡ, Limus, cœnum; ab ἕλος palus, quæ est limosa: vel quasi εἱλὺς ab εἱλύω involvo; quòd pedes involvat implicétque.

Ἱμαντόω, Constringo loris; ab ἱμὰς lorum.

Ἱμὰς, άντος, ὁ, Lorum, funiculus ex loris bubulis tortus, ab ἵημι mitto, emitto; quia emitti solet ad trahendum.

Ἱμάτιον, ου, τὸ, Vestis, palliuni; ab ἕσμαι vel ἕννυμι (unde ἐνύω) vestio.

Ἱμάω, Haurio; loreo fune extraho; ab ἱμὰς lorum.

Ἱμείρω, Desidero, cupio; propriè de absente: ducamus ab ἵεμαι cupio, & ἔρέω amo; ut sit, rem amatam cupere: vel ab ἅμα simul & εἴρω necto; quòd cum illis, quos desideramus, jungi & connecti velimus. ducit *Eustath*: ab ἱμὰς lorum, funis; & ἔρος amor; ut ἵμερος sit ἔρος ἐξ ἱμάντος. Ἀφροδίσιος. *Plat*: autem dicit ἵμερον dici, quòd ἱέμενος ῥεῖ, id est, quòd desideria quasi ruptis animæ repagulis extrà fluant & liberiùs evagentur.

Ἵμερος, ου, ὁ, Desideriũ, propriè amatorium, ab ἱμείρω desidero.

Ἵμπτω, { 1. Lædo; ex ἵπτω idem. 2. Jungo; ab ἰν pro ἐν & ἅπτω alligo.

Ἰνδάλλομαι, Assimilor; ex εἴδομαι videor, similis sum; dicitur quasi ἰδάλλομαι, inserto ν quod est suavisonum.

Ἴνδαλμα, τος, τὸ, Imago, simulacrum; ab ἰνδάλλομαι assimilor; imago enim artabrè facta similis est ei, quem repræsentat.

Ἰνάω, Tendo; ab ἰν nervus, qui tendendi organum est.

Ἰνίον, ου, τὸ, Occipitium; dictum ob ἶνα, i. e. nervum, quo caput reflectitur.

Ἶνις, ὁ, Filius; puto, ab ἶς vis; proles est vis parentum.

Ἴννη, ης, ἡ, Filia; ab ἶνις suprà.

Ἰννὸς, ὁ, ὁ, Pullus ex equo & mula aut asina; ab ἶνις filius ut pullus à puer: vel etiam ab ὄννος quod equum parvum significat.

Ἰννύομαι, Fleo; an propriè vagio? ut sit ab ἶνις infans.

Ἶξ, ἰκὸς, ὁ, Vermiculus vites arrodens; an ab ἴπτω noceo? aut quia facit sibi gemmas vitigenas ἴκειν, id est, εἴκειν cedere? aut quia sensim ἵκει, id est, vites pervadit.

Ἰξάζος, ου, ὁ, { 1. Impetuosus; ab ἴξαι; pro αἴξαι impetuosè ferri & salire, est & ἴξαι pro ἥκειν ab ἵκω venio; inde ἰξάζος quidam dici volunt, ab ἅλις satis & ἱκάζω venire. 2. Salax, libidinosus; ab ἰξὺς lumbus, & ἅλλομαι salio; ut sit, qui in lumbos mũliebres libidinosiùs insilit.

Ἰξάω, Visco aves capio; ab ἰξὸς viscum.

Ἴξις, εως, ἡ, Adventus; ab ἵκομαι venio.

Ἰξὸς, ὁ, ὁ, Viscum, arundo aucupatoria; ab ἴσχω, inhibeo; quòd aves implicatas adeò detineat, ut avolare non possint. *Varinus* vult ἰξὸς dici quasi ἄξος ab ἄγω, quia aves ἄγει, id est, inhibet, impedit; aut ab ἵκω secundùm Etym:

Ἰξύς,

Ἰξὺς, ύος, ἡ, Lumbus, dorsum; *Eustath*: ducit à ξύω rado; quòd homo eam partem possit scalpere, non autem bruta. Malo ab ἰσχὺς robur; quia in lumbis robur est animalis: alii quasi ἰξὺς ab ἵκω venio; non enim sine lumborum robore est incessus. Etym: quasi ἀξὺς ab ἄγω.

Ἰοδνεφὴς, ὲς, Purpureus; ab ἴον viola, & νέφος nubes, quæ ambo nigra inquit *Eustathius*. velim ab ἴον & δνόφος caligo; quòd sit coloratus violacea obscuritate, quæ grata oculis est. *Martin*:

Ἰοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Violaceus, violæ similis; ab ἴον viola, & εἶδος species.

Ἴον, ου, τὸ, Viola; ab ἴον solum; violæ enim solæ, i. e. solitariæ & hinc inde nascuntur: vel quasi οἶον ab οἶα via, quia ferè ad viam nasci solent. Etym: verò παρὰ τὸ ἀνιέναι ταχὺ, i. e. quòd celeritèr crescat.

Ἴονθος, ου, ὁ, Lanugo; primipili; an ab ἰαίνω calefacio, quòd à calore prodeant? vel ab ἄνθος flos; quia est flos quidam juventæ. *Varin*: ab ἰέναι καὶ ἀνθεῖν, id est, ire & efflorescere, quòd tanquam flos pullulat. *Harmarus* ab ἴον viola & ἄνθος flos; ut enim violæ se prodiuut primo vere, ita lanugo circa annum decimum quartum tanquam in juventutis vere efflorescit.

Ἰοδόχη, ης, ἡ, Pharetra, quæ ἰοὺς (sagittas) δέχει vel δέχεται, i. e. accipit.

Ἰὸς, οῦ, ὁ,
1. Missile, jaculum, sagitta.
2. Venenum, quod animalia ejaculantur.
3. Rubigo in metallo, tanquam venenum ab eo emissum. Omnia ab ἵημι mitto. sed ἰὸς sagitta duci etiam potest ab ἰὸς venenum, quòd olim sagittas veneno illinerent; unde *Horat*: pharetram dicit---*Venenatis gravidam sagittis*.

Ἴος, ῐα, ῐον, Solus, unus; ab εἷς unus: vel ab οἶος solus.

Ἰότης, ητος, ἡ, Consilium, voluntas; an ab ἴος solus? ut sit,

quod quis solus secum cogitat & concludit: aut ab ἵεμαι cupio. *Var*: ἰότης exponens per βουλὴν ducit ab ἰὸς sagitta, ὑπὸ τοῦ ἵεσθαι καὶ εἰς πάντα ἰέναι, quòd prudens consilium omnia penetret.

Ἴουλος, ου, ὁ, Lanugo, quæ ἵεται οὔλη, i. e. exit mollis & crispa; ab ἵημι eo & οὖλος tener, crispus.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, Quæ fundit sagittas, vel sagittis gaudet; ab ἰὸς sagitta & χέω fundo, vel χαίρω gaudeo. Epitheton Dianæ.

Ἰπνὸς, οῦ, vel ἴπνος, ου, ὁ, Furnus; *Eustath*: ducit ab ἴπτω lædo.

Ἰπὸς, οῦ, ὁ, Muscipula, quæ ἰποῖ, id est, premit, opprimit murem: vel ἴπτοι, id est, nocet muribus.

Ἰπόω, Premo, ut in torculari; referunt ad ἴπτω lædo, ut sit propriè, premere lædendo; velim generaliùs ab ὀπὸς succus, ut sit succum extorquere.

Ἵππος, ου, ὁ καὶ ἡ, Equus; ab ἵεσθαι ποσὶν, est enim celerrimum animal, unde & Soli sacrificabant: aut quia humum ἰποῖ ποσὶ, i. e. pedibus admodùm premit, unde & sonipes dicitur: vel ab ἵπταμαι volo, & ποῦς pes, ob cursûs celeritatem.

Ἱππόβοτος, ου, ὁ, Equiso, ab ἵππος equus & βόσκω pasco.

Ἱππόδαμος, ου, ὁ, Equorum domitor; ab ἵππος equus & δαμάω domo.

Ἱπποκορυστὴς, οῦ, ὁ, Bellator equestris; qui armato equo pugnam init; ab ἵππος equus & κορύσσω armo.

Ἱππομανὲς, τὸ, Frutex quidam, qui ab equis depastus, eos ad furorem incitat; ab ἵππος equus & μαίνομαι insanio

Ἵπταμαι, πτήσομαι; Volo, as; à πτάω volo.

Ἴπτω, vel ἴπω, Noceo, lædo; ab ἰὸς venenum; ut sit, quasi venenum infundo: aut ab ἰάπτω noceo, α extrito.

Ἴρα, ας ἡ, Concio, ab εἴρω loquor: est cœtus cui loquimur.

Ἱρὸς, ὰ, ὸν, Sanctus; pro ἱερὸς per syncopen.

Ἶρις, ιδος, ιος, εως, ἡ, Arcus cœlestis, Iris; *Eustath*: ducit ab

εἴρω

εἴρω dico, prædico; quòd pluvias prædicit. *Plato.* ἀπὸ τοῦ εἴρειν, id est dicendo, ὅτι ἄγγελος ὑῶν, id est, Deorum nuncia.

Ἰσάζω, Æquo, complano; ab ἴσος æqualis.

Ἰσήρης, ὁ καὶ ἡ, Æqualis: æqualitèr aptatus; ab ἴσος æqualis, & ἄρω apto.

Ἴσημι, Scio; ab εἴσω fut: verbi εἴδω scio.

Ἰσθμὸς, οῦ, ὁ, Isthmus, terra bimaris, id est, angusta, duplici mari interclusa; qu: ἰθμὸς ab εἶμι vel ἴημι eo, quòd sit τόπος βάσιμος, id est, locus pervius, in quo gradi licet inter aquas utrinque positas.

Ἴσος, & ἶσος, ου, ὁ, Æqualis; ab εἴδω assimilo; æqualia enim æqualibus assimilantur.

Ἰσοφαρίζω, Æquo; quasi ἴσον φέρω, id est, æquale fero.

Ἵστημι, Statuo; à στάω inusit: unde *sto* Latinum.

Ἱστορία, ας, ἡ, Historia; ab ἴσημι scio; ex historiis enim scientia rerum gestarum petitur.

Ἱστὸς, οῦ, ὁ, Malum navis; ab ἵστασθαι, i. e. stare, quia erigitur.

Ἴστωρ, ορος, ὁ, ἡ, Sciens, peritus; ab ἴσημι scio.

Ἰσχὰς, άδος, ἡ, Carica; sic dicta, quia ἰσχνὴ, id est, siccando gracilis facta; σῦκον κατισχνωμένον. Etym: vel ab ἰσχὺς robur; quòd corpori roborando serviat.

Ἴσχις, ιος, Lumbus; ab ἰσχὺς robur; in lumbis enim est robur; vel lumbis nos ἰσχομεῖν, id est, sustinemus; sedentes enim sustinent carnosæ illæ post lumbos utrinque eminentiæ.

Ἰσχνὸς, οῦ, ὁ, Macer, gracilis; ab ἴσχω inhibeo; ut sit, cui incrementum inhibetur.

Ἰσχυρὸς, οῦ, ὁ, Fortis; ab ἰσχὺς robur.

Ἰσχὺς, ύος, ἡ, Robur; ab ἶς vis & ἔχω habeo.

Ἴσχω, Inhibeo, decresco; ab ἔχω.

Ἰταλὸς, οῦ, ὁ, Taurus, bos; ab ἴτης audax, magnanimus, quia animosus est.

Ἰτέα, ας, & ἰτέη, ἡ, Salix, hasta saligna; ab ἰέναι, id est, eundo; quia citò in altũ crescit, & inter primas germinat.

Ἴπης, ου, ὁ, Temerarius, audax, animosus; ab ἴεναι, id est, eundo; ut sit, qui it in apertum & intrepidus omnia aggreditur; vel παρὰ τὸ ἴεσθαι, id est, ὁρμᾶν cum impetu ferri; ut sit ὁ ὅτι πάντα ὁρμῶν, qui in omnia fertur. Etym:

Ἴτεια, τὰ, Ima pars ventris; ab ἧτερ idem.

Ἴτειον, ου, τὸ, Placentæ genus tenue & fragile; quasi ἧτειον ab ἧπαρ cor; quòd cordi sit & jucundum.

Ἶτυς, υος, ἡ, Circumferentia & curvatura rotæ; ab ἴεμαι, i. e. eundo, quia currui est causa eundi.

Ἰυγξ, γος, Iynx, avicula paulò major quàm Fringilla, Torquilla dicta quia collum torquet: ad philtra in usu erat; *Eustathius* habet & ἴυξ & ducit ab ἰύζω, quod ait significare speciem συριγμοῦ & φωνὴν ἄσημον, i. e. vocem non significativam, sed tanquam sibilantis.

Ἰφθιμος, ου, ὁ, Robustus, generosus; ab ἴφι fortiter.

Ἴφι, Fortiter; ab ἶς fortitudo.

Ἰχθυς, ύος, ὁ, Piscis; ab ἰδύω, id est, ὁρμᾶν, vel ἴχνεσι δύειν, id est, quòd natet celeritèr & sit animal πολυκίνητον. *Eustathius*.

In hoc vocabulo latet mysterium, nam literæ ejus innuunt --- Ἰησοῦν Χριστὸν Θεοῦ Υἱὸν Σωτῆρα, unde salutandi formula, μεθ' ἡμῶν Ἰχθυς.

Ἴχνος, εος, τὸ, Vestigium; ab ἴημι eo & γνόω scio; est enim γνώρισμα τοῦ ἰόντος, id quod euntem prodit & indicat; aut quod quis ἰὼν σῴζει, id est, gradiens imprimit: vel ἀπὸ τοῦ ἔχειν, id est, συνέχειν ὅλον τὸν πόδα, id est, quòd pedem integrum repræsentet. Etym:

Ἰχώρ, ῶρος, ὁ, Sanguis crudus, sanies, tabum; ab ἴκω similis sum, & αἷμα sanguis; quia similis sanguini: vel quòd ab eo ἰὸς ἐχώρησε, i. e. vis recessit.

Ἰψ, πός, ὁ, Vermis, qui ligna corrodit; ab ἴπτω lædo; quia lædit id, ubi vivit.

Ἰψος,

Ἴψος, ου, ὁ, Suber, arbor; dicta, quia ei cortex facilè ἴπτεται, i. e. læditur; nam is admodum ſcaber eſt, ſpontè dehiſcens & in fragmenta ſeſe ſeparans.

Ἰψὸς, οῦ, Hedera; dicta quia arbores, quibus adhæret, ἴπτει, i. e. lædit.

Ἰωγὴ, ῆς, ἡ,
1. Clamor; ob ἰωὴ vox, γ interpoſito.
2. Littus; ab ἰωὴ clamor, & ἄγω: ſonitus enim à littore mittitur, nempè ſtridore fluctuam.
3. Tegmen, diverſorium; ab εἴκω cedo, ſub quod ὑπείκομεν καὶ ἡσυχάζομεν, i. e. cedimus & quieſcimus.

Ἰωὴ, ῆς, ἡ, Vox, clamor, flatus; ab ἵημι mitto; ſunt enim quædam ἔσεις, i. e. quaſi emiſſiones quædam: vel etiam ab ἴα vox.

Ἰωνιὰ, ιᾶς, ἡ, Violetum; ubi ἴα, id eſt, violæ naſcuntur.

K.

K — DEcimæ literæ Græcorum nota eſt, quam vocant Κάππα ab Hebræo בָּק *Caph*, quod ſignificat volam manûs. In numeris notat viginti, cum acuto præfixo, & ſubſcripto viginti millia; hoc modo K. Etym: dici vult, ὅτι κάπυος ἐστὶν ἔρημα.

Καβάλλης, ου, ὁ, Caballus, equus clitellarius; à καταβάλλω dejicio; ut ſit, qui ſub oneribus premitur: vel à κάπτω edo, & ἅλις ſatis, quòd ſit edacior: vel à κάτη præſepe, & ἄλλος alter; ut ſit ὁ ἐκ κάπος ἄλλης ἐσθίων. Etym:

Καγχάζω, Cachinnor, effusè rideo; factum putatur per Onomatopœiam, imitando ſonum, qui in profuſo riſu editur.

Καγχαλάω, Exulto, ſummo gaudio afficior; factum ex χαίρω gaudeo & χαλάω laxo; Nam *Heſych*: καγχαλάω exponit χαλῶμαι ὑπὸ χαρᾶς, id eſt, animum præ

præ gaudio quasi aperio & laxo, quem dolor contrahit.

Καύχαρ, ρος, ὁ, Aridus ; à καυχαίνω quod est calefacio, arefacio : vel à κάω uro, & καίνω, id est, κόπτω scindo ; quòd ligna arida ad combustionem rescari solent.

Κάδος, ου, ὁ, Cadus ; à χαδῶ, i. e. χωρῶ contineo ; quòd sit liquoris capax.

Καθαίρω, Purgo, lustro ; vel à κατὰ & αἴρω tollo ; sordes purgando tolluntur : vel à κατὰ & αἴρω pro everto. *Martinius.*

Κάθαρμα, τος, τὸ, Sordes ; à καθαίρω purgo.

Καθαρμὸς, οῦ, ὁ, Purgatio, lustratio ; à καθαίρω purgo.

Κάθεδρα, ας, ἡ, Cathedra ; à καθίζομαι sedeo.

Καθεκούσιος, ὁ ἡ, Voluntarius à κατὰ & ἑκούσιος spontaneus.

Καθεξῆς, Deinceps ; à κατὰ & ἑξῆς idem.

Κάθετος, ου, ὁ, Perpendiculum, à καθίεμαι demitto ; quia deorsùm mittitur.

Καθεῖς, Adverb: figillatim, singuli ; à κατὰ & εἷς unus : vel à κὴ εἶτα, & εἷς ; ut sit, unus post unum ; alter & deinde alter : vel etiam à κὴ ἔτι & εἷς, ut sit, unus & adhuc unus.

Καθεύδω, Dormio ; à κατὰ & εὕδω dormio.

Κάθημαι, Sedeo ; à κατὰ & ἧμαι sedeo.

Καθίζω, Sedere facio ; à κατὰ & ἵζω quod ab ἕω colloco.

Καθόρμιον, ου, τὸ, Monile ; à κατὰ & ὅρμος idem.

Καθὼς, Sicut ; à κατὰ & ὡς ut.

Καινὸς, ἡ, ὸν, Novus ; ducamus à κὴ νῦν, ut sit, qui vel nunc est ; sic etiam νέος est à νῦν.

Καίπερ, Etsi ; à κὴ & πέρ.

Καίνυμι, Vinco ; à καίνω occido ; quia victoria bellica præcipuè consistit in cæde hostium.

Καίνω, Perimo, occido ; à κέω findo, seco ; vel à κέω cubo ; ut sit, jacere facio, prosterno : sed *Eustath.* benè à κναίω quod est κόπτω, ξέω, scindo, seco ; *Mart.*

Κα-

Καιρὸς, ὁ, Occasio, tempus; à κεῖρω accidit, contingit, καίρω Etym: vertit *curro*; si rectè, inde & jam καιρὸς commodè ducitur; quia tempus & ejus occasio est in perpetuo cursu.

Κακήγορος, ὁ, Maledicus, qui κακῶς ἀγορεύει, mala de aliquo prædicat.

Κακοπαθέω, Malè affectus sum, quasi κακῶς πάθω, i. e. malè sum aut valeo.

Κακκάβη, ης, ἡ, Cacabus; factum est per reduplicationem ex κάβη quod à κάπτω, id est, κοιλαίνω, excavo; est enim vas excavatum. Etym:

Κακκάω, sive καγκάω. Puerorum vox est, quâ utuntur significantes cacare, hinc κάκκη merda, quia κακὸν τι, i. e. vile quid.

Κακὸς, ἡ, ὸν, { 1. Timidus, meticulosus; quasi χακὸς à χάζω cedo, recedo, quod timidi facere solent. 2. Malus, improbus, idque itidem à χάζω recedo; ut sit, à quo boni omnes recedunt & subterfugiunt.

Κακοχέω, Malè tracto; malè habeo; à κακῶς malè & ἔχω habeo.

Κάκτος, ὁ, ἡ, Spinosa quædam planta, carduus; à καίω uro; quasi urit seu pungit.

Κάλαθος, ὁ, Qualillum; Etym: à κάλον lignum & θέειν currere; quòd in ejus structura ligna in orbem currant seu flexa sint. Quidam aiunt κάλαθον propriè esse sportulam, in quâ lineas lanas reponebant, & ducunt à κάλλη quod ejusmodi lanas significat, & τίθημι pono: alii κάλαθον ad vasa lactis transferunt, & dici volunt quasi γάλαθον à γάλα lac, & τίθημι pono.

Καλαὶς, ἡ, Velum; à κάλως funis nauticus; quo velum tenditur & laxatur.

Κάλαμος, ὁ, ἡ, Arundo; à καλῶς ἀμᾶσθαι. Etym: quòd facilè demetatur.

Καλαμίνθη,

Καλαμίνθη, ης, ἡ, Menthæ ſpecies, calamintha ; dicta, qu: καλὴ μίνθη, id eſt, bona ſeu utilis mentha.

Καλαύροψ, ωπος, ὁ, Pedum ; propriè quod in ſummo eſt repandum ; dicitur enim κάλον αὐ ῥέπον, id eſt, lignum retrò vergens.

Καλιὰ, ᾶς, ἡ, Nidus ; à κᾶλον lignum ; quòd ex lignis ſeu ſarmentis fiat : vel quia καλῶς, id eſt, affabrè ab ave conditrice fit, & quaſi arte. —— Componit: nidos—— —*Virgilius*.

Καλλιέλαιος, ος, ἡ, Frugifera olea ; qu: καλὴ ἐλαία pulchra olea.

Καλλιερέω, ήσω, Lito ; quaſi benè ſacrifico, i. e. felici eventu ; à καλῶς benè & ἱερεύω ſacrifico.

Κάλλος, ους, τὸ, Pulchritudo, decor ; à καλὸς bonus ; forma eſt corporis bonum : vel à καλῶ voco ; quòd forma homines allicit.

Καλύνω, Orno ; à κάλλος pulchritudo.

Κάλλωτρον, ου, τὸ, Id quo aliquid ornatur ; à καλλύνω orno.

Καλλωπίζω, Decoro : propriè pulchros oculos facio ; à καλὸς bonus, pulcher, & ὠψ oculus.

Καλοκἀγαθὸς, ὴ, ὁ, Bonus, qui eſt abſolutæ & conſummatæ probitatis ; à καλὸς bonus καὶ & ἀγαθὸς bonus.

Κάλον, ου, τὸ, Lignum ; à κάω uro : vel quia κάεται ὅλον, i. e. totum igni imponitur, & non in partes diffiſſum, ut placet *Harmaro*.

Καλόπους, οδος, ὁ, Ligneum pedem habens, i. e. πόδα ἐκ κάλων. eſt & ipſe pes ligneus.

Κάλως, Vide κάλως. infrà.

Καλὸς, ἡ, ὸν, Pulcher, decens, honeſtus ; Etym: à κάζω, id eſt, orno ; non malè. *Plato* à καλεῖν, id eſt, vocare ; quòd ad ſe vocet & alliciat.

Κάλπη, ης, & κάλπις, ιδος, ἡ, Urna, hydria ; à κόλπος ſinus, quòd ſit ſinuoſa ; aut à καλύπτω, tego, quòd occultet liquorem, vel quòd mortuorum cineres tegat : ſed *Euſtath*: κάλπις ἔπωθεν λέγεται, ὡς καλεῖσα πίνειν, i. e. ad bibendum vocans.

Κά-

Καλύβη, ης ἡ, Tugurium; à καλύπτω tego.

Κάλυξ, κος, ὁ, Rosa clausa, calyx, vulgò (nec malè) derivatur à καλύπτω tego, quia est tectus flos, nondum revelatus. fortè ad rem meliùs à καλέω claudo; schol: *Nic:* κάλυξ τὸ κεκλεισμένον ἄνθος τοῦ ῥόδου, id est, rosæ flos tectus & clausus.

Καλύπτω, Tego, velo; ducere possis à καλὸς pulcher, decens; ferè enim ornatûs causâ sunt tegumenta: vel secundùm *Har:* quasi κάλλος τινὸς; i.e. pulchritudo tecta subest, & ab injuria cœli conservatur; Metaphorâ à mulieribus delicatulis ductâ.

Κάλως, ω, vel κάλως, ὁ, Rudens, funis nauticus; ἀπὸ τοῦ χαλᾶν, quòd laxetur & demittatur in aquas.

Κάμαξ, ακος, ἡ, Vitis pedamentum seu adminiculum; Etym: quasi κάμναξ à κάμνω laboro; quia velut laborat gestando onere.

Καμάρα, ας, ἡ, Camera, fornix, testudo; quia pondere quasi κάμνει, id est, laborat, ferendo nititur.

Κάμηλος, ου, ὁ, vel ἡ, Camelus; Græci, qui suam vocem putabant, ducunt à γαμαί, id est, humi; quòd humi cubans onera suscipiat. alitèr quasi κάμψας quia κάμπτει μηρὸς, id est, femora inflectit, cum sese inclinat: vel à κάμπτω flecto, & ὅλος totus; quòd ad onera suscipienda totus incurvatur: vel quia sub mercibus dorso impositis κάμνει, id est, laborat & fatiscit.

Κάμιλος, ου, ὁ, Funis nauticus; à κάμνω laboro, fatigor; quia extensione quasi fatigatur. *Harm.*

Κάμμορος, ου, ὁ ἡ, Infœlix; pro κακόμοιρος, cui κακὸς μοῖρος, i. e. fatum malum & inimicum.

Κάμινος, ου, ὁ, Fornax, ignis quasi à καύμων ὁ à καίομαι succendor, vel à καῦμα æstus.

Κάμνω, μῶ, vel μῶμαι, κεκμηκα, Lassesco, fatigor, deficio, ægroto; ducunt nonnulli à κάμπτω flecto; nã qui lassescit, ejus vires κάμπτονται flectuntur & retunduntur.

Κάμπτρα,

Κάμπτρα, ας, ἡ, Capsa ; quæ fiebat ex lignis flexis ; à κάμπτω flecto.

Κάμπτω, Flecto, inflecto ; à γνάμπτω, quod est, flecto, primò γόυ genu ; deinde & alia.

Καμπύλος, η, ὁ, Curvus ; à κάμπτω flecto.

Κάναβος, ου, ὁ, Lignum tenue ; à κάννη canna, arundo. *Martin.*

Κάναθρον, ου, τὸ, Currus ex storea ; à κάννη storea, quia inde fit.

Καναχέω, ήσω, Resono ; à κανὸν ἀχεῖν, id est, ἠχεῖν, sonare.

Κάνεον, ου, τὸ, Canistrum ; à κάνη vel κάννη storea, quia inde fit.

Κάνης, ητος, ὁ, Canistrum ; à κάνη canna ; ex qua plectitur.

Κάνθαρος, ου, ὁ, Scarabæus : dictus quia ὀρύσσει, id est, nascitur ex stercore κάνθωνος, id est, asini.

Κάνθαρος, ου, ὁ, Poculum, cantharus ; dici volunt ab autore seu inventore ; aut à κάννη, quia oblongior est & cavus, ut canna.

Κανθήλιος, ου, ὁ, Asinus ; à κάνθων idem ; inde κανθήλια clitellæ.

Κανθὸς, οῦ, ὁ, Oculi angulus, hirquus ; Etym: à κνήθω prurio ; pruritum excito ; oculorum enim angulis pruritus sæpè accidit ab acri humore eò affluente.

Κάνθων, ωνος, ὁ, Asinus ; an à κοπεῖν, id est, laborare, & νωθὴς piger ; est laboriferum, & tamen pigrum animal.

Κάνναβις, & κάναβις, Cannabis ; à κάννη arundo ; arundine seu caule est commendabilis.

Κανὼν, όνος, ὁ, Regula in libra, mensurâ, & aliis ; à κάννη calamus ; quia est calamus, quo aliquid examinatur.

Κάπη, ης, ἡ, Fossa ; à σκάπτω fodio.

Κάπη, ης, ἡ, Præsepe ; à κάπτω edo ; quòd sit locus, ubi jumenta pabulum edunt.

Κάπηλος, ου, ὁ, Caupo, institor, vulgò quasi κακώνων πηλὸν, id est, οἶνον, vinum vitians & adulterans : vel à χέω fundo & πηλὸς vinum, Etym: Ducit *Harm.* à κάπτω comedo ; quòd caupones ut plurimùm sint edaciores, & semper aliquid esitent : vel à κάω uro & πηλὸς vinum ; quòd viatori vinum adurere soleant.

Καπηὸς,

Καπνὸς, ῦ, ὁ, Fumus; à κάπτω ſpiro: vel à κάω uro & πνέω ſpiro; fumus eſt ſpiritus ex uſtione, ſive exhalatio ſicca, orta ex lignis concrematis.

Καπνοῦχος, ου, ὁ, Tubulus; à καπνὸς fumus & ἔχω contineo; intellige tubulum, per quem fumus exit; caminum, καπνοδόχον.

Κάπρος, ου, ὁ, Aper, verres; ducamus à κάπτω edo, quia vorax.

Καπυρὸς, ῦ, ὁ, Torridus; à κάω uro & πῦρ ignis.

Κάρα, τὸ, & κάρη, ἡ, Caput, vertex; à κείρω tondeo: aut à κρείω impero, quia eſt princeps pars corporis: vel per Metatheſin ex ἄκρα ſumma; quòd ſit corporis pars ſumma.

Καραβὸς, ῦ, ὁ, Cancer marinus; quia τῷ κάρᾳ βαίνει, id eſt, capite incedit.

Καραδοκέω, ήσω, Expecto; propriè, capite exerto ad videndum; quaſi τῇ κάρῃ δοκεύω, id eſt, capite expecto & obſervo.

Κάρδαμον, ου, τὸ, Naſturtium, herba; Perſarum opſonium; quia κάρα δαμᾷ, id eſt, caput tentat acrimoniâ ſuâ.

Καρδάμωμον, ου, τὸ, Cardamomum; à κάρδαμον & ἄμωμον, habet enim cum cardamo & amomo ſimilitudinem.

Καρδία, ας, ἡ, Cor, animus; quaſi κεαρδία à κέαρ cor.

Κάρδοπος, ου, ἡ, Mactra, alveus, in quo farina ſubigitur: ducamus à κεράω miſceo, & δέφω ſubigo; quia ibi aqua & farina miſcetur ac ſubigitur.

Κάρηνον, ου, τὸ, Caput, vertex; à κάρα caput: vide ſuprá.

Καρίναι, αἱ, Præficæ; à κὴρ mors; nam ſunt mulieres conductitiæ, quæ mortuos lugent: vel dictæ ſunt, quòd è Caria eſſe ſolerent. *Martin:*

Καρὶς, Squilla, galbacus; dictus à κάρα caput; quia maxima pars corporis ejus caput eſt.

Καρκίνος, vel καρκῖνος, ὁ, Cancer, piſcis & morbus; à κάρα κινεῖν, id eſt, caput movendo.

Κάρος, ου, ὁ, Sopor cum gravedine, veternus; à κάρα caput, cui accidit.

Κάρ-

Κάρπαι, vel κάμπαι, Vermes, qui oleis innascuntur; à κάμπτω flecto; quia movent se flectendo.

Κάρπασος, ου, ἡ, Medicamentum quoddam venenatum, quod soporem affert; fit à κάρος sopor & ποιῶ facio.

Καρπίζω, Fructum decerpo, defrugo; à καρπὸς fructus.

Καρπόβρωτος, ον, Id unde καρπὸν βρώσκειν i. e. fructū edere licet.

Καρπὸς, οῦ, ὁ, Fructus; *Eustath*: ducit à κάρφω, id est, ξηραίνω sicco; quòd καρπὸς tum dicatur, cum ad maturitatem coctus sit, humore eo deficiente, qui in viriditate ascendebat. Fructus plurimi sunt capitati & succulenti, ut poma, pira, ficus, &c. ideò καρπὸς esse possit à κάρα caput, & ὀπὸς succus: vel quia κάραν ποιεῖ, i. e. caput plantæ constituit. *Harmarus*.

Καρπόω, ώσω, Fructum (i.e. καρπὸν) colligo, carpo, ad fruendum.

Κάρρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Fortior, melior; Etym: derivat tanquam tertium comparat: à κρατὰς fortis, sicut βράσσων à βραχὺς: nisi velis à κρείω, quod significat κρατῶ, vinco, supero.

Κάρτα, Valdè, à κάρτος, pro κράτος robur.

Κάρταλλος, ου, ὁ, Cophinus, seu corbis in angustum desinens; ducamus à καρτὸς tonsus, scissus; quia ex scissis virgulis contexi solet. *Martin*:

Καρτερὸς, οῦ, ὁ, Robustus; à κάρτος robur, pro κράτος.

Καρύα, ας, ἡ, Nux, Juglans, arbor; à κάρα caput; quia gravedinē capiti afferunt ejus arboris folia: vel potiùs, quia est fructus capitatus, rotundus ceu caput.

Καρύκη, ης, ἡ, Condimentum, edulium quoddam *Lydorum*; sunt qui deduci putant à κάρυον juglans, aliquod juglandium genus huic condimento admisceri suspicantes.

Κασάλβη, ης, & κασαλβὰς, άδος, ἡ, Meretrix; ἀπὸ τοῦ κεκλεῖν καὶ σοβεῖν, hoc est, vocando & expellendo; quia intrò vocat amasios, si non habeat; si habeat, expellit ad intrò vocandos alios; ut vult Schol:

Ari-

Aristophanis & *Suidas*: vel à κάσσα i. e. πόρνη, meretrix, & λώβη opprobrium, dedecus.

Κασίγνητος, ου, ὁ, Frater ex utroque parente, germanus; à κάσις frater, & γείνομαι nascor; ut sit frater ex iisdem parentibus natus.

Κάσις, ιος, ὁ καὶ ἡ, Frater vel soror; fortassè, quasi ἄκασις ab Hebr: אָח *ach*, id est, frater; sed velim à γάω genero quasi γάσις: ut sit, cui idem principium generationis.

Κάσσα, ης, ἡ, Meretrix; dicta quòd se illecebrosè κάζει, i.e. ornat & fucat; aut quia κάεται, i.e. ardet, scil: libidine; aut etiam quia ἄσσον κάει, i. e. propè urit.

Κασσία, ας, ἡ, Cassia, frutex aromaticus, in Arabia nascens; Etym: ducit à κάζω orno; ut sit, ἡ διὰ τῆς εὐοσμίας τὰς αἰσθήσεις κάζουσα, hoc est, id quod propter fragrantiam sensibus placet, eósque quasi ornat.

Κασσίτερος, ου, (Atticè καττίτερος) ὁ, Stannum; Etym: à θᾶσσον τείρεσθαι, i.e. quòd facilè teratur; est euim fragile.

Κάστωρ, ορος, ὁ, Fiber, qui propè nihil est nisi venter: ideo ducunt à γαστὴρ venter; quid si à κέω findo, & στορέω sterno? nam secat & sternit arbores mira solertia. *Martin*:

Καταῖτυξ, γος, ἡ, Cassis, galea sine crista, & humilis seu depressa; παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι, quòd deorsùm sit fabricata, non in altum.

Κατάλυμα, τος, τὸ, Diversorium; à κατὰ & κύω solvo; ut sit, ubi jumenta solvuntur, ut ab oneribus & laboribus cessent.

Καταμάω, Accumulo, sic ut solent facere οἱ ἀμῶντες, i. e. qui metunt.

Καταργέω, ήσω, facio ἀργὸν, i. e. ἀεργὸν inefficacem, inutilem; antiquo, abrogo.

Κατάῤῥοος, & contractè κατάῤῥους, ου, ὁ, Defluxio, peculiariter humoris descensio è capite in os; à κατὰ de, & ῥέω fluo.

Καταστολὴ, ῆς, ἡ, Vestitus; à κατασέλλομαι amicio: quia στέλλω et etiam instruo vestitu, orno.

Καταπέλτης, ου, ὁ, Catapulta; machina & telum bellicum; à κατὰ & πάλτη pelta, jaculum.

Κατήγορος, ου, ὁ, Accusator, qui contra aliquem loquitur; à κατὰ contra, & ἀγορεύω pro quo usit. ἀγορεύω dico.

Κατήλιφ, πος, vel φος, ἡ, Tabulatum, trabs, scalæ; ducamus à καταλείπω relinquo; ut sit trabs in qua superstructa aliqua moles relinquitur ut incumbat.

Κατηφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Pudibundus, subtristis; à κάτω infra & φάος lumen, oculus; ut sit, ὁ κάτω βάλλων φάη, qui præ pudore aut tristitiâ, lumina deorsùm mittit.

Κάτω, Infrà, deorsùm; à κατά.

Καυκαλὶς, ίδος, ἡ, Herba quædam ex olerum genere; quia vehementer excalefacit & deficcat, possit esse quæ: καῦον καυλίον, i. e. herba urens.

Κανὸς, ἡ, ὸν, Malus; à κενὸς vanus.

Καυχάομαι, ήσομαι, Glorior, exulto; ab αὐχέω glorior.

Κάχρις, vel κάγχρις, υος, ἡ, Hordeum tostum; à καίω uro, & χρὼς color, ob ustum colorem, h. e. ustione contractum.

Κάμπτα, Capsa, cista; sive à κάμπω flecto; quòd ex flexis lignis fiat: sive à κάπτω edo; ut sit cista, in quam ponuntur edulia.

Κεάνωθος, ου, Spina quædam; an quia κεῖ ἄνωθεν, i. e. suprema parte secat & pungit?

Κέαρ, ατος, & κῆρ, κῆρος, τὸ, Cor, animus; à καίω uro; quia cor fons caloris, quem in universum corpus expandit: vel à κέω findo, quòd dolore diffindatur: vel quòd in tres angulos dividatur.

Κέδμαλα, τὰ, Diuturni ex defluxione affectus, præcipuè circa coxendicem; à κέω scindo, quòd dolore velut secent.

Κεδνὸς, ἡ, ὸν, Sapiens, venerandus; à κήδω curo; ut sit cura dignus: vel à κόω, i. e. νοῶ intelligo. Etym:

Κέδρος, ου, ἡ Cedrus; nomen ei esse potest à κέω uro; uritur ex ea pix celebris, quæ cedria vel cedrina dicitur:

vel

vel à κίω findo; quòd κίεται ῥᾳδίως, i. e. facilè finditur: vel à κίω uro & ἱδρόω sudo; quòd inter urendum picem celeberrimam exudet.

Κεῖμαι, κεῖσομαι, Jaceo, positus sum; contr. ex κέεμαι quod à κέω cubo; ut sit quasi κέων εἰμὶ, i. e. cubans sum.

Κειμήλιον, ου, τὸ, Supellex depositа, immobilis, preciosa; dicta quia κεῖται, i. e. jacet extra usum, vel immobilis; vel etiam quia supellex pretiosa majore cura solet reponi.

Κειρία, ας, ἡ, Fascia, quâ mortuus involvitur, fascia sepulcralis; quasi κηρεία à κῆρ, mors.

Κείρω, Tondeo, abscindo; possit esse à κέω scindo.

Κέω, Jacere cupio; ex κέω, unde κεῖμαι jaceo.

Κεκλήγω, Clango, fremo; ex κέκληγα, præt: verbi κλάζω clango.

Κεκράγω, Clamo; à κέκραγα, præt: med: verbi κράζω clamo.

Κεκρύφαλος, ου, ὁ, Reticulum, quo mulieres compescunt crines; à κρύπτω abscondo, cujus præter: κέκρυφα.

Κέλαδος, ου, ὁ, Strepitus, tumultus, à καλέω voco, scil: tumultuosè: vel à κέλω jubeo, hortor, & ἄδην abundè, quod fieri non solet sine strepitu quodam.

Κελαινεφὴς, ὁ ἡ, Nubes reddens atras; à κελαινὸς niger, & νέφος nubes. Epith: Jovis *Il.* c.

Κελαινὸς, νὴ, ὸν, Niger à κελὸς niger, vel quasi ϝελαινὸς à μέλας niger.

Κελαρύζω, Murmuro, strepito, cum sonitu fluo; an à καλέω voco & ῥέω fluo? *Martin*: potiùs à κέλαδος strepitus, & ῥύω fluo; aquæ cum murmure & strepitu quodam fluunt; nam verbum hoc κυρίως ὅτι τῶν ὑδάτων λέγεται, id est, propriè de aquis usurpatur. Etym: qui ducit à λα valdè & χρύζω, quod à χρῶ, i. e. φωνῶ sono.

Κελέβη, ης, ἡ, Poculum; à χεῖν fundere & λοιβὴ, i. e. libamen; ut sit vas πρὸς τὸ λείβειν, i. e. libationibus serviens.

Κελεὸς, οῦ, Avis perniciissima, galgulus; ergo potest esse à κέλλω celeritèr curro.

Κέλευθος, ου, ἡ, Via; quasi ἔλευθος ab ἐλεύθω venio, pleonasmo lite-

ræ κ. alii à κέλλω, i. e. βαδίζω eo, gradior, appello.

Κέλευσμα, τος, τὸ, Celeusma, mandatũ sive hortamentum quod nautis datur ad hoc vel illud faciendum; à κελεύω jubeo, hortor.

Κελεύω, Jubeo; à κέλω vel potiùs κέλομαι, h.e. jubeo, hortor.

Κέλης, ητος, ὁ, Celes, equus desultorius; à κέλλω celeritèr curro, quòd sit velox.

Κέλλω, λῶ, Appello ad portum, pervenio; vel velocitèr curro; à κίω eo.

Κελὸς, ῦ, ὁ, Niger; à κέω uro; fit enim ex ustione: aliter à μέλας niger.

Κέλυφος, εος, τὸ, Cortex; possit esse à καλύπτω tego: quia tegit lignum arboris.

Κέλω, vel ομαι, Jubeo, hortor; à καλῶ voco; est enim voco ad aliquid.

Κεμὰς, άδος, ἡ, Hinnulus cervi, caprea, dama; quasi κοιμὰς à κοιμάομαι cubo; quòd in spelunca adhuc latitet, nec audeat sese sylvis committere.

Κενεὼν, ῶνος, ὁ, Locus sub pectore concavus & ossibus carens; dicitur, quòd sit κενὸς ὀστῶν, i. e. ossibus vacuus.

Κενὸς, ῦ, ὁ, Vacuus, inanis; ducamus ab ἰνέω inanio, κ otiosè præposito, quod frequens est, ut in καρπάλιμος &c. alii quasi σκηνὸς à σκηνόω habito; ut sit ἐν ᾧ ἐστί τι σκηνώσασθαι, καὶ βάλλειν, i. e. locus vacuus, adeóque capax, ut in eo aliquid reponi possit. alii quasi κανὸς à καίω uro, ut sit κεκαυμένος καὶ σπουδὸς ὤν: vel quasi κινὸς à κινῶ moveo, quòd res leves & ponderis inanes huc vel illuc facilè moveantur. Etym:

Κεντέω, ήσω, Pungo, stimulo; à κέειν findere: legitur etiam in Aor: I. κένσαι, tanquam à κέντω.

Κέντρον, ου, τὸ, Stimulus; à κεντέω pungo: item centrum, vox Mathematica.

Κέπφος, ου, ὁ, Avis quædam marina levissima; item homo levis, stolidus; à κοῦφος, levis.

Κεραία,

Κερρία, ας, ἡ, Cornu; apex, ut corniculum; à κέρας cornu.

Κεραμεύς, έως, ὁ, Figulus; à κέραμος terra figularis.

Κέραμος, ου, ὁ, Terra figularis; quasi ἔραμος ab ἔρα terra: vel à κίω uro & ἔρα terra; ut sit terra quæ in vasa uri potest: quid si à κεράω misceo? quia ad figulina expetitur terra benè temperata.

Κεράννυμι, Misceo; à κεράω, idem.

Κέρας, ατος, τὸ, Cornu; à κάρα caput, cujus est ceu germen & ornamentum: vel à κείρω scindo; quòd bestiarum cornua in multos ramos dividantur.

Κέρασος, ου, ὁ, Cerasus; arbor dicta à Cerasunte urbe, juxta quam abundè florent: vel à κῆρ κῆρος cor, quòd τὰ κεράσια, id est, cerasi fructus cordis specie & colore in pomariis nostris visuntur, quæ Anglicè dicuntur, Heart-cherries. *Harm:*

Κεράτιον, ου, τὸ, Siliqua; à κέρας cornu; quia corniculata est.

Κεραυνὸς, οῦ, ὁ, Fulmen; à κείρω scindo, & αὔω uro; fulmen enim penetrat & urit: vel à κείρω & αὔω fulgeo; fulmen enim nullum est sine fulgure. *Varin:* παρὰ τὸ κερατίζειν καὶ αὔειν, ut sit metaphora ab animalibus, quæ cornu petunt.

Κερδίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Melior; à κέρδος lucrum.

Κέρδος, ους, τὸ, Lucrum; sic dictum quia κέαρ ἔδει, i. e. cor oblectat: vel à κέαρ cor, & δῶ do, i. e. lucro cor appono & applico.

Κερδὼ, όος, οῦς, ἡ, Vulpes; à κερδαλέος versutus; vulpes enim est animal astutum; vel à κέρδος lucrum, quòd prædæ lucro quasi inhiet.

Κερκὶς, ίδος, ἡ, Radius textorius, ad pulsandum idoneus; à κέρκω pro κρίκω pulso; quia dum tela fit pulsatur.

Κέρκωψ, ωπος, ὁ, Versutus, fraudulentus; à κέρκος cauda, & ὤψ vultus, oculus; sumptâ Metaphorâ à canibus, qui oculis & caudis adblandientes mordent.

Κερκοπίθηκος, ου, ὁ, Simia caudata; à κέρκος cauda & πίθηκος simia.

Κέρκος, ου, ἡ, Cauda; à κρίκω pulso; quia sæpè agitatur & q: pulsatur.

Κέρμα, τος, τὸ, Segmentum æris, numulus ; à κείρω ſeco.

Κέρνος, ου, ὁ, vel εος, τὸ, Vas fictile, multos cotyliſcos in ſe continens, quos feſto die fructibus omne genus implebant, & ex religionis avitæ ritibus ad ſacra deferebant : proprium id fuit miniſterium eorum, quos vocabant *cernophoros* ; ergo κέρνος dici potuit quòd varia in eo miſcerentur, à κεράννυμι miſceo.

Κερτόμος, ου, ὁ, ἡ, Maledicus ; à κέαρ cor & τέμνω ſcindo ; quòd calumniæ cor & animum quaſi ſcindant.

Κεφχνὸς, νὴ, νὸν, Durus, aſper ; à κέρχω exaſpero.

Κεστὸς, οῦ, ὁ, Veneris cingulum ; *Euſtath.* ducit à κεντέω, i. e. orno ; vel κέντημα, quod eſt κεντεῖν pungere ; ut ſit, acu pictus, quod ſine crebra punctione fieri nō poteſt.

Κέστρα, ας, ἡ, Genus teli militaris, malleus, ſudis ; ſolebat autem ſudis præuri ; ergo à κέω uro ; vel à κείω findo, quòd mallei opera & uſu lignum findimus.

Κεύθω. σω, Occulto, abſcondo : à κέω, jaceo, repoſitus ſum.

Κεφαλὴ, ῆς, ἡ, Caput ; videtur dici, quòd eſt pars ea corporis, in qua omnia ſunt duplicata ; oculi, palpebræ, aures, tempora, nares, ab Hebræo כָּפַל, quod eſt duplicare ; ſed ἀπὸ τοῦ κεκυφῶσθαι, id eſt, curvitate appellari tradit *Suidas*. aliis dici videtur quaſi καλύπτη à κάλυπτω tego ; quòd ibi cerebrum occultatur : aliis qui : κεφάλη, quòd ἐν αὐτῇ κεῖται τὰ φάη, i. e. in capite ſiti ſint oculi, qui ſunt corporis ſpeculatores.

Κηδεμὼν, όνος, ὁ, 1. Tutor, curator ; à κήδω curo.
2. Funeris & exequiarum curator ; à κῆδος funus.
3. Affinis ; à κῆδος affinitas, nuptiæ.

Κηδεστὴς, οῦ, ὁ, Affinis gener, ſocer ; à κῆδος nuptiæ.

Κηδέω, ῶ, ήσω, & έσω, Curo, curam gero ; à κέω uro ; ut ardentem curam ſignificet, qualem propinqui de ſe mutuò habent.

Κῆ-

Κῆδος, εος, τὸ, Cura, mœror; à κῆρ cor & ἔδω edo; cura enim & triſtitia quaſi cor edunt.

Κήδω, Mœrore afficio; à κῆδος mœror.

Κήθιον, & κηθάϊον, ου, τὸ, Vaſculum, in quod conjiciuntur ſortes; à κεύθω occulto, quia occulit ſortes, donec palàm educantur.

Κήλεος, α, ον, Urens, ſplendens; à καίω uro.

Κήλη, ης, ἡ, Tumor, ramex; quia durus eſt & quaſi lignoſus; duci poteſt à κᾶλον lignum.

Κηλὶς, ῖδος, ἡ, Macula; à καίω uro, ut ſit uſtione facta.

Κῆλον, ου, τὸ, Jaculum ex ligno; à κᾶλον quod eſt lignum; propriè ſiccum κηλόν.

Κηλὸς, ὸν, ὁ, Siccus; à κέω uro; ſiccitas enim eſt à calore.

Κηλόω, Precor; poëticum, à κηλέω mulceo; ut ſit deum mulcere precibus.

Κηρὸς, ὸν, ὁ, 1. Fræni genus; à κάμπτω, flecto; quia flectit & incurvat equi collum. *Varin*: à κάμνω laboro, quia ſuo fræno jumentum laborat: vel à κάπτω mando —— *Stat ſonipes & fræna ferox ſpumantia mandit* —— *Virg*:
2. Reticulum, ſeu fiſcella è viminibus plexa; haud malè à κάμπτω flecto, quia & flexibilis.

Κῆπος, ου, ὁ, Hortus; à κάπω, id eſt, πνέω flo, ſpiro; in horto liberiùs ſpiramus; & ipſe eſt locus perſpirabilis διὰ πνεόμενος.

Κὴρ, κηρὸς, ἡ, Sors, fatum; poſſit referri ad κείρω ſeco, quòd filum vitæ ſecat: vel à καίω uro; quòd mortuos olim cremarent: vel etiam à κείρω depopulor; quòd omnia depopuletur.

Κῆρ, κῆρος, τὸ Cor; ex κέαρ cor, per contractionem.

Κηρεία, ας, ἡ, Faſcia ſepulcralis, quæ & κειρεία & κειρία, à κὴρ mors.

Κηρίον, ου, τὸ, Favus, cerea cellula, ubi apes mellificant; à κηρὸς cera.

Κηρὸς, ὸν, ὁ, Cera: quia καιόμενος ῥεῖ, i.e. fluit, dum uritur: vel à καίω uro & ῥᾳδίως facilè, quòd facilè liqueſcat.

Κηρύβια, τὰ, Folliculi fabarum, rejectamenta, quæ decedunt, dum coquuntur; possis ducere à κείρω seco, quia resecantur. *Martin:*

Κήρυξ, υκος, ὁ, Præco; à κράζω clamo: vel quasi γήρυξ à γῆρις vox, sonus; vel ab ἐρῶ dico. Etym:

Κῆτος, εος, τὸ, Cetus, piscis inusitatæ magnitudinis; à κῶ, i. e. κεῖμαι jaceo; quia jacet tanquam moles ingens.

Κηφὴν, ῆνος, ὁ, Fucus ex apum genere; quasi καφὴν à κάπτω edo; quia edit tantùm, non operatur: vel qu: κωφὴν à κωφὸς fatuus, inefficax. Etym:

Κηώδης, & κηώεις, ὁ, Benè olens; à καίεσθαι, i. e. odoris causâ accēdi.

Κίβδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Cui scoria immixta est; Metapho: non sincerus, fucatus. *Eustath*: affert ex aliis etymon à χίος quæ est urbs inter Samum & Lesbum; & δηλοῦν ostendere; ut sit quasi χίδηλος; quos enim Chiorum nummos Athenienses rejiciebant, eos solebant χιάζειν, i. e. literâ χ notare, ad significandam κέρμοτος φαυλότητα, i. e. nummi improbitatem. *Varinus* habet κίβδηλα ὑπὸ τῶν χίων δεδηλημένα, i. e. βεβλαμμένα, hoc est, à Chiis læsa: item ὑπὸ τοῦ χιὸς qui vermis est, δεδελημένα: sed ducam à κίβδης, id est lutum, ut κίβδηλον sit impurum, luteum, cui scoria admista est.

Κίβισις, ιος, ἡ, Pera, sacculus, ubi κεῖται βόσις, i. e. cibus reponitur: vel à κίω eo, & βόσις cibus; quòd viaticum, id est, cibum itineri paratum servet.

Κιβωτὸς, οῦ, ἡ, Arca, cista, capsa; à κίβος, quæ vox est barbara cibum significans, vel παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ τὴν βόσιν, quòd in ea cibus reponi solet.

Κιγκλὶς, ίδος, Cancelli; foramen, per quod immittitur clavis: à κλείς clavis, vel à κλείω claudo: vel à κλεὶς clavis, & κινέω moveo; quòd sit foramen, per quod clavis moveatur.

Κίγκλος, ου, ὁ, Cinclus, avis quædam; dicitur ex eo quia crebrò caudam movet; à κινῶ moveo & κλείς. *Martin:*

Κιθάρα,

Κιθάρα, ας, ἡ, Cithara; à κεύθειν vel potiùs κινεῖν ἔρωτας, id est, quòd cieat amores: vel παρὰ τὸ κινεῖν ῥᾳδίως, quòd facilè percutiatur. Etym:

Κίθαρος, ου, ὁ, Citharus piscis; dici putat Etym: à κιθάρα cithara; quòd ossa ejus citharæ fidibus sint similia.

Κίκιννος, ου, ὁ, Cincinnus, cirrus; à κυκᾶν confundere, reduplicatâ primâ syllabâ.

Κικκὸς, οῦ, ὁ, Gallus: videtur à sono ita dici: vel à κίκυς robur, quòd sit pugnax.

Κίκυς, υος, ἡ, Vires, robur; poët: Etym: à κίω moveo, quia ὁ ἰσχυρὸς ἐκ κινήσεως φαίνεται, i. e. fortitudo ex motu dignoscitur.

Κίμβηξ, vel κίμβιξ, Animalculum è vesparum vel apum genere; item parcus, sordidus; à κεῖμαι jaceo, repositus sum, & βαιὸς parvus; ut sit, qui tenuissimas quasque res stipat & in cimelia reponit.

Κινάβρα, ας, ἡ, Canum cibus; quasi κυνῶν βορὰ, i. e. canum esca.

Κίναδος, ὁ & τὸ, Vulpes: à κινῶ moveo, & ἄδην abundè; quòd vulpes se valdè motitet: vel à κινεῖσθαι ἀναιδῶς, i. e. turpitèr moveri; quid si potiùs à κύων canis? est enim vulpes canini generis. *Mart:*

Κίναιδος, ου, ὁ, Cinædus; quasi κενὸς αἰδοῦς, i. e. pudore & verecundia vacuus; vel quasi κινῶν αἰδοῖα, i. e. pudenda movens.

Κίνδαλος, ου, ὁ, Clavus, paxillus; quoniam mobilis, à κινεῖν movere & ἅλις satis, vel ἅλλομαι salio.

Κίνδαξ, ακος, ὁ, Agilis, mobilis; à κινεῖν movere.

Κίνδαφος, ου, ὁ, Vulpes, idem quod κίναδος suprà, & ex eo factũ.

Κίνδυνος, ου, ὁ, Periculum, à κινῶ moveo & δέος timor; periculum enim movet metum: vel à κινῶ & ὀδύνη dolor; quòd etiam dolorem pariat, ut sit κινόδυνος, & per syncopen κίνδυνος: vel à κινῶ & δύη infortunium; in periculis constitutos infortunium invadit.

Κινέω, Moveo; ab ἶν nervus, vis; motu demonstrantur vires:

vires : vel potiùs à κίω eo, motus primus & evidentissimus est itio, seu loci mutatio.

Κινύρα, ας, ἡ, Musici instrumenti genus, querulas & lamentabiles pulsatu reddens voces ; à κινύρομαι lamentor : vel à κινῶ moveo, & νεῦρον nervus ; quòd non nisi tactis percussisque nervis resonet.

Κινύρομαι, Lamentor : Etymol: vult vocem hanc propriè dici de mugitu boum ; ducitque à κινῶ moveo, & ὄρχ cauda ; quòd boves inter mugiendum caudas subinde movere soleant : vel quasi κινῶν ἔρομαι, id est, movens me scisitor quid faciam, quò me vertam. *Harm:*

Κίρκος, ου, ὁ, Circulus ; potest referri ad γυρὸς curvus. *Martin:*

Κιρνάω, ήσω, Misceo ; à κεράω, quod idem significat.

Κιρρὸς, ᾶ, ὁ, Fulvus ; à καίω uro.

Κιρρὶς, Species accipitris, & piscis ; à κιρρῷ, i.e. fulvo colore.

Κιρσὸς, ᾶ, ὁ, Varix, cum vena à multo sanguine dilatatur ; puto à κιρρῷ colore, id est, ξανθῷ, ἐρυθρῷ.

Κὶς, κιὸς, ὁ, Cis, vermis qui lignum aut frumentum absumit ; referri potest ad κέω seco, scindo.

Κίσσα, & κίττα ης, ἡ,
1. Pica, i. e. avis quædam varicolor, garrula gulosa, libidinosa ; *Var*: ducit à κίειν σεύεσθαι, quòd cũ vehementia ruat ad τὸ συνεσπάζειν, id est, coitum.
2. Pica, id est, absurdorum ciborum desiderium, quo mulieres gravidæ tentantur ; à κὶς vermis ; oritur enim ex humore acri ventriculum arrodente. *Harm:*

Κίσσηρις, εως, ἡ, Pumex ; *Var*: ὥσπερ τὸ κινούμενον ἐν τῇ σαίρᾳ, quòd inter verrendum moveatur ; est enim levis, quem facilè verriculo attollas : aut à κὶς vermis & λὶς lapis, quò sit λίθος οἷον ὑπὸ κιὸς διαβεβρωμένος, scil: quòd sit lapis fistulosas habens cavernulas & foraminula, ut videatur erosum exesúmque esse ab isto vermiculo, qui κὶς nominatur : vel

à

à κίω uro & σίρω arefacio; fit sæpè ab ustione lapidis veri, & siccandi usum habet.

Κισσὸς, Atticè κιττὸς, ὁ, ὁ, Hedera; possit esse à κίω findo, quia hedera alias arbores scindit & perdit: ergo & à κίσσω, id est, osculari; quia alias arbores amplexatur & quasi osculatur: vel à κίω eo, quòd in parietes latè serpat.

Κισσήρης, ες, ὁ ἡ, Hedera redimitus; à κισσὸς hedera & ἄρω apto.

Κισσύβιον, ου, τὸ, Poculum è ligno hederaceo; à κισσὸς hedera: vel παρὰ τὸ κεχύσθαι εἰς αὐτὸ τὸν οἶνον, id est, quòd in ipsum vinum effundatur; ut poculum generalitèr significet. Etym:

Κιχάω, άνω, ημι, Invenio, assequor, comprehendo, à χῶ capio; vel à κίω eo & χῶ capio.

Κιχάω, & κίχημι, Commodo, utendum do; à χράω idem.

Κίων, ονος, ὁ vel ἡ, Columna; *Var*: ducit à κίειν ἢ ἀνιέναι εἰς ὕψος, id est, quòd sursùm quasi eat & ascendat: vel qu: ἰὼν, id est, ascendens per pleonasmum τοῦ κ. Etym:

Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, Clamor, clangor; à κλάζω clamo, clango.

Κλάδος, ου, ὁ, Ramus tener & flexibilis; à κλάω frango; quòd facilè frangi possit: vel παρὰ τὸ καλὸν εἶδος ἔχειν, quòd rami teneri & virescentes pulchritudinem quandam præ se ferre videantur.

Κλάζω, Frango; κλάω idem.

Κλάζω, fut: κλάξω, Clamo, clnago: de sagittis, aquilis, anseribus, gruibus, & aliis avibus, à sono dictum.

Κλαίω, αύσω, Lacrymor, ploro, fleo; à κλάω frango, vox flentium fracta est & abrupta: vel à καλῶ voco; quòd plangentium ferè mos sit, defunctorum nomina inter plangendum invocare.

Κλαυθμὸς, οῦ, ὁ, Fletus; à κλαίω fleo.

Κλεῖθρον, ου, τὸ, Claustrum, sera; à κλείω claudo.

Κλεινὸς, ἡ, ὸν, Celebris; à κλείω celebro.

Κλεὶς, δὸς, ἡ, Clavis; à κλείω claudo.

Κληδὸς,

Κλειτὸς, ἡ, ὸν, Celebris ; à κλείω celebro.

Κλέος, ἐος, τὸ, Gloria ; à κλείω celebro : vel à κλύω audio ; ut sit φήμη ἐξακουομένη, i. e. fama longè audita : vel à καλῶ voco ; ut sit, quam omnes ad se accersunt.

Κλέπτω, Furor ; à καλύπτω celo ; quòd homines furta celare cupiant : vel à χαλέπτω noceo.

Κλῆθρος, ου, ὁ, Sepes ; à κλείω claudo : quia iis horti claudantur.

Κλήθρα, & κλῆθρος, ου, Alnus ; meretur dici à κλάω frango ; nam lignum alni fragile est.

Κληὶς, ίδος, ἡ, Clavis, ut κλεὶς suprà.

Κλῆμα, τος, τὸ, { 1. Palmes, virga vitea ; quia fragilis, à κλάω frango. 2. Calcei genus ; à κλείω claudo ; ut sit κλῆμα, id est, quo pes clauditur.

Κληροδότης, ου, ὁ, Qui per sortem dat ; quod est δίδόναι ἐν κλήρῳ, id est, per sortem dare.

Κληρονόμος, ου, ὁ, Hæres ; qui κλῆρον νέμει, à κλῆρος hæreditas & νέμω distribuo, divido ; ut sit, qui sortem, seu hæreditatem dividit cum alio : vel à κλῆρος & ἔχω, id est, habeo, obtineo ; ut sit, qui hæreditatem sortitus est.

Κλῆρος, ου, ὁ, Sors, instrumentum quo sortimur ; à κλάω frango, & ἔρις contentio ; quòd veteres sortibus uterentur ad lites dirimendas & quasi frangendas. *Herodianus* ducit à κάλον lignum ; quòd sortes ἐν πῷ κάλῳ, id est, ligno insculperentur. Etym: à καλῶ voco ; quòd τὸν λαχόντα, id est, sortitum ad se quasi vocet.

Κλητίζω, In jus voco ; à καλέω voco.

Κλίβανος, ου, ὁ, Clibanus, propriè in quo hordeum coquitur ; dicitur enim quasi κριθῆς βανος, i. e. hordei fornax.

Κλίμα, τος, τὸ, Regio, tractus, propriè inclinamentum in globo terræ ; à κλίνω inclino.

Κλίμαξ, κος, ἡ, Scala, gradus ; à κλίνω inclino, ob acclivitatem ; scil: quòd ejus ascensus sit acclivis, descensus declivis.

Κλίνη,

Κλίνη, ης, ἡ, Lectus; in quem κλινόμεθα, id est, inclinamur & decumbimus.

Κλίνω, Inclino; à κλάω frango; rerum, quæ inclinantur, rectitudo & vires franguntur.

Κλισία, ας, ἡ, Locus ubi κλίνεται, i. e. recumbitur; tabernaculum, casa, mensa, lectus.

Κλισμὸς, οῦ, ὁ, Torus discubitorius, ubi κλίνεται, i. e. recumbitur.

Κλίτος, ους, τὸ, Devexitas, latus in quod res aliqua κλίνεται, i. e. inclinatur.

Κλοιὸς, οῦ, ὁ, Collare, amiculum, quo collum κλείεται, i. e. quasi clauditur.

Κλόνος, ου, ὁ, Motus, tumultus, strepitus; ergo ducamus à κλᾶν frangere, ut fragor à frango, fractio enim est obstrepera: aut à κλύειν audire, ut κλόνος sit, qui latè exauditur.

Κλύβαλις, ἡ, Herba, Latinis parietaria; quia prætereuntium vestimentis adhæresci, & velut agglutinatur; dici potuit à κόλλα gluten, & βαίνω eo.

Κλύδων, ωνος, ὁ, Fluctus, unda; à κλύζω lavo.

Κλύζω, Abluo, eluo, clystere perluo; item sono, more fluctuum, in quo sensu dici potest à κλύω audio; sonus enim fluctuum longè latéque auditur.

Κλυτὸς, ὴ, ὸν, q. d. Auditus, de quo multa audiuntur, celebris, à κλύω audio.

Κλωβὸς, οῦ, ὁ, Cavea avium: possit esse à κλείω claudo; quia aves ibi includuntur: vel à κᾶλον lignum, & ὀπὴ foramen, quia è lignis fit, perviis & foraminosis spatiis relictis.

Κλώζω, Clamo; usurpatur de graculis; *Varin.* trahit, à κλοιὸς graculus: vel ἀπὸ τοῦ κλῶ, i. e. καλῶ voco.

Κλώθω, Neo; quasi καλῶς θῶ, id est, optimè, concinnè & artificiosè pono, compono; sic enim fila inter nendum componi solent: hinc Anglice, Cloth, id est, pannus; sic dictus à κλώθω neo, quòd nendo fiat.

Κλω-

Κλωθὼ, ἡ, Clotho, una è Parcis; à κλώθω neo; quia filum vitæ nere & trahere dicitur.

Κλὼν, ωνὸς, ὁ, Ramus vel ſurculus, qui amputari ſolet; à κλάω frango, amputo, vel à κλάω flecto; ut κλῶνες ſint ramuli teneri & flexiles.

Κλὼψ, πὸς, ὁ, Fur; à κλέπτω furor.

Κμητὸς, ὴ, ὸν, Elaboratus, factus; à κάμνω laboro.

Κνάκων, ὁ, Caper; à colore κνακῷ, id eſt, flavo, luteo.

Κνάπτω, γνάπτω, γνάφω, Carpendo vellicandóque expolio, carmino, carpo, proprium fullonum, à κνάω, rado.

Κναφεὺς, έως, ὁ, Fullo; à κνάπτω polio; quòd fullonis ſit, pannum carpendo & pectendo expolire.

Κνάω, & κνέω, Scindo, rado, pruritum excito, à κέειν ſcindere, alii à καίνω perimo, occido, per ſyncopen fieri volunt.

Κνέφας, τος, τὸ, Caligo, tenebræ; à νέφος nubes, per pleonaſmum literæ κ, vel quaſi κενὸν φάος, i. e. luce carens.

Κνηκεῖος, ου, ὁ, Niger; fulvus; à κνηκὸς idem. Epith: aquilæ apud *Lycophr*:

Κνήθω, Pruritum excito, ſcalpo; κνήθομαι prurio; à κνέω idé.

Κνηκίας, ου, ὁ, Lupus; à κνηκὸς fulvus, quia tali eſt colore.

Κνηκὸς, ἡ, Parva nubecula, quæ cœli partem obſcurat & ceu croco tingit: quia κνηκὴ, i. e. crocei coloris eſt.

Κνῆκος, ου, ἡ, Herba quædam croco ſimilis; quia κνηκὴ, i.e. crocei coloris eſt.

Κνηκὸς, ὴ, ὸν, Flavus, inclinans in candidum, varius, nigris maculis aſperſus; fortè à κάω uro, qu: πυῤῥὸν, i. e. ignei coloris eſt, ut crocus. *Martin*:

Κνῆμα, τος, τὸ, Ramentum; pruritus; à κνάω, rado, prurio.

Κνήμη, ης, ἡ, Tibia, maximum os cruris; à κινεῖν movere; quia eſt motus cauſa; ut ſit, qu: κινήμη.

Κνημὸς, οῦ, ὁ, Pars montis, quæ à pede ipſius aſcendit ceu tibia; à κνήμη tibia.

Κνηστὴρ, ῆρος, ὁ, Qui radit, cædit, occidit; à κνάω rado, perdo.

Κνηστήριον, & κνῆστρον, ου, τὸ, Inſtrumentum τοῦ κνᾷν, i. e. quo raditur; ut radula, carduus fullonius.

Κνήφη

Κνήφη, ης, ἡ, Urtica; dicta quia κνᾷ, i. e. radit & pruritū excitat.

Κνίδη, ης, ἡ, Urtica; dicta quia κνίζει, id est, cum pruritu quasi mordet.

Κνίζω, Seco, rado, pruritum excito; à κνάω idem.

Κνιπολόγος, ου, ὁ, Avis, quæ κνίπας λέγει, i. e. legit & edit vermes, qui ligna erodunt.

Κνιπός, ῆτος, Pruritus; à κνάω pruritum moveo.

Κνιπὸς, οῦ, ὁ, Parcus, qui de necessariis quoque aliquid κνάει, i.e. abradit.

Κνίσα, sive κνῖπα, ης, ἡ, Nidor, pinguedinis incensæ fumus; dictus quia nares κνίζει, id est afficit & quasi rodit; aut potiùs à καίειν urere, quia ex pinguedine incensa oritur.

Κνισὸς, οῦ, ὁ, Catillo; qui κνίσαν, i. e. nidorem culinæ sectatur.

Κνὶψ, πὸς, ὁ, Vermiculus; ex iis, qui lignum vorant; dictus quia lignum κνᾷ, id est, rodit.

Κνύζω, Rado, scalpo; à κνάω idem.

Κνώδαλον, ου, τὸ, Bestia, animans; propriè dici volunt de bestiis marinis seu aquaticis; qu: κνωώδαλον à κνάω moveo, & ἅλς mare: usurpatur etiam de terrestribus, & dicitur quasi κυνώδαλον à κύων canis, & ἁλίσκω capio; quòd bestiæ à canibus venaticis capiantur: nonnunquam & de avibus, παρὰ τὸ κνώσσειν ἐν δαλοῖς. *Martin*:

Κνώδων, οντος, vel κνώδης, ὁ, Mucro seu acies gladii; q. καίνει ὡς ὀδὼς, i. e. scindit tanquam dens.

Κνώσσω, Dormio, sterto; qu: κενώσσω à κενὸς vacuus & ὄσσε oculus; quòd inter dormiendum vacui sunt oculi, non occupati videndo.

Κνὼψ, πὸς, ὁ, Cæcus; qu: κενὸς ὤψ vacuus visu: vel pleonasmo τοῦ κ à πὴ priv: & ὤψ oculus.

Κοάλεμος, ου, ὁ, Stultus, amens; *Suidas* dicit hanc vocem compositam esse ex κοῶ, id est, νοῶ sentio, intelligo; & ἠλεμαῖος vanus; ut sit qui res vanas meditatur. *Eustath*: dicit κοάλεμον εἶναι τὸ ἐν τῷ κοπῇ

κοῖν ἀλώμμον, id est, eum, qui judicio errat.

Κοᾶξ, Rana, ranæ vox ; fictitia à sono.

Κοάω, Audio ; contract. ex ἀκόω ; aut à κοέω intelligo.

Κόβδυρ, υ, ὁ, Vafer, maleficus ; quasi κακόβδυρ à κακὸν malum & βάλλω jacio.

Κογκίτης, υ, ὁ, Lapis albus & mollis ; in quo κόγχαι, id est, conchæ. *Martin:*

Κοδράντης, υ, ὁ à Quadrante Latino factum ; est enim quadrans.

Κόδυρ, υ, ὁ, Fucus ; quasi καύδυρ, παρὰ τὸ καύδην ἔχειν, quòd occulat caudam ; id est, κέντρον ; quòd aculeum non exerat, ut aliæ apes.

Κοιλία, ας, ἡ, Venter, alvus ; à κοῖλος cavus ; venter enim cavus est, vel quasi κολία à κόλον cibus ; quia cibum capit : vel παρὰ τὸ χυλεῖν, quod cibum ingestum in chylum transmutet : vel παρὰ τὸ κλύειν τὰ λῦμα. Etym:

Κοιλιοδαίμων, ονος, ὁ, Parasitus ; quia κοιλίᾳ, id est, ventri servit ut δαίμονι, i. e. deo, cui venter deus est, ut Apostolus loquitur : *Phil:* 3. 19.

Κοιλιόδεσμος, υ, ὁ, Ventrale ; tegumentum quod supra κοιλίαν δέται, id est, supra ventrem ligatur ; ut sit, qui amiculum ventris.

Κοῖλος, η, ὁ, Cavus ; quia κέκτηται ὄλος. Etym.

Κοιλόσταθμος, υ, ὁ ἡ ὄν, *Agg.* 1. 4. est autem habens κοίλους σταθμούς, id est, cavas mansiones, i. e. curvas, fornicatas, cameratas.

Κοιμάω, ήσω, Sopio, dormire vel cubare facio ; à κεῖμαι, jaceo ; quòd reclinati & jacentes dormiamus.

Κοιμητήριον, υ, τὸ, Cœmeterium ; à κοιμάομαι dormio ; est enim locus, in quo jacent mortuorum corpora, qui dormire dicuntur.

Κοινόπους, ουος, ὁ, Communi socióq; pede iter faciens ; à κοινὸς communis, & πούς pes. *Soph:* in Elect.

Κοινὸς, νὴ, νὸν, Communis, profanus ; *Varinus* ducit κοινὸς à κεύω, ut sit ὁ πᾶσι φοιτώμενος, id quod omnium usui

usui exponitur: vel à γῶ, id est, χωρῶ capio; ut sit ὁ δεκτικὸς καὶ εὐπρόσδεκτος.

Κοινόω, ώσω, Communefacio, communico; polluo; à κοινὸς communis, profanus.

Κοινωνὸς, ῦ, ὁ, Particeps, socius, qui cum alio commune aliquid habet; à κοινὸς communis.

Κοίρανος, ου, ὁ, Dux, princeps; à κῦρος authoritas; quam dominator habet in subjectos. veteres autem (ut scribit *Eustath:*) derivant vocem hanc à καιρὸς verso α in ο, ut sit ὁ τοῦ καιροῦ κύριος.

Κοίτη, ης, ἡ, Cubile; à κεῖμαι cubo.

Κόκκος, ου, ὁ, ἡ, Granum; videtur esse à κυέω pario, quod & de arborum fructu dicitur, ο in υ transeunte.

Κοκύας, & κοκκύας, Avus; κοκύαι majores; Etym: vult Ionicum esse vocabulum; & dici de iis, qui jam κεκομμένοι, i. e. qui recisi sunt & mortui, seu quos jam planximus, innuit ergo dici à κόπτομαι, lugeo.

Κοκκύμηλον, ου, τὸ, Dictum quasi κόκκυγος μῆλον, id est, cuculi malum, Latini *prunum* appellant; nempe ergo esset prunum præcox; quo tempore adhuc cuculus cantat.

Κόκκυξ, υγος, ὁ, Cuculus; dictus παρὰ τὸ κόκκυ φωνεῖν, i. e. à sono, quem edit. alii autem ex eo, quòd sit κόκκινος, i. e. colore coccineo.

Κόλαβος, ου, ὁ, Offula; buccea parva; à κόλον cibus. *Var:* à κολοβὸς mutilus, quòd ex magnis panibus diminuatur.

Κολάζω, Punio, costigo; à κόλος mutilus.

Κόλαξ, ακος, ὁ, Adulator, parasitus; à κόλον cibus quem quærit; nam mensam alienam sectatur: vel à κόλος, mutilus; quòd non sit vir integer; alii à κολλάω adhæreo; quòd cibi gratiâ patrono suo adhæreat.

Κολάπτω, { 1. Tundo, à κόλος mutilus; ut sit tundendo mutilare.
2. Excavo, à κοῖλος cavus.

Κολαφίζω, Colaphũ incutio; à κόλαφος colaphus. Vide infrà.

Κόλαφος, ου, ὁ, Colaphus, ictus τῆ κολάπτοντος, i.e. tundentis: vel παρὰ τὸ κολέειν τὸ φῶς, i. e. vultum mutilare.

Κολεὸς, οῦ, ὁ, Vagina; à κοῖλος cavus; quòd excavetur, ut enſem recipiat.

Κολίας, ου, ὁ, Piſcis, qui ex eo dictus videtur, quòd κοιλίαν, i.e. ventrem habeat notabilem nempe velut pictam; unde κοιλιόχαπλος dicitur.

Κόλλα, ης, ἡ, Gluten; uſus glutinis eſt complecti & jungere diſſita, & ſic κόλλα fit à κλείω claudo; claudit interſtitia, & jungit extrema.

Κόλλαβος, ου, ὁ, Epitonium chordarum: verticillus citharæ, lyræ; & quia eſt id quo fides vertuntur, & intenduntur, poſſit dici quaſi κλεὶς βοὸς clavis ſoni. *Euſtath*: ducit à κόλλοψ.

Κολλάριον, ου, τὸ, Collarium; ex Latino.

Κολλέψης, ου, ὁ, Qui κόλλαν ἕψει, id eſt, gluten coquit.

Κόλλοψ, οπος, ὁ, Corium durius in cervicibus & dorſis boum & ovium; dictum quia inde κόλλα ἑψεῖται, i.e. glutinum coquitur.

Κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, Numularius, qui argenteos aureóſve nummos permutat minutis, quales oboli ſunt & teruncii: κόλλυβος collybus, i.e. numiſmatis minuti ſpecies.

Κόλλυβος, ου, ὁ, Species monetæ, cui bovis imago impreſſa erat; quaſi κολλώμενος βοῦς, quia bos & moneta in unum coaluêre & quaſi conglutinabantur; eſt etiam æs parvum, ſive minuta moneta; fortè à κόλον mutilum & λαβεῖν accipere, quòd perexiguum ſit, & quaſi mutilum accipitur.

Κολλύρα, & κολύρα, ας, ἡ, Panis parvus, fruſtum panis; à κόλον cibus. ſed ſi parvitas ſit cauſa nominis, velim à κόλος mutilus & ἄρω pro ἀρέσκω invenio; quia fruſtum ut quid mutilum reperitur: vel à κόλον mutilum & ἄρω apto; ut ſit mutilum ſeu parvum, quod alicui quadrat.

Κολλύριον, vel κολλύριον, ου, τὸ, Medicamentum oblongum, teres,

ex

ex liquoribus, ſuccis, fructibus variiſque rebus ad varios uſus compoſitum; quaſi κόλυρον à κόλος mutilus & οὐρὰ cauda; quaſi ſit inſtar mutilatæ caudæ. alii (ad oculorum uſum reſpicientes) ducunt à κωλῦον, vel κωλύειν τὸ ῥεῖν, i. e. quòd oculorum fluxum ſiſtat.

Κολοβόκερκος, ον, Caudâ truncatus; à κολοβὸς mutilus, & κέρκος cauda.

Κολοιὸς, ὁ, Graculus; à κλῶ, i.e. φωνῶ clamo; quia avis κραπκὴ, i. e. clamoſa: vel à κόλος mutilus, quòd avicula ſit perexigua & mutila.

Κολόκυνθα, κολοκύνθη, & κολοκύντη, videtur dici, quòd κόλον κινεῖ, i. e. ventrem movet. *Dioſcor*: ait dictum eſſe quòd κοιλίαν λύει κάθαρσις, i. e. alvum lenitèr ſolvit: aut quia per ſe eſt fatuus & inſipidus cibus, tanquam κόλον κυνῶν, i. e. rejectaneus & canum cibus.

Κολοσσὸς, ὁ, Coloſſus, ſtatua viſendæ molis; Etymol: ducit à κολέειν ὄσσε, id eſt, ἐλαπτὸν, quòd oculi minores ſint, quàm ut eum viſu comprehendant: ſed ſi κόλος eſt magnus, quid dubitemus inde formare? *Martin*:

Κολοσυρτὸς, ὁ, Confuſa multitudo, pulvis excitatus; propriè ſtrepitus & pulvis; qui excitatur, quum virgultorum faſces per terram trahuntur; à κόλον ſarmentum, & σύρω traho: alii à κόλος magnus & συρτὸς, tractus.

Κόλουρος, ὁ, Cauda mutilus; à κόλος mutilus & οὐρὰ cauda.

Κόλουρος, ὁ, Circulus; coluri ſunt circuli duo in cœlo, per polos mundi ducti, qui Æquatorem in partes æquales, Zodiacum inæqualitèr ſecantes quatuor puncta cardinalia tangunt; alter ſolſtitialis, alter æquinoctialis; ita dicti, à κόλος claudus & οὐρὰ cauda; quòd eorum caudæ, id eſt, partes imæ nobis occultantur, & quaſi mutilæ ſunt, illis

utiles, qui ultra Capricornum habitant.

Κολοφὼν, ῶνος, ὁ, Fastigium, summa manus, apex; à Colophone urbe, inde colophonē addere alicui rei, est, eandē perficere, sive summam manum illi imponere.

Κόλπος, ου, ὁ, Sinus; à κοῖλος cavus; quia κοιλότης ἐαυτῷ ἕπεται, cavitas sinum sequitur: possis & à κρύπτω abscondo, quia in eo aliquid occulitur.

Κολυμβάω, ῶ, Nato, urinor, aquas subeo; Etym: ait *Dorienses* dicere κολυμφᾶ à κόλος mutilus & φάω appareo; quia nantes mutili apparent; caput enim tantùm, brachia, scapulas, & nates, natantes ostentant, non apparent toti.

Κολωνὸς, οῦ, ὁ, Tumulus, collis, locus editus: *Varin*: ducit à κολόω mutilo, quia supernè mutilatum est ejus acumen; vel à κωλύω impedio, quia celeriorem progressum itinerantium impedit.

Κολωὸς, οῦ, ὁ, Tumultus; tanquam à clamore κολοιῶν, i. e. graculorum.

Κόμβος, ου, ὁ, Nodus; sc: qui ornatûs causa fit; ut sit à κομέω orno.

Κόμη, ης, ἡ, Coma, cæsaries curiosiùs culta; à κομέω curo: vel à κοσμέω orno; coma enim capitis est ornamentū,

Κόμης, Comes, præfectus; dici potest à κομέω curo: sed potiùs à Latino *comes*, qui est socius itineris imperatori συνοδοιπόρος.

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, Cura, portatio; à κομίζω curo, porto.

Κόμμι, Gummi, lacryma arborum quarundam siccata; an quia fluit ex κόμμεως arboris? i.e. quòd ex arbore incisâ (κεκομμένη) fluat, ut ex oculo lacryma.

Κομμὸς, οῦ, ὁ, { 1. Ornatus accuratior, & fucatus; à κομέω curam gero; quæ ornamus, curamus: vel potiùs à κέκομμαι τῦ κόπτω scindo; capillamentū auctum præciditur.
2. Planctus; à κόπτω plango.

Κόμμος, ου, ὁ, Dens molaris; à κόπτω scindo, quia is præcipuè cædit & molit cibum.

Κόμπος,

Κόμπος, ὁ, Crepitus, ſonitus, propriè apri dentes acuentis; eſto à κόμμος pro dente.

Κομψὸς, ὴ, ὸν, Scitus, elegans, facetus, propriè ornatus: à κομέω orno: vel ſit quaſi κοπτὸς ſciſſus, ſive venuſtus, à ſciſſione capilli qui alioqui horret. Etym: dici vult quaſi καμψὸς à κάμπω flecto.

Κόναβος, ὁ, Sonitus, ſtrepitus; à κινεῖν βοὴν, i.e. clamorem movendo.

Κόνδυλος, ὁ, Digiti junctura, ſive articulus; quaſi κένδυλος à κενὸς vacuus & δύω ſubeo; quòd percutiendo irruat in cavum carnis: aut à κονεῖν operari; manus enim operatur junctūrarum famulitio: aut à κινῶ moveo, quia ſemper eſt in motu; condyli enim ſunt partes digitorum flexibiles: vel à κόνδυλος quaſi κονεῖν δεῖ, i. e. oportet laborare, adhibitis digitorum articulis: vel à κονδὸς, curtus; articulorum inflexio digitum abbreviat, & quaſi decurtat.

Κονάω, ήσω, Operor, famulor; feſtino; à κόνις pulvis; ut ſit, pulverem excito, ut ſolent currentes & laborantes

Κόνιζα, Vide κόνυζα.

Κονίλη, ης, ἡ, Cunila, herba thymbra ſicca & calida; attenuat, incidit, meatus expurgat: ergo à κένειν ſcindere. *Mar:*

Κόνις, εως, ἡ, Cinis; pulvis; à κάειν urere; eſt enim cinis, pulvis ex re uſta naſcens: vel à κείρω ſeco, pulvis enim eſt terra in grumos & partes minutiſſimas ſecta: vel à κινέω moveo; quia facilè ſuppoſione pedis movetur & excitatur.

Κονιορτὸς, οῦ, ὁ, Pulvis in altū ſuſcitatus; à κόνις pulvis, & ὄρω excito

Κονίσαλος, ὁ, ὁ, Pulvis motus; à κόνις pulvis, & σαλεύω agito.

Κονίπους, δος, ὁ, Calceamentum multifidum πολυχιδὲς, quod totum pedem non tegit, ſed à pulvere aſpergitur à κόνις pulvis & πῦς pes.

Κοννόφρων, ὁ, Qui barbâ tantùm ſapiens eſt; à κόννος barba, & φρονέω ſapio.

Κόννος, ου, ὁ, Barba; à κινῶ moveo; quòd frequentiùs moveatur; *Scal*: vel quasi γόννος à γένυς mentum, ubi efflorescit.

Κόνος, ου, ὁ, Panarium scalprum; à καίνω seco; vel potiùs à κνάω rado.

Κοντὸς, οῦ, ὁ, Contus, nautica hasta longa & robusta; dicta ab usu, qui est κεντεῖν, id est, impellere navim; nam hoc in terrâ defixo, lembi cursus promovetur.

Κόνυζα, ης, ἡ, Conyza, cunilago; herba quædam sic dicta à κύων canis & ζέω ferveo, quòd decoctum ex ea canes à pulicibus repurget: si etiam lendes necat, ut pulices, ad κόνις, id est, lens, referri queat: fortè etiam dicta, quòd κώνωπας, id est, culices suo lentore capiat.

Κοπάζω, Desino, ex causa lassitudinis ob laborẽ; à κοπόω lasso.

Κόπανον, ου, τὸ, Pistillum, quo aliquid κόπτομεν, i. e. tundimus in mortario.

Κοπετὸς, οῦ, ὁ, Plangor, planctus; à κόπτω plango.

Κοπὴ, ῆς, ἡ, Cædes, occisio; à κόπτω scindo, cædo.

Κοπιάω, άσω, Labero, fatigor; à κόπος labor.

Κοπὶς, ίδος, ἡ, Cultrum, gladius, securis; à κόπτω scindo.

Κόπος, ου, ὁ, { 1. Labor; à κόπτομαι laboribus premor. 2. Lassitudo; à κόπτομαι lassor.

Κοπόω, Lasso; à κόπος.

Κόπρος, ου, ἡ, Stercus quod excernunt animalia; dici possit κόπρος à κοπιαρὸς molestus, quòd retentio excrementorũ sit molesta & periculosa; vel quòd excrementum corpori non utile est, sed molestũ. *Eustath*: videtur referre κόπρος ad κῆπος hortus; quòd stercus ad hortos fœcundãdos adhibeatur. Etym: dici vult quasi Κόπορος à κέω fundo & πόρος transitus, quòd per corporis meatus excernatur.

Κοπτὴ, ῆς, ἡ, Copta, placenta, tundendo facta, seu cui nonnulla, quæ tunderentur, miscebantur, ut nuclei pinei, amygdalæ, &c. à κόπτω tundo.

Κόπτω,

Κόπτω, Scindo, vulnero, pulso, plango; *Varin*: quasi καινόπτω à καίνω occido.

Κοχάμβλη, ης, ἡ, Brassica: dicta quia κόρας ἀμβλύνει, i. e. oculi pupillas hebetat: vel περὶ τὸ τὰς κόρας βλαπτειν, i. e. quòd pupillis noceat.

Κόραξ, κος, ὁ, Corvus, qui κόρος est, id est, ater colore: aut à κράζω vel κρώζω clamo, crocito; quia animal κρακτικὸν, i. e. clamosum. *Varin*: ait, quia habet κάραν μεγάλην, i. e. caput magnum.

Κορακῖνος, ου, ὁ, Piscis; vel à κόρος niger, quòd sit colore nigro; vel ἀπὸ τὸ κόρην κινεῖν, i. e. pupillam movere, quod perpetuò facit; ut tradit *Athen*: l. 7.

Κορεννύω, κορέννυμι, Satio, abundare facio; à κορέω idem.

Κορέω, έσω, & ήσω, Verro; à κείρω tondeo; verrere est velut tondere solum; soli sordes detondere.

Κορέω, Satio; *Eustath*: à κείρω quod est ἀπὸ τοῦ ἀκρίτως ἐσθίω, id est, immoderatiùs edo, nempe secando, & vastando cibum.

Κόρη, ης, ἡ, 1. Pupilla, puella; à κόρος pupus, puer.
2. Pupilla oculi; dicta quasi χόρη ex χέω fundo & ὁράω video; quòd per oculum vitivi spiritus exeant.

Κόρθυς, υος, ἡ, Tumulus, agger: à κορύσσω: aut à κόρυς, υος, galea; à similitudine galeæ. *Varin*: alii à κορυφὴ vertex.

Κορίζομαι, Blandior; à κόρος, ut sit, puerum blandè appellare.

Κόριον, ου, τὸ, Sacrificium pro κόρεις, i. e. pueris: ut γαμήλια pro fœminis.

Κόριον, ου, τὸ, Coriandrum; puto quia fructum gerit seu κόρεις, id est, pupillas oculorum: alii à κόρις cimex, quod folia & caules oleant cimices: alii quòd κόρας ἀμβλύνῃ, i. e. pupillas hebetet.

Κόρις, εως, ὁ ἡ, Cimex, vermis; puto à κείρω scindo; *Mart.*

Κορμὸς, ῦ, ὁ, Truncus, caudex; à κείρω tondeo. Stipes, ubi κείρεται κορμὸς est.

Κόρος, ὁ, 1. Puer ; à κορέω, id est, καλλύνω orno ; quòd puerilis ætas culta soleat esse & venusta : alii à κορέω purgo, quòd ea ætas pura adhuc sit & incorrupta : al. à κορέω curo, quòd junior ætas multa cura indigeat. possit & locum habere κέω uro & ὀρέω ruo, quòd ea ætas sit calida & impetuosa.
2. Scopa ; à κορέω verro.
3. Satietas ; à κορέω satio.

Κόρος, η, ον, Niger ; possit esse à καίω uro ; ustione corpora nigrescunt.

Κόρη, & κόρση, ης, ἡ, Crinis ; quia κείρεται, id est, tondetur.

Κορύβας, αντος, ὁ, Sacerdos Rheæ seu Vestæ ; à κορύσσω armo, & βαίνω eo ; quòd armati solebant ire & saltare : alii à κόρυς galea, & βαίνω eo, quòd galeatis incederent capitibus : sunt etiam qui à κόρη, id est, pupilla deducant, quòd dum custodirent Jovem, apertis oculis ipsis fuerit dormiendum : nonnulli & à κορύπτω, id est, cornu peto.

Κόρυζα, ης, ἡ, Gravedo, crudi humoris in nares distillatio, mucus ; à κάρα caput & ζέω bullio, quia velut ebullit è capite.

Κορυθαίξ, ὁ, Qui κόρυθα αἴσσει galeam movet, bellator.

Κορυθαίολος, ος, ὁ, Qui habet variam galeam, i. e. variegatam ; ab ὠόλλω vario & κόρυς galea.

Κόρυμβος, vel ον, Vertex ; item coma certo quodam modo nodata ; à κάρα caput.

Κορύνη, ης, ἡ, Clava ; quòd sit quasi capitata, capitatus fustis ; à κάρα caput.

Κορύπτω, Caput jacto ; à κάρα caput : & cornu ferio ; à κέρας cornu.

Κόρυς, υθος, ἡ, Galea, cassis ; à κάρα caput ; quia capiti tuendo imponitur : alii à κάρα caput & ῥύω defendo ; galea enim caput munit.

Κορύσσω, Galeâ armo ; à κόρυς galea.

Κορυφὴ,

Κορυφὴ, ῆς, ἡ, Vertex; quasi τὸ κάρηος ὑφὴ, i.e. capitis tectum: vel quasi κρυφὴ à κρύπτω tego, quòd ea pars capitis crinibus tegatur.

Κορώνη, ης, ἡ, Cornix, avis; dicta quia κόρη, id est, nigra: vel à κόραξ corvus; ut sit quasi corvulus; est enim similis, & corvo minor. Etym: quasi κρώνη à κρώζω clamo, crocito.

Κορωνὶς, ίδ-ος, ἡ, Epitheton navis; cui puppis κορωνὴ, i e. alta.

Κορωνόπους, οδ-ος, Herba, quæ & κορακόπους, i. e. cornicis pes, quem effigiant ejus folia, à κορώνη cornix & πῦς pes.

Κορυνὸς, ὕ, ὁ, Altus; à κορώνη summitas; alii ducunt à κάρα caput.

Κόσκινον, ν, τὸ, Cribrum; à κάζω & κινέω moveo; ut sit, quasi κατόσκινον, quòd agitato cribro, paleæ, siliquæ, & alia retrimenta excutiantur deorsum: alii ab ἄκοσὴ hordeum & κινέω moveo, quòd in eo moveatur & cribretur hordeum.

Κόσκυλμα, τ-ος, τὸ, Corii minutum præsegmen, quod abjicitur; an à κῶς pellis & κολέω mutilo? sonat, tanquam verbum fuerit κοσκύλλω, à κῶς pellis & σκύλλω lanio. *Martin*:

Κόσμος, ν, ὁ, Mundus, ornatus; à κομέω orno: assonat & κάζω orno, ut sit quasi κάσμ-ος.

Non alio mundus debebat nomine dici;
Nomen ab *ornatu* convenienter habet.

vel παρὰ τὸ κᾶσθαι ἅμα, quòd ejus partes sint continuæ.

Κόσυφ-ος, ν, ὁ, Merula, avis; videatur dici à καῦσις ustio, & ὑφὴ textura; quia est velut ustis seu nigris pennis.

Κόσυμβ-ος, ν, ὁ, Nodus; à κομβ-ος nodus fimbriatus; vel à κάζω orno & ἀμβαίνω circundo; ut sit nodus, qui ornatûs causâ alicui immittitur. *Martin*:

Κοπὶς, ίδ-ος, ἡ, Occiput; à κόπη caput, *Hesych*:

Κότ-ος, ν, ὁ, Ira inveterata & in mente diù hærens; à κεῖμαι jaceo; —— manet altâ mente repostа. *Virg*:

Κόπη, ης, ἡ, Caput; an quia habet multas κοίλας, id est, cavitates?

tates? aut est κοίτη, id est, cubile sensuum?

Κύττος, ου, ὁ, Gallus; fortè à κόττης, id est, capitis insigni crista.

Κοτύλη, ης, ἡ, Cavum manûs, cavitas; à κέω jaceo vel positus sum; in cavitatem recepta in eâdem jacent; vel quia est tanquam κοίτη, id est, cubile rerum, quæ in eâ reponuntur.

Κότυλος, ου, ὁ, Poculum, capiens quantum κοτύλη, quod etiam est vasculum quoddam seu poculi concavi genus.

Κουρὰ, ᾶς, ἡ, Tonsura; à κείρω tondeo.

Κουρίδιος, ου, ὁ, Qui juvenili ætate uxorem duxit; à κοῦρος pro κόρος juvenis. ita,

Κουριδία, ας, ἡ, Quæ sic virum; à κούρη, pro κόρη puella.

Κοῦρμι, Curmi, potionis genus, cerevisia: ducamus à κεράω misceo; est enim potus ex frugibus aquâ mistis.

Κόφινος, ου, ὁ, Corbis; mensura quædam; à κόπτω scindo, quia corbis fit ex sectis viminibus: vel à κόπος labor, quòd portantibus oneri sit.

Κόχλαξ, ακος, ὁ, Lapillus, calculus, propriè marinus; à κάχληξ idem.

Κοχλίας, ου, ὁ, Cochlea; à κόχλος concha; alii ab ὀλῶ, i. e. συστέφω convolvo, tanquam primò ὀλίας dictus sit.

Κόχλος, ου, ὁ, Concha; à κόχλω gyro; quia in gyrum acta est.

Κόχλω, Gyro, roto; fortassis à κύκλος circulus.

Κόψιμος, ου, ἡ, Arbor mespilo similis; an, quia folio inciso & serrata, à κόπτω scindo? *Martin*:

Κράβατος, vel κράββατος, ου, ὁ, Lecti genus; à κρεμᾶν τὰς βάσεις, suspendendo gradus; qui enim pensilibus lecticis sedent, aut recumbunt, pedibus terram non contingunt: vel à κάρα caput & βάω, quòd capite præcipuè in eo quiescamus.

Κράδη, ης, ἡ, Ramus, vel surculus ficulneus; à κλάδος ramus λ in ρ, liquescente.

Κραίνω, ανῶ, Potentèr efficio, tanquam imperante manu, à κρέω impero, ut sit quasi κρεαίνω.

Κραιπάλη, ης, ἡ, Crapula; à κάρα caput & πάλλω vibro; quòd caput circumagat.

Κραιπνὸς,

Κραιπνὸς, ῦ, ὁ, Velox, pernix, celer; ab ἁρπάζω rapio; ideò quòd rapidè, raptìm, & velocitèr, idem significent.

Κραῖρα, ας, ἡ, Caput; à κάρα caput.

Κράμβη, ης, ἡ, Brassica; raphænus; volunt dici, quasi κοράμβλη, quasi κόρας ἀμβλύνει, pupillas, i. e. visum obscurat; malim à κάρα caput, ut sit quasi καράμβη, quia εἰς κάραν ἀμβαίνει, id est, capitata surgit & crescit.

Κραμβὸς, ῦ, ὁ, Aridus, torridus; à καίω, uro, ρ interposito; alii à κραδρος aridus.

Κραναὸς, ῦ, ὁ, Asper; à κράνον caput, quod est asperum ossibus, *Martin*:

Κρανεία, ας ἡ, Cornus arbor; à κράνον caput, i. e. quia capitatum fructum fert.

Κράνειον, ου, τὸ, Galea; à κράνον caput, quòd sit capitis tegumentũ.

Κράνον, ου, τὸ, Caput; à κάρα idem.

Κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ, Caput; à κάρα idem.

Κράσπεδον, ου, τὸ, Fimbria; à κράσει πέδου, id est, quia miscetur velut solo, deorsùm pendens; inde & dici potest à κρέμωμαι pendeo, & πέδον solum.

Κράστις, εως, ἡ, Gramen, fænum; idem quod γράστις, à γράω comedo.

Κρατευτὴς, ῦ, ὁ, Fulcrum veru, tanquam à κρατεύω, quia κρατεῖ, id est, tenet & sustentat verua, dum carnes illis infixæ torreantur.

Κρατέω, Vinco, fortitèr teneo; à κράτος robur.

Κρατὴρ, ῆρος, ὁ, Crater; à κεράω misceo: quia eo potus miscetur.

Κράτος, vel κάρτος, εος, τὸ, Robur, vis, potentia, imperium; à κραίνω potentèr facio: vel ab inusitato κρέω valeo: vel etiam à κάρα caput; qui enim alios vi & robore vincit, eorum caput evadit.

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, Clamor; à κράζω clamo.

Κραδρος, ου, ὁ, Aridus; quasi καύαρος à καίω uro.

Κρεάγρα, ας, ἡ, Creagra, instrumentum, quo κρέας ἀγρεύεται καὶ ἀνασπᾶται, id est, carnes ex olla extrahuntur.

Κρέας,

Κρέας, ατος, τὸ, 2. Caro ; vel à κείρω ſcindo, caro enim dividua eſt ; aut à κρᾶσις temperie, quia temperies qualitatum in ea eſt plenior, quàm in oſſibus & ſtirpibus, &c. aut à κέαρ cor ; quale enim eſt cor, tale etiam eſt corpus.
2. Caro animalis mortui ; aut à κὴρ mors ; aut à κείω ſeco & ῥία facilè, eſt enim facilè ſectilis.

Κρεανόμος, ου, ὁ, Qui κρέας νέμει, id eſt, carnem dividit.

Κρῆον, ου, τὸ, Vas carnarium ; à κρέας caro.

Κρείσσων, κρείττων, ον, ὁ ἢ ἡ, Potior, melior ; à κρείσσις potis, fortis : vel à κρατέω vinco.

Κρείων, οντος, ὁ, Regnator, rex ; à κρείνω impero : vel quaſi κρατίων à κρατέω ſupero.

Κρέκω, ξω, Pectine ſeu radio pulſo ; à κρούω pulſo.

Κρεμάω, κρεμαννύω, κρεμάννυμι, Suſpendo ; à κάρα caput ; ut ſit ex capite pendere facio : vel à κρεμὼν pro ἀκρέμων ramus major ; ut ſit ex arbore ſuſpendere : vel à κρέας caro ; ſi eſſet primò carnem ſuſpendere. *Martin*:

Κρέμβαλον, ου, τὸ, Crepitaculum ; à κρέκω vel κρούω pulſo & ἐμβάλλω immitto ; ut ſit, quod ſola injecta manu pulſatum edit ſonum jucundum.

Κρέμις, Piſcis quidam, qui λιθοκέφαλος, id eſt, lapidem in capite geſtat ; unde fortè dici poſſit à κάρα caput & ἐμεῖν vomere, quòd capite aliquid quaſi vomat.

Κρήξ, 1. Avis roſtro præacuto & ſerrato ; à κρέκω pulſo, ſono ; quòd roſtro & alis ſtrepitum edat.
2. Capillus ; à κρέκω pulſo, quòd pectine pulſetur : aut à κάρα vel κάρηξ, pilus, cincinnus,

Κρέω, Impero, regno ; à κῦρος auctoritas ; quæ imperantis eſt ; vel à κάρα caput ; nam regnare eſt caput eſſe ſubjectorum.

Κρήγυος, ου, ὁ, Jucundus ; quaſi κηρὶ ἡδὺς i. e. cordi gratus ; hinc jucundum & gratum dicitur, quod cordi eſt.

Κρήδεμνον

Κρήδεμνον, ν, τὸ, Capitis ligamentum; vitta, pinnæ murorum; quasi καφήδεμνον à κεφὴς vel κάρα caput, & δέω ligo; pinnæ ſummitati ædium affiguntur, eáſque quaſi alligant.

Κρῆθμον, ν, τὸ, Crethmum, herba; à κείρω ſcindo; quia eſt foliis numeroſis, in particulas diſſectis.

Κρήϊον, ν, τὸ, Placenta, quæ carnes immiſtas habet; ut quæ paſta dicitur; à κρῆς caro.

Κρημνὸς, ὖ, ὁ, Præcipitium; quaſi κρεμάμενος, i. e. pendens locus circa montes aut rupes, unde quis poſſit præceps dari, ut ſit quaſi καφημνὸς; vel quaſi κάρη νάων, i.e. prono capite nutans.

Κρήνη, ης, ἡ, Fons; à κεράω miſceo, fundo, ita fons à fundo: vel quaſi καφήνη à κάρηνον caput; fons eſt caput fluminis.

Κρηπὶς, ῖδος, ἡ, Baſis, fundamentum; à κάτω deorsùm & ῥέπω vergo; quòd fundamenta rerum deorsùm vergant & infimè repant.

Κρησίεα, ας, ἡ, Cribrum ſeu excuſſorium è pilo laneo; item lineus ſacculus, per quem aliquid colatur; ducamus à κείνω cerno, ſecerno, unde & cribrum, quòd eo res à rebus ſecernantur.

Κρησφύγετον, ν, τὸ, Refugium; à Κρὴς Cres & φεύγω fugio; quia erat aſylum eorum, qui Minoem Κρῆτα, i.e. Cretenſem, ſeverum ultorem ſcelerum, fugiebant.

Κρῖ, Contractum ex κριθὴ hordeum.

Κρίβανος, ν, ὁ, Clibanus; quaſi κριθῆς βάνος, i. e. hordei fornax.

Κρίζω, Strido; à ſono; vel à κεράζω clamo.

Κριθὴ, ῆς, ἡ, Hordeum; *Euſtath*: ducit à κείνω diſcerno, quòd ejus grana à ſe invicem diſtent & quodam nodo ſecernantur: nam eſt culmus pluribus articulis geniculatus & diviſus, quàm triticum.

Κρῖμα, vel κρίμα, Judicium, à κρίνω judico.

Κρίμνον, ν, τὸ, Farina craſſior, mica; exponitur & κριθὴ hordeum, ex eo igitur deſcendit.

Κρίνον, ν, τὸ, Lilium; *Suidas* ducit à κείνω ſecerno, quòd folia

folia ejus sunt distincta : alii etiam à κρίνω, quòd flos celeritèr separetur à scapo suo : vel à κρίνω judico, quia est κριτήριον & indicium veris.

Κριὸς, οῦ, ὁ, Aries ; quasi κρείων, id est, dux gregis ; vel à κέρας cornu ; quia cornutus : vel secundùm Etym: παρὰ τὸ κεκρίσθαι τὰς τρίχας, i. e. quòd villus arietis ab ovium aliarum villo distinguatur.

Κροκάλη, ης, ἡ, Littus ; à κρέκω sono ; quòd fluctibus resonet.

Κρόκη, ης, ἡ,
1. Trama, subtegmen ; id quod stamini inseritur ; à κρέκω pulso.
2. Littus ; à κρέκω vel κρούω pulso ; quia pulsatur fluctibus.

Κρόκος, ὁ, & ον, τὸ, Crocus ; Etym: quasi κρύκος, à κίειν ἐν κρύει, i. e. crescendo in frigore ; nam in hyeme virent ejus folia.

Κροκόδειλος, ου, ὁ, Crocodilus ; dictus quia κρόκον δειλιᾶ, id est, crocum metuit ; terrestris crocodilus mel vorat, at eum fugant apiarii, apposito croco : vel quia est animal timidum δειλὸν, & colore κρόκον, i. e. crocum imitatur.

Κρόμμυον, ου, τὸ, Cepa ; à κάρα caput, quia capitatum ; unde & *cepa* à *capite*.

Κροσσαὶ, ῶν, αἱ, Capitulum muri, pinna ; à κόρση caput : vel metaphorâ ductâ à vestibus, quarum summitates κροσσοὶ nominantur.

Κρόσφος, ου, ὁ, idem quod γρόσφος ; puto à κροσσῷ, i. e. extremitate, ut sit propriè ferrum imum hastæ ; deinde & telum.

Κρόταλον, ου, τὸ, Crotalum, crepitaculum ; à κρότος pulsus ; quia sonum edit cùm κρούεται, i. e. pulsatur.

Κρόταφος, ου, ὁ, Tempus, pars capitis ; quasi καρόταφος à κάρα caput : vel, παρὰ τὸ κρότεῖν περὶ τὴν ἀφὴν, quòd ibi evidens sit venarũ pulsus ; alitèr à κηρύσσειν τάφον, i. e. mortem propinquã nunciare, quia à temporibus incipimus canescere, secundùm illud *Theocriti* —

ἀπὸ

ὑπὸ κροτάφων πελόμεσθα πάντες γηρηλέοι —— vel etiam à κρούω pulso & τάφος mors; quòd temporibus contusis mors sequitur. Etym:

Κρότος, ου, ὁ, Pulsus, plausus; à κρούω pulso.

Κρότων, ωνος, ὁ, Ricinus, musca canina, à κρατεῖν, i.e. tenere, quia κρατητικὸς, i. e. tenax est partis apprehensæ.

Κρουνὸς, οῦ, ὁ, Scatebra, saliens fons; à κρήνη fons; vel à κρούω pulso, quia terram scaturiendo quasi pulsat: vel sit, quasi μετὰ κρούσεως νῶν, i. e. cum strepitu fluens: vel quasi ῥυνὸς à ῥέω fluo.

Κρούπεζα, τὰ, Lignei calcei; à κρούω pulso & πάλλω vibro; quòd vibrent, quæ ab illis pulsantur calcara.

Κρούπετα, vel κρουπέζια, τὰ, calceamenta lignea; à κρούω pulso, & πέζα planta pedis; item κρούπετα à κρούω & πέτω cado.

Κρούω, σω, Pulso; à κέρας cornu, quasi κερούω, est enim propriè cornibus petere sive ferire

—— *Cornu ferit ille, caveto* —— Virg:

Κρύος, εος, τὸ, Frigus; à κρούω pulso; scil: διὰ τῶν κροῦσιν τῶν ὀδόντων, i.e. stridorem dentium, qui fit aëre frigente.

Κρύπτω, ψω, Abscondo, occulo; à κλύπτω idem, quia λ & ρ permutari possunt: vel à κάρα caput, ut sit qu: καρύπτω: metaphorâ ab iis sumptâ, qui caput occultant.

Κρύσταλλος, ου, ὁ, Glacies, gelu; crystallus lapis; quia κρύει στέλλεται, i. e. frigore contrahitur, & in duritiem cogitur.

Κρώζω, ξω, Crocito; metaph. garrio; à κράζω clamo.

Κρωσσὸς, οῦ, ὁ, Hydria, urceus; cujus usus ad κρᾶσιν, i. e. mixturam aquæ cum aliis liquoribus. *Eustath*: annotat denominari; à κρῶ, i. e. κερῶ, quod significat στελάζω καὶ ἐπιχέω, i. e. stillo & infundo.

Κτάω, Usitatum est κτάομαι acquiro, comparo, possideo; ex κέω κῶ, pleonasmo τοῦ τ, κτῶ κτήσω.

Κτείνω, ενῶ, Occido; ab inusit: κτάω, quod fortè à κάτω deorsùm; occidere est deorsùm pellere, sive detrudere, & quasi è vita deturbare; *Harm*:

Κτεὶς,

Κτεὶς, ενὸς, ὁ, Pecten ; *Eustath*: dici vult κλεὶς tanquam ὀκλεὶς, ὃς τὸ ὀκλείνειν τείχας, quòd crines extendat : vel quia pediculos eruit & κλείνει, i. e. occidit.

Κτέρεα, τὰ, Exequiæ, Justa ; κτέρες murtui ; à κτάω occido ; vel à κτέρας possessio ; κλερεάζειν ergo esse poterit, mortuum quasi in possessionem sepulchri tradere.

Κτῆμι, Occido (à κτάω) unde participia κτὰς & κτάμενος.

Κτῆνος, εος, τὸ, Jumentum, pecus; quasi possessio; à κτάομαι possideo : vel à κτάω seu κλείνω occido, quòd pecora in sacrificia & usum humanum mactentur.

Κτίζω, Condo, creo, fabricor ; à κτάω, i.e. κτάομαι possideo; condendi actio via quædam est ad jus possidendi, & possessionem ipsam; nam cujus est condere, ejus est jure optimo possidere.

Κτὴν, ενος, ὁ, Aries ; *Eustath:* ducit à κίω, id est, προβάινομαι eo; quia τῶν ἄλλων προπορεύεται, i. e. gregem præit. Scholiastæ *Homeri* placet, quòd κτὴν sit, quasi ἀκτὴν ab ἄγω duco, quia dux gregis est : posset etiam dici à κτίζω pro γεννῶ, i. e. gigno ; quia gregis pater est : vel quia crebrò immolatur, sic à κτάω vel κλείνω occido : aut etiam à κτάομαι possideo; quia oves erant præcipua veterum possessio : potest deniq; etiam deduci à πίλλω vello, scil: quia tondendo lana ejus avellitur.

Κτυπάω, ήσω, Strepo, strepito; κλύπος fragor, strepitus. *Var:* ducit à τύπτω verbero; quòd res pulsatæ sonum edant.

Κύαθος, ου, ὁ, Cyathus; quasi κεύαθος à κεύθω occulto, quia potum servat, & quodammodò occultat : vel à χέω fundo, mutatione aspiratæ in tenuem.

Κύαμος, ου, ὁ, Faba, legumen. *Eustath:* componit ex κύω genero & αἷμα sanguis ; quòd sanguinis sit generativum.

Κυαμοβόλος, ου, ὁ, Qui κύαμον βάλλει, i. e. qui fabam jacit & mittit sortiendi causâ.

Κυαμοτρώξ γος, ὁ, Qui κυάμους τρώγει, i. e. fabas edit.

Κυβερνάω, ήσω, Guberno ; quasi κῦμα ἐράω fluctus scrutor, in fluctus

fluctus inquiro, eósque obſervo; ut ſit propriè & primariò navim inter fluctus gubernare.

Κύβη, ἡ, Caput; à κεφαλὴ idem: vel potiùs, quia κυτὴ curvas; vel à κύπτω inlino, quòd capitis ſit ſe inclinare.

Κύβηλις, ἡ, Securis; quâ boves mactant & ſternunt; ergò quaſi κάβδηλις à καβδάλλω Æolico, pro καταβάλλω dejicio, ſterno.

Κύβος, ε, ὁ, Teſſera, vel aliquid habens figuram quadratam; à κύκλος circulus, & βάσις, ut ſit ὁ κυκλόθεν βάσιν ἔχων, i. e. omni ex parte firmam baſin habens: vel ex κέω jaceo & βάσις; quòd quadratum habeat in omni poſitu aut jactu firmam baſin; indè homo conſtans & immobilis dicitur τετράγωνος.

Κυδοιμὸς, ὁ, ὁ, Turba, tumultus; à κύω pario & δεῖμα timor; quia timorem parit. *Varin*: item à κύω & οἶδμα tumor.

Κῦδος, ους, τὸ, Gloria; à κύω, id eſt, φιλῶ honoro, colo: vel à κυάω pario & δέος timor; quòd gloria timorem pariat & reverentiam: vel potiùs à κήδω curo, veneror; quòd qui in ſplendore & gloria conſtituuntur, ſunt hominibus intra ſe poſitis, venerandi & reverendi.

Κύδος, ε, ὁ, Probrum; à κῦδος gloria, per Antiphraſin; aut à κέω ſcindo; contumelia animum vexat & quaſi ſcindit.

Κυέω, ήσω, Sum prægnans, in utero geſto; à κύειν pro ἀγαπᾷν, i. e. γνῶσιν φιλότητος cognitione amoris.

Κύημα, τος, τὸ, Id quod κυεῖται, i. e. in utero geſtatur; fœtus.

Κυδώνιος μηλέα, Cydonia ſeu cotonea malus; à *Cydone* oppido Cretæ, ubi germinat.

Κυκάω, ήσω, Miſceo, propriè de liquoribus; ſit ergo à κύχος humor.

Κύκλος, ε, ὁ, Orbis, circulus; à κυλίω volvo; orbicularia faciè circumrotantur.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ, Cyclops; à κύκλος circulus, & ὤψ oculus; juxta illud *Hesiodi* —— Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἐνὶ; ἐνέκειτο μέτωπῳ.

Κύκνος, ου, ὁ, Cygnus, olor; puto à κύδνος, i.e. ab albedine: vel κύκνος quasi ἐν κύμασι νῶν in fluctibus natans.

Κύλα, τὰ, Cavitas oculorum; quasi κοῖλα, i. e. cava.

Κύλιξ, κος, ὁ, Calix; poculum torni κυλίσει, i. e. volutatione factum.

Κυλίνδω, Volvo; à κυλίω idem.

Κυλλὸς, ὸν, ὁ, Claudus, curvus; à κόλος mutilus.

Κυλοιδιάω, Sum oculis tumentibus; à κῦλον oculorum cavitas & οἰδάω tumeo.

Κῦμα, τος, τὸ, 1. Fluctus, unda; quasi κύημα à κύω pario; fluctus fluctum parit. —— πρὸς κύματι κῦμα κυλίνδεται. ——
2. Fœtus; pro κύημα à κυέω gravidus sum, fœtum gesto.

Κύμβαλον, ου, τὸ, Cymbalum; *Varin*: ducit à κυφὸς quòd cavum & curvum: alitèr ex factitiâ voce κυμ & βάλλω.

Κύμβη, ης, ἡ, Cymba: poculi genus; à κύμβος quod receſſum cavum ſignificat.

Κύμβος, ου, ὁ, Cavus receſſus, ollæ fundum; à κυφὸς curvus.

Κύμινδις, εως, vel ιος, ἡ, Avis quædam nocturna; quasi κρύμινδις à κρύπτειν & ἰδεῖν, quòd occultet ſui viſionem.

Κύμινον, ου, τὸ, Cyminum, herba & ſemen; à καῦμα æſtus; quia calefacit & exſiccat: at *Lobelius*, quòd magnæ ſit feracitatis, cuminum à κύω pario manaſſe putat.

Κυνάγχη, ης, ἡ, Anginæ ſpecies, cum interni gutturis muſculi inflammantur, à κύων canis & ἄγχω ſtrangulo: ſic dicitur, q. morbo hoc affecti cogantur ore ſemper aperto reſpirare, & in morem canum linguam exerere.

Κυνάρα, ας, ἡ, Carduus altilis, ſtrobilis; à κύων canis dictam volunt, quia aculeata cum ſit, velut canis, mordet.

Κυνέω, Oſculor; ex κύω idem.

Κυνί-

Κυνάνθρωπος, ου, ὁ, Caninus homo, impudens; à κύων canis & ἄνθρωπος homo.

Κυνηγέτης, ου, ὁ, Venator; à κύων canis & ἡγέομαι duco.

Κυνάμυια, ας, ἡ, Musca canina; à κυνὸς μυῖα, id est, canis musca. accipitur pro impudente, canis enim ἀναιδής, musca vero θρασεῖα. Etym.

Κυνοσουρὰ, ᾶς, ἡ, Cynosura, i. e. κυνὸς οὐρὰ cauda canis: astrum simile caudæ canis erectæ.

Κύθ, εος, τὸ, Fœtus; à κυέω pario.

Κυπάρισσος, ου, ὁ, Cupressus; quia κύει παρίσους τοὺς ἀκρέμονας, i. e. grandiores ramos pariles parit.

Κύπελλον, ου, τὸ, Cyathus; deflexum à κύφελλον, quod à κυφὸς curvus, quia in cavitate curvitas est. *Eustath:* ab aor: 2. verbi κύπτω deducit. alii q: χύπελλον dictum volunt à χύω vel χέω fundo, & πηλὸς vinum; ut sit poculum, ex quo vinum bibatur.

Κυπρίζω, Germino, an à κύπρις venus? aut potius à κύπρος cyprus, ut propriè de cypri baccis dicatur.

Κύπτω, Pronus sum, inclino, incurvo caput; à κύβη caput, & πέτειν, i. e. cadere.

Κυρβασία, ας, ἡ, Crista gallinacei; item tiara erecta, quâ Persarum reges soli utebantur; à κάρα caput & βαίνω eo, quòd in capite rectà sursùm erigatur: omnibus Persis licebat τιάραν ferre, sed erectam (ὀρθὴν) solis regibus, aliis autem ἐπτυγμένην καὶ προβάλλουσαν εἰς τὸ μέτωπον. *Martin:*

Κύρβις, εως, ὁ, Tabula triangula Athenis, pyramidis formâ, cui leges sancitæ inscribebantur, à κυροῦν βίον, i. e. sancire vitæ leges: nam in ea vitæ civilis & Hieraticæ leges sanciebantur. Etym: dicit κύρβεις fuisse tabulas continentes deorum festa, sic dictas quasi κρυβίας τινας, utpote in quibus τὰ τῶν θεῶν ἀποκρύπτεσθαι δεῖ, id est, res divinas oportet occultari. Schol: autem *Aristoph:* ducit ἀπὸ τῶν κυρβάντων sive κορυβάντων, quorum inventum

esse testatur *Theop*: ἐν τῷ περὶ ἀσωβίας.

Κυνήβάω, άσω Cornibus pugno; à κέρας cornu.

Κυνήβια, τὰ, Glumæ hordei vel acera, quæ decidunt, dum aquâ maceratur: nonnulli dici volunt à κύρη, i.e. Ceres, & ἴβη, i.e. germen; quòd hordeum sit Cereris donum.

Κύριος, ε, ὁ, Dominus; cui est κράτος, i. e. authoritas.

Κυριακὸς, ὴ, ὸν, Dominicus, a, um; ad dominum pertinens; κυριακὴ ἡμέρα Dominica dies, quâ D. N. J. Christus resurrexit à mortuis; à κύριος dominus.

Κράτος, ους, τὸ, Authoritas; à κύρω sum: aut potiùs à κάρη caput, principatus.

Κυράω, άσω, Authoritatem do, à κράτος authoritas.

Κυρτὸς, ὴ, ὸν, Curvus, gibbosus; *Eustath*: ducit κυρτὸν ἀπὸ τοῦ κύπτειν id est, inclinare: velim à γυρὸς curvus. *Martin*:

Κύρτος, ου, ὁ, Sagena, nassa; instrumentum piscatorium; à κυρτὸς curvus, gibbosus.

Κύστος, κύστις, vel κυστὸς, ὁ, Nates, podex; fortè à κύω fundo, quòd per eas partes excrementa effundantur. Etym: κύστον dictum vult ἀπὸ τοῦ δι' αὐτοῦ χύδην ἢ ὕσιν.

Κύστις, εως ἡ, Vesica; pellis vesicæ similis; à χύσις, i.e. effusione urinæ. *Varin*: ἀπὸ τοῦ κύθειν ἢ κύειν τὸ οὖρον, Vesica enim urinam excipit & occultat; vel à κύω pario, κύει γὰρ οὖρον, urinam parit.

Κύστος, ου, ὁ, Flos mali Punici; à κύω pario; nam est κύστις ῥοᾶς, i. e. fructus & quasi fœtus mali Punicæ.

Κύτταρος, ου, ὁ, Loculamentum apum & vesparum; à κύτος cavitas, venter cavus.

Κύτος, ους, τὸ, Cavitas, sinus; ubi aliquid κεῖται vel κάθηται, i.e. jacet vel occultatur.

Κυφὸς, ὴ, ὸν, Incurvus; à κύπτω inclino.

Κύφων, ωνος, ὁ, Catasta, numella, baculus incurvus; à κυφὸς curvus.

Κυφὸς

Κυψέλη, ης, ἡ, 1. Alveare apum; dictum παρὰ τὸ κεκρύφθαι αὐτῆς τὸ ἔλλω, quòd ab eo, cùm sit obscurum, splendor solis non admittatur: vel à κύπτω incurvo; quòd ex viminibus plexis & incurvatis confletur.
2. Auris foramen interius; quasi κυφέλη à κυφῆ, i. e. curva; inflexum enim & incurvum est auris foramen.

Κύω, κύσω, In utero gesto, pario, osculor, amo; referam ad κίω eo. *Martin*:

Κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, Canis; *Varin*: ducit à κύειν, id est, φιλεῖν amare, est enim animal φιλοδέαστον: aut ab ὠκὺς celer; ζῶον γὰρ ταχύ. Etym: vel à κύω pario, canis enim est πολυτόκον ζῶον, i. e. animal multiparum.

Κωβιὸς, ῦ, ὁ, Gobius, piscis; à κύβη caput, quòd sit capite prægrandi.

Κώδεια, & κωδία, ας, ἡ, Caput papaveris; à κῶμα somnus, & δέω ligo; papaver enim sensus ligat, multúmq; ad somnum valet. *Martin*: dici putat, quia cortex papaveris est ceu κώδιον, i. e pellicula.

Κώδων, ωνος, ὁ, Tintinnabulum; ὡσπαρὰ τὸ ἐν τῷ κινεῖν ἄδειν, quòd resonet, cum pulsetur & moveatur.

Κώθων, ωνος, ὁ, Poculum quoddam; fortè quia potus in eo κάθηται, i. e. occultatur.

Κωκυτὸς, ῦ, ὁ, Fletus, ploratus; dictus quasi τὸ ἀχέων χύσις, i. e. dolorum effusio: alii quasi κακυτὸς à κακὸν malum; miseria enim est lamenti causa.

Κῶλον, ου, τὸ, Membrum, sive periodi pars, item intestinum crassum quod medium inter cæcũ & rectum: quasi κοῖλον, i. e. cavum.

Κωλύω, Impedio, prohibeo, quasi κῶλον λύω, i. e. membri alicujus integritatem solvo, ut nequis possit evadere, scil: vel pedem præcidendo, vel majores circa poplitem tendines succidendo.

Κῶμα, τος, τὸ, Somnus profundus ; à κῶ pro κέω jaceo.

Κώμη, ης, ἡ, Pagus, vicus ; *Euſtath*: à κῶ pro κεῖμαι jaceo, quieſco, ubi ſcil: ἀναπαυσις ἀνθρώπων καὶ ζώων ἀπὸ τῶν ἔργων, quòd in illo viri & pecora jaceant & quieſcant.

Κῶμος, ου, ὁ, Comeſſatio ; laſcivum convivium, luxuria ſoporifera ; à κῶμα ſomnus ; nam comeſſatores ferè ſunt ſomniculoſiores.

Κωμῳδὸς, οῦ, ὁ, Qui per κώμας ἄδει, i. e. per vicos canit.

Κώνειον, ου, τὸ, Cicuta, planta venenata ; ab antiquo κωνῶ, id eſt, στρέφω vertere, quòd qui cicutam potaverint, vertigine corripiantur : alii à κτείνω occido, quòd ſit lethalis.

Κωνωπεῖον, ου, τὸ, Conopeum, velum ad arcendos culices ; à κώνωψ culex.

Κώνωψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, Culex ; à κῶνος conus & ὤψ vultus ; quòd ſit animal inſectum facie quaſi aculeata : alii qu. κόψωψ à κόψω, i. e. κόπτω ſtimulus.

Κώπη, ης, ἡ, Remus ; manubrium ; à κόπτω, ſcindo, pulſo ; remus eſt quo tunditur æqua.

Κωπηλάτης, ου, ὁ, Remex ; à κώπη remus & ἐλαύνω ago ; ut ſit, qui remis navim impellit.

Κώρυκος, ου, ὁ, Pera, ſaccus coriaceus ; à χώρυκος à χορέω capio, quia χωρεῖ τὰ ἐνιπτόμενα, id eſt, res injectas continet.

Κῶς, τὸ, Pellis ovina villoſa, vellus ovium : dicitur quòd in ea dormirent, à κέω jaceo.

Κωφὸς, ἡ, ὸν, Surdus ; *Varin*: ducit παρὰ τὸ κεκόφθαι τὴν ὄπα, id eſt, quia cæſus, hoc eſt, læſus voce ; ut vocem ſcil: non audiat, nec ipſe eloquatur ; qui enim ſermonem audire non poteſt, neque poteſt eundem imitari.

Λ.

Λ — EST undecima litera Græcorum nota, quam λάμβδα appellant; fortaſſe quaſi *Lamedi*: ex Hebræo *Lamed*, in numeris valet triginta, ut ל Hebræis. At Etymol: dici vult quaſi λαβα π ον, quòd in carmine λειως βαίνει, id eſt, cùm ex liquidarum numero ſit, ad ſyllabas producendas non multùm valet.

Λα, ὁπτατικὸν μέιεον, i. e. particula augens in compoſitione, ſicut aliquando λι; utraq; ex λίαν valdè.

Λᾶας, λάα Ͻ, contr: λᾶ Ͻ, ᾶ, Lapis, ſaxum; à λεῖ Ͻ lævis, glaber; quia aut talis naſcitur, aut arte fieri poteſt: ſed velim ex λα valdè & ἄζω ſicco, eſt enim terra valdè ſiccata & coacta.

Λαβὴ, ῆς, ἡ, Prehenſio, actus τὸ λαβεῖν, ex λαμβάνω capio; item anſa, quæ prehendi poteſt.

Λάβιεος, ε, ὁ, Fovea; à λαβεῖν βόθυν, quòd contineat aut ſaltem continere poſſet aquam.

Λάβ Ͻ, ε, ὁ, Valdè vorax, avidus; quaſi λάβιος Ͻ à λα vel λίαν valdè, & βοσὰ cibus; ut ſit cibi valdè avidus, qui hianti ore omnia in ventrem ingerere cupit. Metaphoricè tribuitur etiam rebus inanimatis, ut igni, vento, &c.

Λαβρώνιον, ε, τὸ, Poculum quoddam latum; ex quo eſt λάβρως, i. e. largitèr bibere.

Λαβύειν Ͻ, Labyrinthus, locus multis viarum ambagibus inflexus; *Suidas* deducit παρὰ τὸ μὴ λαβεῖν ἔξοδος, quòd ingreſſis januam prehendere, id eſt, exitum adinvenire ſit difficillimum. *Martin*: autem à λάβιος Ͻ fovea; ut primò de labyrintho cavernoſo dicatur; aut etiam à λαβεῖν accipere, & βιᾶν decipere; quòd ingreſſos accipiendo decipiat.

Λάγανον, ου, τὸ, Placentæ genus; quia λαγαρὸν, id est, laxum; nam crassities ejus dilatatur.

Λαγέτης, ου, ὁ, Dux populi; qui λαοῦ ἡγεῖται, vel λαὸν ἄγει, id est, populum ducit.

Λάγυνος, ου, ἡ, & ὁ, Lagena; à cavitate, ex λαγὼν, id est, lateris cavitas: vel à λα valdè, & γῶ capio; quòd sit liquoris capax.

Λάγνης, λάγνος, ὁ, Libidinosus; quasi λάγυνος, valdè mulierosus: à λα valdè & γυνὴ mulier; vel à λέγω cubo: vel à λα valdè & γόνος genitura; ut sit, seminis fœcundus.

Λαγχάνω, Sortior, sorte accipio; consequor; ab inusit: λήχω.

Λαγὼν, όνος, ἡ, Cavitas; locus infra costas, qui laxus est & ossibus vacuus; ducunt igitur à λαγαρὸς mollis, vacuus. *Eustath*: à λήγω desino; quòd ibi desinant osseæ costæ. quia verò vocem hanc generaliorem duco, deflectam à λέγω colloco; ut sit vacuitas, ubi aliquid locari potest. *Martin*:

Λαγωὸς, οῦ, & λαγὼς, ω, ὁ, Lepus; à λα valdè & οὖς auris; nam prælongas aures sortitum est id animal: vel à λάω video, quia δερκεύνης, id est, dormit oculis apertis: vel quasi λάγνος salax; est enim animal Venereum; vel quia ob metum amat λέγεσθαι, id est, in latibulo cubare: vel à λα valdè & γάω genero; est enim animal πολυτόκον, i. e. fœcundum & multiparum.

Λάζομαι, Capio, comprehendo; qu: λαβάζομαι à λαβὴ prehensio.

Λαθάδαν, Occultè; à λαθεῖν, id est, latere.

Λάθαργος, ου, ὁ, Videtur esse clàm malus; qui λαθάδαν ἀργὸς, id est, latentèr malus est.

Λαθήβης, ὁ καὶ ἡ, Immemor juventæ, senex; à λήθομαι obliviscor, & ἥβη juventus.

Λάθρα, Clàm; à λήθω lateo.

Λαθυρὶς, ίδος, ἡ, Herba ex genere tithymallorum; vulgò cataputia

taputia minor; si vim herbæ attendamus, referri possit ad λα valdè & θέρω calefacio; lac enim Lathyridis, ut & aliorum tithymallorum, acre est, adurit & erodit: vel à λα & θρῆν salire; folliculus seminis ejus solis æstu arefactus rumpitur & exilit cum sonitu: aut quòd ejus vis sit virosior, quàm tithymalli, à λα, & θορὸς virus genitale.

Λάθυρος, ου, ὁ, Cicercula, legumen quoddam; videtur dici à λαθεῖν latere: legumina cùm matureſcere cœperint, rapienda sunt, quoniam citò exiliunt, laténtq; cum deciderint.

Λαιδρὸς, ᾶ, ὁν,
1. Sinister; puto à λαι ex λαιὸς lævus, & δράω facio. *Martin*:
2. Audax; à λα valdè & δράω facio; ut sit, qui imperterritus aggreditur omnia.
3. Impudens; à λα valdè & ἰδεῖν vidi; quòd impudens audactèr intueatur; ut sit qu: λαϊδὸς, & ρ inserto λαϊδρὸς & per contractionem λαιδρός.

Λαικάζω, Decipio; puto à λαι pro λαιῶς siniſirè & κάζω orno.

Λαίλαψ, απος, ἡ, Procella, turbo; quia res objectas evertit, à λα valdè & λάπτω sive λαπάζω populor, vasto; vel à λίαν valdè & ἅπτομαι tango, quia res qu: robustè tangit, versat & torquet.

Λαιλαπίζω, Ut per procellam aufero, à λαίλαψ turbo.

Λαῖμα, τος, τὸ, Sacrificium; *Suidas* à λαιμῷ, i. e. gutture; ut sit jugulata hostia, cui sanguis ex jugulo aperto effluxerit.

Λαίμαργος, ου, ὁ ἡ, Gulosus; dicitur q. λαιμὸ μάργος à λαιμὸς guttur & μάργος insanus; ut sit, qui amore ciborum captus est & quasi insaniens: alii à λαι ex λαίως & μάργος, ut sit αἰσχῶς μάργος, i. e. turpitèr insanus.

Λαιμάττω, Immodicè edo; *Suidas* à λαιμῷ, i. e. gutture.

Λαιμὸς,

Λαιμὸς, οῦ, ὁ, Guttur, gula; à λαύω fruor; quia jucundis fruitur eduliis: ſic & *frumen*, tractus gulæ, à *fruor*. *Mart*: vel παρὰ τὸ λίαν μᾶν, quòd cibum valdè cupiat, Etym: vel à λάπτω bibo, ingurgito.

Λαῖον, ου, τὸ, Seges, quâ frui poſſimus; à λαύω fruor; ſic *fruges* à *fruendo*.

Λασπῖον, ου, τὸ, Clypeolus, parmula; à λάσιος hirſutus, quia ex crudo & hirſuto corio fiebat. rectiùs *Euſtath*: à λαιὸς lævus, & σείω quatio; quòd ſiniſtra manu facilè geſtari queat & agitari.

Λαῖτμα, τὸ, Latitudo, æquor; à λα valdè & ἴεναι ire, quòd in amplum eat ſeu extendatur. alit: qu: λαιὸν τμῆμα, i. e. ſectio læva; nam cùm univerſum diſtribueretur in partes duas, terram & mare, læva pars mare dicebatur.

Λαῖφος, εος, τὸ, vel λαίφη, ης, ἡ Veſtis, velum: quaſi λεῖον ὕφος lævis tela, vel textura.

Λαιψηρὸς, οῦ, ὁ, Velox; à λα valdè & αἰψηρὸς celer.

Λαχέσυζα, ης, ἡ, Vociferatrix, garrula, nugax: à λα valdè & κεχάζω clamo.

Λαχὴς, ῆδος, ἡ, Fiſſura, ſciſſura propriè cum crepitu facta; à λαχίω crepo.

Λάκκος, ου, ὁ, Foſſa, fovea; à λακίζω findo, lacero; fit enim foſſa terrâ qu: laceratâ.

Λακπίζω, Calcitro; nempe à λάξ calce.

Λάκτις, εος, ἡ, Scutica, tudicula; id quo aliquid in mortario tunditur; à λακπίζω calco.

Λαλαγέω, ήσω, Vociferor; à λάλαξ clamor.

Λαλάζω, Vociferor; à λαλέω loquor.

Λάλαξ, γος, Clamor, ſonitus, item rana; à λαλῶ loquor; quòd ranæ ſint ſtreperæ & clamoſæ.

Λαλέω, ήσω, Loquor; poſſit eſſe à λῶ volo per reduplicationem; ſermo eſt animi index, ἅ τις θέλει, ταῦτα λαλεῖ. Etym:

Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, Loquela; à λάλῶ loquor.

Λάλη,

Λάλλη, ης, ἡ, Calculus ad mare aut fluvium: quia aquis allisus qu: λαλεῖ, i. e. loquitur. *Martin:*

Λαμβάνω, Capio, consequor; à λήβω inusit.

Λάμια, ας, ἡ, Piscis quidam, Lamia, galeorum maximus; dictus à λαιμοῦ i. e. gulæ amplitudine. *Eustath:* à λάπτω lambo, voro, quia vorax.

Λαμπὰς, άδος, ἡ, Fax, lampas; à λάμπω luceo.

Λαμπηδὼν, όνος, ἡ, Scintilla; à λάμπω luceo.

Λαμπουρὶς, ίδος, ἡ, Cicindela, vulpes, cui λάμπει οὐρὰ, i. e. cauda splendet.

Λαμπρὸς, ὰ, ὸν, Splendidus, purus; à λάμπω splendeo.

Λάμπω, Luceo, splendeo; à λίαν valdè & φῶ luceo.

Λαμυρὸς, vel λάμυρος, ου, ὁ, Disertus, loquaculus, facetus, scurrilis, impius; à λα valdè & μύρω stillo, fluo; ut sit, cui valdè fluit oratio: vel λάμυρος qui valet λαιμῷ, i. e. gutture, loqui potis.

Λὰξ, Calcibus, adverb: à λήγω desino; quia est τὸ λῆγον τοῦ ποδὸς, i. e. pedis extrema pars.

Λαξεύω, Lapides polio; à λᾶς lapis & ξέω polio.

Λανθάνω, Lateo, ignotus sum; à λήθω inusit.

Λαὸς, οῦ, ὁ, Populus, turba; *Eustath:* (*Iliad:* α.) communem etymologiam dicit à λα valdè & αὔω, sono; quia λαὸς πολύφωνος, i, e. populus est loquax, & multarum vocum & sententiarum: historicè verò à λᾶς lapis; ex eo quòd Cecrops, ex jactu λάων, i. e. lapidum, cognoverit Atticæ πολυανθρωπίαν, i. e. populi multitudinem. Mythicè, quòd λᾶες, i. e. lapides à Deucalione & Pyrrha jacti, post λειπανθρωπίαν, i. e. generis humani abolitionem ex diluvio factam, in homines ἐζωώθησαν, i. e. vivificarentur.

Λάπαθος, ου, ὁ, vel λάπαθον, ου, τὸ, Fossa, terræ sulcus evacuando excavatus; à λαπάζω evacuo: itē herba quæ ventrē λαπάζει, i. e. vacuat: vel à λα valdè & πάθος passio; quòd malas corporis affectiones per alvum expellat.

Λαπάζω,

Λαπάζω, ξω, Evacuo, mollio; à λάπτω idem.

Λαπάρα, & λάπαρον, Pars inter costas nothas & ossa, quæ ad ilia pertinent; quia λαπάρα, id est, inanis est & desidet.

Λάπη, ης, ἡ, Pituita, quæ λαπάζεται, i. e. evacuatur è corpore.

Λαπίζω, σω, Insolentiùs me jacto; à λα valdè & ἔπω verbum; ut sit, ampliùs justo loquor. *Hesych*: ducit παρὰ τοὺς Λαπίθας quæ gens fuit Thessaliæ ferox.

Λάπτω, Lambendo bibo, more canum, ingurgito; possit esse à λα valdè & πίω bibo, sæpiùs bibo, continente haustu: alii volunt esse vocem factitiam à sono, quem lambentes canes linguâ edunt.

Λαρινὸς, ὲ, ὁ, Saginatus; à λα valdè & ῥινὸς pellis, cutis; quòd animalibus obesioribus cutis valdè extendatur.

Λάρναξ, ακος, ὁ, Capsa, arca, loculus; puto propriè esse, in quo λαγαναὶ, i. e. pecora saginanda clauduntur. *Martin*:

Λάρος, ου, ὁ, Larus, gavia avis; à λάω appeto; quia cibi appetentior: sed quia loquax, possit esse à λαφύζω clamo, aut λαλος loquax; & quia fluctibus innatat, à λα valdè & ῥεῖν fluere.

Λαγὸς, ὸ, ὁ, Dulcis, jucundus; à λῶ volo; res dulces volumus & cupimus: vel à λα valdè & ἅδω apto; id enim unicuique gratum est quod ei quadrat.

Λάγυγξ, υγγος, ὁ, Guttur; à λαύω fruor; quòd fruatur ciborum dulcedine: vel à λα valdè, & ῥύω fluo; quòd res liquidæ per gutturis canalem facilè in ventriculum defluunt.

Λαφύζω, Clamo; a λάγυγξ guttur; quod clamoris organum.

Λάβη, ης, ἡ, Contumelia, irrisio; à λάζω, i.e. ὑβρίζω contumelia afficio.

Λάσιος, ε, ὁ, ἡ, Hirsutus, hispidus; *Eustath*: ducit à λα epitatico & σείω, i. e. ὁρμῶ ruo, sunt enim pilosi calidi καὶ ὁρμητικοὶ, i. e. impetuosi: vel à λα valdè & πίω quatio; pili enim longiores facilè possunt

sunt concuti; *Martin*: rectiùs *Harm*: à λάζομαι capio; quòd capillus longior facilè prehendatur.

Λάκκω, Loquor; à לשׁן lingua Hebr:

Λάπαξ, ακος, ὁ, Humor excidens poculo: à λα valdè & σάζω stillo. *Eustath*: *Suid*: exponit magnam guttam, μεγάλως σταγόνα.

Λαπίδης, ου, ὁ, Lapicida; à λᾶς lapis & πέμνω scindo.

Λάτος, ου, ὁ, Latus, piscis marinus & Niliacus, delicatus & suavis; ergo dictus à λαίω volo; quasi expetendus.

Λατρεία, ας, ἡ, Actus est τῆ λατρεύοντος, i. e. servientis.

Λατρεύω, Servio; propriè est pro mercede servio; à λάτρον merces.

Λάτρις, ιος, ὁ, vel ἡ, Servus, serva; *Eustath*: componit ex λα valdè & τρέω timeo; quòd valdè timeat dominum.

Λάτρον, ου, τὸ, Merces, quæ servienti datur; puto à λάω volo; quia est bonum cupitum, cujus respectu operam aliquis addicit: aut à λαύω fruor; i. e. quo quis fruitur pro labore; aut quòd λύεται τῷ μισθωτῷ, i. e. mercenario solvitur.

Λαπύη, ης, ἡ, Ramentum, quod à lapide cæso abraditur; à λᾶς lapis & πύπτω cædo.

Λαυκανία, vel λευκανία, ας, ἡ, Guttur, gula; à λαύω fruor; quia è cibo potúque voluptatem ea pars præ cæteris sentiat.

Λαδρος, ου, ὁ, Latus, multus, copiosus; à λα valdè & δρύς latus. *Eustath:* dici vult à λα epitatico & ῥέων, id est, valdè fluens. alii à λα & αὐρα.

Λαύρα, ας, ἡ, Platea lata; à λαδρος latus: vel à λαὸς populus & ὀρύω ruo; quòd per plateas multus populus confertim ruat.

Λαύω, Fruor, unde usitatum ἀπολαύω, à λάω volo, frui est cum voluptate & oblectatione uti.

Λάφυρα, τὰ, (υ longa) Spolia, propriè quæ vivis detrahuntur; ut σκῦλα mortuis; à λαφύσσω evacuo, detraho.

alii

alii componunt ἀπὸ τῦ ἐν πῷ λαῷ φύρεσθαι. fortè qu: λάφυρα, à λα valdè & φέρω fero, ſpolia enim omnes avidè auferunt.

Λαφύσσω, fut: ξω, Avidè deglutio, helluor; à λάπτω ingurgito: vel à λαπάσσω devoro. alii à λα valdè & ἀφύσσω haurio.

Λαχαίνω, Fodio; ducunt à λα valdè & χαίνω hio; quia terram fodere, eſt facere, ut ea hiet: ſed ducam à λάχανον olus; ut ſit fodere oleris ſerendi cauſâ. *Martin*:

Λάχανον, ου, τὸ, Olus; à λαχαίνω fodio; quòd in ejus plantatione terra fodiatur.

Λάχεια, ας, ἡ, Foſſu facilis; apud *Hom*: legitur (*Odyſ*: 1.) & exponitur foſſu facilis, à λαχαίνω fodio: exponitur etiam λάχεια parva, qu: ἐλάχεια ab ἐλαχύς: ab aliis habetur pro nomine proprio.

Λάχνη, ης, ἡ, Lanugo; à λα validè & χνῦς lanugo; vel quaſi λαέχνη, à λα & ἔχω, i. e. κρατῶ prehendo; ut ſit, quam manu liceat prehendere. Etym:

Λεβηείς, ίδος, ἡ, Exuviæ, pellis; poſſit eſſe à λέπω decortico; exuo.

Λέβης, ητος, ὁ, Pelvis, lebes; à λείβω fundo; quia eſt vas, in quod aliquid funditur.

Λεγεών, ῶνος, ὁ, Legio; à Latinis ſumpta eſt vox legio, quæ Græcis τάγμα dicitur. Etym. tamen à λέγω colligo, quòd ſit collecta militum manus.

Λεηλασία, ας, ἡ, Prædatio, actio ejus qui λεηλατεῖ, i. e. prædam agit, à λεία præda, & ἐλαύνω abigo. Etym: à λεως populus & ἀτῶ, i. e. βλάπτω noceo.

Λεία, ας, ἡ, Præda corpora capta; à λάω cupio; vel à λαὸς populus, quia propriè eſt hominis capti. *Martinius*.

Λειαίνω, Lævigo; à λεῖος lævis.

Λείβω, ψω, Fundo; ducam à λύω ſolvo; ſolutus humor eſt fuſilis; aut à λεῖος lubricus, & βάω eo; lubrica funduntur, & qu: eunt, i. e. labuntur & ſtillant. *Harm*:

Λῆκυθον, vel λίκνον, ου, τὸ, Ventilabrum; puto à λεῖον κενὸν, i. e. frumen-

mentum evacuare, hoc est, purgare: vel ἀπὸ τὸ λίαν καυσῖν, i. e. valdè laborare; quòd frumentū ventilando purgare, sit laborioſum. Etym:

Λειμών, ῶνος, ὁ, Pratum; à λείβω fundo; quia aquis effuſis rigatur.

Λεῖον, ου, τὸ, Seges; an quia λειοῦται, i. e. friando & conterendo in farinam lævem redigitur?

Λεῖος, α, ον, Lævis, non aſper; duci poſſit à λα valdè & ἴσος æqualis, planus.

Λειπυρία, ὁ, Febris quædam: dicta, quia λείπει πυρὸς, quòd in paroxyſmo membra externa frigeant.

Λείπω, ψω, Relinquo; neutraliter, desū, deficio; fortè à λύω ſolvo, vel potiùs λύω ὅπιν ſolvo, remitto, laxo curā.

Λείριον, ου, τὸ, Lilium; à λεῖος lævis, ob foliorum lævitatem.

Λειτὸς, ὴ, ὸν, Publicus; à λαὸς vel λεὼς populus.

Λειτουργὸς, ου, ὁ, Miniſter, qui publicum opus facit, diaconus; à λειτὸς publicus & ἔργον opus.

Λειχὼ, ὼνος, ὁ, Lichen; impetigo, quæ ſaneſcit, ſi quotidiè jejuni hominis ſaliva defricetur; poſſit ergo eſſe à λείχω lingo.

Λεκάνη, ης, ἡ, Pelvis, catinus, patina; à λα valdè & χαίνω hio; quòd ſit vas latum & patulum.

Λέκτρον, ου, τὸ, Lectus, cubile; à λέχομαι cubo.

Λέκιθος, ου, ὁ, Vitellus ovi; dici volunt, παρὰ τὸ λέπειν κεύθεσθαι; quòd cortice occultetur: vel quòd ſit τὸ λεκτὸν ᾠοῦ, i. e. pars lectior ovi.

Λέμβος, ου, ὁ, Lembus, navicula brevis; ἀπὸ τὸ λίαν βαίνειν, quòd celeritèr eat.

Λέμφος, Mucus concretus; quaſi λήμη φαύης, i. e. ſordes oculi.

Λέπαδνον, ου, τὸ, Lorum latum, quo equi collum ad jugum religatur; dictum, quòd attritu λέπηται.

Λέπαργος, ου, ὁ ἢ ἡ, 1. Albus; à λέπος pellis & ἀργὸς albus.
2. Ulceroſus, recutitus; à λέπω decortico, & ἀργὸς albus; ut ſit, cujus pellis alba eſt & aſpera, & quaſi decorticata.

Λέπας,

Λέπας, τὸ, Rupes, promontorium; *Eustath*: à λέπος cortex, quòd sit in cortices ruptum.

Λεπάς, άδος, ἡ, Concha petræ adhærens, lopas; à λέπας petra.

Λεπίζω, Decortico; à λέπος cortex.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, Squama, quæ λέπεσθαι, i. e. detrahi potest.

Λέπρα, ας, ἡ, Lepra; asperitas cutis profundior cum pruritu; à λεπρὸς scaber, asper.

Λεπρὸς, ὸν, ὁ, Scaber, asper; velut in λέπη, i. e. squamas resolutus: vel à λέπος cutis & ῥαίω corrumpo, ut sit σὰρξ διεφθαρμένη caro corrupta.

Λεπτὸς, ὴ, ὸν, Tenuis; à λέπος, i. e. cortex, squama. *Varinus* à λείπω deficio, ut sit λεπτὸν ἡ ἐνδεὲς.

Λεπυρὸς, ὰ, ὸν, Corticosus, squama tectus; à λέπος cortex.

Λεπύχανον, ου, τὸ, Cortex, putamen ovi; à λέπος, cortex; nisi compositum velis à λέπος & χαίνω.

Λέπω, Decortico, libro, à λύω solvo; nam qui λέπει, is λύει, i.e. aliquid ὀστρακῶδες λύει & à subjecto corpore facit λέπειν, i. e. decedere.

Λευγαλέος, α, ὸν, Pernicios; à λοιγὸς pernicies.

Λεύκη, ης, ἡ, { 1. Populus alba; cujus lignum λευκὸν, id est, candidum. 2. Vitiligo alba, i. e. λευκὴ. 3. Creta; quæ est γῆ λευκὴ, i. e. terra alba.

Λευκόῤῥοδον, ου, τὸ, Ligustrum, alba rosa; à λευκὸς albus & ῥόδον rosa.

Λευκόχροος, ου, ὁ, ἡ, Albicans colore; à λευκὸς albus & χρόα, color.

Λεύσσω, Video; à λαὸς idem: vel à λαὸς & ὄσσε oculi: alii fieri dicunt à βλέπω, βλέπτω, Æolicè βλεσσω, deinde interjecto υ & adempto σ λεύσσω.

Λευχείμων, ονος, ὁ, Candidatus; qui λευκὸν εἷμα, i. e. candidam vestem gestat.

Λευκὸς, ὴ, ὸν, Albus; à λεύσσω video; quia alba lucida sunt & perspicua.

Λέχος, ους, τὸ, Lectus; à λέγομαι cubo.

Λι-

Λεχὼ, όος, οῦς, ἡ, Puerpera; à λέχος lectus, in quo decumbit.

Λέων, τος, ὁ, Leo, & λέαινα leæna; à λάω video; ζῶον γὰρ ὀξυδερκέστατον i. e. animal est visûs acutissimi.

Λεωφόρος ου, subauditur ὁδὸς, via publica, τὴν λεὼ φέρουσα, id est, populum ducens vel ferens.

Λῆδος, εος, τὸ, Doricè λᾶδος; vestis ex panno raro & detrito; ut æstate ferri solet; dicta quia λεῖον, i. e. lævis.

Λήϊον, ου, τὸ, Seges, ipse campus consitus; à λα valdè & ἰέναι ire, quòd citò crescat & augeatur; Etym: Ducit *Harm*: à λεῖος lævis, æqualis; quòd seges ferè sit æqualis longitudinis.

Λήκυθος, ου, ἡ, Lecythus, vas olearium; vulgò à λα valdè & χύω fundo; vel ab ἔλαιον oleum, & κεύθω occulto; quòd oleum occulat.

Λήκη, ης, ἡ, Gramia; lippientes oculi; à λάω video & μὴ non, quòd malè videant: vel à λα valdè & μύω claudo; quòd occuli lippientes subinde claudantur & aperiantur: vel παρὰ τὸ λίαν μᾶν, id est, valdè quærere, quod cæcutientes facere est necesse.

Ληνὸς, οῦ, ὁ, Lacus præli torcularii, ubi uvæ prælo exprimuntur; à λεαίνω comminuo; uvæ in prælo comminuuntur.

Λῆρος, εος, τὸ, Lana; quia λεῖον i. e. mollis.

Λῆρος, ὁ, vel λῆροι, οἱ, Nugæ, ineptiæ; à λα valdè & ῥέω fluo; quia valdè fluxa res: vel quasi λαρὰ, id est, jucunda; vel etiam à λα & εἴρω dico, loquaciores enim sunt ferè ineptiores.

Λῃστὴς, οῦ, ὁ, Latro, ex ληϊστὴς prædator, quod à ληΐζω prædor; id verò à ληΐη pro λεία præda.

Λιάζω, Vehementèr agito, valdè ago; ducit Etym: per metathesin ex ἀλίζω erro; ut significet declinare, abscedere.

Λίαν, Valdè, admodùm; videtur derivari à λάω volo; ea intendimus, quæ insignitèr volumus.

Λίβανος, ου, ὁ, Thus; à λείβω ſtillo, libo.

Λιβάς, άδος, ἡ, Gutta; à λείβω fundo.

Λίγγω, Strideo: ex ſono factum.

Λίγδην, Strictim; ἀφοδηγῶς, attingendo ſuperficiem valdè lenitèr; à λίγγω ſtrido.

Λίγδος, ου, ὁ, Pila, mortarium; an à λειῦν, i.e. terere? *Martinius.*

Λιγνύς, ύος, ἡ, Fumus, fuligo, flamma; à λίαν valdè & καίειν urere, *Martin:* vel ἀπὸ τὸ λίαν ἐκτείνεσθαι quòd celeritèr aſcendat.

Λιγυρὸς, ὰ, ὸν, Stridulus, argutus; à λιγὺς idem.

Λιγὺς, εῖα, ὺ, Stridulus, argutus; à λίγω ſtrideo. Etym: à λέγω dico: vel à λίαν ἡδὺς valdè dulcis.

Λίθος, ου, ὁ, vel ἡ, { 1. Lapis; *Euſtath*: ducit à λίαν valdè & θῶ pono; quòd lapides grandiores firmitèr terræ affigantur: alii à λᾶς lapis. 2. Diſcus; à λίαν valdè; & θέω curro, ob motûs celeritatem.

Λιθομώτης, ου, ὁ, Qui ad lapidem jurat, à λίθος lapis & ὀμόω juro.

Λικκίγξ, Minima vox avis; à λίγγω ſtrido.

Λικμάω, ήσω, Ventilo; à λικμὸς ventilabrum. vide infrà.

Λικμὸς, οῦ, ὁ, Ventilabrum, vannus; *Euſtath*: à λίαν valdè & κάμνειν laborare; quòd frumentũ ventilare ſit καματηρὸν, i. e. laborioſum: vel ὅτι τὸ λεῖον κομεῖν, i. e. frumentum purgare, ſcil: ventilatione.

Λίκνον, ου, τὸ, Vannus; à λικμὸς idem; ſive quia eſt λεῖον κάνεον, i.e. plana corbis nec profunda: vel à λίαν κινεῖν, i. e. valdè movendo, quia valdè agitatur.

Λιλαίομαι, Poët: cupio, feſtino; à λίαν valdè, & λάω λῶ, volo.

Λιμαγχονάω, & έω, Fame ſuffoco, fame neco; à λιμὸς fames & ἀγχονάω ſtrangulo; eſt & λιμαγχέω quaſi λιμῷ ἄγχω.

Λιμὴν, ένος, ὁ, Portus; à λίαν μένειν, id eſt, valdè manendo; quia ibi valdè manẽt & tutæ ſunt naves; aut quòd ibi aqua manet & ſubſiſtit.

Λίμνη, ης, ἡ, Stagnum, lacus, palus; à λίαν μένειν, i. e. valdè manen-

manendo; ibi enim aqua manet, & non movetur; sicut & *stagnum* à *stando*.

Λιμὸς, ȣ̃, ὁ, Ciborum penuria, fames; à λείπω deficio; est enim fames ex defectu nutrimenti solidi; vel à λοιμὸς pernicies, quam fames affert.

Λιμπάνω, Linquo; à λείπω idem.

Λίνον, ȣ, τὸ, Linum; quia λεῖον, i. e. molle: vel παρὰ τὸ λίαν νενῆσθαι, quòd valdè netur.

Λινοκαλάμη, ης, ἡ, Lini stipula; à λίνον, linum, & καλάμη stipula.

Λιπαὴς, έος, ὁ, ἡ, Assiduus, sedulus; à λίαν παρεῖναι, i.e valdè adesse.

Λιπάω, ήσω, Pinguis sum; à λίπος pinguedo.

Λιπονὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Qui ex agro in urbem fugit, aut ex divite factus est pauper; ὁ λιπὼν τὰ ἔρνη, i. e. qui plantas relinquit, vel ὁ λειπόμενος τῶν ἐρνῶν, i. e. à plantis relictus.

Λίπος, εος, τὸ, Pinguedo, adeps; à λίαν valdè & πῖος pinguedo.

Λίπτω, Cupio, desidero; diminutivum ex λῶ volo: vel q. λίαν ἅπτω valdè tango; quod enim quis cupit, id velit attingere.

Λίρος, ȣ, vel λιρὸς, ȣ̃, ὁ, Impudens, audax, à λίαν ὁρῶν, valdè videre; sunt enim impudentes visu stabili & irreverenti.

Λὶς, ιτὸς, ὁ, Tenue & subtile linteum, à λίνον linum, ex quo fit.

Λῖς, ῖος, ὁ, Leo; à λέων leo.

Λίσσομαι, & λίττομαι, Supplico, supplex oro; à λίπτω cupio: vel à λίαν ἵζω valdè sedeo; ut sit ita supplicare, ut ad supplicati genua provolvar & sedeam.

Λισσὸς, ȣ̃, ὁ, Glaber; qu: λίαν ἴσος, i. e. valdè æqualis; vel à λεῖος lævis.

Λιτὴ, ῆς, ἡ, Precatio; à λίσσομαι vel λίτομαι supplico.

Λιτὸς, ȣ̃, ὁ, Simplex, nudus, vulgaris; ex λιτὸς, quod à λεὼς populus: aut qu: λεπτὸς tenuis.

Λίτρα, ας, ἡ, Libra, mensuræ & ponderis nomen; à Latino *libra*.

Λὶψ, βὸς, ὁ, ἡ, Petra, unde aqua stillat; venti nomen; à λείβω stillo; est enim ventus procellosus.

Λιχανὸς, οῦ, ὁ, Index digitus; à λείχω lingo; nam utimur eo, cùm lingimus.

Λοβὸς, οῦ, ὁ, Ima pars auris; quia prehendi potest, à λήβω pro λαμβάνω capio, prehendo; ἀὶ λαβὴς γάρ. *Eustath.*

Λογὰς, άδος, ὁ, ἡ, Electus; à λέγω eligo: est & album in oculo.

Λόγιον, ου, τὸ, Oraculum; à λέγω dico; ut sit, per quod responsum divinum redditur.

Λόγχη, ης, ἡ, Sors; à λαγχάνω sortior.

Λοιγὸς, οῦ, ὁ, Pernicies, mors; *Eustath*: à λείπω deficio, unde & λοιμὸς: vel à λέγω, quia λέγει, i.e. κομίζει εἰς θάνατον, i. e. ad mortem ducit: aut ab ὀλίγος paucus, tanquam ὀλιγῶν τῶν ζώντων, i. e. viventium numerum diminuens: velim à λήγω desino, exeo; ut etiam *exitium* ab *exeo*.

Λοίδορος, ου, ὁ, Conviciator, maledicus; à λᾶς lapis & δέρω verbero; quòd convitia cædant, tanquam lapides: vel qui verba loquitur ὡς δόρατα, i. e. ceu spicula.

Λοιμὸς, οῦ, ὁ, Pestis; metaph: exitialis; à λύω lues; vel à λείπω deficio; quòd faciat homines deficere.

Λοίσθιος, λοῖσθος, ου, ὁ, Ultimus; à λείπω relinquo.

Λοξὸς, ὸν, ὁ, Obliquus, non rectus; à λέγω cubo, jaceo.

Λοπὰς, άδος, ἡ, Patella; à λέπω decortico; quòd instar corticis sit λεπτὴ, i. e. tenuis.

Λόπος, ου, ὁ, Cortex; à λέπω decortico.

Λοξὸς, οῦ, ὁ, Curvus; à λάειν ἔραν, i.e. videre terram; qui enim incurvi sunt, deorsùm spectant.

Λόω, λόσω, Lavo; à λύω solvo; lavando solvimus & tollimus sordes.

Λοφνία, ας, ἡ, & λοφνὶς, ίδος, ἡ, Fax; qu: λιοφανὴ à λίαν valdè & φαίνω luceo.

Λόφος, ου, ὁ, Cervix jumentorum, crista galeæ; collis; à λέπω, quia cervix ligatorum solet λέπεσθαι, i.e. depilari vel quòd jumenta incipiant excoriari à cervice.

Λάτυγα, τὰ, Animalia quæ habent caudam & setas in cervice erectas

erectas in modum cristæ; ut equi, asini, à λόφος cervix & οὐρὰ cauda.

Λόχος, ου, ὁ, Cohors, agmen, insidiæ; à λέχομαι cubo, insideo.

Λοχὼς, οῦς, ἡ, Puerpera; à λέχω, i. e. κεῖμαι cubo.

Λύα, vel λύη, ης, ἡ, Seditio; à λύω solvo, quia solutio est unitatis.

Λύγδος, ου, ὁ, Lygdus, lapis quidam candoris eximii; à λευκὸς candidus.

Λύγη, ης, ἡ, Obscuritas, tenebræ; quia λύει αὐγὴν, i. e. lucem solvit: alii à λυγὸς salix; quòd ea coloris est nigelli.

Λύγξ, κὸς, ὁ, ἡ, Lynx, animal visûs acutissimi; à λευκὴ alba, aut quia rapax ut λύκος, i. e. lupus: vel à λεύσσω video.

Λύγξ, γὸς, ἡ, Singultus; à λύζω Singultio.

Λύγος, ου, ἡ, Virga, vimen, salix; a λύω solvo, nam vimen solvi potest à figuratione naturali: aut à λίαν valdè & ἄγω duco, quòd valdè duci queat.

Λυγὸς, οῦ, ὁ, Prælum quoddam; quia λυγίζεσθαι, i. e. torqueri potest.

Λυγρὸς, ὸν, Gravis, funestus; à λοιγὸς pernicies: alit. quasi λίαν ὑγρὸς valdè humidus; loca humidiora sunt insalubria.

Λύζω, σω, Singultio; à sono: vel à λύω solvo; est enim affectio stomachi aliquid impactum solvere & excutere conantis.

Λύθρος, ου, ὁ, vel λύθρον, τὸ Cruor, sanies; à λύω solvo, quia solutis venis exilit, & fit cruor: vel quia indiget purgatione, à λύω solvo, purgo.

Λυκάβας, αντος, ὁ, Annus dictus; i. e. παρὰ τὸ λυγαίως βαίνειν quòd anni tempus latenter & tacitè prætereat: alii à λύκος sol & βάσις cursus; solis enim cursu & recursu annus perficitur.

Λύκη, ης, ἡ, Lux; à λύω solvo; solvit enim & discutit crassitiem aëris: vel potiùs quasi λευκὴ, i. e. alba.

Λύκος, ου, ὁ, { 1. Lupus, à λύω solvo.
2. Sol; à λύκη lux.

Λυκόφως, Tempus, quod ſolis exortum præcedit, nec omninò lucidum, neque tenebroſum, à λύκος lupus, & φῶς lux, quòd colorem referat pilorum lupi, qui prope cutem albi ſunt, exteriore parte nigriores.

Λῦμα, τος, τὸ, Sordes ; à λύω eluo, tanquam λυτόν τι ὄν, quia ἐν τῷ λύεσθαι ἀποβάλλεται, i. e. lavando ejicitur.

Λύμη, ης, ἡ, Lues, noxa, quæ ſolvit rei integritatem ; à λύω ſolvo. *Euſtath*: à λῦμα, quod aliquando in malam partem accipitur ; ſicut & ἄγος & πήμα.

Λύπη, ης, ἡ, Dolor, ægritudo ; à λύω ſolvo, dolor ex ſolutione continui ferè oritur : vel quaſi λυώπη, quia λύει ὤπας εἰς δάκρυα, id eſt, oculos in lacrymas ſolvit.

Λύρα, ας, ἡ, Lyra : à λύω ſolvo, & ῥᾳ facilè, quòd εὐλυτία chordarum ejus facilè ſolvatur. *Harm*: vel qui λαρὸν à ſuavi ſono, *Martin*: Etym: quaſi λύτρα, quòd vice λύτρου, id eſt, redemptionis pretii initio data eſſet. *Euſtath*: ſcribit λύραν dictam fuiſſe quaſi λύτραν, ut quæ Apollini tanquam compenſatio pro bobus à Mercurio ſit data, antèa χέλυς dicta.

Λύσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, { 1. Solvendi, i. e. λύειν vim habens. 2. Bacchus, quia curas aut etiam membra λύει ſolvit.

Λυσαρίας, ου, ὁ, Qui λύει ἀνίας, id eſt, qui ſolvit dolores.

Λυσιτελὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, Utilis, quaſi λύων τέλη ſolvens vectigalia ; fructuoſus.

Λύσσα, ης, ἡ, Rabies, quia eſt quædam quaſi λύσις, id eſt, ſolutio & corruptio facultatis cognoſcendi, ſenſûs & rationis. Etym: παρὰ τὴν λύσιν τῆς λογισμοῦ, i. e. ab intellectûs conturbatione.

Λύτρον, ου, τὸ, Redemptionis pretium ; à λύω ſolvo, redimo.

Λύχνος, ου, ὁ, Lucerna, lumen ; à λύειν νύχτος, i. e. ſolvere noctem ſeu tenebras ; vel à λύκη lux.

Λῦ,

Λῶ, Volo; traditur factum ex θέλω abjectione syllabæ initialis.

Λαῖων, ονος, ὁ ἡ ὄν, Melior; à λάω volo; est enim bonum τὸ βουλητὸν id quod omnes volunt.

Λώβη, ης, ἡ, Injuria, contumelia; quasi λαόβη, à λαὸς populus, & βαίνω eo; ut sit injuria publica. *Var*: à λοβὸς, i. e. extrema pars auris, quòd veteres in scelere deprehensos ἐνυβείζοντες extremas aures resecarent; aut à λαβὴ, i. e. ξίφος ensis; aut à βλάβη damnum. Etym: à λῶ volo, per Antiphrasin.

Λῶμα, τος, τὸ, Fimbria, instita; an quasi κλῶμα à κλώθω glomero? possit referri ad λύω solvo, ut sit aliquid solubile vesti attextum; *Martin*:

Λῶπος, εος, τὸ, & λώπη, ης, ἡ, Vestimentum tenue; à λοπὸς cortex; vestimenta enim ambiunt hominem ut cortex & tunica arbores & semina.

Λωποδύτης, ου, ὁ, Fur vestium; à λῶπος vestimentum, & δύω induo; ut sit, qui vestes induit scil: surreptas.

Λωτὸς, οῦ, ὁ, Arbor quædam Libyca, lotus dicta, suavi fructu; à λῶ volo.

Λωφάω, ήσω, Respiro, interquiesco; à λόφος collum; propriè de jumentis, è quorum collo jugum & onus deponitur.

M.

M—— NOta est duodecimæ apud Græcos literæ, quam μῦ appellant; fortè ex *Mem* Hebræo. in numeris valet 40, sicut & מ Hebræis. Etym: vult literæ huic nomen dari ex sono; habet enim μυγμόν τινα, id est, sonum, qui labris occlusis erumpit.

Μάγγανον, ου, τὸ, Venenum, quo quis alicui mortem machinatur; à μηχανὴ machina; *Martin*: vel à μάγος magus, præstigiator.

Μαγδαλιὰ ᾶς, ἡ, Buccea, in quã manus abstergebant à mensa surgentes, postea canibus objicienda, à μάσσω tergo.

Μάγειρος, ου, ὁ, Coquus; qui cibos μάσσει, i. e. subigit; vulgò παρὰ τὸ μαγίδας αἴρειν, i. e. quòd lances tollat; alii à μάζα farina, & μερίζω divido.

Μαγὶς, ίδος, ἡ, Vas subigendæ farinæ, *lanx*; à μάσσω subigo.

Μάγνης, ητος, ὁ, Magnes lapis qui ferrum trahit, dictus ab agro Magnesiaco, in quo magna ejus copia reperitur.

Μάγος, ου, ὁ, Magus, sapiens, præstigator; à μέγας magnus, ut sit, potens intellectu.

Μαγωδὸς, οῦ, ὁ, Qui muliebribus personis virilia negotia agit; quasi μάγος ᾠδῇ, i. e. cantu magus.

Μάζα, ης, ἡ, Maza, farina subacta; à μάσσω subigo, vel μασάομαι edo.

Μαθητὴς, οῦ, ὁ Discipulus; à μανθάνω disco, in aor. 2. ἔμαθον.

Μαῖα, ας, ἡ, Obstetrix; puto, quasi ἐμαῖα, ab אֵם mater: aut à μάω vel μαίομαι quæro, quærit in lucem prodituros, & quæritur in partu.

Μαιμάω, ήσω, Vehementèr cupio; à μάω idem.

Μαίνομαι, fut: μανοῦμαι, Furo, insanio; à μάειν, i. e. cum impetu in aliquid ferri.

Μάκαρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, Felix; à μὰ non & κὴρ fatum; ut sit, fato non obnoxius: alii à μάλα valdè & χαίρω gaudeo; quòd ii, qui felices sunt, habeant unde lætentur.

Μάκελλα, ης, ἡ, Ligo; à μία & κέλλω, per Antiphrasin.

Μακκοᾶν, Desipere, fatuè & stultè se gerere: quasi μὴ κοεῖν non sapere.

Μακρόθυμος, ου, ὁ, Lenis, qui μακρὸς εἰς θυμὸν, longus, i. e. tardus ad iram est.

Μακρὸς, οῦ, ὁ, Longus; à μῆκος longitudo.

Μακὼν, οῦσα, ὸν, In longitudinem extensus, tanquam à μακέω quod à μῆκος longitudo.

Μαλάσσω, ξω, Mollio; à μαλὸς mollis.

Μάλθα, ης, ἡ, Cera emollita; à μαλάττω mollio.

Μάλκη, ης, ἡ Manuum pedumve contractio, & stupor ex frigore;

gore; sic dicitur quia reddit membra μαλακὰ; id est, infirma ad motum.

Μαλλὸς, οῦ, ὁ, Villus, lana; à μῆλον ovis, cujus est.

Μαλὸς, ὸν, ὁ, Tener, mollis; à μαλλὸς lana, quæ mollis est: vel factum est per Aphæresin ex ἁμαλὸς quod idem significat.

Μάμμα, & μάμμη, & μαμμία, Mater; quia voces infantium, ab Hebr: אֵם *em*, id est, mater.

Μαμμάω, Panem peto, vox puerorum; à μάμμη mater; panis usus in locum lactis, quod nutrix dabat, succedit. *Martin.*

Μανθάνω, μαθήσομαι, præt: μεμάθηκα qu: à μαθέω, disco; nonnulli à μῆνις intelligentia, unde inusitat: μήθω disco.

Μανιάκης, ου, ὁ, Torques, à μήνη luna; quia est ut lunaris circulus.

Μάννα, Manna; dicitur quia quærebant, *man hu* quid hoc? *Exod.* 16. 16.

Μάνη, ης, ὁ, Ornamentum colli, vel manuum armillæ; à μήνη (Doricè μάνα) luna; alii ex Latino *manus*, cujus est ornamentum.

Μάντις, εως, ὁ ἡ, Vates, hariolus; dictum ἀπὸ τοῦ μαίνεσθαι, à furore divino, quo correpti vates futura prædicant.

Μάραγδος, vel σμάραγδος, ου, ὁ, smaragdus; à μαίρω splendeo.

Μάραθρον, ου, τὸ, Fœniculum; à μαίρω splendeo: quia oculorum splendorem & claritatem conservat; aut à μαραίνειν marcere, quia facilè marcet.

Μάργαρον, ου, τὸ, Unio, margarita; à μαίρω splendeo, quia splendida.

Μάργος, ου, ὁ, Insanus, vecors, petulans; ab ἄργος otiosus, malus, μ. otiosè præfixo.

Μάρη, ης, ἡ, Vel pluraliter μάραι antiqua voce, manus, quibus dividimus & componimus, à μείρω divido: vel potiùs, quia manus magis divisæ quàm ulla pars corporis, scil: singulæ in quinque digitos; unde χεὶρ πέντε.

Mar-

Μαρμαίρω, αρῶ, Rutilo, reſplendeo ; per reduplicationem à μαίρω idem.

Μάρμαρ Θ, ε, ὁ, Marmor ; à μαρμαίρω ſplendeo ; quòd ſit lapis, qui ſplendorem quendam ex ſe vibrat.

Μάρναμαι, Pugno ; à μάρη manus ; quia manu fit pugna : alii ἀπὸ τῦ μὴ ἀρνεῖν, i. e. ab irreconciliabili odio ; quòd veteres in reconciliationibus & fœderibus ἄρνας ἔθυον, i. e. agnos mactabant.

Μάρπω, ψω, Capio, prehendo ; quaſi μάρη ἅπτομαι, i. e. manu tango.

Μάσυρπ Θ, ε, ὁ, Marſupium, crumena ; μάρης σιπύη, i. e. manûs arcula : arcula ad manum in promptu.

Μάρτυς, υρ Θ, ὁ ἡ, Teſtis, martyr ; à μείρω divido, dirimo ; nam teſtimonio ſuo dirimit dubitationem.

Μασάομαι, & μασσάομαι, Manduco, mando, comedo ; à μάσσω ſubigo ; qui edit, ſubigit cibos.

Μάσθλη, ης, ἡ, & μάστλης, ητ Θ, ὁ, Lorum emollitum, habena ; à μάσσω ſubigo, mollio.

Μάσαξ, κ Θ, ἡ, Mandibula, os ; à μασάομαι edo, mando.

Μασδέω, σω, Quæro, indago ; à μάω quæro.

Μάστιξ, ιγ Θ, ἡ, Flagrum, ſcutica ; à μάσσω ſubigo : vel à μάλα valdè, & στίζω pungo ; flagellum corpus cædit & quaſi pungit.

Μαστίχη, ης, ἡ, Maſtiche ; an à μαστίζω flagello ? quòd è caudice lentiſci cæſo exſudet. *Martin*:

Μαστὸς, ῦ, ὁ, Uber, mamma quam fœtus μάει, i. e. quærit, & μάσσει, i. e. premit.

Μαστροπὸς, vel μαστροπεὺς, ῦ, ὁ, ἡ, Leno, lena ; quaſi μαζὸς ὄπα vel ὤπα habens, i. e. matris vocem ſeu vultum, quem ſuavibus verbis mentitur.

Μάτια, ας, ἡ, Vanitas ; à μάτην fruſtrà : vel quaſi μὴ τι, i. e. non aliquid.

Μαζύλη, ης, ἡ, Lena, quæ ſe matrem fingit ; à μητὴρ, mater.

Μαπύα, vel μαζύη, ἡ, Lautitiæ ciborum ; à μάσσω pinſo.

Μάχαιρα, ας, ἡ, Gladius ; à μάχομαι pugno.

Μάχλ Θ,

Μάχλος, ος, ὁ, ἡ, Incontinens, Lascivus; *Varinus* ducit à μάλα valdè, & κλῶ frango; ut sit, qui frangitur libidine; alii à μάω quæro, & χλοίω deliciis frango; ut sit, qui quærit se luxu & deliciis frangere. *Harm*: à μάλα & χαλάω laxo; ut sit, qui se valdè remittit, & ad omnem turpitudinem impotentis appetitûs sui fræna laxat.

Μάψ, Frustrà, incassùm; à μάπτω idem: aut decurtatum ex μαψίδιον idem.

Μεγαίρω, ᾶρῶ, Invideo; à μέγα, i. e. magnum; magna sunt invidiosa —— *Summa petit livor. Ovid*: *Varin*: à μέγα & αἴρειν, i. e. tollere; quòd magnum aliquid tollat ab eo, cui invidet.

Μεγαλεῖος, α, ον, Grandis, venerandus; μεγαλειότης majestas, magnitudo, & μεγαλύνω magnifico; omnia à μέγας magnus.

Μέγαρον, ου, τὸ, Ædificium magnum, tanquam invidiæ obnoxium; à μεγαίρω invideo; aut quia magnum, à μέγας magnus.

Μέγας, Magnus, vehemens; à μὴ non & γῆ terra; magnum est, quod non humile & humi repens, sed in altũ tollitur.

Μέδω, Imperium teneo; à μήδω, i. e. βουλεύω consulo; nam pars regiminis est benè consulere.

Μέζεα, τὰ, Genitalia; à μέσος medius, quia in medio corpore.

Μέθη, ης, ἡ, Ebrietas; à μέθυ vinum. Etym: dici vult à μὴ non & θέω currere.

Μέθοδος, ου, ἡ, Via compendiaria, ratio brevis docendi; à μετὰ & ὁδὸς via, ut sit velut conjuncta & contracta via.

Μέθυ, τὸ, Vinum; quia μεθύσιον, i. e. μεθύοντας remissos facit.

Μειδιάω, vel έω, fut: ήσω, Subrideo, rideo lenitèr seu mollitèr; dicitur & μειδιάω. an, à μεῖον minùs & ὀδὼς dens, quòd dentes eo risu parùm nudentur?

Μειλίσσω, ξω, Mellitum reddo; blandis verbis demulceo; qui μειλίσσω à μέλι mel.

Μειλί-

Μειλίχιος, & μείλιχος, ε, ὁ, Blandus; à μειλίσσω blandis verbis demulceo.

Μείραξ, ακος, ὁ, ἡ, Puer, puella; ab εἴρω loquor, quòd eâ ætate sit, ut jam loqui possit. *Varin*: habet etiam μείραξ ab ἱμείρω cupio; quia ea ætate concupiscit: alii à μὴ εἴρειν, i. e. non loquendo, ut eum significet, qui loqui aut non possit, aut præ molestia non velit.

Μὴς, Mensis; Æolicè pro μὶν, à μὶν ἡ luna, cujus cursu describitur.

Μείων, ονος, ὁ, ἡ, Minor; comparat. à μικρὸς parvus, sumitur autem à μινυὸς parvus: vel μείων qu: μὴ ὤν, i.e. non existens.

Μέλαθρον, ε, τὸ, Domus; à μελαίνεσθαι, i. e. denigrari, quia fumo nigrescit.

Μέλας, αινος, Niger; à μὴ non & λάειν, i. e. videre; res enim nigræ sunt minùs conspicuæ.

Μέλδω, Consumo, liquefacio; quasi μέλη ἔδω, i. e. membra edo.

Μελεδαίνω, Curo, desidero; à μέλει curæ est.

Μέλεθρον, ε, τὸ, Pedica, funis, quo membra ligantur; à μέλος membrum.

Μέλει, Curæ est, à μέλος membrum, & ἔδω edo; cura enim vires debilitat. —— *Cura facit canos* ——

Μέλεος, ε, ὁ, Vanus, stultus, infelix; à μὴ non & λαὸς, i. e. ὁρῶν videns; ut sit, qui meliora nec intelligat, nec formatur: vel secundùm Etym: à μὴ non & λῶ volo; quod vanum est, id nemo vult.

Μελέτη, ης, ἡ, Cura; à μέλει curæ est.

Μέλι, τος, τὸ, Mel; à μέλισσα apis, cujus est opificium.

Μελία, ας, ἡ, Fraxinus; fortè à μέλος, scil: ob venustatẽ ramorũ paritèr & trunci, & lævorem corticis. *Harm:*

Μελίνη, ης, ἡ, Panicum; à μέλι mel; quia dulce est.

Μέλισσα, vel ισσα, ης, ἡ, Apis; quasi μήλισσα à μῆλον malum, fructus, & ἵζω sedeo; quòd fructibus insideat, ut ex illis mel

mel exprimat. Etym: à μέλει curæ est; quòd sit animal sedulum & laboriosum.

Μέλλω, ήσω, Futurus sum; consonat τῷ μολεῖν, i.e. venire.

Μέλος, εος, τὸ, Carmen; à μέλος membrum; quòd carmen aptis membris constare debeat.

Μέλπω, Canto; cantu celebro; quasi μέλος ἔπω, i.e. carmen dico.

Μέμφομαι, Conqueror, expostulo, accuso; videtur esse quasi μῶμον φάω, i. e. reprehensionem dico.

Μένος, εος, τὸ, Animus, robur; ira; à μένω maneo.

Μένω, Maneo, expecto; à μὴ non & νεύω nuto; id manere dicimus quod locum servat & non mutat.

Μεράρχης, ου, ὁ, Qui parti imperat, μέρους ἄρχει. in militia est, qui bis mille quadraginta octo viris præest; ipsum agmen est μεραρχία.

Μέρδω, Privo; à μείρω divido; qui privat, dividit & separat aliquid ab eo, quem privat. est & ἀμέρδω privo. *Eustath*: vult ab α priv: & μέρδω video, ut sit, privo visu. Etymologo ἀμέρδειν est portione sua privare, ab α & μερίζω divido; sed velim ἀμέρδω esse ab α epitatico & μέρδω. *Martin*:

Μέριμνα, ης, ἡ, Cura, solicitudo; quia μέρει, i. e. μερίζει νοῦν, hoc est, animum distrahit & dividit.

Μερμαίρω, & μερμέρω, Curo; factum ex μείρω divido, per reduplicationem primarum literarum.

Μέρμις, ιθος, ὁ, ἡ, Funiculus, filum; qu: ἔρμις ab εἴρω necto: vel à μήρυμα filum; quod ex μηρύω glomero, neo.

Μέρος, εος, τὸ, Pars; à μείρω divido.

Μέροψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, Homo; à μείρω divido & ὄψ vox; quia vocem habet in diversos articulatos & significativos sonos divisam: homo sua voce profert literas & syllabas, & ex iis dictiones; secùs quàm fit in voce brutorum.

Μέσαβον, ου. τὸ, Medium lignum inter boves; à μέσος medius & βοῦς bos.

Με-

Μεσάϱαιον, ου, τὸ, Meſenterium ; à μέσος medius, & ἀϱαιὸς tenuis ; quòd in medio inteſtinorũ tenuium poſitũ ſit.

Μεσημβϱία, ας, ἡ, Meridies ; à μέσος medius & ἡμέϱα dies ; eſt enim medium diei ſpatium.

Μεσόγειος, ον, ὁ ϗ ἡ, Mediterraneus, a, um ; à μέσος medius, & γῆ terra.

Μεσόδμη, ης, ἡ, Trabs per mediam domum trajecta ; à μέσος medius & δόμος domus.

Μέσος, η, ον, Medius ; ϖϱὸς τὸ μέϱη ἴσα ἔχειν, quòd partes æquales habeat ; vel παϱὰ τὸ μετέχειν τὸ ἴσον. Etymol.

Μεσφά, pro μέχϱι, donec ; poët: à μέσον medium

Μεταγειϛνιών, ῶνος, ὁ, Menſis ſecundus Athenienſium, in quo Apollini μεταγειϛνίῳ ſacrificabant.

Μετακυλίνδω, Tranſeo ; i.e. apud *Hom*: μετεκύλισε, id eſt, μετῆλθεν, à μετὰ & κίω eo.

Μέταλλον, ου, τὸ, Metallum, fodina ; à μετὰ poſt & ἄλλο aliud, i.e. quia aliud poſt aliud eruitur, cum diverſa in iiſdem venis ſint juncta.

Μεταμέλει, Pœnitet ; propriè μετὰ τὸ ϖϱαχθῆναι μέλει, id eſt, poſt factum curæ eſt.

Μεταμώλιος, Vanus ; quaſi μεταμελείας ἄξιον, i.e. pœnitẽtia dignus.

Μεταξύ, Inter ; a μετὰ poſt, i. e. poſt unum, ante alterum.

Μετάφϱενον, ου, τὸ, Pars dorſi quæ ſita eſt ad ſeptum tranſverſum, quod φϱένας dicebant veteres ; eſt ergo τὸ μετὰ φϱένας, id quod à tergo præcordiis objectum eſt.

Μετεξέτεϱοι, αι, οι, Nonnulli à μετὰ, ἐξ & ἕτεϱος.

Μετέωϱος, ος, ον, Sublimis, editus ; à μετὰ & αἴϱω tollo, attollo ; alii à μετὰ & ὁϱάω video : nonnulli à μετὰ αἰώϱα, i. e. exaltatio.

Μετειοπαθὴς, ὁ ϗ ἡ, Cujus ſunt μέτϱια πάθη, qui modum in perturbationibus debitum ſervat.

Μετειοφϱονέω, ήσω, Modeſtè ſentio, μετϱίως φϱονέω.

Μέχϱι, μέχϱις, Uſque, tenùs, quouſque ; ab ἄχϱι vel ἄχϱις.

Μηδαμὸς, ὴ, ὸν, Nullus : μηδὲ ἀμὸς non aliquis, non unus.

Μήδομαι, Curam gero, meditor, machinor ; à μήδω curo, vel à μάω cupio.

Μηδεὶς,

Μηδείς, Nullus; μήτε εἷς, neque unus.

Μηκάομαι, Balo, propriè est caprarum, à sono, inde μηκὰς capra.

Μηκέτι, Non amplius, μὴ ἔτι, κ inserto ad hiatum prohibendum.

Μῆκος, εος, τὸ, Longitudo, prolixitas; à μέγα magnum.

Μήκων, ωνος, ὁ, Papaver; fortè à capitis μήκει, id est, longitudine.

Μηλέα, ας, ἡ, Malus, arbor; μῆλον, pomum: an, quia flos ejus, expetitur ab apibus, scil: ad μέλι, id est, mel conficiendum? aut quia hominibus curæ est malus, à μέλειν curæ esse.

Μήλη, ης, ἡ, Specillum; instrumentum Chirurgicum, puto à μαάω quæro; quia specillo vulnerum altitudo inquiritur.

Μῆλον, ου, τὸ, Ovis; dicta quòd ea præcipuè inter pecudes μέλει, i. e. curæ est hominibus: vel à μαλὸς tener; mollis est enim ovis & corpore & lanâ.

Μηλωπὴ, ῆς, ἡ, Pellis μήλου, id est, ovis.

Μηλωτείς, ίδος, ἡ, Auriscalpium, i. e. specillum auricularium, μηλη ὠτὸς.

Μήν, Tamen, quidèm; à μὲν quidèm, vel à μένω maneo, eâ aliquid asseveratur & manere indicatur.

Μήν, μηνὸς, ὁ, Mensis; à μήνη luna, quæ mensem describit cursu suo.

Μήνη, ης, ἡ, Luna; à μειῶ minuere, quia minui solet.

Μηνιγξ, γγος, ἡ, Membrana, maximè quæ cerebrum ambit; à μένω maneo, quia cerebrum intra illam manet; aut quia protegit cerebrum, & ei μένος, id est, robur confert.

Μῆνις, ιος, & ιδος, ἡ, Ira permanens; à μένω maneo.

Μηνίσκος, ου, ὁ, Lunula, ornamentum; à μήνη luna.

Μηνύω, ύσω, Indico, significo, nuncio; à μένος mens; ut sit, mentem aperio.

Μίτυθος, ου, ὁ, Funiculus; à μιτύω glomero, neo.

Mn-

Μηρός, ῦ, ὁ, Femur : coxa ; à μείρω divido ; quia à femore corpus dividi incipit.

Μηρύκω, Rumino, à μηρύω revolvo ; quia ruminare est revolvere cibum ; aut à μείρω divido, seco.

Μήτηρ, έρος, τρός, ἡ, Mater, ab אֵם (*Em*) Hebr: mater : vel à μάω vehementèr cupio, ardens est enim ejus στοργὴ, id est, in liberos affectio & amor.

Μητραλόας, ε, ὁ, Qui μήτερα ἀλοᾷ, id est, matrem percutit.

Μῆτις, ιδος, ἡ, Consilium ; à μῆδος idem.

Μηχανὴ, ῆς, ὁ, Artificium, machina, fabrica ; à μῆχος artificium, quo aliquid molimur.

Μῆχος, εος, τὸ, Artificium, quo aliquid molimur ; à μήδομαι, molior, machinor.

Μία, Una : in masc: εἷς, tanquam à μίος.

Μιαιφόνος, ος, ὁ, Qui μιαίνει φόνῳ, scil: ἑαυτὸν, cæde se polluit ; homicida.

Μιγνύω, & υμι, fut: μίξω, misceo, permisceo, à μίσγω idem.

Μικρὸς, & σμικρὸς, Parvus ; à μειῶ minuo.

Μιμέομαι, ήσομαι, Imitor, à μαιμάω cupidè feror ; cupiditas seu amor est imitationis causa ; similes enim ejus fieri cupimus, quem diligimus.

Μιμνήσκω, Facio recordari, moneo ; μιμνήσκομαι recordor ; à μνάω commemoro.

Μίμνω, Maneo ; ex μένω idem.

Μιμὼ, όος, ῦς, ἡ, Simia ; quia μιμεῖται, id est, imitatur actiones hominum.

Μίνθα, μίνθη, ης, ἡ, Mentha ; à μὶς animus & θύω cum impetu feror ; nam fertur animum valdè excitare : vel à μίνς stercus, quod in eo nasci amat.

Μινύεσθαι, Querula voce loquor, à μινυὸς minutus ; ut sit, voce querula & exili loqui.

Μισθὸς, ῦ, ὁ, Merces, præmium ; Etym: merces menstrua, sic esset à μὶς mensis, & θέσις positio ; ut sit, propriè merces singulis mensibus ordinata.

Μῖσος, εος, τὸ, Odium ; Etym: à μὴ ἶσον, id est, non æquale, quia

quia odium est quædam inæqualitas & inconvenientia; vel quasi μῦσ-ος à μύω os occludo; ut sit, quod μύοντες ἐκφεύγουσι.

Μισύλλω, In minutas partes seco; quasi εἰς μεῖον σείλω, i. e. in aliquod minus do & mitto.

Μίσθος, ου, ὁ, Pediculus, quo fructus & folia plantæ appenduntur; quia tenet ea, referatur ad ἴσχω teneo.

Μίτος, ου, ὁ, Filum, licium, quod stamini implicatur, à μεῖον minus, quia tenue.

Μίτυλος, & μύτυλος, ου, Mutilus, cornibus carens, à μειῶ minuo, vel cui μείων τύλος.

Μίτρα, ας, ἡ, Cinctus, cingulum, fascia capitis, dicitur à μίτυς, id est, filis laneis, quibus extrinsecùs est obvoluta.

Μιμνάω, Meminisse facio; à μίνος mens; quia est in mentem revoco.

Μύον, ου, τὸ, Muscus, alga; an à μυέω edo, quòd velut edat corpora quibus adnascitur?

Μυῦς, ὁ, Prima lanugo, pilus tener; à μύον muscus; cui similis est.

Μόγις, Vix; quasi cum μόγῳ, i. e. labore & difficultate.

Μόδαξ, ακος, ὁ Verna; quia ad μόδον, id est, laborem sustinendum adhibetur.

Μόθος, ου, ὁ, Labor, pugna, tumultus; ab ὁμοῦ θεῖν, id est, in unum ruere.

Μοιχὸς, οῦ, ὁ, Mœchus, adulter, Etym: à μὴ & ἴκω, id est, deceo; quia facit τὰ μὴ ἰκότα, id est, ea quæ non decent: vel à μὴ non & οἶκος domus; quia domus suæ jura transit.

Μόλιβδος, vel μόλυβδος, ου, ὁ, Plumbum; à μολεῖν εἰς βάθος, id est, in fundum venire; quia cum sit grave, deorsùm tendit. Etym:

Μόλις, Vix; id est, magno cum μόλῳ, id est, labore.

Μολοβρὸς οῦ, ὁ, Vorax, gulosus; à μολῶ ὅπι βορᾶν, id est, ad cibum ruo.

Μολύνω, νῶ, Polluo, contamino; an à μόλος labor? quòd polluta laborem purgandi faceſſant.

Μοναχὸς, ὴ, ὸν, Solitarius, a, um; à μόνος ſolus.

Μόνος, η, ον, Solus; à μένω maneo; ut ſit propriè, qui remanet relictus; vel ab inuſitato μίος, unde μία.

Μόρμος, ου, ὁ, Terror inanis; an à μύρω fluo, ut ſit ab aqua fluente? aut quia μέρος, id eſt, ſtatum animi diſtrahit?

Μορμύρω, Murmuro; inundo; à μύρω fluo.

Μορμὼ, οῦς, Mulier horrenda & monſtroſa facie, larva, terriculum; à μόρμος terror.

Μόρος, ου, ὁ, Portio, fatum; mors; à μείρω partior; fatum enim cuique ſuam conditionem aſſignat.

Μορφὴ, ῆς, ἡ, Forma, ſpecies; à μαίρω luceo & φάος oculus; Etym: qu: μορὴ à μείρω divido.

Μορφνὸς, ὴ, ὸν, Obſcurus; ab ὄρφνη tenebræ; ſchol: *Ariſt:* ex μόρος fatum & φόνος cædes, quia lethalis color.

Μόχος, ου, ὁ, ἡ, 1. Vitulus, vitula; à μὴ & ἰσχύω vel ἴσχω valeo, quòd vitulus ſit adhuc imbellis & inermis.
2. Odoris genus; ut ſit quaſi ὄσχος ab ὄζω oleo; ob fragrantiam & ſuavitatem. hinc Anglicè Muſk.

Μουνιχιὼν, ῶνος, ὁ, Menſis primus Athenienſium; dictus quòd in eo ſacra fiebant Dianæ Munychiæ.

Μοῦσα, ης, ἡ, Muſa; cantus. Eſt vis mentis, qua inquirimus doctrinam, à μάω quæro.

Μόχθος, ου, ὁ, Labor, moleſtia; à μόγος idem.

Μυδρίασις, εως, Vitium oculi, quo aeies hebeſcit; à μυδάω, i.e. nimio humore vitiari.

Μυέω, ύσω, Inſtituo in ſacris, initio; arcana, quaſi clauſa, doceo; à μύω claudo.

Μύζω, Clauſis labris ſonum è naribus emitto, ut eſt vox gementium; dicitur à ſono μύ, vel à μύω claudo.

Μῦθος.

Μῦθος, ου, ὁ, Verbum, fabula; à μυέω doceo; verbum est instrumentum docendi.

Μῦα, ας, ἡ, Musca; *Eustath*: à μύω ducit; quòd videatur quasi connivere; sed potiùs à μύζω murmuro; aut à μῦς mus; quia muri nonnihil similis.

Μυκάομαι, ῶμαι, Mugio, vox boum, asinorum, & camelorum; à sono μῦ.

Μύκης, ητος, ὁ, Fungus; à μύω claudo; quia est planta velut clausa; quæ se in nullos flores aut fructus explicat.

Μυκτῆρ, ῆρος, ὁ, Nares, nasus; à μύζω vel μύσσω, quod sonum innuit, quem nasus edit, cùm emungatur.

Μύλη, ης, ἡ, Mola; Etym: à μεῖον minuere & λίαν valdè, quòd frumentum valdè minuat: vel à μεῖον ἀλοῦν minutum tundere.

Μύξα, ης, ἡ, Mucus, mucor; quia μύσσεται, id est, exprimitur ex naribus.

Μυρίος, α, ον, Infinitus; μύριοι, decies mille; à μύρω divido; est enim numerus valdè divisibilis.

Μύρμος, α, ὁ, μύρμηξ, ηκος, ὁ, Formica; dicta, quia μύριοι numero, unà sunt penè infinitæ.

Μύρον, ου, τὸ, Unguentum, propriè liquidum; à μύω fluo.

Μῖσος, ους, τὸ, Scelus, facinus; quasi μῖσος à μισῶ odi; ut sit, quòd jure oderis: vel ad quod μύῃς, id est, oculos claudas.

Μυτίλλω, In parva seco: quasi εἰς μεῖον τέλλω, in minus mitto.

Μῦς, ός, ὁ, Nasus, peculiariter de magnis piscibus; à μύσσω.

Μυχός, οῦ, ὁ, Penetrale, intimus locus, sinus; Etym: ducit à μυχὸς, genitivo pro νυκτὸς, à νὺξ nox; quòd sit σκοτεινὸς τόπος, id est, locus tenebrosus. *Henricus Stephanus* per jocum, quasi μυὸς οἶκος, i. e. muris domicilium; quòd in istiusmodi locis mures soleant latitare: vel etiam à μύω claudo; ut sit locus clausus.

Μύω, Claudo, occludo labra; conniveo oculis; an à μηῶ minuo? quod enim clauditur, fit minus; majus, quod aperitur.

Μῶλος, ου, ὁ, Bellum, pugna, tumultus; Etym: ὧδε τὸ μὴ λύειν ταχέως, quòd non facilè ſolvatur.

Μύλυζα, ης, ἡ, Caput allii, allium, ſimplici capite, non diviſum in nucleos; ergo benè à μὴ non & λύω ſolvo.

Μώλωψ, ωπος, ὁ, Vibex, verberum veſtigium; Etym: ab ὄλλω perdo: ſed potiùs ex eo, quòd ſit vibex ex pugna; à μῶλος pugna, & ὤψ vultus.

Μώνυξ, χος, ὁ, pro μονώνυξ, ſolidas ungulas habens; à μόνος ſolus & ὄνυξ ungula, μώνυχες ἵπποι. *Hom:*

Μῶρος, & ὁς, ᾶ, ὁ, Stultus; qui μὴ ὁρᾷ τὸ δέον, i. e. id, quod decet & oportet, non intelligit.

N.

N — NOta eſt decimæ tertiæ apud Græcos literæ, quam Νῦ appellant, fortè ex Hebræo *Nun*: in numeris N valet quinquaginta.

Νάκη, ης, ἡ, & νάκος, εος, τὸ, Pellis cum ſuo villo; *Euſtath:* quaſi ἀνάκη: ab ἀνακεῖσθαι, i. e. recumbere; quòd in ea veteres cubarent: vel etiam à νάσσω premo; quia eſt aliquid νασὸν, id eſt, densè compactum.

Νᾶμα, ατος, τὸ, Fluentum, latex: à νάω fluo.

Νάνος, ου, ὁ, Nanus, pumilio, à νὴ non & ἄνω ſursùm; quia ſurſùm non crevit.

Νεὸς, & νεως, ὁ, Templum; à νέομαι, adeo; quòd templa frequentèr ſint adeunda: ſic Latinè *ædes* ab *adeo*: vel à ναίω habito; quòd templa deorum ſint domicilia.

Νάπος, εος, τὸ, Saltus, clivus montis; *Vrainus* à πεῖν, id eſt, bibere; quaſi ſit locus bibulus & humidus; item

item à νὲ non & φαίνω appareo; quòd tenebricosus sit ob arborum umbras: velim à νάω fluo; quòd in νάπη multus humor fluat.

Νάπυ, υ☉, τὸ, Sinapi; *Varin*: à νὲ non & φύω cresco; quòd semen ei vegrande non admodùm auctum; vel à νὲ & πίω bibo, quòd ob acrimoniam non possit bibi: nisi potiùs à νὲ & πάω pasco; quòd parùm pascat.

Νωχέω, ήσω, Torpeo; quasi νὲ ἀχέω, i. e. non sufficio; ex virium imbecillitate est naturalis torpor.

Νάσσω, σω, & ξω, Æquo, complano: premo: facio; νασὸς confertus, densus: esse potest à νάω fluo; dicitur enim de iis, quæ densa sunt sive sine poris, ut est aqua.

Ναυαγὸς, vel ναυηγὸς, ὃς, ὁ, Naufragus; à ναῦς navis, & ἄγω frango.

Ναύκληρος, ου, ὁ, Navicularius; navis dominus; à ναῦς navis & κλῆρος hæreditas.

Ναῦλον, ου, τὸ, Naulum; à ναῦς navis; est etiam pretium, quod vectori datur.

Ναῦς, νεὸς, & νεὼς, vel νῆις νηὸς, Navis, à νάω fluo; quòd in mari fluctuet.

Ναύτης, ου, ὁ, Nauta; à ναῦς navis; nam in ea versatur.

Ναυσία, ας, ἡ, Nausea; à ναῦς navis; navigantibus propriè is affectus accidit.

Ναυτίλ☉, υ, ὁ, Nauticus; à ναύτης nauta.

Νάω, Fluo, scaturio; à νέω.

Νεανίας, ου, ὁ, Juvenis; à νέ☉ novus.

Νέατ☉, η, ὁ, Novissimus, ultimus; à νέ☉ novus.

Νίβρης, ου, ὁ, Hinnulus, pullus cervi; quasi νεβρὸς à νὲ non & βρὸς pabulum; quòd gramine adhuc non victitet, sed lacte materno: vel qu: νεαβρὸς, à νέ☉ novus, & βρὸς pabulum; quòd pabulo novo & molli pascatur: vel denique, quasi νι-βαρὸς à νὶ non & βάρος onus; quòd onus ferre non valeat.

Νέηλυς, υδος, ὁ, ἡ, Hoſpes, qui nuper advenit ; à νέον nuper, & ἐλήλυθα venio.

Νεῖκος, ε ους, τὸ, Rixa, jurgium, bellum ; à τὸ non & εἴκω cedo ; lis enim tum oritur & alitur, cum litigantium neuter neutri cedat.

Νειὸς, οῦ, ἡ, Novalis ; à νέος novus.

Νεκρὸς, ὸν, ὁ, Mortuus, cadaver ipſum ; à νέκυς idem : vel à τὸ non & κῆρ cor ; ut ſit, in quo cor extinctum eſt : vel à τὸ non & κῆς fatum, per Antiphraſin.

Νέκταρ, ος, τὸ, Nectar ; à τὸ non & κτῶ occido ; quòd ſit immortalium potus : vel qu: νεον κτέαρ nova poſſeſſio ; juventutem enim ætate deperditam reſtituit. *Suidas.*

Νέκυς, υος, ὁ, Mortuus ; à τὸ non & κίω eo ; quòd mortui ſe movere non poſſunt.

Νεμεσάω, ήσω Indignor juſtâ de cauſa ; cupiens ſuum cuique νέμειν, id eſt, diſtribuere : inde *Nemeſis* ultionis dea & ſcelerum vindex.

Νενίηλος, ος, ὁ, Cæcus ; attonitus, vecors ; à νεηνὲς, ſtolidus.

Νεηνὶς, ὶς, ὸν, Stolidus ; à τὸ non & νόος mens ; ut ſit, qui mentis non eſt compos.

Νεογιλὸς, ὸς, ὴ, & νεογιλὴς, ὲς, Recèns natus ; qu: νεογινὲς, à νέος novus & γίνομαι naſcor.

Νέος, ος, ὁ, Novus, juvenis, adoleſcens ; qu: νῦν ὤν, i. e. nunc primùm exiſtens, & vivens.

Νεοσσὸς, & νεοττὸς, οῦ, ὁ, Pullus, recens à partu ; à νέος novus.

Νεσσάω, ήσω, Secundo vento utor ; à ναῦς navis, & ἐσσὺς ventus ſecundus.

Νέπους, οδος, ὁ, Pedibus carens : item piſcis ; à τὸ non & πῦς pes ; quòd piſces ſint pedibus deſtituti.

Νέρθε, & νέρθεν, Subter, infra, qu: ἐν ἕρᾳ, i. e. in terrâ.

Νεῦρον, ου, τὸ, Nervus ; robur : à νεύω inclino ; nam eſt inſtrumentum inclinationi ſerviens.

Νέφος, ε ους, τὸ, Nubes, nebula ; à τὸ non & φῶς lux ; quòd nubes lucem intercipiant & interrumpant.

Νεφρὸς

Νεφρὸς, ȣ̃, ὁ, Ren; à νέω no, fluo; & φέρω fero; renes enim deferunt humores quosdam.

Νέομαι, Redeo; à νέω eo.

Νὴ, Adverb: adfirmantis; à ναὶ: ut νὴ Δία per Jovem. in composit. negat, ut νὲ: aliquando vim augendi habet, ut in νητρεκὴς, νήχυτος.

Νηγάτεος, ȣ, ὁ, ἡ, Nuper factus; à νέον nuper, & γάω fio.]

Νήγρετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Ex quo quis excitari nequit; à νὲ non & ἐγείρω excito.

Νήδυμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Suavis; à νὴ epitatico, & ἡδὺς dulcis.

Νηλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Sævus, à νὲ non & ἀλέγω curo; ut sit, qui viri nullius habeat rationem.

Νηλεὴς, ὁ καὶ ἡ, Immitis, à νὲ non & ἵλαος propitius, mitis: vel à νὲ non & ἔλεος misericordia.

Νήλιπος, ὁ καὶ ἡ, Discalceatus; à νὲ non & ἤλιψ calceus.

Νηλιτὴς, ὁ καὶ ἡ, Peccati expers; à νὲ non & ἀλιτέω pecco.

Νῆμα, τος, τὸ, Filum; à νέω neo.

Νηπεδανὸς, ȣ̃, ὁ, Firmus: à νὲ non & ἠπεδανὸς debilis.

Νήπιος, ȣ, ὁ, Infans, à νὲ non & ἔπος. Verbum; ut sit, qui ne unum verbulum possit adhuc effari.

Νηπύτιος, ȣ, ὁ, Stultus; ex νήπιος infans.

Νήριθμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Innumerabilis; à νὲ non & ἀριθμὸς numerus; ut sit id, quod numerari non possit.

Νήριον, ȣ, τὸ, Nerium, frutex quidam: secus amnes nascitur; igitur esse potest à νηρὸς humidus.

Νηρίτης, ȣ, ὁ, Concha quædam natatilis; à νέω no.

Νήριτος, vel νήρισος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, De quo nulla est contentio; à νὲ non & ἐρίζω contendo.

Νηρὸς, pro νεαρὸς, Recens, à νέος novus.

Νηρὸς, ὰ, ὸν, Humidus, cavus; à νέω no: in humido aliquid natare potest.

Νῆσος, ȣ, ἡ, Insula; à νέω no: insula enim velut natat in mari, quatenus aquis est circumflua.

Νῆσσα, ης, ἡ, Anas; à νέω no; natare enim amat: sic Latinis *anas* à *natando*, ut *Varro* monet.

Νῆστις, ιδος, ὁ, ἡ, Jejunus, qui: νήστις ; à νὴ non & ἔστος cibus ; vel à νὴ priv: & ἐδίω edo ; jejunus est ἄπαστος, qui nondum edit.

Νηχεκὴς, ὁ ἡ τὸ. Verus, certus ; ex νὴ valdè & ἀτρεκὴς verus.

Νήχυτος, ου, ὁ ἡ, Latè fluens : à νὴ valdè & χύω vel χέω fundo ; ut id, quod longè latéque effusum est, significet.

Νήφω, Sobrius sum ; à νὲ non & πίω bibo ; ut sit, qui non nimium bibit.

Νήχω, Nato ; à νέω no.

Νικάω, ήσω, Vinco, supero ; à νὲ non & εἴκω cedo : vincere qui vult, adversario non debet cedere.

Νίπτω, ψω, Lavo, propriè manus post epulas ; à νέω no, vel potiùs à νίφω madefacio : νίπτρον aqua lavandis manibus.

Νίσσομαι, vel νείσομαι, Eo ; à νέω eo.

Νίτρον, ου, τὸ, Nitrum, succus concretus, sali similis, à νίζω, i. e. lavo ; quòd abluendi purgandíque habeat facultatem.

Νόθος, ου, ὁ, ἡ, Spurius, non legitimus ; à νο i. e. νὲ, non & θεῖος divinus, legitimus ; Etym: verò ab ὀνέω, id est, μέμφομαι, βλάπτω, fieri ait ὄνοθος, & abjiciendo ο, vertendóque τ in θ dici νόθος.

Νόμος, ου, ὁ, Lex dicta quia suum cuique νέμει, id est, tribuit : vel à νέμω significante ministro, quòd lex omnia administret, jubendo, vetando, &c. *Plato* ludens νόμον qu: νόον, id est, mentem appellatum esse vult.

Νομοθέτης, ου, ὁ, Legislator ; qui νόμον τίθησιν, hoc est, legem ponit.

Νομὸς, ὲ, ὁ, Pascuum ; à νέμω, pasco ; quòd sit locus, in quo pecudes pascantur.

Νόος, νοῦς, ὁ, Mens, cogitatio : à νέω eo ; quia in perpetuo motu est, eaque nihil celeriùs moveatur.

Νόσος, ου, ἡ, Morbus, vitium, pestis ; à νὲ non & σῶς sanus ; quòd

quòd ſanus non ſit, qui morbo tentatur & laborat.

Νοστέω, ήσω, Redeo; à νέομαι, redeo.

Νόσφι, Seorſim, ſine; à νὲ non & ἕσπομαι ſequor.

Νοτὶς, ίδος, ἡ, Humor: ——— ———
& } à νέω no, fluo.
Νότος, ου, ὁ, Notus; venti nomen:

Νουθετέω, ήσω, Moneo; qu: ἐν νῷ τίθημι, i. e. in mentem pono.

Νουνεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Cordatus, intelligens; qui νοῦν ἔχει, mentem, i. e. ſapientiam habet.

Νύμφη, ης, ἡ, Sponſa, nova nupta; qu: νέα φαίνουσα, id eſt, nova apparens, item nurus.

Νὺξ, κτὸς, ἡ, Nox. *Euſtath*: à νύσσω pungo, per Antiphraſin, quia ad opera non νύσσει: alii à νύσσω, quia pungit ad ſomnum: vel quia νύσσει, i. e. pungit & lædit eos, qui nocti ſe temerè credunt, eſt enim tempus periculoſum; fortè à νεύω inclino, quia eſt tempus, ſolis νεῦσιν, i. e. declinationem & devergentiam ſequens.

Νυὸς, οῦ, ἡ, Nurus, ſponſa; à νέα qu: nova filia.

Νύσσα, ης, ἡ, Meta; ad quam equi νύσσονται, id eſt, ſtimulis punguntur.

Νυστάζω, ξω, Dormio; à νεύω vel νευστάζω declino; quòd corpore & capite inclinato dormiatur.

Νυχθήμερον, Spatium XXIV horarum, ex die & nocte conſtans; à νὺξ nox & ἡμέρα dies.

Νώγαλα, τὰ, Edulia ſuavia, ſcitamenta & lenocinia coquorum; νώγδιον ceu νέον γάλα, id eſt, novum lac.

Νωδὸς, οῦ, ὁ, Edentulus; à νὲ non & ὀδοὺς dens; ut ſit, qui dentibus careat.

Νώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, Expers doloris; è νὲ non & ὀδύνη dolor.

Νωθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & Νωθρὸς, οῦ, ὁ, Tardus, piger, ſtupidus; à νὲ non, & θέω curro; ut ſit, qui feſtinantiùs currere nec ſoleat nec poſſit.

Νῶκαρ, Torpor; à νω pro νὲ non & καίρω curro: vel à νω

&

& σκαίρω tripudio ; quòd præ torpore homines nec currere nec ſaltare poſſint.

Νωλεμὴς, έος, ὁ, ἡ, Indeſinens, aſſiduus ; à νὲ non & λείπω ceſſo, deficio : vel à νὲ & λεῖμμα reliquiæ.

Νωμάω, ήσω, Diſtribuo, moveo : à νέμω, quod diſtribuimus, movemus è loco in locum.

Νώροψ, οπος, ὁ, Splendidus ; à νω, i. e. νὲ non & ὄψις viſus ; quòd res ſplendidiores obſcurent viſum.

Νῶτος, ου, ὁ, Dorſum, tergum ; à νεύω nuto, inclino ; quòd non nutemus niſi dorſo aliquantulùm incurvato.

Νωχελὴς, ὲς, Tardus, ſegnis ; à νὲ non & κέλλω, moveo, curro.

Ξ.

Ξ — DEcimæ quartæ Græcorum literæ nota eſt, quam ξῖ appellant, fortè ex Hebræo ש *Schin*, quod eſt *ſc* vel *ſch*. character ξ antiquis ignotus erat, Attici ſerò, Æoles nunquam ξ receperunt ; ideò ſcribebant σκένος ἱέρακς pro ξένος ἱέραξ ; in numeris ξ eſt ſexaginta.

Ξαίνω, fut: ανῶ, Carmino, à ξέω rado.

Ξανθὸς, ὴ, ὸν, Flavus, luteus, rufus ; à ξαίνω, id eſt, τύπτω verbero ; is color ex percuſſione vivi corporis naſcitur. *Euſtath*: ξανθὸς exponit ἀνθηρὸς, & ducit ab ἄνθος flos, præpoſito ξ.

Ξένος, vel ξεῖνος, ου, ὁ, Peregrinus, hoſpes ; qui accipit aut accipitur ; olim ſcribebatur, σκένος ; à σκηνὴ, id eſt, tabernaculum, in quo hoſpites recipiuntur. Etym: ξένον qui ſuſcipit, ducit à σκηνὴ ; qui ſuſcipitur, ab ἔξω extra & ἰέναι ire. duci etiam poſſit ab ἔξω extra, & εἶναι eſſe ; ut eum ſignificet qui extraneus eſt, ſive extra exiſtens.

Ξέω, έσω, Rado, polio, ſcalpo, dolo ; à κέω ſeco.

Ξηρὸς, ὄ, ὁ, Aridus, ſiccus, tabidus ; à ξέω rado, ſeco ; ſicca ſunt

sunt ξεσά, id est, facilè secari & diffringi possunt.

Ξίφος, εος, τὸ, Gladius; à ξέω seco & ἁφὴ tactus; quod enim gladii acies tetigerit, illud secat.

Ξύλον, ου, τὸ, Lignum; à ξύω seco, rado; quia secari & radi potest.

Ξυρὸς, ὰ, ὸν, Acutus; ξυρὰ novacula: quia acuta, à ξύω seco.

Ξυστὸς, οῦ, ὁ, Locus, ubi athletæ exercentur; à ξύω rado, quia rasus & planus.

Ξύστρον, vel ὑστρα, Pala ferrea ad radendum; à ξύω rado.

O.

O — NOta est decimæ quintæ literæ Græcorum, quam ο μικρὸν appellant, i. e. ο parvum. in numeris valet septuaginta.

Ὄα, ας, ἡ, Pellis ovina, ab ὶς ovis.

Ὄαρ, αρος, ἡ, Uxor, ab ὁμοῦ simul & ἄρσαι aptare, quòd conveniat viro, eique conjuncta sit sacro fœdere.

Ὀβελὸς, οῦ, ὁ, Veru: dictum quòd sit quasi βέλος, id est, telum; sic etiam dicta est nota quædam, veluti virgula recta, certis scriptorum locis apponi solita; vel quòd obeli, id est, veru formam haberet; vel quòd, tanquam veru, superflua jugularet & confoderet, teste *Hieronymo*.

Ὀβολὸς, οῦ, ὁ, Obolus, sexta pars drachmæ: quia erat ut βέλος: alii ab ὀβελὸς veru; quòd ejus figuram haberet, ita tamen ut non in acutum desineret.

Ὀβελιμος, η, ὁν, Robustus; à βελόω robustus sum.

Ὄβρυζον, ου, τὸ, Aurum obryzum, purum ex crebra concoctione, id est, qu: Ὄφειζον ab Ophir, id est, insula, unde præstantissimum aurum solebat advehi: aliis qu: ἄβρύζον, id est, sincerum, delicatum, ἁβρὸν.

Ὀγ-

Ὀγδόϑ, η, ον, Octavus ; ab ὀκτὼ octo.

Ὀγκάομαι, Rudo ; ab ὄνϑ asinus ; est enim vox asinorum propria.

Ὄγκϑ, ου, ὁ, Tumor ; moles, pondus, fastus ; puto ab ἄνω κεῖσϑ sursùm jacere, tumor est quædam ἄρσις seu ἔπαρσις σωματικὴ, i. e. elevatio corporalis.

Ὄγμϑ, υ, ὁ, Sulcus, via ; ab ἄγω frango, vel οἴγω aperio, quòd sulcus ex terræ fractione & apertione oriatur.

Ὄγχνη, vel ὄχνη, ης, ἡ, Pirum sylvestre ; ab ἄγχω strangulo ; quia acerbitate sua propemodum strangulant ejusmodi pira sylvestria.

Ὁδηγὸς, οῦ, ὁ, Viæ dux ; qui in ὁδῷ ἡγεῖται, id est, aliquem in via ducit.

Ὁδὸς, οῦ, ἡ, Via ; *Eustath*: derivat ab ἔω significante πορεύομαι, i. e. eo.

Ὀδὼς, ὀδόντϑ, ὁ, Dens ; ab ἔδω edo, quòd sit instrumentum, quo cibum ori ingestum conterimus & edimus.

Ὀδύνη, ης, ἡ, Dolor ; ab ἔδω edo, rodo ; est enim dolor velut rosio quædam corporis, aut animi.

Ὀδύομαι, Lamentor, ploro, defleo ; ab ὀδύνη dolor ; nam dolor est causa lamentationis.

Ὀδύσσω, Irascor, succenseo, ab ὀδύνη dolor ; ira ex dolore oritur ; nam irascens odit, quod sibi dolorificum depellere nititur.

Ὄζϑ, υ, ὁ, Nodus arboris, ramus, clava ; ab ἕζομαι sedeo, ramus qu: sedet in arbore.

Ὄϑη, ης, ἡ, Cura, ratio ; qu: ὄδη ab ἔδω ; nam cura cor edit, aut ὄϑη cura consueta : ab ἔϑω consuesco.

Ὀϑνεῖϑ, α, ον, Alienigena, alienus ; à νόϑϑ nothus.

Ὀϑειξ, τειχὸς, ὁ, ἡ, Qui est ejusdem capilli ; qu: ὁμόϑειξ : ab ὁμὸς similis & ϑειξ crinis.

Οἱ, Quò ; ab ὃς qui.

Οἰαξ, ακϑ, ὁ, Gubernaculum ; temo, clavus navis, quo ea fertur ; ab οἴω fero.

Οἴγω, ξω, Aperio; an ab ἄγω frango? quod aperitur, quasi frangitur.

Οἰδέω, & άω, & άνω, ήσω, Tumeo, inflatus sum; an ab οἶδα video; quia tumida depressis visibiliora?

Οἰζύς, ύος, ἡ, Ærumna, miseria; possit duci ab οἴ væ, & ζέω ferveo.

Οἶκος, ου, ὁ, Domus, familia; ab ἔχω habeo, habito; vel ab οἴω fero; quia eò ferimus nostra: vel ab εἴκω cedo, quia eò concedimus ut tuti simus ab externis injuriis.

Οἶκτος, ου, ὁ, Misericordia, commiseratio; ab εἴκω cedo; quia facilè velimus eorum petitioni cedere, quorum miseremur: vel ab οἶτος miseria, quia versatur circa miseriam alienam tollendã aut minuendã.

Οἰκοσῖτος, ε, ὁ, Qui cibo suo vescitur sine stipendio; qu: οἴκοι σῖτόμενος, id est, domi pastus.

Οἶμη, ης, ἡ, { 1. Via, semita; ab οἴω fero; via fert euntes. 2. Cantus; quòd ἐν τῇ οἴμοις, id est, viis caneretur.

Οἶμος, ου, ὁ, ἡ, { 1. Semita; ab οἶμη suprà. 2. Virga; dicta quòd τὸ ὁρμᾶν ἐν τῷ φύεσθαι, quòd inter crescendum qu: cum impetu quodam exiliat. Etym.

Οἰμάω, ήσω, Cum impetu feror in aliquem, propriè in viam; ergo ab οἶμος via. *Eustath*: deducit ab ὁμῶ significante ὁμῦ & γίνομαι.

Οἰνηρύσις, εως, ἡ, Trulla vinaria; ab οἶνος vinum & ἀρύω haurio.

Οἶνος, [illegible], Vinum; ab ὀνῶ juvo; est enim utilis potus moderatè sumptus: vel quasi οἰόνους, quod οἶον νοῦν, id est, ingenium affert & acuit: vel à νοῦς mens & οἴχομαι abeo; quòd immoderatè sumptum homines dementat.

Οἰνόφλυξ, γος, ὁ, Vinosus, qui οἴνῳ φλύζει, id est, vino bullit seu fervet.

οἶος,

Οἶος, ου, ὁ, Solus, ab ἰὸς solus.

Οἷος, ου, ὁ, Qualis ; ab ὃς qui.

Οἶς, οἰὸς, vel ὄϊς ἔϊος, ἡ, Ovis ; dicta quia ovis multa bona οἴει, i. e. fert. in masculino arietem significat.

Οἶσον, ου, τὸ, Funis ; quia sit ad ferendum aliquid ; ab οἴω fero.

Ὀϊστὸς, οῦ, ὁ, Sagitta ; dicta quia οἴεθ, id est, fertur : celeritèr excussa scil: arcu.

Οἶστρος, ου, ὁ, Æstrus, stimulus ; dicitur ab οἴω fero, quòd impetu quodam ferantur œstro agitati. *Eustath:*

Οἰσύα, ας, ἡ, Salix ; ab ἔω eo & εἴσω intra ; dicitur etiam & ἰτέα, quia it celeritèr crescendo.

Οἴσυπος, ου, ὁ, Sordes ovium ; ab οἶς ovis & σήπω putrefacio ; est putridum aliquid, quod in lanis fert ovis.

Οἶτος, ου, ὁ, Ærumna, calamitas ; ab οἶ Adverbio dolentis.

Οἰφέω, & οἰφάω, Coeo ; ab ὀπηέω idem : vel ab ἁφὴ tactus, nam & ἅπτεσθαι de συνουσίᾳ dicitur.

Οἴχομαι, Abeo, discedo, pereo ; ab εἴκω cedo.

Οἰωνὸς, οῦ, ὁ, Avis, propriè major & carnivora ; puto, quia οἶος, i. e. sola esse amat, in solitudine degens humanum conspectum fugit.

Ὀκέλλω, Appello, accedo ; idem quod κέλλω ex quo factum est.

Ὀκλάζω, Ingeniculo, succumbo ; à κλάω frango ; ut sit frango τῷ κλίνειν, i. e. inclinando.

Ὄκνος, ου, ὁ, Pigritia, metus ; ab οὐ κινεῖν, i. e. non movere, quod pigrorum est & meticulosorum.

Ὀκρίβας, αντος, ὁ, Pulpitum, scalæ ; ab ἄκρον summitas, & βαίνω scando ; pulpitum est quod sursùm scanditur.

Ὄκρις, ιος, ἡ, Eminentia montium aut rupium ; ab ἄκρος summus ; hinc ὀκριόεις longas prominentias habens, asper.

Ὀκτὼ, Octo ; an qu: ὄχα δύω, i. e. valdè duo? ὀγδοὰς est numerus ex quatuor duobus constans.

Ὀλ-

Ὄλβος, ου, ὁ, 1. Felicitas; qu: ὅλος βίος, id est, vita integra, nullis doloribus interrupta.
2. Opes; idque iterum qu: ὅλος βίος ut censum significet toti vitæ sufficientem; aliis qu: ὁ περὶ τὰς οὐλὰς βίος, i. e. vita *circa* hordeum, ut censum denotet ex re rustica provenientem.

Ὀλεθρος, ου, ὁ, Pernicies; ab ὀλέω perdo; alitèr ab ὄλλω & θρόος tumultus.

Ὀλίγος, ου, ὁ, Parvus; paucus; ab ὀλέω, id est, ὄλλυμι perdo; pauca sunt quæ facilè ὄλλυνται.

Ὀλίγωρος, ου, ὁ, Negligens; ab ὀλίγη ὤρα, i. e. parva cura.

Ὀλίγων, ονος, ὁ, ἡ, Minor; ab ὀλίγος parvus.

Ὀλισθος, ου, ὁ, Lapsus, casus in lubrico, cum cursus perit; ab ὀλέω perdo, & θέω curro.

Ὀλκὴ, ῆς, ἡ, Tractio; ab ἕλκω traho.

Ὀλκὸς, οῦ, ὁ, Sulcus, qui sit tractu aratri; ab ἕλκω traho.

Ὀλολύζω, Ululo, ejulo; ab ἀλαλὴ, quod vide suo loco.

Ὀλοίτροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, Omni ex parte rotundus, in modum rotæ vel orbis; ab ὅλος totus & τρόχος rota, quasi ὅλος τροχοειδής.

Ὀλοόιστοχος, ου, ὁ, Subaudi λίθος lapis, ὁ ἐν τῷ τρέχειν ἑτέρῳ ὀλοός, currenti perniciosus. *Eustath: Il:* ν'.

Ὀλόπτω, Vello, decortico; à λέπω decortico.

Ὀλόκληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, Tota sorte constans; ὅλον κλῆρον habens, integer.

Ὅλος, ου, ὁ, Totus, solidus, universus; ab Hebræo כָּל *col*, id est, totus.

Ὅλος, ου, ὁ, Idem quod θόλος, atramentum sepiæ; est propriè turbidus humor, qui est vel apparet corruptus, ab ὀλέω corrumpo.

Ὁλοσχερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Integer, perfectus; videtur dici ab ὅλος totus & χεὶρ manus qu: ὅλῃ χερὶ, i. e. tota manu factus.

Ὀλοφύρομαι, fut: ῦμαι, Lamentor, commiseror; qu: ὀλοῶς φέρομαι, id est, in modum pereuntis feror: vel ab ὅλος

ὅλος totus, & φύρω contamino, macero ; sic enim se tractare solent, qui multùm lamentantur.

Ὀλοφωΐτης, ου, ὁ, Exitialis ; quasi ὀλλύων φῶτας, id est, hominem perdens.

Ὄλπη, ης, ἡ, Lecythus, ampulla olearia : ab ἐλαίου ὀπῇ, i. e. olei succo, quem continet.

Ὄλυμπος, ου, ὁ, Thessaliæ vel Macedoniæ mons, cœlum. *Scalig.* ab ὀλλύω perdo & πούς pes, quòd altius cum sit, scandentium pedes quasi perdat. vulgò ab ὅλος totus, & λάμπω splendeo, quòd à syderum vicinia luceat.

Ὄλυνθος, ου, ὁ, Grossus, ficus immatura ; ab ὀλέω vel pleniùs ab ὀλεῖν ἄνθος, id est, florem perdendo ; quòd exiliat primùm perdito flore. *Martin.*

Ὄμαδος, ου, ὁ, Multitudo ; ab ὁμοῦ simul, junctim ; est enim multitudo, junctio unitatum.

Ὁμαλὸς, ὴ, ὁ, Planus, lævis, æquabilis ; ab ὁμὸς similis ; constat enim ex partibus similibus.

Ὁμαρτῆ, Idē quod ὁμοῦ simul, unà ; ab ὁμοῦ simul, & ἄρω apto.

Ὁμὰς, άδος, ἡ, Universitas, omnium collectio ; ab ὁμοῦ simul, unà.

Ὄμβειμος, ου, ὁ, Robustus ; ex ὄβειμος idem, μ interpositio.

Ὄμβρος, ου, ὁ, Imber, pluvia ; qu: ὁμόρρος ab ὁμοῦ ῥεῖν, id est, simul fluere.

Ὅμηρος, ου, ὁ, Obses ; ab ὁμοῦ αἴρειν, id est, simul nectere ; quia partes de se mutuò dubitantes ad fidem sibi habendam jungit : vel ab ὁμοῦ simul & ἄρω apto ; quòd obsides concordiæ causa sint inter eos, qui dissident.

Ὅμιλος, ου, ὁ, Cœtus, turba, multitudo ; præcipuè militum ; ab ὁμοῦ εἱλεῖν quòd unà cogatur seu congregetur : vel ab ὁμοῦ simul & ἴλη agmen.

Ὁμιχέω, ήσω, Meio, qu: ὁμοῦ χέω, id est, simul fundo.

Ὁμίχλη, & ὀμίχλη, ης, ἡ, Nebula, caligo ; ab ὁμοῦ simul & ἀχλὺς caligo.

Ὄμνυμι,

Ὄμνυμι, ύω, fut: ὀμόω, Juro; ab ὀμόσω idem.

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, Hortamentum; ab ὁμοῦ simul & κέλεσθαι jubere, hortari. alit: ab ὁμοῦ simul & κλῶ pro καλῶ, i. e. voco.

Ὁμόλογος, ου, ὁ, Cujus est ὁμὸς λόγος, i. e. qui similibus verbis loquitur consentiens.

Ὁμόργνυμι, & μαι, fut: ὀμόρξω, Abstergo; ab ἀμέργω exsugo. *Eustath:*

Ὁμοούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Habens ὁμοῦ οὐσίαν simul essentiam, id est, eandem essentiam, coessentialis: at ὁμοιούσιος, ον, habens similem essentiam, ab ὅμοιος similis & οὐσία essentia.

Ὁμόρος, ον, Habens ὁμοῦ ὅρον simul terminum, iisdem terminis inclusus.

Ὁμὸς, οῦ, ὁ, Similis; ab ἅμα simul.

Ὁμόω, ώσω, In unum venire facio; ab ὁμοῦ simul.

Ὁμοῦ, Simul; ab ὁμὸς similis.

Ὀμφαλὸς, οῦ, ὁ, Umbilicus, umbo: Etym: ab ἀμπνέω pro ἀναπνέω, respiro; infans enim in utero per umbilicum respirat: alitèr ducunt à φαλλὸς, id est, penis, cui similis est initio, antequam amputetur; sed velim ab ἀμφιελίσσω circumvolvo; est umbilicus id cavum in ventre, ubi intestina circumvolvi incipiunt; ligamentum intestinorum: alii à φάλος umbo.

Ὄμφαξ, ακος, ἡ, Uva acerba, nondùm matura; ab ὠμὸς crudus & φαγεῖν edere; quòd sit adhuc cruda, esui nondùm præparata.

Ὀμφὴ, ῆς, ἡ, Divina vox, responsum divinum; qu: τὸ ὂν φαίνουσα, id est, veritatem significans, id quod est aperiens.

Ὅμως, Tamen; ab ὁμὸς æqualis.

Ὀναγρος, ου, ὁ, Onager; id est, ὄνος ἄγριος, asinus sylvestris & ferus.

Ὄναμαι, Vitupero; ex inusit. ὄνημι idem significante.

Ὄναρ, τὸ, Nomen indeclinabile; ſomnium, qu: ὄν]Θ ἄ ξσις, id eſt, rei veræ ablatio; ut ſomnium ſignificet & viſum vanum, in quo res apparent, quæ tamen non ſunt.

Ὀνειδ Θ, ε Θ, τὸ, Probrum, dedecus; ab ὀνείω vitupero: vel ab ὄνομαι, id eſt, μέμφομαι queror, expoſtulo. *Euſtathius.*

Ὄνημι, ήσω, Juvo, proſum, itẽ vitupero; ex inuſit. ὀνάω vel ὀνέω.

Ὄνθ Θ, ου, ὁ, Stercus ſeu fimus jumentorum; ſi propriè aſini, tum ab ὄν Θ, aſinus, commodè duci poterit.

Ὄνομα, τ Θ, τὸ, Nomen, fama: ab ὂν verum & μάω quæro; quòd veras rerum naturas ex nominibus earum inquiramus: vel à νέμω tribuo; quòd nomen ſuum rei unicuique tribuatur: vel etiam quia juvat ad rem cognoſcendam, poſſit eſſe ab ὄνημι juvo.

Ὄν Θ, ου, ὁ, Aſinus; ab ὄνημι juvo; eſt enim jumenti ſpecies, hominum uſui & commodo ſubſervientis.

Ὄνυξ, υχ Θ, ὁ, Unguis, onyx, gemma; Etym: ducit à νύσσω fodio, vellico; ungue enim fodicamus & vellicamus. aliter ab ἀνοίγω aperio; quia per unguem aperitur & laxatur caro: *Martin:*

Ὄνωνις, ιδ, Herba quædam; vel ab ὀνόω vitupero; eſt enim obnoxia criminationi agricolarum, quia duris & lentis radicibus aratrum remoratur & boves ſiſtit: alii ab ὄν Θ aſinus, & ὄνημι juvo; qu: dicas aſini oblectationem; nam ex Græcis quidam affirmant, aſinos in ea ſe volutare, & dorſum ſuum aculeis ejus herbæ libentèr exterere.

Ὀξύθυμ Θ, ον, Qui acerbo eſt animo, iracundus; ὀξυθυμία animi acerbitas, ab ὀξὺς acutus & θυμὸς animus, ira.

Ὀξὺς, έ Θ, ὁ, Acutus, celer; ab ἀκὴ acies.

Ὀπαδὸς, ὁ, ὁ, Aſſecla; ab ὀπάζω me comitem do, ſequor: eſt & ὐπαδὸς & ὀπάων, Poët;

Ὀπάζω,

Ὀπάζω, Prosequor, me comitem do; ab ἕπομαι sequor.

Ὀπὴ, ῆς, ἡ, Foramen, per quod videri potest; ab ὄπτομαι video.

Ὁπηνίκα, Quando; ex ὅπου & ἡνίκα quando.

Ὄπις, ιδος, ἡ, Ultio, vindicta divina; ab ἕπομαι sequor; quia vindicta sequitur peccatores, juxta illud *Horat:*

Sequitur superbos ultor à tergo deus.

Ὀπίσω, & ὀπίσσω, Retrorsùm, post; ab ἕπομαι sequor.

Ὅπλον, τὸ, vel ὅπλα, τὰ, Arma, instrumenta quævis; *Varinus* ducit ab ὀφέλλω, id est, τὸ αὔξω augeo: velim ab ἄπελος vulnus, arma bellica ad vulnerandum fiunt: aut saltem ab ἀπέλλω arceo, arma sunt ἀμυντήρια, id est, defensioni servientia: vel etiam ab ἀπειλῶ minor.

Ὁπλὴ, ῆς, ἡ, Ungula; ab ὅπλον arma; quia ungula est animali pro ὅπλῳ, id est, armorum vice; est enim munimentum pedis.

Ὁπλότερος, ου, ὁ, Junior, ὁπλότατος, minimus natu; dicitur de iis, qui arma ferre queant, ab ὅπλον arma.

Ὀπὸς, οῦ, ὁ, Succus, humor; ab ὀπῇ, i. e. foramine, unde fluit: possit & ὀπὸς esse à πίω bibo. succus est ποτόν τι, i. e. aliquid potabile. est autem ὀπὸς succus sponte manans, χυλὸς succus expressus.

Ὁπότερος, ου, ὁ, Uter, infinitè: ut πότερος, uter, interrogativè; à πῶς quomodo? hoc autem ab ὡς? quod ex ὃς qui.

Ὀπτάνω, ήσω, Video, ex ὄπτομαι idem.

Ὀπτασία, ας, ἡ, Visio; ab ὀπτάνω vel ὄπτομαι video.

Ὀπτίλος, ου, ὁ, Oculus; ab ὄπτομαι video; quòd videndi facultas in oculo posita sit.

Ὄπτομαι, fut: ὄψομαι, Video; tanquam ab ὄπτω inusitato.

Ὀπυίω, Uxorem habeo, ὀποῦ γονίμου χάριν ἔχεται γυνὴ *Eustath:* ait veteres componere παρὰ τὸ δι' ὀπῆς ὕειν, propter hanc corporis qu: τρύπησιν. addit *Eustath:* posse etiam duci ab ὄπις (id est, ἐπιστροφὴ) & υἱὸς:

quia ὁ γάμος ὀπίζεται, ὅ ἐστιν ἐπιστρέφεται τῇ πεκνοποιΐᾳ.

Ὀπῶρα, ας, ἡ, Autumnus, fructus autumnales; puto qu: ὀπῶν ὥρα, id est, succorum tempus, quia tunc fructus maturi: vel quasi ἡ ὀψὲ ὥρα, id est, tempus anni serum; aut quia in autumno est ὀπῶν ὥρα, id est, cura fructuum, qui tum colliguntur.

Ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, Visus, aspectus; ex ὄπωπα præt: med: verbi ὄπτω, id est, video.

Ὅπως, Ut, quomodo, velut; ex πῶς, & hoc ex ὡς.

Ὄραμνος, ου, ὁ, Frons, ramus; an quòd ea conspicua arboris pars sit, ex ὁράω video? sed potiùs contractum ex ὀράδαμνος.

Ὄργανον, ου, τὸ, Instrumentum quo aliquid molimur; quasi ἔργανον, ab ἔργον opus; seu ab ἔοργα verbi ῥέζω facio.

Ὀργάνη, ης, ἡ, Minerva; quæ & ἐργάνη ab ἔργον opus, quia textrix.

Ὀργὰς, άδος, ἡ, Lucus, locus deo sacer, quem arare, aut colere non licet; ideò ab ἀργὸς otiosus: quia incultus jacet & qu: otiosus. significat etiam vineam, agrum arabilem, in quo sensu ducitur ab ἔργον opus.

Ὀργάω, ήσω, Appeto: scil: impatientèr; propriè de animantibus, quæ turgent libidine; ab ὀργὴ impetus.

Ὀργὴ, ῆς, ἡ, Animi inclinatio, ira; *Varinus* habet hæc Etym: à ῥέζω facio: unde præter: med: ἔοργα: aut ab ὀρέγω appeto: aut ab εἴργω cohibeo, impedio; quòd non sinat nos ira rectè consulere: aut ab ὄρω excito; quòd ira animum supra modum excitet.

Ὀργὴ, ῆς, ἡ, Pix; an ab ὀρέγεσθαι, quia potest extendi?

Ὄργια, τὰ, Sacra, propriè Liberi; abusivè cujusvis dei; puto, ab impetu qui est in illis; scil: ab ὀργὴ ira: vel

ἀπὸ

ἀπὸ τῶν ὀρῶν à montibus; quòd in montium jugis, & locis cœlo proximis ſacrificare conſueverint.

Ὀργυιὰ, ᾶς, ἡ, Menſura quædam pedum ſex: ulna; ab ὀρέγω extendo, & γῦον pes; eſt enim extenſorum pedum menſura.

Ὀρίγανον, ſive ὀρίγανον, ου, τὸ, vel ὀρείγανος, ſive ὀρίγανος, ου, ὁ, ἡ, Origanum; herbæ nomen; ab ὄρος mons & γάνος gaudium. In montoſis & clivoſis locis amat naſci. *Varinus* affert etiam ὁρᾶν videre & γανύειν gaudere; quòd viſum illuſtret. alitèr à ῥίγιον frigidum, per Antiphraſin.

Ὀρδός, ἠος, ὁ, Mulus, mula: quòd ad opera montana ſit animal idoneum, ab ὄρος mons.

Ὀρθὸς, ὴ, ὸν, Rectus, erectus; ab ὄρω excito, erigo.

Ὄρθρος, ου, ὁ, Diluculum; quia nos ad opera ὀρθοῖ, i. e. erigit ſeu excitat.

Ὀρίνω, Excito, commoveo; ab ὄρω idem.

Ὀρινάομαι, Appeto; ab ὀρέγομαι idem.

Ὀρκάνη, ης, ἡ, Septum, quo aliquis locus ἔρκεται, id eſt, clauditur.

Ὄρκη, ης, ἡ, Vas olearium; ab εἴργω coërceo, contineo: continet liquida, ne defluant.

Ὅρκος, ου, ὁ, Jusjurandum; ab εἴργω coërceo: coërcet enim & impedit tranſgreſſionem. alit: ab ὅρος terminus; ὁρίζονται γάρ τι ὁμολογηθικῶς οἱ ὀμνύοντες. *Euſtath.*

Ὀρκωμότης, ου, ὁ, Jurejurando aſtrictus, qui ὅρκον ὤμοσε, jusjurandum juravit.

Ὁρμαθὸς, ῦ, ὁ, Ordo, catena, latibulum; ab ἁρμόζω apto, ordino: poſſit etiam referri ad εἴρω ſero, ordino, unde εἱρμὸς ſeries.

Ὁρμὴ, ῆς, ἡ, Impetus, appetitus animi; ab ὄρνυμαι incitor, cum impetu feror.

Ὀρμωθὸς, ῦ, ὁ, Concitatus; contractum ex participio ὀρνύωθος. Eſt etiam ὄρμωθος caulis braſſicæ, qui vere ὄρνυται

vel ὀρέπτω, id est, cum impetu egerminat.

Ὁρμιὰ, ᾶς, ἡ, Tenuis funiculus, propriè quo piscatores venantur; quem è seta equina nectunt & contexunt; ab εἴρω necto. *Varino* ὁρμιὰ ab ἔρμα, i.e. ἀσφάλισμα, quòd ad eam hamus firmetur.

Ὄρμινον, ου, τὸ, Horminum, herba quædam; de ὁρμίνῳ ἡμέρῳ dicit Dioscorides id σωφροσύνην πρὸς ἀφροδίτην venerem incitare; ergo ab ὁρμάω incito.

Ὁρμος, ου, ὁ, {
1. Monile; ab εἴρω connecto.
2. Saltationis species; qu: est ὄρμησις quædam, i. e. actio impetuosa.
3. Statio navum; ab ἔρμα stabilimentum, ibi securæ sunt naves; vel eò ὁρμῶσι, i. e. properant.
}

Ὄρνεον, ου, τὸ, Avis; ἀπὸ τὸ ὀρέγειν καὶ τὸ αἴρεσθαι, avis impetuosè se movet volando, altè se tollit. propius est ὄρνυμι excito.

Ὄρνυμι, Excito; ab ὄρω idem.

Ὄροβος, ου, ὁ, Ervum, legumen; derivant ἀπὸ τὸ ἐρέπτεσθαι ὑπὸ τῶν βοῶν quòd à bobus edatur: potiùs verò simplicitèr ab ἐρέπτω edo, quia frequentèr in cibum venit.

Ὀρόδαμνος, ου, ὁ, Ramusculus; παρὰ τὸ ὀρέγειν διὰ τὴν αὔξησιν, quòd q. cum impetu crescat: vel à ῥάδαμνος, qui ramus est tener: vel quia ἐν ὄρεσι διαμένει, i. e. in montibus manet.

Ὀρθύνω, υνῶ, idem quod ὄρω excito; & vel inde flexum, vel compositum ex ὄρω & θύνω, ut sit, concito rapido.

Ὀρόντιον, ου, τὸ, Orontium; herba quædam, qua in balneo luridus color ictericis detrahitur; an quòd amet ὄρη, i.e. montes?

Ὄρος, εος, τὸ, Mons; ducam ab ἄρσις elevatio; est enim mons terræ pars elevata: aut ab ὄρω excito, erigo; est enim erecta in tumorem terra.

Ὄρος,

Ὅρος, ε, ὁ, Terminus, limes: puto ab ὁράω video; termini signari solent, ut sint ὁρατὰ, i. e. visibiles.

Ὀρόω, Irruo, gradu concitato feror; ab ὄρω concito, irruere facio.

Ὄροφος, ε, ὁ, Tectum; ab ἐρέφω tego.

Ὄρπηξ, ηκος, ὁ, Ramus, surculus, stolo. *Varin*: ὄρπηξ ἀπὸ τῆς ὄρνυμι τὸ πηδῶ, quòd videatur ex arbore q. exilire: aut παρὰ τὸ ἕρπειν ἢ ὀρύσσειν εἰς ὕψος. velim simpl: ab ἕρπω serpo; quia ex arbore qu: proserpit.

Ὀρρωπύγιον, ε, τὸ, Orrhopygium, ultima pars spinæ, in quam vertebræ desinunt; ab ὄρρος & πυγὴ nates; est autem ὄρρος linea, quæ scrotum intersecans, per taurum usque ad anum tendit.

Ὀρρὸς, ου, ὁ, Serum, ut lactis, sanguinis; *Hesych*: ait ἀπὸ τῆς ὀρύσσειν ἀνω ἀπὸ scil: γάλακτος: malim ab ἐρεύω fluo; aut ab ἔρρω pereo: est enim fluidum, & vile quid.

Ὄρρος, ε, ὁ, Linea, quæ scrotum medium intersecans, per ταῦρον usque ad anum tendit; puto, ab ὅρος terminus, quia est terminus partiens ἴσχιον: aut etiam ab ὀρρὸς cauda; est enim sacri ossis extremum.

Ὀρρωδέω, ήσω, Circa ὄρρον ἰδρῶω, i. e. sudo; & hinc metuo, quia sudor ille metuentibus accidit. ὀρρωδία metus.

Ὀρθαμίζω, Dicitur de pullis, qui incipiunt alas quatere & volatum tentare: ab ὄρνυμι excito, in altum erigo.

Ὄρτυξ, υγος, ὁ, Coturnix: ab ὄρνυμι excito; quòd facilè ad pugnam concitetur. *Gesn*: malo ab ὄρνυν & τίκτειν quòd sit ad gignendum excitata avis, nam semine abundat & libidinosa est.

Ὀρυμαγδὸς, ου, ὁ, Strepitus, fragor, ab ὅμαδος multitudo, significat enim strepitum, quem multitudo excitat: dici etiam potest quasi ὀρόμῳ ὅμαδος, i.e. multitudo excitata.

Ὄρυξ, ὁ, Oryx; capra quædam sylvestris: ab ὀρύσσω fodio; quia pedibus prioribus terram effodit.

Ὀρφανὸς, ὸν, ὁ, Pupillus, deſtitutus; dictus quòd velut in ὄρφνῃ i. e. in tenebris degat.

Ὄρφνη, ης, ἡ, Tenebræ, obſcuritas; ab ἐρέφω tego; tenebræ enim omnia involvunt. Etym:

Ὀρφὸς, ὸν, ὁ, Lucis expers, orbus aliis quoque rebus; ab ἐρέφω tego, luce privo: vel ὀρφὸς ab αἴρω tollo & φῶς lumen.

Ὄρφος, ὸν, vel ὀρφώς, ὁ, Orphus, piſcis. Hiberno tempore in ſpeluncis ſe continet: ergo nomen ei ab ὄρφνη, i. e. tenebris videtur eſſe.

Ὀρχαμὸς, ὸν, ὁ, Princeps; ab ἀρχὸς, quod idem ſignificat.

Ὀρχέομαι, ήσομαι, fut: ήσομαι, Salto, tripudio. *Varino* ab ὀρέγω extendo; ſaltantes extendunt pedes & manus: malo ab ἔρχομαι incedo; eſt certus quidam inceſſus ſaltatio.

Ὀρχὶς, εως, ὁ, Teſticulus; fut: ab ὀρέγομαι appeto; quòd inde ὄρεξις συνηθείας.

Ὄρω, fut: ρῶ, & σω, Excito, concito; puto, ab αἴρω attollo.

Ὀσμὴ, ῆς, ἡ, Odor; ab ὄζω oleo.

Ὅσος, η, ον, Quantus; ab ὃς qui.

Ὄσπριον, υ, τὸ, Legumen; à σπείρω ſemino, quòd crebra ejus ſatio.

Ὄσσα, ης, ἡ, Vox, fama, rumor; ab ὄψ vox.

Ὄσσομαι, Prædico; ab ὄσσα omen.

Ὄσσομαι, Video; ab ὄπτομαι idem.

Ὀστέον, ου, ἐος, ὸν, τὸ, Os, oſſis, ab ἱστῶ, i. e. ſtatuere, quia ſtatuit & ſtabilit corpus; ne mollitie ſua concidat.

Ὀστιγξ, γγος, ἡ, Scintilla, flamma criſpa, ſe vibrans; an ab αὐσταλέος accenſus, aridus, ſiccus, quaſi ab αὔω accendo; niſi ab αὔω & λίαν valdè.

Ὄστρακον, υ, τὸ, Teſta; etiam ea, quæ de piſce dicitur; ab ὀστέον os; quia eſt velut os aut cornu.

Ὄστρεον, & ὄστρεος, υ, τὸ, Oſtreum; ab ὀστέον os: ob oſſeum tegumentum.

Ὄστρυς, υος, ὑ, Oſtrys, arbor quædam, quæ & ὀξύα; ejus materia

teria firma: ergo fortè quia dura ut ὄστρεον, i. e. oſtreum.

Ὀσφραίνομαι, Odoror, olfacio; puto ὀσμὴν φέρω, fero ſeu ſuſcipio odorem.

Ὀσφύς, ύος, ἡ, Dorſi ea pars qua cingimur; ilia, lumbus; *Apollodoro* dicta, qua ὑσφυὴς, qu: tota ſit oſſea & excarnis: poſſit fortè etiam dici, quia ibi ἡ φύσις robur naſcitur.

Ὄσχος, ου, ὁ, & ὄσχη, ης, ἡ, Ramus novellus, palmes: ut μάσχος, & inde fit.

Ὅτε, Quando; ab ὅς qui, eſt enim ὦ χρόνῳ.

Ὀτοβος, & ὄτοβος, ου, ὁ, Strepitus, tumultus, ſonitus: ducamus ab ὄθω pro ὤθω moveo & βοὴ clamor; ut ſit motus clamoſus, aut motus clamore excitatus.

Ὀτρύνω, ὤ, Incito, adhortor, urgeo; ab ὄτος excito.

Οὗ, Ubi, ἐν ᾧ τόπῳ, ergo ab ὅς.

Οὐ, οὐκ, οὐχ, Non; ab εἴκω cedo, ceſſo.

Οὐδαμὸς, ῆ, ὁ, Nullus: ex οὐδὲ & ἀμὸς, id eſt, unus.

Οὐδείς, νὸς, Nullus; ex οὐδὲ & εἷς unus; ut ſit, neque unus.

Οὖδος, εος, τὸ, & ὕδας, Solum, pavimentum per quod itur; ab ὁδὸς via.

Οὐδὸς, ῦ, ὁ, Via, limen, ſolum; ab ὁδὸς via.

Οὐδείς, νὸς, Nullus; ex οὔτε neque & εἷς unus.

Οὐλαμὸς, ῦ, ὁ, Confertum agmen: f: ab ὅλος integer.

Οὐλὴ, ῆς, ἡ, Cicatrix; quia nota eſt ſanati vulneris, ex ὄλω valeo.

Οὐλαὶ, αἱ, Hordeum; quòd ὅλον ederetur cum ſale ante molas inventas: vel quòd ſit ὅλυν, i. e. criſpum & qu: piloſum.

Οὐλοδέτης, ου, ὁ, Merges, propriè hordei collecti; ab ὑλαὶ hordea: aut ab ὅλος faſcis, & δέω ligo.

Οὐλόδεσμον, ου, τὸ, Funis; quo ὅλος δεῖται, id eſt, faſciculus colligatur.

Οὐλοθυσίαι, ήσω, Immolo; ὑλαὶς θύω, i. e. hordeo ſacrifico.

Οὖλον, ου, τὸ, Gingiva; ab ὅλος tener; tenera eſt ejus caro.

Οὖλος,

Οὖλος, η, ον, Pernicioſus, exitialis, mortifer ; ex ὄλοος, quod ab ὀλλύω perdo.

Οὖλος, ου, ὁ, Manipulorum collectorum faſcis ; unde ὕλη Ceres, ab εἰλέω conſtringo : vel ὕλη hordeum, quòd hordei faſciculus eſſet.

Οὖλος, η, ον, Integer, ſanus : ab ὅλος, totus, integer.

Οὖλος, ου, ὁ, Mollis, tener, criſpus : an ab εἰλῶ convolvo : mollia tenera ſunt, convolvi & criſpari queunt.

Οὐλόχυτα, τὰ, (& ὑλοχύτα) Molæ, quæ victimis parandis injiciebantur : qu. ὑλαὶ χυταὶ molæ fuſæ.

Οὔλω, Valeo, ſum ſanus ; ex οὖλος integer.

Οὐρά, ᾶς, ἡ, Cauda ; eſt cauda in extremo corpore, ergo ab ὄρος terminus : eadē erigi poteſt, quod eſt ὄρεσθαι.

Οὐραγός, οῦ, ὁ, Extremi agminis dux ; ab οὐρὰ cauda & ἄγω duco. οὐραγία extremum agmen.

Οὐρήθρα, ης, ἡ, (quæ aliter οὐρήθρη) Meatus per quem urina defertur è renibus in veſicam ; ab οὖρον urina.

Οὐρανός, οῦ, ὁ, Cœlum ; qu: ὁρανός ab ὁράω video, & ἄνω ſuprà.

Οὐραχος, ου, ὁ, Ferrum, quo ima pars haſtilis præfixa eſt ; ab οὐρὰ cauda & ἀκὴ acies ; quòd ſit acutum in extremitate.

Οὐρεύς, έως, ὁ, Cuſtos ; ex ὄρος idem.

Οὖρον, ου, τὸ, Urina : quia ὀρύεται, i. e. exilit ex veſica.

Οὖρος, ου, ὁ, Ventus ſecundus, qui benè incitatur ; ab ὄρω excito.

Οὐρός, οῦ, ὁ, Serum lactis, ſanguinis, &c. ex ὀρρὸς ſeu ὄρος idem.

Οὖρος, ου, ὁ, Cuſtos, inſpector ; ab ὁράω video, inſpicio.

Οὐρός, οῦ, ὁ, Alveus, ſeu foſſa per quam deducitur navis in mare ; quia per eum navis ὀρύεται, id eſt, ὀρμᾷ, καθέλκεται.

Οὖς, ὠτός, τὸ, Auris ; ex ἀΐω audio.

Οὐσία, ας, ἡ, Eſſentia, natura ; ab ἔστι ex ὤν part. ab εἰμὶ. οὐσία patrimonium, ſubſtantia, res familiaris.

Οὐτάω, ήσω, Vulnero ; an ab ὄτος damnum ? Vulnerando damnum patitur corpus animalis.

Οὔτι,

Οὐπ, Neque, ex ὲ & π.

Οὗτος, Hic, ego vel tu, ab ὁ, vel potiùs ab ὅ & τός.

Οὐχί, Nonne? ex ὐκ.

Ὀφείλω, Debeo, mulctor; ab ὀφέλλω.

Ὄφελον, Utinam; quod & ὤφελον ex aor. 2. verbi ὀφείλω. usurpatur autem ut verbum cum discrimine personarum; ut ὄφελον, ὄφελες, ὄφελε: vel ut adverbium.

Ὄφελος, τὸ, Utilitas; puto, propriè κέρδος ἐκ τοῦ ὀφειλομένου, i. e. ex debito. τὸ γὰρ κέρδος ὀφειλόμενον ἐγκυμονεῖ τύκον, ᾧ ὠφελεῖται ὁ δανείζων.

Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, Oculus; ab ὄπλομαι video.

Ὄφις, ιος, ὁ, Serpens; *Varinus*: ὄφις ἀπὸ τοῦ ὄπλω, τὸ βλέπω, id est, video, ὀπλικὸν γὰρ, ὅτι κοιμώμενον ἀνεῳγμένους ἔχει τοὺς ὤπας. aliter possit ὄφις esse ab ὄπτεσθαι ob affectionem ὄψεως. Anguibus autem universis hebes visus est.

Ὀφρὺς, ύος, ἡ, Superciliũ; ὀφρὺς ὤπα ῥύεται, i. e. ἐρύεται visum custodit.

Ὄχα, Valdè: ab ἔχω habeo; quasi habeo, tenendo firmitèr.

Ὄχανον, ου, τὸ, Ansa clypei, qua ille tenetur; ab ἔχω teneo.

Ὀχετὸς, οῦ, ὁ, Canalis, aquæ ductus; ab ὀχέω veho, duco.

Ὀχεὺς, ῆος, ὁ, Retinaculum; ab ἔχω teneo.

Ὀχέω, ήσω, Veho; ab ὄχος currus.

Ὀχμάω, Admissarium admitto; ab ὀχέω.

Ὀχὴ, ῆς, ἡ, Cibus; ab ἔχω sustento, quia est stabilimentum corporis.

Ὀχθέω, ήσω, Indignor, gravatè fero: ab ὄχθη ripa. Qui offenditur & indignatur, ejus animus velut aqua ad ὄχθην, i. e. ripam pulsa alliditur, & plangitur. Aliter ὀχθέω flectitur ab ἄχθομαι quod significatione propius; est enim gravatè fero, indignor, doleo: sic quoque referre possis ad ἔχθω odi.

Ὄχθη, ης, ἡ, Ripa, intra quam ἔχει vel ὀχεῖται, i. e. fertur & con-

continetur aqua : alitèr ab ἔχειν pro ἐξέχειν, i. e. eminere quòd extra & ſupra aquas exiſtat.

Ὀχλέω, ῶ, Moveo ; ab ὀχέω veho.

Ὄχλος, ου, ὁ, Turba, motus ; ab ὀχλέω moveo.

Ὄχμα, τος, τὸ, Retinaculum ; ab ἔχω retineo.

Ὄχμος, ου, ὁ, Series, ordo, ubi una res ἔχεται ἄλλης, i. e. adhæret alii.

Ὄχος, ου, ὁ, & εος, τὸ, Currus ; ab ἔχω contineo, vel ab ἄγω impello, duco.

Ὀχυρὸς, ὰ, ὸν, idem quod ἐχυρὸς munitus, firmus ; ὀχυρόω munio, fulcio.

Ὄψ, ὀπὸς, ἡ, Vox, cantus ; ab ἔπω loquor.

Ὄψ, ὀπὸς, ὁ, Oculus ; ab ὄπλομαι video.

Ὀψάριον, ου, τὸ, Parvum obſonium ; item piſcis, quia creberrimum in locis maritimis obſonium, ὄψον ἁλαίτιον.

Ὀψὲ, Serò, veſperi ; ab ἀπὸ retrò vel ὀπίσω poſt ; eſt enim poſterior quædam pars temporis.

Ὄψις, ιος, ἡ, Viſus ; ex ὤφαι 2. perſ. præt: paſſivi à themate ὄπλομαι video, facies in qua oculi, organon viſus.

Ὄψον, ου, τὸ, Obſonium, piſcis ; ducunt alii ab ἕψω coquo, ut ſit coctum quid, quod cum pane editur : alii ab ὀπτάω torreo ; ut ſit propriè quod aſſatum eſt : alii ab ὀψὲ ſerò, quòd non manè ſed veſpere ea alimenta ſumerent ; aut quòd ſerò in uſum venerit. ὄψον jucunditatis magis quàm neceſſitatis gratia, quid ſi ab ὀπίσω poſt, quod poſt panem ſumatur ut additamentum & condimentum ejus ?

Π.

Π — EST nota decimæ ſextæ Græcorum literæ. Nomen *Pi* eſt ex Hæbræo *Peh*, i. e. os; in numeris eſt octoginta: majuſculum Π ſignificat πέντε, i. e. quinque.

Παγετὸς, οῦ, ὁ, Glacies, compacta aqua; à πήγω compingo, gelo.

Πάγος, ου, ὁ, Firmus, ſtabilis, compactus; à πήγω compingo.

Παγὶς, ίδος, ἡ, Laqueus in terram depactus; à πήγω depingo.

Παγκράτιον, ου, τὸ, Athletici certaminis genus; ad quod πᾶν κράτος, i. e. totum robur adhibendum erat; pugilatus & lucta.

Πάθος, εος, τὸ, Paſſio, morbus, affectus; à πάθω inuſitato, pro quo eſt πάσχω patior, aor: 2. ἔπαθον.

Παίγνιον, ου, τὸ, Ludus, res ludicra; à παίζω ludo.

Παιδεύω, Erudio, propriè παῖδα, i. e. puerum.

Παιδιὰ, ᾶς, ἡ, Luſus, ſcil: παίδων, i. e. puerorum.

Παίζω, ξω, & σω, Ludo, jocor, illudo. Ducunt à παῖς puer; ut ſit propriè, puerorum more ludo.

Παίπαλα, τὰ, Loca δύσβατα difficultèr pervia; ob παιπάλλω, i. e. pulverem euntium: alitèr ab αἰπὺς altus, pleonaſmo τὸ π.

Παιπάλη, ης, ἡ, Farina tenuiſſima, pulvis; à παιπάλλω concutio; quia ex concuſſione & contuſione oritur.

Παιπαλάω, Circumſpicio; φάη πάλλω, id eſt, oculos huc illuc verto.

Παῖς, δὸς, ὁ, ἡ, 1. Puer, 2. ſervus, filius; à βαιὸς parvus: vel à παίομαι nutrio, qui de noſtro nutritur, alumnus. Puer etiam educari non poteſt niſi τῷ παίειν, i. e. percutiendo. Aut potiùs à παίω quatenus expeditè facio. Hoc enim eſt Atticis. Et ut famulus à facio, ſic παῖς à παίω vel παιῶ facio, ita prima ſignifi-

significatione fuerit puer, qui servit ; aut saltem qui jam ad opus adhibetur.

Παιφάσσω, Oculos circumquaque verto ; à φάη oculi & ἀίσσω ruo ; ut sit, ruo oculis. Malo à παίω φάη, i. e. quatio oculos pro vibro.

Παλαθη, ης, ἡ, Massa ficuum ; aut caricarum ; an à παλάσσω contundo : sed παλαθὴ videtur prius à πλάσσω fingo, formo ; est massa velut in laterem formata, unde per πλάσμα exponitur : sed potiùs παλαθὴ à παλαιὸς vetus, ut sit carica ad vetustatem compacta.

Παλαιστὴ, ῆς, ἡ, Palmus, mensura quatuor digitorum ; Etym: ducit à πάλαι & ὀστᾶ, quòd ossa scil: digitorum propè jungantur: sed velim à παλαίω luctor, opus est παλαιστῇ in lucta ; aut à πάλλω vibro ; unde & παλάμη infrà.

Παλαίω, Luctor ; à πάλη lucta ; hinc παλαιστὴς qui luctatur.

Παλάμη, ης, ἡ, Palma, manus, ars, qu. palma exercetur ; à πάλλω quatio.

Παλάσσω, Irrigo, inquino : si παλάσσω est primò fœdo, benè referet ad πηλὸς lutum.

Πηλεύω, σω, Allicio, fallo ; an agitatione & motu manus ? à πάλλω agito.

Πάλη, ης, ἡ, Lucta, quæ sit τῷ πάλλειν, id est, commovendo manus.

Πάλια, ας, ἡ, Secundus nuptiarum dies, repotia ; à πάλιν ἴέναι quòd tunc redeant ad convivium.

Παλίουρος, Paliurus, frutex spinosus ; videtur dici, qu. spinas velut ἑρᾶν, id est, caudam πάλιν, i. e. in contrariam partem flectat, hoc est, incurvet.

Πάλιν, Iterùm ; qu: τὸ πάλαι, i. e. aliquid priùs factum repetendo : nisi à βάσιν λίαν valdè ire : aut à πάλλω moveo ; crebritatem motionis significat.

Πάλλαξ, ακος, ὁ, Juvenis, adolescens ; à πάλη, ut jam idoneus ad τὸ πάλλειν, i. e. hastam vibrandam.

Παλ-

Παλλακὴ, ῆς, ἡ, Pellex; ab ætate juvenili; à πάλλαξ juvenis.

Πάλλω, Vibro, quatio, moveo; ducamus πάλλω à παίω quatio, percutio.

Πάλος, ου, ὁ, Vibratio, ſortitio, ſors; à πάλλω vibro.

Παμφαίνω, Omnia colluſtro; qu: πάντα φαίνω.

Πανήγυρις, εως, ἡ, Publica celebritas ad quam univerſalis fit congregatio, à πᾶς omnis, & ἀγείρω congrego.

Παννυχὶς, Vigiliæ per πᾶσαν νύκτα, i. e. totam noctem.

Πανοῦργος, ου, ὁ, Callidus, aſtutus, verſutus; vi etymi eſt, qui ad πᾶν ἔργον, i. e. omne opus promptus: ſed in vitio ſumitur pro vafro, veteratorio; in divinis libris etiam pro ſubtili & prudente.

Πανσυδεὶ, Cum omni impetu; à πᾶν omne & σύδην celeritèr impetuosè.

Πάνυ, Omninò, valdè, admodùm; à πᾶν omne.

Παὸς, οῦ, ὁ, Affinis; à πάομαι acquiro; eſt propinquus, acquiſitus affinitate.

Παπαὶ, Papæ, atat; à πόποι dii, ut ſit deos teſtari; niſi ex πῶς.

Πάππας, ου, ὁ, Pater; à πᾶς per reduplicationem.

Πάππος, ου, ὁ, Avus; à πάππας Pater.

Παπταίνω, Circumſpicio; ab ὑπτάνω video, niſi qu. φάη πεταννύω lumina pando.

Πάπυρος, ου, ὁ, ἡ, Papyrus, charta, res & vox Ægyptiaca; quia radice utebantur pro ligno ad ignem, dici potuit à πάω paſco, & πῦρ ignis, quòd ignis pabulum eſſet.

Παρὰ, Ab, apud, trans, præter: ſi propriè παρὰ eſt trans, bene ducetur à παράω tranſeo.

Παράδοξος, ον, Quod eſt παρὰ δόξαν præter opinionem communem.

Παραθύρα, ας, ἡ, Poſticum, qu. falſa θύρα, id eſt, janua, ut παρὰ notet perverſionem.

Παράπτωμα, τος, τὸ, Offenſio, delictum: Frequens in V. & N. Teſtamento; à παραπίπτω accido, offendo, labor

labor in via vitæ, peccando malè ambulo.

Παρατατικὸς, ȣ̃, Imperfectum, παρατατικὸς χρόνος imperfectum tempus, qu. adhuc παρατείνεται protenditur in futurum.

Παραχρῆμα, Illico; qu. in re, à παρὰ & χρῆμα res.

Παρδακὸς, ȣ̃, ὁ, Humidus, uvidus; ab ἄρδω irrigo; aut potiùs à παρὰ & δεύω madefacio.

Πάρδος, ȣ, ὁ, Pardus; Græcis est πάρδαλις vel πόρδαλις; dicitur à παράλλομαι, sive à παρὰ, ῃ, & ἅλλομαι salio; quòd prædam adoriens insiliat.

Παρειὰ, ᾶς, ἡ, Gena, maxilla; dicta quia homo homini genis obviam procedere (παριέναι) solet.

Παρεμβάλλω, Emitto. Imperator dicitur milites παρεμβάλλειν cùm eos certo ordine collocat & aliis interjicit, deinde & tentoria collocat, & castra ponit; παρεμβολὴ actio τȣ̃ παρεμβάλλειν & ipsa castra posita.

Παρήορος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Ad jugum devinctus; à παρὰ & εἴρω ligo. Est & prominens ubiq; ex παρὰ & ἀείρω attollo. Item stolidus, ex παρὰ malè & ἄρω congruo.

Παρθένος, ȣ, ἡ, Virgo, quæ adhuc παραθεῖ, id est, apud matrem commoratur.

Πάρος, Antè, adverbium loci & temporis, Poët: à πρὸ ante.

Παρωτὶς, ίδος, ἡ, Tumor glandularum sub auribus; quia παρὰ ὠσὶ, i. e. propè aures.

Πᾶς, Pater, vocula infantium, ex πάππας per syncopen.

Πάσσαλος, & πάτταλος, Clavus ligneus, paxillus, palus; à Dorico πάσσω pro πήσσω figo, infigo.

Παστὰς, άδος, ἡ, Thalamus; à πάσσω variego: quia variegatus, artificiosè & eleganter factus; παστὰς exp: etiam locus convivii, quasi à πάομαι edo.

Πατάνη, ης, ἡ, Patella; à πετάω pando, aperio; est vas, quod apertum esse solet aut latum, ἐκπέταλον.

Πατάσσω, ξω, Palpito, ferio, percutio; possit duci à πατεῖν calcare.

Παρ

Παλέω, ήσω, Calco, protero; qu: βαλέω à βαίνω eo.

Παλὴρ, έρος, ὁ, Pater; à πάω pasco; ut sit altor, scil: liberorum.

Παῦρος, ος, ὁ, Paucus; à παύω vel παύομαι cesso; paucos numerantes citò παύομαι.

Παφλάζω, Ferveo, æstuo; ex φλάζω ferveo.

Πάχνη, ης, ἡ, Pruina, ros glaciatus; à πήγω compingo, glacio.

Παχὺς, έος, ὁ, Crassus, spissus; à πήσσω compingo.

Πεδαίρω, E solo in sublime tollo, à πέδα pro χὴρ & αἴρω tollo.

Πέδη, ης, ἡ, Pedica, compes; à πῶς pes.

Πέδιλον, ου, τὸ, Calceus, talare; à πῶς pes & εἰλέω volvo; quia circa pedem volvitur seu stringitur.

Πεδίον, ου, τὸ, Campus; à πέδον solum.

Πέδον, ου, τὸ, Solum, terra, humus; à πῶς pes; quia pede calcatur.

Πέζα, ης, ἡ, Malleolus pedis, vel planta pedis; à πῶς pes, quia pars pedis est.

Πειθὼ, οῦος, ὡς, ἡ, Suadela, persuasio; à πείθω suadeo.

Πεῖνα, ης, ἡ, Fames, esuritio; à πένομαι pauper sum; est paupertum & pauperies quædam.

Πεῖρα, ας ἡ, Conatus, tentatio, experimentum; à πείρω transeo.

Πειράζω, Tento; à πείρω.

Πείρινς, ινος, Crates vel alveus vimineus in curribus; velim à πεῖρας pro πέρας terminus; quia est ad terminos & latera currûs. Etym: quasi ῥίμινθος à ῥὶψ vimen flexile, quòd inde fiat: vel à περιτίθημι quòd quasi in orbem currat.

Πῖσος, εος, τὸ, Locus irriguus; à πίνω bibo; ut sit, qui quasi πίσω, id est, bibere potest.

Πεῖσμα, τος, τὸ, Funis nauticus, quo navis in littore religatur; quòd ei navis q. pareat, à πείθω pareo.

Πέκος εος, τὸ, Pellis tondenda; à πέκω vel πείκω tondeo.

Πέλαγος, εος, τὸ, Mare; duci possit qu: πλοῖα ἄγον, i. e. naves ducens: vel qu: πόλαγος à πόλε procul, & γῆ terra.

Πέλανος, ου, ὁ, Libum quoddam è polline, ſimile placentæ, in ſacrificiis uſitatum; Etym: refert ad παιπάλη, farina, vel πλήθω conſpergo, vel πλατύνομαι latus fio; ſed & πάλη (vox propior) eſt tenuis farina.

Πέλαργος, ου, ὁ, Ciconia; à πελὸς niger & ἀργὸς albus; quia nigris & albis pennis prædita eſt.

Πέλας, Propè; à πέλας vicimus, propinquus; πελάω propinquo. ſed Etym: πέλω quoque interp: προσεγγίζω, i. e. appropinquare facio, inde ergo ſit.

Πελεκάω, ήσω, Seco, ſecuri incido; πέλεκυς ſecuris, dolabra, Etym: à πελεκάω quòd ligna perforet; ſed velim πελεκάω prius eſſe.

Πελεκὰν, ᾶνος, ὁ, Pelecanus, & πελεκὰν, ᾶντος, & πελεκὰς ᾶ, nomen ei eſt à πελεκᾶν ſcindere; quòd roſtrum habeat magnum & latum dolationi aptum.

Πέλλα, ης, ἡ, Mulctra; Etym: à πελεκάω ſeco, quòd excavatum ſit: ligneum enim erat ut ſcyphus, fundo lato, ideóque ex eo quoque bibebant defectu calicis; *Euſtath*: ſed ducam πέλλα à πλέος plenus, quòd ſæpe lacte impleri ſoleat *Iliad*: π'. περὶ γλάγους πέλλα.

Πέλμα, τος, τὸ, Planta pedis, ſolea; à πηλὸς lutum; quòd eâ lutum calcamus. Etym: à πέλας propè, quòd ſit propè ſolum: aut à πελεῖν, quòd ibi denſior callus quàm in aliis membris.

Πελὸς, οῦ, ὁ, Niger, fuſcus, eſt etiam πέλειος & πέλλος, fortè à μέλας: β, μ, & π ſunt affines literæ.

Πέλτη, ης, ἡ, Pelta, ſcutum breve, ideóque παλτὸν quòd vibrari poſſit.

Πέλωρ, ωρος, τὸ, Monſtrum, monſtroſus; à πέλω verto; id enim eſt monſtroſum, in quo verſus eſt communis ordo naturæ.

Πέμμα, τος, τὸ, Coctura, coctum aliquid; à πέπτω coquo.

Πέμπελος, ου, ὁ, Senex; quaſi jam mittendus in ſepulcrum, à πέμπω mitto.

Πέμπτος,

Πέμπτος, η, ον, Quintus; à πέντε quinque.

Πεμπτὸς, ὴ, ὸν, Miſſus, a, um; à πέμπω mitto.

Πέμφιξ, ιγος, ἡ, Flatus, gutta, bulla, puſtula: poteſt duci ex πέμπω mitto, ut ſit, quod emititur è re aliqua.

Πεμφρηδὼν, όνος, ἡ, Pemphredo: veſpa quædam major, quàm formica; minor, quàm apis; an à πῆμα φέρειν, quòd damnum ferat? in ſaltibus decerpit omnis generis flores è fruticibus: aut à πενίαν φέρειν, quòd pauperiem afferat defloratis ſtirpibus.

Πενέσης, ου, ὁ, Famulus; à πένομαι laboro, ſtudiosè facio.

Πένης, ητος, ὁ, Pauper; à πένομαι laboro; eſt qui laborando victitat.

Πενθερὸς, ὁ, ὁ, Socer; uxoris meæ pater; πενθερὰ ſocrus; πένθος eſt luctus, & hinc ergo ducam πενθερὸς, ut ſit is, qui cum affinitatis benevola relatione in ſe ſuſcipit lugendi affectionem ob caſus meos adverſos, quem filiâ datâ filii loco habet. πενθερὸς, eſt πρὸ ἐμοῦ vel πένων θρηνῶν, id eſt, συνεσίαν νόμιμον, ὁ διδοὺς ἐξουσίαν τῷ ὀπύειν αὐτῆ θυγατέρα.

Πένθος, εος, τὸ, Luctus, mœror; ducunt à βαθὺς, quia profundus mœror, & inde eſt βένθος; alitèr à πάθος paſſio, quòd ſimilitèr inde fiat πένθος; poſſit verò propiùs adhuc πένθος duci à πέπονθα, paſſus ſum: aut à πόνος moleſtia.

Πέντε, Quinque; à παύειν ceſſare; eſt primus numerus, in quo quieſcimus ſeu ſubſiſtimus ſupputantes ad digitos, qui quini in quavis manu: vel à πάντες omnes; quia quinque digiti ſunt omnes. *Mart:*

Πεπαίνω, Coquo; à πέπων maturus.

Πέπειρος, ου, ὁ, Maturus, (propriè coctione) mitis; à πεπαίνω coquo.

Πέπερι, εως, τὸ, Piper; à πέπειρος maturus; quòd ſole admodùm excoqui ſoleat; aut quòd calore ſuo coctionem juvet.

Πέπλος, ου, ὁ, & ον, τὸ, Peplum, veſtis ſubtili ſtamine, aliis va-

ſtibus ſuperinjici ſolita; Etym: qu: περίπελος, quia circa geſtantem περιπέτεται καὶ εἰλεῖται, id eſt, circumvolvitur.

Πέπτω, fut: ψω, Coquo, maturo; quaſi πυρὶ ἕψω, id eſt, igne coquo.

Πέπων, ονος, ὁ, Coctus à ſole, maturus, mollis; thema eſt πέπτω coquo.

Περ, Particula annecti ſolita ut Latina *cunque*, à περὶ, ut ſit circumcirca. Habent enim περ & *cunque* vim aliquam diſtributionis, quâ colligitur univerſalitas, ut ὅσπερ quicunque, omnis qui, vel qui ex omni genere.

Πέρα, & πέραν, Ultra, ſupra; πέραν interdum & citra; à περάω tranſeo.

Πέρας, ατος, τὸ, Finis, terminus; Etym: πέρας eſt quaſi παῦσις ἔρας, i. e. terræ ceſſatio.

Περάω, fut: άσω, & ήσω, Tranſeo; à πέρας terminus; eſt enim terminum muto.

Πέρδιξ, κος, ὁ, ἡ, Perdix; à πέδον ſolum; quia eſt χαμαιπετὴς, i. e. humi volans: vel à περισσῶς ᾄδειν; vel à πηδᾷν ſalire, quòd ſaltet è loco in locum; alii à περισσῶς διώκεσθαι. malim à περιέδω circumedo, obedo, perdix eſt avis obeſa: unde & eſa facit τὸ πέρδειν.

Πέρδω, Pedo; à πέρας & ἔδω: ſequitur enim alimentum copioſius & pinguius.

Πέρδω, σω, Privo, vaſto, perimo; Etym: à περιθέω circumcurro; quòd vaſtatores circum terras & urbes curſitent. Malo à περῶ tranſeo, pervado.

Περιηλυτεύω, *Jer.* 49. 3. περιηλυτεύεσθε, Circuite; à περὶ & ἐλεύθω. περιήλυσις περίοδος, *Heſych:*

Περικαρφίζω, κάρφος περιβάλλομαι, id eſt, Feſtucam circumpono. Hinc in uſu περικαρφισμὸς luſtratio gallinæ, cum ovo edito, ſe luſtrat & ovum, feſtuca impoſita *Ariſt: l.* 2. *hiſt: c.* 2. *Plin: l.* 20. 4. *Plut: ſymp:* 7. *probl:* 2.

Περί-

Περικηλος, ον, Valdè aridus; à περὶ circum & καίω uro, unde κηλεὸς calidus.

Περικτίτης, ου, ὁ, Circumvicinus, ſic & περικτίων finitimus, qui circumcirca habitat: à κτίζω ſtruo, ædifico. Itaque περικτίονες ſunt qui ædificia circa nos habent, vel poſſeſſiones, ſi velis à κτάομαι poſſideo.

Περικνίδιον, *Epigr: lib.* 1. *c.* 60. δύμων ῥικνὰ περικνίδια Lubinus vertit incurvos ramos: περικνίζειν eſt circum ſcalpere, circum carpere, ergo περικνίδιον eſt particula, quæ libando ambedi poteſt & illic quidem, ubi de apibus, mellificii ergò.

Περικωνέω, Circumcirca illino, ut pice vaſa; à περὶ circum, & κώνη picea.

Περίνεως, ου, ὁ, Superfluus in navi vector; à περὶ ſupra & ναῦς navis.

Περισσία, ας, ἡ, Abundantia, præſtantia; à περίειμι abundo.

Περιπλόμενος, pro περιπλόμενος, qui circumvolvitur; περιπλόμενος ἐνιαυτὸς vertens annus; à περιπλέω circum verto, item ſuperſtes ſum.

Περιπρὸ, Ultra; quaſi circum & ante; à περὶ circum & πρὸ ante.

Περίπυστος, ον, Celebris, famâ notus; à περὶ circum & πυνθάνομαι audio, cognoſco.

Περισκυλακίζω, Luſtro per σκύλακα, i. e. catulum; veteres ſe luſtrare & expiare ſolebant catulo circa corpus ducto, quam luſtrationem vocabant περισκυλακισμόν.

Περισσὸς, ὴ, ὁ, Excellens; à περὶ ſupra. Eſt & impar, à πρὸ ultra: impar eſt, quod ſupra vel ultra, aut infra vel citra aliud eſt.

Περιστερὰ, ᾶς, ἡ, Columba, peculiariter columba alba. Ducunt à πέτεσθαι στρώως, quòd volet impetuosè: alitèr à περισσῶς ἔχειν, ſæpiùs enim parit in anno; idcò *Veneri* ſacrabant eam: ſed, ne nimiùm mutes literas, poſſis à περὶ & στερεῖν privare; quòd cir-

cumcirca privet & depopuletur ſegetes: aut à περὶ & στερεῖσθαι, quòd ſit privationi & depopulationi ſubjecta. Poſſit etiam dici περιστερὰ à περὶ valdè & σατύρα, i. e. libidinoſa; ideò columba Cytheriaca, Paphia. Malim à περισσῶς τρέειν. Eſt enim pavida, ideò & Græcis τρήρων ab illo τρέω, id eſt, tremo, timeo.

Περιώσιος, ον, Admodùm ſanctus, à περὶ circum & ὅσιος ſanctus.

Πέρκος, & περκνὸς, οῦ, ὁ, Niger: nigris maculis variegatus; f. à περικαίω oburo, nam ex uſtione nigredo oritur.

Πέρνα, ης, ἡ, Perna; à πτέρνα pes; eſt pes ſuis ſale maceratus & infumatus.

Περόνη, ης, ἡ, Fibula; à πείρω tranſadigo, figo; quia per foramen tranſadigitur.

Πέρυσι, Anno ſuperiore, antehac; ducatur à περάω tranſeo, præterco.

Πέσος, εος, τὸ, Cadaver; à πέτω cado; ſic *cadaver* à *cado*.

Πεσσὸς, οῦ, & πεττὸς, ὁ, Calculus vel ſcrupulus luſorius; à πεσεῖν cadere.

Πετάζω, Extendo; à πετάω pando.

Πέταλον, ου, τὸ, Folium, item lamina, bractea; à πετάω extendo, quia extenſum. Etym: à πέτω cado, quòd caducũ.

Πέταλοι, οἱ, Vituli, qui cornua habent inſtar πετάλων, id eſt, foliorum, ramorum.

Πέτασος, ου, ὁ, Pileus latior; à πετάω expando.

Πετασὼν, ῶνος, ὁ, Petaſo, coxa, cum coſtis; à dilatatione, ex πετάω expando.

Πέταυρον, ου, τὸ, Pertica, in qua gallinæ dormiant, gallinarium, παρὰ τὸ ἐν αὔραις πετᾶσθαι.

Πέτομαι, αμαι, & πετάομαι, Volo, as; à πετάω pando; volatus fit panſis alis.

Πέτρος, ου, ὁ, Lapis minor, qualis eſt qui manum implet; Etymol: à πέσσεσθαι ῥᾷον quòd facilè coquatur, per Antiphr: vel à πήττω compingo, eſt n. terra compacta: aut à πέτειν ῥᾷον facilè cadere.

Πέτω,

Πέπω, Cado; inusit: à πέδον solum. Est enim ad solum moveor.

Πεπαλιμος, ον, Amarus, cautus, prudens; *Eustat*: πικρὸς καὶ συνετός. Quid si à πύκα? nam & πυκνὸς est συνετὸς.

Πευκεδανὸς, ἡ, ὸν, Amarus; à πεύκη pinus, cujus lachryma amara.

Πεύκη, ης, ἡ, Pinus, larix; an quia πῖος ἔχει, id est, pinguem habet succum? aut à πεικὸς amarus: aut à πίσσα pix.

Πήγανον, ου, τὸ, Ruta; quia σπέρμα πηγνύει, id est, semen compingit suo calore & siccitate, ideò castitatis herba dicitur.

Πηγὰς, άδος, ἡ, Glacies, quia concreta aqua: à πήγω compingo, concrescere facio.

Πηγεσίμαλλος, ον, Habens benè compactum vellus; à πήγω compingo, & μαλλὸς vellus.

Πηγὴ, ῆς, ἡ, Fons, scatebra; quia πηδᾷ ἐκ γῆς, id est, ex terra exilit. Etym:

Πῆγμα, τος, τὸ, Aliquid compactum; pegma; à πήγω compingo.

Πηγυλὶς, ίδος, ἡ, Glacialis, gelidus; & substantive glacies; quia πέπηγε compactum aliquid est.

Πηδάω, ήσω, Salto, salio; à πὸς pes; est pedum actio: aut à πέδον solum, ubi salitur. Et qui πηδᾷ, πεδᾷ τοὺ πόδας, id est, pedes expandit.

Πήδασος, ου, ὁ, Uliginosus locus, unde aqua πηδᾷ, id est, salit, scaturit.

Πῆδον, ου, τὸ, Lata pars remi, palmula remi, à παίω percutio; quia eâ pulsatur aqua.

Πηλακίζω, Inde est πηλακισμὸς contumeliosa injuria: an à πάλλαξ juvenis: sicut ἐμπαίζειν à παῖς? alit: à πηλὸς lutum, ut sit luto aspersio ἀπαμάζειν.

Πηλίκος, Quantus; ab ἡλίκος.

Πηλὸς, οῦ, ὁ, ἡ, Lutum; Etym: à πάλλω, i. e. παλάσσω irrigo, inquino. Quid si à πελὸς niger?

Πηλὸς, ȣ̃, ὁ, Vinum, propriè vinum fæculentum ; ut ſit à πηλὸς lutum : aut vinum rubrum, quod turbidum videtur.

Πῆμα, ατος, τὸ, Damnum, exitium, clades ; à πήθω patior ; ut ſit, quod quis patitur.

Πηνίκα, Quando ? ab ἡνίκα quando.

Πῆνος, ȣ, ὁ, πὴν, ης, ἡ, Textum, tela ; à πένω operor : quidam à Πὰν *Pan* ; qui perhibetur inventor artis textoriæ.

Πήρα, ας, ἡ, Pera, ſaccus ; à φέρω ducit Etymologus, quòd ad ferendum aliquid ſit facta : aut à πηρῶ cuſtodio. Malim à πάω paſco, ut ſit eſcaria pera.

Πηρὸς, ȣ̃, ὁ, Mutilus, mancus, mutus, cæcus ; à πήθω patior, tanquam paſſus aliquid.

Πῆχυς, εως, ὁ, Cubitus ; à πήγω compingo ; quòd ritè compactus ſit ad robur.

Πῖαρ, τὸ, Pinguedo ; à πῖος idem.

Πίδαξ, ακος, ὁ, vel ἡ, Fons, ſcatebra ; à πίω bibo, quòd aquam bibendam præbeat : vel à πηδάω ſalio ; quòd è terrâ exiliat.

Πιέζω, fut: έσω, Premo, ſtringo, ſtricta manu teneo ; dicitur & πιάζω qu: ἰπάζω, ut vult Etym: ab ἰπῶ opprimo. Duci queat à πέζα pes ; ut ſit propriè, premo pede, calco, deinde & alio modo.

Πίθηξ, ηκος, & πιθηκος, ȣ, ὁ, Simia ; à πιθέω pro πείθω perſuadeo, Etym: ait, πείθει γὰρ ἡμᾶς τὸ ζῶον εἰδεχθὲς ὂν προσέχειν αὐτῷ, id eſt, facilè nos ſuadet, ut nugantem illam ſpectemus.

Πίθος, ȣ, ὁ, Dolium ; ubi τȣ̃ πίειν θέσις. Etym: à πιεῖν, quòd in eo ſit, quod bibamus.

Πικέριον, ȣ, τὸ, Butyrum ; an πῖος κεράων, id eſt, cornigerorum pinguedo ? optimum butyrum ex buceris ſeu bobus.

Πικρὸς, ȣ̃, ὁ, Amarus ; poſſit eſſe à πεύκη picea ; aut à πείκω tondeo, amara tondent & radunt linguam.

Πιλάνω,

Πελάω, ήσω, Appropinquare facio; à πελάω, quod à πέλας propè.

Πῖλος, ου, ὁ, Pilus, propriè ex lana coacta; à πιλέω lanam cogo: an à πιέζω λεῖον? & Etym: πῖλος à πιέζω qu: πίελος: aut à πλανᾶν, cogendo partes πλανῶνται, id est, in unum coguntur.

Πιμελὴ, ῆς, ἡ, Pinguedo; à πῖος pinguedo, & μέλος membrum.

Πίναξ, ακος, ὁ, Tabula, asser, libellus, index: quasi πένης ἄκος, id est, famis remedium; Etymol: respicit discum mensæ; sed velim à πίνος pinus, quòd sit asser è pinu.

Πίνον, ου, τὸ, Vinum hordeaceum; à πίνω bibo.

Πῖνος, ου, ἡ, Pinus; sit à πίων pinguis, quia abundat resinâ.

Πίνω, fut: πίσω, à πίω bibo, quod à פ pi os Hebr:

Πιπίσκω, Potum præbeo; à πίω bibo.

Πίμπλημι, & πίμπλημι, Impleo; à πλάω impleo.

Πίππος, ου, ὁ, Pipio, pullus avis: à sono πιππίζειν pipire.

Πιπράσκω, Vendo, fut: πράσω quasi à πράω vel περάω vendo.

Πίπτω, fut: πέσω, à πέπω præt: πέπτωκα tanquam à πτόω, cado, interficior; à πέπω cado.

Πίσσα, & πίττα, ης, ἡ, Pix; à πῖος pinguedo; quia pinguis: aut à πίτυς pinus, unde est: aut à πήσσω coagulo; coagulatum enim aliquid est, & alia coagulat.

Πίσσον, ου, τὸ, Pisum; à πτίσσω tundo, pinso.

Πιστικὸς, ὴ, ὸν, Fidelis; à πίστις fides.

Πιστικὸς, ὴ, ὸν, Potabilis; à πίνω poto.

Πίστις, εως, ἡ, Fides; quasi πείθησις persuasio, à πείθω persuadeo.

Πιστὸς, ὴ, ὸν, Fidelis; à πίστις fides.

Πιστὸς, ὴ, ὸν, Potabilis, liquidus; à πίω poto.

Πιστόω, ώσω, Fide dignum facio, confirmo, stabilio; est πιστὸν facio.

Πίσυνος, ου, ὁ, Fretus; à πείθω persuadeo, fretum esse jubeo.

Πλήθω, Cado; à πίπτω.

Πί-

Πίτυρον, ου, τὸ, Furfur ; à πέτω cado ; eſt id, quod πέτει, i. e. excidit à frumento, cùm molitur.

Πίτυς, υος, ἡ, Picea ; à πῖος pingue ; pingui abundat.

Πιφάσκω, & πφαύσκω, Loquor ; à φάσκω quod & φαύσκω dico.

Πίων, ονος, ὁ, Pinguis, obeſus ; à πῖος pinguedo.

Πλάγιος, α, ὁ, Obliquus, tranſverſus ; à πλάζομαι erro ; obliquum in anfractus exerrat contrà quàm rectum.

Πλαγὼν, όνος, ὁ, Icuncula ficta è cera ; à πλάσσω fingo.

Πλάζω, fut: πλάγξω, Errare facio, errabundus agitor ; πλάζομαι erro ; à πολέω verſo : vel à πολὺς multus ; ut ſit, in loca multa agi.

Πλάθιον, vel πλαθανὸν, Corbis, in quo panes formant ; ut puto à πλάσσω fingo.

Πλανία, ας, ἡ, Error ; à πλάζω erro : ἀμπλανία error, peccatũ ; ab ἀνὰ & πλανία.

Πλαξ, ακὸς, ἡ, Tabula lata ; à πλατὺς latus ; niſi à πλεκτάω ſeco ; ut ſit ſectilis tabula.

Πλάνη, ης, ἡ, Error, erratio ; à πλάζω erro.

Πλάσσω, ττω, fut: σω, Fingo, illino, à πηλὸς lutum ; ut ſit primò, è luto formo, ſicut Deus πλάσης πρωτόπλαστον Adamum è terra.

Πλάστιγξ, γος, ἡ, Lanx è jugo ſuſpenſa, cui pondus imponitur ; quia eſt πλατεῖα lata.

Πλάστιγξ, pro πλήστιγξ, Ferula ; à πλήσσω percutio.

Πλαταγίζω, Palmulâ aquam percutiendo ſtrepitum excito ; à πλάτη palmula, remus.

Πλάτανος, ου, ἡ, Platanus ; quia eſt latè diffuſis ramis, à πλατὺς latus.

Πλάτηγξ, γος, ἡ, Summa pars remi qua percutitur aqua ; quia πλατεῖα, id eſt, lata.

Πλάτη, ης, ἡ, Palmula, extrema & latior pars remi ; remus ; à πλατὺς latus.

Πλατὺς, έος, ὁ, Latus, amplus, ſpatioſus ; Etym: à πλῶ, id eſt, πλησέω Impleo, nempe ab inuſit: πλέω unde πλήθω. Amplum eſt, quod multa ſpatia implet.

Πλή-

Πλέθρον, ε, τὸ, Jugerum; fortè à πολῆν vertere, arare; eſt tantum agri, quantum jugo boum uno die arare poſſis.

Πλειάς, άδος, ἡ, Pleias; Etym: à πλείων, quòd pluribus ſtellis conſtet: potiùs à πλέω navigo, quia utilis navigantibus.

Πλεῖον, i. e. πλέον, Plus; Atticè; à πολὺς multus.

Πλεῖστος, η, ον, Plurimus; à πολὺς multus.

Πλέκω, ξω, Plico, necto, texo; Etym: ab ἕλκω traho. Malim à πέλω verto; quæ plicamus, invertimus & flectimus.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, Avarus; qui ſemper πλέον ἔχειν cupit, i. e. plus habendi cupiditate laborat.

Πλέος, πλεῖος, πλέως, Plenus; à πολὺς multus, plenum eſt ex multis affatim unitis.

Πλευρὰ, ᾶς, ἡ, Membrana ſuccingens coſtas, πλατὺν latus. Etym: quia πέλει εὐρὺ latum ſit: vel πολὺ εὐρύ; & ſic *latus* à *latitudine*.

Πλέω, εὔσω, Navigo; à πελάω appropinquo, appello; ut id commodè fiat, navigatio inventa eſt.

Πλέων, ονος, ὁ ἡ, Comparativus à πολὺς multus.

Πλήθω, Impleo; à πλέος plenus.

Πλήμη, ης, ἡ, Æſtus maris; à πλήθω impleo; eſt enim cùm mare πλήθει plenum eſt.

Πλησίω, Appropinquo; à πλάω, quod à πελάω idem.

Πλημμελὴς, ὁ ἡ, ἡ, Inconcinnus; à πλὴν & μέλος; quaſi ſine modulatione; aut à πλέον μέλος, cùm membrum abundet. Alit: à πάλιν rurſus & μέλειν curare, ut πλημμελὴς ſit, quod per incuriam admiſſum ſequente curâ ſit cavendum.

Πλημυρὶς, ίδος, ἡ, Æſtus maris; à πλῆμα & μύρω: vel ſit à πλέον plus & μύρω fluo; cùm mare uberiùs fluit.

Πλήμνη, ης, ἡ, Modiolus rotæ; πλῆμναι ſunt fiſtulæ, quæ axi inſeruntur & circa eum volvuntur; ergo à πολεῖμαι verſor. *Euſtath*: vult dici διὰ τὸ πλήσεσθαι ἢ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος.

Πλή-

Πλήρης, ες, Plenus ; à πλέω idem.

Πληροφορέω, ήσω, Plenum fero, à πλήρης plenus, & φορέω fero ; v. g. plenam menſuram, plenum pondus. Hinc πληροφορία eſt actus πληροφόρου : analogicè eſt certa perſuaſio perſuadentis & perſuaſi ; firma res, ut fides aut ſpes. Res πληροφορεῖσθαι dicitur, quæ nobis plenè notificatur, ad plenum perſuadetur.

Πλησίος, α, ον, Propinquus ; qui eſt πέλας, ſeu, qui πλησίον, id eſt, propè.

Πλίνθος, ου, ἡ, Later ; πηλὸς ὀπτηθεὶς, id eſt, lutum coctum ; *Heſych:* ideò Etym: ducit à πηλὸς & θεῖν, διὰ τὸ πηλιγλῶ θεῖν εἶ).

Πλίσσω, Gradior ; videatur dici, tanquam terram πλήσσω, id eſt, ferio pedibus. *Euſtath*: videtur ducere à πλέκειν plicare ; ut ſit greſſus complicare.

Πλόκαμος, ου, ὁ, Crinis plicatus ; à πλέκω plico.

Πλοῦτος, ου, ὁ, Divitiæ, plutus. Etymol: à πολὺ multum, & τῶ capio ; aliter à πολὺ & ἔτος annus ; quòd ſit opulentia ex multorum annorum proventu: malo à πολὺ & εἶ) eſſe. *Martin:*

Πλύνω, ῶ, Lavo, propriè veſtimenta, ut λόω corpus, νίπτω manus & pedes. Quia πλύνω eſt ſordes eluo ; poſſis flectere à πηλὸς lutum : vel à πελὸς nigrum ; ut ſit, dealbo.

Πνεύμων, ονος, ὁ, Pulmo ; organum τῦ πνέειν, id eſt, ſpirandi.

Πνίγω, fut: ξω, Suffoco, ſtrangulo ; quaſi πνοὴ ἄγω frango ſpiritum.

Πνέω, Spiro, ſapio ; à πνέω ſpiro.

Πνύξ, ὑ, Locus Athenis, ubi concio habebatur, quòd ibi πυκνοῦσθαι (frequentes eſſe) ſolerent homines. Malim à πινύω moneo ; unde πινυτὸς ſapiens, quòd monitiones publicæ ibi ſolerent inſtitui.

Πόα, ας, ἡ, Herba ; à πάω, quod olim videtur fuiſſe *paſco, alo* ; quia πάομαι eſt *guſto, edo :* unde apud *Hom:*

πάσα-

πάσασθαι pro γεύσασθαι, & ἄπαστος est jejunus.

Ποδαπὸς, ὴ, ὸν, Cuias, ποίου δαπέδου, id est, cujus terræ.

Πόθος, ου, ὁ, Desiderium; ab inusitato πέθω, desidero. unde Latinum *peto*.

Ποιέω, ήσω, Facio, factito, fabricor. Etym: à ποιὸν quale, ut sit qualitate afficio: vel à πένω facio.

Ποικίλος, ου, ὁ, Varius, maculosus; à πύκα densè: possit pleniùs, à πύκα & λίαν prudenter valdè, nam ad τὸ ποικίλλειν requiritur πυκνὸς νοῦς, id est, animus prudens.

Ποδάγρα, ας, ἡ, Podagra; qua scil: πόδες ἀγρεύονται, id est, pedes capiuntur.

Ποδεκμάγιον, ου, τὸ, Pedale; nempe ποδῶν ἐκμαγεῖον, id quo pedes ἐκμάσσονται absterguntur.

Ποδήρης, ὁ καὶ ἡ, Ad pedes imos conveniens, talaris; εἰς πόδας ἄρων, id est, pedibus conveniens.

Ποιμὴν, ένος, ὁ, Pastor; Etymol: quasi ἐν πόᾳ μένων, i.e. in herba manens: vel potiùs à πάω pasco: ποίμνη grex, qui pascitur.

Ποινὴ, ῆς, ἡ, Pœna, ultio, injuria; à πόνος molestia: pœna est passio molesta.

Ποιπνύω, Opus facio sedulò; Etym: à πνύω spiro; quoniam, qui diligentèr aliquid faciunt & properant, solent πνευστιᾶν, id est, anhelare.

Ποῖος, ου, ὁ, Qualis; ab οἷος idem.

Πόκος, ου, ὁ, Vellus; à πείκω vello, pecto, tondeo.

Πόλεμος, ου, ὁ, Bellum; Etymol: quasi πόλεις μειῶν, urbes minuens; vel πολλοὺς ἀμῶν, multos demetens. fortè meliùs à παλάμη palma, quia primum bellum erat pugna palmarum.

Πολέω, ήσω, Verto, verso; à πέλω verto.

Πολιορκέω, ήσω, Urbem obsideo, velut septo cingo; à πόλις urbs & ἕρκος septum.

Πολιὸς, οῦ, ὁ, Canus, albus; Etym: à παλαιὸς vetustus; vetusta solent esse cana.

Πόλις,

Πόλις, εως, ἡ, Urbs, ubi homines πολεῦσιν, id est, versantur : potiùs à πολὺς multus ; quòd in urbe sint πολλοὶ certis legibus juncti : vel à πωλέω vendo.

Πολὺς, Multus, frequens ; Etym: à πέλω sum : quòd μᾶλλον τ' ἄλλων ὑπαρκτικόν.

Πόμα, τος, τὸ, Potus ; à πίνω bibo.

Πομφὸς, οῦ, ὁ, Eminentia cutis, tumida & simul humore abundans ; qu: emissum aliquid, à πέμπω mitto : aut à πέμφιξ flatus : inde πομφόλυξ bulla. Etymol: ducit à παφλάζω ferveo.

Πόνος, ου, ὁ, Labor, molestia ; à πένω operor, laboro.

Πόντος, ου, ὁ, Mare, pontus ; Etym: à πνέω spiro ; in eo præcipuè sentiuntur πνοαὶ, id est, venti.

Πόποι, Dæmones, vel dii : papæ ; admirantis vel indignantis ; an quasi ἔποποι ab ἐπόπτομαι inspicio, quòd rerum humanarum inspectores : vel altores, à πάω pasco.

Πορδύω, Traduco, ire jubeo ; à πόρος transitus.

Πορθέω, ήσω, Populor, vasto, à πέρθω devasto.

Πορθμὸς, οῦ, ὁ, Fretum ; ubi trajicitur mare : trajectus : à πείρω transeo, trajicio. πορθμὸς qui per πορθμὸν vehit.

Πορεύζω, Transitum patefacio, suppedito ; à πόρος transitus.

Πόρκος, ου, ὁ, Rete piscatorium ; à φράω, *Suid*: à φρικῶδες, quia ingredientem piscem circumplectitur.

Πόρνος, ου, ὁ, Scortator, qui corpus suum φορᾷ, id est, vendit, prostituit.

Πόρος, ου, ὁ, Transitus, meatus, via, ora maritima, vector, qui alienâ navi φορᾷ, trajicit maria.

Πόρπη, ης, ἡ, Fibula ; annulus clypei ; à πείρω figo : quia infigitur, ut affigat.

Πόρρω, Antè, in anteriorem partem, longè antè ; à πρὸ ante.

Πόρτις, ιος, ἡ, Vitulus, vitula, juvencus, juvenca ; idem & πόρος, qui jam cœpit πορεύεσθαι, id est, ire.

Πορφύρα, ας, ἡ, Purpura : genus conchæ nobilis ; solebat ea Tyrii

Tyriis magnum πόρον φέρειν: sed videtur esse vox *Tyria* seu *Chananæa*.

Πορφύρω, Purpureo colore perfundo: purpuro, rubeo. mare fluctuans πορφύρειν dicitur, quia unda remis pulsa purpurascit; hinc & animus dicitur πορφύρειν, cùm æstuat, sed lenitèr, Etym: πορφύρω exp. βουλεύομαι, & dici putat quasi περιφέρω τὸν νοῦν ὧδε κἀκεῖσε sine causa.

Πόσθη, ης, ἡ, Pellis, quâ glans virilis tegitur; *Herodiano* quasi πρόσθη à προτίθεσθαι, id est, præponi.

Πόσις, ιος, ἡ, Potio; à πίνω poto.

Πόσις, ιος, ὁ, Maritus; Etym: à πόσις potio; quia, sicut ὕδωρ μιγνύμενον τῇ γῇ γεννητικὸν γίνεται τῶν φυτῶν καὶ σπερμάτων, οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ μιγνύμενος τῇ γυναικὶ αἴτιος γίνεται τῶν παίδων γενέσεως. An quòd πόσον τι ὑπὲρ τὴν γυναῖκα, id est, dignitate antecedit, ut in quo potior gloria Dei, 1 Cor. [illegible]

Πόσος, ου, ὁ, Quantus? interrog: ὅσος quantus redditivè; ποσὸς quantus, τόσος tantus; ergo ab ὅσος.

Πόστος, ου, ὁ, Quotus, quasi πόσατος; ex πόσος.

Ποταμὸς, οῦ, ὁ, Fluvius; à πότος potus; quia potulentam aquam continet, non salsam, ut mare.

Ποταπὸς, οῦ, ὁ, Qualis, quantus? aliquando includit quæstionem de origine; videtur factum ex ποδαπὸς, id est, cujas.

Ποτήριον, ου, τὸ, Instrumentum τοῦ πίνειν, id est, bibendi, poculum; ab inusit: πόω bibo.

Ποτίζω, Poto, irrigo; à πότος potus.

Πότμος, ου, ὁ, Casus, sors, fatum, mors; à πέτω cado.

Πότνιος, ου, ὁ, Venerandus; usitatum est fœmininum πότνια, videtur esse quæ humilitèr & supplicitèr veneranda προσκυνητὴ. Etymol: ducit à πέτω cado, quòd coram iis, quibus veneratio debetur, soleat procidi.

Πόω, inusit: Bibo; à πίω idem.

Πρᾶος,

Πρᾶος, & πρᾷος, Lenis, manſuetus ; volunt, quòd πάντα ῥᾳδίως ποιῇ, i. e. omnia volentèr faciat : velim à περάω tranſeo, ut ſit διαπερᾶος, qui & facilè ad alios tranſit, & ad quem facilè tranſitur.

Πραπίδες, αἱ, Præcordia ; Etym: à πρίημι emitto, quòd inde emittantur conſilia. *Euſtath: in fin: Iliad: α.* habet πραπὶς, ex πρὸ antè & ἰδεῖν videre ; quòd mens προβλεπτικὴ, i. e. futuri provida.

Πρασιὰ, ᾶς, ἡ, Areola in horto; Etym: quaſi περασιὰ, à περαίνω determino, quòd determinata portio horti. fortè primò ſic dicta eſt areola porrorũ: à πράσον porrũ.

Πράσον, ου, τὸ, Porrum ; fortè à πρήθω incendo ; eſt enim calidum.

Πράσσω, Vendo, quod & πιπράσκω, à περάω tranſeo ; tranſeo ſeu circumeo vendendi aut emendi ergò.

Πραΰς, εῖα, ύ, idem quod πρᾷος.

Πρέμνον, ου, τὸ, Stipes, ſtirps ; quia eſt firmum στέλεχος, ſit qui: παχμήεν, id eſt, permanens : ſic ſtirps qui: στερρόπους. ſi eſt caudex jam cremandus, à πρήθω uro.

Πρέπω, Decorus ſum. Etym: ducit à πρὸ antè & ἔπω dico ; quòd qui excellunt, prærogativam loquendi habeant.

Πρέσβις, εως, ὁ, Legatus ; puto à πρέσβυς ſenex ; quia ſenes & prudentes ad legationem expetuntur.

Πρέσβυς, υος, & εως, ὁ, Senex ; Etym: quia πρεσβέβηκε τὴν ἥβην, juventutem tranſiit. alitèr, quia πρεσσῶς βεβίωκε, id eſt, longùm vixit. poſſit & dici, in quo jam ætas πρὸς ἔσβη, calorem extinxit. ſed malo, quia πέρας βίου, i. e. terminum vitæ attigit.

Πρήθω, Incendo ; à περάω idem.

Πρημαίνω, Furenti impetu ſpiro ; à πρῆσαι ſpirare & μαίνεσθαι furere.

Πρηνὴς, ές, ὁ, ἡ, Pronus, præceps ; à πρὸ & νέω, nuo.

Πρήσσω, Tranſeo ; à περάω idem.

Πρυμνὸν, οῦ, & πρῳὸν, & πρῴων, ὁ, Eminentia montis ; à πρὸ ante & εἰμὶ ſum.

Πτάρω,

Πείαμαι, Emo, redimo; à περάω transeo; & emens & vendens περᾶ, id est, transit in alia & alia loca.

Πειν, Priùs, antè, antequàm; à πρὸ ante.

Πῶν, ου, ἡ, Ilex, arbor; dicta, quia ob duritiem fuerit secanda, à πρίω seco serra & folia ei sunt spinosa, tanquam serrata & dentata.

Πείω, & πρίζω, Serrâ seco, transadigo; πρίων (id est, serra) πείσει διὰ τὸ πριωδέσ.

Πρό, Ante, coram; fit à πάρα apud, ob oculos, in præsentia: vel à πάρος adest.

Πρόβασις, ιος, ἡ, Progressus; actio τὸ προβαίνειν, item proventus ex pecudibus, specialitèr ex ovibus, *Odyss.* β'. ὑμέας ἐσθλὰ ἕκαστα κτεάτια πολλὰ προβαίνει. hîc *Eustath:* κτεάτια μὲν ἔστι τὰ κτήματα ὁ δὲ τὰ παρ' ἡμῖν ἀκίνητα. πρόβασιν δέ, ὥσπερ ἡμεῖς φαμὲν αὐτοκίνητα, τὰ διὰ ποδῶν προβαίνοντα, ἐξ ὧν ἰδίως καλά τινα ἐξοχὴν ἐκλήθησαν τὰ πρόβατα.

Πρόβατον, ου, Pecus; quia προβαίνειν, id est, procedere solet, i. e. ante se pergere pascendo; quò refertur illud Poëtæ, *ecl:* 3. —— *Parcite oves nimium procedere.* aut, quia ex pecoribus homini vetusta & maxima πρόβασις.

Πρόγονος, ου, Antegenitus, qui προγέγονε, id est, qui antè fuit; πρόγονοι qui ante nos fuerunt, & nos genuerunt, majores.

Πρόγονος, ου, ὁ, Privignus; genitus ante meum cum matre conjugium, à πρὸ ante, & γίνομαι sum, vel γείνομαι gigno.

Προθέλυμνος, ον, Id dicitur προθέλυμνον ἐλαίαν, quod funditùs tollitur, vid. θέλυμνον, id est, θέλεμνον fundamentum.

Προΐεω, Projicio, præmitto, effundo largitèr; & προΐημι, à πρὸ & ἵημι mitto.

Πρόϊξ, & προῖξ, ικος, ἡ, donum, dos; ut puto, propriè est donum liberale, quo quis alium prævenit ultrò;

ἀ προΐκω ex πρὸ ante & ἵκω venio: aut à πρόεσις largitio; ex verbo προΐεμαι projicio, effundo largitèr. Etym. ducit à πρὸ ante & οἶκος domus, quòd dos in generi domum præmittatur.

Προϊκλης, ου, ὁ, Mendicus; à πρὸ & ἱκλάω ſupplico: vel qui πρόϊκα, id eſt, donum petit.

Πρόκα, Subitò; ut puto, more προκὸς, id eſt, hinnuli, qui velox eſt.

Πρόξ, οκὸς, Hinnulus; à πρὸ & ἄϊσσω ruo; quòd ruat curſu veloci.

Προμολὴ, ῆς, ἡ, Veſtibulum; quia προμολοῦμεν, id eſt, prodimus per illud.

Προπετὴς, ὲς, Prociduus; à προπίπτω, quod à πρὸ ante, & πίπτω cado.

Προσάντης, ὁ ἡ ἡ, Acclivis: κατάντης declivis; ab ἄντλα corám.

Προσήλυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, Advena; à προσελήλυθα advenio.

Προσηνὴς, ὲς, Benignus; à πρὸς & ἦνις bonus: vel à πρὸς & ἡνία frænum.

Πρόθι, Antè; à πρὸ ante.

Πρόσφατος, ου, ὁ ἡ ἡ, Recens, ſubitus; an à πρὸς & παῖς: aut à πρὸς & φάω appareo; ut idem ſit quod πρόσφατος: aut recèns percuſſus, verberatus, à πατάσσω percutio.

Πρόσφαλος, ὁ ἡ ἡ, Recèns dictus; recèns interfectus: à πρὸς & φάω loquor, occido: deinde recens in genere.

Πρόσω, In anteriorem partem; à πρὸ ante.

Πρότερος, Prior; à πρὸ præ.

Πρόνικος, Mercenarius, homo turbulentus, huc illuc curſitans. *Euſtath*: à πρὸ & ἐνείκω fero. Etymol: eſt ὑβριστὴς, à πρὸ & νεῖκος jurgium: aliis curſor, vincere æmulus, à πρὸ & νικάω vinco.

Πρόχνυ, In genua: à πρὸ & γόνυ genu.

Πρυλὴς, πρυλέες, Pedites conferti; *Euſtat*: à πρόω tranſeo: an πορευόμενος λεὼς, id eſt, populus tranſiens?

Πρύλις, Saltatio armata, quam pedites ſaltant: à πρυλέες.

Πρυ-

Πρυμνὸς, ῦ, ὁ, Extremus; à πέρας finis, extremitas: vel est id quod ad πέρας μένει: hinc πρύμνα puppis.

Πρύτανις, εως, ὁ, Præfectus, administrator; ducamus à πρῶτος primus; Etym: à πυρὸν ταμιεύω, id est, triticum dispenso.

Πρωΐ, Manè, tempestivè: à πρὸ ante.

Πρωκτὸς, ῦ, ὁ, Anus, nates; Etym: quia excrementa per eum προάγονται, i. e. excernuntur: aut quia est corporis πέρας κάτω, i. e. quasi terminus inferior.

Πρώρα, ας, ἡ, Prora, frons navis; *Herod:* πρῶρα, quasi προϊρὰ, quòd præcedat à πρὸ ante & εἶμι eo: vel à πρωρᾷν, id est, prævidendo; velim à πρὸ & ῥέω fluo.

Πρῶτος, ου, ὁ, Primus; à πρὸ, præ.

Πρωτόπλαστος, ου, ὁ, Qui πρῶτος πέπλασται, id est, primus à Deo factus est, Adamus.

Πταίω, σω, Impingo, titubo, labor, fallor; à πέτω cado. *Eustath:* à πτῶ unde πίπτω; hinc πταῖσμα culpa, noxa.

Πτελέα, ας, ἡ, Ulmus; puto, quasi πετελέα, à πέταλον folium: est ab imo ramosa & foliosa.

Πτέρις, ιδος, ἡ, Filix; folia habet incisa & explicata, ut ala, i. e. πτέρυξ.

Πτέρνα, ης, ἡ, Calcaneum; τῇ πτέρνῃ animal πατεῖ ἔραν, i. e. terram calcat.

Πτερὸν, ῦ, τὸ, Ala, remus; à πτάω seu πέτομαι volo: pennæ ad tegendum & volandum datæ.

Πτηνὸς, ὴ, ὸν, Volucris; à πτάω volo, as.

Πτήσσω, Metu contrahor à πτοέω terrefacio.

Πτίσσω, & πτω, Pinso, tundo, decortico: convenit cum πατάσσω percutio.

Πτοέω, ήσω, Terreo: à πέτω cado: *terreo* est *facio concidere* animo.

Πτόρθος, ου, ὁ, Ramus; fortè à πετάω volo & ὀρθὸς rectus, quòd velut rectus volet; rami sunt velut alæ arborum.

Πτύον, ν, τὸ, Ventilabrum; quo à frumentis velut πλύνω, i. e. ἀποῤῥίπτουσι, ἐκβάλλουσι, id est, ejiciuntur sordes. *Eustath:*

Πτύρω, Consterno, expavefacio; ex πλοίω terreo.

Πτύσσω, ξω, Plico, explico; à πετάω pando: πτύξ plica.

Πτύω, ύσω, Spuo, exspuo, contemno: à πίπτω, cado, quia quod spuimus, facimus cadere: aut à πετάω aperio, spuimus ore aperto.

Πτώσσω, Trepido trepidè oberro more mendicantium; à πλήσσω meruo, seu πλοίω, terreo: hinc πτωξ, pavidus; item lepus.

Πτωχὸς, ὴ, ὸν, Mendicus; à πλώσσω trepido.

Πυανόψια, τὰ, Festum quoddam Athenis, à πυάνων ἕψησις, i. e. celebri fabarum coctione; hinc πυανεψιὼν nomen mensis.

Πύαρ, Coagulum; fortè, quia est crassum, ut πύον.

Πύγαργος, ν, ὁ, Habens πυγὴν ἀργὴν, id est, nates albentes.

Πυγὴ, ῆς, ἡ, & πυξ, Nates; à πύκα densè; quia densa ibi caro: vel à πήγω compingo; quia compacta ibi caro, ad commoditatem sedendi.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, Pugnus; à πύκα densè, quia clausis digitis densatur manus; *Eustath:* ducit à πλύνω, plico; quia pugnus fit clausis digitis.

Πυγμαῖος, ν, ὁ, Æquans πυγμὴν, Pygmæus.

Πύελος, ν, ὁ, Solium balneatorium seu cella, alveus, pala annuli. Etym: est vas, in quo πυὸς, id est, πυὸς πλύνεσιν. an ergo à πυὸς & λέω; aut à πλύνω lavo, unde πλυνὸς vas ad lavandum? si primò sit pelvis, referam ad πὲς pes & λέω lavo.

Πυθμὴν, ένος, ὁ, Fundum, ima pars; Etym: quasi φυλοθεσίη, quòd ibi fit φυλὴ θέσις. alit: quasi κεθμὴν à κεύθω abscondo. sed velim à πύδος solum.

Πύθομαι, Quæro, scisciter, intelligo, audio. fort: à πυθέω cupio; quærens scire vel habere cupit.

Πύθω, σω, Putrefacio, propriè in πύον, id est, pus redigo.

Πύκα,

Πύκα, Densè, prudentèr, accuratè; *Eustath*: à πτύσσω complico, ita res densari solet: velim à πήγω compingo, coagulo.

Πυκινὸς, & πυκνὸς, ȣ̃, ὁ, Densus, creber: densus scientia, prudens; à πύκα densé.

Πύκτης, ȣ, ὁ, Pugil, qui pugno certat: à πὺξ, pugnis vel pugno.

Πύλη, ης, ἡ, Porta; à πύλις urbs quam claudit. Etymol: à πλίσσω, id est, ἀσφαλίζω tutum facio. possit esse à πλίσσω gradior, aut à πολὺς multus, quòd multi gradiuntur per eam.

Πύματος, ȣ, ὁ, Ultimus; Etym: à πυθμὴν fundum; aut à παύομαι cesso; ibi sistitur.

Πὺξ, Pugno vel pugnis, adverb: quasi compacta manu; à πήξει digitorum, cùm ii velut concrescunt; πήσσονται.

Πὺξ, Assiduè, frequentèr, quasi compactè, à πύκα densé.

Πύξος, ȣ, ὁ, Buxus: à πυκάζω denso; densum enim est ejus lignum.

Πῦρ, υρὸς, τὸ, Ignis; à πράω inusit: pro quo πρήθω accendo. Ignis est accensus aër. Etym: à φύω cresco, quòd facilè crescat.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, Strues ardens πυρὶ, id est, igne subjecto.

Πυράγρα, ας, ἡ, Forceps: quo πῦρ ἀγρεύομεν, id est, ignem suscitamus.

Πυράμη, ης, ἡ, Falx, quâ πυρὸς, id est, triticum demetitur.

Πύραμις, ιδος, ἡ, Pyramis, figura in conum attenuata, tanquam meta πυρȣ̃, id est, tritici collecti; quia prima in πυραμὶς est longa: aliter quia exit in figuram flammæ; à πῦρ ignis.

Πύραυνος, (Quod & πυραυνον) igniarium, vas quo prunæ ardentes in mensam inferuntur, à πῦρ ignis & αὔω accendo.

Πύργος, ȣ, ὁ, Turris, refugium; Etym: quòd sit ὑπὲρ γῆς, id est, supra terram. potiùs quòd ad fines territoriorum soleret fieri; quasi πέρας γῆς, id est, terræ

terminus : aut flammæ instar in acutum tendere, à πῦρ ignis.

Πυρετὸν, ὅ, ὁ, Febris ; à πῦρ ignis, quia ceu igneus calor.

Πυρεῖον, ε, τὸ, Igniarium ; turibulum ; quia ei πῦρ, i. e. ignis imponitur.

Πυρὴν, ῆνος, ὁ, Nucleus ; à πῦρ ignis, quia ignea vis seminis in eo est.

Πυρίεφθος, & πύρεφθος, id est, Igni coctus, à πῦρ ignis & ἕφθω coquo.

Πυρὸς, ὅ, ὁ, Triticum, frumentum ; Etym: à φύω nascor.

Πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, Ruber ; ab igne, qui πῦρ dicitur.

Πύσμα, τος, τὸ, Quæsitum, quæstio ; à πύθομαι quæro.

Πώγων, ωνος, ὁ, Barba ; Etym: quia significat ætatis πῆξιν, qui coagmentatum statum. Malo ; quòd sit ceu πόα γένειος herba fruticans in mento.

Πωλέω, ήσω, Vendo ; sive à πῶλος pullus ; quòd olim esset venditio pullorum, postèà dilatata significatione ad alias quoque venditiones : sive à πωλέω verto ; quòd vendere sit dominium rei vertere.

Πῶλος, ου, ὁ, Pullus ; plerumque equinus ; puer. Etym: à πόα herba & ἅλλομαι salio, quòd circa gramina salire soleat : malo, quòd sit agilis ad se versandum à πωλεῖν versare.

Πωλύπους, οδος, ὁ, Polypus ; à πολλοῖς ποσὶ, id est, multis pedibus.

Πῶμα, τος, τὸ, Potus ; poculum, tanquam à πόω, id est, bibo.

Πῶμα, τος, τὸ, Operculum ; propriè operculum poculi ; à πῶμα poculum.

Πῶς, ος, ὁ, Luctus ; Etym: à πάθω patior.

Πωρὸς, ὅ, ὁ, Cæcus, qui πώρωσιν, id est, mutilus visu : aut, cui πωροῦται τὸ ὀπτικὸν, id est, facultas visiva cessat.

Πῶυ, εος, τὸ, Grex ; à πάω inusit: pasco : unde πάομαι edo, Etym: à πᾶς, id est κτᾶσθαι, acquiro : quòd pecudes antiquitùs inter præcipuas possessiones numerabantur.

P—EST

P.

P —— EST nota literæ decimæ septimæ Græcorum, quam vocant ῥῶ. In numeris centum valet.

'Ρὰ, Certè, utique, particula expletiva; ex ῥέω loquor, quasi ῥήσω affirmando.

'Ρᾲ, Facilè; ex ῥέα idem.

'Ράβδος, ου, ἡ, Virga, bacillus, ramus; quia propriè ambulatoria virga: ducunt à ῥᾴδιον βαίνειν facilè ire; propriè erit à ῥέα βάδειν, etiam dici potest, quia ex stirpe facili gradu surgit: aut à ῥάπτω amputo, abscindo. Est n. ramusculus longior ab arbore resectus: aut potiùs à ῥαπὶς, quia fit ad τὸ ῥαπίζειν, id est, percutiendum.

'Ραγὰς, άδος, ἡ, Ruptura; à ῥηγνύω rumpo.

'Ραδιλὸς, ὸν, ὁ, Tener, delicatus; à ῥᾴδιος facilis, tener.

'Ράδαμνος, ου, ὁ, Germen; ramus tener, quia ῥέα δαμᾶται, i. e. facilè huc illuc agitatur.

Ραδινὸς, ὴ, ὸν, Gracilis, tenuis, mollis; qui ῥέα δίνεῖται, id est, facilè circumagitur.

'Ράδιος, ία, ιον, Facilis, proclivis; à ῥέδω facio; qui sine magno negotio fieri potest.

'Ραδιουργὸς, ὸν, ὁ, Vi originis est qui ad ἔργον ῥᾳδίως fertur. Est qui facilè ad peccandum prosilit, sceleratus.

'Ράδιξ, ικος, ἡ, Ramus; à ῥάδιος, qui ῥέα δίπτεται potest, i. e. facilè jaci.

'Ραῖα, ας, ἡ, Sanitas; à ῥαίω roboro; vel ῥέα facilè; sanitas est quædam facilitas virium.

'Ράδαγος, ου, ὁ, Strepitus, à ῥόθος fluctus; vel à ῥόθος & ἄγω, est enim propriè strepitus remi aquam percutientis.

'Ραδάμαγξ, γγος, ἡ, Gutta, Poët: à ῥαίνειν aspergere & δαμὰ crebrò; vel simpliciter à ῥαίνω, ut vocis pars posterior pertineat ad flexionem.

'Ράδυμος, ου, ὁ, Remissus, piger, cujus δυμὸς τὸ ῥέα, id est, ῥᾴδιον

δίον consectatur ; piger ardua & difficilia fugit, gnavus in ea nititur; ῥαθυμῶ desideo, supersedeo.

Ῥαιβὸς, ῦ, ὁ, Incurvus, intortus; Etym: à ῥᾷον βαίνειν, quòd facilè incedat per Antiphr: sed ea non opus est, si ducas à ῥαίειν βάσιν corrumpere gressum. Eust: ῥαιβοὶ ἐῤῥαισμένοι βάσιν : contrarii his βλαισοί.

Ῥαίνω, Perfundo, aspergo ; à ῥέω fluo.

Ῥακὶς, ίδος, ἡ, Surculus, ramus ; quia facilè ῥήγνυται, id est, frangitur.

Ῥάκος, εος, τὸ, Lacera vestis ; à ῥηγνύω corrumpo, lacero.

Ῥάκτος, ου, ὁ, Petra ; à ῥήσσω frango ; sic *rupes* à *ruptura* : vel à ῥάσσω allido.

Ῥάμνος, ου, ἡ, Spina alba, spinosus frutex ; à ῥᾷον μένειν. Ramulos habet lentos & frangi contumaces. quid si ῥάμνος, quia ῥᾷον μένος habet corrumpens robur, habet ramos, acutis spinis munitos.

Ῥάμφος, εος, τὸ, Rostrum avium ; à ῥαίω corrumpo ; eo destruit & pungit ac tundit avis tanquam ῥαιστῆρι.

Ῥαντίζω, Aspergo ; à ῥαίνω idem.

Ῥάξ, αγὸς, ἡ, Acinus ; à ῥήσσω frango ; quia ῥήσσεται à scapo ; aut quia ex ea ῥεῖ fluit latex vitigenus.

Ῥαπὶς, ίδος, ἡ, Virga ; à ῥαίω corrumpo, tundo. quia eâ aliquid ῥαίεται ut malleo.

Ῥαπίζω, Verbero, flagello ; à ῥαπὶς virga.

Ῥάπτω, ψω, Suo, consarcino, machinor ; quasi ῥᾷον ἅπτω facilè necto.

Ῥάσσω, ξω, Allido, vi decido, idem quod ἀράσσω & inde formatum.

Ῥαστώνη, ης, ἡ, Facilitas, res secundæ, desidia ; à ῥᾷστος facillimus.

Ῥάφανος, ου, ὁ, ῥαφανὶς, ίδος, ἡ, Raphanus, radix ; à ῥᾷ facilè & φαίνω appareo ; quòd statim à satu prodit.

Ῥαφὶς, ίδος, ἡ, Acus ; quæ ῥάπτομεν, id est suimus.

Ῥαχία, ας, ἡ, Rupes in mare procurrens: quia ibi fluctus ῥήσσονται, id est, franguntur.

Ῥάχις,

Ῥάχις, εως, ἡ, Spina dorsi: quæ rupta quasi multis vertebris; à ῥήσσω frango.

Ῥᾴων, ὁ καὶ ἡ, Facilior; ex ῥέα facilè.

Ῥέθος, εος, τὸ, Membrum; corporis pars; Etym: à ῥέω fluo & ἦθος mos; quòd per corporis membra animi mores quasi fluant & ostendantur; velim à ῥέζω facio; ut sit membrum ὀργανικὸν, aptatum ad opus vitale; & ipsum ὄργανον est à ῥέζω.

Ῥέμβω, In gyrum ago; an quasi ῥέα ἀμείβω facilè muto, verto?

Ῥέω, Dico; ab ἐρέω idem: nisi à ῥέω fluo; quòd sermo sit velut fluentum è pulmonibus per os; & sanè *stillare* aliquando est *loqui*, prædicare, docere, & prophetare. *Ezech:* 21. sic Latinis *instillare* doctrinam; vide *Deut:* 32. 4.

Ῥηγμὶν, ῖνος, ὁ, Littus; quia ibi unda ῥήσσεται, id est, frangitur.

Ῥητίνη, ης, ἡ, Resina; à ῥέω fluo; quia est aliquid fluxum.

Ῥητὸς, ὴ, ὸν, Dictus, certus, ratus; à ῥέω dico.

Ῥήτρα, ας, ἡ, Lex, propriè Lycurgi; à ῥέω dico; qu: dictum, sententia.

Ῥήτωρ, ορος, ὁ, Orator; à ῥέω dico.

Ῥῖγος, εος, τὸ, Rigor, frigus vehemens; à ῥηγνύω frango; quòd frangat calorem nativum in plantis, atque inde vitam destruat.

Ῥίζα, ης, ἡ, Radix, per quam ῥεῖ τὸ ζῆν, i.e. humor vitalis fluit: aut quia ἐκ εἴρῳ, i. e. in terra sedet.

Ῥικνὸς, οῦ, ὁ, Rugosus, curvus; à ῥηγνύω frango; Etym: παρὰ τὸ τὴν ῥινὸν κάτω κεκνίσθαι, quòd pelle concisa sit, ergo à ῥινὸς pellis & κνίζω seco.

Ῥίμφα, Celeritèr; à ῥίπτω projicio cum impetu. Etym:

Ῥινάω, ήσω, Decipio, propriè nares (ῥῖνας) odoratu, ut cum canes falluntur olfactu.

Ῥὶν, & ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, Nasus, à ῥεῖν fluere, quia per eum fluit humor è capite.

Ῥίνη,

Ῥίνη, ης, ἡ, Lima ; à ῥαίω, quia limâ ῥαίομεν tundimus & radimus.

Ῥινοπύλη, ης, ἡ, Portula, posticum ; an qui deceptoria, à ῥινάω decipio? —— *Postico falle clientem* —— Horat.

Ῥινὸς, ὁ, vel ἡ, Pellis per quam sudores ῥέουσι, id est, fluunt. Etym:

Ῥίον, ου, τὸ, Montis cacumen, promontorium. Etym: ab ὁράω, quòd inde fit ὁρᾶν circumspicere ; alitèr à ῥέειν fluere, quòd undis circumfluat.

Ῥιπὴ, ῆς, ἡ, Impetus ejus quod ῥίπτεται, id est, projicitur.

Ῥιπίζω, Flabello, ventilo, flabello, ῥιπίζομέν ventulum facio ; propriè puto huc illuc ῥίπτω jacto : ῥιπὶς flabellum.

Ῥίπτω, fut: ψω, & ῥιπτέω, fut: ήσω, Projicio, præcipito ; quod facimus, ῥέπει, i. e. inclinat.

Ῥιψοκίνδυνος, Qui se ῥίπτει εἰς κίνδυνον, audax ; qui se periculo objicit.

Ῥίσκος, ου, ὁ, Riscus, cista pelle contecta, fort: à ῥύσκω custodio.

Ῥιπὸς, πὸς, ὁ, Vimen, ramus salignus. Ducamus à ῥέπω, quia inclinari & flecti potest ; vel etiam à ῥίπτω jacio.

Ῥοὰ, & ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, Malus punica ejúsque fructus ; potuit ei nomen dare ῥοὴ fluxus, nam acidæ ῥοᾶς nucleus in cibis comestus κοιλίαν χ' στομάχου ῥεῦμα ἴσχουσιν, id est, alvi fluxum sistit.

Ῥόδον, ου, τὸ, Rosa ; à ῥέω fluo & ὀδμὴ odor ; quia ab illa odor fluit.

Ῥοιζέω, ῶ, Strido, latro, sterto ; à ῥοῖζος stridor.

Ῥόθος, ου, ὁ, Undarum strepitus, tumultus ; à ῥέω fluo & θέω curro ; est ex fluentis aquæ cursu.

Ῥοῖζος, ου, ὁ, Stridor, impetus ; à ῥέω fluo, quia propriè aquæ fluentis : vel à sono literæ ρ.

Ῥόμβος, ου, ὁ, Rhombus ; à ῥέμβω circumago.

Ῥομφαία, ας, ἡ, Framea ; à ῥομφὴ gladius. Etym: à ῥέπω.

Ῥομφᾶς, Lora quibus consuuntur calcei ; an quia ῥέμβονται?

Ῥόπαλον, ου, τὸ, Clava : quæ & ῥόπαλον Etym: à ῥέπειν, quòd in alterum

alterum latus propendeat : possit & duci à ῥόω moveo, quatio.

Ῥοπὴ, ῆς, ἡ, Inclinamentum, momentum ; à ῥέπω vergo, inclino.

Ῥοφέω, & ἀω, ήσω, Sorbeo, exhaurio ; ducam à ῥόος fluxus & ἀφύω haurio ; ut sit, aliquid fluxum haurio.

Ῥοχθέω, ήσω, Sonum edo ; à ῥόθος fluctus ; est enim sonus aquæ fluentis ; an à ῥόος ὄχθων quatio ripam.

Ῥύγχος, εος, τὸ, Rostrum, rictus propriè porci ; quia eo ῥέγχει animal.

Ῥυθμὸς, οῦ, ὁ, Concinnitas, quicquid certo ordine, modo, & ratione fit ; à ῥύω traho : ut sit tractus æquabilis. aut à ῥύω fluo, ut sit tenor aquæ, quæ lineam cursus sui tenet.

Ῥυμβὸς, ου, ὁ, Turbo ; ex ῥέμβω, circumago.

Ῥύαν, νος, ἡ, Vicus, tractus in urbem ; à ῥύω traho.

Ῥυμὸς, οῦ, ὁ, Temo, currus ; lignum inter equos, quo currus ῥύεται, id est, trahitur.

Ῥύπος, ου, ὁ, Sordes, metaph: avaritia. An illud quod quis ῥύει ποσὶν, id est, calcat pedibus.

Ῥύπτω, Sordes eluo, purgo ; à ῥύπος sordes.

Ῥύσιμον, ου, τὸ, Ruta ; quòd à venenis & multis malis ῥύεται liberet.

Ῥύομαι, Tueor, à periculo conservo ; à ῥύω libero.

Ῥυσάζω, Trahendo rapto, à ῥύω traho.

Ῥυστὴρ, ῆρος, ὁ, Custos ; à ῥύομαι custodio.

Ῥυτὶς, ίδος, ἡ, Ruga, quæ fit contracta cuti, à ῥύω traho.

Ῥυτὸν, οῦ, τὸ, Habena, quia ea equus &c. ῥύεται trahitur.

Ῥύω, Fluo, à ῥέω idem.

Ῥώμη, νος, ἡ, Robur ; à ῥωννύω roboro.

Ῥωγμὴ, ῆς, ἡ, Rima ; à ῥήγνυμι frango.

Ῥώθων, ωνος, ὁ, Nares, frequentiùs Plural. ῥώθωνες, à ῥὶς nasus vel ῥέω fluo.

Ῥωννύω, υμι, ώσω, à (ῥώω inusit:) confirmo, roboro.

Ῥωξ, γὸς, ἡ, Fissura ; à ῥήγνυμι frango.

Ῥω-

Ῥωπόϊον, ου, τὸ, Locus virgultis plenus, à ῥώψ virgultum.
Ῥῶπος, ου, ὁ, Merx non magni momenti ; qu: ῥῖπος, à ῥίπτω jacio, abjicio.
Ῥώψ, πός, ὁ, Virgultum ; à ῥέπω vergo, inclino.
Ῥώω, Roboro ; ex ῥύω tueor.

Σ.

Σ— NOta est decimæ octavæ Græcorum literæ quam appellant *sigma* pro *simga* à *samech* ס Hebræo, quæ vox continuationem notat. in numeris valet 200.

Σαγήνη, ης, ἡ, Sagena : à σάπτω onero : oneratur piscibus.
Σάγμα, τος, τὸ, Sagma ; onus jumenti sarcinarii ; à σάπτω onero.
Σάγος, ου, ὁ, ους, τὸ, Sagum ; an à σάπτω onero? quòd eo aliæ vestes quasi onerentur?
Σαπρὸς, ὸν, ὁ, Marcidus, putris ; Etym: à σήπω putreo, seu qui σεσηπὸς ἔχει τὸν μηρὸν, id est, membrum corruptum habet : aut σίεται ῥᾳδίως, possis ducere ; à σείω quatio & θραύω corrumpo.
Σείω, Caudam moveo, blandior : turbo, à σείω quatio, moveo.
Σελαΐζω, Lamentor ; à mentis turbatione, σείλω.
Σελάκων, ωνος, ὁ, Pauper, qui opulentiam simulat ; jactabundus. fit à σελδάω.
Σελδάω, Agito ; ut in σείλω, id est, mari.
Σάλπιγξ, γγος, ἡ, Tuba, buccina ; Etym: à σέλας lumen & ὀπὴ vox ; quòd tubæ sit splendida vox ; nisi ab ὄψ facies, quòd sit splendida specie.
Σανὶς, ίδος, Tabula, asser ; Etym: qu: πανὶς à πέτω, extendo ; est enim latum & extensum lignum.
Σάος, ου, ὁ, Sanus ; qui potest se σείειν, id est, movere ; non ἀδύνης.
Σαπρὸς, ᾶ, ὁ, Putris ; à σήπω, putresco.

Σφ-

Σαργάνη, ης, ἡ, Sporta, ciſta; à σάπω onero; ut vult Etym:

Σαρόω, Verro, à σαίρω idem.

Σάρωνις, ιδ Θ, ἡ, Quercus cava; quia σέσηρε, id eſt, putruit.

Σαταν ᾶς, Satanas, adverſarius; à שָׂטָן *ſatan*, adverſari.

Σαπίνη, vel σάπινον, Plauſtrum; à σάπω, onero.

Σαφὴς, ές Θ, ὁ, ἡ, Manifeſtus, certus: quaſi σάον φάει ſanum luce.

Σάω, Servo, poët: item σάόω, σαώζω. Hinc σωτὴρ ſalvator, à σάΘ ſalvus.

Σβέννυμι, fut: σβέσω, Extinguo; ab inuſit: σβέω. σβέειν eſt σέειν βίον, quatere vitam.

Σέβω, Veneror, colo, adoro; poſſit eſſe à σεῖον divinum; aut σεῖον βοῶ divinum voco.

Σειρά, ᾶς, ἡ, Catena, funis: linea, ſera, & obex. vulgò ab εἴρω necto; vel, à σύρω traho; ſi propriè eſt funis, ut vult *Plutarchus*.

Σειρὴν, ῆνος Θ, ἡ, Siren; alii ab εἴρειν nectere; alii à σύρω traho. Alii à σείω moveo. Alii à σειρὰ; quòd audientes voce Sirenum capti, ab ea tanquam fune penderent, & veluti alligati traherentur.

Σειριάω, Inflammatione capitis laboro; à σείρω ſicco.

Σείριος, ε, ὁ, Sirius, canicula, æſtifera eſt; ergo à σείρω deſicco.

Σείριον, ε, τὸ, Aſtrum; à σείρω, ſicco.

Σελαγέω, ήσω, Splendeo, fulgeo; quaſi σέλας ἄγω, id eſt, lucem fero.

Σέλας, τὸ, Fulgor, lumen; ab ἕλη ſplendor; vel pleniùs à σείω moveo, & ἕλη, ut ſit σεισμένη ἕλη.

Σελήνη, ης, ἡ, Luna; à σέλας νέον, id eſt, lux nova; quia ſubinde novas phaſes accipit.

Σέλινον, ε, τὸ, Apium, herba; ab ἕλος palus; primò dicitur de paluſtri, quod *Homero* ἐνιόδρεπτον.

Σελὶς, ίδ Θ, ἡ, Pagina, ſpatium inter lineas; ab ἑλίσσω volvo; aut à σείω moveo, quia paginæ verſantur & volvuntur; fortè quia eſt velut peculiare libri ſcamnum

ſcamnum aut ſella, à *Laconico* ἕλλα ſella, ex ἕζω ſedeo.

Σέλμα, τος, τὸ, Sepatium inter tabulata navis, tranſtrum; à σπλὶς, id vide ſuprà.

Σελμὶς, Tabulatum ; à σέλμα, ſuprá.

Σελμὶς, Funiculus piſcatorius; an à σείειν & εἱλεῖν, quòd moveatur & volvatur ?

Σεμνὸς, ὴ, ὸν, Venerabilis, ſanctus, honeſtus ; à σέβω veneror.

Σεπτὸς, ὴ, ὸν, Venerabilis ; à σέβω veneror.

Σέρφος, ὁ, Inſectum vile, formicæ ſimile : fortè ab ἕρπω ſerpo; aut à σύρω traho, quòd ſe trahat.

Σήθω, Cribro ; à σείω quatio, moveo.

Σήμερον, Hodiè ; quaſi τῇ ἡμέρᾳ, id eſt, hoc die.

Σήραγξ, γος, ἡ, Rima & fiſſura terræ ; à σεσηρέναι Præt: verbi σαίρω apertus ſum.

Σὴς, τὸς, Tinea ; referre poſſis ad σείειν, quatere ; vermes σείεσι καὶ κόπτεσι τὰ τρωγόμενα.

Σητόκοπος, ον, A tineis cæſus ſeu pertuſus ; à σὴς tinea & κόπτω ſcindo; vermes dicuntur κόπτειν quod roſuri tundunt, ſeu cædunt.

Σθένω, Valeo, poſſum ; à στάω ſto.

Σιαγὼν, όνος, ἡ, Maxilla, mala ; dici volunt, quia σείεται ἀγομένη, id eſt, περιαγομένη, movetur dum edimus.

Σίαλον, ου, τὸ, Saliva ; à σείω moveo ; quia in ore movetur.

Σίαλος, ου, ὁ, Porcus ſaginatus ; à σιτεύω paſco & ἅλις ſatis ; quia admodùm paſtus.

Σίβυλλα, ης, ἡ, Sibylla ; quaſi σὺ βουλὴ, id eſt, Dei conſilium ; id enim à Sibyllis aperiebatur.

Σιβύνη, ης, ἡ, Venabulum ; propriè quo ſues fodiuntur. Dicitur & συβλίνη, à σὺς ſus.

Σιγλαὶ, Cifræ, notæ compendiariæ in ſcribendo ; quòd per eas aliquid σιγᾶσθαι.

Σίγυμνον, ου, ὁ, Jaculum è ferro, ut σιβύνη ; quod ex *Lycophrone* dicitur σίγυμνον, quaſi σίδηρος γυμνὸς, id eſt, ferrum nudum.

Σίζειν,

Σίζειν, Dicitur de ferro cadente, quum in aqua extinguitur, à sono.

Σίκιννις, Saltatio quædam militaris; à σείω quatio & κινέω moveo; exercent eam σείοντες καὶ κινούντες.

Σικύα, Cucurbita κολοκύνθη; quia similis est τῷ σίκυϊ, i. e. cucumi.

Σίκυος, & ὸς, & σίκυς, ὁ Cucumis; à σύεσθαι & κίειν, id est, cum impetu ferri; est enim ὁρμητικὴ planta, & latè funditur.

Σιλλὸς, οῦ, ὁ, Scomma; à σείειν ἰλλὸς movere oculos.

Σίλουρος, ου, ὁ, Piscis; quia σείει τὴν οὐρὰν, id est, caudam motitat.

Σιμὴ, σιμαὶ μέλισσαι, Apes; an quia obtusiorem habent aculeum quàm vespæ, à σιμὸς simus?

Σίμβλος, vel ἡ, vel ον, Alveare, ubi σιμαὶ βάλλουσι μέλι, i. e. apes mel deponunt.

Σιναίμωρος, (*Hesych:* σινάμορος) ad alios lædendos natus; à σίνω noceo, & μόρος fatum, tanquam cui fatale sit nocere.

Σίνηπι, ιος, τὸ, Sinapi; quia σίνει ὦπας lædit oculos.

Σινιάζω, Cribro, concutio; à σείειν movere.

Σιὸς, οῦ, ὁ, Deus *Dorice*; quia omnia σείει, id est, concutit: vel à θεὸς deus, retento sibilo, qui est spiritus & ab τ, nam vetustiores scribebant τεὸς.

Σιπύη, ης, ἡ, Arca, propriè panaria. *Suidæ* quasi σιτοβύη, quia in eam σιτία ἐμβάλλονται, id est, cibi injiciuntur. Respicit, opinor, ad σῖτος & βύω impleo.

Σιρὸς, vel σειρὸς, οῦ, ὁ, Sirus, fovea in usum granarii cavata: quasi σωρὸς acervus.

Σίσυβος, ου, ὁ, Fimbria; dici puto à σείσει & βοῇ quòd concuti queat & resonare.

Σιτηρέσιον, ου, τὸ, Demensum, frumentum quod quis à σιτοδότῃ aufert; à σῖτος frumentum, & αἱρέω aufero.

Σιτοδεία, ας, ἡ, Annonæ caritas; à σῖτος frumentum & δέομαι indigeo.

Σι-

Σῖτος, ου, ὁ, Frumentum ; panis, annona, commeatus; Etym: à σίω (id est, σείω) quatio ; puto, quòd frumentum ex aristis excuti soleat. Malo à σέω cribro, quòd sit propriè purum ; jam elaboratum & vannatum.

Σιτηρὸς, ᾶ, ὁ, Frumentarius ; qui σῖτον ἄγει frumentum importat.

Σιτώνης, ου, ὁ, Qui frumentum emit ; à σῖτος frumentum, & ὠνέομαι emo.

Σιτοπώλης, ου, ὁ, Qui σῖτον πωλεῖ, id est, frumentum vendit.

Σίττα, Vox pastorum, ut festinet grex ; à σεῦ curre, ex σεύω concito.

Σιφλὸς, ὴ, ὸν, Deformis, debilis ; ducamus à σιφὸς vel σιφλὴ hara.

Σίφων, ωνος, ὁ, Tubus, canalis, instrumentum ad aquam emittendam ; quia σιφνὸς.

Σιωπάω, ήσω, Sileo ; Etym: à σιγάω taceo ; & ὄψ pro voce.

Σκαιὸς, ᾶ, ὁ, Sinister ; à σκάζω claudico. *Hesyc*: παρὰ τὸ ἐκκαίεσθαι: vel, quia quasi σκαζεῖ, id est, claudicat sinistra manus.

Σκαληνὸς, ὴ, ὸν, σκέλεσιν ἄνισον, cujus tria latera sunt inter se inæqualia ; à σκάζω seu σκολιὸς.

Σκαλὶς, σκαλίσκιον, Instrumentum τῷ σκάλλειν, id est, fodiendi ; sarculum.

Σκάλλω, Fodio, fort: à κάλλω, i. e. moveo, seco ; aut potiùs à σκέω quod veter. scribebant pro ξέω rado.

Σκαλμὸς, ᾶ, ὁ, Scalmus, paxillus ad quem alligatur remus ; quia eo σκάλλεται pars navis, dum incutitur.

Σκάλοψ, Talpa ; quia σκάλλει ὀπὰς fodit foramina ; aliter à κάλυπτω tego ; quia tectos oculos habet ; vel quia sub terrâ tectus latet.

Σκαμβὸς, ὴ, ὸν, Qui obliquus in latus procedit ; à σκάζειν claudicare ; vel σκαιῶς βαίνειν, id est, obliquè ire.

Σκάνδαλον, ου, τὸ, Scandalum, quod facit σκάζειν, id est, claudicare.

Σκάφ-

Σκάνδιξ, ικος, Scandix, olus quoddam; an à σκάω, id est, ξέω seco, quia semen ei acutum?

Σκαπάνη, ης, ἡ, Fossio, ligo; à σκάπτω fodio.

Σκαπέρδα, Ludi genus, ubi trabi perforatæ in medio, alicubi defixæ, aversus quispiam alligatur, & is vincit qui alterum in summum trahit, *Poll.* l. 9. c. 7. & *Hesych.* an ergo à σκάπτω, & ἐρείδω, ut à perfossa & fixa trabe sit nomen.

Σκάπτος, ου, ὁ, Fossa; à σκάπτω fodio.

Σκαφαμύττω, Oculis salientibus crebrò connivco; idcò à σκαίρω salio & μύω conniveo.

Σκαείζω, Salio; à σκαίρω idem.

Σκάριφος, vel, ον, Stilus, penicillus, festuca; à κάρφος idem.

Σκαῦρος, ου, ὁ, Scaurus, quia difficultèr σκαίρει, id est, salit.

Σκάφη, ης, ἡ, Scapha: vas oblongum; à σκάπτω fodio; quia excavatum lignum.

Σκαφίον, ου, τὸ, Ligo; quo σκάπτεται, id est, foditur.

Σκεβρὸς, ὸν, ὁ, Exactus, exquisitus, ducamus à ἕχω habeo, ut sit, quasi habilis.

Σκελετὸς, ὸν, ὁ, Aridus; à σκελέω exsicco.

Σκελέω, & σκέλλω, Exsicco, arefacio, attenuo; à σκελλὸς aridus.

Σκελλὸς, ὸν, ὁ, Aridus: item distortus. opinor à σκέω rado (pro ξέω veteri scriptura) quia τὰ σκελλὰ ξεστά.

Σκελιαγὲς, τὸ, Cruris fractio; à σκέλος crus; & ἄγω frango.

Σκέλος, εος, τὸ, Crus, pes; à σκέλλω arefacio: quia aridum ἄπαγκον. Etymol: à χίζειν findere; quia crura divisa.

Σκέπαρνον, ου, τὸ, Ascia, dolabra, bipennis; à σκήπτω cum impetu immitto; nisi à ξέω, veteri scriptura ζκέω, rado.

Σκεῤῥοβόλος, ου, ὁ, Conviciator; à κέαρ cor & βάλλω jacio; ut sit cor petere verbis: vel à σκῶρ sordes & βάλλω; ut sit, qui stercus verborum in aliquem jacit.

Σκεῦος, εος, τὸ, Vas utensile; ducunt à χῶ, id est, capio.

Σκευάζω, Instruo σκεύῃ, id est, vase, instrumento; paro, orno, molior, struo.

Σκευωρὸς, ῦ, ὁ, qui τὸ σκεῦος ὠρεῖ, Vasorum custos; σκευωρέω utensilia custodio, satago.

Σκυνίπτω, idem quod σκορπίζω, &, ut videtur, propriè de animati corporis discerptione; ut sit, quasi σκῆνος ἴπτειν, id est, corpus lædere; σκῆνος corpus est in quo σκηνεῖ anima.

Σκηπτὸς, ῦ, ὁ, Fulmen; à σκήπτω cum impetu cado.

Σκήπτω, Innitor, incumbo, fulcio me, cado, decido, immitto; possit esse à κύπτω, nam hoc est, inclino me, incumbo.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, Scipio, baculus, super quo quis σκήπτεται, fulcitur inter eundum.

Σκήπων, ὁ, Scipio; à σκήπτω innitor.

Σκηρίπτω, Fulcio; à σκήπτω idem.

Σκιὰ, ᾶς, ἡ, Umbra, socius, conviva; vulgò σκιὰ à κίω, id est, ἀκολουθῶ sequor; tanquam sit ἡ συνακολουθοῦνα, id est, id quod sequitur corpus.

Σκιδνάω, ήσω, Dispergo; à σκεδάω, idem.

Σκίλλα, ης, ἡ, Squilla, herba, admodùm incidentem habet facultatem, ut esse possit à σκέω, id est, ξέω, seco, incido.

Σκιμβὸς, ῦ, ὁ, Claudus; qui σκίμπτει, id est, nititur in fulcro: vel à σκαμβὸς obliquus.

Σκίμπτω, & σκήμπτω, Nitor; à σκήπτω, idem.

Σκίναξ, κος, ὁ, Agilis ad subsiliendum; fortè à κινεῖν, id est, movere.

Σκίρον, ου, τὸ, Umbraculum, à σκιὰ umbra; σκίρα festum quoddam Athenis, unde σκιροφοριών.

Σκίπων, ὁ, Scipio; à σκήπτω innitor.

Σκίρος, ὁ, & ον, Marmoris fragmentum cùm scalpitur: cæmentum, gypsus; puto à σκέω, id est, ξέω scalpo.

Σκίῤῥος, & σκίρος, Tumor quidam durus, ut in hepate, liene; quia similis σκίρῳ.

Σκιρτάω, ήσω, Salio; refer ad σκαίρειν salire.

Σκιπὸς, ὴ, ὸν, Parcus; Etym: à σκνὶψ, id est, culex, quod sit

μι-

μικρόβρεως, ſicut culex, parvi cibi: poſſis immediatè ducere à κνάω rado, ſcalpo; parcorum eſt radere & ſcalpere, quæ integra danda erant.

Σκιὴψ, Idem qui κνίψ.

Σκίπαλοι, οἱ, Homines viles & improbi; à Scitone quodam fullone; Schol: *Ariſtoph:* in Equit:

Σκλέω, & σκληῶ, Durus ſum; ex ariditate nimia; ex σκελίω arefacio.

Σκληρὸς, ὰ, ὸν, Durus; à σκελέω exſicco.

Σκολιὸς, ὰ, ὸν, Tortuoſus, obliquus, parvus; à σκελὸς diſtortus.

Σκολόπαξ, ὁ, Gallinago avis, vel piſcis quidam à roſtro extenſo inſtar σκόλοπος.

Σκόλοψ, ου, ὁ, Spinæ ſpecies; quia σκάλλει, fodit & pungit; vel σκύλλει, id eſt, offendit.

Σκόλοψ, οπος, ὁ, Palus acutus, vallus; à σκάλλω fodio: vel quaſi σκόλυ ὄψ ſpinea facies.

Σκόλυμος, ου, ὁ, Species quædam cardui; à σκόλοψ ſuprà.

Σκόπελος, ου, ὁ, Scopulus, unde σκοπεῖν licet, id eſt, longè proſpicere.

Σκοπίω, ήσω, Contemplo, conſidero; à σκέπτομαι video.

Σκοπὸς, ὸυ, ὁ, Speculator, cuſtos; qui σκέπτεται ſeu σκοπεῖ, i. e. res intuetur, ut cuſtodiat.

Σκοπὸς, ὸυ, ὁ, Scopus, finis, id quod acturus σκοπεῖ id eſt, intuetur.

Σκορακίζω, Ad corvos abire jubeo; à κόραξ corvus. Item, maledictis perſequor, contumeliosè repello.

Σκορδυάομαι, Pandiculor; eſt extendere membra cum oſcitatione, ut faciunt, qui à ſomno ſurgunt. Schol: *Ariſtoph:* ducit à σκόροδον allium; quòd ex nimio allio comeſo vomitus cieatur, & ob acrimoniam hæc διάτασις ἔκτασις, ſeu αὔξησις τῶν μελῶν. Aliter, à κόρος ſatietas & ὀδεῖν moveri. Accidit enim ille motus ex ſatietate & faſtidio, aliter quaſi κάρη ὀδεῖν, id eſt, caput movere.

Σκόροδον, ου, τὸ, Allium, *Suid:* quaſi σκωλὸν ῥίζον, διὰ τὸ σκωλᾶς ὄζειν,

quod malè oleat. an potiùs à σκῶς ὄζειν, quòd fœdè oleat tanquam ſtercus.

Σκορπίζω, σω, Diſſipo, ſpargo; à σκεδάω quaſi diſſilire facio. *Var:* à καρπὸς fructus, quia καρποὺς σκορπίζεσθαι.

Σκορπίος, ε, ὁ, Scorpius, quia σκορπίζειν ἰὸν, id eſt, venenum ſpargit.

Σκότος, ε, ὁ, & εος, τὸ, Tenebræ, caligo; à σκιὰ umbra; & σκότος & σκιὰ eſt obſcuritas quædam & luminis privatio, illud major, hæc minor; ſunt ergò ſimiles.

Σκοτομηνίη, ης, ἡ, Nox in qua μὴν σκοτεινὸς, id eſt, luna eſt obſcura.

Σκύβαλον, ε, τὸ, Fæx, ſtercus, fimus, quiſquiliæ; volunt dici quaſi κυσὶ βαλλόμενον, id eſt, aliquid canibus projiciendum.

Σκυθρωάζω, Iraſcor, triſti vultu ſum; à σκίζω murmuro.

Σκυζάω, Catulio; à κύων, canis.

Σκωζω, Placidè admurmuro ut canis; à κύων canis.

Σκυθρὸς, ὰ, ὸν, Qui eſt tetrico vultu; ut σκυζόμενοι, id eſt, irati.

Σκυθρωπος, ῶ, ὁ, Tetricus viſu, Gloſſ: *Cyr:* σκυθρωπὸς, mœſtus, triſtis, contriſtis; à σκυθρὸς tetricus & ὤψ, vultus.

Σκύλαξ, ακος, ὁ, Catulus; à κύων; aliter ab ἴσχειν ὑλακὴν; quòd contineat latratum.

Σκῦλον, ε, τὸ, Spolium; à σύλη præda.

Σκύμνος, ε, ὁ, Catulus; à κύων canis.

Σκύτιον, ε, τὸ, Summa palpebra, cilium: à κῦλον, vel potiùs à σκιωδὲν, quòd oculos tegat.

Σκυτάλη, ης, ἡ, Scytale, ſcutica, fuſtis; à σκύτος ſcutica.

Σκύτος, εος, τὸ, Corium, pellis; ſcutica: à ξύω quod olim ſcribebant σκυω, ξύω eſt feco: corium κείρεσθαι ab animali.

Σκύφος, ε, ὁ, & εος, τὸ, Scyphus; quia κυφὸν, aut à σκάπτω fodio, quia excavatum aliquid.

Σκώληξ, ηκος, ὁ, ἡ, Vermis; fort: quia terram σκάλλει, id eſt, fodit.

fodit. *Varinus*, quia non habet κῶλον.

Σκῶλοψ, ου, ὁ, Spina, palus præacutus, & præustus, quia fodit & pungit σκώλλει.

Σκῶλον, ου, τὸ, Offendiculum : an à σκάζω ; quia claudicare facit ?

Σκώπτω, Cavillor, contumelioso gestu subsanno ; qu: σκαιῶς ὄπτω, vel ἔπτω, vel ὄπτομαι.

Σμαραγέω, ήσω, Resono, strepo ; an quasi μάρας ἄγειν manus movere ?

Σμαρίζω, quod & μαρμάρω splendeo, à μαίρω idem. Hinc σμάραγδος smaragdus.

Σμαρὶς, ίδος, ἡ, Piscis quidam pusillus, mæna candida ; puto, propter colorem splendidum, à μαίρω splendeo.

Σμερδαλέος, α, ον, Terribilis, propriè visu ; à μέρδω intueor.

Σμῆνος, εος, τὸ, Examen, id est, multitudo apum, alveare ; ab ἑσμὸς, idem.

Σμήχω, Abstergo ; à σμάω, idem.

Σμίλη, ης, ἡ, Scalper, scalprum : quo aliquid σμᾶται.

Σμίνδα, ἡ, Mus domesticus, qui vasa escaria σμᾷ.

Σμυγερὸς, ὁ, ὁ, Ærumnosus ; qui σμύχεται, id est, atteritur malis.

Σμύχω, ξω, Attero, consumo ; inflammo ; à σμάω frico.

Σμωχᾶν, Mandere, conviciari ; à σμάω.

Σοβέω, ήσω, Abigo, expello ; à σόω in fugam conjicio.

Σόλος, ου, ὁ, Discus ; à σῶ ὁρμῶ. *Varin:* quia scil: σείεται quatitur.

Σόος, σοῦς, Motus corporum quæ sursùm feruntur ; à σόομαι σοῦμαι, id est, ὁρμῶ cum impetu feror. *Arist:*

Σορὸς, ὁ, ἡ, Loculus, sepulcrum, in quo λείψανα hominis reponuntur ; Etymologo σορὸς quia in eam quis corpus σείρει, σύρω est traho. Alii dicunt ab ἔσω & ὀρύττειν. item ab αἴρειν, id est, κωλύειν, & ab ἐρύειν, i. e. φυλάττειν.

Σοῖ, Vox abigentis aves ; curre, à σόω abigo.

Σουδάριον, ου, τὸ, Sudarium, ex Latino.

Σοφὸς, ȣ̃, ὁ, Sapiens; Etym: à σέβω veneror; quòd ſapientes colantur: poſſit σοφὸς dici cui eſt σόον φάος mentis.

Σόω, Servo, à σόος ſalvus.

Σόω, In fugam conjicio; à σείω quatio.

Σπάδων, ὁ, Spado, cui nervus, quo genitale membrum erigitur, evulſus eſt, à σπάω traho, evello.

Σπαθαλάω, à σπαθάω, quatenùs prodigo; id etiam σπαταλάω.

Σπάθη, ης, ἡ, Spatha, tudicula, gladius; inſtrumentum textorium; palma: Etym: παρὰ τὸ καταπᾶν τὴν κρόκην, ut prima ſignificatione ſit textorius radius: ſed velim eſſe primo tudiculam, qua ſpumam σπῶμεν.

Σπαίρω, Palpito, vibro, tremo. Idem & ἀσπαίρω. Etymol: ducit à σκαίρω ſalio.

Σπάλαξ, Talpa, quæ & ἀσπάλαξ. *Varin*: à σπάω traho.

Σπαλύσσομαι, Laceror, turbor; ex σπαράσσω, lacero.

Σπανὸς, & σπάνιος, Rarus, infrequens, σπάνις penuria. Etym: Ducit à σπῶ quaſi contractum; tanquam inde σπαίνω fiat: vel à πένω laboro, πένομαι pauper ſum.

Σπαράσσω, & ττω, ξω, Lacero, vellico; poſſit eſſe à σπείρω ſpargo: ſed σπαράσσω ducam à σπάω traho & ἀράσσω ſeco.

Σπάργανον, ȣ, τὸ, Faſcia, quâ infans involvitur, pannus oblongus; Etymol: è σπαράσσω lacero; quia opinor, diviſi panniculi & vincula; alioqui σπειρᾶν γόνον eſt involvere vel obvolvere infantem. Apud *Suidam* eſt σπειρώμενος τοῖς ῥακίοις pannis involutus.

Σπαρίζω, Palpito; à σπαίρω idem.

Σπαρνὸς, ȣ̃, ὁ, Rarus, infrequens, paucus; à σπανὸς rarus.

Σπάρτον, ȣ, τὸ, Spartum, vitile; etiam σπάρτος ὁ, puto à σπάω traho; quia flecti & trahi poteſt; aut potiùs à σπειράω, quia convolvi poteſt ceu in ſpiram.

Σπα-

Σπατάλη, ης, ἡ, Deliciæ; à σπαθάω prodigo.

Σπατίλη, ης, ἡ, Coriorum præsegmina; à σπάτος corium.

Σπάτος, εος, τὸ, Corium, pellis, *Bœot*: fortè à σπάω traho; quia contrahi potest.

Σπεῖρον, ου, τὸ, Funis nauticus in orbem convolutus; à σπείρα spira.

Σπέλεθος, πέλεθος, σπέλθος, ὁ, Stercus, excrementum; à σπῖλος sordes.

Σπένδω, σπείσω, Libo, fœdus ineo; ducamus à σπάω traho, haurio, bibo.

Σπέος, έος, τὸ, Specus, antrum; Etym: ducit à σβέσει, i. e. extinctione, luminis scil:

Σπερμόλογος, ου, ὁ, qui σπέρμα λέγει, id est, semen colligit: vel qui σπείρει λόγους, id est, verba serit.

Σπέρχω, Urgeo, propello; irascor; festino: quasi σπῶ εἰς τὸ ἔρχεσθαι, i. e. ad eundum excito.

Σπέω, Sequor; ex ἕσπω ab ἕπω. quædam tempora formantur tanquam à σπέομαι vel σπόμαι σπες dic, sequere verbis.

Σπεύδω, fut: σω, Festino; an quasi ὁδὸν σπῶ, id est, viam traho, urgeo: velim à σπειδὲς amplum, ut sit, amplos gressus facio.

Σπήλαιον, & σπήλυγξ, Spelunca; à σπέος & λᾶας Etym: ut sit antrum in petra.

Σπήλωνες, Lapides prægrandes in itineribus projecti, pontis loco, à σπιλὰς rupes.

Σπιδὴς, Passus, amplus, spissus; à σπίζω expando.

Σπίζα, ης, ἡ, Avis; à sono dicta; similis est passeri.

Σπίζω, Extendo, expando; à σπάω traho, trahendo res tenditur.

Σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, Spithama, spatium inter pollicem & minimum digitum expassum; palmus major, dodrans; à σπίζω extendo.

Σπῖλα, Quædam sordes; à σπῖλος macula.

Σπιλὰς, άδος, ἡ, Rupes, scopulus maris: qui vel σπῖλος maris,

aut quia habet σπόϑ, id est, speluncam.

Σπῖλος, ου, ὁ, Macula, vitiligo, nota ; à σίπιλος impurus.

Σπινθὴρ, ῆρος, ὁ, Scintilla ; est aliquid ἀπόσπασμα πυρὸς, itaque ducam à σπᾶν trahere & αἴθω quod est ignis, flamma.

Σπίνος, ου, ὁ, Fringilla, avis; à σπίζειν extendere.

Σπλάγχνον, Viscus, σπλάγχνα cor, jecur, pulmones, affectus tener & maternus. *Eustathius* monet veteres duxisse à σπλὰν pro σπλῶ, i.e. splen, qui est unum ex σπλάγχνοις.

Σπλὴν, ῆνος, ὁ, Cinis ; à σποδὸς idem.

Σπλὴν, ῆνος, ὁ, Splen, lien : an à σπλὴν cinis, quia nigricat, ut cinis ? aut potiùs quasi σπλὴν à σπῖλος macula ; colligit sanguinis ceu σπῖλα, i. e. fraces.

Σπόγγος, ου, ὁ, Spongia, quia σπᾷ ὑγρὰ, id est, liquida trahit & absorbet.

Σποδὸς, οῦ, ὁ, Cinis ; à σβω extinguo ; quasi σβεδὸς, quia extinctis & consumptis lignis remanet.

Σπόλια, τὰ, Lanæ, quæ ex ovium cruribus evelluntur ; à σπάω traho, evello.

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, Libatio ; à σπένδω libo.

Σπόνδυλος, ου, ὁ, Vertebra, spina dorsi ; à σπίζω stringo ducit Etym: quòd inter se constrictæ.

Σπουδὴ, ῆς, ἡ, Festinatio, studium ; à σπεύδω festino, σπουδαῖος sedulus.

Σπυρὶς, ίδος, ἡ, Sporta, corbis, fiscella ; puto quia ex flexilibus virgis σπειρόμενον.

Σταγὼν, όνος, ἡ, Stilla ; à στάζω, stillo.

Σταδιαῖος, ία, ιον, Firmus ; ab ἵστημι sto. στάδιος, ὁ, subst: & στάδιον, τὸ, stadium, curriculum.

Σταθερὸς, ὰ, ὸν, Stabilis ; à στάω sto.

Σταθμὸς, οῦ, ὁ, Stabulum ; à στάω (ἵστημι) sto. σταθμὸς statera, ab ἵστημι pondero.

Στάθμη, ης, ἡ, Regula, amussis ; ab ἵστημι pondero.

Σταῖς, & σταὶς, ἀδὸς, τὸ, Farina triticea, aquâ subacta ; adeps ; à

à στάω sto; quòd sit massa ad consistentiam redacta.

Στακτὴ, ῆς, ἡ, Gutta; à στάζω stillo.

Σταλάω, & σταλάζω, Stillo; à στάζω idem.

Σταμὶν, Lignum in navi erectum; à στάω sto, quia stat.

Στάμνος, ου, ὁ, ἡ, Urna, hydria, amphora; à στάω sto, ut puto, quòd erecta stet.

Στάσις, ιος, ἡ, Statio, ab ἵσταμαι sto.

Στάσις, ιος, ἡ, Seditio; ab ἵστημι erigo; cùm multitudo se erigit adversus rectores.

Σταυρὸς, οῦ, ὁ, Vallus: crux; patibulum; quia στάει stat erectum. *Eustath:* παρὰ τὴν εἰς ἀέρα στάσιν, ἢ παρὰ τὸ εἰς αὖρος ἵστασθαι. *Hesych:* ἐκ τοῦ εἰς αὔραν ἵστασθαι.

Σταφὶς, ίδος, ἡ, Uva passa; à σταφυλὴ uva.

Σταφυλὴ, ῆς, ἡ, Uva; quidam à Staphylo Liberi patris filio. Nonnus in Dionysiacis facit regem Assyrium Botryis patrem. Aliis σταφυλὴ quasi στάζει πηλὸν, id est, οἶνον vinum, stillat. Malo simplicitèr à στάζω stillo, quia stillat liquorem.

Στάχυς, υος, ὁ, Spica; à στὶξ ordo; quia certos habet ordines granorum, ut apparet in hordeo, quod à στίχοις μονόστιχον, δίστιχον &c. aut quia stat in culmo.

Στάω, στῶ, Sto, maneo; ab hoc inusitato est ἵστημι statuo, id est, stare facio, pono.

Στέαρ, ατος, τὸ, Sevum; adeps, pingue; à στάω sto, quia est aliquid consistens.

Στεγανὸς, & στεγνὸς, Opertus, solidus; à στέγω tego.

Στέγω, ξω, Operio, contineo; à στέγω sit *tego* σ ablato.

Στείβω, Calco, constipo; videtur esse ex στάω sto & βάω eo; qui calcat; stat & it, quodam modo, quia stando movet pedes, sed & Etym: βῶ exp. πατῶ calco, ergo στέβω esset, stans calco.

Στεῖρος, ου, ὁ, Sterilis vir; à στερέω privo. sterilis est privatus fructu. στεῖρα sterilis fœmina.

Στεῖρα, ας, ἡ, Carina; quia στερρὰ firma. *Eustath:*

Στέ-

Σπέλεχ⊖, ε⊖, τὸ, Truncus, caudex, qui ex radice σέλε⊖, id eſt, emittitur : aut qui σχῶ, id eſt, ſtat in terra tanquam λέχει, i. e. lecto.

Σπελὶς, ίδ⊖, ἡ, Viſcum quod arbori innaſcitur, materiâ aliunde miſsâ, à σέλλω mitto.

Σπέμβω, Contumelia afficio ; à σόμα os ; ut fit, ore lædo.

Σπέμφυλα, τὰ, Vinacea, flores, fraces ſunt folliculi σαφυλῆς, hinc ergo, aut quia cum uva calcatur, primò σέμφυλα σέμφορ⊖.

Σπέμφω, Moveo ; unde ἀσεμβὴς & ἀσεμφὴς immotus. Referam ad σείβω calco ; quod calco, moveo.

Σπενὸς, ὴ, ὸν, Anguſtus, arctus ; an à σαίειν ſtare ? ut ſit locus σενὸς ubi ſtare tantùm poſſis, non ſpatiari.

Στενωπὸς, ὸ, ὁ, Locus anguſtus in quo viſus contrahitur ; à στενὸς ὤπας.

Σπένω, Gemo ab anguſto corde, i. e. σενῶ. σόν⊖ gemitus, σεναίζω ingemiſco.

Σπέργω, fut: ξω, Naturali charitate complector, quia σοργαὶ σεξεῶς ἄγυσι, vel σέρτον ἄγυσι. Etym: à σέγω tego ; ut ſit, protego naturali propenſione.

Στερεὸς, ὰ, ὁ, Solidus, integer, rigidus, firmus ; à σαίω ſto ; ut ſit, firmiter ſtans. στερεόω firmo.

Στερέωμα, τ⊖, τὸ, Statumen, firmamentum ; στερέωμα propriè, i. e. quod ἐστερέω⊖ res firmata.

Σπέιφ⊖, ε⊖, ύς, τὸ, Pectus ; quia σέῤῥον, i. e. firmum.

Σπέρνον, υ, τὸ, Pectus ; quia στερεὸν oſſibus, firmitèr munitum.

Σπερχνὶ, ῆς, ἡ, Fulgur, pro ἀστερχνὶ ex ἀσράπτω, quod & σράπτω, fulguro.

Σπέρ⊖, τὸ, Pellis, quia στερεὸν rigidum ; & ἐσέφει tegit ; vel potiùs à σέφω tego ; dicitur etiam ἔσφ⊖ & Doricè σφέρ⊖ quaſi à σφέφω.

Σπέφαν⊖, υ, ὁ, Corona : à σέφω tego.

Σπῆθ⊖, ε⊖, τὸ, Pectus ; à σλῶσα, ſtare, quia ſtat quaſi immotum.

Σπήκω, Perſto, firmus ſum, à σαίω ſto, ut ἑσπήκω.

Σπό-

Στήλη, ης, ἡ, Lapis à terra exstans munitionis vel signi gratia; à στάω sto, exsto.

Στήνιον, ου, τὸ, Pectus; à στῆναι firmum stare.

Στηρίζω, fut: ξω, Statuo, firmitèr figo; à στερεὸς firmus.

Στία, & στίον, scribitur etiam στεία, ἡ, Lapillus, calculus; à στάω sto, quia immobilis.

Στιβαρὸς, οῦ, ὁ, Densus, crassus, firmus; à στείβω calco, denso.

Στιβὰς, άδος, ἡ, Torus ex herbis aut foliis humi stratis, in quibus cubabant esuri aut dormituri, quia stipabantur à στείβω, stipo.

Στὶξ, χὸς, ἡ, Ordo, versus; à στείχω ordine incedo.

Στίφος, εος, ους, τὸ, Turba, globus militum; à στείβω denso.

Στοὰ, ᾶς, ἡ, Porticus; à στάω sto; ibi stari potest. Est statio quædam.

Στόβος, ου, ὁ, Convicium; à στέμβω quasi στόματος βοὴ: vel à στείβω calco, premo.

Στοιχεῖον, ου, τὸ, Elementum; *Varinus* στοιχεῖον παρὰ τὸ ἐν τάξει πορεύομαι, certo ordine quasi eunt elementa, alia supra alia, ut terra, aqua, aër, etsi ob bonum universitatis locus alicubi mutetur, aut quia ex elementis, ceu ex matrice corpus compositum στείχει.

Στοῖχος, ου, ὁ, Ordo, versus, à στείχω.

Στολὴ, ῆς, ἡ, Amictus; à στέλλω orno.

Στόμα, ατος, τὸ, Os, oris; *Varinus* στόμα à τέμνω scindo; quia τέμνει τὰ σιτία, i. e. cibos scindit.

Στόμαχος, ου, ὁ, Stomachus; à στόμα os, & ἄγχω angustus sum; os ventriculi angustum.

Στόμβος, ου, ὁ, Qui ore dilato sonum edit; à στόμα os & βόω clamo.

Στόμος, οῦ, ὁ, Garrulitas, convicium; à στόμα os.

Στομφάζω, Utor grandibus verbis; à στόμβος: suprà.

Στοργὴ, ῆς, ἡ, actus τοῦ στέργοντος, amor ingenitus, affectio singularitèr amica.

Στοχάζομαι, Collimo, specto, conjecto; à στείχω ordine incedo;

cedo; est enim collineare ὀρθῷ κανόνι στοιχεῖν radiis oculorum, velut lineis rectis, aliquid designare.

Στραβὸς, οῦ, ὁ, Qui est oculis distortis; à στρέφω distorqueo.

Στραγγὸς, οῦ, ὁ, Tortuosus, obliquus; à στρέφω torqueo, verto.

Στραγγουρία, ας, ἡ, Substillatio: est autem stranguria vel cum στράγγες οὔρου, i. e. urinæ guttulæ fluunt; vel cum quasi στραγγον est οὖρον.

Στράγξ, γγὸς, ἡ, Gutta, stilla; Etymol: quasi στὰξ à στάζω stillo; nisi à στραγγος tortuosus, quòd gutta sit contorta portio aquæ, quæ se convolvit.

Στράπτω, Splendeo, pro ἀστράπτω

Στρατὸς, οῦ, ὁ, & στρατία, ας, ἡ, Exercitus; Etymol: habet etyma στρέφειν, στερρῶς ἄπτειν, στερρῶς ἱστάσθαι. possit pleniùs, à στορεῖν sternere, hostilitèr dejicere.

Στρεπτὸς, οῦ, ὁ, Torques, torquis tortus; à στρέφω verto.

Στριγμὸς, οῦ, ὁ, Stridor; quidam à στρίζω.

Στροβέω, ήσω, Circumago; à στρέφω verto.

Στροβὸς οῦ, ὁ, Vertex, vertigo, gyrus; à στροβέω circumago.

Στρογγύλος, ου, ὁ, Rotundus, contractus, teres instar cylindri; à στραγγος tortuosus.

Στρομβὸς, οῦ, ὁ, Turbo; à στρέφω verto; quia versatilis.

Στρουθὸς, οῦ, ὁ, Passer; *Eustath*: quia cum οἴστρῳ θεῖ cum impetu ruit; scil: ad ὀχείαν, est n. avis salax.

Στρύμαργος, ου, ὁ, Furiosè libidinosus; possit duci ab οἶστρος & μάρμος, ut sit libidinosus quasi œstro percitus; sed referam ad στρῦς passer qui ὀχευτικός.

Στρυφνὸς, οῦ, ὁ, Acerbus; idem quod στυφνὸς, unde & factum aiunt, interposito ρ; possit etiam referri ad στέφω quatenus est contorqueo, stringo, constringo; linguam valdè contrahit sapor στυφνός.

Στρωννύω, Sterno; à στρώω idem.

Στρώω, inusit: Sterno; à στορέω sterno.

Στυγέω, στύξω, Odi, reformido; Etym: habet στύξω vel στύγω unde στύξω, quæ à priore aliquo στύω orta videtur.

Στυ-

Στυγνὸς, ὸς, ὁ, Odiosus, tristis; à στυγάζω tristor: vel à στυγέω odi.

Στύλος, ου, ὁ, Columna; graphium; à στάω sto; quia stat erecta.

Στύπη, & στύππη, Stupa; à στύφω spisso; quia ea utimur ad stipandum & obstruendum.

Στυπτηρία, ας, ἡ, Alumen; quia valdè στύφει, i. e. astringit.

Στύραξ, ὁ, Cuspis teli, hastæ; quia στερεὸς firmus.

Στυφελὸς, ὴ, ὸν, Durus, asper; à στύφω spisso; quia quæ spissantur, durescunt & asperantur.

Στυφνὸς, ὴ, ὸν, Acerbus; quia linguam στύφει, i. e. astringit.

Στυφεὸς, ὴ, ὸν, Durus, rigidus; à στύφω ut στυφελὸς.

Σύαγρος, ου, ὁ, Aper, σὸς ἀγρὸς, i. e. sus agrestris & ferus.

Συβλώη, vel συβίνη, Theca ex corio, ut sufflo; à σὸς sus; est etiam venabulum.

Συβώτης, ου, ὁ, Subuicus; qui σύας βόσκει sues pascit.

Σύδην, Celeritèr; à σεύω concito.

Συκάμινος, ου, ἡ, Morus & morum; pro fructu est & συκάμινον volunt dici, quòd fructum ferat σύκων ἀμείνω, qui ficubus melius sapiat.

Συκῆ, ῆς, ἡ, Ficus arbor; ex συκέη, à σεύω moveo; quòd celeritèr crescat. σῦκον fructus.

Συκοφάντης, ου, ὁ, Sycophanta; qui σῦκον φαίνει ficus ostendit, i. e. ficuum exportatores prodit & in judicium trahit.

Συνήμων, ονος, ὁ, Socius; à συνεῖναι vel συνέρχομαι, i. e. simul esse vel ire.

Συωμοὶς, Par equorum aut mulorum currum trahentium; à συνείρω connecto. *Camer*: à συναείρω. Atticè ξυωμοὶς.

Σύρβη, ης, ἡ, Tumultus; Att. τύρβη turba; à σύω moveo, turbo; aut à σῦς sus, it turbatus grex suum.

Σύραγξ, Serpens; à σύρω & ἄγχω, quia viam trahit.

Σύριγξ, γος, ἡ, Fistula. Συρίσσω, & συρίττω, Sibilo exsibilo; *Hesych.* σύριγγα vertit συρίσκους; qui canunt, sonum trahunt.

Σύρ-

Σύρτις, Syrtis ; ubi fluctus σύρουσι limum, &c.

Σύρφαξ, κος, ἡ, Vilis multitudo undecunque tracta ; à σύρω traho.

Συρφετὸς, οῦ, ὁ, Sordes corrasæ, qu: contractæ ; à σύρω traho.

Σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, Sus, porcus ; à σύω moveo ; quia violentèr ruit eundo. alit: à θύω macto ; quòd primùm immolari cœpta ; alit: ab ὕω pluo, unde ὑγρὸς humidus, carnes suillæ humidæ sunt, nec non adeps & pinguedo.

Σύφαρ, Exuvium anguis & cicadæ ; sit quasi σύλη ὄφεως, id est, serpentis spolium.

Συφὸς, vel συφεὸς, vel συφεὼν, Hara ; ubi σύες. ut *suile*, à *sus*.

Συφορβὸς, οῦ, ὁ, qui σύας φέρβει, sues alit, subulcus.

Συχνὸς, οῦ, ὁ, Frequens, creber, multus ; puto à συνεχὴς continuus.

Σύω, Quatio, concutio, moveo ; ut σείω.

Σφάγανον, ου, το, Ensis ; à σφάζω jugulo.

Σφαγεὺς, ῆος, ὁ, Occisor ; à σφάζω occido. σφαγὶς cultrum, indidem.

Σφαδάζω, Cum tractu quodam salio ; ideò à σπάω traho : aut *palpito*, ut vulnerati luctantes cum morte ; sic vellem à σφάζω jugulo.

Σφάζω, & σφάττω, ξω, Jugulo, macto ; à φάω occido.

Σφαῖρα, ας, ἡ, Globus, pila ; à σπεῖρα spira. Etym: σφαῖρα παρὰ τὸ σπαίρειν καὶ ἐν κινήσει εἶναι, hoc est, quòd inter ludendum semper agitetur.

Σφάκελος, Mortificatio partis alicujus inflammatæ ; puto à σφάζειν occidere ; quia necata ferè & mortua est pars illa affecta.

Σφάραγος, ου, ὁ, Sonus gutture emissus : guttur à φάρυγξ guttur.

Σφεδανὸς, ὴ, ὸν, Vehemens, festinus, acer, durus ; à σπευδω festino.

Σφέλας, ατος, τὸ, Scabellum : lignum cavum ; Etym: à φλᾶσθαι frangi ; quòd genua in eo velut frangantur, cùm sedemus.

Σφέν-

Σφένδαμνος, ου, ἡ, Acer arbor; ut *acer* arbor ab *acri* & duro ligno, ita σφένδαμνος à σφεδανὸς acer, durus.

Σφενδόνη, ης, ἡ, Funda, quâ lapides violentèr jaci queant; puto à σφεδανὸς vehemens.

Σφηλὸς, οῦ, ὁ, Facilè mobilis; à σφάλλω, verto, supplanto.

Σφετερίζω, Meum facio; σφετερισμὸς usurpatio, σφέτερος suus, item meus, noster; vester; à σφέ.

Σφὴν, ηνὸς, ὁ, Cuneus; fort: à σπάω traho; vellit & destruit quæ finduntur; aut à σφὴξ quod etiam est cuneus; quòd scil: acumine penetret, ut vespa aculeo; aut in acutum & angustum terminetur, ut vespa.

Σφὴξ, ηκὸς, ὁ, Vespa; puto à σφίγγω stringo, gracilem facio; est enim gracile animal.

Σφίγγω, ξω, Stringo, constringo, ut cum laxa & dissipata colliguntur; trahendo seu contrahendo stringimus, itaque duci possit à σπάω traho.

Σφόδελος, quæ etiam ἀσφόδελος teste Etym: σφόδελος dicitur, quia dum floret, effigiem hastæ habet; unde hastula regia dicitur; nomen videtur à σπάθη fieri, aut à σφάζω jugulo.

Σφοδρὸς, οῦ, ὁ, Vehemens, validus; σφόδρα valdè; *Eustath*: ex σπεύδω festino. ducam à σφεδανὸς vehemens.

Σφραγὶς, ίδος, ἡ, Signum, sigillum; ducam à φράσσω obturo, claudo, munio.

Σφυρὰ, ᾶς, ἡ, Malleus. Referam ad σφύζω pulso.

Σφυρὸν, οῦ, τὸ, Malleolus pedis: à σφυρὰ malleus.

Σχάω, άσω, Scarifico, scalpo; est & σχάζω; ducam à σκέω, i. e. ξέω seco.

Σχέδη, ης, ἡ, Tabula in qua scribimus, propriè ex tempore; à σχεδὸν illicò, continentér.

Σχέδιος, α, ον, Subitò factus, quasi propinquo & brevi, non longo tempore, à σχεδὸν illicò. hinc σχεδιάζω ex tempore facio.

Σχεδὸν, Propè, contiguè, propemdùm; ab ἔχομαι, proximus sum.

Σχέ-

Σχέθω, Habeo, inhibeo ; à σχέω.

Σχέτλιος, α, ὁ, Infelix, miserabilis ; à σχέω & τάλας, ut sit, qui miseriam habet ; Etym: à σχέθω inhibeo & λίαν valdè.

Σχέω, Habeo, inusit: ab ἔχω, hinc σχέσις habitudo, σχῆμα habitus.

Σχίδος, Assula ; à σχίζω findo.

Σχίζω, ίσω, Findo, scindo ; referre queas ad σκέω pro ξέω findo.

Σχινδάλμος, ου, ὁ, Assula, frustum τὸ σχίζειν ablatum.

Σχοῖνος, ου, ἡ, Juncus, funis è junco est idoneus ad τὸ σχεῖν, i. e. retinendum, ligandum.

Σχολὴ, ῆς, ἡ, Otium, vacatio, lucubratio : locus ipse, in quo otium alicui rei impenditur ; à σχέθω cessare.

Σώζω, Servo ; à σῶς sanus.

Σῶμα, ατος, τὸ, Corpus ; Platoni σῶμα qu: σῆμα, id est, sepulcrum, quòd anima in eo sit tanquam in sepulcro : Etymol: quasi δῶμα, id est, domicilium ; vel ζῶον αἷμα sanus sanguis ; sic malim quia σῶον αἷμα servat sanguinem ; ita primò dicetur de corpore animalis.

Σώρακος, Vasis genus, à σωρὸς acervus, quia in id quædam σωρηδὸν acervantur.

Σωρὸς, οῦ, ὁ, Acervus, cumulus, si rerum, quæ converruntur ; à σαίρω verro.

Σῶς, Salvus, ex σάος.

Σῶσερν, ου, τὸ, Merces, quæ datur medico ob sanationem ; à σώζω sano.

Σῶρον, ου, τὸ, Lignum orbiculare rotæ, quod radios in se σώζει, id est, servat.

Σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, Temperans, modestus, probus ; σῶς φρένας, id est, mente sanus.

T.

T — EST decima nona litera, nomine tracto ex Heb: *tau* quod signum & terminum notat, in numeris 300.

Ταγὸς, ὁ, Dux, qui τάσσει, id est, ordinat aliquid, vel τέτακε.

Τάζω, Extendo; ab inusit: τάω capio; extendo est, capax facio.

Ταηεὸς, ὰ, ὸν, Mollis; qu. liquescit molle est; à τήκω liquefacio.

Ταλαίπωρος, Calamitosus; à ταλᾶν πωρὸν pati luctum.

Τάλαντον, ὐ, τὸ, Statera, libra, trutina, pondus 125 librarum: à τάλαω fero, sustineo, statera fert seu sustinet pondus.

Τάλαρος, ὐ, ὁ, Qualus, in quo lana & fusi. puto à ταλάσιον, α & ρ permutantur.

Τάλας, ανος, ὁ, Miser; qui ταλᾶται, i. e. patitur.

Ταλασία, ας, ἡ, Lanificium, ἐριουργία. fortè, quo τάλας, i. e. miser se sustinet.

Ταλάσιον, ὐ, τὸ, Lana; id, circa quod ταλασία occupatur.

Τάλις, ιδος, ἡ, Virgo nubilis; quasi ταλᾶν ἄνδρα potis, viri potens.

Ταμεσίχρως, ωτος, Incidens corpus; τέμνων χρόα.

Ταμίας, ὐ, ὁ, Promus condus, dispensator, quæstor. à τέμνω.

Τάμισος, ὐ, ὁ, Coagulum, vel pellis hirco recèns detracta; à τέμνω seco; coagulum est id, quo terrea pars liquidi spissatur: verbi causa, lac cogitur in caseum: ita ex fusili fit sectile. pellis autem secando detrahitur.

Τάμνω, Seco. Vide τέμνω.

Ταναάθεα, ας, ἡ, Vas æreum, in quo condiebant carnes; fortè à ταναίειν κρέας.

Ταναὸς, ὸν, ὁ, Extensus; à τείνω tendo, ταναηκὴς & ταναυκὴς habens ταναὸν ἀκμὴν protensam aciem.

Τανεία, ας, ἡ, Lignum, quod in directum porrigitur, τείνεται vel τανύεται, ut transtrum in transversum.

Τανηλεγὴς, ὲς, Faciens τὸ ταναὸν λέγεσθαι, in longum cubare.

Τανύω, Extendo; à τείνω tendo.

Ταπεινὸς, ῦ, ὁ, Humilis, non multùm à terra surgens: Etym: à θάπτω sepelio. alit: ab ἔδαφος solum. *Eustath*: à πατεῖσθαι, i. e. calcari.

Τάπης, ητος, ὁ, Tapes; quidam ducunt à πατεῖσθαι calcari, quia tapetibus pavimentum sternebant seu toros.

Τάφος, ου, ὁ, Sepulcrum, à θάπτω sepelio.

Τάφρος, ου, ὁ, Fossa, scrobs. ea & τάφρη. quia ibi aliquid sepeliri potest, à θάπτω sepelio.

Τάρβος, εος, τὸ, Terror, timor, metus; à ταράσσω turbo, terreo; hinc ταρβέω metuo.

Τάριχος, ου, ὁ, vel εος, τὸ, Salsamentum piscium: caro sale condita & exsiccata; à τείρω exsicco.

Ταρμύσσω, Terreo; quasi ταρβύσσω, à τάρβω. Hinc ἀτάρμυκτος Etym:

Ταρσὸς, vel ταῤῥὸς, ῦ, ὁ, Crates, in qua aliquid τέρσεται, id est, siccatur.

Τάρταρος, ὁ, ἡ, Tartarus, locus infernus sub terra, à ταράσσω turbo, quia ibi omnia turbata.

Τάρφος, εος, τὸ, Densitas, maximè in sylva; à τρέφω compingo.

Τάρφω, Sicco; Schol: *Oppian*: à τείρω sicco.

Τάρχεα, τὰ, Inferiæ, justa: an à ταραχῇ turbatione?

Ταυτολόγος, ου, ὁ, Qui idem dicit, ταυτὸν λέγει: otiosè aliquid repetit.

Ταχὺς, έος, ὁ, Pernix, celer, præceps: duci possit ex θέω curro, unde θοὸς Etym: à τάζω extendo. veloces facilè extendunt gressus suos.

Ταὼς, ὼ, ὁ, Pavo; *Athen*: à τάσις, i. e. extensione pennarum, rotat enim se ostentatura.

Τέγγω, ξω, Tingo, humecto, mollio; possit esse à τείνω extendo; nam mador facit, ut copora possint extendi.

Τεθμὸς,

Τεθμὸς, οῦ, ὁ, Lex, à τίθημι pono.

Τείνω, νῶ, Tendo, extendo; à τάω tendo.

Τείρεα, τὰ, Astra: ob siccandi virtutem, à τείρω sicco; Etym: ab εἴρω, vel à τείρω, i. e. καταπονῶ; vel à τέρας signum, quia sunt σημαντικά.

Τεῖχος, εος, τὸ, Murus, mœnia: à τεύχω struo, est structilis fabrica è lapidibus.

Τέκμαρ, τὸ, Finis, exitus rei. idem & τέκμωρ. Etymol: ducit à τέκω pario, efficio. finis dicitur, cùm res effecta est: sic *finis* à *fio*.

Τεκμαίρομαι, Ad finem perduco: denuncio: conjicio; à τέκμαρ. τεκμήριον conjectura, argumentum, exemplum.

Τέκνον, ου, τὸ, Soboles; τέκνα liberi; à τίκτω gigno, pario.

Τέκτων, ονος, ὁ, Faber, qui aliquid τεύχει, i. e. fabricatur.

Τέκω, inusit: Pario; possit referri ad τάω accipio. parere est acquirere sobolem.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, Fascia: lorum clypei aut ensis, à ταλάω fero, sustineo. Etym: à τείνω vel ταλάσσω. fascia potest τείνεσθαι, unde & ταινία.

Τελέθω, Sum; à τέλλω esse do & fio.

Τελέσιος, ου, ὁ, Perfectus; ultimus. à τελέω perficio.

Τελεσιουργὸς, οῦ, Perfector; qui τελέσιον ἔργον producit.

Τελεσφόρος, ου, ὁ, qui τελέσιον φέρει: aut qui τέλος φέρει. vel εἰς τέλος. prius malo. est autem τελεσφόρος, 1. qui perfectum fert, 2. qui perfectum fructum fert, fructifer.

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, Finis; à τέλος. τελευτάω finio: morior. τελευταῖος extremus, novissimus.

Τελέω, Perficio, ad finem duco, obeo; à τέλος finis.

Τέλμα, ατος, τὸ, Lacuna, locus palustris; *Hesych*: τέλμα τὸ τελευταῖον τοῦ ὕδατος, ergo à τέλος finis; quia est is limus, in quem aqua desinit.

Τέλος, εος, τὸ, Finis, vectigal, impensa: à τέλλομαι fio. finis est, cùm res facta.

Τελχὶν, ῖνος, ὁ, Fascinator; à θέλγω: est qui homines in re-

bus non bonis θέλγει, demulcet, decipit.

Τελώνης, ου, ὁ, Qui vectigal emit, τέλος ὠνεῖται: publicanus.

Τέμαχος, τὸ, Frustum, sectione alicunde ablatum; à τέμνω seco.

Τέμενος, τὸ, Nemus; portio agri à cæteris resecti; à τέμνω seco.

Τέναγος, Locus humidus, maris illuvies, limus, à τέγγω humecto, aut à τείνω & ὑγρὸς, ut sit humor longè extensus.

Τένδω, Comedo, arrodo; à τείνω tendo & ἔδω edo; ut sit, distenso ore edo.

Τένων, ὁ, Tendo, finis musculi, qui pars nervosa, cujus actio præcipuè in τάσει, id est, tensione consistit, ergo à τείνω tendo.

Τέο, pro τοῦ, id est, τίνος Poët:

Τεὸς, ἡ, ὸν, Tuus, à τὺ tu Doricè.

Τέραμνος, Coctu facilis; à τεράμων tener.

Τεράμων, ὁ, ἡ, & τέραμνος Mollis, tener; a τέρην tener.

Τέρας, ατος, τὸ, Signum, portentum. Etym: ab τέρω dico, quòd Deus eo aliquid prædicat. Malim, quòd eo τείρεται, i. e. teritur & destruitur communis ordo naturæ; aut potiùs, quòd facit τρέειν, i. e. quòd terret.

Τερέω, & τερέω, ήσω, Terebro, torno, vulnero: à τείρω tero.

Τερεδὼν, όνος, ἡ, Teredo; à τερέω terebro; quia ligna terebrat.

Τέρην, ενος, ὁ, Tener; à τείρω tero; quia facilè atteritur.

Τερθρεὺς, ὁ, Præstigiator; à τέρας signum; Etym: quia qu: portenta & monstra edit.

Τέρθρον, ου, τὸ, Artemo, funis, quo utrinque velum trahitur ad antennæ summum jugum, Etym: qu: τέρεθρον, quia per foramen ducitur.

Τέρμα, ατος, τὸ, Terminus, meta, finis; à τείρω tero; fines teri solent.

Τέρμινθος, ου, idem quod τερέβινθος.

Τέρ-

Τέρπω, Delecto, exhilaro, mulceo, *Plat*: τερπνὸν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἔρψεως. Etym: à τρέπω verto, oblectatio animum avertit à curis. alit: à θεραπεύω curo.

Τέρσω, Sicco, à τείρω.

Τέρευς, Invalidus; imbecillus; quasi tritus; à τείρω tero.

Τερύσκω, Affligo; à τείρω tero.

Τέττιξ, ιγος, ἡ, Cicada; Etym: à τερετίζω: aut à τάττω, quia habet τεταγμένον καιρὸν ἐν τῷ ᾄδειν: velim quia stridor ejus τέταται, i.e. extensus & continuus est.

Τευτάζω, Satago, sedulò rem curo; à τεύχω vel τάω.

Τεύχω, ξω, Fabricor, struo, paro: videtur esse à τέκω pario, sic *pario* ac *paro* sunt affinia.

Τέφρα, ας, ἡ, Cinis; à τύφω uro.

Τέχνη, ης, ἡ, Ars, dolus, fallacia, à τεύχω fabricor; quia propriè scientia fabricandi. aliter à τέκω. *Plat*: refert ad ἕξιν νοῦ.

Τήβεννα, & ος, ἡ, Toga, Vestis Romana: trabea: à quodam *Tebenno* Arcade.

Τήγανον, ου, τὸ, Sartago: à τήκω liquo.

Τήθη, vel τηθὴ, Nutrix, ea & τιθὴ. à τιτθός.

Τηθὺς, ἡ, Terra; à τήθη nutrix: quia terra omnia nutrit; aut quia domina est humoris, unde omnia nutriuntur.

Τηλία, Vas, situlæ figura, in qua farina subigitur. Etym: à σέω moveo; quòd farina in eo moveatur: quid si quasi longè extensum, à τῆλε?

Τηλίκος, Tantus; ab ἡλίκος.

Τῆλις, ιος, & ιδος, ἡ, Fænum Græcum, herba est caule & siliquis longè extensis: ergo à τῆλε.

Τημελὴς, ὲς, Diligens, hinc

Τημελῶ, Curo; ducamus à τάω capio & μέλειν curæ esse, ut sit suscipio curam.

Τήμερον, quasi τῇ ἡμέρᾳ Hodie.

Τῆμος, Nunc; ab ἦμος quum.

Τλυάλλως, Obitèr, levitèr ; quasi τλῶον ἄλλως, hoc fruſtra.

Τλυεσμὸς, ῦ, ὁ, Teneſmus. etiam τεινεσμὸς, à τείνω tendo.

Τλυίκα, Tunc ; ex ἡνίκα quando.

Τπτάω, Privo ; à πτῶ penuria.

Τπτάω, ήσω, Quæro, tento ; à πτάω quæro.

Τπτης, Atticè, idem quod σῆτες, τῷ ἔτει, hoc anno.

Τιάρα, ας, ἡ, Capitis geſtamen apud Perſas, tiara : an à τίω honoro ? quòd honoratorium eſſet geſtamen.

Τιβλὼ, quaſi τειβλὼ, Tripus. *Euſtath*: quia τρεῖς βάσεις habet, i. e. tria fulcra.

Τιθαιβάσσω, vel πθαιβάσσω, Mel conficio ; à πθέναι βύσιν ponere eſcam. mel eſca apum.

Τιθασὸς, ὁ, ἡ, & πθασὸς, ὄ, Cicur, manſuetus, ſativus : à πθάω nutrio ; quæ domi nutrimus, cicurantur.

Τιθεύω, Nutrio ; à πθὼ nutrix.

Τιθὼ, ῶς, ἡ, Nutrix ; à πλθὸς mammilla.

Τιθημι, Pono, loco, colloco : à θέω inuſit: pro pono.

Τιθλώνη, ης, ἡ, Nutrix ; à πθώ. idem.

Τίλαι, Quiſquiliæ, ut illæ, quæ à panno vulſo evolant : à πίλλω.

Τίλλω, Vellico, vexo : decerpo ; Etym: à τείνω extraho, carpendo.

Τιμαλφέω, Ob ingenioſa inventa honoro, à τιμαλφὴς.

Τιμαλφὴς, ὲς, Qui honorem invenit, qui habetur in precio ; à τιμάω honoro, & ἀλφέω invenio.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, Precium ; honor, laus ; pœna : à τίω perſolvo.

Τιμήορος, ε, ὁ, Ultor, Poët: *Pindar*: τιμάορος. etiam laudum celebrator, quaſi τιμὴν ἀείρων. oratoribus τιμωρὸς, eſt ultor, quaſi à τιμὴ pœna, & ὠρέω tollo, ſumo : vel ὠρέω curo.

Τινάσσω, ξω, Quatio, vibro, perfringo. Etym: quaſi ἰνάσσω, ab ἶν. alit: à πλαίνω, ſonat ad δοκέω agito, concutio, ſed πνάσσω puto qu: σπνάσσω, à σείω quatio.

Τιπλαλὸς, ὴ, ὁ, Calidus, tepidus. puto, quale quid τέπλην, i. e. edere poſſis.

Τίνω,

Τίνω, Luo, perſolvo. Item πιννύω, & πίννυμι, à τίω.

Τιταίνω, Punio, ulciſcor; à τίω punio.

Τιταίνω, Tendo, intendo; à τείνω tendo.

Τιτάνη, ης, ἡ, Regina; quia honorata, à τίω honoro.

Τίτανος, ου, ὁ, Calx; à πιταίνω tendo; puto, quia extenditur illinendo ſeu obducendo.

Τιτράω, τίτρημι, (fut: τρήσω) τιτραίνω perforo, terebro, à τράω perforo.

Τιτρώσκω, fut: τρώσω, Vulnero, lædo; à τιτράω perforo.

Τιτύσκομαι, Collimo, dirigo ad ſcopum, ſtruo: *Euſtath:* in *Iliad:* γ & λ, ait, thema illius eſſe τύκω, unde aſſumpto σ τύσκω, & per reduplicationem τιτύσκω. τύκω autem eſt paro, molo. fortè τιτύσκω à τάω tendo, unde & πιταίνω.

Τίφη, ης, ἡ, Frumenti genus, tipha; puto à τῖφος palus; quòd ſit triticum degener, ut in τίφεσι.

Τῖφος, εος, τὸ Palus, uliginoſus locus; Etym: à τύφεσθαι, quòd quæ in uliginoſis locis ſunt, putreſcunt.

Τίω, Honoro; poſſit duci à τὶ aliquid, præſtans; τὶ & οὐδὲν ut τίμιον & vile opponuntur. *Plat: in Apol: Socr:* οἴονται τὶ εἶναι, οὐδενὸς ὄντες ἄξιοι. ſed τίω, in genere, eſt 1. perſolvo debitum. 2. honoro, quod eſt ſolvo debitum pro bono. 3. luo, pœnam patior, ſolvo debitum pro delicto. & ſic quoq; τίω à τὶ; ut ſit, aliquid pro meritis tribuo.

Τλάθυμος, ου, ὁ, Ærumnarum patiens; à ταλάω vel τλῆμι tolero, & θυμὸς animus, qui patitur animo.

Τλῆμι, Patior; tanquam à τλάω ex ταλάω.

Τλήμων, ονος, ὁ, Patiens; à ταλάω patior.

Τοιγὰρ, Equidem; igitur: à τοι & γάρ.

Τοῖος, Talis; ab οἷος.

Τοιοῦτος, αὐτηοῦτο, Talis; ex ποῖος & οὗτος.

Τοῖχος, ου, ὁ, Paries, murus; à τεύχω ſtruo: eſt latus ædificii ſtructile.

Τόκος, ου, ὁ, Partus; fœnus: à τίκτω pario.

Τόκα, Dor: pro τότε : ex ὅκα pro ὅτε.

Τόλμα, ης, ἡ, Audacia, fidentia; à ταλάω sustineo. Audacia est sustinere adversa, & τολμῶ audeo, vertitur alicubi *sustineo*. alioqui τόλμα sonat, ut τὸ λῆμα præsentia animi.

Τολύπη, ης, ἡ, Lana carpta, & pexa; à ταλάω, ut τλάσιον. τολυπάω, glomero.

Τονθορύζω, & ίζω, Murmuro, musso, submissè loquor; à τόνος tonus, & θρόος strepitus.

Τομὸς, ὴ, ὸν, Secandi vim habens, acutus, penetrans: sectile, sectum, λεπτὰ καὶ τομὰ sunt olera & res salitæ; quæ veteres ante cœnam apponebant; à τέμνω scindo.

Τόνος, ου, ὁ, Tonus; à τείνω, propriè est tensio vocis.

Τόζον, ου, τὸ, Arcus: à τάζω, i. e. tendo. Etym: tendendo aptatur arcus ad jaculandum.

Τόπος, ου, ὁ, Locus: tractatus, argumentum. Etymolog: à τῶ capio.

Τοπάζω, Statuo, colloco; quasi in loco: à τόπος locus.

Τόρμη, & τόρμος, Modiolus rotæ, in quem axis inseritur; quia τορεῖται, id est, perforatur.

Τόρος, & τόρνος, ου, ὁ, Tornus; quia sit τῷ τορεῖν.

Τορὸς, ὴ, ὸν, Penetrans, acutus; à τορέω perforo.

Τορύνη, ης, ἡ, id quo aliquid inter coquendum agitur & teritur; à τείρω tero.

Τόσος, η, ον, Tantus; ex ὅσος, quantus.

Τόφρα, Tunc, interea; ex ὄφρα cùm.

Τράγημα, τος, τὸ, Tragema; à τρώγω tero; rodo: quasi τρωγάλιον. Est id quod in secunda mensa edendum & quasi rodendum apponitur.

Τράγος, ου, ὁ, Hircus; à τραγεῖν, i. e. τρώγειν quia arbores rodit & est vorax animal. alit: à τραχὺς quòd sit aspera & hirsuta pelle.

Τραγῳδὸς, οῦ, ὁ, Tragœdus; à τράγος hircus & ᾠδὴ cantus; dici volunt eum, qui cantando hircum mereretur.

Τρα-

Τρανὸς, ὴ, ὸν, Manifestus: quasi perforatus; aut penetrans; à τορὸς acutus.

Τράπεζα, ης, ἡ, Mensa, maximè argentariorum. sonat, tanquam τρεῖς πέζαι nomen ei dederint; cujusmodi mensa τρισκελεῖς hodiè habentur: sed volunt dici quasi τετράπεζα, à τέτταρσι πέζαις. scire licet mensarum alias tres, alias quatuor pedes habuisse; illas propriè τρίποδας dici, has τραπέζας quasi τετραπέζας. Usus, penes quem loquendi norma est, obtinuit, ut in totum mensæ τράπεζαι vocarentur: relicta appellatione τρίποδος alterius generis utensili.

Τραπελὸς, ὴ, ὸν, Mutabilis: à τρέπω muto.

Τραπόω, Uvas calco: à τρέπω verto; calcando vertuntur.

Τρασιὰ, Locus, ubi siccantur ficus; à τέρσω, sicco.

Τραυλὸς, οῦ, ὁ, Balbus, blæsus. τραυλίζω balbutio; à τραύω vulnero; ut sit, cujus sermo velut vulneratus.

Τραῦμα, τος, τὸ, Vulnus: à τραύω, pro quo usitatum est τιτρώσκω.

Τράφαλλος, ου, ὁ, Coagulum; à τρέφω, i. e. πήσσω cogo.

Τραφερὸς, οῦ, ὁ, Aridus; à τρέφω, i. e. compingo.

Τράφηξ, Pars navis, ceu labrum (χεῖλος νεὼς) ubi scalmi ponuntur, quia ut puto, pars ea τραφερὰ sicca: aut quia τραφεῖς, id est, crebri ponuntur scalmi.

Τράχηλος, ου, ὁ, Collum, cervix, vertebra; à τραχὺς & ἦλος, quòd ossa sint in eo, tanquam asperi clavi.

Τραχὺς, έος, ὁ, Asper, scaber; Etym: ducit à ῥάχις, quòd τραχὺ sit ut ῥάχις spina dorsi. alit: à ταράσσω turbo: quòd aspera turbent. malo à τείρω tero, infesto; aspera tactui sunt molesta: vel τὰ τραχέα habent τείρουσαν ἀκήν.

Τράω, Inusit: unde τιτράω, perforo.

Τριάκοντα, Triginta; τριακόποι, ας, α, trecenti, æ, a. à τρία.

Τρέμω, Tremo; à τρέω.

Τρέπω, Verto, converto, muto, considero; à τρίβω.

Τρέω,

Τρέω, ήσω, Tremo, trepido, paveo; à τείρω: qui tremit, ei velut teruntur ſpiritus.

Τρῆμα, ατος, τό, Foramen: tanquam à τερέω ex τερέω foro.

Τρημαλίζω, Alea ludo: à τρῆμα, quia alea ludebant pertuſo pyrgo; niſi potiùs à τρήματα σκηλοῖς τῶν κύβων à foraminibus teſſerarum, quia hæ ſunt punctis cavis inſignitæ.

Τρήγων, ωνος, ὁ, Columba; à τρέω, quia timida.

Τείαινα, ης, ἡ, Tridens, fuſcina; à τεῖα tria; quia tres habet cuſpides.

Τειβάλις, ὁ, Piſtillum; quo τείβεται, i. e. aliquid atteritur.

Τείβω, ψω, Tero, tundo: ex τείρω.

Τείβων, ωνος, Pallium tritum: à τείβω tero.

Τείγλα, ης, ἡ, Trigla piſcis; quaſi τείγονα, quia τεὶς γονᾷ, i. e. ter parit in anno.

Τείζω, ίσω, Strido: à ſono.

Τειβάνη, ης, ἡ, Tribula: qua ſcil: teritur frumentum; poſſit eſſe à τείρω ut *tribula* à *tero*.

Τείλιθος, κόσμος γυναικὸς, triſilum gemmarium; à τεῖα λίθος.

Τειξὸς, οῦ, ὁ, Triplex: τειχὸς à τεὶς ter.

Τειχοφυῶ, Pilos genero; τείχος φύω.

Τειτὸς, ὴ, ὸν, Tertius: à τρεῖς tres.

Τέρπα, Luſus; quum talos, glandes aut nuces in foveam quandam collineando projiciunt. *Poll: l. 7. 7.* An quia illa τρέπεται jaciendo? ſed quia eſt fovea luſus, velim à τρύπα foramen.

Τέρπνον, ου, τὸ, Monumentum poſt τέρπω hoſtium, id eſt, everſionem.

Τέρπη, Manubrium remi, quod inter remigandum τρέπεται.

Τέρπις, ιδος, vel ιος, Carina; fit ex lignis verſis: aut ea pars navis prima vertitur; à τρέπω verto.

Τερπὸς, οῦ, ὁ, Lorum contortum, quo remus ſcalmo alligatur, rudens, lorum; à τρέπω torqueo.

Τερπροφέω, Fero; quantùm ad mores & vitam, tolero, clementèr

mentèr ſuſtineo: indulgentèr tracto; non utens jure rejiciendi aut perdendi; ergo eſt τρέπους φοξέω.

Τρόπος, ου, ὁ, Verſio, mutatio; ritus, ſtudium, mos; à τρέπω verto.

Τρόχιλος, ου, ὁ, Trochilus: à τρέχω curro.

Τρύβλιον, & ἴον, Catinus, paropſis, patina; puto τρυβλίον eſſe in quod βάλλονται τὰ τρυόμενα, intrita, tritæ eſcæ, turundæ panis in liquido madefaciendæ.

Τρυγάω, ήσω, Fructum colligo, qui jam maturus, vindemio: à τρύγη.

Τρυγέω, Sicco: hoc τρυγεῖν refero ad τείρω ſicco, ſi vis, & ἄγω frango; ut ſit ita ſiccum, ut torreri poſſit & frangi.

Τρυγητὸς, οῦ, ὁ, Frugum collectio, vindemia; τρυγητὸς tempus τρυγητοῦ.

Τρυγὼν, όνος, Turtur; à τρύζω murmuro.

Τρύζω, Murmuro; à τείζω.

Τρῦμα, vel τρύημα, Foramen, tanquam à τρύω pro τερέω foro. τρυμαλιὰ idem.

Τρῦξ, γός, ἡ, Fæx; poſſit eſſe à τρύω, i. e. moleſta eſt.

Τρίξ, Etiam exp: de granis recèns à ſole duratis; ſi rectè, à τρυγάω.

Τρύπα, ης, ἡ, Foramen; à τρύω pertundo.

Τρυτάνη, ης, ἡ, Trutina; quia gravitate ponderum τρύεται. *Euſt:* ſi τρυτάνη propriè eſt foramen bilancis intra quod eſt lingua, ad quod fit examinatio; rectè à τρύω pro τερέω foro: ut τρυμα.

Τρυφάλεια, ας, ἡ, Galea, apud *Heſych:* etiam τρυφάλη, dicta: quod τρεῖς φόλβες, i. e. tres conos habeat.

Τρυφὴ, ῆς, ἡ, Deliciæ; à θρύπτω frango, frango deliciis.

Τρύχμαλα, τὰ, Aſpera loca: à τραχὺς aſper.

Τρυχνὸς, ὴ, ὸν, Mollis: tanquam tritus; à τρύχω.

Τρύω, Attero, tero, macero: à τείρω, τρύω etiam pro τερέω

Τρω-

Τρωγάλια, Cicer frictum, bellaria in genere, quæ ſaturi voluptatis gratiâ velut rodebant ; à τρώγω edo.

Τρώγαλα, τὰ, Bellaria, quæ τρώγομεν, i. e. edimus.

Τρώγλη, ης, ἡ, Caverna, foramen ; cavernam volunt propriè eſſe eam quæ fit roſione, ut à muribus. Ideò ducunt à τρώγω rodo : poſſis etiam referre ad τράω foro.

Τρώγω, Comedo, arrodo ; à τείρω tero. dentibus terimus, quæ comedimus.

Τρώξιμος, Edulis ; à τρώγω edo.

Τρωπάω, Verto ; à τρέπω verto.

Τυγχάνω, Compos fio, aſſequor : ſum. τυγχάνει contingit ; à τεύχέω quod à τεύχω fabricor, paro, deinde paratum habeo.

Τυκάνη, ης, ἡ, Tribula ; ᾗ ἀλοῶσι : *Euſtath*: à τύκω paro. ea eſt inter inſtrumenta quibus parantur frumenta ad cibum.

Τυκίζω, Scalpo, polio ; à τύκος.

Τύκος, ὁ, & τύχος, Inſtrumentum, quo fabricantur : nominatim lapides ſcalpunt ; à τεύχω fabricor.

Τύκω, Paro : tanquam τέκω. Vide τεύχω.

Τύλη, ης, ἡ, Callus ; puto à ξύλον lignum ; eſt enim callus cutis dura ceu lignum. ſit & callus à κᾶλον.

Τύλιμος, ου, Crumena pellicea ; quia ibi aliquid τυλίττεται.

Τυλίττω, Involvo : ex τύλη codix, culcitra.

Τυμβάς, άδος, ἡ, Venefica, quæ circa τύμβους verſatur & mortuos mutilat, ἀκρωτηριάζει.

τύμβος, ου, ὁ, Buſtum ; tumulus, ſepulchrum ; *Suidas* : τύμβος τάφος παρὰ τὸ τύφεσθαι, ὅ ἐστι καίεσθαι τὰ σώματα τῶν τεθνεώτων. benè, nam & alias μ aut ν inſeritur : πένθος à πάθος. ſonat etiam τύμβος τύμμα βίου.

Τυμβώρυχος, Sepulchri violator : τύμβον ὀρύσσει.

Τύμπανον, τὸ, Tympanum ; inſtrumentum, quod fuſte percutitur : à τύπτω percutio.

Τυμ-

Τυμπανίζω, Fustigo, flagello: à τύμπανον tympanum, quod cædi solet.

Τύπος, ου, ὁ, nota, τῷ τύπτειν facta.

Τύραννος, ου, ὁ, Princeps, rex crudelitèr imperans. *Stephan:* τύραννος à τυῤῥηνὸς, tanquam apud eos primùm fuerint tyranni. alii à τύρῳ urbe.

Τυρὸς, οῦ, ὁ, Caseus; à τείρω sicco. est lac siccatum. Etym: à τηρῶ, quòd τυρὸς sit γάλα τηρούμενον.

Τυτὼ, Noctua: ex sono *tu, tu.*

Τυτθὸς, οῦ, ὁ, Parvus: ut infans, qui adhuc est sub τιτθοῖς, id est, uberibus.

Τυφλὸς, οῦ, ὁ, Cæcus: qu: τύπους ἴλλων habens: Etym: τυφλὸς est, cui extinctus visus, ᾧ τετύφωται (i. e. ἀπώλετο) τὸ λάειν.

Τυχέω, Consequor: evenio, τύχη eventus, fortuna; dicitur de eo, quod accidit prosperum vel adversum; à τυχέω est τυγχάνει accidit.

Τωθάζω, σω, Dicteriis incesso, rideo, mordeo; possit esse à τυτθὸν parvum; est alium parvi facere, vili pendere. Etymolog: flectit à θὼρ adulter. alit: ab ὠθάζω.

Υ.

Υ — ADdito epitheto, ψιλὸν, id est, tenue, ut ab ου crasso differat. est litera vigesima. in numeris est 400.

Ὑ, Olfacientis sonus. eum enim edit, qui se odoratu aliquid probare ostendit.

Ὑαινα, ης, ἡ, Bellua: est nomen quadrupedis, dictæ à setis quasi suillis in dorso; nam ὗς est sus. est & piscis, qualitèr σύαινα recentioribus chærilla, i. e. porculus. serpens quoque est quem dicunt Ælianus & Orus participem esse utriusque sexus: ut uno anno marem, altero fœminam agat, id quod alii de quadrupede.

Ὑακί-

Ὑακίζω, Pluo : ex ὕω idem.

Ὑαλος, & ὕελος, ου, ὁ, Vitrum, cryſtallus. Etym: ab ὕω pluo ; quia vitrum ſimile guttæ pluviæ colore, & quòd pellucet. malo ab ἕλη (quod & χάλη) ſplendor.

Ὑβὸς, οῦ, ὁ, Curvus, inflexus ; à κυφὸς : hinc ὕβωσις, ὕβωμα, curvamen, tanquam ab ὑβόω curvo, gibbum facio.

Ὕβρις, εως, ἡ, Injuria, contumelia, ſuperbia, Etym: qu: ὕφαρις ab ὑφαιρεῖν, quia eſt aliis debitum honorem auferre. alit: quaſi ὑπόβασις, quòd moleſta & gravis ſit. quid ſi ſimplicitèr ab ὑφ', ut intelligatur ἀδικία ὑφβάλλουσα ?

Ὑγιὴς, ἐος, ὁ, ἡ, Sanus, incolumis, integer, ſincerus ; ab ὑγρὸς humidus ; Etym: ut ὑγιὴς ſit ὁ ἐν ὑγρῷ ὢν καὶ ζῶν. alit: ab ἀϊαίνω, i. e. ἀφαίνω.

Ὑγρὸς, ᾶ, ὁ, Humidus, tener, mollis, lubricus ; ab ὕω pluo, madidum facio : ſic Etymol: quaſi ὑδρὸς ab ὕδωρ aqua.

Ὕδρα, ας, ἡ, Hydra aquatilis ſerpens : ab ὕδωρ aqua.

Ὑδραγωγὸς, οῦ, ὁ, Aquæ ductor : ὑδραγωγεῖον aquiductium, aquarium : ab ὕδωρ ἄγειν, i. eſt, aquam ducere.

Ὑδράλμη, ης, ἡ, Aqua ſalſa : ab ὕδωρ aqua & ἅλμη ſalſugo.

Ὑδραύλης, Organarius ; ὑδραυλὴς organum, nempe muſicum quo αὐλῶσι per ὕδωρ, hydraula.

Ὑδρία, ας, ἡ, Cadus, urna, hydria ; ab ὕδωρ aqua.

Ὑδροπότης, ου, ὁ, Aquæ potor ; abſtemius : ab ὕδωρ, & πίνω bibo.

Ὑδροχόος, ου, ὁ, Aquarius, canalis, qui ὕδωρ χεῖ, id eſt, aquam fundit.

Ὑδρωψ, ωπος, ὁ, Hydrops ; à facie aquea : ab ὕδωρ aqua, & ὤψ facies ; intercus.

Ὑδω, Celebro, cano, dico, voco : eſt & ὑδέω : poſſit ὕδω referri ad ἀείδω cano.

Ὕδωρ, ατος, τὸ, Aqua : Poët: eſt ὕδας, ατος & ὕδος : ab ὕω pluo ; ergo propriè pluvia aqua : deinde quævis aqua.

Ὑελος,

Ὕελος, ου, ὁ, Vitrum, pro ὕαλος. ὑελέψης, vitrarius, qui ὕελον ἑψεῖ vitrum coquit.

Ὑηνία, & ὑωδία, Mores suilli, insulsitas: ab ὗς, sus.

Ὕθλος, ου, ὁ, Nugæ, loquacitas; Etym: quasi ὕφλος à φλῶ unde & φλεδὼν nugæ, θ & φ commutantur aliquando.

Ὑιὸς, οῦ, ὁ, Filius. *Eustath:* υἱὸς παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὁ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς ὢν εὐφρασία. potiùs quia quasi ὕει à parentibus. sed malo à κυέω, pario, gigno. quasi κυὸς: aut à φύω nascor; nam ὁ φὸς filius *Euripidi* in Phœnissis: ut *natus* Latinis à *nascendo.*

Ὕλη, ης, ἡ, Sylva, ligna, alimenta; possit duci ab ὕω pluo; quia ligna multam pluviam postulant.

Ὑμὴν, ένος, ὁ, 1. Membrana; ab ὕω pluo; quia ex humore nascitur. 2. carmen nuptiale, quasi ab ὕδω cano.

Ὕμνος, ου, ὁ, Actus τοῦ ὕδοντος, hymnus.

Ὕνις, & ὕννις, ἡ, Vomer, ferramentum rostratum, quo aratrum findit terram: ab ὗς sus, quia, ut hæc rostro, ita & ille fodit terram.

Ὕννος, ου, ὁ, Equuleus, mannus; puto ab υἱὸς, tanquam equi filius.

Ὑπαγκώνιον, ου, τὸ, Cervical. propriè, quod ὑπ' ἀγκῶνα ponimus.

Ὑπαὶ, Poët: pro ὑπό.

Ὕπαιθα, Coràm, rectè: ex ὑπαὶ & ἰθύ.

Ὕπαρ, τὸ, Visio vera, non somnium, quasi ὕπνου ἄρσις: ei ὄναρ opponitur.

Ὕπατος, η, ον, Summus; contractum ex ὑπέρτατος. ὑπάτη χορδὴ summa chorda, opposita νήτη.

Ὕπατος, ου, ὁ, Græcis Romanarum rerum scriptoribus, consul. quia penes consules erat summa potestas in republica, post exactos reges: ab ὕπατος summus.

Ὑπεξούσιος, ου, ὁ, Filius familias; propriè, qui est ὑπ' ἐξούσιᾳ sub potest-

poteſtate ſcil: patris nondum emancipatus.

Ὑπεναντίος, α, ον, Contrarius; ὑπὸ hîc non minuit: ſed potiùs ſubtùs oriri ſignificat. etſi præpoſitiones in compoſitione ſæpè otium agant. ita ὑπεναντίον.

Ὑπέρα, ας, ἡ, Funis, quo antennarum cornua traducuntur ſeu tenduntur & laxantur: ab ὑπὸ & ἐάω, quia à ſummo demiſſa propendet.

Ὑπερήφανος, ὁ ἡ ον, Superbus, a: qui ſupra alios vult videri, ab ὑπὲρ & φαίνω appareo.

Ὑπερθε, vel ὑπέρθεν, Deſuper, ſuper, ſupernè; ab ὑπέρ.

Ὑπέρθεσις, εως, ἡ, Dilatio, procraſtinatio; ab ὑπερτίθημι: differo.

Ὑπερίων, ονος, ὁ, Hyperion, ſol; quaſi ὑπὲρ ἰὼν, ſuprà iens.

Ὑπερσυντελικὸς, Plùs quam perfectum, ſcil: χρόνος; ab ὑπὲρ & συντελέω perficio.

Ὑπέρτερος, α, ον, Superior; ex ὑπέρ. ὑπέρτατος ſupremus.

Ὑπερῷος, α, ον, Qui eſt in ſuperiore parte ædium; ab ὑπὲρ & ᾠὸν ſuperior pars domûs.

Ὑπερφίαλος, α, ον, Fœdifragus, qui violat jusjurandum per phialam datum, cùm ſacris φιάλαις pactum firmarent.

Ὑπόδικος, α, ον, Obnoxius, reus, ſons, nocens: qui ſcil: ὑπ' ἄλλου δίκην ut regatur ab alio, cui rationem reddere tenetur.

Ὑπήν, ενος, ἡ, Barba, pili circa labia παρὰ τὸ ἄνω ὑπεῖναι: at μύσαξ ἡ ὑπὸ τῶν μυκτήρων τείχωσις.

Ὑπηρέτης, ου, ὁ, Miniſter; propriè in navi, ab ὑπὸ & ἐρέτης remex, ex ἐρέσσω remigo.

Ὑπισχνέομαι, Polliceor, promitto: ex ὑπίσχομαι origo manifeſta, ex ὑπὸ & ἴσχω teneo: qui promittit alicui, ei ὑπέχει ſupponit & ſperandum oſtendit certum bonum: aut tanquam manum ἐνίσχει, qua fidem facit dicti implendi.

Ὕπνος, ου, ὁ, Somnus; ab ἀπὸ πνέειν, quod eſt lenitèr ſpirare, *Euſtath:* quaſi λύπνος quia λύει πόνον laborem ſolvit.

Ὑπο-

Ὑποδεὴς, ὲς, Subnixus: ex ὑπὸ & δέω: ergo ſubnixus hîc eſt humilis velut ſubtùs nixus.

Ὑποδέω, Subligo; ſub pedibus talaria ligo, calceo. ὑπόδημα caliga, calceamentum, calceus: ab ὑπὸ & δέω ligo.

Ὑπόδρα, Torvè: *Euſtath*: exponit ὑποβλεπτικῶς; & componit ex ὑπὸ & ὁράω video: ſed ὑπόδρα contractum putem ex ὑποδράξ, ex ὑπὸ & δέρκω video; quaſi ſubtùs intueor acritèr: aut ὑπόδρα ab ὑποδράω ſuffugio; ut ſit, more fugientis, turbatus viſu.

Ὑποδυμάδες, vel ὑποδυμιάδες, Coronæ de cervice penſiles; ab ὑπὸ & δυμιάω, ab odoris ſuavitate, *Ath:l.* 15. *c.* 6.

Ὑποκοείζομαι, Blandè appello: puto ferè, ut κόρίλω, puellarem ætatem blandis verbis ſolemus tractare.

Ὑποκρίνομαι, Reſpondeo, ſecerno, æſtimo, judico; ſimulo aut diſſimulo, & hinc eſt ὑποκριτὴς fallax, oſtentator virtutis.

Ὑπολήϊον, Vinarium torculare: ab ὑπὸ & λήϊος torculare.

Ὑπουργὸς, ὸ, ὁ, Miniſter: cujus ὑπ' ἄλλου ἔργον opus eſt ſub alio.

Ὑπουλος, ος, ὁ, Subdolus; quaſi ſub cicatrice latens: ab ὑπὸ & οὐλὴ ciatrix.

Ὕπτιος, ος, ὁ, Supinus, reſupinus, ab ὑπό.

Ὑπτιάζω, Supino, reſupino: ab ὕπτιος ſupinus.

Ὑπώπιον, ου, τὸ, nota ſuggillationis: ὑπὸ τοῦ ὤπας ſub oculis. *Euſtath*: ſub finem *Iliad:* μ tradit, ὑπώπια eſſe τὰ ὑπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ ὠίρια, deinde dictas eſſe ita τὰς περὶ τοὺ ὀφθαμοὺς πληγάς.

Ὕργον, ου, τὸ, Examen; puto ab εἴργω necto: eſt nexus apum.

Ὑρρὶς, Sporta; ab εἴργω, quia aliquid è viminibus nexum ſeu plexum.

Ὗς, Sus, à σύς.

Ὑσπληγξ, Scutica, qua σὺες πλήσσονται: ſues percutiuntur.

Ὕστερος, α, ον, Poſterior, ſerior, ſequens, inferior, ὕστατος poſtremus, noviſſimus. dici putatur quaſi ὑπότερος,

ab ὑπὸ significante ſub, infra. ὑστερέω ſum ὕστερος, deficio.

Ὑφαλός, πέτρα, Latens ſaxum, nempe, ὑφ' ἁλὶ, ſub mari.

Ὑφάω, & ὁω, Texo; ὑφὴ, textura, hinc ὑφαίνω texo.

Ὑφεαρ, αρος, τὸ, Viſcus ex abiete. quia poteſt, ſalva arbore, ὑφαιρεῖσθαι, i. e. tolli.

Ὑφὲ, Unio. ὑπὲ ἕν.

Ὑφορβὸς, ὁ, Subulcus; qui ὗας φέρβει ſues paſcit.

Ὕψος, ους, τὸ, Altitudo, ſublimitas, cacumen: ab ὑπὸ ſub, quatenus notat motum ſurſum.

Ὕω, ὕσω, Pluo; pluvia irrigo, perfundo; referam ad ἓω emitto. meliùs à χύω, ſi tamen hoc uon ab ὗα.

Ὑώδης, Suillus, immundus, ſtupidus: ab ὗς ſus.

Φ.

Φ—— EST vigeſima prima litera. φῖ ex Heb: *peh*, os, in numeris eſt 500. quingenta.

Φάζω, Loquor; à φάω unde φημί.

Φάζω, Interficio, ut σφάζω: etiam à φάω, unde φένω.

Φαίδω, Luceo; à φάω, quod idem; φαιδὸς, ὴ, ὸν; ſplendidus, à φάω.

Φαιδρὸς, Hilaris, alacer; à φάω luceo; quia lucida facie & mente.

Φαικὸς, ὴ, ὸν, Splendidus; à φάω lucco.

Φαιλόνης, Penula; Etymologo, quia φαίνεται ὅλος tota appareat. nam extima veſtis.

Φαίνω, In lucem edo, oſtendo: luceo, ſplendeo: defero, accuſo; à φάω luceo.

Φαιὸς, ὴ, ὸν, Fuſcus, ſubniger; à φάος lux; quia niger cum luce aliqua.

Φακῆ, ῆς, ἡ, contract. à φακέα lens, lenticula, lens cocta; à φακός.

Φακὸς, ὲ, Lens cruda: nigra quædam oculi macula. Etym: φακῆ quia φάει αἰκίζει, nam viſum obtundit: malim

lim φακὸς quia φαιὸς, aut φάη καίει, aut quia vescimur eâ, à φαγεῖν.

Φάλαγξ, αγγος, ἡ, Genus aciei apud Macedonas, acies quævis. Etym: à πέλας & ἐγγὺς, quòd sit multitudo militum, qui sibi vicini.

Φάλαινα, ης, ἡ, Cicindela, quæ noctu lucernis advolat, indéque volunt dici, quia in φῶς ἄλλεται in lucem salit. malim à φαλύνω, quod est λαμπρύνω, quia lucet, λάμπει; ideo & lampyris & noctiluca.

Φάλαινα, ης, ἡ, Balæna, marinum animal. Tzetzes hanc belluam ex eo dici vult quòd à mari egressa in luce apricari gaudeat; nempe à φῶς lux & ἄλλεσθαι salire.

Φαλακρὸς, ὴ, ὸν, Calvus, quia album (φαλὸν, id est, λευκὸν) κάρα habet, id est, caput; vel ut Etymol: vult, φαλὸν ἄκρον.

Φαλανθὸς, οῦ, ὁ, Canus; qui φαλὸν ἄνθος habet. si calvus, derivem tantùm à φαλὸς, id est, albus.

Φάλαρα, τὰ, Phaleræ, à φαλὸς albus; quia splendent.

Φάληρος, ου, ὁ, Albus; φαληριᾷν, spumescere; à φαλὸς albus.

Φαλιὸς, οῦ, ὁ, Albus, splendidus; ut φαλός.

Φαλὸς, οῦ, ὁ, Splendidus, albus; à φάος lux, splendor.

Φάλος, & φαλὸς, οῦ, Galea; quia splendet φάει.

Φαλὸς, οῦ, Petra in mari eminens, quæ ibi quasi φάει conspicua est.

Φανερὸς, ὰ, ὸν, Manifestus: à φαίνω ostendo.

Φαλύνω, Splendidum reddo; à φαλὸς albus.

Φάλαγξ, γγος, ἡ, Barathrum, præcipitium, hiatus; Etym: quia in ea φαίνεται ῥῆγμα, apparet ruptura.

Φαρέτρα, ας, ἡ, Pharetra; à φέρω fero & τρώω vulnero; quia fert vulnifica tela.

Φάρμακον, ου, τὸ, Medicamentum, venenum; ducunt à φέρειν ἄκος quòd bonum pharmacum afferat medicinam: malum venenum, quia afferat dolorem, παρὰ τὸ φέρειν ἄχος. sed una vox est à φαρμάσσω; quæ

fortè à φύρω & μάσσω, quòd miſceri & ſubigi ſoleat.

Φᾶρος, εος, τὸ, Palla, pallium, veſtis exterior; fortè à φέρω fero; ut φᾶρος ſit geſtamen.

Φάρυγξ, ηγος, ὁ, ἡ, Guttur, fauces, per quas φέρεται cibus & ſpiritus; an potiùs à φάω loquor, & ῥέω fluo; quòd per eam loquela fluat?

Φάσγανον, ου, τὸ, Enſis; à φάζω neco, ut σφάγανον, à σφάζω.

Φάσις, εως, ἡ, Apparitio; à φαίνω appareo.

Φάσις, ιος, ἡ, Dictio; à φάζω, ut vult *Euſtath*: ſed benè à φάω vel φημὶ dico.

Φάσκω, Loquor; à φάω.

Φάσμα, τος, τὸ, Viſum inſolitum, ſpectrum; quod φαίνεται, i. e. apparet.

Φάττα, ης, ἡ, Atticè, avis columbini generis, palumbus; dici videtur à φάψ avis generis columbini, ob ſimilitudinem: niſi φάττα à φάζω occido; quòd obnoxia occidioni.

Φάτνη, ης ἡ, Præſepe, ſtabulum; à φάγω edo, vel πάω paſco; ibi paſcitur jumentum.

Φαῦλος, η, ον, Vilis, pravus, ſimplex, vitioſus: Etymologus ducit φαῦλος à φαύω luceo; ut ſit, qui φαίνεται ὅτι αἰσχρῆς πράγμασι, id eſt, ob vilia inſignis eſt: vel à παύω, quia malum citò παύεται ſed φαῦλος propriè vilis, non magni pretii, à φὺ contemnētis voce: vel φαῦλος nugatorius, à φλέω nugor.

Φαύω, Luceo: ex φάω.

Φάψ, φαβὸς, Avis, è columbino genere; à φέβομαι fugio; quia timida.

Φέγγος, εος, τὸ, Splendor, lumen: à φάω luceo, Etymol: vel φάος ἐσχὺς propè lumen.

Φείδομαι, σομαι, Parco, ignoſco: parcè utor: abſtineo, tempero. Etym: quia φέρειν δόναι, i. e. dare recuſat.

Φελλὸς, ου, ὁ, Suber; à φλοιὸς cortex; ſuber excellit cortice.

Φέναξ, ακος, ὁ, Impoſtor, irriſor; Etym: ἀπὸ τὸ φρένας αἰκίζειν: vel

vel à φενάκη, quæ & πηνίκη, coma ascititia, falsa.

Φένω, Occido; à φάω occido.

Φέρβω, Pasco, alo. quasi φέρω βόσιν cibum fero; vel potiùs à φέρω & βίος vitam fero, quia φορβὴ φερέσβιος. φέρβεσθαι dicuntur bruta, ut & φέρβειν esse possit φέρειν πόαν, gramen ferre.

Φερνὴ, ῆς, ἡ, Dos, quam uxor affert, φέρει. Etymol: quia φέρει ὄνησιν affert emolumentum.

Φέρτερος, α, ον, Qui plus fert seu portat, præstantior; superlativo φέρτατος: à φέρω fero.

Φέρω, fut: οἴσω, tanquam ab οἴω, Fero; porto, propriè de inanimatis; obtineo, consequor.

Φεῦ, Heu: papæ. puto, à φέβω terreo, est rejicientis, lamentantis, & admirantis.

Φέψαλος, ου, ὁ, Scintilla; φεψαλόω comburo. est φέψαλος scintilla celeriter emicans à ligno usto. *Varinus* ducit à φέβω fut: φέψω, quia scilicet celeritèr effugit. malim quasi φάος ψολου, i. e. lux flammæ.

Φηγὸς, οῦ, ἡ, Fagus arbor, vel esculus. Etym: à φώγω uro; quòd sit materia apta ad comburendum: alitèr à φήγω edo; quòd glandes fuerint veterum cibus.

Φῆλος, ου, ὁ, Impostor, fallax; à σφάλλω fallo.

Φημὶ, Dico, affirmo; à φάω loquor.

Φήμη, ης, ἡ, Fama: à φῶ for.

Φήνη, ης, ἡ, Aquila; videtur à claritate vocis dicta esse: à φάειν. *Eust.* à φαίνειν: quia Minervæ lucifera dicitur.

Φθάνω, vel φθάω, Prævenio; assequor id, quod facere contendo. Etymol: à φθέω, ex θέω curro. alit: à φθέω corrumpo, quia, qui prævenit, alterius cursum corrumpit.

Φθέγγομαι, Loquor, sonum edo, clamo; Etym: ducit φθέγγομαι à φέγγω, ut sit εἰς φῶς ἄγω τὰ τοῦ νοῦ, i. e. animi conceptus in lucem profero.

Φθεὶρ, ρὸς, ὁ, Pediculus; à φθείρω corrumpo, quia nascitur ex corporis φθορᾷ corruptione.

Φθείρω, Corrumpo ; à φθόω.

Φθινόπωρον, ου, τὸ, Autumnus ; cùm φθίνει ὁ πώρος.

Φθίνω, & φθίω, idem quod φθέω, eſt & φθινύθω corrumpo.

Φθίσις, ιος, ἡ Diminutio corporis & macies : à φθίω corrumpo.

Φθόνος, ου ὁ, Invidia, reprehenſio ; à φθίνω tabefacio, nam invidia facit marceſcere ſuos poſſeſſores. *Orus* ducit à φθάνω prævenio, nam invidi alios prævenire volunt felicitate.

Φιάλη, ης, ἡ, Phiala, poculum planum & repandum ; quaſi πάλη, à πιεῖν ἅλις bibere ſatis. malim ſimplicitèr à πιεῖν.

Φιλάγαθος, ος, Benignus ; eſt φιλῶν ἀγαθὰ bona diligens.

Φίλος, η, ον, Charus, gratus : φίλος amicus ; Etymol: ducit à πίνω bibo ; ἀπὸ τὸ συμπότων εἰώθασιν οἱ φίλοι γίνεσθαι.

Φιλήπης, ου, ὁ, Fur ; ducunt ab ὑφελεῖν auferre, quaſi ὑφελήπης. aliter à φέλω decipio. quid ſi potiùs qu. πλήπης, à πλέω ſtipo, compilo. ſic compilare eſt aliquando furari. fur eſt πλήπης, cupidus πλεῖν aliena.

Φιλὶς, ίδος, ἡ Canna. puto quòd res φίλη.

Φιλύρα, ας, ἡ, Tilia, quæ commendabilis cortice ; ideò puto à φλοιὸς cortex.

Φίμος, & ὁ, ἡ, ὁ, Fiſcella. Etym: à σφίγγω, quia os φίμῳ conſtringitur.

Φλαύζω, fut: σω, Stultè & inarticulatè loquor ; à φλέω nugor.

Φλαῦρος, ου, ὁ, Vilis, malus ; ex φλύαρος.

Φλάω Contundo, mollio, avidè comedo ; Atticè pro θλάω.

Φλέγω, ξω, Uro, incendo ; illuſtro, ardeo : an quaſi φαλέγω à φάος lux ?

Φλὲψ, βὸς, ἡ, Vena ; Etym: quia per eam tranſit τὸ φλογῶδες flammeus ſanguis ; malo à φλέω abundo, vel φλύω ferveo & ἕψω coquo : abundat & fervet ſanguine, qui ibi coquitur.

Φλέω,

φλέω, & ύω, Nugor; plenus ſum; abundo: hinc φλεδών nugæ.

Φλία, ας, ἡ, Veſtibulum, limen: à φλάω, i. e. θλάω, percutio; quia pulſatur frequentér.

Φλοιὸς, ὑ, ὁ, Cortex; à φλάω contundo; quia fragilis, facilè contundi poteſt.

Φλοῖσβος, ὑ, ὁ, Murmur aquæ & fluctuum. volunt vocem à ſono factam eſſe. Etym: à φλάω ebullio, ferveo. velim à φλύζω & βοάω, ut ſit φλύσις βοῶσα, vel φλύσις σοβοῦσα aliam.

Φλόμος, ὑ, ὁ, Verbaſcum; dicitur etiam φλομὶς, à φλέγω uro, quia φλομὶς λυχνῖτις ἡ ἐλλύχνια χρησίμη.

Φλὸξ, ογὸς, ἡ, Flamma; à φλέγω ardeo.

Φλυαρὸς, ὸ, ὁ, Nugator; à φλέω nugor.

Φλύζω, Ferveo; à φλύω.

Φλύκταινα, ης, ἡ, Puſtula: ex fervore. ea & φλυκτὶς, à φλύζω ferveo.

Φλυὸς, ὸ, ὁ, Nugæ; à φλέω nugor.

Φλύουσα, Ferveo; eructo; à φλύω.

Φοβέω, ήσω, Metu percello, attonitum facio; à φόβος timor.

Φόβη, ης, ἡ, Coma, juba leonina; à φοβέω terreo; quia terrifica. Etym: φοβερὰ οἱ κομῶντες.

Φόβος, ὑ, ὁ, Fuga, metus; ex φέβομαι fugio.

Φοῖβος, ὑ, ὁ, Sol; qui φάος βίᾳ, vel φῶς βάσιν, id eſt, φαίνω βαίνων.

Φοῖνιξ, ικος, ὁ, Palma arbor, & avis: color ruber vel ſanguineus, rutilus; à φόνος, cædes, ſanguis.

Φοίνιος, ὑ, ὁ, Cruentus: à φόνος cædes.

Φολὶς, ίδος, ἡ, Squama, ut piſcium aut ſerpentum; Etymol: per Metatheſin ducit à λεπὶς. ſed velim à φλύω bullio; ſquamæ velut bulliunt ex animantibus φλιδωσοῦς.

Φολκὸς, ὸ, ὁ, Strabus; quia φάη ἕλκει. Etym:

Φόνος, ὑ, ὁ, Cædes; à φένω occido.

Φοξὸς, ὸ, ὁ, Cujus caput acutum eſt, & quaſi turbinatum; à

φάος lumen, & ὀξὺς acutus ; ut ſit, ὁ ὀξὺ τὰ φάη ἀπωξυμμένην ἔχων ἢ κεφαλήν.

Φόρβη, ης, ἡ, Pabulum, cibus ; à φέρβω paſco.

Φόρκυν, υνος, ὁ, Portus ; quia naves in eum φέρονται, id eſt, feruntur.

Φόρμιγξ, γγος, Cithara ; Etym. quia φέρεται ἐπ' ὤμοις. velim à βρέμω fremo, ſono.

Φορμὸς, οῦ, ὁ, Sporta, corbis ; quâ aliquid φέρεται, i. e. fertur.

Φόρος, ου, ὁ, Tributum, quod φέρεται infertur.

Φορτικὸς, ὴ, ὸν, Oneroſus ; à φορτίον onus.

Φορυτὸς, οῦ, ὁ, Quiſquiliæ ex variis rebus commiſtis ; à φορύω miſceo.

Φορύω, & ύνω, & ύσσω, Pinſo : miſceo : fœdo ; à φύρω idem.

Φραγέλλιον, ου, τὸ, Flagellum ; ex Latino illo.

Φρόνησις, εως, ἡ, Cognitio, prudentia ; à φρονίζομαι.

Φρατρία, & ιὰ, ᾶς, ἡ, Curia ; φράτωρ, qui ejuſdem curiæ eſt. volunt eſſe, qui idem φρέαρ commune habet cum alio.

Φρέαρ, ατος, τὸ, Puteus ; à φρέω emitto : ut *fons* à *fundo*. Etym: à φλῶ bullio ; vel quia inde φέρεται aqua.

Φρέω, Mitto ; à φέρω fero.

Φρὴν, ενὸς, ἡ, Mens ; ſapientia ; φρένες præcordia ; Etym: quia inde περιέχεται τὰ βλαστήματα. & φρὴν φέρει corpus.

Φρίκη, ης, ἡ, Horror, æſtus ; à φρὶξ fremitus maris.

Φρὶξ, ικὸς, ἡ, Maris vel fluctuum fremitus ; à φρίσσω horreo. Etym. à θρὶξ pilus, quaſi de horrore pilorem dicatur.

Φρίμάσσομαι, Flatum naribus emitto ; fremo : à βριμᾶσθαι ſeu βριμᾶσθαι irâ fremere ; à βρέμω fremo.

Φρίσσω, Horreo : aliquando, horrorem incutio ; poſſit quidem φρίσσω eſſe quaſi θρίσσω, ut ſit propriè horrere pilis, nam φ & θ permutantur : à θρὶξ capillus.

Φρονέω, ήσω, Intelligo, cogito ; à φρὴν mens. *Platoni* φρόνησις φορᾶς καὶ νοῦ νόησις.

Φρυγ-

φροντὶς, ίδος, ἡ, Cogitatio, cura, ſolicitudo ; à φρονέω cogito.

φρύδος, ου, ὁ, Evanidus ; qui abſit ; à πρὸ & ὄδε, qui abiit, diſparuit, evanuit.

φρουρὸς, ὁ, ὁ, Cuſtos ; à πρὸ & ὅρος cuſtos : vel à πρόσοψ proſpicio. φρουρὰ cuſtodia, prætidium.

φρυάττω, & frequentiùs φρυάττομαι, fremo ; inſoleſco, ferocio ; à φρὴν, ut *ferox* à *ferus*.

φρύγανον, ου, τὸ, Virgultum aridum, à φρύγω ſicco.

φρυκτωρὸς, ὁ, ὁ, qui φρυκτοὺς ὁρᾷ, obſervator ignium prænunciorũ. *Varin*: componit ex πυρσὸς & ὁράω.

φυὴ, ῆς, ἡ, Natura ; à φύω naſcor.

φύζα, ης, ἡ, Fuga cum timore : à φύζω fugio. ex φεύγω.

φυλακὴ, ῆς, ἡ, Cuſtodia, carcer, tutela ; quarta pars noctis : à φυλάσσω ſervo.

φυλακτήριον, ου, τὸ, Inſtrumentum ſervandi, τὸ φυλάττειν.

φυλακτικὸς, ὴ, όν, Habens vim τὸ φυλάττειν.

φυλάσσω, ξω, Cuſtodio, tueor ; excubo : *Varinus* ducit à φυλὴ tribus ; quòd φυλακὴς haberent αἱ φυλαί.

φυλὴ, ῆς, ἡ, Athenis decima urbis pars, tribus, claſſis, genus ; à φύω gigno.

φῦλον, ου, τὸ, Natio ; à φύω naſcor.

φύλλον, ου, τὸ, Folium, ut arborum : à φύω, i. e. ἀναβλαστάνω : germinat ex ſtirpe.

φύλοπις, ιδος, ἡ, Clamor bellicus ; pugna ; à φύλων ὀπὴ, i. e. vocę nationum : vel à φῦλον ἔπομαι.

Φύσα, ης, ἡ, Follis ; à φυσάω flo.

φυσαλὶς, ἡ, Bulla ; à φύσα follis ; vel φυσάω flo ; quòd ſit aqua inflata.

Φύσις, ιος, ἡ, Natura ; item ſtatura ; à φύω naſcor.

Φύσκη, ης, ἡ, Velica ; quia inflata ; à φυσάω flo.

Φυτὸν, ου, τὸ, Planta ; à φύω naſcor.

Φύω, ύσω, Gigno, produco, edo, pario, naſcor ; Etym: à βῶ, i. πεφίω emitto ; quia φύω eſt facio apparere, φαίνειν.

Φώζω, Uro, infoco, torreo : à φῶς lux.

Φώϊξ, vel φῶιξ, Avis, inimica harpyiæ ; oculos aliarum avium præ-

præcipuè appetit, ὀφθαλμοβόρος. *Arist. hist.* 9. 18. à φῶς & αἴξ, ὁρμὴ, quia αἴσσει εἰς φῶτα, h. e. ὀφθαλμοὺς, in oculos volat.

Φωλεὸς, οῦ, ἡ, Lustrum, latibulum, antrum; à φῶς lux & ὀλέω pereo; quòd ibi φῶς ὤλεν, i. e. ἀπόλωλε, periit, est enim obscurus locus.

Φωνὴ, ῆς, ἡ, Vox, lingua, fama; à φάειν loqui. φωνέω vocem emitto, loquor.

Φὼρ, φωρὸς, ὁ, Fur; fucus: à φέρω fero, aufero. Etym: φὼρ ὁ τὰ ἀλλότρια φέρων, qui res alienas aufert.

Φὼρ, ὸς, vel φῶρος, ου, ὁ, Speculator, explorator; ab ἐφοράω: vel à φὼρ fur; speculatori in multis necesse est se ceu furem gerere.

Φῶς, τὸς, τὸ, Lux; à φάω luceo.

Φωτίζω, Illumino, illustro, sapientem facio: à φῶς lux.

Φῶς, φωτὸς, ὁ, Vir; Etym: à φάω loquor: vel à φῶς lux. sermonis παῤῥησία & διανοίας lumine anteit fœminam, plurimùm quidem: vel à φώζω uro; calidior est vir, quàm fœmina.

Φωστὴρ, ῆρος, ὁ, Luminare; à φώσκω luceo, ex φῶς lux.

Φώσων, ὁ, Velum: quia φυσώμενος πλησιστίῳ ἀνέμῳ ἐνεργεῖ, *Eustat:* velum à vento inflatur, ut possit servire pro equo ad vehendam navim.

X.

X — EST litera vigesima secunda; hac nota Athenienses adulterinos nummos notabant: unde χαίζω est, ut spurium rejicio. ideò etiam apud veteres criticos τὸ χ culpæ nota erat.

Χάζω, Recedo, privo, capio, capax sum: à χῶ capio.

Χαίνω, νῶ, Hisco; dehisco, hiante ore capio, inhio; à χάω inusit:

Χαίρω, ρῶ, Lætor, gaudeo, delector; ducamus à χαιὸς bonus, & ἄρω apto; lætamur bono apto.

Χαί-

Χαίτη, ης, ἡ, Juba, propr. equina; coma, cæsaries: à χέω fundo; quia diffusa. *Hesych*: χαῖται αἱ κεχυμέναι τρίχες.

Χάλαζα, ης, ἡ, Grando; à χαλῶ demitto; est enim, inquit Etym: ἐκ τοῦ ἄνω πρὸς τὸ κάτω χαλωμένη. Grando est glacies ex alto demissa, χαλασθεῖσα.

Χάλανδρον, ου, τὲ, Grabatum; *Hesych*: à χαλᾷν ἄνδρα. quia in eo homo quiescit & se laxat.

Χαλεπὸς, οῦ, ὁ, Perniciosus, gravis, difficilis; ducere possis ex χολῇ ira: vel χαλᾷν ὦπα demittere vultum, nam eo aversationem significamus.

Χαλέπτω, Lædo, damno afficio; à χαλεπότης: vel χαλεπῶς ἵπτω, valdè lædo.

Χαλινὸς, οῦ, ὁ, Frænum, ancora; frænum certis modis laxatur χαλᾶται, sicut & adducitur. sit ergo à χαλᾷν & ἱεῖν. & ancora est, quâ frænatur navis.

Χαλίφρων, ονος, ὁ, Cui mens laxata & emota est; à χαλᾶσθαι φρένας. àlitèr, cui χάλις, i. e. Bacchus, φρένα turbavit.

Χαλίκρατος, ου, Merus, purus, ut sit à χάλις vinum & κεράω, tanquam vino ipso mixtus; vel per Antiphrasin.

Χαλκήλατος, ου, Ex ære eductus; à χαλκὸς æs, & ἐλάω duco, ductile opus facio.

Χαλκὸς, οῦ, ὁ, Æs; arma ærea, vel moneta. Etymol: quia ad ἀλκὴν εὔθετος.

Χαμαὶ, Humi, in terra, ad terram. possit esse quasi χθαμαὶ à χθὼν terra; nam & χθαμαλὸς humilis; fortè simpliciùs quasi γαμαὶ à γέη seu γαῖα terra. χαμὴ humus; quia certis partibus χάει, i. e. hiat; secùs quàm cætera elementa, quæ planè continua συνεχῆ.

Χαμαίβατος, ου, Humilis rubus. Gaza vertit humi-rubus apud *Theoph: hist: plant: lib.* 3. 10. 18. à χαμαὶ humi, & βαίνω eo.

Χαμαιλέων, ζῶν versipelle. sonat, pumilus leo, quia leonem, animal grande & ferox, non nihil refert.

Χαμαι-

Χαμαιλύπη, ης, ἡ, Scortum vile; quòd se finit χαμαὶ πίπτειν.

Χαμάδις, In terram, χαμάδην ex humo. χαμᾶζε in terram. à χαμαὶ humi.

Χαμῦλκος, ου, Traha, vel χαμῦλκοι trahæ. machina, quâ navis è mari in siccum trahitur; à χαμαὶ humi & ἕλκω traho.

Χάμος, ου, ὁ, Frœnum, puto, à κημὸς: aut à χάβος.

Χανδάνω, Capio; à χαδεῖν verbi χάζω.

Χάος, Rictus, hiatus; à χάω hio.

Χαρά, ᾶς, ἡ, Gaudium, actus τὸ χαίρειν.

Χαραδρα, ας, ἡ, Sulcus, fossa, vallis: à χαράσσω sculpo, excavo.

Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, Nota facta τῷ χαράττειν. deinde quævis nota.

Χάραξ, ακος, ὁ, Fossa; à χαράσσω sculpo, excavo.

Χάρις, ιτος, ἡ, Gratia, venustas, lepos, elegantia: amicitia, beneficium: à χαίρω gaudeo. gratia est χαρτικός.

Χάρμη, ης, ἡ, Lætitia; lætus ad pugnam animus; pugna; à χαίρω.

Χαρτὸς, ὸν, ὁ, Lætus, vultu serenus; qui χαίρει ὀπὶ, id est, facie lætatur.

Χάρτης, ου, ὁ, Charta; quia literis χαράττεται, inscribitur.

Χαρτοπώλης, Chartarius. nempe qui chartas πωλεῖ vendit.

Χάρυβδις, Charybdis, vorago maris. dici volunt, quia navem in χάος ῥέον δύνει, in hiatum facilè mergit, *Eustath: Odyss:* μ. vel à sono dici vult: vel à χάρων, vel παρὰ τὸ ὡς χάος ῥέον ὑποδύνειν. alii simpliciter quia in χάος βαίνει. sed lubet componere ex χάος & ῥοῖβδος stridor. est enim χάος ῥοιβδοῦν hiatus stridens, vel sorbens cum stridore. *Hom: Iliad:* μ. alludere videtur, ubi ait τῇ δ' ὑπὸ δῖα χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ μίλαν ὕδωρ.

Χάσκω, Hisco; à χάω.

Χάσμη, ης, ἡ, Oscitatio, actus hiantis oris; à χάσκω.

Χατέω, ῶ & ίζω, Egeo; cupio: qui eget, capere cupit; ergo

à

à χάω capio: vel quod eget, inane est & hiat; à χάω hio.

Χαῦνος, ου, ὁ, Laxus, fungosus; à χαίνω, hio, laxor.

Χειδροπὰ, τὰ, Legumina, quasi χειρόδροπα; quia χειρὶ δρέπονται.

Χέζω, έσω, Ventris onus depono; à χέω fundo; est enim effundo excrementa.

Χειὰ, ᾶς, ἡ, Serpentum latibulum; à χείω, i. e. χωρῶ capio.

Χεῖλος, εος, τὸ, Labrum, per id χέομεν, id est, fundimus potum.

Χεῖμα, ατος, τὸ, & χειμὼν, ῶνος, ὁ, Hyems, maris procella, ventus; à χέω fundo; quia hyeme funduntur multa cœlitùs, pluviæ, nives, grandines, venti, unde & *hyems* ab ὕω pluo.

Χείμαῤῥος, & χειμάῤῥοος, ου, ὁ, Torrens; à χεῖμα hyems & ῥέω fluo; quia hyeme fluit, pluviis & nivibus resolutis auctus.

Χείμεθλον, ου, τὸ, Pernio; morbus ex frigore, cum χεῖμα θλᾷ, i. e. hyems vulnerat calces.

Χεὶρ, ρὸς, ἡ, Manus; à χῶ, i. e. capio, vel χωρέω, est enim capiendi instrumentum.

Χειρεκμαγεῖον, ου, τὸ, Mantile; mappa; quâ scil: χεῖρα ἐκμάσσομεν, i. e. manum extergimus.

Χειρίζω, Gero, tracto; χειρὶ scilicet molior.

Χειροθεσία, ας, ἡ, Gestus; à χειρῶν θέσει.

Χειρόμακτρον, ου, τὸ, Mantile; quo scilicet χεῖρας μάσσομεν, manus extergimus.

Χειροσκόπος, ου, ὁ, Qui manum inspicit, ut inde divinet, qui χεῖρα σκέπτεται, seu σκοπεῖ.

Χειροτονέω, ήσω, Manum tendo, attollo, ut in suffragiis solebant; per suffragia creo, ordino; χειροτονία creatio: à χεὶρ manus, & τείνω tendo.

Χειρουργὸς, οῦ, ὁ, Qui χειρὶ ἔργον facit, quasi χειροεργὸς, qui manu medicinam facit.

Χείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Pejor, inferior; Etym: videtur dici, quia χεῖρα

χεῖρα ἥττων, qui manu inferior: ſed ducam à χρεία indigentia; ut ſit, qui indigentior.

Χελιδὼν, όνος, ἡ, Hirundo; à χείλη δονεῖν, Etym: quòd ſcilicet labra agitet, ut garrula: vel quia τὰ χείλη οἰδαίνει labra ei tument: vel χείλεσιν ᾄδει labiis canit.

Χερὰς, άδος, ἡ, Colluvies miſta cum cœno & lapidibus; Poët: an à χέω & ῥήσσω, quod è fragmentis aliquid confuſum?

Χερμὰς, άδος, ἡ, Lapis, qui manum implere poteſt; à χεὶρ manus.

Χέρνα, ης, ἡ, Paupertas, ut, quum quis χειρὶ victum quærit: vel à χεὶρ & νέω neo.

Χέρνιψ, βος, Aqua, quæ manibus affunditur; à χεὶρ manus & νίπτω lavo.

Χέῤῥος, & χέρσος, ὁ καὶ ἡ, Deſertus, incultus, aſper: vel ſubſt. ſolum, deſertum; an à γῆ terra, & ἔῤῥω pereo; ut ſit, terra velut periens.

Χηλὴ, ῆς, ἡ, Forfex, ſeu forceps cancrorum; Etym: à χῶ capio, quia capit incluſa.

Χήμη, ης, ἡ, Hiatus; à χαίνω hio.

Χήμωσις, ἡ, Affectus albi in oculo, cum iſtud ſupra nigrum eminet, à χήμη.

Χὴν, ηνὸς, ὁ, ἡ, Anſer; Etym: ducit ab ἠχὴ, i. e. ſonus; quòd animal κρακτικὸν; malim à χάω hiſco; frequentèr hiſcit & ſtridit; aut à χαίνω hio, quia χανδὸν ἐσθίει.

Χῆρος, ου, ὁ, Viduus, deſertus, orbus; à χωρὶς ſeorſim; quia ſeparatus à compare. Etym: χῆρος à χῶ, i. e. ἐνδεῦμαι indigeo.

Χῆτος, Penuria; à χατέω egeo; Etym: à χῶ indigeo.

Χθαμαλὸς, οῦ, ὁ, Humilis; à χαμαὶ humi; vel à χθὼν terra.

Χθὲς, Heri; ab ἐχθὲς: quaſi ab ἐκθέω excurro. qu: χθεσινὴ ἡμέρα eſt, quæ præteriit.

Χθὼν, ονὸς, ἡ, Terra; *Heſych*: χθὼν ἀπὸ τῆς χύσεως. Etymol: à χέω fundo;

fundo; quòd fundi queat: vel à χῶ capio; fortè quod capiat plantas.

Χιάζω, Nota figura literæ χ; quæ quia Latinis decem significat, χιάζειν vertitur etiam decussare; est autem χ nota deletionis in scriptura.

Χίμαρος, ου, ὁ, Hircus, aut hœdus hyeme natus; à χεῖμα hyems.

Χίμετλον, ου, τὸ, idem quod χείμεθλον suprá.

Χιὼν, όνος, ἡ, Nix; à χέω fundo; quia funditur ex cœlo.

Χλαῖνα, ης, ἡ, Læna, vestis quæ tunicæ exteriori superinduebatur ad frigus arcendum; ideò à χλιαίνω calefacio.

Χλαμὺς, ύδος, ἡ, Chlamys, paludamentum, à χλιαίνω, quòd corpus ambitum calefactet; frigus scil: arcendo.

Χλεύη, ης, ἡ, Risus, ludibrium; à χεῖλος labrum; labiorum enim motu fieri solet.

Χλιδάω, ήσω, Delicior, delicias facio, delicatus sum; à χλίω idem. χλιδῶνες armillæ: quia delicati eis utuntur.

Χλίω, Deliciis frango, effœmino; qui id facit, se χαλᾶν laxare, dissolutè vivere dicitur.

Χλόα, ας, ἡ, Herba virens, gramen, fœnum; à χιλὸς pabulum; quia est pabulum pecori.

Χλούνης, ου, ὁ, Qui in virente gramine cubat, qui ἐν χλόῃ ἐυνάζεται.

Χλωρὸς, ὰ, ὸν, Viridis; à χλόα herba virens.

Χναύω, αύσω, Vellico, voro, deglutio; à χνάω carpo; ut χραύω à χράω. χναῦμα est id quod carpitur, edulium rectius.

Χνόος, & χνοῦς, ὁ, Rasio, lanugo, quia radi potest, à χναύω vellico, rado.

Χόανος, & χῶνος, & χόανον, Vas ex argilla, ad fundenda seu liquefacienda metalla; à χέω fundo.

Χοάνη, ης, ἡ, Infundibulum; à χέω fundo.

Χοεὺς, (& χόος) Contractè (χοῦς) ὁ, congius, mensura liquidorum, capiens libras novem; à χέω fundo.

Χοὴ, ῆς, ἡ, Libamen; à χέω libo, fundo.

Χοῖ.

Χοῖνιξ, ικος, ἡ, Mensura duos continens sextarios; puto à χῶ capio; vel χναύω, quantum quis uno die χναύειν potest.

Χοιρὰς, άδος, ἡ, 1. Porca, à χοῖρος. 2. Saxum in mare dejectum, aliquantum eminens ut porcæ nanti simile videatur: à χοῖρος porcus.

Χοῖρος, ου, ὁ, ἡ, Porcus & porca; Etym: vult dici à χοῦν ἐρευνῶν, quòd humum rostro scrutetur: vel quia χεῖρον ἐρᾷ, quod pejus est amat, ut cœnum.

Χοιροκομεῖον, ου, τὸ, Locus ubi (χοῖροι) porci (κομέονται) curantur & aluntur.

Χοιροσφαγεῖον, ου, τὸ, Confectorium; locus ubi σφάζονται χοῖροι porci conficiuntur seu mactantur.

Χολὰς, άδος, ἡ, Intestinum, quia χολὴν capit. χολάδες τὰ ἔντερα ἀπὸ τοῦ κεχαλᾶσθαι quòd laxata sunt; Etym: χολὰς qu: κοιλὰς. alit: qu: τὸ χολῶδες τοῦ ἥπατος, i. e. jecoris biliosos humores capit.

Χόος, χοῦς, ὁ, ἡ, Terra egesta, agger; à χέω fundo, aggero.

Χοῦς, ἡ, Aqualis; à χέω, contr. ex χόος.

Χόω, Aggerem educo; à χοῦς agger.

Χόρδαψος, vel χορδαψὸς, Tumor tenuis intestini; quia qui dolet, loco manum admoverit, velut χορδῆς ἅπτεται. *Aretæ* dicitur qu: χορδῆς ἕψησις, id est, ἐντέρου μάλθαξις.

Χορδὴ, ῆς, ἡ, Intestinum; Etym: quia χωρεῖ ἐδωδὴ, i. e. vadit esca per intestinum.

Χορηγὸς, οῦ, ὁ, Dux chori, choragus; à χορὸς chorus, & ἡγέομαι duco.

Χόριον, χορεῖον, χωρεῖον, Secundinæ, quia fœtum χωρεῖ, id est, capit. alit: putant dici, quòd vasa in eo, ut in choro sint disposita.

Χορὸς, οῦ, ὁ, Chorus, chorea, tripudium; à χαίρω gaudeo. χορεύω salto, tripudio, χορεία saltatio.

Χόρτος, ου, ὁ, Fœnum, gramen; est χέρσου, i. e. terræ fœtus.

Χραίνω, Coloro, imbuo, ungo, inesco; à χράω.

χραισμέω,

Χρησμιάω, ήσω, Opitulor; q. χρησιμιάω à χρήσιμος utilis; χρήσμη auxilium.

Χραύω, Levitèr faucio: qui: χροὸς αὔω.

Χρεάω, ήσω, Commodatò do; propriè è manu in manum, ideóque à χειρεί, i. e. manu; hinc χρᾶσθαι utor.

Χράω, Coloro, tingo, polluo; à χείρ, quia manu id fit.

Χρεία, ας, ἡ, Utilitas, indigentia, negotium; à χρᾶσθαι utor.

Χρεμετίζω, Hinnio; etiam χρεμίζω dicitur. Etym: à χρέμω. Hoc autem faciam à χαρά: vel qu: χαφὰν ἐμῶ. Hinnitus equi est vociferatio ex lætitia.

Χρέμπτομαι, Screo, exscreo, χρέμπτω inusit: ducam à χράω, quatenùs cum impetu incido; quia χρέμπτει, violentèr excidere facit, excutit.

Χρέος, ους, τὸ, Debitum, mors, officium, indigentia, utilitas, vaticinium; à χράω do utendum, aut à χρὴ oportet.

Χρεών, τὸ, Debitum, necesse, mors, fatale decretum; propriè est quod χρή.

Χρεώστης, ου, ὁ, Debitor; à χρέως debitum.

Χρεωφειλέτης, ου, ὁ, Debitor; χρέως ὀφειλέτης.

Χρῆμα, τος, τὸ, Utibilis res, quâ quis potest χρῆσθαι, i. e. uti.

Χρηματίζω, Negotium tracto; à χρῆμα res.

Χρηματισμὸς, ου, ὁ, Responsum, statutum; à χράομαι oraculũ edo.

Χρηστήριον, ου, τὸ, Oraculum, propriè instrumentum τὸ χράειν.

Χρηστὸς, ὴ, Benignus, utilis, jucundus; propriè utibilis, qui sui aut rerum suarum usum aliis lubentèr impertit. χρηστότης benignitas, à χρᾶσθαι utor.

Χείμπτω, ψω, Admoveo, accedo, fulcio me, innitor; à χρᾶσθαι pro ἐκπίπτειν.

Χρίω, ίσω, Ungo, à χράω tingo.

Χρόα, ας, ἡ, Color, superficies, corpus vel cutis hominis; à χράω coloro.

Χρόνος, ου, ὁ, Tempus, annus, diuturnitas; an à χράειν utendum dare? est duratio, quæ nobis ad utendum data: Etym: à ῥέω fluo; quia in perpetuo fluxu:

vel à χρῶ, i. e. τελεῶ perficio; puto, quòd omnia perficiat.

Χρῶς, ὠτὸς, ὁ, Cutis; à χρόα color; quia colorata.

Χρυσὸς, οῦ, ὁ, Aurum, vas ex auro factum; possit dici à χρόα color; quia coloris est amabilis. Etym: qu: ῥυσὸς, quòd à morte ῥύεσθαι: possit & esse à χρήσει, id est, usu, quem præstat.

Χρωΐζω, Coloro; à χρόα color.

Χύδην, Fusè, copiosè ut circumfluat; passim, sparsim, sine discrimine; à χύω fundo.

Χρὼς, ωτὸς, ὁ, Cutis; à χρόα color.

Χυλὸς, οῦ, ὁ, Succus, humor expressus arte; à χύω fundo; quia fusile aliquid.

Χύμα, τος, τὸ, Aliquid effusum; à χύω fundo.

Χυμὸς, οῦ, ὁ, Succus, propriè is qui funditur; herba, è qua exprimitur: In specie sanguineus humor, quem è chylo ventriculi per mesenterium attracto coquit epar, quæ epatis actio dicitur χύμωσις, ut illa ventriculi, χύλωσις; à χύω fundo.

Χύτλον, ου, τὸ, Oleum aquâ mixtum ad perfundenda lavantium corpora; à χύω fundo. χυλέω oleum perfundo.

Χύτρα, ας, ἡ, Olla; à χύω fundo; quia in eam aliquid funditur coctura causâ.

Χυτρόπους, Olla pedes habens, à χύτρα & πούς pes.

Χύω, Fundo, ut χέω.

Χωλὸς, οῦ, ὁ, Claudus, mutilus; Etym: à κῶλον ὀστοῦν, quòd ei os læsum: alit. à κυλὸς mutilus.

Χωνεύω, Aggerem (χῶμα) educo.

Χωρέω, ήσω, Accedo, proficiscor, capio, capax sum; locum do; à χῶρος locus; est enim locum muto, vel locum concedo.

Χωρίον, ου, τὸ, Membrana extima, quæ fœtum involvit & capit, χωρεῖ.

Χωρὶς, Seorsim, separatim, absque, præterquam; à χῶρος locus:

locus : significat enim propriè localem separationem, deinde ad alias transfertur.

Χῶρος, ου, ὁ, Locus, sedes, spatium, ager, prædium ; à χῶ, capio ; locus est locati capax.

Χωρυτὸς, οῦ, ὁ, idem quod γωρυτὸς pharetra ; quia χωρεῖ τὰ τραύοντα, i. e. τιτρώσκοντα, tèla vulnifica.

Χώω, Aggerem facio, à χῶος agger.

Ψ.

Ψ — EST litera vigesima tertia ; inventa dicitur à *Simonide*, sicut & ξ, η, ω. in numeris valet DCC.

Ψαικὰς, άδος, ἡ, Gutta ; ut ψακάς.

Ψαίρω, Levitèr attingo, προσφαύω, ut facit tergens, à ψάω, quod est, tango.

Ψακὰς, άδος, ἡ, Ros, stilla, gutta ; est minutus liquor, à ψάω minuo.

Ψαλάσσω, Tango ; à ψάω.

Ψαλὶς, ίδος, ἡ, Forfex ; à ψάλλω moveo ; quia usus ejus est cum celeri motu, à ψάω lenitèr tango.

Ψάλλω, λῶ, Tango, leni motu percutio, ut musici suas chordas ; canto : à ψάω tango.

Ψάμμος, ου, ἡ, Arena, sabulum ; ab ἄμμος idem. dicitur etiam ψάμαθος & ψάμμαθος, à ψάω comminuo ; est arena minuta portio terræ, & fit calore, ψάω est etiam calefacio.

Ψὰρ, ρὸς, ὁ, Sturnus, avis varii coloris ; nempe nigra maculis albis distincta ; est & ψάρος : *Eustath*: παρὰ τὸ ψαίρειν. Διακινοῦσι γὰρ τὰ παραπίπτοντα οἱ ψάρες ἐν τῷ ζητεῖν τροφήν τινα κάτωθεν, ab eo quòd terram *pedibus* movent & radunt, & obvia quæque vertunt, dum alimentum sibi quærunt.

Ψαιρὸς, οῦ, ὁ, Celer ; à ψαίρω festino.

Ψανκρὸς, οῦ, ὁ, Agilis ; à ψάω quia levitèr tangit humum, & qu:

volat per ſuperficiem, eam ψάνων ἄκροις ποσί.

Ψάνω, Tango; à ψάω.

Ψέγω, ξω, Reprehendo, vitupero; à ψάω tango; nam tangere eſt taxare & reprehendere.

Ψεδνὸς, ῦ, ὁ, Raros habens pilos; ut ψαιδρὸς, à ψέω minuo.

Ψεκὰς, άδος, ἡ, Pſecas, gutta; à ψέω, i. e λεπτύνω diminuo. Etymol: potiùs à ψέω comminuo, quia minuta aqua; hinc ψεκάζω guttas dimitto, rorem diſtillo.

Ψελλὸς, ῦ, ὁ, Blæſus, difficilis ad intelligendum; puto à ψέω minuo; blæſus minuit integritatem literarum.

Ψύεδω, Fallo; à ψέω minuo, & ὕδω pro λέγω dico; eſt enim ψεύδειν minuere ſermonem; Mendacium eſt menda & defectus in oratione.

Ψευδοσέλινον, ου, τὸ, Apiaſtrum; eſt ψευδὲς σέλινον apio ſimile.

Ψέφος, τὸ, Tenebræ, obſcuritas; an à σβεῖν φάος, i. e. lumen extinguere? obſcurum eſt quod parùm lucidum. ſed ψέφος compoſitum à ψέω minuo, & φάος lux.

Ψίω, Minuo. *Euſtath*: à ψάω.

Ψηλαφάω, ήσω, Tango; à ψάλλω tango, & ἀφὴ tactus.

Ψὴν, ηνὸς, Vermiculus, in caprificis naſcens; an quia ψάει radit vel urit caprificos, ut matureſcant?

Ψῆφος, ου, ἡ, Lapillus, calculus, gemma, ſuffragium; à ψάω plano, rado.

Ψήφισμα, τος, τὸ, Conſultum, decretum: à ψῆφος lapillus; lapillis enim ſuffragia olim ferebantur.

Ψαίνω, Reprehendo; à ψάω.

Ψιὰς, άδος, ἡ, Roris gutta, ſtilla; à ψίω diminuo.

Ψίθυρος, ου, ὁ, ἡ, Suſurrus; eſt lenis, exilis & minutus ſonus; à ψίω i. e. λεπτύνω, minuo, & θρόος ſonus.

Ψιλὸς, ῦ, ὁ, Tenuis; à ψίω minuo.

Ψίμμυθος, vel ψίμυθος, ὁ, Ceruſſa; quia fit è trito plumbo, ſit à ψίω minuo.

Ψίω

Ψίω, Minuo, tenue facio; Etym: à ψάω.

Ψόλος, ου, ὁ, Fumus, flamma, fuligo; à ψάω uro.

Ψόρος, ου, ὁ, Strepitus, ſonus: à ψάω rado, propriè ergo erit ſonus, qui ex raſione & colliſione.

Ψυδρὸς, ᾶ, Falſus; à ψύδω fallo.

Ψύλλος, ὁ, & ψύλλα, ἡ, Pulex; an à ψίω minuo; quod ſit λεπτὸν animalculum?

Ψυχὴ, ῆς, ἡ, Anima, vita ſpiritus; ingenium, indoles, homo; à ψύχω ſpiro. *Plat*: in *Cratylo* reſpicit ad ἀναψύχω refrigero.

Ψυχὴ, ῆς, ἡ, Papilio: quidam ſcribunt ψύχη: an à ψύχω, i. e. frigore dicitur? eſt enim frigidum & tenue.

Ψύχω, Frigefacio, arefacio, ſicco, flo, ſpiro; an à ψίω χοῶ minuo fuſionem? frigus enim conſtringit, quæ calor diffundit; aut per Antiphraſin à ψάω calefacio: ſed fortè eſt primò, flatu frigefacio, ut ſit à φυσῶ flo.

Ψωὰ, ἡ, Fœtor; à ψάω tergo.

Ψωϊστὴς, οῦ, ὁ, Quadratarius, qui ſcil: lapides ψώχει, i. e. λεπτύνει, ἀναξαίνει. ſic Latinis quadratarius eſt marmorarius, qui quadrata occupatur.

Ψωΐδιον, ν, τὸ, Fruſtulum; à ψάω minuo.

Ψωλὸς, ᾶ, ὁ, Titio; à ψόλος fumus, flamma.

Ψωμὸς, ῦ, ὁ, Fruſtum, buccella; quia minutum quid; à ψάω minuo.

Ψώρα, ας, ἡ, Scabies, aſperitas cutis, furfures eliciens; à ψαίρω frico, quia fricari ſolet.

Ψώχω, ξω, In fruſta comminuo, attenuo: lavo quia lavando quaſi abraduntur ſordes, à ψάω minuo.

Ω.

Ω — ULtima litera ex duobus ο facta figura. Nomen est ο addito Epitheto *mega*, i. e. magnum. in numeris est DCCC.

Ὠα, ας, ἡ, Pellis ovina, ex ὄα quod & οἶα ab οἷς ovis.

Ὠγύγιος, ε, ὁ, Antiquus, vetustus ; ab *Ogyge* antiquissimo rege Thebanorum.

Ὧδε, Hic ; ab ὅδε, est enim τῷδε τόπῳ.

Ὠδίν, vel ὠδίς, ῖνος, ἡ, Dolor ; ab ὀδύνη dolor. ὠδίνω parturio.

Ὠδυσία, ας, ἡ, Indignatio ; ab ὀδύσσεμαι iraſcor.

Ὠή, Adverbium clamandi ; ab ὦ.

Ὤϊον, idem quod ὤον ; vel diminut. ex ὠόν.

Ὠκα, Celeritèr ; ab ὠκὺς celer.

Ὠκεανὸς, οῦ, ὁ, Mare ; ab ὠκὺς celer vulgò derivant.

Ὠμηστὴς, οῦ, ὁ, Crudivorus ; ab ὠμὰ ἐσθίειν, i. e. cruda edere.

Ὦμος, ου, ὁ, Humerus ; poſſit eſſe ab οἴω fero ; humeris onera ferimus.

Ὤμοι, pro οἴμοι, Væ mihi.

Ὠμὸς, ὴ, ὁ, Crudus, immitis, ſævus ; poſſit eſſe ab ἄζω qui faciat ὠζειν.

Ὠνέω, Vendo ; emimus & vendimus ὠνήσιμα utilia ; ergo ὠνέω vendo ab ὀνάω juvo, proſum.

Ὠνέομαι, Emo ; ab ὀνέω proſum.

Ὦνος, ου, ὁ, Precium ; id quo ὠνέομαι emimus.

Ὦον, ου, τὸ, Superior domus pars ; ducam, ab ἄνω ſuprà.

Ὠον, ου, τὸ, Ovum ; Etym: dici vult quaſi οἷον ſolum ; ſingula enim pariuntur. Malo ab αὔειν ſplendere ; ſunt enim ova ſplendida.

Ὥρα, ας, ἡ, Pulchritudo, tempus, hora, nempe 24ª pars diei ; quando ſciathericorum gnomonum uſum tantum habebant notum. ab ὁράω video. *Plat:* ὥρα quia

quia δείζῃ terminat, definit hyemem, æſtatem, ventóſque, & fructus ex tẽrra naſcentes.

Ὠρέω, Curo, cuſtodio; ab ὦρα cura.

Ὥρος, ου, ὁ, Annus, tempus; ab ὥρα hora.

Ὠρύω, ὠρύομαι, Ululo; eſt canum, leporum, leonum, quum eſuriunt, Metaph: etiam hominum; Etym: ducit ab αὐέω ſono.

Ὄσχη, vel ὄσχη, Ramus novellus; ex ὄχη idem.

Ὠτάγχα, ας, ἡ, Inſtrumentum quo aures torquentur, auricularius forceps, quia ὦτα ἀγχοῦσι.

Ὠτακουστής, οῦ, ὁ, Auricularius, Gl: qui ὠτὶ ἀκούει, vel qui eſt ὃς ἀκοῦσον. Delatores principum ὦτα eorum dicuntur, quia ſunt eis pro auribus; & quæ audiverunt, ad eos deferunt.

Ὠτειλή, ῆς, ἡ, Vulnus; ab ὀτάω vulnero.

Ὠτίον, ου, τὸ, Auricula, anſa, parvum ὦς.

Ὠτίς, ίδος, Avis tarda, quia aurita, ab ὠτὶ, i. e. aure.

Ὠφελέω, fut: ήσω Juvo, proſum; ab ὀφέλλω juvo.

Ὤφελον, Debui; ὤφελον, ἀκλιτικὸν velim. Vide ὀφέλλω.

Ὠχρότης, ος, ὁ, Pallor; ὠχρός, ὁ, pallidus. Etym: quaſi ἄχρως, id eſt, ſine colore. velim ab ὠὸς χρόα, eſt enim ut ovi vitellus.

Ὤψ, πὸς, ὁ, Facies; ab ὄπτομαι video, (ut ὄψις) à præt: paſſ: 2 perſ: ſing: ὤφθαι, facies eſt quæ potiſſimùm videtur, & in qua ſunt organa viſus.

Μόνῳ Θεῷ Δόξα.